

Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Fagblad for Smede og Maskinarbejdere
Udgiver: Smede og maskinarbejdernes Forbund
Udgivelsesår: 1902-1904

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

[Besøg os på Arbejdermuseet](#)

[Søg i vores biblioteks- og arkivsamlings](#)

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 1.

November 1902.

15. Aargang.

„Fælles Værkstedesregler“.

Som forteligt meddelt i forrige fagblad har Hovedbestyrelsen i længere Tid forhandlet med Arbejdsgiver-Sammenslutningen indenfor Jernindustrien om en delvis Omkalfatring af de gammelfendte Værkstedesregler, der i sin Tid gav Anledning til saa megen Strid. Der er afholdt en Mængde Møder, ved hvilke man vel paa en Del Punkter har staaet skarpt overfor hinanden, men der har dog ogsaa været Punkter fremme, om hvilke der var Enighed i, at der tiltrængtes en Forandring, som Tiden og Erfaringen har gjort nødvendig. Der er saaledes Spørgsmaalet om Opgørelse af Afforder i saadanne Tilfælde, hvor Arbejderen enten affødiges eller selv forlader Arbejdet midt i en Afford. Selvfølgelig maa Indgaaelse af Afford betragtes som en fuldt ud lovmæssig og kontraktmæssig Aftale, om henholdsvis at udføre og at lade udføre et bestemt Arbejde paa de saaledes fastslaaede Betingelser, og ingen af Parterne bør med Rette kunne bryde en saadan Aftale, med mindre at det da kan paavises, at Omstændigheder, som den paagældende Kontrahent ikke var Herre over, gør Afbrydelse af Forholdet nødvendigt. Her er der forøvrigt Haab om, at der kan opnaaes Enighed om en klarere og mere detailleret Affattelse, end den som i dette Øjeblik eksisterer.

Mandagen den 17de ds. afholdtes der fællesmøde mellem Hovedbestyrelsens 5-Mands-Udvalg og Arbejdsgivernes dito, og det var forudsat, at der kunde opnaaes en Afslutning af Forhandlingerne. Dette naaedes dog ikke, skønt Mødet, med et Par Timers Afbrydelse, varede fra Kl. 2 Eftm. til Kl. ca. 12 Nat.

Der er nemlig særlig 3 Punkter, som det viser sig vanskeligt at komme overens om, og disse ere:

1. Betalingen for Natholdet, hvor der arbejdes i Dag- og Nathold.
2. Spørgsmaalet om Betalingen af Udearbejds- og Vej-

Penge for de Arbejdere, som antages til Arbejde udenfor Fabrikers og Værksteders Omraade.

3. I hvilken Udstrækning Affordbogen bør være tilgængelig for en Arbejder, som skal afslutte Afford.

Som man vil se, er det alle meget vigtige Punkter, der kræver den mest indgaaende Behandling fra begge Parter Side.

Med Hensyn til Arbejde i Dag- og Nathold, da har Betalingen været meget forskellig i de forskellige Virksomheder, hvilket for en Del skyldes, at denne Form for Arbejdets Forcering tidligere kun anvendtes i ringe Udstrækning. Der synes derimod nu at være en videregaaende Tendens til at arbejde i 2 Hold efterhaanden som Anskaffelsen af dyrere Maskiner bliver nødvendig. Vi for vort Vedkommende maa ikke være blinde for, at Arbejde i 2 Hold vil være at foretrække, fremfor de velkendte Misbrug af Over- og Natarbejde. Nu forlanger Arbejdsgiverne imidlertid, at Betalingen for Natholdet skal være ens overalt, og dette, maa man vel indrømme, har sin Berettigelse; men derimod ophører Enigheden, naar vor Modpart vil lægge til Grund de Arbejdssteder, hvor man betaler det absolut mindste Tillæg.

Naar Talen er om Udearbejds- og Vejpenge, saa maa man erindre, at der er intet Punkt i fælles Værkstedesregler, der har givet Anledning til saa mange Stridigheder som dette. Utallige ere de herhenhørende Sager, som ere behandlede i de senere Aar. Det gælder her ikke alene om at værgе os imod, at de enkelte Arbejdsgivere gør Bestemmelserne vedrørende dette forhold illusoriske ved f. Ex. at affødiges deres Folk rent pro forma, for saa at genantage dem ude omkring paa de Pladser, hvor de tilfældig har Brug for dem.

— Men det gælder ogsaa der, hvor der er Tale om Antagelse af Folk til Montering af Varmeanlæg o. l. Arbejdsgiverne gør gældende, at det for Københavns Vedkommende er lige saa naturligt at undtage den Art Arbejde fra Udearbejds- og Vejpenge, som man altid har undtaget Gas- og Vandarbejde og „Byarbejde“ hos Kleinsmedemestrene. Hovedbestyrelsen kan indrømme dette under Forudsætning af, at der

isvrigt kan opnaas Enighed om en bestemt Ordning af Forholdene ved dette Arbejde.

Men alt dette tager Tid.

Med Hensyn til „Affordbogen“ og Svendenes Ret til at se dennes forelse, da har der været en ringe Imødekømmenhed at spore hos vore Modstandere, men paa den anden Side har man haardnaffet modsat sig det, som Hovedbestyrelsen egentlig onskede, nemlig at „Affordbogen“ bliver et Dokument, der saa vidt muligt var frit tilgængeligt for enhver deri interesseret Arbejder.

Forhandlingerne fortsættes, men antagelig tager det endnu nogen Tid, ikke mindst, fordi ogsaa andre fag end vi ere interesserede i Affattelsen af disse Værkftsregler.

Hjørring.

En Fallit

*Moderne Industridrift og Lock-out-Politik.
Rørarbejderkonflikt.*

For ikke ret mange Aar siden regnede man Thomas Niensens Jernstøberi og Maskinfabrik i Hjørring for at være en god Bedrift og »solid Forretning« — skønt det vel maatte indrømmes, at det var et Sted, hvor man arbejdede paa mere gammeldags Maner, uden alt for meget Hensyn til den moderne Tekniks hurtige og ustandselige Fremskridt.

Nu er imidlertid denne fornufts saa gode Bedrift for længst fallit og længe forinden Katastrofen indtraf, var man klar over, at Fabrikken var dødsdømt i sin hidtidige Skikkelse. Dens gamle Indehaver, Thomas Nielsen, døde for ikke ret længe siden, og Fabrikken er ved Auktion købt af Fabrikant Brüel i Brønderslev for en Brokdel af dens gamle »Værdi«. Det er altsaa nu Hensigten at Fabrikken skal drives videre, og der maa jo unægtelig være Chancer nu, da man er bleven af med al den fingerede Kapital, som der tidligere var at forrente og som gjorde det umuligt, at denne Virksomhed kunde bære sig.

Skønt afdøde Thomas Nielsen ellers var en Mand, der i et og alt hævdede det fra Fædrene nedarvede, saa var der dog to Omraader, paa hvilke han var fuldt ud paa Højde med sin Tid og som vi her skulle skænke en kortere Omtale:

For ca. 6 Aar siden blev som bekendt en Mængde af baade de større og mindre Maskinfabriker her i Landet sat paa Aktier og Ejeren af »Hjørring Jernstøberi og Maskinfabrik« var ikke sen til ogsaa at faa solgt sin Fabrik til et Aktieselskab af samme Navn. Rent bortset fra hvilken Betaling han fik for de tilstedeværende Værdier, saa var det strax iøjnefaldende, at der indtraadte en ny Æra med Fabrikens Overgang til Aktieselskab.

Selvfølgelig var Selskabet Medlem af Provinsfabrikantforeningen, thi ogsaa i Organisationsspørgsmaalet viste Th. N. sig at være paa Højde med sin Tid — han var en fanatisk Kæmper for Arbejdsgiverens *Enebestemmelsesret* over alt vedrørende Arbejdsforholdene, hvis første Frugter var vore bekendte Lock-out'er i 1895, 1897 og 1899. De Standsninger i Driften, som disse med Nødvendighed maatte medføre, gjorde naturligvis deres til at bringe Virksomheden i Til-

bagegang; men den samme Ansvarsløshed, som er saa betegnende for Arbejdsgivernes Lock-out-Beslutninger i Halvfemsenerne sporedes ogsaa i Ansættelser af nye tekniske Ledere, der mere eller mindre savnede Forudsætningerne for at kunne drive en saadan Virksomhed efter moderne Grundsætninger. Ligeledes anskaffedes efterhaanden en Del Maskiner, der lige saa lidt som Lederne svarede til, hvad de skulde anvendes til; med andre Ord man levede paa Aktieselskabet og de forholdsvis rigelige Midler, som Overgangen skaffede tilveje for en Tid, medens man glemte, at en af de første Betingelser maatte være, at samle en Stab af solide Arbejdere og at oprette et godt Forhold til dem. Tværtimod, man laa jævnlig i Stridigheder med Arbejderne, ogsaa paa de Tider, hvor der ikke var Lock-out.

Indtil 1899 drev man en Kedelsmedje, der havde skaffet en udmærket Fortjeneste ved Hjælp af gode Arbejdere og en dygtig Formand ved Navn Christen Pedersen, hvilken sidste paa dette Tidspunkt stod som Medlem af vort Forbund. Da imidlertid Lock-out'en sluttedes i September 1899, følte Th. Nielsen en vis Trang til at vise hvilken »Sejr« Arbejdsgiverne havde vundet, og han nægtede nu at lade ovennævnte Kedelsmedformand optage Arbejdet, med mindre han meldte sig ud af Forbundet. Denne havde imidlertid en Kontrakt med Fabrikken, der sikrede ham visse pCt. af Udbyttet ved Fabrikationen af Kedler samt en Opsigelsesfrist, og selvfølgelig anlagde han nu Sag mod Firmaet, til hvilket Sagsanlæg han søgte og erholdt Støtte fra vor Organisation. Denne Sag har nu staaet paa Siden og er ikke afsluttet endnu. Sagføreren, som har med den at gøre, mener imidlertid, at den utvivlsomt vindes af Christen Pedersen, men desværre nytter det vel ikke meget, da Fabrikken er fallit.

Under Sagen gjorde Thomas Nielsen hvad han kunde, for at forfølge Christen Pedersen og faa ham afskediget fra de Steder, hvor han søgte og fik Arbejde (bl. a. Burmeister & Wain) uden at dette dog i mindste Maade lykkedes. Man har her et udmærket Bevis for denne Fabrikants fanatiske Had til Arbejderne og deres Kamp for Hævningen af Selvstændighed lige over for Arbejdskøberen, der tager deres Arbejdskraft for den mindst mulige Betaling — samtidig med, at han for Aktieselskabets Regning driver hele Virksomheden til en fuldstændig Fallit.

Dette er imidlertid kun det samme om igen, som er sket med en Mængde Forretninger, hvor Aktiesvindelen har gjort det muligt at slaa stort paa det en lille Tid, for bag efter at lade det hele revne med et Knald.

* * *

Der er for Tiden Rørarbejderkonflikt i Hjørring paa Grund af, at man ikke kan opnaa Enighed om Akkordpriser. To Esbjergmestere, hvoraf den mest bekendte er Smedemester Lykke Thomsen, har faaet det nye Gasværksanlæg i Hjørring i Entreprise. Men medens f. Ex. Brodrene Timm i København, der har haft lignende Anlæg i en Række af Provinsbyer, stadig har betalt efter de københavnske Akkordpriser for Rørarbejde, saa nægter man her at give Akkord, skønt Svendene straks — hvad de egentlig næppe havde Lov til — tilbød at gaa ind paa Priser, der var ca. 10 pCt. under de københavnske.

Den stedlige Afdeling har søgt og faaet Hovedbestyrel-

sens Bemyndigelse til at lade Arbejdet nedlægge. Hjørring Kommune støtter selvfølgelig Mestrene efter Evne (den bekendte Lock-out-Snedkermester Haslund findes imellem denne Bys ledende Matadorer) og det meddeles os, at Mestrene har faaet Tilladelse til at lade Arbejdet hvile det første halve Aar i Tilfælde af Strejke.

Til Trods herfor kunde det dog være, at det bliver de gode Esbjergmestre, der først bliver kede af denne Konflikt.

Amerika og Europa.

Stillingen paa Jernmarkedet.

I de forenede Stater hviler endnu Afgørelsen over, hvorledes Arbejdskrisen vil forløbe denne Vinter; men der spores dog en jævn Fremgang i Omsætningsforholdene paa Jernmarkedet. Det er lykkedes Amerikanerne, ved en enestaaende Opadstræben, at skaffe Indgang for deres Produkter paa det europæiske Marked, og det synes at fremgaa, at det tidligere bestaaende Konkurrenceefjendskab mellem Europa og Amerika, for en stor Del er fjernet, og at man mere end hidtil søger at møde hinanden i Forstaaelse.

Om den helt ejendommelige Tilbagegang, som de senere Aars Tilstande har fremkaldt paa Jernindustriens Omraade, giver de engelske Fagblade et drastisk Billede. — Amerika opnaaede, trods de store Kulgrubestrejker i Aaret 1901, den største endnu kendte Aarsproduktion af Jern, Hertil maa Amerika stadig indføre Raajern fra Europa, medens Udførselen dertil tildels er ophørt, Til Trods herfor er Efter-spørgslen efter Jern fra Europa taget mere og mere til, skondt Priserne, som Følge af den store Efterspørgsel i Aarets Løb har været stadig stigende.

At det var til at forudse, at Amerikanerne vilde komme til at beherske Europas Marked, sporedes allerede for flere Aar siden, hvor deres kolossale Oversvømmelse af færdigjorte Maskiner mærkedes overalt i Europa. Fra engelsk Side manede man da ogsaa allerede den Gang til Sammenlutning og Centralisering af Kapitalerne, for derved at gøre Industrien mere konkurrencedygtig.

Først nu synes vore europæiske Industririddere at tiltræde denne Tanke. I Tyskland t. Eks. tilskyndes der til i Lighed med hvad der har fundet Sted i Amerika, at danne Karteller, (Sammensmeltninger) Truster og større Produktionsforetagender, og helt bortset fra den normale Udvikling af Produktion og Vareafsætningen, vil naturligvis paa denne Maade uhyre Kapitaler blive trukne til Børserne og Bankerne i London, Paris og Berlin. Tyskerne har trods de enorme Forvandlinger Industrien der har gennemgaaet i de sidste 20 Aar, hvor Enkelt drift er gaaet over til Aktieforetagender, der stedse har vokset sig større og større, kunnet indse: at de amerikanske Centraliseringsmetoder ere formaalstjenlige, og har derfor mere og mere indrettet sig derefter. Vel ere de tyske Forhold smaa og intetsigende overfor de amerikanske Kæmpeforetagender og storfinancielle Forhold; men de tyske Industririddere har hidtil sammenlignet disse med et Korthus, — et Pust, og det vælter. Paa den anden Side har de ligeledes kunnet indse, at ved mindre Finansanbringelser er man heller ikke garderet mod pludselige Krak, og

af Industriens senere Aars Historie fremgaa, at netop Tyskerne findes i første Række, naar Talen gælder Sammenlutning af Kapitaler og Virksomheder. Der vil sikkert ikke gaa mange Aar før Tyskland paa Jernindustriens Omraade vil være fuldt ud konkurrencedygtige overfor Amerika. Forhaabentlig vil dette ogsaa bevirke, at man følger Amerika paa Arbejdslohnens Omraade.

Arbejdsforhold i Udlandet

Det engelske Arbejderblad »Gacette« fremsætter for August Maaned d. A. en Statistik over de herskende Arbejdsloshedsforhold. Af 222 Indberetninger med et Medlemsantal af 551,565 var der ved Udgangen af August et Antal af 24,549, Medlemmer arbejdsløse, hvilket andrager 4.5 pCt. mod 4 pCt. ved Udgangen af Juli Maaned, og mod 3,9 pCt. i August forrige Aar. — Siden Juli Maaned er det yderligere blevet daarligere med Arbejde paa Skibsbyggerierne og i Bomuldsindustrien, derimod spores der nogen Fremgang i Kulgruberne. Med Lønreduktioner fortsættes vedblivende; men ere dog ikke saa almindelige som i Foraaret. Efter den engelske Handelskammerstatistik i August. d. A. var 112,158 Arbejdere Genstand for Lønreduktion, hvilket efter Gennemsnitsberegningen androg 6 Pence, ca. 50 Øre pr. Mand pr. Uge. Derimod maatte i August Maaned f. A. 103,419. Arbejdere indvillige i en Reduktion af 2 Sh. 2 Pence, ca. 2 Kr., af deres ugentlige Fortjeneste.

Schweitz.

(Efter Schweitzerische Metallarbeiter-Zeitung).

Vort ovennævnte Broderorgan for 8. November skriver følgende, der giver et godt Billede af, hvor slette Forholdene ogsaa for Tiden er i Schweitz:

»Den tredje Vinter siden Udbrudet af den forhaandenværende Krise staar for Døren, og det ser desværre ret trostesløst ud for Metalarbejderbrancherne. Allerede nu foretages omfangsrige Afskedigelser formedelst Mangel paa Arbejde, saaledes beskæftiges i en Fabrik i Neuhausen af 75 Drejere nu kun 12. En meget stor Del af de større Forretninger, som allerede for længere Tid siden har maattet indskrænke Arbejdsantal og Arbejdstid, har ikke siden kunnet komme op til normale Arbejdsforhold. I flere Virksomheder arbejdes paa forkortet Tid, og denne Indskrænkning er fordelt paa forskellig Maade. Enten arbejdes der et færre Antal Timer pr. Dag eller færre Dage om Ugen, andre lader Arbejderne afvekslende arbejde hveranden Uge paa den fulde Arbejdstid, sidstnævnte Afkortning er sikkert mest følelig for Arbejderne.

Der findes dog en Branche, som til Dato har haft tilstrækkeligt Arbejde, nemlig Lokomotivfabrikationen, de enkelte Firmaer som beskæftiger sig hermed, ligger endnu inde med Ordre, som vil strække sig over Vinteren. Dertil kommer, at der paa det schweitziske Bane-Budget staar anført til Anskaffelse: 20 Lokomotiver, 53 Person-, 30 Pakke- og 250 Godsvogne. Forhaabentlig gaar denne Ordre ikke til Udlandet, vi har her leveringsdygtige Firmaer nok, som gerne baade vil og kan udføre dette Arbejde. Yderligere synes det at være berettiget at forlange, at de Herrer, som skal forvalte nævnte Budget, vil vise deres patriotiske Sindelag ved ikke alene at lade det omhandlede Arbejde give til schweitziske Fabrikker, men at det ogsaa udtrykkelig forlanges udført i Schweitz, saaledes, at den hos Arbejderne f. T. herskende Nød derved vil kunne lindres.

Grundet paa de vedvarende daarlige Tilstande opfordres Arbejderne til, saalænge disse hersker, at forlange Arbejdstiden forkortet saaledes, at man derved kan formindske Af-

skedigelserne til det mindst mulige. Enhver rettænkende Arbejdsgiver vil imødekomme et saadant Ønske i Bevidstheden om, at han ogsaa har Pligter overfor de Arbejdere, der fremskaffer hans Formue, medens disse, selv under gunstige Arbejdsperioder, ikke kan faa noget tilovers.

At man under disse vanskelige Perioder har maattet erkende Organisationens Nytte bevises ved, at paa Steder, hvor denne ikke har haft Rodfæste, har Indskrænkninger af Arbejdstiden været fulgt af Lønreduktioner, inhuman Behandling af Arbejderne osv.; hvorimod man paa Steder, hvor Organisationen har Betydning, trods Forholdene tildels har kunnet opretholde tidligere vundne Fordele.

Det er for Tiden ikke alene Afskedigelser og Lønreduktioner, man skal værne sig imod, men ogsaa mod »Overarbejde«. Saalænge mange af vore Kolleger maa gaa paa Gaden, skulde alt Overarbejde banlyses. Der er ingen Mening i, at medens den ene Del af vore Kolleger maa overanstrenges sig, maa den anden Del bogstaveligt sulte. Lad Eder derfor ikke lokke af den Smule Merfortjeneste, som Overarbejde giver, naar man er vidende om, at det skader ikke allene Eders Kolleger, men ogsaa Eders egen Sundhed. Til forenet Modstand mod alle disse Ulæmpen, beder vi Eder samle jer under vor Organisation, som paataaler al Uret.

Norske Arbejdskøbere.

Efter det norske Fagblad for Metalarbejdere.

— Norsk Arbejdsgiverforening har nylig havt Generalforsamling. Denne omfatter ialt 1053 Bedrifter med et samlet Arbejderantal af 34,650. Centralkassen opgives at have en Formue af Kr. 34,485,00 og Distriktskasserne Kr. 21,558,00 pr. $\frac{31}{9}$ i Aar. Tilsammen udgør altsaa deres Strejkekassers Formue ca. 56,000 Kroner — et ikke meget imponerende Beløb i Forhold til Bedrifternes Budget.

I Referat af Beretningen hedder det bl. a.:

»Siden Foreningen begyndte sin Virksomhed har der hos dens Medlemmer kun været tilsammen 15 Strejker: Foreningens Optræden har i alle Tilfælde bevirket Konflikters Bilæggelse, og der er opnaaet Resultater for Arbejdsgivernes Vedkommende, som de neppe vilde have opnaaet uden Foreningens Støtte.«

Ved en Seksa, Foreningen holdt, blev der ifølge »Aftenposten«s Referat holdt mange smukke Taler. Bl. a. sees Fabrikejer Campbell Andersen fra Bergen at have talt for Fædrelandet. Herunder betonedede han det Tab *Udvandringen* af Arbejdskraft forvoldte. »Den, som elsker sit Land, bliver i det og søger at bygge det op.« (!) Ja, vi tvivler heller ikke paa, at Arbejdskøberne heller ser Arbejderne gaa her arbejdsløse, end at de rejser til Udlandet og faar Arbejde.

Fabrikejer H. C. Hansen, Skien, talte for Arbejderne. Han ønskede at de 50,000 Arbejdere, som Foreningens Medlemmer havde i Arbejde, *maatte faa det saa godt, som Arbejdsgiverne ønskede. Der kunde nok være forskellige ydre Kaar*, men hvor Kærlighed til Arbejdet var tilhuse, der fandt man ogsaa den største Lykke. Han haabede Tvistigheder maatte løses i Mindelighed, i Fred og i god Forstaaelse, og *at Arbejderne vilde modtage den Haand, som ræktes dem,* —

Vort Broderorgan tilføjer, at man maa le højt af disse Fraser, der staa i en skærende Modsætning til d'Hrr.s Handlinger. Den »Haand der udstrækkes« kommer til daglig kun for at skrabe mere til sig af Arbejdernes fortjente Løn.

En Sejr for vore svenske Kolleger.

For nogen Tid siden meddelte vi igennem Dagspressen, at der var Strejke af Rørarbejdere i Göteborg. Denne Strejke afsluttedes den 17. Oktober med en saa godt som fuldstændig Sejr for Arbejderne.

Der opnaaedes et gennemsnitligt Tillæg til Timelønnen af $2\frac{1}{2}$ Øre straks samt et lignende Tillæg af $2\frac{1}{2}$ Øre til næste Foraar. En Tid saa det ud til, at denne Strid skulde udvikle sig til en almindelig Lock-out, og der er da saameget desto større Grund til at lykønske vore svenske Kolleger til den vundne Sejr.

* * *

Vort svenske Broderforbunds Fagblad gengiver i sidste Nummer ordret vor Overenskomst indenfor Jernindustrien af Januar dette Aar, tilligemed nogle Kommentarer. Da samtlige vore Afdelingsbestyrelser Landet over faar tilsendt et Antal Eksemplarer af Bladet og altsaa har Lejlighed dertil, anmoder vi dem om ikke at forsømme at læse de nævnte Kommentarer, der viser hvorledes man ude fra bedømmer vore Forhold.

Til vore københavnske Medlemmer.

Medlemmer, som har Interesse for Sang, bedes støtte Smedenes gamle Sangforening »Vulkan« ved at indmælde dem i samme. Sangøvelse hver Tirsdag Aften fra Kl. $8\frac{1}{2}$ til $10\frac{1}{2}$ i Læderstræde Nr. 11, 2. S. (Fællesorganisationens Læsestue), hvor Indmeldelser modtages.

For Sangforeningen »Vulkan«
Bestyrelsen.

Grovsmedene i København.

Hvert Aar i November Maaned samles Medlemmerne af Grovsmedenes Fagforening i København i stort Tal for at fejre Aarsdagen for deres Afdelings Stiftelse. Ligesaa i Aar. Denne Fest, der Aar efter Aar ventes med Længsel af saa godt som alle, der en Gang har været med, afholdtes i Aar den 8. November og bestod som sædvanligt i et annimeret Festmaal og Bal.

Forbundets Formand talte ved Festen. Han udtalte blandt andet, at »sikkert ingen af vore Medlemmer har større Grund til at feste for deres Forening end netop Grovsmedene. Fremgangen i alle Forhold havde her i de gode Aar i Slutningen af Halvfemsene været af en saadan Natur, at alle følte, at de havde nydt godt deraf. Ingen Kollega maa arbejde haardere end Grovsmeden og selv om det maa indrømmes, at Lønningerne ere gaaede et godt Stykke frem, saa er der dog ingen Tvivl om, at den endnu er for lav i Forhold til Arbejdet. Dette vil sikkert blive rettet naar Tiderne forhaabenligt snart bliver bedre igen.

Festen forløb under en ypperlig kammeratlig Stemning, og man mærker ved denne Lejlighed, at man befinder sig mellem et af de gamle og solide Fags Udøvere.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
2625	Niels Peter Jensen	Næstved	7/71	Aarhus	18/5 01	Aarhus	19/7 02
3574	Rasmus Michael Jensen Viberg	Aarhus	2/75	Aalborg	4/5 95	—	19/7 02
5952	Mads Petersen	Funder pr. Silkeborg	30/77	Kbh. Afdl. 3	9/11 01	—	14/8 02
7252	P. W. Sørensen	Vindingdahl	20/79	Esbjerg	24/4 99	—	8/12 02
10580	Rasmus A. S. Jensen	Aarhus	28/76	Aarhus	10/4 96	—	28/3 02
4148	Adolf M. Jensen	Søby	17/76	Horsens	28/5 01	Frederikshavn	1/6 01
5815	Emanuel Christensen	Frederikshavn	13/79	Frederikshavn	2/5 98	—	21/9 01
11606	Peter E. Nielsen	Ruds Vedby	17/59	Korsør	6/9 02	Korsør	13/9 02
12224	Karl Andersen	Skelskør	29/81	—	11/4 02	—	29/7 02
4772	Edvard Andersen	Ørsted	5/782	Randers	9/12 01	Randers	4/1 02
4796	Svend Jensen	Vissing	12/81	—	6/4 02	—	7/1 02
6161	J. Qvist Jensen	Randers	21/56	—	30/4 96	—	25/6 02
6192	Jens Chr. Jensen	Houlberg	15/81	—	4/4 02	—	5/4 02
7709	Marius Chr. Sejersen	Nørre Onsild	7/79	—	4/11 99	—	4/1 02
9466	Joh. Ferd. Caro Ravn	Randers	2/80	—	4/11 99	—	22/3 02
11786	Søren Chr. Sørensen	Skaber pr. Randers	14/77	—	1/1 00	—	23/1 02
12809	Jens Jensen	Tibbestrup	29/74	Kbh. Afdl. 1	11/10 99	—	7/2 02
6176	Otto Aug. Christensen	Randers	1/81	Randers	1/5 02	Viborg	7/6 02
14763	Fritz Christiansen	Esbjerg	19/81	Viborg	3/7 00	—	7/6 02
11455	F. West	Næstved	11/77	Kbh. Afdl. 1	28/9 99	Kbh. Afdl. 7	3/5 02
12716	C. S. Johansen	København	14/71	—	22/9 99	—	19/9 02
968	Emil Aug. Petersen	Hornbæk	14/75	—	11/4 01	5	15/4 02
6727	Axel Olsen	Lynge	19/59	—	22/2 02	—	16/8 02
3013	Jul. Vald. Nyhuus	Aalborg	1/562	Hillerød	1/4 89	—	26/8 02
6866	Vald. Laursen	Vejle	6/62	Kbh. Afdl. 5	20/10 00	—	21/4 02
6894	Chr. Hansen Christiansen	Odense	19/65	—	2/10 96	—	7/6 02
1659	Adolf Martin Thygesen	København	19/60	—	7/7 00	4	14/6 02
1695	Karl Dahl	—	24/47	—	23/9 94	—	12/2 02
1783	Hans Peter Christiansen	Gævninge	7/67	—	10/6 98	—	28/4 02
1255	C. Wallo	København	12/66	—	18/8 90	2	15/3 02
1265	Severin Wagner	—	8/76	—	21/8 95	—	26/3 02
5231	Frederik Nielsen	—	14/49	—	2/4 97	—	12/4 02
6424	C. V. Johnsen	Odense	28/64	—	8/1 98	—	16/8 02
11420	Carl Olsen	Kirkenyr Sogn	12/77	—	21/10 99	—	14/8 02
317	Vald. Nielsen	København	4/77	—	17/9 97	1	23/6 02
1065	Carl Ferd. Amandus Clausen	Altona	19/74	—	12/4 01	—	16/8 02
1098	V. Fr. Klamer	København	1/68	—	24/12 98	—	30/8 02
1182	Einer Børge Petersen	—	22/78	—	23/2 01	—	16/7 02
1285	Arnold E. Rosenqvist	—	16/75	—	15/2 02	—	9/8 02
3409	Fr. Ferd. Jensen	Roskilde	28/81	Næstved	10/01	—	2/8 02
3682	Carl Viggo J. Brøns	—	15/82	Randers	3/11 01	—	9/8 02
5309	C. E. Björkman	København	17/61	Kbh. Afdl. 1	8/8 96	—	16/8 02
5474	Ditlev Henriksen	Amager	26/69	—	26/8 96	—	14/8 02
7368	Einer E. Th. Andr. Petersen	Tingerup pr. Præsto	27/83	—	8/5 02	—	9/6 02
7385	Nicolai Adler Lund	København	21/81	—	10/5 02	—	16/8 02
7390	I. T. Larsen	Fjerritslev	17/65	—	6/2 97	—	26/8 02
8012	Sop. Vilh. Nicolai Clausen	København	26/83	—	24/6 02	—	2/8 02
8093	Niels Georg Andersen	Frederiksværk	17/61	—	11/01	—	5/8 02
8146	Alfred Julius Grøndahl	Gøteborg	19/77	—	26/11 02	—	2/8 02
8147	Lauritz Bentzen	København	1/73	—	21/6 02	—	2/8 02
8269	Chr. Andersen	Bredstrup, Horsens	7/82	—	14/6 02	—	9/8 02
8391	Otto Einer Rasmussen	København	3/79	—	22/02	—	9/8 02
8834	C. Jørgensen	—	13/67	—	23/3 99	—	14/8 02
11005	Henrik Evald Henriksen	Sverrig	9/77	—	2/98	—	23/8 02
11434	E. C. Flindt	København	3/62	—	21/99	—	3/8 02
13716	Vald. E. Larsen	—	15/78	—	2/00	—	16/8 02
13718	P. Alfred Christensen	—	13/81	—	3/00	—	23/8 02
13747	J. J. Fred. Rydendahl	—	3/80	—	7/4 00	—	1/3 02

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Juli Kvartal 1902.

<i>Indtægt</i>	Kr.	Øre	<i>Udgift.</i>	Kr.	Øre
Solgte Mærker	17293	80	Udbetalt Understøttelse i Juli à Kr. 2,00 ..	1052	00
Tilbagebetalt Understøttelse	55	50	— i — à - 1,50 ..	2791	50
Strejkekassens Tilskud	7593	20	— i — à - 1,00 ..	5788	00
			— i Aug. à - 2,00 ..	1278	00
			— i — à - 1,50 ..	2436	00
			— i — à - 1,00 ..	5260	00
			— i Septb. à - 2,00 ..	958	00
			— i — à - 1,50 ..	1620	00
			— i — à - 1,00 ..	3699	00
			Kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Balance...	24942	50	Balance...	24942	50

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Den ny Fabriklov, der traadte i Kraft den 1ste Januar 1902.

(Fortsat.)

§ 15.

Forinden nogen Arbejdsgiver antager et Barn eller ungt Menneske til Arbejde, som omhandles i § 1, 1ste Stykke, eller til Arbejde, for hvilket der i Medfør af Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, er fastsat Indskrænkninger, skal han forvisse sig om sammes Alder og Sundhedstilstand. I dette Øjemed skal det paagældende Barns eller unges Menneskes Alder oplyses ved en Fødselsattest, og Arbejdsgiveren skal ved en efter hans Begæring af vedkommende Embedslæge eller en anden autoriseret Læge foretagen Undersøgelse sikre sig Bevis for, at den paagældendes legemlige Udvikling eller Helbredstilstand ikke skønnes at være til Hinder for, at han anvendes til det Arbejde, han skal udføre. Ved Bedømmelsen af den legemlige Udvikling maa Undersøgelsen særlig rettes paa, om den paagældendes Højde, Vægt eller Brystvidde er ringere end den normale for Personer af hans Alder; fornøden Oplysning i saa Henseende maa indeholdes i den af vedkommende Læge udstedte Attest.

Betalingen for Undersøgelsen og Udstedelsen af den fornødne Attest udredes af Arbejdsgiveren. For den første Udstedelse af Fødselsattest til Forevisning ved den heromhandlede Lejlighed gives ingen Betaling.

Nærmere Regler for den i denne Paragraf omhandlede Lægeundersøgelse kunne fastsættes af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling.

§ 16.

Der skal ved ethvert af de af § 1, 1ste og 2det Stykke, omfattede Arbejdssteder føres Register over de i samme arbejdende Personer under 18 Aar, indeholdende Oplysning om de paagældendes Navn, Opholdssted og Alder efter vedlagte Fødselsattester, om deres Forældres, Plejeforældres eller Værgers Navn og Opholdssted og om deres Forhold til Skolen samt de yderligere Oplysninger, som maatte findes tjenlige af Indenrigsministeren, der fastsætter Registrenes nærmere Indretning.

§ 17.

Under Arbejdet samt under Maaltiderne, hvor disse nydes paa Arbejdsstedet, skulle mandlige og kvindelige Arbejdere holdes adskilte, for saa vidt Arbejdets Beskaffenhed og Pladsen tillader det, hvorhos det paahviler Arbejdsgiveren, hvor begge Køn ere beskæftigede, at vaage over Iagttagelse af Sømmelighed og Anstændighed paa Arbejdsstederne.

§ 18.

Ingen kvindelig Arbejder maa i de første 4 Uger efter sin Nedkomst indtræde i det i § 1, 1ste Stykke, omhandlede

Arbejde, medmindre det ved Lægeattest godtgøres, at dette kan ske uden Skade for hendes egen eller Barnets Sundhed.

Den Hjælp, der af det offentlige ydes i det Tidsrum, i hvilket en Kvinde efter ovenstaaende Bestemmelse ikke har kunnet genindtræde i det omhandlede Arbejde, skal ikke have Fattighjælps Virkninger.

IV.

§ 19.

Ledelsen af det i nærværende Lov omhandlede Tilsyn overdrages en Direktør for Arbejds- og Fabriktilsynet, der udnævnes af Kongen og lønnes med 4,500 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr., dog at Lønnen ikke kan overstige 6,000 Kr.; for saa vidt en af de nuværende Fabrikinspektører ansættes som Direktør, blive Alderstillet til i paakommende Tilfælde at beregne efter den paagældendes Tjenesteaalder som Fabrikinspektør.

Under Direktoratet ansættes en Sekretær og en teknisk Ekspeditionsfuldmægtig, der udnævnes af Indenrigsministeren og lønnes hver med 2,400 Kr. aarlig, stigende med 300 Kr. hvert 4de Aar indtil 3,600 Kr., hvorhos de efter 10 Aars Forløb opnaa Ret til Pension efter Pensionsloven af 5te Januar 1851, regnet fra deres Ansættelse.

Sekretæren skal være social-økonomisk uddannet.

Direktøren kan af Justitsministeriet tilforordnes det ved Lov Nr. 4 af 7de Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder oprettede Arbejderforsikringsraad.

Prisopgave.

Fra de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg har vi modtaget Anmodning om Offentliggørelse af nedenstaaende Cirkulære vedrørende en Prisæskning, der er sat i Scene for eventuelt at faa indført ensartede Regnskaber i alle Fagforeningerne:

Til

Organisationerne under De samvirkende Fagforbund.

PRISOPGAVE

for

Udarbejdelse af Regnskabsschemaer for Fagorganisationer.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling har paalagt Forretningsudvalget at virke hen til at faa indført et

ensartet Regnskabsystem i alle under denne Organisation staaende Forbund og Foreninger.

I den Anledning opfordrer vi enhver, der har Lyst til at deltage i en Præmiekonkurrence om saadanne Regnskabs-systemer, til inden den 1. Januar 1903 at indsende deres Forslag.

Der er udsat 3 Præmier paa 75, 50 og 25 Kr. til de tre bedste Besvarelser. Udvalget forbeholder sig dog kun at udbetale de to mindste Præmier, forsaavidt der ikke indkommer Besvarelser, der findes fuldtud brugelige.

Følgende Hovedpunkter fastslaaes:

1. Der ønskes Schemaer til Bogføring af Medlemmernes indbetalte Kontingent til Afdelingerne,
2. eventuelt, Schemaer til Bogføring af Indbetalinger fra Medlemmerne igennem Klubberne til Afdelingerne,
3. Schemaer til Bogføring for Indbetalinger fra Afdelingerne til Hovedforbundet,
4. Schemaer til Regnskabsbøger for Afdelinger og Hovedforbundet.

De under 4 nævnte Regnskabsbøger for *Hovedforbundet* maa være indrettede paa, at man hurtigt og nemt kan se, hvad der er indkommet og udgivet i følgende Hovedposter:

1. Indkommet ordinært Kontingent,
2. — Extra-Kontingent til Strejker og Lock-out'er,
3. — Extra-Kontingent til Arbejdsløse,
4. — frivillige Bidrag til Strejker,
5. — — — — — Arbejdsløse.
6. — Indskud af nye Medlemmer,
7. Andre Indtægter.
8. Udbetalt Strejkeunderstøttelse,
9. — til Rejsende og Arbejdsløse.
10. Lønninger,
11. Andre Administrationsudgifter,
12. Andre Udgifter.

For de under 4 nævnte Regnskabsbøger for *Afdelingerne* følgende Hovedposter:

1. Ordinært Kontingent,
2. Ekstra — til Strejker og Lock-out'er,
3. — — til Arbejdsløse,
4. Frivillige Bidrag til Strejker,
5. — — til Arbejdsløse,
6. Indskud af nye Medlemmer,
7. Andre Udgifter.
8. Indsendt til Hovedforbundet,
9. Lønninger,
10. Andre Administrationsudgifter,
11. Andre Udgifter.

Tænkes flere Regnskabsbøger benyttede end de her nævnte, ønskes et Schema for hver.

Det anbefales for Tydeligheds Skyld at indføre Navne- og Tal-Eksempler paa Schemaerne, ligesom en kortfattet Redegørelse over, hvorledes man tænker sig hele Regnskabs-systemet skal virke, kan medfølge.

Paa Schemaerne skrives paa Foden et selvvalgt Mærke, og i en forseglede Konvolut med samme Mærke udenpaa maa den Konkurrerende opgive sit Navn og Adresse.

Forslag, som er underskrevne eller paa anden Maade mærkede, saa at man paa Forhaand kan se Forfatterens Navn, kan ikke erholde Præmie.

Forretningsudvalget forbeholder sig Ret til at lade indkomne Forslag offentliggøre paa den Maade, det finder det tjenligt, samt til at lade Schemaerne mangfoldiggøre og afhænde til Forbundene.

P. F. V.
J. Jensen.

C. M. Olsen.

Repræsentantskabet.

Det ordinære Repræsentantskabsmøde afholdtes Lørdag d. 15. og Søndag d. 16. November i København. Da det vilde tage for meget Plads her at gengive blot et Sammendrag af det foreliggende omfangsrige Referat, vil et fuldstændigt Referat blive tilstillet samtlige Afdelinger og Klubber under Hovedkontoret.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 9737	P. Petersen	(Købh. Afdl. 1)
» 7644	A. J. Hansen	—
» 2178	V. Mortensen	—
» 8288	J. C. Petersen	—
» 10528	F. L. Hansen.	—
» 8105	J. Nielsen	—
» 822	A. Hansen	—
» 8801	E. A. Jørgensen	—
» 11257	V. Rasmussen	—
» 719	J. Bertelsen	—
» 9759	A. C. Kjølhede	(Odense)
» 3693	M. Bøtcher	(Randers)
3465	A. Jensen	(Nykøb. M.)
4498	N. C. Eliassen	(Vejle)
9644	A. Petersen	(Købh. Afdl. 2)

Nr. 5340 Joh. Andersen har atter *fundet* sin Bog.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 11623	Varming.
» 13927	Wegener.
» 12768	Funder.
» 397	Kofoed.
» 4258	V. Sørensen.
» 8775	G. Brøndum.
» 636	H. G. Hansen.
» 5843	Thorlund.
» 5592	N. P. Andersen.
» 8914	V. Broen.
» 1123	V. Andersen.
» 11286	A. Stolt

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paa-gældende Medlemmer undskyldte.

Nr. 13927	M. Wegener.
» 5843	S. Thorlund.

Aarhus.

Formanden for Aarhus Afdl., F. F. Samuelsen's nuværende Bopæl er Schleppegrelsgade 8. 1. Sal.

Fremlysning.

Brev, afsendt fra **Nørre-Ålsv** d. 28. f. M., henligger paa Anvisningskontoret i København til Maskinarbejder **S. Holm**.

Forbundets Anvisningskontorer.

- Aarhus, R. Larsen, Østergade 54. St.
 Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. 12¹/₄—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udht. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a.n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling
 til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Smed L. P. Lundbeck, Villakvarteret. Ingen
 Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
 Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂,
 12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).
 Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling
 6¹/₄—7.
 Hjørring, Maskinarb. Martin Jensen, Kolsmissegade 4, I. 6—8
 Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udht. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Søndag 9—12 Formd.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden.
 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¹/₄—1¹/₄, 6¹/₂—7¹/₂
 Korsør, Smed Chr. Sørensen, Halskovvej 35. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejtstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling
 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3. 6—7 Aften.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. 12¹/₂
 —1, 6—7
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til
 Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Rødsager pr. Præstø. 6—7.
 Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
 Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20¹. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Ronne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, V. Knudsen, Roligheds Nr. 1
 Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemærk. 6—8. Helligdage 12—1.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag
 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
 fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Skole for Skibbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i København, og begynder den 27. December Kl. 8¹/₂ Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til undertegnede inden den 12. December.

Samtidig med Begæringen om at indstille sig til Prøven, kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den hertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet, København C., den 12. November 1902.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør,
Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinisteksaminerne.

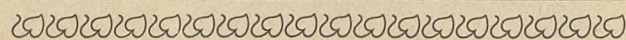
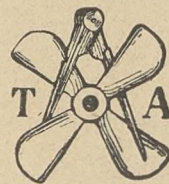
Maskinisteksaminerne afholdes ved Søværnets Skole for Skibbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i København og begynder den 27. December Kl. 8¹/₂ Formiddag.

De, der agte at indstille sig til disse Eksaminer samt til Tillægsprøven i Elektroteknik, have derom at indgive Begæring til undertegnede inden den 12. December.

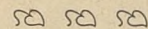
Orlogsværftet, København C., d. 12. November 1902.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør,
Formand i Eksamenskommissionen.

Teknisk Akademi.

**Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestalt for Maskinister.**

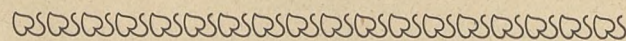

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

**St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.**

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic» København K.

FAGBLAD FOR SMEDER OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 2.

December 1902.

15. Aargang.

Bør Fagforeninger befatte sig med Politik?
Og er vore Fagforeninger politiske?

De Spørgsmaal vi har sat over disse Linier er ingenlunde af ny Dato, men har eksisteret omtrent lige saa længe som der overhovedet har eksisteret en maaltbevidst Arbejderbevægelse; men grundet paa forskellige Forhold har det i den senere Tid faaet en særlig aktuel Interesse. Begreberne i alle Læjre synes imidlertid at være ikke saa ganske lidt forvirrede paa dette Omraade, hvad der har fristet os til at søge at klare disse en Smule — i alt Fald blandt Smede- og Maskinarbejderne.

Spørgsmaalet om Fagforeningernes Befatten sig med Politik er for Tiden stærkt brændende baade i Sverrig, Tyskland og herhjemme; men forholdene ere ingenlunde ensartede i de forskellige Lande; thi medens det saaledes i Tyskland og herhjemme hos os er en Strid mellem Arbejderne som Helhed paa den ene Side og Overklassepartierne paa den anden Side, saa stiller det sig helt anderledes i Sverrig, hvor Striden om dette Princip er raadende inden for selve Arbejdernes Kreds. Dette forholder sig saaledes, at det socialdemokratiske Parti i Sverrig udelukkende er bygget op paa Fagforeningerne, hvis Medlemmer har maattet betale Bidrag dertil, og dette (i forbindelse med selve Kontingentspørgsmaalet) har blandt andet medført, at vort svenske Broderforbund stadig ikke tilhører den svenske Landsorganisation.

Den i indværende Aar førte politiske Storstrejke synes nu imidlertid i særlig Grad at have skudt dette Spørgsmaal frem i forgrunden, og en Stockholmer-Kollega, Arvid Björklund, Medlem af Sv. J. og M.-f.s Hovedbestyrelse har i den senere

Tid kæmpet ihærdigt, baade paa Møder og i Presse, for at „neutralisere“ Fagforeningsbevægelsen. Oprindelig indeholdt Landsorganisationens Love en §, hvorefter Fagforeninger, der stod som Medlem, var tvungne til at slutte sig til Partiet, og dette gav naturligvis de „borgerlige Partier“ en særkommen Anledning til at falde over Fagforeningerne, De Liberale skyndte sig at oprette en Splittelsesorganisation under Navn af svensk Arbejderforbund, og denne har selvfølgelig ikke kunnet helt undgaa at skade, selv om den ikke betyder meget. Nu paaaatar Arvid Björklund imidlertid, i en Artikel i „Socialdemokraten“, at om ikke Fagforeningerne neutraliseres, da betyder det intet mindre, end at de forskellige Fagforeninger efterhaanden vil splitte sig i 2 eller flere Læjre. Her er vi dog tilbøjelige til at tro, at vor Kollega er noget for langt ude; men paa den anden Side har han vist fuldkommen Ret i, at man i Sverrig trænger til en Reform paa dette Omraade. Det vil sige, man trænger til Oprettelse af politiske Organisationsover overalt, saaledes at Fagforeninger i alleregentligste Forstand bliver fri for at beskæftige sig med Politik.

I Tyskland ser Sagen for Tiden mere gemytlig ud. Der er det selve „Der grosze Kaiser“, der vil have valgt andre Repræsentanter for Arbejderne, og saavidt man kan se af hans Udtalelser til den berygtede Arbejderdeputation i Breslau, er det vistnok Meningen, at Arbejderne skal vælge nogle „upolitiske Rigsdagsmænd“, hvis Rolle saa passende kan blive, at agere Skopudser paa Thinge for de tyske Storagrarer. Arbejderne maatte være gale, om de lyttede til den Slags Tale, selv om den lyder nok saa smukt; de maa da hellere finde dem i at Overklasseerne der, som hos os, slaar Fagforeningerne i Sæk med det politiske Element i Arbejderbevægelsen; thi et er givet, Arbejderne vil aldrig opnaa noget nærværdigt, fagligt eller

politisk, med mindre de optræder selvstændigt og uden Mafferskab med Magthavernes forfællige politiske Affygninger. Men i snævrere Forstand har Tyslands Arbejdere saavel deres politiske som deres faglige Organisationer, der hver for sig opererer paa deres felt, og der lægges i den faglige Organisation intet som helst Pres paa Medlemmernes politiske Meninger, lige saa lidt som der i nogen Maade lægges Beslag paa Fagforeningernes Kontingent til politiske Øjemed. Dette har dog ingenlunde bevirket, at Arbejderbevægelsen i Tyskland har kunnet undgaa Forsøg med Splittelsesorganisationer; thi som bekendt findes der baade „fristelige“ og „fatolse“ Fagforeninger, der i deres Oprindelse maa betragtes som Forsøg paa at gøre Arbejderne afhængige af deres Udbytttere, selv efter at de havde lært at organisere sig. Men i det lange Løb vil disse Forsøg falde til Jorden af sig selv.

Af Mangel paa Plads maa vi afbryde her, men vi skulle i en senere Artikel belyse vore egne forhold paa dette Omraade.

Kanonkongen Krupp.

Kanonkongen Krupps pludselige Død har hvirvlet meget Støv op og fremkaldt en ganske alvorlig Avisfejde, hvori Krupp og hans Virksomhed gøres til Genstand for megen Omtale. Det vil sikkert, netop paa dette Tidspunkt kunne interessere vore Læsere at faa et sandru Billede af Forholdene hos Krupp i Essen, og vi skal i efterfølgende Linier give et lille Uddrag af en Artikel som vort Broderorgan »Deutsche Metallarb. Zeitung« har skænket denne verdensberømte Virksomhed.

Vore Læsere er gennem Dagspressen underrettet om Formodninger om Krupps Livsførelse og hans Død, herom vil vi ikke beskæftige os. Naar der derimod i denne Forbindelse sættes en Glorie om Hovedet paa Krupp som Arbejdsgiver, erklærer vi dette, som det rene Hykleri og Svindel. Er der nogen Arbejdsgiver, som har skiltet med Arbejdervenlighed, er det ganske vist Krupp; han alene sidder inde med Rekorden for al Velfærdssvindel og fuldstændig Udbytning af sine Arbejdere, hvad efterfølgende vil bevise.

Firmaet Krupp har ladet bygge flere Tusinde Boliger for de i hans Virksomhed beskæftigede Arbejdere, uden at Firmaet dertil har bragt det mindste Offer. Lejen og Forrentningen af disse Boliger maatte erlægges meget punktlig, al Risiko herved falder paa Lejeren. Firmaet kan højne og nedsette Lejen efter Behag, uden Hensyn til hvorledes Lejen almindelig stod i Byen. Arbejderne vare, ved at indgaa som Lejere samtidig indgaaet paa en Art Selvejforpligtigelser, ved at forrente den ansatte Vurderingssum samt afholde Udgifterne ved Vedligeholdelsen af Ejendommen, herved have disse fuldstændig prisgivet sig Firmaets For-godtbefindende. Ved denne Kolonisering var det Firmaet muligt at udøve den mest nærgaaende Kontrol overfor de

respektive Arbejdere, hvilket selvfølgelig ogsaa resulterede i en egenmægtig og hensynsløs Optræden overfor disse. Blev en Arbejder (som var indgaaet som Lejer) afskediget — eller selv ønskede Afsked, var øjeblikkelig alle Forpligtigelser løst, og han maatte straks forlade sin Lejlighed uden nogen som helst Godtgørelse for hvad han havde afdraget eller kostet paa Ejendommen. Herved sikredes Firmaet mod en hvilken som helst Knurren eller Opsætsighed fra Arbejdernes Side.

Ligeledes ere de af Krupp oprettede Købmandsforeninger et fortræffeligt Middel til at udbytte Arbejderne. Disse ere henviste til at købe deres Varer i disse Foreninger, hvor Væerne forhandles til almindelig gængse Priser. Den eneste Fordel Køberen har bestaar i, at der ved et bestemt Indkøb erholdes en Rabat af 6—7 %⁰, som ved Aarets Slutning bliver tilbagebetalt; men har Arbejderen ikke handlet hele Aaret, hvad enten dette skyldes frivillig eller ufrivillig Afskedigelse eller anden Grund, fortaber han Retten til hele Rabatten. Man ser altsaa heraf, at ogsaa denne Velfærdsindretning i Virkeligheden kun er indrettet for yderligere at binde Arbejderne ligesom den er en yderligere Indtægtskilde for Firmaet Krupp.

Som Kronen paa alle Velfærdsindretninger staar dog en *Pensionskasse*. Denne har været rosende omtalt i flere Blade, og vi indrømmer, at den virkelig er god — men kun for Firmaet Krupp!

Denne Kasse maa enhver i Virksomheden beskæftiget Arbejder tilhøre. Man tvinger ganske simpelt hver tiltrædende Arbejder til at være Medlem af denne, hvad denne Tvang betyder, vil man ret straks erfare. Indskrivningspengene hertil andrager 1½ Dags Fortjeneste, ca. 6 Mk., hvorefter der hver Lønningsdag afdrages 2½ %⁰ af den samlede Arbejdsfortjeneste. I Aaret 1900 androg dette 34,8 Mk. for hvert Medlem. Og hvad faar Arbejderne herfor? Jo! han kan erholde Renterne af denne Kapital; men for at kunne dette maa han være saa heldig at have været beskæftiget i Firmaet uafbrudt i 20 Aar, ved sværere Arbejde, t. Eks. ved Ovnene, i 15 Aar og dernæst fremlægge Attest fra 2 Læger for at vedkommende er fuldstændig uskikket til Arbejde. Dernæst bliver Tjenestetiden i de sidste 18 Aar underkastet en Beregning over vedkommendes Alder, hvis denne ikke har naaet en bestemt Norm, maa der vedblivende betales til Kassen. Uanset bliver fremdeles en Sygetid af over 13 paa hinanden følgende Uger, endvidere den Tid, som et Medlem eventuelt har været beskæftiget som Halvinvalid.

De, som ved Udløbet af 20, resp. 15 Aar, forlader Fabriken, erholder ikke en eneste Øre af dette Tvangsbidrag, som de i saa mange Aar har maattet erlægge, selv ikke, hvad meget ofte forekommer, naar de har sammensparet over 1000 Mk. Og dette Tal af Arbejdere, som aarlig hos Krupp afskediges eller tager deres Afsked, er uhyre stort. Hvis en gør sig mislig hos sin Foresatte, eller er politisk mistænkelig, eller kun drister sig til at tilhøre en Fagforening, bliver han *ubarmhertig afskediget*. Saaledes forlod alene i Aaret 1900 ikke mindre end 7759 Arbejdere Virksomheden. I det paafølgende Aar 7—8000.

At der under saadanne Omstændigheder kan profiteres størstedt af denne Kasse, kan jo ikke forundre nogen. Med et Medlemsantal paa 25,882 var den samlede Indtægt sidste Aar 2,246,000 Mk., hvoraf ca. Halvparten, nemlig 1,167,000 Mk., som rent Overskud henlagdes til Kassens Formue. Kassens samlede Formue androg ved Aarets Slutning 1900 nøjagtig 10,742,483,81 Mk. Hvilken genial Methode at indsamle et saa uhyre Velværdighedsfond, alt paa *Bekostning af Arbejderne*. I Virkeligheden et raffineret, ja man kan sige svindelagtigt System at spille Arbejderforsøger paa, en større Udbytning af Arbejdere kan vanskeligt findes.

Og hvilken moralsk og fordærvende Indflydelse over dette System ikke paa Arbejderne. De forsikrede Arbejdere, som har ofret saa store Summer paa Krupps Velfærdssvindel, ser sig nødsaget til at taale alt, hvis de ikke vil tabe deres tilbageholdte Kapital. Jo nærmere en Arbejder naar den angivne Tjenestealder, desto større bliver Frygten for at komme i Miskredit hos de Overordnede og desto større Slave

bliver han. Med Anspænding af alle sine Kræfter og iagttagende alle Forsigtighedsregler for ikke at fornærme sin Foresatte, søger han at bevare denne Gunst. Fuldkommen Underdanighed, blind Lydighed i alle Vilkaar, saavel Løn-aftrækning som uværdig Behandling er Følgen heraf. Iagttaget dette ikke fuldtud er Gaden dem vis.

Ved en Samtale med en Arbejder derfra, erholdt vi følgende Eksempel: I Maj 1900 vovede en Arbejder kort før Generalforsamlingen i Pensionskassen at rette en Forespørgsel til sin Foresatte om en enkelt Bestemmelse indenfor denne ikke burde underkastes en Kritik. To Dage før Generalforsamlingen blev det ham forespurgt, om han agtede at fremkomme med sine kritiske Bemærkninger, og da dette var indrømmet, erholdt han ubarmhertigt sit Afskedsbevis, og denne Mand havde staaet i over 20 Aar i Krupps Tjeneste og var en punktlig og rolig Arbejder, hvilket iøvrigt Bemærkningen paa hans Afskedsbevis -- »Cpførsel og Duelighed god« — vil kunne bevise.

Det er derfor ikke til at undres over, at der i dette Aar er afholdt 5 Møder i Essen, hvor Pensionskassen har været under Debat. Arbejderne forlanger en retslig Beskyttelse imod Krupps »Velfærds-Pensionskasse«. Et i denne Anledning afsendt Telegram til Krupp (der ogsaa denne Gang opholdt sig paa Capri!) forblev ubesvaret. Selvfølgelig havde han ikke Tid til at beskæftige sig med sine Arbejders Anliggender, selv om disse gjaldt Forhold, hvor saa kolossale Summer var sammensparet.

At Firmaet ogsaa i andre Retninger har forstaaet at skaffe sig Indtægter, vil kunne ses af Marine-Etatens Budgetkommission. Den meddeler saaledes: »Ved en Levering af Panserplader til de forenede Stater i Nord-Amerika, forlangte Firmaet en Pris af 1920 Mk., medens den tyske Marine for lignende Plader maatte betale 2320 Mk. pr. Tons, eller ca. 400 Mk. mere pr. Tons. Den tyske Budgetkommission regnede ud, at der for hver Levering af Panserplader til den tyske Marine er betalt 3 Millioner Mk. mere end disse kunne leveres for, hvilket udgør 60 Millioner Mk. for det samlede Materiale Firmaet har leveret under »Flaadeprogrammet« Bygningstid.

Efter denne Opdagelse anbefaler Kommissionen, at Staten selv indretter Panserpladeværker, og en i den Retning indgivet Resolution erholdt 20 Stemmer mod 4.

Man ser saaledes heraf, at selve Marine-Etatens Budgetkommissionen, leverer en saa fortræffelig Karakteristik over det saa ofte feterede »patriotiske« Krupp'ske Firma, hvis Aarsindtægt ved al sin Velfærd har givet Indehaveren en aarlig Indtægt af 25 Millioner Mk.

Jø! man kan i Sandhed sige, at Firmaet Krupp staar i første Række, naar det gælder det menneskelige Velfærd.

Den ny Fabriklov, der traadte i Kraft den 1ste Januar 1902.

(Fortsat.)

§ 20.

Under Arbejds- og Fabriktilsynet ansættes det fornødne Antal mandlige eller kvindelige Inspektører. Antallet bestemmes ved de aarlige Finanslove, jfr. dog § 32, 3die Stykke. De kunne efter Indenrigsministerens Bestemmelse anvendes enten ved det stedlige Tilsyn eller til Raadighed for Direktoratet. Inspektørerne ansættes og afskediges af Indenrigsministeren — efter Samraad med Justitsministeren — og lønnes med 2,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 200 Kr., dog at Lønnen ikke kan overstige 2,800 Kr. Inspektø-

erne opnaa Ret til Pension efter 10 Aars Tjenestetid og iøvrigt i Overensstemmelse med Pensionslov af 5te Januar 1851. Saafremt de nuværende af Justitsministeren beskikkede Assisterter udnævnes til Inspektører ved Arbejds- og Fabriktilsynet, beregnes Alderstillagene og Pensionsretten fra Tidspunktet for deres Ansættelse i deres nuværende Stilling.

Paa Rejser oppebæres i Dagpenge for et helt Døgn af Direktøren 9 Kr., af Fuldmægtigen og Sekretæren 8 Kr., af Inspektørerne 6 Kr.; for en enkelt Dag oppebæres henholdsvis 6 Kr. og 4 Kr. Dagpenge beregnes ikke for kortere Tid end 6 Timer. De til Befordringsgodtgørelser fornødne Beløb fastsættes ved de aarlige Finanslove.

Ingen af de ved Tilsynet fast ansatte Personer maa uden Indenrigsministerens i hvert enkelt Tilfælde givne Samtykke befatte sig med private Erhverv og maa hverken direkte eller indirekte være interesserede i Virksomheder, hvormed de føre Tilsyn.

§ 21.

Under Arbejds- og Fabriktilsynet vedblive som hidtil under Justitsministeriets Overtilsyn at være henlagte de Forretninger, som for Tiden paahvile samme efter Lov Nr. 56 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889, efter Lov Nr. 39 om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden af 1ste April 1896 og efter Lov Nr. 57 af 26de Marts 1898 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg; den nærmere Ordning af de herhenhørende Forretninger bliver at træffe af Justitsministeren. Den øvrige Del af Tilsynets Virksomhed ordnes ved Forskrift udstedt af Indenrigsministeren efter derom indhentet Betænkning af Arbejdsraadet, og Forskriften bliver derefter at offentliggøre i Ministerialtidende.

§ 22.

Tilsynet har mod behørig Legitimation Adgang til enhver Del af de i § 1, 1ste Stykke, nævnte Arbejdssteder til enhver Tid ved Dag eller Nat, naar nogen sammesteds er sysselsat. Det er berettiget til at afæske enhver, der forefindes i Fabrikken eller Værkstedet, eller som formodes at arbejde eller at have arbejdet der i Løbet af de tre sidste Maaneder, Forklaringer. Det er endvidere berettiget til at undersøge de Registre, der i Henhold til denne Lov eller til de i Kraft af samme trufne Bestemmelser skulle føres, og de Bevisligheder, der skulle være til Stede i Fabrikken eller Værkstedet. Tilsynet skal undersøge enhver Klage over formentlig Brud paa nærværende Lov.

Tilsynet maa ikke benytte sin Stilling til at forskaffe sig andre Oplysninger end saadanne, der ere nødvendige for Opfyldelsen af dets Hverv. Det maa ej heller give nogen som helst Meddelelse offentlig eller privat om noget Forhold vedrørende de Tilsynet udergivne Arbejdssteder og de der arbejdende Personer, som maatte komme til deres Kundskab under Udførelsen af deres Embedsgerning, undtagen ifølge deres embedsmæssige Forpligtelse.

§ 23.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden oprettes under Indenrigsministeriet et Arbejdsraad.

Dette Raad bestaar af en af Kongen udnævnt Formand og 8 af Indenrigsministeren udnævnte Medlemmer, hvoraf mindst 3 Arbejdsgivere og mindst 3 Arbejdere, og af hvilke mindst een Arbejdsgiver og een Arbejder skal være bosat uden for København og Frederiksberg. Hvis der bestaar Centralforeninger af Arbejdsgivere og Arbejdere i de under Lovens Omraade faldende Virksomheder, hvem de i Lov Nr. 57 af 3die April 1900 om Vidneførsel for Arbejds-, Voldgiftsretter omtalte Beføjelser ere indrømmede, skal det tillades saadanne Centralforeninger til enhver ledig Plads i Raadet, henholdsvis blandt de 3 Arbejdsgiveres eller de 3 Arbejders, at bringe 3 Personer i Forslag, og Ministeren er da bunden til at vælge en af disse til den ledige Plads.

Den fornødne Bevilling til Arbejdsraadet, herunder Honorar eller Dagpenge til Formanden og de øvrige Medlemmer, fastsættes ved de aarlige Finanslove.

For de 3 Arbejdsgiver- og de 3 Arbejder-Medlemmer vælges Stedfortrædere paa samme Maade som bestemt i 2det Stykke med Hensyn til disse Medlemmer.

Samtlige 9 Medlemmers Virketid fastsættes til 6 Aar.

Nærmere Regler for Raadets Forretningsgang fastsættes af Indenrigsministeren efter Forslag af Raadet.

§ 24.

Arbejdsraadet træder i Virksomhed i de i nærværende Lov udtrykkelig omtalte Tilfælde.

Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan æske Arbejdsraadets Erklæring om Spørgsmaal, der vedrøre hans Embedsgering.

Arbejdsraadet kan efter eget Initiativ optage til Drøftelse Sager, der falde inden for nærværende Lovs Omraade, og udtale sig om dem saavel over for Regeringen som over for Tilsynet. Raadet er navnlig berettiget til over for Indenrigsministeren at fremsætte Ønsker og Forslag vedrørende Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse.

Arbejdsraadet har aarlig til Indenrigsministeren at afgive en Beretning om sin Virksomhed samt angaaende alle de Industrien vedrørende Anliggender, der have tiltrukket sig Raadets Opmærksomhed i det forløbne Aar. En tilsvarende Beretning afgives af Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet. Beretningerne trykkes og tilstilles Rigsdagen, ligesom de skulle findes til Salg i Boghandelen for en af Indenrigsministeren fastsat lav Betaling.

V.

§ 25.

Enhver Arbejdsgiver, der imod denne Lovs Bestemmelser anvender nogen Arbejder til Arbejde, er for hver saaledes ulovlig sysselsat Person ifalden en Bøde af fra 10 indtil 200 Kr. Samme Bøde fastsættes for Undladelse af behørig Anmeldelse i Henhold til § 2 og for enhver anden Overtrædelse af Lovens Bestemmelser, der ikke efter Lovgivningens almindelige Regler medfører højere Straf.

§ 26.

Dersom noget Barn er blevet anvendt til Arbejde imod denne Lovs Bestemmelser, ere den paagældendes Forældre eller andre foresatte ifaldne en Bøde af fra 4 til 20 Kr., naar det godtgøres, at saadant ulovligt Arbejde er foregaaet med disses Vidende og Vilje.

§ 27.

Sager, der anlægges paa Grund af de ovenomhandlede Overtrædelser af denne Lov, og i hvilke Straffen ikke kan overstige Bøder, behandles som offentlige Politisager, dog saaledes, at ingen Sag, der angaar Overtrædelser i de i § 1, 1ste Stykke, angivne Virksomheder, kan afgøres uden Dom, medmindre Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet deri har samtykket.

§ 28.

Alle Bøder, der udredes i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, tilfalde vedkommende Kommunes Kasse.

§ 29.

De i almindelig borgerlig Straffelov §§ 98 og 101, jfr. § 102, indeholdte Straffebestemmelser for Forbrydelser, udøvede mod Embedsmænd, skulle ogsaa komme til Anvendelse, naar de sammesteds omtalte Handlinger udøves mod det ovenfor omhandlede Tilsyn.

§ 30.

Et Uddrag af nærværende Lov, som dertil af Indenrigsministeren kendes gyldigt, saavel som de Forskrifter, der gives for at betrygge Lovgivningens Overholdelse eller Efter-

levelsen af de det enkelte Arbejdssted vedkommende Bestemmelser, skulle tilligemed en Meddelelse om den tilsynsførendes Navn og Adresse opslaaes i let læselig Form paa de i denne Lov omhandlede Arbejdssteder paa et for alle Arbejderne let tilgængeligt Sted.

VI.

§ 31.

Denne Lov træder i Kraft 6 Maaneder efter, at det Nummer af Lovtidende er udkommet i hvilket den kundgøres; dog kunne §§ 19—23 sættes i Kraft tidligere efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

De Børn, som ved Lovens Ikrafttræden ere beskæftigede i de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Virksomheder, kunne fremdeles anvendes til saadant Arbejde.

§ 32.

Fra det Tidspunkt, nærværende Lov træder i Kraft, ændres § 7, 1ste Stykke, i Lov Nr. 39 af 30te Marts 1889, om Lærlingeforholdet derhen, at Arbejdstiden for Lærlinge under 18 Aar, der ere anbragte hos næringsdrivende, hvis Bedrift falder ind under nærværende Lov, fremtidig bestemmes efter Reglerne i denne Lovs §§ 9 og 10, jfr. § 14.

For saa vidt de nuværende Fabriksinspektører ikke modtage Ansættelse i Henhold til denne Lov, blive de at behandle i Overensstemmelse med Lov af 5te Januar 1851 § 3.

Indtil Bestemmelse om Antallet af Arbejdsinspektører er truffen paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, kan Indenrigsministeren ansætte indtil 20 Inspektører.

§ 33.

Fra Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden ophæves:

Lov af 23de Maj 1873 om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder samt det offentlige Tilsyn med disse,

Lov Nr. 56 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889 § 12 og § 14.

Lov Nr. 14 af 19de Februar 1892 om Forandring i for nævnte Lov af 12te April 1889 § 12 samt

Lov Nr. 33 af 19de Marts 1898 om Forøgelse af Antallet af Assistenten under Fabriksinspektørerne.

Nærværende Lov gælder ikke for Færøerne.

§ 34.

Forslag til Revision af nærværende Lov bliver senest at fremsætte for den i Aaret 1910 sammentrædende ordentlige Rigsdag.

Randers Smedemestre paa Krigsstien.

Medlem af Centralforeningen for Smedemestrene i Jylland, Fabrikant Niels Jensen i Randers, antog for nylig en Svend ved Navn Rasmussen. Denne Rasmussen holede i 1897 16 Ugers Understøttelse hos Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, hvorefter han straks lod sig slette, da han fik Arbejde paa et Sted, hvor Fagforeningen ikke kunde naa ham, og nu syntes vore Medlemmer hos Fabrikant Jensen (5 Mand) ikke at det passede dem at arbejde sammen med denne Kollega — saa meget mere som man tidligere i Randers var enige om, at Mestrene kun beskæftigede Fagforeningsmedlemmer — og saa gik de deres Vej. Der blev nu gjort et Forsøg fra Arbejdsgiverforeningens Side paa at faa Sagen bilagt, ved en Forhandling paa Stedet i Over-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedt. har betalt
4687	A. T. O. Bruselius	Korsør	15/5 65	Aarhus	25/1 96	Aarhus	26/1 02
7525	Jens Frederik Jensen	Egaa pr. Aarhus	3/1 75	—	20/1 97	—	16/8 02
12371	Niels V. Nielsen	Skjoldborg pr. Thisted	7/10 71	Randers	4/5 99	—	26/8 02
2827	Jeppe Jørgen Hansen	Esbjerg	21/9 83	Esbjerg	4/11 01	Esbjerg	30/8 02
6075	Søren Ambrosius Jensen	Sindahl	4/4 82	Frederikshavn	9/5 02	Frederikshavn	9/5 02
9007	L. C. Nielsen	Hjørring	30/11 66	Horsens	24/4 97	Horsens	12/4 02
10459	Rasmus Johansen	Vester Hornum	17/9 58	—	23/4 98	—	31/5 02
14620	P. Chr. Wilhelmsen	Tikjøb	9/9 74	Helsingør	1/1 00	Helsingør 2	3/5 02
14629	Vilhelm E. Hammer	Hellebæk	8/5 78	— 2	12/1 02	—	12/5 02
5124	Karl Hansen	Nykøbing F.	7/11 73	Maribo	4/7 96	Maribo	20/4 02
8470	G. Guldbrandsen	Ringsted	1/5 76	Kbh. Afdl. 1	2/10 97	—	5/7 02
4997	Johannes Petersen	Aastrup Sogn	9/10 71	— 3	28/11 96	Nykøbing F.	28/6 02
13291	Ludv. Sophus Østergaard	Næstved	22/11 69	Nykøbing F.	15/9 99	—	31/5 02
2655	Jens Nielsen Jensen	Torsager	28/3 74	Hjørring	6/9 94	Nyborg	22/2 02
2888	Charles Poulsen	Randers	19/11 73	Nyborg	19/10 00	—	11/1 02
11536	Chr. Jensen	Skjelskør	23/11 61	—	30/9 98	—	31/5 02
14040	Peter Vilh. Aug. Mortensen	Odense	14/1 70	—	2/12 99	—	18/1 02
14043	Johannes Larsen	—	2/7 65	—	24/1 99	—	4/1 02
14317	Johannes Jensen	Vejleby pr. Ryde	5/7 80	Maribo	7/1 00	Slagelse	17/1 02
4029	Peter Olsen	Taarstrup	20/8 79	Slagelse	14/10 00	—	22/5 02
6172	Jens Peter Jensen	Stege	23/12 76	Stege	1/2 97	Stege	14/7 02
9210	Anders Andersen	Skvillinge Mark	7/8 81	Middelfart	4/11 99	Vejle	31/4 02
12929	Vilh. Therkelsen	Amager	18/6 80	Kbh. Afdl. 6	12/7 02	Kbh. Afdl. 6	12/7 02
5075	Arthur Leon Chr. A. Bisted	Frederiksberg	6/8 80	— 3	12/4 02	— 3	12/7 02
5079	Alfred Chr. Mortensen	København	27/10 82	—	12/4 02	—	28/7 02
5099	Lars Peter Jacobsen	Frederikssund	10/6 61	—	19/4 02	—	6/6 02
5100	Holger Emil Petersen	København	5/6 81	—	19/4 02	—	13/9 02
9257	Harald Jacobsen	—	8/6 81	—	18/4 01	—	21/7 02
9266	Vald. Leo Westrin	—	21/10 80	—	6/7 00	—	26/6 02
9288	O. Hansen	Hjørunde	17/3 80	—	2/1 01	—	26/9 02
9294	Charles Larsen	Hvidovre	15/3 78	—	29/9 00	—	10/7 02
493	Einar Petersen	Horsens	10/5 76	— 1	1/9 01	— 1	6/5 02
4180	Hans Madsen	Dyrlov, Præsto Amt	9/8 73	Aarhus	2/10 95	—	6/9 02
5487	Sophus Jensen	København	27/7 77	Kbh. Afdl. 1	10/10 96	—	13/9 02
7363	Viggo Oluf Sørensen	Malmö	18/7 82	—	2/2 02	—	2/9 02
8169	Carl Chr. Marius Jensen	Troense, Taasinge	4/12 80	—	24/5 02	—	6/8 02
8172	Gotf. Peter Th. Ant. Jacobsen	København	9/2 81	—	12/6 02	—	5/9 02
8199	Huggo Peter Nielsen	—	19/2 77	—	27/6 02	—	30/7 02
8248	Anth. Schenderlin	Hamburg a. d. Höhe	21/7 78	—	29/0 02	—	9/8 02
8300	William Rich. Jensen	Jyderup	4/7 83	—	9/5 02	—	23/8 02
8357	Erik Børge Møller	Nykøbing F.	30/12 72	—	1/7 02	—	20/9 02
8845	Victor Petersen	Frederikshavn	1/5 74	—	26/7 02	—	23/9 02
9528	Niels Peter Larsen	Løkken	25/5 68	—	1/7 02	—	23/8 02
10382	Vilhelm Jannensky	København	11/9 78	— 2	10/6 99	—	6/9 02
12763	Alfred Olsen	—	31/12 79	— 1	6/5 99	—	30/8 02
13332	Marius Larsen	Saxkøbing	14/3 79	Flensborg	1/7 99	—	19/7 02
13605	H. P. Th. Christensen	Ringsted	12/12 80	Kbh. Afdl. 1	8/1 00	—	6/9 02
13878	Jens L. Poulsen	Odense	11/12 74	Odense	1/12 95	—	23/9 02
13937	Simon Vald. Iversen	København	8/9 75	Kbh. Afdl. 1	1/2 02	—	20/9 02
14307	Marius Andreasen	Assens	9/6 81	Assens	5/2 00	—	6/9 02
1693	Marius Berntsen	København	5/11 67	Kbh. Aldl. 4	23/6 94	— 4	8/3 02

værelse af Centralforeningens og Forbundets Formand; men det lykkedes ikke at blive enige, thi Mestrene var stejle og brydske og forlangte at Svendene skulde gaa ind og arbejde sammen med Rasmussen, hvad de for enhver Pris nægtede. De erklærede hellere at ville søge sig Arbejde andet Sted.

Nu forlanger Centralforeningen med megen Alvor Arbejdet genoptaget senest den 19. ds., og hvis ikke dette sk.r., saa forlanger man 20 Kr. i Erstatning pr. Dag, indtil Svendene kommer igen.

Det bliver en dyr Historie den, særlig hvis Svendene fastholder ikke at ville arbejde mere hos Hr. Niels Jensen; thi saa bliver det vel intet mindre end en Livrente paa 20 Kr. om Dagen, som han skal have til sin Død, og saa er han endda en forholdsvis ung Mand. Vi synes forresten, at de ogsaa burde forlange noget til Drengene, Værkføreren og merommeldte Rasmussen, for naar en Mand forlader sin Familie og derved søger at unddrage sig sin Forsørgerpligt, saa dømmes han til at betale Underholdningsbidrag baade

til Kone og Børn, og hvad har vore 5 Medlemmer gjort her, andet end at unddrage den Forsorgelsespligten overfor Hr. Niels Jensen og hans Stab? De skulde ordentlig ha' skulde de.

Kampen for Tilværelsen.

For kort Tid siden kunde man i en Avis læse følgende:

75 Kr.

udloves til den, der til eller kort efter Nytaar skaffer en ung Maskinarbejder Arbejde paa Statsbaneværkstedet i København. Glimrende anbefalinger i enhver Retning, saavel for Militær som Civil haves.

Billet nrk. 1154 bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Nogle Kolleger læste dette og fandt, at det kunde være rart at faa at vide, hvem denne unge Mand var, og i den Anledning indlagde de en Billet med det omhandlede Mærke. Manden opgav derefter: At hedde Lars C. Larsen, Adresse: Birsted St., Fjerritslevbanen, samt »at jeg (han) vil blive meget glad for Pladsen og vil være vedkommende, som skaffer mig den, taknemmelig hele Livet, foruden jeg gerne giver den af mig udlovede Sum».

I gamle Dage var det ikke udsædvanligt at købe sig Pladser, og der er dem, der vil paastaa, at denne Trafik endnu drives imellem Tjenestekarle af og til; men imellem frie Arbejdere i Almindelighed tør det dog vistnok betragtes som et overvundet Stadium. Den moderne Arbejdsanvisning har heldigvis taget en anden Retning, og den Arbejder, der nu om Dage har sin Organisation at holde sig til, og som kender til Solidaritetsfølelse, parret med en Smule Selvstændighed i Arbejdsforholdet, — han jager ikke efter at skaffe sig de saakaldte »faste Pladser« med den delvise Bagtanke at kunne komme hen et Sted og halvvejs sove sin Tilværelse bort ved Hjælp af Kryben og Slikken for saakaldte Overordnede. Nej, nu om Dage er det Koftume at rette Hovedet og se enhver lige i Øjnene — selv om man søger Arbejde paa et Statsværksted under Systemskiftet.

Saavidt vi har kunnet undersøge Sagen, har vedkommende aldrig været Medlem af vor Organisation, men med den høje Dusør han udlover er det jo muligt, at det vil lykkes ham at skaffe sig en Plads paa et Sted, hvor Organisation og Civilisation har holdt sit Indtog, og da skal det være os en Glæde at lære ham, at et af de fornemste Goder vi Mennesker har fremfor vore firbenede Medskabninger er den oprejste Gang.

Strejken hos Borsig i Berlin.

I Oktober og November Fagblad har vi udførlig berettet, hvad Aarsagen var til nævnte Strejke. Ligeledes meddelte vi, hvilke uhyre Anstrengelser Firmaet gjorde for at skaffe Skruebrækkere. Dette sidste fortsættes vedblivende.

Skruebrækkeragenter rejser Landet rundt for at hverve Drejere til Borsig. Desværre er det lykkedes dem at skaffe nogle faa Individuer, som selvfølgelig beskyttes af Politiet. Ja, selv Sporvognsselskabet i Berlin har stillet sig til Raadighed ved at overlade Firmaet Borsig en Vogn til Besørgelse af Brækkerne Morgen og Aften fra og til Arbejdsstedet. Disse Vogne ledsages af Politi, og til streng Advarsel er yderligere anbragt Skilte paa Vognene, hvorpaa der staar »Bestilt«. »Andre Arbejdere maa ikke indstige her«. Nævnte Vogn er af Berlinerne døbt »Skruebrækkervognen«. Vort Broderorgan »Deutsche Metallarb. Zeitung« tilraader Borsig at leje »Grønne Pauline« (d. e. Berlinernes Salatfad) fra Tegel Fængsel, saa kunne i det mindste Gensdarmnerne spares.

De i Værkstederne installerede Brækkere faar deres Middagsmad bragt hen til deres Drejebænke. Ganske lystige, men sikkert uholdbare Tilstande for Hr. Borsig. Kampen føres bittert fra begge Sider. De Strejkendes Holdning er fortrinlig, saa vi haaber paa absolut Sejr, blot ikke det lykkes at skaffe flere Skruebrækkere.

Derfor Kolleger, vogt Eder for lokkende Avertissements-tilbud og for Skruebrækkerhververne.

Berliner.

Stor Sammenslutning i den østerrigske og ungarske Jern- og Staalindustri.

(Berl. Tid.)

Efter flere Maaneders Forhandlinger er det lykkedes at tilvejebringe en kæmpemæssig Sammenslutning af 23 Forretninger med en samlet Kapital af 280 Millioner østerrigske Kroner. Denne nye Organisation betegnes ikke som en Trust, men som et »Kartel« eller Sammenslutning, under hvilken hvert Etablissement drives særskilt, men under Kontrol af en Centralbestyrelse, der regulerer Produktionen og fastsætter Priserne. Den nye Sammenslutning omfatter saa at sige alle store Jern- og Staalfabriker i Østerrig-Ungarn, vedrørende Produktionen af Jernbaneskiner, Røjern, Staal, Staaltraad m. m. Sammenslutningen skal være gældende for 10 Aar, indtil Udgangen af Juni 1912. Sammenslutningen af Fabrikerne er sket særskilt i Østerrig og Ungarn, men Samarbejde er sikret. Den østerrigske Organisation omfatter 18 og den ungarske 5 Virksomheder.

Det antages af alle Sagkyndige, at Sammenslutningen vil blive af stor Betydning for en Forbedring af Landets industrielle Virksomhed, som for Tiden er overordentlig utilfredsstillende, navnlig med Hensyn til Maskin-, Lokomotiv- og Waggonbygning. Arbejdsløsheden i denne Industri er overmaade stor, baade i Wien og andetsteds i Riget. De beklagelige Forhold i saa Henseende have fremkaldt en betydelig Udvandring fra visse Distrikter i Böhmen, hvorfra Arbejderfamilier ere dragne til Kanada, Mexiko og andre oversøiske Lande. Paabegyndelsen af forestaaende omfattende offentlige Arbejder turde forøvrigt virke beroligende, og man agter saaledes at anlægge Kanaler og Jernbaner samt bygge en Del Broer. Man vil i Østerrig anvende 300 Millioner Kroner og i Ungarn 150 Millioner Kroner paa saadanne store, offentlige Arbejder.

Den obligatoriske Juleunderstøttelse til vore arbejdsløse Medlemmer.

I Henhold til Lovenes § 41, har Hovedbestyrelsen udsendt følgende til Afdelingskassererne, hvoraf det fremgaar, at saadanne Medlemmer, som ere *sygemeldte, Militære eller eksamenslæsende fra 16de December*, eller saadanne, som i samme Tidsrum ere arbejdsløse, men *endnu ikke gamle Medlemmer* nok til at erholde Juleunderstøttelse, ere fritagne for at betale Julemærket:

1. Juleunderstøttelsens Størrelse er som en Uges Strejkeunderstøttelse.
2. Af Understøttelsen trækkes Julemærket, som ethvert Medlem maa betale, undtagen saadanne, der har været syge, Militære eller eksamenslæsende fra 16de December og Aaret ud, eller arbejdsløse i samme Tidsrum og som endnu ikke er bleven berettiget til Juleunderstøttelsen.
3. Udlæringe, der ere indmeldte straks ved Læretidens Udløb, er ikke berettiget til Juleunderstøttelse af den Grund. Ingen kan faa Understøttelse uden at have betalt mindst 26 Ugers Kontingent.
4. Der maa ikke modtages Kontingent for det nye Aar, for Julemærket er betalt.
5. Juleunderstøttelsen skal afstemples i Medlemsbøgerne, lige under den sidst modtagne Understøttelse af Rejse- og Understøttelses-Kassen, ligesom Afdelingens Stempel vedsættes, for at konstatere, hvor Juleunderstøttelsen er udbetalt.
6. I de Medlemsbøger, hvis Ihændehavere ikke skal betale Julemærke i Henhold til Pkt. 1, sættes Afdelingens Stempel paa det Sted, hvor Julemærket ellers har sin Plads, altsaa lige under 52. Uge.

Det vil heraf ses, at Medlemmer med Restancemærker ikke behøver at betale disse af Juleunderstøttelsen, kun Julemærket skal trækkes af.

Lovenes § 41 bestemmer, at kun Medlemmer, der har været arbejdsløse de sidste 14 Dage før Jul, skal understøttes. Det bliver saaledes kun Medlemmer, der ere *meldte* arbejdsløse senest den 11te December og fremdeles ere arbejdsløse den 23de December, der kan erholde Juleunderstøttelsen. De Rejsende kan faa udbetalt deres Juleunderstøttelse i den By, de besøge den 23de December.

Den almindelige Understøttelse i Henhold til Rejse- og Understøttelses-Kassens Love, udbetales de Rejsende og Arbejdsløse, uanset om de faar Juleunderstøttelse.

Bestemmelsen i § 41, om at Juleunderstøttelsen skal udbetales den 23de December, skal ikke tages altfor bogstavelig. Er der i en Afdeling saa mange Arbejdsløse, at Kassereren ikke kan overkomme Udbetalingen den Dag, kan den ogsaa foretages den 22de eller 24de December. Kun de Tilrejsende maa have Juleunderstøttelsen udbetalt den 23de December.

Rørarbejderkonflikten i Hjørring afsluttet.

Som vore Medlemmer vil have set af Dagspressen, maatte vi for en Maanedes Tid siden advare Kolleger mod at rejse til Hjørring paa Grund af Konflikt. Sagen forholdt sig saaledes, at et Par Mestre i Esbjerg, Smedemester Lykke Thomsen og Blikkenslagermester Andersen i Forening havde overtaget Anlæg af Gas og Vand i Hjørring Kommune, og

det var Akkordpriserne paa Lægning af Husledningerne, som man ikke kunde enes om. Det viste sig her, som saa ofte før, at medens københavnske Firmaer, naar de udfører Anlæg i Provinserne meget godt kan betale de i København mellem Organisationerne fastsatte Priser, saa vægrer Provinsmestre sig stadig ved at betale efter københavnske Prisuranter.

Her i Hjørring førtes en Række Forhandlinger mellem Mestre og Svende, for en Del under Medvirking af Forbundets Formand, men Mestre søgte stadig at snakke Sagen ud i det blaa. Endelig den 19. November tabte Svendene Taalmodigheden og forlod Arbejdet, hvilket havde til Følge, at der kom mere Fart i Forhandlingerne. Efter 3 Dages Forløb kunde atter tages fat, idet der var opnaaet Enighed om Priser, der — om de end ikke var ganske de samme som der betales efter i København — dog under Hensyn til dette Arbejdes Art og andre Lokal-Forhold var tilfredsstillende, og Rørarbejderkonflikten i Hjørring er saaledes endt for denne Gang.

Odense.

En slet Kollega.

Sidste Sommer havde vor Afdeling i Odense en Konflikt med Dampvaske- og Badeanstalten »Ydun«, fordi denne ikke vilde betale en Maskinarbejder, der var antagen som Fyrbøder, den Løn der ellers er gældende for den Art Arbejde.

Under dette meldte der sig en Smed ved Navn *P. Holst*, der et Par Gange er slettet for Restance af vort Forbund, og tilbød at ville arbejde for hvad man vilde give, hvilket bevirkede at vort Medlem afskediges.

Nu er Sagen imidlertid for længst ordnet derhen, at vort Medlem er genantaget til den Løn, der af vor Afdeling blev forlangt; men *P. Holst* har faaet Løbepas, og vi beder Kolleger om at erindre ham, hvor han maatte vise sig. Hans fulde Navn er *J. P. L. Holst*, født den 2. December 1854 i Odense.

Til Bestyrelserne for „de samvirkende Klubber“ i København.

Til Underretning for Bestyrelsesmedlemmer i Klubber under Københavns Afdeling 1 meddeles herved, i Henhold til Beslutningen paa Fællesmødet i Juli d. A., at der ikke mere tilsendes Klubkassererne Meddelelse om Fællesmødernes Afholdelse, men at disse nu ligesom tidligere averteres i »Socialdemokraten«.

Endvidere er der fra forskellig Side udtalt Ønske om, at Sager af almen Interesse for Klubberne optages til Diskussion paa Fællesmødernes. Dette Ønske vil Forretningsudvalget med Glæde efterkomme; men naar saadant skal finde Sted, var det ønskeligt, om Fællesmødernes blev noget flittigere besøgt end Tilfældet hidtil har været. I den senere Tid har der endog fundet en ligefrem utiladelig Lunkenhed Sted.

Samtidig anmoder vi Medlemmerne om paa Klubmøderne at forlange aflagt Beretning om, hvad der er foregaaet paa Fællesmøderne, samt om kun at vælge saadanne Kolleger til Medlemmer af Klubbestyrelser, der vil opfylde de dermed forbundne Pligter.

Paa Forretningsudvalgets Vegne
V. Vatter.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paa-gældende Medlemmer undskyldte.

- Nr. 13718. A. A. Christensen
» 13942. C. Sørensen
» 7368. E. Petersen

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 13942. C. Sørensen
» 7368. E. Petersen
» 846. N. P. Christiansen
» 11473. J. P. A. Møller
» 799. J. Nissen
» 13718. A. A. Christensen
» 12040. C. J. Larsen
» 11998. J. Johansen
» 7562. L. P. Petersen
» 6538. H. C. Nielsen
» 3587. R. Chr. Rasmussen
» 1265. S. Wagner
» 6818. Knakkegaard
» 8099. Jul. P. Jørgensen
» 10056. L. L. Jespersen.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 3136. Chr. Petersen (Slagelse).
» 11033. A. Holck (Kbh. Afdl. 1)
» 1992. E. S. Lorentzen (Kbh. Afdl. 5)
» 2723. M. Jensen (Aarhus)
» 327. Carl Hansen (Kbh. Afdl. 1)
» 7387. N. C. Jørgensen (Kbh. Afdl. 1)
» 7430. K. Johansen (Kbh. Afdl. 1)
» 8617. E. Viberg (Kbh. Afdl. 1).

Nr. 10528, F. Hansen, 8288, C. Petersen, 822, A. Hansen og 9644, A. Petersen, har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15, 1. 12¹/₄—1, 6¹/₂—7¹/₂.
Helligdage kun mellem 11—12.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
Frederikssund, Smed L. P. Lundbeck, Villakvarteret. Ingen Udbetaling.

Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂, 12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling 6¹/₄—7.
Hjørring, Maskinarb. Chr. Jensen, Aalborgvej. 6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften. Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
Kolding, M. Sørensen, Seestvej 20 B. 12¹/₄—1¹/₄, 6¹/₂—7¹/₂.
Korsør, Smed Chr. Sørensen, Halskovvej 35. Ingen Udbetaling.
København, Larslejrstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, F. Larsen, Kirkestræde 212. 6—7
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
Nykøbing, Mors, Ferd. Nielsen, Vesterbro 3. 6—7 Aften.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersro, Vindingevej. 12¹/₂—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
Præsto, J. A. Sørensen, Rødsager pr. Præsto. 6—7.
Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20¹. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
Sorø, V. Knudsen, Rolighed Nr. 1. 12—2.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Beværtningskældereren i Forbundets Ejendom

er tilleje fra April Flyttedag 1903. Den aarlige Leje er 1300 Kroner.

Ejendommen er af Københavns Kommune anerkendt som Foreningsbygning, og som saadan kan den nye Lejer erholde almindeligt Beværterborgerskab.

Anvises fra Forbundets Hovedkontor, Larslejrstræde Nr. 1, St.

Med nærværende Nr. af Fagbladet følger en Aarsberetning fra Teknisk Akademi, Smede og Maskinarbejderforbundets statsunderstøttede Lærestalt for Maskinister.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic» København K.

FAGBLAD FOR SMEDER OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 3.

Januar 1903.

15. Aargang.

Vort Organisationsarbejde og dets Resultater i Aaret 1902.

Naar vi nu ved Begyndelsen af det nye Aar kaster et Blik tilbage paa Begivenhederne og vort Arbejde i det Aar der svandt, saa kan vi for Organisationsarbejdets Vedkommende dele dette i 2 Dele, der hver for sig er af lige stor Vigtighed, naar man vil karakterisere vor Virksomhed og den Indflydelse, som vort Fags Arbejdere ved deres Sammenhold og Organisation over paa Arbejdsforholdene. Den ene Del er den, som vi vil kalde det daglige Livs Organisationsarbejde og som gaar ud paa dels at holde hele vort Forbund med dets mangesidige Virksomheder i det rette Spor, dels Varetagelsen af Medlemmernes daglige Interesser i forholdet lige over for deres Arbejdsgivere — og den anden Del er vore Forhandlinger med Arbejdsgivernes Bestyrelser om alle saadanne Forhold, som vel har Betydning for det enkelte af vore Fagsfæller, men som tilfælle — og i mange Tilfælde først og fremmest — har Betydning for Fagets Stilling som Helhed.

Hvad nu den 1ste Del angaar, da skal det bemærkes, at der saavel udadtil som indadtil har hersket fredelige Forhold mellem den store Sammenslutning af Arbejdsgivere i Jernindustrien og vort Forbund. Der er af Klager og Fordringer fra vore Medlemmer, enten enkeltvis eller dog for enkelte Værksteders Vedkommende, indkommet et betydeligt Antal til Hovedbestyrelsen; men i saa godt som alle Tilfælde har der fra vor Modparts Side vist sig en glædelig-Tendens til at mægle Fred og vise Hensyntagen til Arbejderne. Denne Tendens er det selvfølgelig en Glæde at kunne konstatere, og det var jo i høj Grad onskeligt, om det maatte vise sig at være af en ikke blot og bar forbigaaende Natur. Paa den anden Side kan

dette Forhold moaske bunde i en Erkendelse fra Arbejdsgivernes Side af, at en meget stor Del af vore Klager har været af den Natur, at det har staaet aldeles klart, at det var den paagældende Arbejdsgiver, der i Kraft af de daarlige Konjunkturer, med det deraf følgende store Tilbud af Arbejdskraft, der var den faktisk angribende Part.

Hvad det øvrige rent forretningsmæssige Arbejde fra Hovedbestyrelsens Side angaar, da er det ikke her Stedet at komme særligt dybt ind paa dette. Saa meget skal dog siges, at vort Forhold til vore indenlandske Broderorganisationer stadig har været det bedste. Det har flere Gange, paa forskellige Steder, truffet svært op til Storconflikt i Udlandet, men det er dog ingen Steder kommen til Udbrud, og vi er saaledes bleven forskaaned for at yde noget Bidrag paa denne Konto. Anderledes har det været med De samvirkende Fagforbund, der som bekendt sidste Foraar prøvede paa at komme til at tage et Tag med vore Ahederier. Dette mislykkedes dog, idet de paagældende Arbejdere ved vore Havne viste sig at være i allerhøjeste Grad mangelfuldt organiserede. Vi maatte — hvad der selvfølgelig ikke i nogen særlig Grad kunde genere os — betale vor Part af Omkostningerne; men kommer Tid kommer Raad — der kommer vel nok en Tid, hvor det bliver Arbejdernes Tur.

Vort Medlemsantal har, hvad der forøvrigt er ret mærkeligt i disse daarlige Tider, holdt sig nogenlunde konstant, og det gode Sammenhold, der saaledes i det store og hele har gjort sig gældende, har selvfølgelig bidraget mægtigt til at svække Virkningerne af de stadig lige fortvilede Arbejdsfor-

hold, hvorunder vor store Skare af Arbejdslose lider. Det bør selvfølgelig her ikke heller forglemmes, hvilken mægtig Hjælper vor R. og Understøttelseskaske i saa Henseende har været,

— Vi kommer dernæst til den anden Del af vort Arbejde i Aarets Løb. Her er der 3 Resultater at paavise, der afgjort vil blive af grundlæggende Betydning for vort fags Fremtid. Det 1ste af disse Resultater var Gennemførelsen af Overenskomsten om Løn- og Arbejdsforhold m. m. i Januar Maaned. Man kan maasse sige om denne Overenskomst, at den ikke greb dybt nok ind paa forskellige Punkter og at den burde have indeholdt en almindelig Forhøjelse af den tidligere indførte Minimalløn. Men Overenskomsten skabte Ro i vort fag, og naar undtages selve Minimallønnen, saa betog den os ikke Røtten til under eventuelt bedre forhold at kæmpe for Forhøjelse af Lønningerne. Med andre Ord, Overenskomsten gennemførte kun visse Principper, uden iøvrigt at binde nogen af Parternes Organisationer paa generende Maade, eller at forhindre den rette Anvendelse af Organisationen som Arbejdernes Vaaben i Kampen for de bedst mulige økonomiske Levevilkår. — Overenskomsten blev vel ikke alle Steder modtagen med lige stor Begejstring eller Glæde, men det skal her slaas fast, at den næsten Enstemmighed, hvormed den vedtoges paa Repræsentantfabriksmødet den 18. Januar, viste sig at være et godt Udtryk for den Tilfredshed, der senere viste sig at raade iblandt vore Medlemmer over den Ro, der herved skabtes i faget udadtil. Overenskomsten kan vel næppe siges helt at være gennemført endnu i alle sine Konsekvenser, dertil skal der nogen Tid og Ro for begge Parter, ligesom den Fordragelighed, der, som alt bemærket, i nogen Tid har været at spore, maa opretholdes for at det rette Forhold saavidt muligt efterhaanden kan etableres.

Hvad der i ikke ringe Grad hindrer Fordragelighed og god Tone paa Værkstederne, er den Maade paa hvilken de saakaldte Værkstedsfunktionærer i mangfoldige Tilfælde bogstavelig talt bryder sig Pokker om bestaaende Overenskomster, medens de „for et godt Ord“ truer Arbejderne med at boykotte dem igennem det bekendte Fællesbureau. Men forhåbentlig vil ogsaa disse Forhold snart bedre sig, thi Arbejdsgiverne tør som Helhed næppe i Længden paastaa at være ganske uden Skyld i disse Tilstande.

— Det næste Resultat var Gennemførelsen af „Regler for Behandlingen af faglig Strid indenfor Jernindustrien“. Disse gennemførtes i Semptember Maaned, og der er det at sige om dem i deres nuværende Form, at de helt igennem er en klar og tydelig Anvisning paa, hvorledes man hurtigt og lettest samt paa den mest praktiske Maade bringer enhver Strid, Fordring ell. l. frem til forhandling. Kan der ikke derved opnaas Enighed, er der en Anvisning paa at etablere Voldgift, uden at nogen af Parterne dog er tvungen til at indgaa paa Voldgift imod sin Vilje. De tidligere Ulemper ved Ar-

bejdsgivernes mange Foreninger er herved afføjet, ligesom en gammel Strid med Provinsfabrikantforeningen er bragt ud af Verden.

— Samtidig med Forhandlingerne om ovennævnte Regler — der forøvrigt blev ført i den bedste Forstaaelse — beskæftigede man sig imidlertid indgaaende med et Dokument, der tildels har ført til det 3die Resultat, nemlig „Fælles Værkstedsregler“, og her gif Bolgerne, ligesom ved forhandlingerne om Januar-Overenskomsten, ofte ret højt; thi her drejede det sig ikke mindst om en Række faktiske Lovbestemmelser. Paa et Møde den 19de December lykkedes det dog at opnaa Enighed om selve Værkstedsreglerne, der indeholder en Række betydningsfulde Ændringer, medens et Bispørgsmaal af ret stor Rækkevidde endnu var svævende og fremdeles staar uafgjort. Det er dog maasse ikke udelukket, at ogsaa denne Hindring kan blive ryddet af Vejen, hvorved der vil være indført ensartede Værkstedsregler paa alle Værksteder under Arbejdsgiver-Sammenslutningen i Jernindustrien. Disse behøver da kun i visse Tilfælde at suppleres med saadanne Bestemmelser af lokal Natur, som maatte være absolut nødvendige, f. Eks. forskellig Længde af Arbejdstiden ell. l.

Vi skulle iøvrigt her afholde os fra at gaa i Detaljer vedrørende disse Værkstedsregler, indtil de foreligger endelig vedtagne, og vi skulle hermed slutte disse vore Bemærkninger med at ønske alle vore Medlemmer et godt og glædeligt Nyt Aar! I det vi udtaler Haabet om, at Arbejdsforholdene snart maa bedre sig til vort fælles bedste. Vi har Grund til at være tilfreds med vort Organisationsarbejde i det forløbne Aar og vi beder vore Medlemmer om med Kraft og Forstaaelse at arbejde fremad paa det skabte Grundlag, hen imod den størst mulige Frigørelse — hen imod det Samfund og de Tilstande, hvor Arbejdet ikke længere føles som en ubehagelig Byrde.

Bør Fagforeninger befatte sig med Politik! Og er vore Fagforeninger politiske?

II.

Som allerede bemærket strides man ofte herhjemme, ja, man kan næsten sige permanent, om hvorvidt Arbejdernes Organisationer maa befatte sig med Politik. Det vil sige Overklasserne kan ikke for deres Død fordrage, at Arbejderne overalt slutter sig til Socialdemokratiet, og dette er jo ialt-fald forklarligt. Men det er det rene Snak, naar man falder over Fagforeningerne og skylder dem for at drive Politik; thi Politik i den Forstand — Partipolitik — befatter Fagforeningerne sig i Almindelighed, ifølge deres Natur og Virkemaade, ikke med.

Det er nærmest morsomt, stadig at kunne læse i Arbejdsgiverorganet »Samfundet«, hvor rent galt det er, at Arbejderne ledes af »socialdemokratiske Politikere«, der naturligvis stadig »fører Arbejderne bag Lysset«. Det falder slet ikke denne Avis ind at begynde med at reformere i sin egen Lejr. Arbejdsgiverforeningerne er jo dog i strengeste Forstand Fagforeninger; men der er intet til Hinder for, at deres Hovedorganisation ledes af en af Højres mest kendte Politikere, eller at de fleste Byrepræsentanter af de faa paa Rigsdagen tilbageværende Højrepolitikere har med Ledelsen af Arbejdsgiverorganisationer at gøre. Det er altsaa kun Arbejderne, der skal holde sig fra Politik.

Men alt dette er selvfølgelig kun Snak, som Arbejdsgivernes Skriblere anvender til Forsøg paa at bringe Splitelse ind blandt Arbejderne. I lige Maade er det Snak, naar et socialdemokratisk Kommunalbestyrelsesmedlem for nogen Tid siden i en Tale paastod, at nu havde »Fagforeningernes Virksomhed kulmineret«, hvorfor »Fagforeningernes Medlemmer burde slaa sig paa Politik som Nutidens eneste Løsen«. — Altsammen det reneste Sludder, kære Læser! Vi er jo ganske vist allesammen politisk interesserede, men dermed er naturligvis ikke sagt, at Politik er det eneste som det nu om Dage er værd at befatte sig med.

I Virkeligheden er Forholdet dette: Alle Samfundsklasser organiserer sig i vore Dage til Værn om fælles økonomiske Interesser. Her drejer det sig ikke alene om Arbejdere og Arbejdskøbere, men vi have Embedsmandsforeninger, Funktionærforeninger ved Statens Virksomheder, Industriforeninger og Agrarforening, Landboforeninger og Sygekasser m. fl. — alle søger de Støtte hos Staten paa den ene eller den anden Maade, og hvis de kan, søger de valgt deres egne Repræsentanter ind i de styrende og lovgivende Forsamlinger, og dette maa de selvfølgelig have Lov til. Enhver Organisation søger iøvrigt naturligvis Støtte hos det politiske Parti, der maa anses for nærmest at repræsentere den Stand, som ogsaa Organisationen tilhører, og derfor kan Fagforeningerne for Tiden kun søge deres Støtte hos Socialdemokratiet, hvis Politik det er at højne Arbejderstanden og de Smaa i Samfundet.

Men det socialdemokratiske Parti rummer selvfølgelig mange, som i Modsetning til Fagforeningernes Medlemmer, der alle ere Arbejdere, ikke kan siges at være Arbejdere i Ordets strengeste Betydning, og den Dag, da Socialdemokratiet maatte faa for stærk Tilgang af Folk, som ikke vare Arbejdere eller havde Arbejderinteresser, da er det meget muligt, at Fagforeningerne maatte tage deres Støtte andet Sted, maaske selv søge at frembringe en ny politisk Retning; noget saadant forsøger iøvrigt Arbejdsgiverorganisationerne for Tiden at gøre, da de indser, at det gamle reaktionære Parti ikke længere repræsenterer deres egentlige Interesser. Fagforeningerne er og bliver de *rene* Arbejderorganisationer, og selvfølgelig maa de have deres Politik, idet det gælder om at skaffe dem Indflydelse opad samt skaffe ogsaa de Krav respekterede, som sluttelig kun lader sig løse ad Lovgivningens Vej. Men deraf følger ingenlunde at vi skal gøre vore Fagforeninger *partipolitiske*, saaledes som nogle vil mene. Vor Partipolitik varetager vi som Forholdet er nu, igennem Vælgerforeninger og andre »Partiforeninger«; men i Fagforeningerne kan enhver være uden Hensyn til

politisk Anskuelse, og vi er overbevist om, at ingen Arbejder med rette kan beklage sig over politisk Tvang af nogen som helst Art indenfor Fagforeningerne.

Hos os er altsaa det faktiske Forhold dette, at vi staar med to hver for sig fuldt ud selvstændige Organisationsrækker. Rækken af faglige og Rækken af politiske Foreninger, og saalænge begge kæmper for og forfægter Arbejderinteresser, saa hører vi naturligvis sammen — ikke i Kraft af Tvang, men i Kraft af Interessefællesskab. Lad saa kun Arbejdsgivernes Penneførere skrive videre om de »politiske Fagforeninger«, der er dog ingen fornuftige Mennesker der bryder sig om dette Snak — i alt Fald næppe iblandt Arbejderne.

Et Besøg.

Der kom en Dag en ung Mand op paa Kontoret til mig og udbad sig en Samtale under fire Øjne.

Da vi havde placeret os paa et Sted, hvor vi kunde tale uforstyrret, bad han mig høre, hvor vanskelig han var stillet, og han fortalte:

»Jeg har været ansat ved den tekniske Afdeling i »Det forenede Dampskibsselskab« paa det Tidspunkt da Havnearbejderne strejkede, og jeg var med blandt dem der af Direktør *Brandt* blev kommanderet fra Kontorlokalerne ned til Arbejde ved Losning og Ladning.

Senere blev jeg, som er Maskinarbejder og Maskinist, ansat ved Selskabets Værksted paa St. Anna Plads, hvor jeg kom til at arbejde sammen med Fagforeningsmedlemmer.

De vidste, at jeg havde deltaget i Arbejdet under Strejken. Af denne Grund var jeg ikke velset iblandt dem, og jeg blev udsat for forskellige Chikanerier fra deres Side, der tilsidst bevirkede, at jeg forlod Arbejdet.

Senere har jeg ikke kunnet opdrive Arbejde og i min Nød henvendte jeg mig til Direktør *Brandt*, som jeg satte ind i Forholdene og anmodede om hans Støtte, for at jeg atter kunde finde Beskæftigelse.

Han lovede at skaffe mig en Plads, men stillede den Betingelse, at jeg angav de Folk, der havde chikaneret mig i Værkstedet, saa at han kunde faa Lejlighed til at straffe dem for deres Optreden overfor mig.

Nu véd jeg ikke, hvad jeg skal gøre, derfor henvender jeg mig til Dem.

Jeg svarede den unge Mand, hvis Navn jeg senere har faaet oplyst, er *Geister*:

»Der er selvfølgelig ingen menneskelig Magt der kan forbyde Dem at angive de Mennesker, som De mener at være forulempet af, og det vil ikke vække stor Opsigt blandt vore Medlemmer om nogle af dem skulde blive afskedigede af den Aarsag; det er nu een Gang organiserede Arbejders Lod at skulle blive brodløse for mindre hæderlige Personers Skyld, men hvis De ønsker et godt Raad af mig i denne Sag, saa skal det være dette: »Rejs til Amerika eller et andet Sted, hvor intet Menneske aner hvilken Rolle De har spillet under den fortvivlede Kamp Sofyrbødere og Havnearbejdere har kæmpet herhjemme, og søg *der* ved

nobel Optræden overfor Deres Klassefæller at afvaske den Plet der hæfter ved Dem nu.

Hvis De angiver de Mennesker, som Direktør Brandt ønsker at ramme, føjer De blot et nyt *Minus* til Deres i Forvejen beskaarne Hæderlighed, og det vil naturligvis yderligere vanskeliggøre Dem Opholdet mellem andre Arbejdere, hvor De saa end maa faa Ansættelse.

Tænk Dem en Gang, hvorledes De og Deres Kolleger paa den tekniske Afdeling vilde have betragtet vore Medlemmer, hvis de havde udført Tegnearbejdet for Dampskibsselskabet paa et Tidspunkt, hvor de ellers ansatte Tegnere førte en Kamp for at forhindre at deres Lønninger reduceredes til et saadant Minimum, at det vilde være umuligt at ernære en Familie blot nogenlunde menneskeligt, saadan som det f. Eks. gik Søfyrbøderne i denne Kamp, og naar De har gennemtænkt den Tanke, vil De maaske kunne forstaa, hvad der rører sig i organiserede Arbejdere ved Synet af en Skruebrækker, og tag saa definitiv Beslutning om hvilken Optræden De vil udvise i det foreliggende Tilfælde.

Saa gik den unge Mand ganske taus sin Vej.

* * *

Godt et Par Uger efter, maaske tre — jeg havde næsten glemt Besøget — kommer et af vore Medlemmer, Smeder *F. Larsen*, op og melder sig arbejdsløs fra »D. f. D. S.«

Da jeg som sædvanlig forespørger om Aarsagen til Afskedigelsen, bliver jeg oplyst om, at der i de sidste Dage har været stærkt Røre paa Værkstedet, lange Forhør, Konferencer mellem Værkstedet og Kontoret, Undersøgelser her og der, og hele Historien er foranlediget ved *Geislers* Anmeldelse af den ham overgaaede Tort.

Til sidst har Geisler sammen med Overmaskinmesteren vandret fra Plads til Plads i samtlige Værkstedsafdelinger for at udpege de rette Skyldige. Det har knebet svært med at finde nogen, men endelig fandtes et Offer i Smeder *Larsen*. Der stod den Mand der *vistnok* havde stænket Vand efter Geisler, han var dog ikke ganske sikker paa det.

Men Forbryderen var funden, Retfærdigheden kunde ske Fyldest, og *Larsen* er smidt paa Gaden. *Brandt* har gjort sin Pligt, en Plads kan han naturligvis sagtens skaffe den Forurettede, nu har han jo paany udført et Stykke Arbejde i Arbejderforfølgelsen og maa have sin Løn derfor.

Mon den unge Mand nu ogsaa er rigtig glad og tilfreds ved sin Optræden, og mon han i Fremtiden kan føle sig tryk under den mægtige *Brandts* beskyttende Vinger?

En Ting kan *Brandt* aldrig skaffe *Geisler* tilbage, *Hæderigheden*.

Otto Smith.

Fra Udlandet.

Arbejdsløsheds krisen i Østrig.

(Efter »Oesterreicher Metallarbeiter«.)

Arbejdsløsheden i Østrig har antaget saadanne Dimensioner, som ikke tidligere er forekommet. Værst hjemsogt er Lokomotiv- og Waggonværkstederne, Virksomheder for Jernkonstruktioner, og Maskin- og Værktøjsfabrikationen, ligesom Hytte- og Valseværkerne ikke synes bedre stillet.

Hvilket kolossalt Omfang Arbejdsløsheden har taget, belyses bedst igennem følgende Talangivelser: I »Wiener Maskinfabrik« er under normale Forhold beskæftiget godt 20,000 Mand; for Tiden arbejder der kun 12,000, og disse dog paa en betydelig indskrænket Arbejdstid. I »Wiener Neustädter Lokomotivfabrik« blev af 2200 Mand afskediget 1100. Samme Forhold anføres fra forskellige andre Lokomotivfabriker, hvor der, trods de kolossale Afskedigelser, af de tilbageblevne Arbejdere kun arbejdes 5 Dage om Ugen. I 8 østrigske Waggonfabriker blev i Juli Maaned 1902 af tidligere 8,725 Mand afskediget 4,030, og efter den Tid er Arbejdsantallet yderligere reduceret med $\frac{2}{3}$ af de tiloversblevne Arbejdere. I »Wilkowitzer Hyttewerk« er af 14,000 Mand ikke mindre end 6,000 afskediget; af de, som beskæftiges, arbejder kun $\frac{1}{3}$ paa normal Tid. Saaledes fortsættes; alle senere Angivelser viser, at den halve Arbejdsstyrke er arbejdsløs.

I Böhmen er det ikke bedre; de arbejdsløses Antal andrager der ca. 15,000 Mand.

Af en Undersøgelse, som det Østrigske Metalarb.-Forbund har foretaget over Arbejdsforholdene i de forskellige Virksomheder i Østrig fremgaar det, at der i 402 Fabriker i Oktober 1900 beskæftigedes 67,241 Mand, i Oktober 1901 kun 57,918 Mand. Af disse 57,918 Mand arbejdede 12,227 paa $\frac{3}{4}$ Dag, 17,282 i 2 à 4 Dage om Ugen, 2,388 2 Uger i Maaned og 2,029 endnu kortere Tid.

Der var saaledes i Oktober 1901 i de 402 Virksomheder 43,249 Mand direkte berørt af Arbejdsløsheds krisen.

I Anledning af denne vedvarende Krise afholdt Metalarbejderne i Wien den 7. Decbr. f. A. en talrig besøgt Generalforsamling, hvortil var indbudt Indenrigsministeren, Handels- og Jernbaneministeren, de to sidstnævnte sendte Repræsentanter for sig.

Efter en længere Diskussion vedtoges en til Regeringen affattet Resolution, hvori opfordres til at lade nødvendige Arbejder paabegynde, og i størst mulige Udstrækning lade disse tilfælde Virksomheder i Landet, specielt dem, der formentes stærkest berørt af den stedfindende Krise.

Ogsaa i Bruun, Graz, Prag og Teplitz afholdtes Generalforsamlinger med samme Formaal som den i Wien.

Arbejdsgiverorganisationerne foranstaltede lignende Møder og sendte Deputationer til Regeringen, hvilket havde til Følge, at Ministrene erklærede, at der saa hurtigt som det var gørligt, vil blive sat Arbejder i Gang, og at kun de i Landet værende Virksomheder vilde komme i Betragtning.

England.

»Trades Union«s Aarsberetning for Aaret 1901 foreligger nu: Den tæller nu 1236 Fagforeninger med tilsammen 1,922,780 Medlemmer. Tilgangen af Medlemmer i Løbet af Aaret andrager 12,166. Denne Forøgelse af 0,6 % er dog mindre end de foregaaende 2 Aar. I 1900 androg Tilgangen 5,9 % og 1899 endogsaa 9,4 %. At Tilgangen sidste Aar ikke har været større, skyldes den paa Arbejdsmarkedet herskende trykkede Tilstand.

For de Hundrede vigtigste Fagforeninger, som omfatter over 60 % af alle Medlemmerne, androg Indtægten for Aaret 1901 2,062,000 Pd. Sterling (1 Pd. Sterl. = 18 Kr.). Udgiften samme Aar androg 1,656,000 Pd. Sterl. Af disse

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedl. har betalt
7362	Carl Soph. Gerh. Andersen	København	2/6 82	Kbh. Afdl. 1	2/5 02	Kbh. Afdl. 1	5/7 02
8543	Hans Carl Andersen	Føllesløv	9/3 75	—	19/7 02	—	4/10 02
10365	Johannes Brennicke	København	1/12 77	— 2	26/3 98	— 2	3/8 02
1138	Ludv. Vald. Christiansen	—	23/10 58	— 1	25/5 01	— 1	16/11 02
8513	Aa. Offenb. Ingem. Christensen	—	15/6 82	—	5/4 02	—	11/10 02
8885	Martin Christensen	—	5/6 55	—	1/4 02	—	25/10 02
897	Hans Peter Hansen	Herfølge	12/8 72	—	8/9 01	—	4/10 02
8106	Niels Hansen	København	8/10 66	—	21/11 01	—	27/9 02
5137	H. C. A. Hansen	Borglun pr. Hjørring	19/6 80	Hillerød	1/2 01	Hillerød	9/9 02
8619	John Hugh	St. Thomas	26/10 62	Kbh. Afdl. 1	26/7 02	Kbh. Afdl. 1	27/3 02
12766	Henry Hermann Jansson	Frederiksberg	11/3 80	—	6/7 99	—	27/9 02
8900	Johan Magn. Jensen	Enderslev pr. Køge	10/3 81	—	26/5 02	—	11/9 02
275	P. G. Jensen	København	8/6 66	—	11/9 91	—	22/10 02
5836	T. Jensen	—	11/6 73	— 2	14/5 98	— 2	30/3 02
13166	Jørgen Jørgensen	Stege	9/10 73	Næstved	5/10 01	— 1	4/10 02
858	Rasm. G. Ejnar Malling Kjær	Lyngby	14/12 80	Kbh. Afdl. 1	4/5 01	—	18/10 02
1294	Louis Georg Lauter	København	13/3 82	— 2	12/4 02	— 2	21/10 02
8175	Aage Fred. Lassen	—	23/11 82	— 1	14/6 02	— 1	18/10 02
991	Fritz Wilh. Michelsen	—	16/2 75	—	5/6 01	—	4/10 02
1056	Martin Georg Nielsen	Horsens	25/8 72	Kbh. Afdl. 1	12/1 01	—	25/10 02
8251	Thorvald Nielsen	København	1/12 76	—	31/5 02	—	11/10 02
11674	Jacob Petersen	Volby	27/9 70	Ringsted	29/5 01	Kallundborg	27/9 02
695	Viggo Petersen	København	2/2 82	Kbh. Afdl. 1	27/7 01	Kbh. Afdl. 1	14/7 02
1928	E. Rasmussen	—	17/5 74	— 5	15/8 96	—	15/3 02
1286	R. R. V. Svendsen	—	25/11 83	— 2	15/8 02	— 2	6/3 02
8633	Thorkild Støvring	—	6/3 82	— 1	10/8 00	— 1	11/3 02
9948	Ferdinand Ziegler	—	31/10 77	Hjørring	28/11 99	Aalborg	16/7 02

Udgifter er anvendt til Strejker omtrent $\frac{1}{8}$ af Beløbet. Til Understøttelser $\frac{2}{3}$ og Resten til Organisation og Administration.

Den samlede Formue for disse 100 Fagforeninger forøgedes i Aaret 1901 med 400,000 Pd. Sterl. og androg ved Aarets Slutning 4,162,000 Pd. Sterl. eller 3 Pd. 11 Sch. 8 Pence pr. Medlem.

Sverrig.

Under 9. December forrige Aar er der i vort Naboland efter hvad man meddeler os oprettet en »Almindelig Arbejdsgiverforening« for hele Sverrig. Angaaende dette nyeste Fænomen skal vi meddele nærmere Enkeltheder i det følgende Nr.

Vore kooperative Foretagender.

„Arbejdernes Beklædningsmagasin“.

Et af vore yngste kooperative Foretagender der startedes af Københavns Tilskærerforening under den store Lock-out i 1899, har senere faaet mange Forbund og Fagforeninger som Medinteressenter. Vi nævner: Havnearbejdernes Forbund, Slagteriarbejdernes Forbund, Smede- og Maskinarbejdernes Forbund, Skibssmedeforeningen, Malernes, Bogbin-

dernes, Guldsmedenes, Modelarbejdernes og Jord- og Betonarbejdernes Fagforeninger m. fl. Endelig er De samvirkende Fagforbund og Dansk Skræderforbund Garanter i det Pengeinstitut, som Selskabet staar i Forbindelse med.

I de første Par Aar kæmpede dette Foretagende med meget store Vanskeligheder. Alle de Bornesygdomme som ethvert nyt Foretagende rammes af, ramte ogsaa dette, og mange Dage og Uger fulde af Bekymringer for Selskabets Fremtid har dets Bestyrere og Repræsentantskab gennemgaaet, men ved sejt Udholdenhed og stadige Ofre lykkedes det tilsidst at bringe Forretningen i Gænge.

Vi aflagde den et Besøg forleden Dag og blev vist omkring af Bestyreren, Hr. *Thomsen*. Han viste os elegante Habitter, der var bestilte og hængte færdige til Aflevering. Der fandtes færdigsyede Klædninger og Paletots, saa man kan gaa lige ind og forsyne sig paa Vejen hjem fra Arbejdet, og vi saa Hylde paa Hylde, der bugnede af Stoffer i alle Farver og Kvaliteter og til Priser saa enhver Smag og Evne kan blive tilfredsstillet.

Bag Butiken findes et stort Tilskærerværelse og i Kælderen findes Værkstedspads til 5 à 6 Svende.

Paa vor Forespørgsel forklarer Bestyreren os, at Forretningen er gaaet jævnt fremad i det sidste Aars Tid, der kommer stadig flere og flere Kunder, men man kan naturligvis ogsaa i denne Forretning mærke de daarlige Tider, dog er det hans sikre Haab, at den købedygtige Arbejder i Fremtiden vil søge denne Arbejdernes Forretning i stærkere Grad end det hidtil har været Tilfældet.

Vi udtaler her vort Ønske om, at dette Haab ikke maa blive beskæmmet, thi ikke alene bliver alle reelt betjent i dette Foretagende, hvad vi har mange Udtalelser for fra anden Side, men vil Arbejderne lægge sig i Selen for at agitere for dette som for alle andre af Arbejdernes kooperative Foretagender, da vil vi en skønne Dag have Fonds at tage til, naar Arbejderne skal tage Kampen op med Arbejdsgiverne, ligesom der vil være Arbejdsplads, hvor Arbejderne kan søge hen i Mængde, naar Modstandernes Foretagender ligger stille. Alt i alt vil vore kooperative Foretagender, om Arbejderne selv giver dem den nødvendige Støtte paa alle Maader, blive et Krafttillæg for Arbejderorganisationerne i samme Grad som det svækker Arbejdsgiverens Evne til at kue og knægte Arbejderne.

Vi anbefaler alle vore københavnske Kolleger at søge og støtte »Arbejdernes Beklædningsmagasin«, derved gaar Arbejdernes Penge tilbage i Arbejdernes egne Kasser og Lommer, under en eller anden Form, og man tager samtidig et Tag med for *Arbejdets Frigørelse for Kapitalen*.

Tankeløse Medlemmer.

Hr. Redaktor!

Maa jeg gennem Fagbladet faa Lov til at rette en Henstilling til mine Kolleger angaaende en Sag, der længe har ligget mig paa Hjerte.

Jeg har mange Gange været Vidne til, at en Kammerat, som paa Generalforsamlinger eller Klubmøder har fremhævet og paaklaget Forholdene paa den Arbejdsplads, hvor han arbejdede, en ganske kort Tid efter er blevet afskediget uden Spor af Grund eller Angivelse af Grund til Afskedigelsen, uagtet der har været rigeligt med Arbejde og straks er blevet antaget en anden i hans Sted og til det Arbejde han forlod.

Det har i mange Tilfælde staaet klart for mig og andre, at Afskedigelsen udelukkende fandt Sted fordi han har paaklaget Forholdene paa Arbejdspladsen, som ovenfor nævnet.

Hvorledes er det nu muligt, at hans Optraeden paa Mødet kan bevirke hans Afskedigelse.

Moderne er jo altid for lukkede Døre og Arbejdsgivere og Værkførere staar jo i al Almindelighed ikke som Medlemmer af vor Organisation og kan saaledes ikke direkte være blevet bekendt med de fremkomne Udtalelser.

Arbejdsgiverne maa altsaa faa Oplysningerne ad indirekte Vej: gennem *vore egne Medlemmer*.

Jeg er fuldstændig klar over, at der findes nogle Medlemmer, der har den Opgave at sætte ondt for andre for selv at vinde Fordele derved. Der er jo adskillige i Organisationen, som ikke er i denne udelukkende af Kærlighed dertil. De, af disse Medlemmer, som ønsker at rende med Sludder, er der naturligvis intet at gøre ved ad Overtalelsens Vej, dem maa man tage under mere alvorlig Behandling ved Lejligheder, hvor det konstateres, at de falder deres Kammerater i Ryggen, men der er adskillige andre, som muligvis vil tage Hensyn til min Henstilling, det er de *tankeløse* Medlemmer.

Det sker ret ofte, at Værkføreren eller Chefen, naar der er afholdt Klubmøder eller lignende (og det vides næsten altid af Arbejdsledelsen, naar saadanne Møder holdes), Dagen efter gaar rundt til Arbejderne og søger at pumpe dem for Referater af Forhandlingerne og Udtalelserne, og mange Arbejdere indlader sig i Diskussion med dem om de aktuelle Spørgsmaal, der har været paa Modets Dagsorden. Ved saadanne Lejligheder staar mange Gange en god Kammerat og forvovler sig, og uden at ville gøre noget ondt, staar han og blotter den, som maaske har fremsat radikale Anskuelse,

der naturligvis, i mange Tilfælde slet ikke har Indflydelse paa de Beslutninger der tages paa Møderne.

Men Arbejdslederen har faaet at vide, hvad han vil have at vide, som oftest i forvrænget eller ukorrekt Form, og for at undgaa al Udsigt til Konflikt paa Værkstedet, fjærnes ganske stille den Mand, som saaledes har faaet et sort Stempel paa sig i Arbejdsgiverens Øjne.

Dette er galt og uretfærdigt. Min Henstilling til mine Kolleger gaar derfor ud paa: Lad det der forhandles mellem Kammeraterne, og de Udtalelser, der falder paa Møderne, være Hemmeligheder blandt Arbejderne. Det der skal frem for Offentligheden kommer frem gennem Tilidsmanden eller Forbundet, og al Udenomssnak forkvakler kun Forholdene og bevirker, at vore egne Kolleger tilsidst nærer Frygt for at fremkomme med deres Meninger og derfor udebliver fra vore Møder og taber Interessen for Organisationen.

Det vilde kunne undgaaes naar enhver brugte sin *Tankeevne*.

Tillidsmand.

Lidt om Arbejdsløshed og Arbejdsløsheds-Understøttelse.

Vi begyndte det nye Aar her i København med en Arbejdsløshedsstyrke paa 890 Medlemmer, hvoraf 30 var tilrejsende. I Provinserne var pr. 30. Novbr. (Opgivelserne for Decbr. er endnu ikke alle indkommet) ialt 226 Arbejdsløse, hvoraf 56 var rejsende. Antallet i Provinserne er muligvis steget lidt i December Maaned; men vi tager dog næppe Fejl, naar vi anslaar de Arbejdsløses Tal til 1200 for hele Landet, ialtfald er det næppe større.

Det er ganske vist ogsaa vedblivende et temmelig foruroligende Tal — ligesom det er et ubehageligt Faktum, at Arbejdsløsheden stadig har en Tendens til at samle sig i København —, men ved en nærmere Undersøgelse ser det hele dog ikke saa trostesløst ud, som man vil være tilbøjelig til at mene ved første Øjekast. Vor Udbetaling af Understøttelse giver selvfølgelig et udmerket Billede af Arbejdsløshedens Stigen og Dalen, og vi skulle her først og fremmest angive de Totalsummer, som hver Maaned for sig er udbetalt i de sidste 2 Aar, dog med Udeladelse af December 1902, der ved Bladets Trykning ikke er opgjort:

Maaned	1901		1902	
	Kr.	Øre	Kr.	Øre
Januar	18,481	—	28,327	—
Februar	17,332	—	22,133	—
Marts	15,387	—	19,571	50
April	7,048	50	13,409	50
Maj	7,232	—	13,474	—
Juni	7,972	—	11,893	—
Juli	8,888	50	9,635	50
August	8,996	50	8,969	50
September	7,260	50	6,277	—
Oktober	8,370	—	7,342	50
November	13,626	—	9,274	50
December	16,714	—		
Ialt...	137,308	—	150,307	—

Man vil heraf se, at i Aaret 1901 er Tallene (altsaa ogsaa Arbejdsløsheden), naar vi tager de tre første Maaneder fra, hvor det er Kalenderaarets Begyndelse, der spiller en Rolle, i stadig Stigen. Herfra maa dog ogsaa tages September og tildels Oktober Maaneder, der stadig Aar efter Aar viser sig at være den travleste Tid i vort Fag. Følger man derimod Tallene i Rubrikerne for Aaret 1902, saa vil man se, at disse stadig og jævnt daler indtil Maanederne Oktober og November, hvor der er en Stigning; men de naar dog i November ikke nær op til November 1901. Der synes saaledes virkelig at kunne konstateres en, om kun ringe, Nedgang i Arbejdsløsheden, og det vil jo snart kunde vise sig, om der virkelig skulde være en Opgang m. H. t. Arbejdsmængden i det store og hele i Anmarch.

Gaar man videre i Undersøgelsen vil man finde, at der allerede henimod Slutningen af Aaret 1899 er begyndt en Arbejdsløshed, der med nogen Variation har holdt sig ogsaa i 1900, og som i November og December Maaneder d. A. endogsaa er steget i en meget foruroligende Grad. Tager man de sidste 5 Aar er der Maaned efter Maaned udbetalt Understøttelser i følgende Antal Dage:

Maaned	Antal Dage				
	1898	1899	1900	1901	1902
Januar.....	3724	3092	7063	12828	19915
Februar.....	2556	2177	7736	13253	18077
Marts.....	2049	1577	8275	12579	16589
April.....	2172	1312	5397	6490	10065
Maj.....	1344	997	3107	6634	11173
Juni.....	1227	Lock-out	3495	7367	10000
Juli.....	1344	Lock-out	4446	8028	8179
August.....	1306	Lock-out	5696	7930	7518
September.....	923	1037	5746	6516	5258
Oktober.....	1808	4461	6676	7126	6265
November.....	2115	5111	9764	11526	7083
December.....	2986	7371	11738	14135	

Det kan selvfølgelig have sin store Interesse at studere disse Tal noget nærmere; thi ved en Sammenlægning Aar for Aar, vil man kunde se, hvilket kolossalt Antal Arbejdsdage, der gaar til Spilde ved Arbejdsløsheden, hvis demoraliserende Virkninger vi kun altfor vel kender. Med Naturnødvendighed maatte disse Forhold, om der da ikke snarest indtræder en Bedring, føre til en Forkortelse af Arbejdsdagen.

Ved Siden af alle disse Tal, der jo i og for sig er ret nedslaaende, fordi vi ved, at med Arbejdsløsheden følger Nød og Savn i stor Udstrækning, foruden mange andre Ulæmper, saavel for det enkelte Individ som for det store og hele, saa er det selvfølgelig af den allerstørste Betydning at kunne henvise til den Virksomhed vor Organisation udfolder gennem vor R. og U.-Kasse. Gennem en Aarrække er denne Institution bleven i Stand til at sprede en ikke ringe Grad af Tryghed iblandt vore Kolleger. Oprindeligt var der med denne nærmest tænkt paa Støtte for den rejsende Svend, men efterhaanden har Lovene formet sig saaledes, at der er sat en højere Understøttelse for Medlemmerne efter visse Aars Medlemsret, vi er her efterhaanden

kommen ind paa at yde en Understøttelse, der virkelig kommer, ikke alene Forbundets mere stabile Medlemmer, men ogsaa den gifte Svend og Familieforsørger til gode. For at man nu kan danne sig en Mening om, i hvilket Forhold, der udbetales Understøttelse til Medlemmer med henholdsvis 6, 3, og 1 Aars Medlemsret, gengiver vi nedenfor de Beløb i Kr. og Øre, som pr. Maaned er udbetalt i de sidste 2 Aar:

Maaned	1901					1902				
	2 Kr. pr. Dag	1 1/2 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 1/2 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag	1 Kr. pr. Dag
Januar.....	11,306		7,175	8,672	12,228	7,427				
Februar.....	8,158		9,174	3,564	6,822	11,747				
Marts.....	5,616		9,771	2,864	4,651	12,056				
April.....	244	50	5,492	2,048	3,961	7,400	50	50		
Maj.....	246	—	5,557	2,156	3,669	7,649	—	—		
Juni.....	124	—	6,219	1,468	3,477	6,948	—	—		
Juli.....	452	50	6,530	1,052	2,791	5,792	50	50		
August.....	630	50	6,109	1,278	2,437	5,254	50	50		
September.....	504	50	5,276	958	1,620	3,699	—	—		
Oktober.....	1,022	50	5,145	974	1,772	4,596	50	50		
November.....	1,882	—	8,267	1,400	2,074	5,800	50	50		
December.....	2,454	—	10,204							

Eksklusion.

Københavns Afdeling 1 ekskluderede paa sin ekstraordinære Generalforsamling den 16. Decbr. f. A. 2 Medlemmer, Nr. 1123, **Vilh. Andersen**, født i Brønshøj 1. Juni 1874 og Nr. 11286, **A. J. Stolt**, født i København 24. Januar 1879, for ukollegial Opførsel. De havde blandt andet anlagt Sag mod Afdelingen uden Spor af Hensyn til Bestyrelsen eller Generalforsamlingen.

Fhv. Medlem 13747, J. Rydendahl

arbejder under Konflikten hos *Københavns Pakkeekspedition*. Han kan fremtidig kun optages i Forbundet efter Reglerne for ukollegiale Fagfællers Optagelse. *Otto Smith.*

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 1645. Carl Jensen (Kbh. Afdl. 4)
- 297. P. Koch (Kbh. Afdl. 1)
- 16. Max Buch (Kbh. Afdl. 1)
- 1396. R. Nielsen (Kbh. Afdl. 2)

Nr. 3136, Chr. Petersen, har atter fundet sin Bog.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 4616. S. Nielsen
- 7977. A. Gotfredsen
- 436. J. Engels
- 13608. J. Henning
- 14307. M. Andreasen
- 8300. V. R. Jensen
- 3136. C. Petersen

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskyldte.

- Nr. 14307. M. Andreasen
- 3136. C. Petersen

„Urafstemning“.

I Anledning af at Kbhv. Afdl. 1 under . d. M. har afholdt en af sine velbekendte Generalforsamlinger, der i Reglen synes at have til Formaal at sige Bestyrelsen en Række mere eller mindre velovervejede Smagfuldheder, — og ved hvilken Lejlighed Lystigheden kulminerede i, at den lovlig indvarslede Forsamling erklærede sig selv for inkompetent til at afstemme over det foreliggende Forslag om Urafstemning — har vi modtaget følgende, som vi ikke har nænnet at nægte Optagelse.

Aabent Brev.

Til

Hr. Maskinarbejder **Julius Christensen**,
Københavns Afdl. 1.

Kære, gode, gamle Kollega!

Jeg bøjer mig dybt i Støvet for Dig og for Dit eneste Mod. Og det er sandelig ikke uden Grund.

Det gør mig saa usigeligt ondt, naar Du Gang paa Gang, paa vore Medlemsmøder, nej jeg mente, paa vore Generalforsamlinger, stadig bliver miskendt og misforstaaet. Hvem er vel i Besiddelse af et saadant Mod, som Du er i Besiddelse af? Det er den Slags Mod, som kan gøre selv

den største Nar og værste Laps til en stor Helt, ja til en himmelsk Martyr. Hvilken jordisk Sjæl kunne, som Dig, staa paa en Talerstol og med Din store, stærke og skønne Stemme sige til Dine, for Dig i Støvet vridende, Beundrere Ordet »Kød«, skønt alle vi mange, som holder af Dig, godt ved at Du mener »Flask«. Hvem turde vel, som Dig, skønt uenig med Dine Dra — om Forladdelse — Adjutanter, det ene Øjeblik foreslaa Medlems — nej — Generalforsamlingen erklæret for ulovlig, det andet, frafaldte Dit Forslag, det tredje foreslaa, at den var lovlig, bare den blev trukket saa længe ud, som muligt. Nej! Jeg kan ikke andet end bøje mit stakkels skøre Hoved i den dybeste Ærbødighed for Dig.

Det piner mig, det skærer mig i mit gode og blide Hjerte, naar en Mand, som Niels Jacobsen, klæder Dig af til Skindet. Min Hjerne forvirres og jeg frygter for Tabet af den sunde Fornuft, som Du har opfostret i mig, naar Otto Smith beskylder Dig for Obstruktion; fordi Du vil have mange Generalfors — nej — Medlemsmøder. Hvad har Du i Alverden gjort disse Mennesker? Intet, vel? Du har kun gjort dette store ene, at gøre mange af Dine og mine trofaste Kammerater opmærksomme paa, at al nedbrydende Tvang er forbi.

Du har til Glæde for mange brave og velsignede Mennesker slaaet fast, at man slet ikke behøver at være i nogen Fagforening. Det er det 20. Aarhundredes store forlørende Ord, som Du har udtalt til hele den store Arbejderstands Velsignelse. Dette har Du gjort, og derfor bliver Du »De danske Smede og Maskinarbejderes Messias« miskendt og forfulgt og Du bliver ogsaa nok en Gang korsfæstet. Saa vover disse Mennesker at kalde Dig for en Gøgler. Det er i Sandhed et saare betegnende Ord. Du en Gøgler! Hvilken himmelraabende Uretfærdighed! Der er ikke en af disse, der er værdig at maales med det Maal, som Du skal maales med. Du med Dit medfødte og nu fuldendte Kunstner-Talent, Du, den store geniale Taler, som kan stille Dig ved Siden af de store græske og romerske Folketalere, som Demosthenes og mange andre. Du undskylder mig nok mine omstændige og maaske, for mange overflødige Ord. For Dig er jo ingen Ord overflødige og Dig skylder jeg, at jeg kan skjule et eneste lille Sandskorn i en mægtig, af mange Ord dannet Skal; thi det gør Du jo selv saa fuldendt, saa genialt, som det overhovedet lader sig gøre.

Kære Ven! Fortvivl ikke, thi den Dag vil komme, da Du vil faa en stor og værdig Oprensning. Dit Navn vil med vild Begejstring nævnes af de kommende Slægter og naar Din Historie skal skrives, da vil Redaktøren af Fremtidens »Revy«, Fremtidens Louis de Moulin, med flammende Ord skrive den, og give den følgende Titel: »Julius Christensens Mysterier« eller »Et forunderligt Fagforeningsmedlem i det 20. Aarhundrede«.

Din gode gamle Ven,

Carl Nielsen.

11343.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic« København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 4.

Februar 1903.

15. Aargang.

En Skrivelse.

Januaroverenskomsten af forrige Aar blev ikke forlænget.

Som bekendt indeholdt Overenskomsten af Januar 1902 en Bestemmelse om, at Arbejdsgiverne kunde kræve denne forlænget til 1ste Februar 1905, imod at den gældende Minimalloen forhøjedes med en Øre. Skont man fra d'Her.s Side jævnlig hører Udtalelser, der ytrer levende Tilfredshed med, at det ved nævnte Overenskomst lykkedes at skabe Fred udadtil i Jernindustrien for en Tid, saa har man dog ikke villet bringe det Offer, at forhøje Minimalloenen med en Øre, for at dette Gode kunde vare et Aar længere.

Angaaende dette Forhold modtog Hovedbestyrelsen under 18. ds. følgende Skrivelse:

Til

Hovedbestyrelsen for Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Hr. J. A. Hansen, Formand.

her.

I de protokollerede Bemærkninger til Konoverenskomsten Januar 1902 findes i 1. Stykke følgende Bestemmelser:

„Arbejdsgiverne har imidlertid Ret til, saafremt de maatte onske det, inden 1. Februar 1903 at kræve Overenskomsten forlænget til 1. Februar 1905, paa Betingelse af, at Minimalloenen fra 1. Februar 1903 at regne fastsættes til 35 Øre for Smede- og Maskinarbejdere, som har været Svende i eet Aar.“

Den ærede Hovedbestyrelse vil sikkert forstaa, at vi under vore Overvejelser af, hvorvidt Jernindustriens Sammenslutning burde kræve Januar-Overenskomsten forlænget paa den anførte

Betingelse, ikke har været i Tvivl om, at Tider og Konjunkturer ikke paa nogen Maade tillod at forhøje den fastsatte Minimalloen, 32 Øre. Uagtet hverken selve Overenskomsten eller de protokollerede Bemærkninger forudsætter, at der i saa fald skal gives Smedeforbundet nogen Meddelelse, har vi dog onsket at underrette Dem om vort Synspunkt overfor dette Spørgsmaal. Men iøvrigt tillader vi os at tilføje, at vi gaar ud fra, at forjaavidt vi i Løbet af den kommende Sommer skulde komme til den Anskuelse, at der er indtraadt en væsentlig Forbedring i de Vilkaar, som vor Industri nu i en Aarrække har arbejdet under, — at vi da hos Forbundet vil mode den Opfattelse, at man er villig til at optage Forhandlinger om den nævnte Forhøjelse i Minimalloenen til 35 Øre, der kunde føre til en Forlængelse af Januar Overenskomsten.

sign.

Paa Fællesudvalgets Vegne

S. C. Hauberg.

Vald. Helsing.

De Hrr. Arbejdsgivere forudsætter her, at vi maatte være klar over, at der under de forhaandenværende daarlige Konjunkturer ikke kunde være Tale om at lægge paa Minimalloenen. Vi skal dog hertil bemærke, at Minimalloenen jo for Tiden — ogsaa i en Del Brancher indenfor selve Sammenslutningen — er højere end 32 Øre pr. Time, og selv om vi ikke tør bestride de „daarlige Konjunkturers“ Eksistents, og selv om vi iøvrigt ikke er saa overordentlig begejstrede for en For-

højelse af Minimallønnen paa en Tid, hvor ikke de højere Lømminger kan undergaa en tilsvarende forhøjelse — saa tror vi dog, at Arbejdsgiverne vilde have gjort klogt i allerede nu at forhøje Minimallønnen med den ene Øre. Derved vilde man have gjort det muligt for os i nogen Tid ikke at røre ved Minimallønnen, medens vi, som Sagerne nu staar, maaffé allerede om en $\frac{1}{4}$ Aar ligger midt i en ny Kampagne om Minimallønnens Størrelse — hvis da ikke de Hrr. skulde gaa i sig selv forinden, saaledes som de har antydet Muligheden af i deres Skrivelse. Men kender vi vore Provinsfabrikanter ret, saa er Chansen herfor ikke ret stor, hvis de skal afgøre det.

Vor Organisationsform. Bør vi danne et Industriforbund?

Dette Spørgsmaal har i de senere Aar jævnligt været fremme til Behandling paa vore Kongresser og Repræsentantskabsmøder. Man er imidlertid aldrig naaet længere end til at drøfte denne Sag rent overfladisk, skønt det i Virkeligheden er et Spørgsmaal af den aller største Vigtighed.

I »Samarbejdet« for November forrige Aar har en Indsender behandlet Æmnet i en Artikel, der sikkert nok rummer en Del af de Synspunkter, som andre Fag anlægger. Vi aftrykker Artiklen her, medens vi senere skal komme nærmere ind paa Sagen set med vore Øjne.

»Da Organisationsarbejdet begyndte i Halvfjerdsene, laa det lige for Haanden at søge Arbejderne samlet i Foreninger, omfattende hvert enkelt Fag eller hver Arbejdsgruppe, og det er naturligt, at Organisationsarbejdet er fortsat paa samme Maade. Opgaven var at samle Arbejderne, og dette lod sig lettest gøre ved i første Linie at drage dem, der udførte samme Arbejde, indenfor en Ramme, selv om dette Arbejde var nøje knyttet til andre Arbejder, som f. Eks. de forskellige Specialiteter indenfor Jærindustrien.

Forandringen af Produktionsforholdene, Overgangen fra haandværksmæssig til industriel Drift, har bidraget til at udskille Arbejderne i mange Grupper, som hver udfører bestemte Arbejder, og der opstaar stadig ny industrielle Virksomheder, der dels fortsætter dette Arbejde og dels drager Arbejdere til sig, som ikke forud har tilhørt noget bestemt Fag.

Den storslaaede tekniske Udvikling gør det muligt, uden egentlig Fagkundskab, at udføre visse af de i Industrien forekommende Specialiteter, og Grænserne mellem de faglærte og ikke faglærte Arbejdere er derved i høj Grad udviskede i forskellige Virksomheder. Arbejderne bliver Fabriksarbejdere, og det er ikke længere Fagene, som er de egentlige Rammer for Arbejderne, det er eller bliver Industrien i hvilken der arbejdes.

Smedene, adskillige Metalarbejdere og en stor Del Arbejdsmænd m. fl. er nu Arbejdere i den store og meget omfattende Jærindustri. Væversvende, Farversvende, kvindelige Væveriarbejdere, Possementmagere o. fl. er nu Tekstilarbejdere, og saaledes er Forholdene for adskillige Fags Vedkommende.

Denne naturlige Udvikling af Produktionsforholdene maa nødvendigvis ogsaa medføre Forandringer i Arbejdernes Organisationer. Udviklingen viser os stadig Bestræbelser for Fortsættelse af Sammenslutningen. Efter Fagforeningernes Dannelse sluttes disse sammen i hele Landet omfattende

Forbund, og Kronen paa denne Virksomhed var Forbundes Sammenslutning i »De samvirkende Fagforbund«.

Med Oprettelsen af denne store Fællesorganisation var et meget vigtigt Afsnit af Fagforeningernes organisatoriske Virksomhed afsluttet, men selvfølgelig var der ingen Afslutning paa Organisationernes Udvikling, de er ligesom alt andet underkastede Foranderlighedens Love, og Produktionsforholdene vil sikkert medføre adskillige Forandringer indenfor Forbundene uden derfor at berøre Fællesorganisationen »De samvirkende Fagforbund«, hvis Bestaaen er lige naturlig og nødvendig om vi har faa eller mange Forbund eller Fagforeninger.

Hvad her i Øjeblikket skal peges paa, er det naturlige i Industriforbund eller Organisationer, som sammenfatter Afdelinger med alle de Arbejdere, der hører til en bestemt Industri eller en bestemt Virksomhed, selv om denne ikke er Industri. Det synes saa nærliggende, at der kan opstaa adskillige Vanskeligheder ved indenfor en Fabrik at have Medlemmer af en Række forskellige Fagforeninger, skønt disse arbejder i den samme Industri. Ved Begrænsningen af hver Gruppens Arbejdsomraade, ved Fastsættelsen af Løn- og Arbejdsforhold og ved Varetagelsen af Organisationens Interesser er der Anledning nok til Forviklinger og Vanskeligheder, og som Regel vil det være Kapitalisten alene, der har Fordel af, at Arbejderne ikke er nøje sammenknyttede eller samarbejdende. Usikkerhed og Forviklinger ved Ordning af Arbejdsforhold vil være til Skade for Arbejderne og i mange Tilfælde gavnlige for Arbejdskøberen. Derfor bør saadanne undgaaes.

Det erkendes af alle fornuftige Mennesker, at Modstand overfor Maskinerne er unaturlig og i Modstrid med Samfundets Interesser. Man maa indrette sig efter de forandrede Forhold og søge at raade Bod paa mulige Ulæmper. Den Tid kommer vel, da Arbejderne fuldt ud kan glæde sig over de store Opfindelser ved at faa Del i Udbyttet af disse.

Men der er noget andet, som er lige saa unaturligt, nemlig Lavsaanden, der endnu for en Del Aar siden var raadende hos en Del Arbejdere. De faglærte følte sig til en vis Grad hævet over de ikke faglærte Arbejdere, og disse sidste mødte Modstand, naar de trængte ind i det Arbejde, som andre ansaa for deres Enemærker.

Organisationerne har imidlertid paa dette som paa mange andre Omraader hidført Forandring. Der er ikke ret mange, som er naive nok til at mene, at de kan hindre Folk i at udføre Arbejde, de ved tekniske Hjælpemidler er i Stand til at udføre. Heldigvis har de danske Arbejdere som Helhed faaet den rette Forstaelse af, hvorledes Opfattelsen overfor Adgangen til Erhverv bør være, og det er slaaet fast ved Dannelsen af »De samvirkende Fagforbund«, at der ikke er eller skal være Klassificering af Arbejdere; de er alle lige, er alle Lønarbejdere og hører alle ind under den samme Fællesorganisation, hvorigennem alles Interesser varetages, uanset om de er faglærte eller ikke faglærte.

Naar imidlertid dette er slaaet fast, er det en selvfølgelig Opgave, gradvis at forandre Organisationsformen fra Haandværk til Industri, og heraf maa igen følge, at visse Virksomheder, som hverken er Haandværk eller Industri, danner Organisationer, kunde sammenstilles med Industriforbund. Her tænkes i Øjeblikket paa Sø-Transportarbejdere, for hvem et særligt Forbund, omfattende de forskellige Afdelinger indordnede under »De samvirkende Fagforbund«, fuldt ud vil være paa sin Plads.

Forskellige Fag er forlængst slaaet ind paa den Vej. Tobaksarbejderne har i en Række Aar haft Industriforbund, i hvilket Mænd og Kvinder, hørende til alle Tobaksindustriens Brancher, kunde indordnes, og for denne Industris Vedkommende har der i flere Aar kun været en Hovedorganisation, Tobaksarbejderforbundet, i hvilket saavel faglærte som ikke faglærte Arbejdere vare eller kunde være Medlemmer.

Udskilningen af Skraatobaksarbejderne, der selvfølgelig hører hjemme, hvor Tobaksindustriens Arbejdere ere samlede, er forhaabentlig kun noget rent forbigaaende.

Tekstilarbejdernes og Skotojsarbejdernes Forbund ere ligeledes Industriforbund, der, saa vidt vides, har samlet

alle Brancher; og Typografer, Trykkere og de Arbejdere, der staar i Forbindelse med disse, ere nu ligeledes samlede i Forbund. Man ser af disse Eksempler, der kunde suppleres med i det mindste Tilløb til noget lignende fra andre Fag, at man er inde paa Vejen til en Forandring af Organisationsformen paa samme Maade, som Produktionsforholdene har forandret sig.

Fordelene ved Industriforbundene synes at være saa øjensynlige, saa en Omtale deraf næsten er overflødig.

Det følger af sig selv, at Ledelsen for et Forbund har lettere ved at træffe Dispositioner ved at forhandle o. l. angaaende en hel Industris Arbejdere, end Tilfældet er, naar flere Forbund ere Interesserede i Sagen, og de Forviklinger og uheldige Forhold, som nu og da opstaa, fordi flere Forbund hver især skal varetage sine Arbejders Interesse, vilde ikke opstaa, naar alle de, der virker sammen og som Følge deraf har fælles Interesser, gør Skridtet helt ud ved at slutte sig sammen.

Som allerede betonet, vil Overgangen til Industriforbund være uden Indflydelse paa vort Lands Hovedorganisation. De vil medføre Forskydninger indenfor de enkelte Fag eller Grupper, men i Landsorganisationen er fremdeles alles Plads.

Maaske udkræves der visse Forandringer i Regler og Vedtægter, særlig vedrørende Optagelse af Arbejdere i Virksomheder, der ere noget for sig selv og med Rette kunne danne selvstændige Forbund; men derom naaes der sikkert Enighed, naar vi først i højere Grad gøre os fortrolige med Tanken om Industriforbund som noget, Udviklingen fører med sig.

„Kristeligt dansk Fællesforbund“

samt

en Portion „kristeligt dansk“ Pølsevrøvl.

Det »Forbund«, hvis Navn staar over disse Linier, holdt for ikke ret længe siden et Repræsentantmøde i København, ved hvilken Lejlighed man proklamerede en fuldstændig »besser machen« af, hvad der hidtil af Fagforeningerne og Socialdemokratiet er gjort for at bøde paa Følgerne af den frie Konkurrence.

Vi henholder os til et udførligt Referat af Mødet i »Nationaltidende«, i Følge hvilket Formanden, Redaktøren af det bekendte »Kristeligt Dagblad«, Hr. Pastor Dyekjær aabnede Mødet og foralte, at K. D. F. nu tæller »over 4000 Medlemmer, fordelte i 140 Lokalafdelinger!« Der er altsaa ca. 28 Medlemmer gennemsnitlig i hver Afdeling, hvilket ikke er særligt imponerende, naar man ved, at det »Kristelige Forbund« optager saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, »Mænd og Kvinder af begge Køn«, for at bruge en populær Vending. De mange »Afdelinger« og det lille Medlemsantal er iøvrigt Bevis nok for, at man her ikke staar over nogen Arbejderorganisation, men at det er ganske andre Kræfter, der — hidtil ganske vist kun med ringe Udbytte — søger at plumre Vandet omkring de stakkels betrængte Arbejdsgivere.

Pastoren langede naturligvis ordentlig ud efter Socialdemokraterne, hvis Organisationer han paastod »vilde tilintetgøre Arbejdsgiverne« (de Stakler), ligesom de »efter P. Knudsens Udtalelser er rede til at gennemføre sine Krav ved Revolution«. Uha! Hvor maa det ikke kunde sønderrive et »kristeligt« Hjærte, som nævnte Pastors? Dernæst konstaterede Pastoren, at Kristendommen — der efter hans Mening er ligefrem foragtet af Socialisterne — »er den eneste

Magt i Verden, der kan faa Bugt med Egoismen«. Denne Udtalelse er i høj Grad mærkelig af en Præst. Nu har Kristendommen eksisteret i henved 2000 Aar, men ingensinde har Egoismen siddet mere i Højsædet end netop i vor Tid, med dens storindustrielle og storkapitalistiske Udvikling, og hvad gør saa Kristendommen og dens Talsmænd, Præsterne? Naa ja, nægtes kan det jo ikke, at nogle Præster retter *teoretiske* Angreb paa Egoismen hos de herskende Klasser, — ligesom de ved passende Lejligheder beder Vorherre tilgive denne; men der er dog ikke mangé, der tager dette for alvorligt.

Men nu Fagforeningerne. De har kun bestaaet her i Landet i ca. 20—30 Aar, og ingen, sikkert heller ikke Pastor Dyekjær, tør benægte, at vi har trængt Egoismen iblandt Arbejderne et mægtigt Skridt tilbage og sat Samfølelse og Kollegialitetsfølelse i Stedet; lad være at der endnu er noget at udrette i saa Henseende — saa giv bare lidt Tid, og De skal se, Hr. Dyekjær, at vi ogsaa skal faa afskaffet Arbejdsgiveregoismen. Netop i sidstnævnte Henseende har vi allerede ikke udrettet saa ganske lidt.

Saa taler Præsten om, at K. D. F. har til Princip »lige Ret for Arbejdere og Arbejdsgivere«, og dette tror han at bevise ved at oplyse, at der er lige mange af hver Slags i Bestyrelsen, hvor der ogsaa findes en, som »ikke er nogen af Delene«. Denne sidste er vel Dyekjær selv? — Og endelig taler han om, at Forbundet fornylig har været hos Regeringen med et Forslag om tvungen Voldgift. Men alt dette er jo det frygteligste Nonsens! Er der mon virkelig noget fornuftigt Væsen, der tror paa, at en Forening med lige mange Arbejdsgivere og Arbejdere i Bestyrelsen og en Præst som en Slags Opmand, i det lange Løb vil støtte Arbejderne i deres berettigede Krav paa at forhøje deres Løn det mest mulige? Vi tror det i alt Fald ikke; thi saa vilde »Arbejdsgiverne« vist snart betakke sig for at være med i den Forening. Og nu m. H. t. den »tvungne Voldgift«, da er det vel Meningen, at den skulde sammensættes efter den samme Receipt, som den ovennævnte »kristelige« Bestyrelse? Alene derved vilde Arbejderne kunde føle sig sikre paa, at de aldrig fik andet Resultat af en Voldgift, end det som deres Modstandere vilde afse af ren Naade. Men afset herfra er »tvungen Voldgift« kun et Middel til at faa Arbejderne til at tie stille og lade andre bestemme over deres Kravs Berettigelse til enhver Tid. Endelig noterer vi følgende Udgydelse af Hr. Dyekjær:

»Vi har ikke alene en guddommelig Ret til at stifte vort Forbund, vi har ogsaa en grundlovsmæssig Ret. Den er det, Socialisterne har forsøgt at fravriste os ved at genere os paa Arbejdspladserne, fordi de ikke vil gaa ind i deres Fagforeninger. Disse Forfølgelser har dog kun gavnet Fællesforbundet.«

Vi tør forsikre Hr. Dyekjær om, at vi skal ikke røre hverken ved hans »guddommelige« eller hans »grundlovsmæssige« Ret til at lave saa mange »Kristelige Forbund« som han orker fra nu af og til han stedes for sin Dommer; men hvad vi vil hævde er dette, at hans Medlemmer paa en Arbejdsplads til enhver Tid bør rette sig efter, hvad Majoriteten beslutter, saaledes at de ikke ved deres Optræden bliver Forræddere imod deres egne Standsfæller. Det er heller ikke *fair*, at Tid efter anden nogle af vore Medlemmer, særlig efter Lock-out'en i 1899, naar de i længere Tid

har oppebaaret Understøttelse hos os, pludselig forsvinder over i det »Kristelige«, naar de tror at have fundet et eller andet sikkert Tilflugtssted. Og dette sidste bliver endda særlig grelt, naar man erindrer, at vi opretholder en Understøttelseskasse for vore Rejsende og Arbejdsløse, der i en lang Aarrække har kostet meget betydelige Ofre for vort Fag.

Efter at en Bogbinder Vidriksen havde udtalt sig en Del om »Herrens Ord til Israelitterne under det babyloniske Fangenskab«, fik Maskinfabrikant Brorstrøm, Kallundborg, Ordet for følgende: (Vi citerer »Natt«.).

»Fabrikant Brostrøm, Kallundborg, imødegik den Opfattelse, at K. D. F. vilde modarbejde de sociale Reformere, som andre har taget op. Han paaviste iøvrigt det Usande i den socialdemokratiske Presses Paastande om, at alle Fordele for Arbejderne er opnaaede ved Socialdemokraternes Hjælp, ligesom han stærkt advarede mod at forveksle Socialisme og Socialdemokrati, hvad mange er saa tilbøjelige til. I K. D. F. er man lige saa gode Socialister som i Socialdemokratiet. Socialismen har til Opgave at modvirke den Skade, Frikonkurrencen gør, og i det Arbejde deltager Fællesforbundet. Taleren sluttede med at anke stærkt over, at københavnske Arbejdsgivere ikke vil støtte Arbejderne, der er Medlemmer af Fællesforbundet.«

Paa Fagets Vegne skammer vi os næsten over, at en ellers hæderlig Smed, som Brorstrøm, er med i det Selskab, men paa den anden Side taler det jo rigtignok til hans Fordel, at han tror, at han er lige saa god Socialist som vi andre. Det kommer da nærmest an paa en Konkurrence, og der klarer vi os nu nok.

Endelig ses det, at den berømte Pastor Ifversen, Nørrebro, København, har haft Ordet. »Natt.« skriver derom:

»Endelig talte Pastor Ifversen, der udtalte, at Aarsagen til Striden mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i betydeligt Omfang maa søges hos Overklassen, der har manglet Forstaaelse af Nødvendigheden for at komme berettigede Krav betimelig i Møde. Initiativet burde være taget af Overklassen. Arbejderen er ikke et Stykke Værktøj i Arbejdsgiverens Haand, men hans Broder, og han skal betragtes ud fra sin Menneskeverdi, ikke alene ud fra den Nytte han kan gøre. Saaledes er det ikke i Almindelighed endnu. Havde det været det almindelige, da var Udviklingen gaaet i et andet Spor. Nu er det Fortidens opsparede Bitterhed, der har fremkaldt Svie opefter. Saa er der andre, der har søgt at raade Bod paa Fortidens Brøst, men de har gjort det paa en saadan Maade, at Arbejderne er kommet fra Asken i Ilden. Vi har haft en Kristendom uden Socialisme, vi har faaet en Socialisme uden Kristendom. Har Overklassen fortjent den Revselse, den har faaet gennem Socialismen, saa har de nuværende Arbejderførere fortjent en ikke ringere Revselse for den Maade, hvorpaa de fører Arbejderne, og den Revselse ligger utvivlsomt til dem i Fremtiden. Dersom K. D. F. kan bringe en anden Aand end den nuværende ind i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, Sandhedens, Kærlighedens og den selvstændige Krafts Aand, saa til Lykke med Foretagendet!«

Det er let at forstaa, det Pastor I. ønsker Arbejderførerne »en ikke ringe Revselse«, efter at han selv har været taget under Behandling paa saa grundig en Maade i Social-Dem. selv af en saa hellig Mand kan der ikke ventes andet; men ogsaa hans øvrige Udtalelser har Interesse. Disse er tydelig nok indrettede paa at bilde naive Mennesker ind, at det er hos Kristeligt d. Fællesforbund, Arbejderne faar deres Interesser varetagne bedst. Det vil sige, man gør Reklame for Forretningen efter Evne. Dertil var maaske intet at sige,

naar ikke dette Undermineringsarbejde udelukkende er til Overklassens og Udbyttens Fordel; men det er det, det er, og hverken Hr. Dyekjær, Hr. Ifversen, eller Hr. Fabrikant Brorstrøm er mere dumme, end at de véd dette. Det gælder blot om at bruge Kristendommen og Religionen til at tvinge Arbejderne i Knæ igen, nu da de er godt paa Veje til at komme paa Benene.

Hvis det var som i Tyskland, hvor man i sin Tid kunde lave sig »Christelige Geverkschaften« af Folk, som hidtil i det store og hele stod uorganiserede, saa var Sagen en anden. Men hos os er Forholdet jo netop det, at »de Kristelige« skal forsøge paa at drive en Kile ind i de bestaaende Fagforeninger, og de maa derfor til at begynde med, nøjes med Udskudet fra disse, hvad naturligvis maa vække Modbydelighed.

Rigsdagen er i Færd med at gøre Ægteskabet, Begravelser og lignende til borgerlige Institutioner, hvilket vil sige at bryde Præsternes Herredømme paa disse Omraader. Dette kan naturligvis være beklageligt nok for dem, og det vilde jo være en Trøst for dem, om de i Stedet for, sammen med dem, der i Forvejen er Herrer paa Arbejdsmarkedet, nemlig Arbejdskøberne, — nu kunde blive Ledere af vore Fagforeninger. Vi behøver dog imidlertid næppe nogen Lov til at fastslaa, at Fagforeningerne er en ren »borgerlig Institution«, hvis Opgave det er at skaffe Medlemmerne de størst mulige materielle Fordele; den sunde Fornuft vil holde baade Hr. Dyekjær og Hr. Ifversen borte fra at kunne anvende Indre-Missions-Galskaben som Vaaben imod Arbejderne, og de »kristelige« Skruebrækkere, der fra Tid til anden viser sig i Horisonten. Vi skal vide at tage os af dem, saa at heller ikke de skal kunne aabne en ny Æra for de besiddende Klasser.

„Urafstemning“.

Under ovenstaaende Titel indeholder sidste Nr. af Fagbladet et aabent Brev til mig, hvis Tendents og enkelte Angreb paa mig jeg gerne vilde besvare. Men forinden jeg vender mig imod det aabne Brev, vil jeg bemærke, at jeg ikke skulde have lagt Beslag paa Fagbladets Spalter for Svar paa saadant Nonsens, hvis ikke det aabne Brev var undertegnet »Carl Nielsen, Din gode gamle Ven«, og i sine Antydninger indeholder grove Usandheder, hvilket vil fremgaa af nedenstaaende:

Naar C. N. undertegner sig med »Din gode gamle Ven«, saa skal hertil bemærkes: Jeg kender ikke C. N., har aldrig kendt ham før paa sidste ordinære Generalforsamling, hvor Medlemmerne forlangte at se Manden med det skøre Hoved. Det vil altsaa kunne forstaaes af det store Antal Fagfæller, som kender mig personlig, at Betegnelsen »Din gode gamle Ven« er et smudsig Forsøg paa at give det Udseende af, at saaledes som C. N. optræder overfor mig, saaledes ogsaa mine Venner.

Af det aabne Brevs hele Indhold fremgaaer det, at jeg er en Person med stærkt begrænsede Evner, som gerne vil frem, men ikke kan komme. Hertil skal jeg bemærke, at i Spørgsmaalet om Begrænsningen af mine Evner er jeg ganske enig med C. N. Men i Spørgsmaalet om, at jeg gerne vil frem, men ikke kan komme, er jeg saa heldig at kunne bevise det modsatte ved følgende Fakta: For 2 Aar siden, da Afd. I skiftede Formand, blev der af mange, deriblandt Hovedbestyrelsesmedlemmer, rettet stærk Opfordring til mig om at modtage Valget (aarlæg Løn 1800 Kr.), men jeg næg-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
13258	August Peter Aagensen	Aggebo pr. Helsingør	21/11/81	Helsingør	2/10/00	Holbæk	4/10/02
6311	Anthon Andersen	Horsens	30/11/55	Horsens	5/11/96	Horsens	12/10/02
6153	R. Andersen	Ørsted	22/7/78	Randers	9/5/96	Randers	28/7/02
3007	Julius Peter Andresen	Helsingør	7/3/82	Helsingør 1	8/2/92	Helsingør 1	5/7/02
644	Chr. Binzer	Aarhus	28/2/78	Schweitz	15/7/99	Kbh. Afdl. 1	15/11/02
2328	Soph. Ludv. Joh. Breuning	København	26/5/82	Kbh. Afdl. 1	10/11/02	—	15/11/02
3185	N. G. Brandt	Horsens	3/12/72	Horsens	16/7/92	Horsens	30/5/02
5195	M. Brillo	—	10/12/65	—	20/3/97	—	30/1/02
14118	Johan Karl Kristensen	Karrebj. Mors	24/11/81	Aarhus	19/3/00	Nykøbing M.	2/8/02
2955	Poul Feüerstein	Tyskland	27/5/66	Helsingør	6/01	Helsingør	12/10/01
9711	Ernst J. Hansen	Helsingør	29/9/82	—	29/1/01	—	29/6/02
5950	J. A. Hansen	Bursø, Lolland	14/2/83	Maribo	1/5/01	Maribo	7/11/02
4074	H. Haagensen	København	26/3/58	Horsens	6/8/93	Horsens	10/5/02
13129	Jens Chr. Jensen	Volstrup Sogn	17/3/83	Frederikshavn	7/2/02	Frederikshavn	31/5/02
6169	Jens Johan Jensen	Randers	18/2/80	Randers	2/5/02	Varde	27/5/02
14507	Oluf Damgaard Jensen	Hindborg, Skive	4/10/80	Skive	20/10/00	Skive	7/5/02
11432	C. E. Hendriksen	København	27/12/78	Kbh. Afdl. 1	14/9/99	Kbh. Afdl. 1	28/6/02
9467	Anders Lund Jensen	Kristrup	26/1/6	Randers	6/11/97	Randers	23/3/02
6165	Niels Chr. Jensen	Randers	1/3/84	—	5/02	—	24/8/02
10346	Sophus M. Jensen	Balle	17/9/80	Aarhus	26/1/01	Aarhus	11/10/02
11542	Jens Jørgensen Jensen	Skanderup	21/10/71	Nyborg	22/11/98	Nyborg	12/5/02
10459	Rasmus Johansen	Vester Hornum	12/5/58	Horsens	23/9/98	Horsens	24/5/02
10421	L. Valdemar A. Jensen	Hellebæk	14/4/77	Helsingør	14/5/98	Helsingør 1	26/9/02
2339	Peter Laur. A. Juhl	Harritslev	4/8/73	Kbh. Afdl. 1	21/11/02	Kbh. Afdl. 1	6/3/02
13695	Chr. Fred. Jørgensen	København	8/4/76	—	20/00	Stege	8/11/02
13197	Valdemar Klemmensen	Asnæs pr. Holbæk	9/4/78	Roskilde	24/10/96	Holbæk	30/3/02
13127	Carl Jul. Larsen	Frederikshavn	1/7/72	Frederikshavn	27/02	Frederikshavn	11/3/02
10387	G. F. Larsen	København	4/1/80	Kbh. Afdl. 2	14/5/98	Kbh. Afdl. 2	11/10/02
8394	Lars Peter Vald. Larsen	—	11/11/74	—	22/02	—	1/10/02
7296	Chr. Ludvigsen	Græshave pr. Nakskov	12/10/71	Hjørring	27/8/98	Hjørring	23/8/02
779	Fr. Emil Ferd. Mortensen	Rønne	8/11/61	Kbh. Afdl. 1	4/5/01	Rønne	12/3/02
702	Herm. Holger Anth. Møller	København	27/1/87	—	22/01	Kbh. Afdl. 1	25/10/01
9150	Otto Møller	Lyngby Sogn	6/4/75	Aarhus	8/1/98	—	11/12/02
7876	Jacob Wigh Meier	Aarhus	5/2/83	—	1/10/02	—	29/11/02
1114	Axel Simon Nielsen	København	2/2/79	Kbh. Afdl. 1	12/5/02	—	22/11/02
7916	C. A. Nielsen	—	28/11/82	—	12/1/01	—	15/3/02
7857	Edv. Harald Nielsen	Grenaa	13/7/74	Aarhus	9/8/02	Aarhus	6/9/02
8070	Fr. Vilh. Magnus Nielsen	København	29/7/78	Kbh. Afdl. 1	7/9/00	Kbh. Afdl. 1	15/11/02
9785	Jens P. Nielsen	Langaa	15/11/71	Midelfart	20/00	Randers	9/11/02
9007	L. C. Nielsen	Hjørring	30/11/66	Horsens	24/4/97	Horsens	6/3/02
6303	M. Nielsen	Stouby Sogn	17/10/54	—	18/96	—	25/4/02
3369	Peter Adam Nielsen	Vaabensted pr. Nakskov	20/10/75	Nakskov	29/02	Nakskov	29/9/02
10310	Peter Nielsen	Sonderbro, Langeland	4/11/56	—	15/3/98	—	15/4/02
11026	Theobald Jul. Victor Nielsen	København	15/7/57	Kbh. Afdl. 1	9/98	Kbh. Afdl. 1	8/11/02
10752	Frederik Jensen Nygaard	Løgstor	21/6/68	Aarhus	3/5/02	Aarhus	1/11/02
8371	Chr. Olsen	Skodsborg	2/5/38	Kbh. Afdl. 1	24/9/97	Kbh. Afdl. 1	19/10/02
13349	Peter Chr. Olsen	Kravid pr. Præsto	5/4/66	Stege	12/2/01	Stege	10/1/03
4760	Carl Vilh. Ovesen	Randers	30/10/81	Randers	24/8/02	Randers	24/8/02
6186	Jens Peter Ovesen	—	4/5/80	—	8/02	—	24/8/02
8441	Carl Alfred Petersen	København	24/2/77	Kbh. Afdl. 1	1/4/02	Kbh. Afdl. 1	7/6/02
6071	H. V. Petersen	Fredericia	8/11/76	Fredericia	29/4/96	Horsens	19/7/02
3079	Jens Peter Petersen	København	13/5/59	Helsingør	20/4/00	Helsingør 1	23/11/01
10799	Martinus Petersen	Øster Birch	21/7/79	Aarhus	30/6/00	Aarhus	4/10/02
12699	P. J. A. M. Petersen	Karlgave	16/5/78	Kbh. Afdl. 1	21/4/99	Kbh. Afdl. 1	8/11/02
9718	Villiam Adolf V. Petersen	Saunte pr. Helsingør	3/7/78	Helsingør	6/97	Helsingør 1	30/11/01
7350	Adolf E. Rasmussen	København	15/7/77	Kbh. Afdl. 1	9/00	Kbh. Afdl. 1	22/11/02
7074	Emil Rasmussen	Nysted	3/6/77	Nykøbing F.	8/11/96	Nykøbing F.	19/11/02
533	Heinerich Rasmussen	København	4/10/82	Kbh. Afdl. 1	16/5/01	Kbh. Afdl. 1	7/4/02
3336	H. P. Dumont Rasmussen	Nakskov	31/1/62	Nakskov	25/5/02	Nakskov	9/9/02
3668	Thorvald Rasmussen	Thrugstrup	22/6/79	Randers	28/9/98	Randers	11/5/02
6325	H. Röpke	Itzehoe	24/5/57	Horsens	7/96	Horsens	31/5/02
14373	Carl Sørensen	Skørring pr. Klank	25/6/66	Randers	19/5/00	Randers	2/11/02
11946	Herman Sørensen	Bandholm	29/5/80	Præsto	23/2/99	Kbh. Afdl. 1	29/11/02
11640	J. P. Sørensen	Horsens	26/11/58	Horsens	18/2/99	Horsens	12/3/02
9696	Jørgen Sørensen	—	26/10/75	—	5/98	—	20/6/02
11425	Niels Andreas Sørensen	Skovlunde	28/9/77	Kbh. Afdl. 1	20/1/99	Helsingør 1	5/4/02
4109	P. L. Thomsen	Lynge	3/6/68	Odense	30/9/95	Nyborg	3/5/02
3004	Georg Julius Veise	Asminderød	16/5/71	Helsingør.	8/6/01	Helsingør 1	9/11/01

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktober Kvartal 1902.

Indtægt.	Kr.		Øre		Udgift.	Kr.		Øre	
Solgte Mærker	18742	00			Udbetalt Understøttelse i Oktb. à Kr. 2,00 ..	986	00		
— Julemærker	160	50			— i — à - 1,50 ..	1774	50		
Tilbagebetalt Understøttelse	61	00			— i — à - 1,00 ..	4596	00		
Strejkekassens Tilskud	19263	00			— i Novb. à - 2,00 ..	1400	00		
					— i — à - 1,50 ..	2080	50		
					— i — à - 1,00 ..	5800	00		
					— i Decb. à - 2,00 ..	1928	00		
					— i — à - 1,50 ..	2202	50		
					— i — à - 1,00 ..	7349	00		
					Udbetalt Juleunderstøttelse	10050	00		
					Kassens Tilskud til Administrationen	60	00		
Balance...	38226	50			Balance...	38226	50		

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Aaret 1902.

Indlægt.	Kr.		Øre		Udgift.	Kr.		Øre	
Solgte Mærker (almindeligt Kontingent)	70561	20			Udbetalte Understøttelser à Kr. 2,00 pr. Dag	28374	00		
— (graa)	20	00			— — 1,50 —	47714	00		
Solgte Julemærker	4802	25			— — 1,00 —	85719	00		
Tilbagebetalte Understøttelser	358	00			Udbetalte Juleunderstøttelser	10050	00		
Strejkekassens Tilskud	96355	55			Rejse- og Understøttelseskassens Tilskud til Administrationen	240	00		
Balance...	172097	00			Balance...	172097	00		

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54. St.
Aalborg, J. Christensen, Urbangade 15. 1. 12¹/₄—1, 6¹/₂—7¹/₂.
Helligdage kun mellem 11—12.
Assens, Carl Larsen, Christoffer Andersens Enke, Østerg. 40.
12—1.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling
til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, L. Jensen, Søndergade 12¹/₅—1, 6¹/₂—7¹/₂.
Frederikssund, Smed L. P. Lundbech, Villakvarteret. Ingen
Udbetaling.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Smed Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂,
12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling
6¹/₄—7.
Hjørring, Maskinarb. Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag
12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden.
12¹/₄—12³/₄, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Vandværkssv. Udbet. hver Søndags
Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kol-
ding Svendehjem.

Korsør, Smed Chr. Sørensen, Halskovvej 35. Ingen Udbetaling.
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Chr. Christiansen, Bangshavevej 6—7.
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling
12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Smallegade 5, 7—8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
Nyborg, H. L. Christiansen, Villa Aldersrø, Vindingevej. 12¹/₂
—1, 6—7
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til
Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen, Rodsager pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
Randers, L. P. Larsen, Nordre Grave 4. 12—1, 6—7.
Roskilde, J. Andersen, Bondetinget 20¹. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
Sorø, V. Knudsen, Rolighed Nr. 1. 12—2.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
Vejlø, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag
11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

tede det bestemt, netop fordi jeg kendte Begrænsningen af mine Evner.

Naar C. N. nu har erfaret dette, saa maaske mine formentlige Skavanker kan lades ude, naar der er Tale om Aurora-Affæren, denne som har givet C. N. Anledning til hans skørhovede Udgydelser.

Naar C. N. skriver, at det skærer ham i Hjærtet, at N. Jakobsen klæder mig af til Skindet, saa kunde det maaske interessere Fagbladets Læsere at erfare, hvorledes dette gik for sig paa den her omhandlede Generalforsamling. Jeg rettede et heftigt og skarpt Angreb paa N. Jakobsen og de to andre Hovedrevisorer, i hvilket der indeholdtes en Del ret bitre Sandheder overfor d'Hrr., dels i deres Egenskab af Hovedrevisorer, dels for deres Stilling til »Aurora-Affæren«. Endvidere lod jeg Hr. N. J. vide, at jeg ikke troede paa deres Erklæringer vedrørende Regnskabernes Rigtighed.

Dette Angreb blev af N. Jakobsen besvaret med, at jeg smurte tykt paa, for dog at noget kunde blive hængende, og at jeg ikke vidste, hvad jeg talte om, samt en hel Del af samme Slags. Men samtidig undlod han at modbevise Rigtigheden af min Paastand. Om jeg blev klædt af til Skindet, skal jeg lade Fagfæller bedømme.

Naar C. N. skriver, at jeg har udtalt, at man slet ikke behøver at være i nogen Fagforening, saa er dette en grov Usandhed, og hvis ikke C. N. efter eget Sigende var en skørhovedet Person, saa vilde jeg angaaende denne Beskyldning bruge saa skarpe Udtryk om C. N., at han blev nødt til at væрге sin Person.

Carl Niensens skøre Hoved har aabenbart ikke kunnet tænke, hvad det vil sigt at udslynge en saadan Beskyldning imod en Mand, som i 20 Aar ifølge sin Overbevisning har deltaget i den faglige Bevægelse.

Denne Beskyldning har ikke andet Grundlag, end at jeg paa et fælles Klubbestyrelsesmøde, hvor Aurora-Affæren blev behandlet, har udtalt, at naar der blev skaltet og valtet saaledes med Forbundets Midler, som oplyst, saa var det Tidspunkt kommet, hvor man for Alvor kunde tage under Overvejelse, om man vedblivende skulde blive staaende i denne Fagforening.

Ovennævnte Ytring blev brugt i Forbindelse med andre Ytringer, som klart tog Sigte paa det givne Forhold og ikke i al Almindelighed.

Endvidere skriver C. N.: Saa vover disse Mennesker at kalde Dig Gøgler. Dette er i Sandhed et betegnende Ord. Her er det skøre Hoved igen med en grov Usandhed, naar han skriver »disse Mennesker«. Det var ikke disse Mennesker, men Otto Smidt, som brugte Udtrykket Gøgler. Hertil svarede jeg: hvad kunde det nytte mig, om jeg kaldte Otto Smidt for en Laps og en Pjalt, naar jeg ikke kunde bevise det. Maa ogsaa jeg udbryde, hvor betegnende.

Til Slut skal jeg oplyse C. N. om følgende. Naar jeg har brugt Udtrykket skørhovedet Person om ham, saa er det fordi jeg tror hans Udsagn. Som Følge heraf, og som Følge af den stærke Indignation og Protest, som kom frem imod ham paa den sidste Generalforsamling, føler jeg mig i Overensstemmelse med Flertallet af Afd. 1 Medlemmer, naar jeg for stedse er færdig med ham i Fagbladets Spalter.

Som bekendt er J. A. Hansen eneraadende med Hensyn til Fagbladets Indhold, og som Følge deraf ogsaa ene Ansvarshavende for Carl Niensens gyselige Vaas. Maa jeg derfor bemærke følgende til J. A. Hansen. Da jeg af Erfaring ved, at der er noget haabløst i at vilde angribe en Redaktør i det af ham redigerede Blad, saa maa jeg indskrænke mig til at henstille til ham, forsaavidt der skulde være noget at rette ved min Deltagelse i den faglige Bevægelse, og dette skal ske i Fagbladet, maa det saa blive gennem eventuelle Sagers Realitet.

Jeg tillader mig at haabe dette, da jeg nødig vil antage, at J. A. Hansen trænger til den Slags Assistance som det aabne Brev.

Skulde dette virkelig være Tilfældet og skulde det tilige være J. A. Hansens Taktik i Fremtiden overfor Medlemmer, som staar i Opposition imod ham og den øvrige

Hovedbestyrelse, at give dem en saadan Overhaling i Fagbladet, da tillader jeg mig at være af den Mening indtil videre, at herfor vil der af Medlemmerne blive sat en Stopper, om ikke før saa paa den kommende Kongres. Den sidste Generalforsamling i Afd. 1 turde være et godt Varsel.

Julius Christensen.

Ovenstaaende har vi ikke villet nægte Optagelse, skønt Hr. J. C. nogle Steder gør Forsøg paa at føre Striden ind paa Gebeter, der ikke egner sig for Fagbladets Spalter, og som ligger ganske udenfor hans naturlige Ret til at forsøge paa at gendrive Hr. Carl Niensens »Aabne Brev« i forrige Nr. af Bladet.

Med Hensyn til at Hr. J. C. i Slutningen af sit Opus beklager sig over at »J. A. Hansen er eneraadende«, hvad angaar nærværende Blads Indhold, da modbevises dette jo alene derved, at nævnte J. A. Hansen hverken har skrevet Christensens eller Niensens Artikler, der maa det vel saa være dem, der er de »egenraadige«; men maaske den ærede Indsender ønsker sig et Blad, hvor kun hans Angreb alene kan trykkes, og dette er ganske rigtigt ikke Tilfældet med nærværende Medlemsblad — ligesom der naturligvis er Grænser for, hvad der kan optages. Derfor bærer Redaktøren Ansvar.

Af Slutningsbemærkningen ses det, at Christensen stadig har det bedste Haab til Afd. 1's Generalforsamlinger, hvad vi naturligvis intet kan have imod.

Red.

Randerskonflikten.

En Fanfare og — en Chamade.

Som meddelt i December Fagblad var Smedemestrene i Randers blevne meget fornærmede over, at 5 af vore Medlemmer der arbejdede hos Maskinfabrikant Niels Jensen, nægtede at arbejde sammen med en Svend ved Navn Rasmussen. Rasmussen havde nemlig vist, at han holdt meget af vort Forbund, saa længe han kunde hæve Understøttelse, hvoriom han skyndte sig at lade sig slette, da han for nogle Aar siden — efter at have erholdt Arbejde hos en mindre Mester, hvor han var eneste Svend, — skulde til at opfylde sine Pligter ved at betale Kontingent.

Skønt Mestre og Svende tidligere var enige om, gensidig i størst mulig Grad at virke for, at saavel Mestre som Svende tilhørte deres respektive Organisationer, saa blev man dog snart klar over, at Mestrene her ønskede at lave et Nummer ud over det sædvanlige, og i den Anledning mødte »Centralforeningen for Smedemestre i Jylland« frem paa Arenaen med sin Formand, Hr. Landthingsmand Smedemester Schultz, Fredericia, i Spidsen, og konstaterede Brud paa Overenskomsten af 5te September 1899 mellem »Dansk Arbejdsgiver og Mesterforening« og »De samv. Fagforbund«. Et Møde, som kort Tid efter afholdtes i Randers mellem Parterne, med Hr. Landthingsmand Schultz og Forbundets Formand som Mæglere, konstaterede kun yderligere den Fanatisme, som kan raade — selv hos mindre Arbejdsgivere imod deres Arbejdere, der til daglig Brug slider og slæber og tjener Penge til dem.

»Centralforeningen« forlangte nu med Brask og Bram »Arbejdet genoptaget den 19 December«, da man ellers vilde kræve en »Erstatning af 20 Kroner pr. Dag, indtil Svendene kom igen«. — I Grunden ret beskedent synes vi.

— Naa Sagen kom saa for Arbejdsgiverforeningen, hvis Forretningsudvalg saa sig nødsaget til at tale de fanatiske Mestre til Fornuft. Mestrenes Repræsentanter skældte nu bravt ud paa Arbejdsgiverforeningen, — hvad i og for sig intet betyder udover dette, at det var en passende Kontrast til Arbejdsgivernes egne Paastande om »Fagforeningstyraniet.«

— Men i Midten af Januar Maaned ordnedes Konflikten i Randers i al Stilhed ved at Svendene gik i Arbejde og den omstridte Rasmussen afskædigedes med det samme.

Naar Dagspressen har meddelt andet om denne Sag, saa har det intet med de faktiske Forhold at gøre, og forhaabentlig vil de Randers Mestre og Svende komme godt ud af det i Fremtiden, som de gjorde dette i Fortiden. Og Mestrene bør for deres Vedkommende overlade Fortolkningen af Septemberforliget til deres Hovedorganisation.

En overstaaet Konflikt i Aalborg.

Motorfabrikationen.

Fabrikationen af Motorer, særlig til Brug som Drivkraft i mindre Fartøjer, Fiskerbaade o. l. har i de sidste Par Aar taget et ikke ringe Opsving rundt omkring her i Landet. Navnlig i saadanne Byer, hvor der er Fiskerihavne, som f. Eks. Esbjerg og Frederikshavn, har der udviklet sig en meget betydelig Motorfabrikation. Ogsaa Fabrikant C. F. Sørensen, Slotsgade i Aalborg, har haft og har fremdeles ret omfattende Leverancer af Motorer, hvoraf de fleste ere eksporterede til Norge.

Da der nu her er Tale om en Fabrikation- der betaler sig godt, saa skulde man jo tro, at de gode Fabrikanter ogsaa satte en Ære i, at deres Svende ved Arbejdet tjente sig en god Løn; men ialtfald hos C. F. Sørensen syntes Tendenserne at gaa i den modsatte Retning. Mod Slutningen af forrige Aar var 5 Drejere lønede paa følgende Maade: 1 havde 32, — 1 — 33, — 1 — 34, — 2 — 35, — og — 1 37 Øre pr. Time, og saa var alt Arbejde Akkord. Men saa en Dag lagde Sørensen 2 til 3 Øre paa hver enkelts Time-løn og samtidig, eller dog kort der efter, nægtede han at give Akkord mere paa Arbejdet. Den Art-Experimenter er jo ikke ukendte i vort Fag; men da det betød en Forringelse af Arbejdernes Fortjeneste af ca. 50 %, saa protesterede de naturligvis kraftigt.

Forbundets Formand tilkaldtes nu, og der førtes en Række Forhandlinger, først mundtligt og siden skriftligt, der i Slutningen af Januar Maaned endte med, at Fabrikant Sørensen sanktionerede en af Svendene opstillet Prislister paa Akkord-arbejdet, og samtidig fik Smederen paa Fabriken sin Løn forhøjet fra 35 til 37 Øre pr. Time.

Forhaabentlig vil Arbejdet derefter kunne gaa sin rolige Gang hos Hr. C. F. Sørensen og Arbejderne derigennem faa Glæde og Gavn af den opnaaede Ordning.

Den af 500 Medlemmer forlangte Urafstemning,
vedrørende Afholdelse af en Kongres, har været udsendt til Afstemning Afdelingerne Landet over og givet følgende Resultat:

Afdelingernes Navne	Afgivne Stemmer for	Afgivne Stemmer imod
Aarhus	»	141
Aalborg	2	54
Esbjerg	»	30
Fredericia	2	8
Frederikshavn	4	12
Frederiksværk	»	12
Frederikssund	3	»
Holstebro	»	12
Hadsund-Mariager	5	5
Helsingør 1.	1	39
— 2.	»	35
Hillerød	1	23
Hjørring	»	18
Holbæk	»	12
Horsens	9	16
Korsør	7	»
Kolding	»	22
Kallundborg	6	2
Maribo	11	36
Middelfart	1	20
Nakskov	25	5
Næstved	12	9
Nørre-Sundby	1	8
Nykøbing M.	1	12
— F.	»	32
Nyborg	1	7
Odense	»	50
Præsto	5	2
Randers	2	58
Ringsted	»	7
Roskilde	»	22
Rønne	»	10
Skive	»	14
Slagelse	»	13
Stege	»	9
Sorø	»	8
Svendborg	1	39
Thisted	»	6
Varde	»	9
Vejle	9	11
Viborg	6	4
Københavns Afdl. 1.	363	97
— — 2.	37	30
— — 3.	»	57
— — 4.	5	53
— — 5.	9	40
— — 6.	16	9
— — 7.	2	99
Samlet Resultat	547	1217

Forslaget om Afholdelse af en ekstraordinær Kongres er saaledes forkastet med en Majoritet af 670 Stemmer.

Fra Provinsen.

Fra Aarhus skrives til os:

Her er for Tiden ikke saa lidt Arbejde. Aktieselskabet Th. Sabro & Co. har saaledes faaet Bestilling paa 3 Kølleanlæg til D. F. D. S.'s Skibe, og H. P. Jensen har en Del Arbejde til Gasværket her i Byen.

Men hovedsagelig er det Frichs Eftf., der har taget et betydeligt Antal af vore Kolleger i Arbejde, og det drejer sig her om noget ret ejendommeligt Arbejde. — Vi har her i Byen en saakaldt Oliemølle, der fabrikkerer finere Olier til Brug ved Fremstilling af Magarine, Fedt, Chocolate, m. m. m. Denne Fabrik har købt en ældre Oliemølle i Harburg ved Hamborg, og denne skal nu omdannes til en lignende Fabrikation, som den der foregaar her i Aarhus. Dette Arbejde er det som udføres af Frichs Eftf.

Der er for Tiden ikke mindre end 43 af vore Kolleger beskæftigede i Harburg, og de ere alle antagne her paa Pladsen. Det skal dog ikke være af patriotiske Grunde; men det siges derimod at være tekniske Hemmeligheder, som man ikke ønsker, at Tyskerne skal nappe, der har bevirket, at Arbejdet udføres af danske Arbejdere. — Naa men Hovedsagen er, at vi har faaet nogle Folk i Arbejde, hvad der nok kan trænges til.

Faaborg.

Vor Klub i Faaborg anmoder os om at oplyse arbejdsgørende om, at det ikke er heldigt at lade sin tilgodehavende Ugeløn blive staaende, naar man arbejder hos Maskinfabrikant Jens Nielsen, Vester Aaby pr. Faaborg, da han for nylig har vist sig lumpen nok til at benytte sig af et saadant Tilfælde, til at afdrage et større Beløb ved en endelige Opgørelse, under et indtetsigende Paaskud. Vore Faaborg Kolleger oplyser, at der er al Grund til at have Hr. Jens Nielsen i Erindring, da han for nylig har udvidet sin Fabrik, medens han samtidig allerede har forstaaet at henlede Opmærksomheden paa sig ved Reduktioner af Akkordpriser o. lign.

Meddelelse.

Til Klubbestyrelserne under Københavns Afdl. 1.

Som det vil være en Del af Klubbestyrelserne bekendt, blev der paa sidste Fællesmøde nedsat et Agitationsudvalg, hvis Formaal er at opbølge og styrke den Interesse og Forstaaelse, der nødvendigvis maa være til Stede hos Medlemmerne, dersom Organisationens og Klubbernes Arbejde skal kunne bære frugter, som vi alle ønsker og som er nødvendige.

Vi betragter det som en Selvfølge, at alle Medlemmerne vil være enig med os i, at det kan faa den allerstørste agitatoriske Betydning, ligesom det vil være af oplivende Virkning, — naar fremmede kommer til Stede paa Klubmøderne, for at diskutere Sager af fælles Interesse.

I den Anledning meddeles det herved Klubbestyrelserne, at ovennævnte Udvalg har afholdt sit første Møde og delt sig i 4 Underudvalg, som er disponible for Klubberne, ved Henvendelse paa Kontoret eller hos undertegnede.

Paa Agitationsudvalgets Vegne.

Vald. Walther.

Skotlandsgade 3, 3die Sal.

Efter 15. Marts Provestensallé 4, 2den Sal.

Nekrolog!

Medlem af Vejle Afdeling, Nr. 3951, F. C. Lund, indmeldt den 1/5 90 i Helsingør har forlangt sig slettet af Afdelingen i Vejle, efter at han nu allerede i længere Tid har haft en sikker og god Plads paa Byens Gasværk (dog kun som Arbejder.)

Afdelingen anmoder om, at der her igennem Bladet ofres denne Kollega et Par Ord til Afsked, skønt han har truet den med Sagsanlæg, hvis det skete.

Lund vil være kendt af Kolleger fra Kongresserne, hvor han stadig var Gæst paa Afdelingens Vegne. Men hans nærmeste Kolleger giver ham nu det Lov, at han altid var meget streng overfor anderledes stillede overfor Forbundet, ligesom man ønsker at minde ham om den Tid, da han var i Knibe under sin Arbejdsperiode hos Bandagist Martin. Den Gang talte Lund efter Sigende ikke om, at »Forbundet ikke kunde hjælpe« ham, saaledes som nu, da han er »ble'n kometal!«

„Fælles Værkstedesregler.“

Det under 19. December f. A. af et Udvalg af Arbejdsgiverne og et Udvalg af Hovebestyrelsen vedtagne Udkast til en Revision af de »Fælles Værkstedesregler« samt endvidere Spørgsmaalet om den saakaldte »Konvertering af Lørdagstimerne« paa de københavnske Skibsværfter, har i Begyndelsen af denne Maaned været behandlet paa et Møde mellem Arbejdsgiverne og samtlige interesserede Fags Bestyrelser. Antagelig vil der inden næste Nummer af Bladet foreligge et Resultat af de herhen hørende Forhandlinger.

„Cycle Kreditselskabet for Arbejdere og Middelstand.“

Det er nu et Aar siden at ovennævnte Selskab blev stiftet af en Kreds af Arbejdere, og det viste sig straks, at der her i Byen var Trang til et saadant Foretagende.

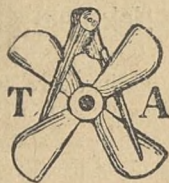
Den ublu Pris der bliver taget af mange Cyclehandlere naar der købes en Cycle paa Afbetaling, har været en af Aarsagerne til, at Selskabet er bleven dannet.

Selskabet har solgt Cycler paa Afbetaling til kontante Priser, og disse har endda været 15 pCt. lavere end den almindelige Butikspris, endvidere har Køberne under Arbejdsløshed og Sygdom haft Ret til at staa til Restance med Afdragene 6 Uger, og derefter har de kunnet stille Cyclen ind til Selskabet, som udleverede den igen, naar Betalingen kunde genoptages, et Princip der ogsaa vil følges i Fremtiden.

Selskabet er anbefalet af flere Fagforeningers Formænd samt Folkethingsmand *A. C. Meyer*.

Ledelsen har været overdraget den bekendte socialdemokratiske Agitator, Stifteren af Arbejdernes Bicycleklub, *Bødker A. Hansen*.

Selskabet vil i Aar kunde levere Cycler til en meget lille Udbetaling, endvidere vil der efter al Sandsynlighed blive aabnet et Kontor paa Kristianshavn foruden Kontoret i Rømersgade 27, men inden dette sker, anmoder vi alle der ønsker Cycler til Foraaret om at henvende sig til Kontoret Rømersgade 27, der er aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften fra 6 til 9.

Teknisk Akademi.

Oversigt over det forløbne Aars Virksomhed.

Skolen, der som det vil være vore Kolleger bekendt, overtoges af vor Organisation ved Nytaar 1902, har i det forløbne Aar indstillet 136 Elever til Maskinistexaminerne, hvoraf kun 8 ikke bestode, medens de 128 bestaaede Elever opnaaede en Gennemsnitskarakter af 74,6 Point (for at bestaa kræves 48 Point).

Til Tillægsprøven i Elektroteknik indstilledes 12 Elever, hvoraf 11 bestode med en Gennemsnitskarakter af 22,7 Point (for at bestaa fordres 12 Point; højeste Karakter er 28 Point).

Endvidere har Skolen i Aarets Løb indstillet 29 Elever til Maskin- og Kedelpasserprøven, hvoraf 25 bestode.

Disse Examensresultater, der maa betragtes som enestaaende gode, har da ogsaa tiltrukket sig Autoriteternes Opmærksomhed, og Skolen har som Erkendtlighed fra Maskinistexamenskommissionens Formand, Hr. Underdirektør Rasmussen, modtaget følgende ministerielle Anerkendelse:

»Samtidigt med, at Maskinistexamenskommissionen stiller Skolen dens aarlige Statsunderstøttelse, er Kommissionen bemyndiget til at udtale for Teknisk Akademi, at Ministeriet med Tilfredshed har set de gunstige Examens-Resultater, som de af Akademiet indstillede Elever har opnaaet«.

Henviende til foranstaaende Faktum, der danner det bedste Grundlag for Bedømmelsen af Skolens Existensberettigelse, undlade vi ikke at anmode Medlemmerne af vor Organisation om at støtte os ved at anbefale Skolen i saa vide Kredse som mulig.

C. L. J.

Fra Udlandet.

Udsigt til Konflikt i Bergen.

Rejs ikke til Norge foreløbig!

Tilgang til Bergen frabedes hermed indtil videre.

Grunden hertil er, at der paa de derværende Skibsbyggerier er paabegyndt en Lønbevægelse, der sandsynligvis vil medføre en Arbejdsstandsning i en ikke fjærn Fremtid. En lille Oversigt over Forholdene vil her være paa sin Plads.

Arbejdsforholdene i Jernindustrien i Norge har i Almindelighed maattet dele Skæbne med Forholdene i andre Lande i den senere Tid, og maa saaledes betegnes som daarligere. En Undtagelse danner Skibsbygningsindustrien, der

stadig har været stærkt beskæftiget, til Trods for de faktisk eksisterende lave Fragter. Ved 14 Skibsbyggerier i 11 norske Byer var der den 1. Januar i Aar ialt under Bygning 68 Staaldampskibe med en samlet Drægtighed af 50,500 Brutto-Tons. Deraf bygges for Tiden de 19 i Bergen med en samlet Drægtighed af 15,330 Brutto Tons. Der findes i Bergen 3 Værfter, hvoraf de to er store; ved det ene arbejder ca. 1000 Mand og ved det andet ca. 700. Det 3dje er mindre og bygger kun smaa Baade. Tilhørende Metalarbejder-Branchen er der ialt paa disse Værksteder 1500 Arbejdere, iberegnet Drengene og Hjælpere.

Lønnen der for faglærte Arbejdere gennemsnitlig er 30 Øre pr. Time, forlanges forhøjet med 3 og 2 Øre pr. Time, hvad der maa siges at være en meget beskedent Fordring. Vi tør ganske vist ikke udtale os om, hvad det koster for en Arbejder at leve i Bergen, men i større Byer er det som bekendt i Reglen dyrere at leve end i de smaa, og Bergen er betydelig større end nogen af vore danske Provinsbyer. Iøvrigt kan det have sin Interesse, at sammenligne disse gennemsnitlige Timelønninger paa 30 Øre, der for Tiden eksistere i Bergen, med vore egne. Man vil maaske mene at det er meget lave Lønninger — hvad det jo ogsaa er, — men paa den anden Side er det ikke mere end ca. 5 Aar siden at en Voldgiftskendelse hos os fastsatte en Gennemsnitstimeløn af 30 $\frac{1}{6}$ Øre pr. Time, paa Værksteder i Odense og Slagelse, hvilket betød en Forhøjelse. En Ting er vi imidlertid paa det rene med, og det er, at saadanne Lønninger, som dem der her er Tale om, bør forhøjes, og vi ønsker vore norske Kolleger til Lykke med deres Bestræbelser i saa Henseende.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 5055.	V. Mortensen (Kbhvn. 3)
» 9264.	J. Jørgensen (— 3)
» 14734.	E. Lundgreen (— 3)
» 1744.	Sof. Lund (— 4)
» 5636.	A. Svendsen (— 1)
» 2289.	A. Nielsen (— 1)
» 8657.	N. P. Madsen (— 1)
» 13775.	H. Hansen (— 1)
» 8564.	H. Christensen (— 5)
» 9597.	A. Früstik (Aalborg)
» 12357.	J. R. Borup (Randers)

Nr. 1645 C. Jensen, 1992 Lorentzen og 7430 K. Johansen, har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 14033.	Albertus Rasmussen
» 8265	H. Jensen
» 5309	C. Bjørkmann
» 13686	J. C. Nielsen
» 8286	A. Dyhrberg

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic« København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 5.

Marts 1903.

5. Aargang.

„Sælles Værkstedsregler“. En stor og betydningsfuld Reform.

I god Konsekvens af de i Marts 1900 og Januar 1902 vedtagne almindelige Overenskomster i vort fag, hvori det Punkt for Punkt sloges fast, at vore Medlemmer igennem alle vor Organisations forskellige Led har Medbestemmelsesret om alt vedrørende forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver og i Kontinuation af Vedtagelsen af „Regler for Behandlingen af faglig Strid“ i September 1902, der gør det muligt, paa hurtig og naturlig Maade at bringe enhver Strid paa den enkelte Arbejdsplads (der ikke kan udjævnes af selve Parterne) frem til Behandling mellem Organisationerne, — er „Sælles Værkstedsregler“ nu ved Forhandlinger mellem vor Hovedbestyrelse og Arbejdsgiver sammenslutningen undergaaet en Forandring, der af vore Medlemmer bør modtages med ndelt Tilfredshed.

„Sælles Værkstedsregler!“ Om dette Dokument, der igennem Tiderne har skiftet Indhold adskillige Gange, staar der en Duft af gammel Strid, Kævl og Spektakler, Lock-out'er og lange Forhandlinger, hvorunder vi altid har hævdet Arbejdernes Egeberettigelse i Arbejdsforholdet. I en Række af Aar blev f. V. betragtet som Arbejdsgivernes knyttede Næve, der af og til med større eller mindre Kraft og Overmod blev stukket os ud, snart hist og snart her. Dette blev i særlig Grad Tilfældet efter at Provinsfabrikantforeningen var dannet i Begyndelsen af Halvfemsjerne; thi ikke længe efter begyndte man at hænge disse Regler op i den Skikkelse, som de havde i København; men det værste var, at man selv fra Arbejdsgivernes Side fortolkede de enkelte Bestemmelser saaledes, som

det passede i deres Kram, og skønt Indholdet af de daværende f. V. langt fra var tilfredsstillende for os, lavede man dog af og til særlige Bestemmelser, der i Reglen var Genstand for skarp Opposition fra Arbejdernes Side.

Det egentlige Slag, som ialtfald skulde faa en afgjort principiel Betydning paa dette felt, kom til at staa i 1897. Ganske vist foretog Arbejdsgiverne officielt denne Lock-out i vort fag, fordi vore Fagfæller havde nedlagt Arbejdet paa nogle mindre Værksteder i Odense og Slagelse, men i Virkeligheden spillede f. V. en stærkt fremtrædende Rolle under hele denne Kamp. „Arbejdsgiverforeningen“, der var dannet Aaret i Forvejen, tilligemed Forretningsudvalget for de da eksisterende „samvirkende Fagforeninger“ i København, blandede sig som bekendt i Striden, og Lock-out'en afsluttedes med et „forlig af 8. September“, hvorefter f. V. skulde undergaa en Række nærmere fastslaaede Vædringer, som det dog ikke her er vor Hensigt at komme nærmere ind paa.

Affkaffelsen af „Arbejdslederne“, der havde vaft stærk Harme iblandt vore Medlemmer, saaledes som de udnyttedes af Arbejdsgiverne, betød naturligvis ikke faa lidt den Gang; men af de Vædringer, som f. V. undergik ved denne Lejlighed, skulde vi iøvrigt kun nævne en, der var og er af overmaade stor Betydning; dens Ordlyd er følgende:

„I § 5 efter 2det Stykke tilføjes:

„Hvis der ikke opnaas Enighed med en Arbejder om en Afford, og Arbejdet alligevel paabegyndes af ham, betaales det udførte Arbejde med Timeløn“.

Hermed løstes en gammel Strid om Princippet „Tidslønnen Garanti ved Afford“. Ved at indføre Sætningen: „Hvis der ikke opnaas Enighed med en Arbejder om en Afford“, har man uden Omstøb erkendt, at der til Afslutningen af en Afford hører to ligeberettigede Parter, og som et Værn for Arbejderen føjedes der til, at naar Enighed ikke er opnaaet, betales Tidslønnen.

Imidlertid havde vi jo andre Værkstedesregler end netop f. V. Vi havde saaledes lige indtil Aarene 1898 og 99 Værkstedesregler paa Skibsbyggerierne i København og i Helsingør, der ved hele deres form og Indhold i høj Grad vidnede om fortiden, hvor Arbejdsgiveren, naar det passede ham, indførte Mulkt- og Straffebestemmelser, som Arbejderen var tvungen til at finde sig i. I 1898 foregik der imidlertid en radikal Udrensning og Omændring af Burm. & Wains Værkstedesregler, og skønt flere fag vare interesserede deri, var det dog kun væsentligt vort fag, der førte an i Bestræbelserne for at skabe taalelige forhold. Dette lykkedes i høj Grad og Aaret efter skete noget lignende i Helsingør, hvor det ligeledes var vore fagsfæller, der førte an. Det kan dog imidlertid ikke nægtes, at f. V. ved de her sidst omtalte forhandlinger spillede en Rolle, ligesom adskillige Bestemmelser fra disse blev taget og sat ind i Værsternes Regler. Arbejdsgiverforeningen var jo dannet og begyndte at øve Indflydelse i Retning af, dels med det onde og dels med det gode at tvinge indenfor- staaende ind under dens Rammer.

For 2 Aar siden dannedes saa den store Arbejdsgiver-Sammenslutning i Jærindustrien, bestaaende af de 4 fabrikanter og Mesterforeninger, Skibsbyggerierne og „Vulkan“ i Maribo, og da Burm. & Wains Direktion paa et Møde mellem Hovedbestyrelsen og „Sammenslutningen“'s saakaldte Fællesudvalg, der afholdtes for ca. $\frac{3}{4}$ Aar siden, kom frem med nogle forslag til Ændringer i nævnte firmas Værkstedesregler, hvoraf de vigtigste vare: forslag til en Ordning af Dag- og Natthold, samt forlangende om, at de 2 frie Lørdagstimer skulde bortfalde i fremtiden. Man opnaaede imidlertid ingen Enighed, og Arbejdsgiverne foreslog nu at tage fat paa en forhandling om, at ændre fælles Værkstedesregler paa en saadan Maade, at de ogsaa kunde gælde for Værsternes. Hovedbestyrelsen kunde ikke godt nægte en saadan forhandling, hvad der næppe heller var nogen Grund til; thi tidlig eller sent maatte der dog komme ensartede Regler alligevel, og desuden havde ogsaa vi adskillige Ændringer til f. V., som vi onskede gennemførte. Aaret efter Lock-out'en i 1897 gjorde Hovedbestyrelsen med vor daværende Formand, H. P. Hansen, i Spidsen, et forsøg paa at faa indført nogle Ændringer; men der opnaaedes ikke Enighed om noget. Nu holdtes der en Mængde Møder og fremsattes en utallig Mængde forslag. Situationen var ingenlunde behagelig for Hovedbestyrelsen; thi ved de

mange regulerende Bestemmelser kunde det ikke undgaas, at der enkelte Steder maatte foretages noget, som ialtfald kunde kaldes Reduktion af bestaaende Betalinger, navnlig da fælles Værkstedesregler jo i høj Grad maa siges at være et Konreglement. Resultatet er imidlertid — selv om vi maa indrømme, at vi kunde ønske det havde været bedre — af en saadan Natur, at vi ikke tager i Betænkning at kalde det godt.

Vi gaar her over til at aftrykke f. V. i deres nye Skifelse og med de Anmærkninger, som ere vedføjede i de Eksemplarer i Kommeformat, som ere udsendte til vore Klubber og Afdelinger. Vi aftrykker Anmærkningerne umiddelbart efter hver § hvortil de sigter, og udhæver dem ved at sætte dem med Cursiv (sraatliggende Skrift), og samtidig vedføjer vi nogle oplysende Bemærkninger til hver enkelt §:

Den normale Arbejdstid.

§ 1. Den normale Arbejdstids Længde er 10 Timer, som skal lægges indenfor Kl. 6 Morgen og Kl. 6 Aften.

Paa ethvert Værksted eller Arbejdsplads under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærindustrien« skal der findes et Opslag, som angiver, hvornaar den normale Arbejdstid begynder og slutter.

Anm. Bestemmelsen om den normale Arbejdstids Længde udelukker ikke, at en Arbejdsplads f. Eks. paa Grund af manglende Dagslys har en anden normal Arbejdstid. Specificeret Opgivelse af Længden af denne til de forskellige Aarstider skal indeholdes i det i § 1, 2. Stykke, omtalte Opslag.

Naar en saadan normal Arbejdstid er fastsat, regnes Overarbejde i Henhold til Fælles Værkstedesreglers § 2 efter den saaledes fastsatte normale Arbejdstids Ophor.

Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund erkender det berettigede i, at det af Arbejdsgiverne forlanges, under alt fornuent Hensyn til lokale Forhold, at Arbejderne møder til de reglementerede Arbejdstider uden Respit, samt at det kan forlanges, at Arbejderne er omklædte ved deres Arbejde ved Arbejdstidens Begyndelse paa de Værksteder, hvor der indrettes Vaske- og Omklædningslokaler i Forbindelse med Kontrolure.

I denne § er Bestemmelsen om de „2 Timers Spise- og Hviletid“ taget bort, fordi Spisetidernes Længde ikke kan være ens paa alle Arbejdspladser. Dette Spørgsmaal maa ordnes ved forhandling mellem hvert enkelt Værkstedes Arbejdere og Arbejdsgivere, hvor det alt bestaaende ikke maatte være tilfredsstillende. Som Regel er forholdet nemlig dette, at hvor flertallet af Arbejderne bor nær ved Arbejdsstedet, der ønsker man den længste Middagshvil, for at kunne indtage sit varme Maaltid og maasse nyde en kort Hvile i Hjemmet. Hvor Arbejderne derimod bor langt fra Arbejdsstedet, der ønsker man som Regel en kort Middagstid med tilsvarende tidlig Stryksten. Paa næsten alle vore større Arbejdspladser afgøres dette Spørgsmaal ved en Majoritetsafgørelse iblandt Arbejderne, og vi har ikke set noget Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren har nægtet at rette sig herefter.

Endvidere bevirker denne §, at Arbejdstiden paa Skibs-

byggerierne i København og Helsingør den meste Tid af Aaret forfortes med en halv Time daglig, idet man her tidligere i Tiden fra omkring 31. Marts til 16. Oktober har arbejdet 10½ Time daglig, medens 10 Timer bliver Maximum i Fremtiden, uden at der sker nogen tilsvarende Forlængelse af den forfortede Arbejdstid om Vinteren.

De to første Stykker af Anmærkningen til denne § behøver næppe nogen forklaring, men det tredje derimod maaffe nok. De „5 Minuters Respit“ har jo altid været Fabrikanternes Torn i Øjet, og Udtalelser, blandt andet paa vort sidste Repræsentantskabsmøde, viser, at man ikke hos os holdt særlig stærkt paa disse 5 Minutter. Det har jo nemlig ikke været Hensigten dermed, at gøre Arbejdstiden 5 Minutter kortere, men kun at en Arbejder, som en enkelt Gang kom for sent, ikke skulde trækkes af, naar det ikke oversteeg disse 5 Minutter. Der klagedes imidlertid idelig over, at disse 5 Minutter altid brugtes af Lærlinge og unge Mennesker. Derfor, og for endelig at komme klar af de evige Anker over disse Minutter, er Hovedbestyrelsen gaaet med til, at de kan stryges, dog som det hedder, „under alt fornødent Hensyn til lokale forhold.“ Naar Taleren er om at møde omklædt til Arbejdstid, hvor der indrettes Vasse- og Omklædningslokaler i forbindelse med Kontrolure, saa faar dette selvfølgelig kun Betydning for større Virksomheder, hvor det forøvrigt allerede i aarevis har været indført enkelte Steder. Hvor en saadan Ordning har medført en faktisk Forlængelse af Arbejdstiden, er det dog i Reglen bleven honoreret med en tilsvarende Frihed om Aftenen eller med et Vederlag paa anden Maade, f. Eks. Tillæg til Timelønnen. Dette har man selvfølgelig ogsaa Lov til at forlange i Fremtiden, hvor der ellers maatte være Grunde derfor.

Overarbejde. Dag- og Nathold.

§ 2. For Arbejde, der fordres udført udenfor den i ovennævnte Opslag angivne normale Arbejdstid, gives følgende Tillæg:

Paa Sogndage:

for de første 4 Klokketimer efter den normale Arbejdstids Ophør (jfr. § 1, 2. Stk.) 50 pCt. af Timelønnen, for Tiden efter de nævnte 4 Klokketimer og indtil den normale Arbejdstids Begyndelse 100 pCt. af Timelønnen.

Paa Søn- og Helligdage:

for Tiden fra den normale Arbejdstids Begyndelse til Kl. 4 Eftm. 50 pCt. af Timelønnen, for Tiden fra Kl. 4 Eftermiddag til den normale Arbejdstids Begyndelse 100 pCt. af Timelønnen.

Som »Helligdage« regnes Nytaarsdag, Skærtorsdag, Langfredag, 2. Paaskedag, 2. Pinsedag, Store Bededag, Christi Himmelfartsdag, 1. og 2. Juledag samt Grundlovsdag fra Kl. 12.

Ved Opgørelsen af Overarbejdet fradrages den til Spisning og Hvile medgaaede Tid, ligesom ogsaa forsømt Tid af den normale, ugentlige Arbejdstid fradrages Overarbejdstiden,

medmindre Forsømmelsen har fundet Sted af en Arbejderen utilregnelig Grund, som rettidig er anmeldt til Arbejdsgiveren og godkendt af denne.

I Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren af Mangel paa tilstrækkeligt Arbejde eller anden lignende Grund forkorter Arbejdstiden, vil dog den samme Beregning som ellers være at anvende for Arbejde udenfor den normale Arbejdstid.

Naar Dag- og Nathold etableres, gives der Arbejderne paa Natholdet følgende Tillæg:

For Reparationsarbejde i Skibe 75 pCt. af Timelønnen.

For alt andet Arbejde for de 6 første Nætter, Arbejderen deltager i Natholdsarbejde, 50 pCt. af Timelønnen og derefter 25 pCt. af Timelønnen.

Naar Akkordarbejde af Arbejdsgiveren fordres udført udenfor den normale Arbejdstid, holdes de ovenfor fastslaaede Tillæg for Overarbejde og for Nathold udenfor Akkordberegningen.

Anm. Naar Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund er gaaet med til en Betaling for Arbejde i Dag- og Nathold, der i visse Tilfælde betyder en Reduktion, saa er dette sket under Forudsætning af, at der toges fornødent Hensyn til Arbejderne ved Afslutningen af Akkorder med dem, der beskæftiges ved det Arbejde, som berøres af Reduktionen.

Saafernt der paa en Arbejdsplads, paa hvilken den normale Arbejdstid, (jfr. Fælles Værkstedesregler § 1, 1. Stk.) har været indskrænket f. Eks. paa Grund af manglende Dagslys — eller paa en Del af en saadan Arbejdsplads — træffes saadanne permanente Foranstaltninger, som gør Arbejdet og Adgangen til Arbejdsstedet uafhængigt af Dagslyset, vil Tillægget for Overarbejde for den Del af Arbejdspladsen, hvor kunstigt Lys anvendes, kun blive givet for Arbejde ud over fuld normal Arbejdstid, beregnet efter Fælles Værkstedesreglers § 2.

Ved Fabrikationer, som efter deres Natur kræver uafbrudt Drift, f. Eks. Staalværker, gives der ikke Natholdet noget Tillæg.

I denne § er der først og fremmest sket den forandring, at der er sat „de første 4 Klokketimer“ i Stedet for Kl. 10 m. H. t. Grænsen mellem de 50 og 100 pCt. for Over- og Natholdsarbejde. Der findes allerede nu ikke saa Arbejdspladser, hvor der kun holdes en halv eller hel Time Middag og som følge deraf fyraften Kl. 5 eller 5½. Her betyder forandringen altsaa, at de 100 pCt. indtræder en halv eller en hel Time før end efter den gamle Ordning. Paa den anden Side findes der ogsaa Arbejdspladser, hvor fælles Værkstedesregler hidtil ikke var gældende (Skibsbyggerierne) og hvor Grænsen mellem de 50 og 100 pCt. var Kl. 9. Her vil en Del af Aaret de 100 pCt. indtræde en halv Time senere end tidligere. Disse forandringer er udelukkende sket for at faa dette forhold ensartet, men naturligvis stred Hovedbestyrelsen for at faa Grænsen for de 100 pCt. sat ned til et saa tidligt Klokketæt som muligt.

Vi kommer saa til Betalingen for Arbejde i Dag- og Nathold. De gamle Værkstedesregler indeholdt ikke nogen Be-

stemmelse vedrørende dette forhold; men vor Kongres i 1897 besluttede, at 25 pCt. skulde være Minimum som Ekstrabetaling for Arbejde i Nathold. Om dette altid er bleven overholdt er naturligvis vanskeligt at sige, men derimod ved vi, at Procenterne var meget forfællige paa de forfællige Arbejdspladser, ligesom Procenterne — ialtfald paa en enkelt større Fabrik — regnedes med i Affordsummen, hvilket jo egentlig kun vil sige, at de slet intet Tillæg fik udover, hvad der afkøredes om i hvert enkelt Tilfælde. Med fastsættelsen af 75 pCt. for Skibsreparationer og 50 pCt. dalende til 25 pCt. efter 14 Dages forløb paa det nye Arbejde, er der staaet lidt af paa de københavnske Skibsbyggerier og lagt lidt paa i Helsingør. Der er dog, som det vil ses af Ann.s første Stykke, taget et Forbehold overfor Afforderne, for at det skete ikke skal virke som en Lønreduktion, hvad Parterne har været enige om, at det ikke skal. Naar Betalingen for Natholdsarbejde hidtil har været saa forskellig som Tilfældet var, saa laa Grunden deri, at hele dette Spørgsmaal for blot ganske faa Aar siden slet intet betød, idet der kun rent undtagelsesvis arbejdedes i 2 Hold paa fabrikerne. Men efterhaanden som der har udviklet sig nogen Storindustri med deraf følgende Anskaffelser af kostbare Maskiner herhjemme, saa har Arbejdsgiverne jævnlig yttret Ønske om i større Udstrækning at kunne arbejde i afbrudt Drift, Nat og Dag, for derved at faa Maskinerne til at forrente sig, og set fra et Arbejdsstandpunkt maatte man absolut foretrække Arbejde i 2 Hold fremfor det til Tider over alle Grænser drevene Natarbejde, der virker i høj Grad nedbrydende for Arbejderen og øger Arbejdsløsheden. Vi tror, at det store Flertal af vore Medlemmer vil være tilfredse med, at der nu er fastsat en Betaling for Arbejde i Nathold, der er ens for hele Landet.

Stykke 6 i denne § omhandler de Tilfælde, hvor Arbejdstiden midlertidig indskrænkes af Mangel paa Arbejde. Stykket er nyt i §. V., men selve Indholdet er ikke andet end hvad der var gældende i forvejen. Det samme gælder andet Stykke i Ann., og endelig er 3. Stykke i Ann. saa temmelig betydningsløs, da der ikke endnu findes Staalværker her i Landet.

Af Pladshensyn slutter vi her og fortsætter i næste Nummer. Vi beder dog vore Medlemmer opbevare disse Numre af Bladet, for at de kan have en samlet Motivering og Forklaring af de skete Forandringer.

Red.

Et Sted, hvor vi mangler noget.

Det Sted, vi her sigter til, er Statsbanernes Smede- og Maskinværksteder, og det, som der mangler, er Organisation af alle der arbejdende Kollegaer. Vi roser os ellers med

Grund af, at vi herhjemme staa godt organiserede i stærke Fagforeninger; men det gælder som bekendt ikke Statsbaneværkstederne. Her er vi ikke langt fra endogsaa at staa tilbage for Udlandet.

Af vort svenske Broderforbunds Organ ses det fornylig, at der, særlig i Stokholm, er godt Haab om at faa alle vort Fags Udøvere organiserede indenfor »Sv. Järn- och Metallarb.-Förb.«

I Sverrig har det dog, ligesaa lidt som hos os, manglet paa Forsøg paa at lave Splittelsesorganisationer; men Forbundet tog i 1899 Sagen op paa sin Kongres og der toges skarpt Afstand fra ethvert Forsøg paa at danne saadanne Organisationer, der tilsigter at drage en Del af Fagets Udøvere bort fra de Organisationer, hvor de rettelig hører hjemme, og med hvem de har fælles Interesser i Ordets strengeste Betydning, og dette syntes at have virket godt.

Men hos os! Her findes bestandig næsten ligesaa mange udenfor som indenfor vor Organisation, og dem der staa udenfor, anser det for deres første Opgave, ved alle til deres Raadighed staaende Midler, at drille og trakasse vore organiserede Fagfæller og lægge dem alle mulige Hindringer i Vejen, samt saavidt muligt ved det fornødne Kryberi at borttage Virkningerne af ethvert Skridt fra vore Medlemmers Side i Retning af at forbedre deres Kaar.

Et Blad, der kalder sig »Jernbanebladet«, mødte for nylig med nogle brandrøde Artikler, hvor de uorganiserede truede med »Strejke«; nu var »Maalet fuldt«, hed det, og »Kampen begynder« og lignende saftige Udtryk; men naturligvis var det ikke andet end tomt Ordskryderi. Den første Betingelse for at strejke er naturligvis, at der er Enighed, og at alle er organiserede, og er dette først Tilfældet, saa er Strejke som oftest ikke nødvendig, fordi man da alene ved Hjælp af Sammenholdet kan faa sine rimelige Krav opfyldte.

Freitag den 26de Februar foranstaltede imidlertid vor Afdeling paa Statsbaneværkstedet i København et Møde afholdt, hvortil de indbød de uorganiserede. Formanden for Afdelingen, M. Kirketerp, talte om den Modstand vor Organisation og dens Tillidsmænd mødte hos Banens Embedsmænd, samt manede til Sammenslutning og Organisation, for at kunde blive fri for den Chikane, der nu vistest ham hver Gang han forsøgte at tale sine Kammeraters Sag.

Formanden for de samvirkende Fagforbund, J. Jensen, samt Forbundets Formand, J. A. Hansen, var tilstede og udtalte sig; men nu skete der det, at Lederne for Splittelsesforeningen af 1900 stod op og paastod, at der i Grunden Ingen var, som havde noget at klage over, da man paa Jernbanen tjente 69—80 pCt. paa Akkorderne. Naturligvis er dette Usandhed og en ganske forvrænget Fremstilling af de faktiske Forhold; men ikke nok hermed, nogle Dage efter mødte man i »Jernbanebladet« med et fuldstændigt løgnagtigt og forvrænget Referat af det omtalte Møde, naturligvis for at forhindre, at dette Møde overhovedet skulde faa nogen gavnlig Indflydelse paa Forholdene og for at komme til at »staa højt«.

Hvornaar mon de Mennesker kan ventes at komme til Fornuft?

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Siste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
3465	Anders Jensen Andersen	Tømmerby	2/8 81	Nykøbing M.	2/5 01	Nykøbing M.	6/12 02
3904	L. M. Andersen	Nyborg	7/5 60	Svendborg	20/4 02	Svendborg	27/12 02
8205	William Andersen	København	20/9 79	Kbh. Afdl. 1	5/7 02	Kbh. Afdl. 1	27/9 02
8606	Charles E. Broberg	—	16/10 77	—	13/10 97	—	13/12 02
2290	Carl Laur. Vict. Dibbern	—	17/12 81	— 1	13/10 02	— 1	6/12 02
1551	Charles Hansen	—	11/2 66	— 3	26/2 98	— 3	11/12 02
3915	Victor H. Hansen	—	26/9 77	Svendborg	17/4 99	Svendborg	27/10 02
7353	Georg Hansen	—	14/9 82	Kbh. Afdl. 1	21/3 02	Kbh. Afdl. 1	29/11 02
7148	Josef Hede	Udbyneder	19/12 69	Hads.-Mariager	17/5 98	Hads.-Mariager	19/7 02
14288	E. Jacobsen	Sandby pr. Nakskov	27/6 79	Maribo	11/11 99	Maribo	5/7 02
4840	Niels Chr. Jensen	Nørre-Sundby	1/6 68	Kbh. Afdl. 3	18/5 01	Kbh. Afdl. 3	13/4 02
14323	N. Nielsen Just	Pindstrup	14/7 79	Maribo	16/2 99	Maribo	4/10 02
8191	Johannes N. Kastrup	Baarse	16/10 43	Kbh. Afdl. 1	27/2 99	Kbh. Afdl. 1	22/11 02
4364	Arthur L. Madsen	København	28/7 70	—	26/7 02	—	20/9 02
8337	Carl Madsen	—	16/3 76	—	27/5 98	—	29/9 02
7949	Axel Magnussen	—	27/5 68	— 2	14/8 97	— 2	21/11 02
5847	C. F. Nielsen	Nakskov	18/8 71	—	9/5 96	—	1/6 02
10019	Carl Vald. Nielsen	Helsingør	11/4 74	Helsingør	9/5 01	Helsingør 2	13/3 02
12016	Niels Nielsen	Frederikshavn	15/8 80	Kbh. Afdl. 3	15/3 99	Kbh. Afdl. 3	27/12 02
2889	Johannes Ovesen	Randers	19/9 73	Nyborg	19/4 00	Fredericia	19/9 02
2923	Franz Schiffer	Stettin	31/11 46	Helsingør	1/10 87	Helsingør 1	27/7 02
11623	Bejer Warming	Lundemark	11/6 76	Præsto	18/10 02	Præsto	18/9 02
13555	Alexander Wiegh	København	1/2 77	Kbh. Afdl. 1	7/5 98	Kbh. Afdl. 1	20/12 02

En eksentrisk Idé.

Samtidig med at »Fælles Værkstedsregler« traadte i Kraft omdelte forskellige Arbejdsgivere et Eksemplar deraf til samtlige Arbejdere paa de paagældende Fabriker eller Værksteder, saaledes at hver enkelt Arbejder kunde sætte sig nøje ind i Paragraferne og de dertil knyttede Anmærkninger.

Paa en enkelt Arbejdsplads, *Københavns Flydedok og Skibsværft*, fremkom Direktionen med det eksentriske Forlangende, at Arbejderne ved deres Underskrift skulde kvittere for Modtagelsen.

Hvad Meningen var med denne Forholdsregel forstaa vi ikke, men vi ved, at samtlige Arbejdere sagde »Nej« dertil.

Direktionen frafaldt saa sin Fordring, men saa vidt det er os bekendt, blev det meddelt Klubbens Tillidsmænd, at Underskriften vilde blive affordret alle ny tiltrædende Arbejdere.

Dette Forlangende er selvfølgelig lige saa meningsløst, som det var at fordrø de i Arbejde værende til at underskrive, og vi vil derfor ganske simpelt tilraade vore Medlemmer at lade Direktionen beholde sine Penneskafter for sig selv.

Fælles Værkstedsregler er i dette Øjeblik et Dokument, der er fremgaaet af Forhandling mellem Organisationernes Ledelser: derfor er den enkelte Arbejders Underskrift nødvendig, i Særdeleshed da det altid minder om de Tider, hvor vi intet kunde blive enige om, og Arbejdsgiverne truede med selv at lave Reglementer, som hver Arbejder saa skulde have underskrevet, hvis han overhovedet vilde have Lov til at arbejde.

Paa den anden Side er det kun rimeligt, at ethvert af vore Medlemmer sikrer sig et Eksemplar i Lommeformat af de nye F. V., og et saadant vil de kunde erholde enten hos deres Arbejdsgiver eller igennem Afdelingerne fra Hovedkontoret.

Gensvar

til Hr. Julius Christensen, Københavns Afdeling 1.

I Fagbladets Nr. for Februar Maaned, har Julius Christensen sendt mig Svar paa mit Brev til ham, og dets Indhold rækker ikke en Smule ud over, hvad ventet var.

Da Julius Christensen aabenbart ikke har eller maaske ikke har villet forstaa Formen af mit Brev, skal jeg da her give mit Gensvar en anden og maaske for ham tydeligere Form.

Julius Christensens Bemærkninger om *min* Person skal jeg lade ligge som mindre interessante; dog vil jeg én Gang for alle ramme en forsvarlig Pæl gennem det Misfoster af en Tanke, at det er personlige Tjenester jeg gør J. A. Hansen og med ham Hovedbestyrelsen. Julius Christensen har vist tit maattet føle, at J. A. Hansen ikke i nogen som helst Retning trænger til Assistance, for at køre ham i de Tømmer, som Nødvendigheden byder.

Med Hensyn til Oplysningen om, da Afdl. 1 skiftede Formand og Julius Christensen af mange (!) ogsaa af Hovedbestyrelsesmedlemmer blev opfordret til at modtage Pladsen, (aarlig Løn 1800 Kr.) da hænger det vist saadan sammen, at de ganske godt har vidst, at han sagde Nej til Tilbudet, da Erfaringen viser, at han, naar det gælder at rive ned, faar en storartet Arbejdslyst; medens han, naar det gælder

at bygge op, stadig har stukket Halen mellem Benene og løbet sin Vej.

Julius Christensen har den samme kroniske Skræk for alt, hvad der lugter af Ansvar, som en vis Skikkelse for det hellige Kors.

I det Julius Christensen berører den af N. Jacobsen besorgede Afklædningsscene, indrømmer han min Paastand; men hvis han mener, at han efter denne Scene har haft Tøj paa — billedligt talt — da maa det have været af samme Slags, som det de tre durkdrevne Skræddersvende i »Kejserens nye Klæder« gav Kejseren paa; thi der var vist ikke andre end Julius Christensen, der kunde opdage det.

Saa kommer vi til det tyvende Aarhundredes forløsende Ord, »at man ikke behøver at være i nogen Fagforening«. Julius Christensen anfører jo sine egne Ord: — det Tidspunkt var kommen, da man for Alvor kunde tage under Overvejelse, om man vedblivende skulle blive staaende i denne Fagforening«.

Kan nu nogen faa andet ud af det, end at man ikke behøver at være i nogen Fagforening, hvis man skulle tænke efter de Recepter, Julius Christensen i sin fortvivlede Angst udsendte? Han mener, »at jeg aabenbart ikke har kunnet tænke, hvad det vilde sige, at udslynge en saadan Beskyldning imod en Mand, som i 20 Aar, i Følge sin Overbevisning, har deltaget i den faglige Bevægelse«.

Jeg skal hermed sige Julius Christensen og Medlemmerne Landet over, hvad jeg tænker.

Naar en Mand, som han, der i højtidelige Vendinger paaberaaber sig sine 20 Aars Interesser for Forbundet, omtrent samtidig med stor Pathos paa Afdl. 1s Generalforsamling raaber ud, at hvis han ikke fik sin Vilje med Hensyn til en bestemt Affære, da vilde han ikke betænke sig paa, at gaa til Modstanderpressen; da er det Tidspunkt kommen, at man for Alvor skulle tage under Overvejelse, om man burde have et saadant Medlem staaende inden for Forbundets Rammer.

Julius Christensens Bemærkninger om, at han i andet Tilfælde vilde bruge Udtryk om mig, saa jeg blev nødt til at værge min Person, vil jeg tillade mig at ryste paa Hovedet af. Han har jo før brugt Udtryk om Forbundets Tillidsmænd, saa de maatte værge deres Personer, og Julius Christensen har det vist i bitter Erindring endnu, hvad hans Routine i den Retning skaffede ham.

Den Mand, som nærer slige Tilbojeligheder og slige »Interesser« for Forbundet, kan man vist ikke tage for stor Afstand fra.

Den Deltagelse for ham, paa den sidst afholdte Generalforsamling i Afdl. 1, er der vist ikke mange, som vil give noget for. Af Forbundets 2700 Medlemmer var der mødt ca. 300, højt regnet, og dem, der lagde for i Retning af Deltagelse, misunder jeg sandelig ikke Julius Christensen, som hans Stridsmænd.

Hvis Julius Christensen ønsker, at Generalforsamlingerne i Afdl. 1 skal udvikle sig til det bedre, da maa han se at vænne sig til at kunne taale, at se og høre Forbundets Tillidsmænd, saa at de ikke virker paa ham, som en rød Klud paa en Tyr; han maa se at sande salig Holbergs Ord: »Et er, et Søkort at lægge; et andet, et Skib at styre«.

Carl Nielsen.

Lock-out paa „Vulkan“ Bremen.

Den 31. Januar d. A. dikterede Direktionen paa Skibsværftet »Vulkan« i Bremen Lock-out overfor ca. 500 Arbejdere. Aarsagen hertil var denne, at Arbejderne paa en enkelt Afdeling havde besluttet i Fællesskab at ville ledsage en paa Fabriken forulykket Kammerat til Jorden. Direktionen vilde kun tillade, at en mindre Del af Arbejderne deltog i denne Begravelse; men desuagtet fastholdt samtlige Arbejdere den en Gang tagne Beslutning og ophørte med Arbejdet, for at vise deres Kollega den sidste Ære, hvorpaa Lock-outen erklæredes. Dog kunde de Arbejdere, som havde erholdt Tilladelse til at gaa til Begravelse, fortsætte med Arbejdet; men de erklærede sig solidariske med deres udelukkede Kollegaer, og Lock-outen bekendtgjordes, for at hindre Tilgang af Arbejdskraft. Direktionen besvarede dette, med at opslaa følgende:

»Eftersom Arbejderne paa »Bremer Vulkan« har forsøgt at hindre Tilgang af Arbejdskraft til Værftet, bekendtgør vi herved, at dersom denne Boykotting ikke er taget tilbage inden Lørdag den 7. Februar, er Værftet lukket for samtlige Arbejdere fra Lørdag den 7. Februar Kl. 12. Middag indtil videre. Aflønningen finder Sted samme Dags Eftermiddag Kl. 4«.

Den 3. Februar afholdt Værftsarbejderne et Møde, hvor en Arbejder af et nedsat Forhandlingsudvalg berettede, at han 2 Dage efter at Lock-outen var erklæret havde haft en Konference med Direktøren. Denne havde erklæret, at han ikke oftere vilde forhandle med det tidligere af Arbejderne nedsatte Udvalg, der havde meddelt Pressen selv de mindste Tildragelser i denne Sag. Skylden for den stedfindende Lock-out, var udelukkende hos Arbejderne, og nu skulde Krigen fortsættes, om den ogsaa skulde vare 6 til 8 Uger. Vilde Arbejderne underhandle, maatte de vælge en ny Kommission paa 3 Mand, med den vilde han maaske forhandle. Yderligere fremkom der paa Mødet Formodning om, at den etablerede Lock-out var lavet som en Manøvre for at faa Leveringsfristen forlænget paa nogle Skibe, hvor Firmaet var underkastet Konventionalbøder for Overskridelsen af den fastsatte Leveringsfrist, og her var saa et Middel til at frigøre sig derfor. Mødet sluttede med, at der valgtes 3 af de Udelukkede til at forhandle med Direktøren, og samtidig opsattes 3 Forhandlingspunkter: 1. Lock-oustens Ophør, 2. Regler for Begravelsesvæsnet, 3. Regulering af Akkordpriserne, naar herom var opnaet Enighed kunde Arbejdet paabegyndes igen.

Den valgte Kommission har underhandlet med Direktøren tillige med en Tillidsmand af »D. M. Verband«. Forhandlingerne har strakt sig over 3 Dage, og er sluttet med et for Arbejderne ret gunstigt Resultat. Lock-outen er saaledes hævet, og alle de Udelukkede er gaaet i Arbejde igen.

Virksomme Arbejdsgivere.

Fra enkelte Steder hist og her meddeles det os, at Arbejdsgiverne har benyttet Ophængningen af de nye »Fælles Værkstedregler« til Forsøg paa at borttage Goder eller reducere særlige Betalinger som f. Eks. Smudspenge eller lignende, som Arbejderne har haft hidtil. Vi raader blot vore Medlemmer til ikke at finde sig deri; men til straks at henvende dem til Organisationens desangaaende.

En Masse »Ordrer« og »Opslag« paa de forskellige Værfter har vakt en Del berettiget Uro iblandt vore Medlemmer; men alle disse Historier, der intet som helst har med »Fælles Værkstedregler« at skaffe, vil det forhaabentlig nok lykkes at bringe i Orden uden alt for store Sværds slag.

Vi forstaar oprigtig talt ikke disse enkelte Arbejdsgiveres Lyst til at drille, det kommer der dog intet godt ud af for dem.

Fra Esbjerg.

I forrige Uge erklæredes Møllerups Maskinfabrik i Esbjerg fallit, efter at alle Midler for at opretholde Driften var glippet. En betydelig Udvidelse af Virksomheden angives som Grunden til at Kraket kom. Desværre er der ved denne Arbejdsstandsning blevet ca. 100 Arbejdere ledige, hvoraf 40 ere Medlemmer hos os. De fleste af Arbejderne havde forholdsvis store Beløb til gode ved Afskedigelsen; men det synes dog, som om de vil faa deres Tilgodehavende dækket.

Vælg Delegerede til Kongressen!

Ved nærværende anmodes Afdelingerne om, paa deres forestaaende Generalforsamlinger i April at vælge Delegerede til den kommende Kongres, i Overensstemmelse med Forbundslovenes § 4, hvori Repræsentationsretten er fastsat.

Hovedbestyrelsen har i Henhold til den paa sidste Kongres tagne Bestemmelse desangaaende besluttet, at Kongressen afholdes i den sidste Halvdel af Juni Maaned. Af forskellige Grunde kan den endelige Dato først senere fastslaaes.

Forslag til Ændringer i Lovene fra Hovedbestyrelsen vil komme i April Fagblad, der udgaar den 17. April.

Overskud.

Til Maskinarbejder **Kai Henningsen** (forh. Bopæl: Prins Jørgensgade) henligger et Overskud paa „**Vølund**“s Kontor, Blegdamsvej 32.

Otto Smith.

Tak.

Fra tre Medlemmer af Københavns Afdl. 1, *Nr. 8190 O. C. Sørensen, 7331 H. P. Truelssen og 3071 N. P. Christiansen*, har vi modtaget Breve, der i de varmeste Udtryk paa egne og deres Familiars Vegne udtaler en Tak til de Bidragydere, der har støttet dem under deres langvarige Sygdomme.

Ved nærværende bringer vi denne Tak til Adressaterne.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 2053. N. Tandrup (Aarhus)
- » 8828. L. Hansen (Kbhvn. Afdl. 1)
- » 2326. A. Nielsen (— —)
- » 9302. L. G. Nielsen (Kbhvn. Afdl. 1)

Nr. 5055 Mortensen og Nr. 2289 A. Nielsen har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 4112. V. E. Jørgensen
- » 14024. C. Poulsen
- » 8911. H. Petersen
- » 9150. O. Møller
- » 8834. C. Jørgensen
- » 13667. C. F. Malmberg
- » 11372. I. A. Iversen
- » 13659. H. R. Jacobsen
- » 8172. G. Jacobsen
- » 13989. C. H. Detlefsen
- » 4968. N. V. Jensen
- » 12742. O. J. Petersen
- » 7349. H. P. Rasmussen
- » 11088. O. E. Birch.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
 Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, Carl Larsen, Christoffer Andersens Enke, Østerg. 40.
 12—1.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.

Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling
til Rejsende 6—7 Aften.

Frederikshavn, F. V. Bech, Danmarksg. 61¹ o. G. 12¹/₂-1, 6¹/₂-7¹/₂
Frederikssund, Smed L. P. Lundbech, Villakvarteret. Ingen
Udbetaling.

Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.

Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Udbetaling 12—1, 6—7.

Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂,
12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).

Hillerød, J. Jørgensen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling
6¹/₄—7.

Hjørring, Maskinarb. Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag
12—2.

Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
Søndag 9—12 Formd.

Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.

Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden.
12¹/₄—12³/₄, 6—7.

Kolding, Th. Hansen, Vandværksv. Udbet. hver Søndags
Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kol-
ding Svendehjem.

Korsør, Smed Chr. Sørensen, Halskøvej 35. Ingen Udbetaling.
København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.

Maribo, Chr. Christiansen, Bangshavevej 6—7.

Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling
12—1, 6—7, Søndag 10—12.

Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.

Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7

Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Smallegade 5, 7—8.

— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.

Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.

Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til
Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.

Præstø, J. A. Sørensen, Rødsager pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.

Randers, N. C. Lyngbye, Østergrave 2. 12—1, 6—7.

Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.

Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.

Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.

Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.

Sorø, V. Knudsen, Rolighed Nr. 1. 12—2.

Stege, A. Vivell, Nygade, Lendemærk. 6—8. Helligdage 12—1.

Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.

Thisted, C. Dysted, Nørregade.

Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.

Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag
11—12.

Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.

Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Skole for Skibbygning og Maskinvæsen paa Orlogsværftet i København og begynder den 1. Maj Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til under-
tegnede inden den 15. April.

Samtidig med Begæringen om at ind-
stille sig til Prøven kunne uformuende Ma-
skinpassere søge om Understøttelse som Hjælp
til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen
til Prøven. Ansøgningen skrives paa den
dertil bestemte Blanket, der faas paa ved-

kommende Maskinistkursus eller hos under-
tegnede Formand i Eksamenkommissionen.
Orlogsværftet, København C., den 14.
Marts 1903.

A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.

Formand i Eksamenkommissionen.

Maskinisteksaminerne.

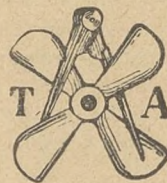
Maskinisteksaminerne afholdes ved Sø-
værnets Skole for Skibbygning og Maskin-
væsen paa Orlogsværftet i København og
begynder den 1. Maj Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til disse Eks-
aminer samt til Tillægsprøven i Elektrotek-
nik, have derom at indgive Begæring til
undertegnede inden den 15. April.

Orlogsværftet, København C., den 14.
Marts 1903.

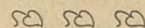
A. H. M. Rasmussen,
Underdirektør.

Formand i Eksamenkommissionen.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Læreanstalt for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj
og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste
og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt
Kedelpasserprøven.

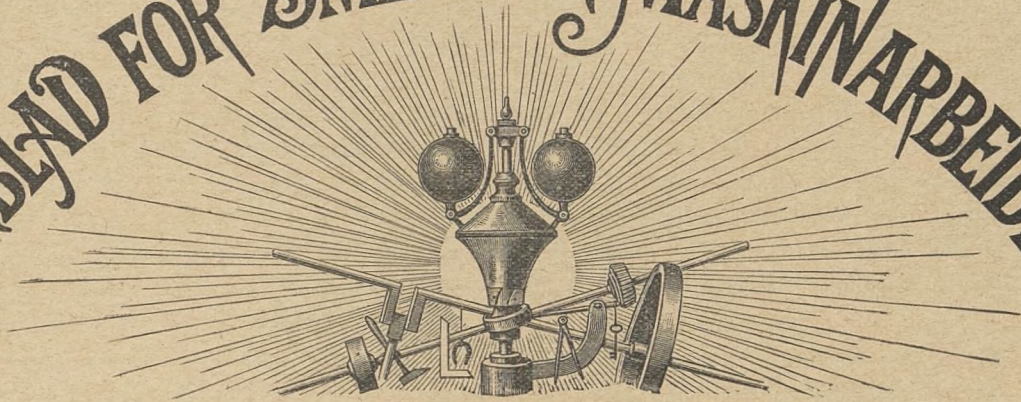
Indmeldelser modtages, og alle Oplys-
ninger gives ved skriftlig eller mundtlig
Henvendelse paa Skolens Kontor:

**St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.**

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic« København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 6.

April 1903.

5. Aargang.

„Fælles Værkstedesregler“.

(Fortsat.)

Udearbejde.

§ 3. For Arbejde udenfor det Værksted eller den Arbejdsplads, hvor Arbejderen er antagen, gives et Tillæg af 3 Øre pr. Arbejdstime saavel for Overarbejde som for normalt Dagarbejde, for saa vidt Arbejdet ikke kræver, at han skal overnatte paa et fremmed Sted (jfr. § 4).

Med Hensyn til Arbejde i Skibe gives Tillæget dog kun paa Arbejdssteder, der efter deres Beliggenhed foranlediger direkte Udgifter for Arbejderen udover dem, han vilde have haft paa det Arbejdssted, hvor han hører hjemme, eller paa Skibe ved dettes Bolværker.

Naar det Sted, hvor Arbejdet udføres, ikke ligger mere end 1 Kilometer i lige Linie fra Værkstedet eller Arbejdspladsen, er Arbejdstiden den samme som paa Værkstedet; for denne Afstand gives ikke Vejpenge, medmindre særlige Forhold kræver anden Aftale. For hver 2 Kilometer eller Del deraf udover nævnte Afstand gives der enten $\frac{1}{2}$ Time Morgen og Aften til at gaa Vejen, eller der beregnes et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Times normalt Dagarbejde Morgen og Aften, for saa vidt det forlanges at Arbejderen skal være paa Arbejdsstedet fra Arbejdstidens Begyndelse indtil dens Ophor. Saafremt Arbejderen beforders nogen Del af Vejen til Arbejdsstedet, betales Rejsetiden ham som normal Arbejdstid.

Naar forhaandenværende Forhold giver Anledning til, at der ved Arbejde paa fremmed Sted indrettes Værksted eller Arbejdsplads i en saadan Udstrækning, at Arbejdere antages og aflønnes der af det derværende Tilsyn, og med et til enhver Tid efter Aarstiden afpasset Opholdsrum, hvor Arbejderne kan indtage deres Maaltider, bortfalder saavel Udearbejdspenge som Vejpenge for de der antagne Arbejdere.

Arbejdere, som er antagne til i alt væsentligt at udføre Arbejde udenfor Værkstedet og Arbejdspladsen, f. Eks. ved Gas- og Vandarbejde, samt Arbejdere, der paa de under Smedemesterforeningerne hørende Værksteder udfører mindre Reparationer (Byarbejde), har ikke Krav paa Udearbejdspenge eller paa de i nærværende Paragraf omtalte Vejpenge. Det samme gælder Arbejdere, der er antagne til i alt væsentligt at udføre Varme-, Ventilations- og herhenhørende Rørledningsarbejde udenfor Værkstedet og Arbejdspladsen, naar Aftale om, at Udearbejdspenge og Vejpenge bortfalder, er truffen ved Antagelsen eller Arbejdets Paabegyndelse.

Anm. Med Bestemmelsen i § 3, 2. Stk., er ment, at der ikke betales Tillæg for Arbejde i Skibe, naar Arbejderne i Arbejdstiden beforders fra og til Værftet, hvor de kan indtage deres Maaltider paa sædvanlig Maade.

Som Eksempel paa de særlige Forhold, der medfører, at Reglen i § 3, 3. Stk.: »i lige Linie« ikke kan anvendes, kan nævnes: Afbrydelse af Knippelsbro og Standsning i Færgefarten, saaledes at f. Eks. Burmeister & Wain, ved at sende en Mand fra Christianshavn til en Skibsreparation i Havnegade, maatte lade denne Mand passere Langebro.

Bestemmelsen i § 3, 4. Stk., hjemler ikke Arbejdsgiveren nogen Ret til at afskedige en Arbejder med det bestemte Formaal for Øje at kunne antage ham andet Sted og dermed slippe for Vejpenge.

Bestemmelsen i § 3, 5. Stk., om, at Udearbejdspenge og Vejpenge eventuel bortfalder, er indført for at undgaa Trivels-spørgsmaal ved Afsonningen, men ingenlunde for at give Grundlag for Reduktioner i Arbejds lønnen.

I denne § 1ste Stk. er der ikke foretaget nogen forandring, men ved „Fælles Værkstedregler“s Indførelse paa Skibsværfterne er der dog sket den forandring, at firmaet Burmeister & Wain, der tidligere betalte 5 Øre i Udearbejds- penge, men derimod ingen Vejpenge, nu skal betale de i Stk. 3 omhandlede Vejpenge, men kun 3 Øre i Udearbejds- penge. Dette System med Vejpenge paa Skibsværfterne vil forøvrigt paa de Steder, hvor man ikke allerede har faste Aftaler om, hvor meget der skal betales paa de forskellige Pladser, hvor Skibe kan ligge til Reparation, kræve at saadanne Aftaler træffes.

§ens 2det Stk. er nyt, men Princippet i dette derimod ikke, og da det kun tager Sigte paa rent lokale forhold paa Skibsbyggerierne, er der ikke nogen Grund til at omtale det yderligere her, saa meget mere som 1ste Stk. i Anm. klart og bestemt siger, hvad der er ment.

§ens 3die Stk. er delvis gammelt, men der er dog sket den forandring, at 1ste Punktum har faaet en saalydende Tilføjeelse: „med mindre særlige forhold kræver anden Aftale“. Hovedbestyrelsen ønskede, og stillede derfor forslag om, at ombytte den gamle Maaalregel „i lige Linie“ med „nærmeste Vej“; men dette mødte fra en vis Side hos Arbejdsgiverne stærk Modstand. Man maatte dog indrømme os, at der indtræffer Tilfælde, hvor det at maale Vejslængden i lige Linie fra Værkstedet vilde være meningsløst, og derfor fattes den ovennævnte Tilføjeelse ind, som gaar ud paa, at der i visse Tilfælde maa træffes „anden Aftale“.

§ens 4de Stk. tilligemed den til samme knyttede Anm. er nyt og maa betragtes som et forsøg paa at bortskaffe de ret hyppige Stridsspørgsmaal om, i hvilke en Arbejdsgiver ikke er pligtig at betale Udearbejds- og Vejpenge. Striden herom er af gammel Dato, og desværre tør den næppe siges at være løst udtømmende med de her omhandlede Bestemmelser; men til Værn for Arbejderen er det dog her slaaet fast, at der skal oprettes Værksted eller Arbejdsplads i en saadan Udstrækning, at „Arbejderne antages og aflønnes der af det derværende Tilfyn“, ligesom der skal findes „et til enhver Tid efter Aarstiden afsættet Opholdsrum, hvor Arbejderne kan indtage deres Maaltider“. Det er en Selvfølge, at Pligten til at betale Udearbejds- og Vejpenge ikke bortfalder, selv hvor en Arbejdsplads uden for Fabriken — eller om man vil, en filial — opfylder de nævnte Betingelser, — i saadanne Tilfælde, hvor Arbejderen sendes hjemmefra, hvor han er antaget, og ud til den saaledes oprettede filial, og som det vil ses af Anm. er det rent ud forbudt at affædige folk med det formaal for Øje at kunne antage dem igen paa det nye Sted for at slippe for at betale disse Tillæg. Som man vil se peger disse Bestemmelser i den rigtige Retning, og det er at haabe, at de vil spare en Del Strid og Mæglingssmoder i Fremtiden.

§ens 5te Stk. er for en Del nyt. De Svende, som beskæftiges ved Gas- og Vandarbejde i København, samt dem, der hos Smedemeistene besørger det saakaldte „Byarbejde“, har altid været undtaget fra Tillæg for Udearbejde, men her er tilføjet, at det samme gælder Arbejdere ved Opvarmings- og Ventilationsarbejde (altsaa Bygningsarbejde), forsaavidt Aftale desangaaende er truffen ved „Antagelsen eller Arbejdets Paa- begyndelse“. Dette vil naturligvis sige, at Svendene skal have Tillæget, hvis de ikke selv er indgaaet paa at frasælde Krav derpaa. Forholdene var nemlig bleven uholdbare i København derved, at nogle Firmaer betalte Tillægene, medens andre ikke betalte dem. Iøvrigt har de herom førte Forhandlinger bragt det Resultat, at man med Udsigt til at opnaa Enighed har optaget Forhandlinger mellem de interesserede Arbejdere og Arbejdsgivere om Indførelse af en almindelig Prisurant for alt herhen hørende Værkarbejde. Lykkes dette, hvad der altsaa er Grund til at tro, vil det Spørgsmaal selvsølgelig være løst paa den for begge Parter mest betryggende Maade.

Rejsearbejde.

§ 4. Arbejde paa fremmed Sted i Indlandet, hvor Arbejderne maa overnatte, betales som Arbejde paa Værkstedet efter §§ 1 og 2.

Rejsetiden betales ham som normal Arbejdstid, regnet fra det Tidspunkt, da han forlader Værkstedet for at træffe de til Rejsen nødvendige Forberedelser, medmindre anden Aftale træffes forinden.

Befordringsudgifter erholder Arbejderen endvidere godtgjorte, og for saa vidt han ikke faar Kost og Logi paa Arbejdsstedet, godtgøres der ham tillige Udlaget hertil pr. Døgn, regnet fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 næste Morgen, med mindst 1 Kr. 75 Øre.

For Rejser til Udlandet træffes særlig Overenskomst, forinden Rejsen paabegyndes.

Anm. De kopenhavnske Mesterforeninger og Skibsværfterne betaler mindst 2 Kr. pr. Døgn i Kospenge, uanset Bestemmelsen om 1 Kr. 75 Øre.

§ens 3die Stk. har faaet en Tilføjeelse, nemlig Ordet „mindst“ foran Beløbet „1 Kr. 75 Øre“. Der ligger heri en Slags Erkendelse af, at det nævnte Tillæg er for lille. I en Anm. til §en er det da ogsaa slaaet fast, at „de kopenhavnske Mesterforeninger og Skibsværfterne betaler mindst 2 Kr. pr. Døgn“. Kun Provinsfabrikanterne har holdt fast paa, at 1 Kr. 75 Øre maa være tilstrækkeligt, ja, en enkelt har endog paastaet, at hans Svende sparede sig Penge sammen af dette Beløb, naar de var paa Rejser.

Hvorom nu alting er, saa bør vore Medlemmer i al Almindelighed holde paa, at de erholder Kostpengene udbetalte, de kan som Regel ikke være tjent med, at Arbejdsgiveren skal sørge for Kosten, thi saa bliver den derefter. Men paa den anden Side vil der være mange Tilfælde, hvor de her i „f. V.“

fastsatte Beløb viser sig at være for ringe, og i saadanne Tilfælde bør man tage Regning paa Logi og Fortæring. Arbejderen maa ved saadanne Lejligheder have Lov til at spise og bo som Menneſke, uden forpligtelse til at opſøge det Værtshus, hvor Værten maaffe for en tilſyneladende „billig Betaling“ vil give Logi og Koſt i Haab om, at Vedkommendes forbrug af Drikkevarer ſkal kunne give den attraaede Fortjeneste. Den Forandring, ſom er foregaaet med denne §, betyder alſaa en lille forbedring, ſom vore Medlemmer bør udnytte ved at forlange Koſten betalt under Rejſen, paa en Maade, ſom de kan være tjent med.

Akkordarbejde.

§ 5. For Akkordarbejde erhoder enhver Arbejder ſom Forſkud udbetalt den sædvanlige Timeløn.

Paa ethvert Værkſted føres en Akkordbog, hvori alle Akkorder indføres, ſaaledes at Arbejdets Omfang, Begrænsning og Pris m. m. deraf tydeligt fremgaar, og der ſkal gives vedkommende Arbejder, hvem en Akkord tilbydes, ſom han har udført før, Adgang til at ſe den tidligere Indførelſe i Akkordbogen. En tidligere indskreven og udført Akkord behøver ikke at indføres paa ny. Hvis der ikke opnaas Enighed med en Arbejder om en Akkord, og Arbejdet alligevel paabegyndes af ham, betales det udførte Arbejde med Timeløn.

Den Tid, ſom uundgaaelig og uden Arbejderens Skyld ſpildes for ham ved, at de af ham rettidig rekvirerede Materialier udebliver, godtgøres ham ſom normal Arbejdstid, ſaaſremt han ikke sættes til andet Arbejde.

Naar Arbejdet er afleveret og antaget, opgøres den eventuelle Forſkel ſaavidt muligt den paafølgende Lønningsdag, dog ſenest 14 Dage efter Arbejdets Antagelſe.

I vor Indledning til Motivering af „Fælles Værkſtedsregler“ i forrige Nummer omtalte vi, at der ved Lock-out-forliget af 1897 var indført en Tilføjeſe om, at „Hvis der ikke opnaas Enighed med en Arbejder om en Akkord, og Arbejdet alligevel paabegyndes af ham, betales det udførte Arbejde med Timeløn“. Denne Beſtemmelſe er nu ſtrøget, fordi den i mere ndpenslet form findes i Overenskomſten af Januar 1902, Affinit A, § 7. Iøvrigt er det i Sens 2 det 5 tlf. ſlaaet fast, at „der ſkal gives vedkommende Arbejder, hvem en Akkord tilbydes, ſom han har udført før, Adgang til at ſe den tidligere Indførelſe i Akkordbogen“. Dette var ganſke viſt ikke alt, hvad Hovedbeſtyrelſen onſkede, idet vi forlangte, at „Akkordbogen“ ſkulde være et for alle frit tilgængeligt Dokument; men paa den anden Side er her ſaſtſlaaet noget beſtemt, medens Arbejdsgiverne fortolkede den gamle Beſtemmelſe ſaaledes, at Arbejderen kun havde Ret til at erkjendte ſig om, hvorvidt den af ham indgaaede Akkord blev rigtig indført i Akkordbogen.

Sens 4 de Stk. har ſaet en Tilføjeſe af Hensyn til de ſtore Virksomheder. Det er nemlig ikke alle diſſe, der er i

Stand til at opgøre en Akkord den 1ſte Lønningsdag efter at den er færdig. Dette betyder imidlertid intet i Realiteten, da det ikke har været Hensigten at forandre beſtaaende Forhold. Dette ſidſte er givet ved Udtrykket „ſaa vidt muligt den paafølgende Lønningsdag.“

§ 6. En Arbejder, der ſtaar i *Enkelt-Akkord*, maa ikke afskediges af ham utilregnelige Grunde, medmindre tvingende Omſtændigheder, f. Eks. Arbejdets Afbestilling eller en af den paagældende Arbejdsgiverorganisations Hovedledelſe anerkendt Arbejdsstandsning foranlediger det, — ej heller maa han uden Overenskomſt med Arbejdsgiveren forlade Værkſtedet, forinden den paagældende Akkord er færdig, medmindre tvingende Omſtændigheder f. Eks. Sygdom, Militærtjeneste eller en af den paagældende Arbejderorganisations Hovedledelſe anerkendt Arbejdsstandsning foranlediger det.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Enkelt-Akkord, faar Afsked af ham utilregnelige Grunde, og uden at tvingende Omſtændigheder foranlediger det, har han Krav paa Udbetaling af den hele Akkordſum paa ſamtlige paabegyndte Akkorder.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Enkelt-Akkord, forlader Værkſtedet uden Overenskomſt med vedkommende Arbejdsgiver, og uden at tvingende Omſtændigheder foranlediger det, fortaber han ſin eventuelt reſterende Løn og Ret til Overskud paa ſamtlige paabegyndte Akkorder.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Enkelt-Akkord, faar Afsked af ham utilregnelige Grunde, idet tvingende Omſtændigheder foranlediger det, eller han forlader Værkſtedet efter Overenskomſt med vedkommende Arbejdsgiver, beholder han Retten til Overskud paa alle paabegyndte Akkorder, der udbetales ham i Forhold til det udførte Arbejde, dog ikke for Akkorden er afsluttet og opgjort.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Enkelt-Akkord, faar Afsked af ham tilregnelige Grunde, fortaber han Retten til Overskud paa den Akkord, han arbejder paa i det Øjeblik, han afskediges, men beholder Retten til Overskud paa andre paabegyndte Akkorder, der opgøres i Forhold til det udførte Arbejde, dog ikke før Akkorden er afsluttet og opgjort.

Naar en Arbejder, der ſtaar i *Fælles-Akkord*, forlader Værkſtedet uden Overenskomſt med vedkommende Arbejdsgiver, eller uden at have givet mindſt 2 Dages Opsigelſe, fortaber han ſin Ret til Overskud paa ſamtlige paabegyndte Akkorder, og dette tilfalder de øvrige Deltagere i diſſe.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Fælles-Akkord, faar Afsked af ham utilregnelige Grunde, eller forlader Værkſtedet efter Overenskomſt med vedkommende Arbejdsgiver, eller efter at have givet 2 Dages Opsigelſe, beholder han Retten til Overskud paa alle paabegyndte Akkorder, der udbetales ham i Forhold til det udførte Arbejde, dog ikke før Akkorden er afsluttet og opgjort.

Naar en Arbejder, der ſtaar i Fælles-Akkord, faar Afsked af ham tilregnelige Grunde, fortaber han Retten til Overskud paa den Akkord han arbejder paa i det Øjeblik, han afskediges, og dette tilfalder de øvrige Deltagere i Akkorden, men beholder Retten til Overskud paa andre paabegyndte Akkorder, der opgøres i Forhold til det udførte Arbejde, dog ikke før Akkorden er afsluttet og opgjort.

Anm. Ved Begrebet »Enkelt-Akkord« forstaas en Akkord, der er afsluttet med en enkelt Arbejder om Udførelsen af et bestemt Arbejde. En saadan Akkord vedbliver at være Enkelt-Akkord for den oprindelige Akkordhaver, selv om der senere sættes flere Arbejdere til at arbejde paa den, f. Eks. for at faa den hurtigere færdig.

Til Bestemmelsen i § 6, 3. Stk., bemærkes, at hvis en Arbejder ønsker at forlade sin Akkord, og beviser, at dette sker, fordi der er tilbuddt ham en fast Plads eller lignende, bør Arbejdsgiveren ikke vægre sig ved at træffe Overenskomst med ham.

§ens 1ste Stk. slaar fast, at Beslutning om Arbejdsstandsning i en af Parternes Hovedorganisationer, i Overensstemmelse med Forliget af 5te September 1899, til enhver Tid løser begge Parter fra Affordforholdet, ligesom saadan Beslutning ifølge Forliget af 8. Septbr., der danner Afslutningen paa Smede-Lock-out'en i 1897, ophæver Kontrakter paa Tid mellem Arbejdsgiver og Arbejder.

§ens 2det Stk. fastslaar et gammelt Princip, som vi har hævdet gennem mange Aar, nemlig at en Arbejder ikke kan affedigges, naar han staar i „Enfeltakkord“, uden at hele Affordsummen paa alle af ham paabegyndte Afforder er forfalden til Udbetaling. Denne Ret er yderligere slaet fast ved en iøvrigt ganske nødvendig Anm., hvorefter Arbejdsgiveren ikke kan gøre „Enfeltakkorden“ til „Fællesakkord“ ved at sætte flere Arbejdere ind i Afforden.

§ens 3die Stk. giver Arbejdsgiveren en Art tilsvarende Ret. Det maa nemlig være lige saa klart, at en Arbejder ikke uden Grund bør forlade et Arbejde, han har taget i Afford. Imidlertid kan der findes Tilfælde, hvor Arbejderen har en naturlig Ret til at skifte Arbejdssted, uden derfor at skulle miste nogen Del af sin fortjente Løn, og dette er der taget Sigte paa med 2det Stk. i Anm., der, som det vil ses, paa tilstrækkelig Maade viser, at der er Undtagelser fra den fastsatte Regel.

§ens 4de Stk. indeholder ikke noget nyt Princip, selv om den ellers er ny paa Papiret, og 5te Stk. er væsentligt det gamle Stk. 2 i den ligeledes gamle § 6.

§ens 6., 7. og 8. Stk. indeholder af nyt kun dette, at en Arbejder, der er Deltager i en Fællesakkord, og som ønsker at forlade denne, ved at give „2 Dages Opsigelse“ kan sikkre sig Retten til Deltagelse i Overskudet, naar Afforden opgøres. En saadan Ret var ganske vist i forvejen delvis sikret vore Medlemmer ved Klubovens § 15, men dette var dog et Omfjov, der i mange Tilfælde virkede ubehageligt paa de større Arbejdspladser, og der er ingen Tvivl om, at denne Lømpelse vil blive modtaget med Glæde af mange, for hvem det var en ret indviklet Historie, at faa deres Overskud udbetalt igennem Klubberne.

Særlige Værkstedsregler.

§ 7. Samtidig med at nærværende »Fælles Værkstedsregler« træder i Kraft, bortfalder alle herimod stridende

Punkter i særlige Værkstedsregler eller Reglementer, som i Øjeblikket er gældende for enkelte Værksteder eller Arbejdspladser under »Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien«.

Denne § behøver næppe nogen forklaring; thi det er jo kun naturligt, naar der laves noget helt eller delvis nyt, saa maa saadanne gamle Bestemmelser bortfalde, som eventuelt maatte være i Strid dermed.

Efterslæt fra Forhandlingerne om »Fælles Værkstedsregler«.

En Voldgiftskendelse og en Mægling.

Som tidligere meddelt eksisterede der paa de københavnske Værfter et Spørgsmaal, gaende ud paa at afskaffe den gamle Skik, at Arbejderne erholdt fuld Betaling for Lørdagen, medens der holdtes Fyraften Kl. 4, uden Hensyn til Arbejdstidens Længde de øvrige 5 Dage. En Arbejder fik med andre Ord, naar han arbejdede der hele Aaret, ca. 80 Timer betalt i Aarets Løb, som han ikke arbejdede i. Regner man med en gennemsnitlig Timeløn af 37 Øre, saa udgjorde disse 80 Timers Løn altsaa et Beløb af 29 Kr. 60 Øre; men dertil er naturligvis det at sige, at de, der arbejdede i Akkord, egentlig ikke fik noget, da disse Timer altid er skrevet med i Akkorden som optaget Timeløn.

Naa, men alligevel drejede det sig jo her om et ikke ganske ubetydeligt Gode, som Arbejderne igennem mange Aar havde nydt, og under Forhandlingerne gik Firmaet Burmeister & Wain da ogsaa straks ind paa at betale Lørdagstimerne Bortfalden med 1 Øres Tillæg til alle Timelønninger.

Denne Øres Tillæg til alle Timelønninger betyder, naar man regner Aaret til 300 Arbejdsdage og den gennemsnitlige daglige Arbejdstid paa Værfterne til 9½ Time, hvilket paa det allernærmeste passer, 28 Kr. 50 Øre om Aaret, og denne Beregning viser altsaa med Henblik paa Akkorderne. Men selv om man nu vil gaa ud fra, at denne Øre maa regnes lige med »Lørdagstimerne«, saa er der dog ingen Tvivl om, at det i Længden er bedre at have Tillægget til sin Timeløn, end at have det som Betaling for en Tid, i hvilken der ikke arbejdedes. Dette bevises alene derved, at en Arbejder ikke sjældent arbejdede hele Ugen, men paa Grund af Vejrforhold eller andre Grunde maatte forlade Arbejdet i Løbet af Lørdagen, f. Eks. til Middag. I saa Fald fik han nemlig ingen Lørdagstimer betalt.

Men Københavns Flydedoks Repræsentanter i »Fællesudvalget« nægtede stadig under Forhandlingerne at inkludere sig paa noget Tillæg til Timelønnen som Betaling for »Lørdagstimerne« Bortfalden, og der var da ikke andet at gøre, naar man ikke ønskede aaben Konflikt, og efter at Flyde-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
11952	Jacob Bergmann	København	14/73	Kbh. Afdl. 5	26/11 98	Kbh. Afdl. 5	14/7 02
1861	C. E. E. Caspersen	København	29/5 58	—	22/4 99	—	19/7 02
838	Fred. Otto Vilh. Christensen	Haslev	30/4 80	— 1	29/4 01	— 1	25/10 02
14936	Louis Mathias Dideriksen	København	15/6 58	— 5	21/7 00	— 5	15/10 02
5571	C. C. Fohlmann	—	26/6 80	— 1	14/10 99	— 1	27/3 02
4224	Hans Chr. Frandsen	Hillested	13/9 76	Maribo	9/3 96	—	3/1 03
5819	C. J. Vald. Gustavsen	Flade Sogn	21/4 82	Frederikshavn	22/2 02	Frederikshavn	31/5 02
9265	Niels Peter Hansen	Slagelse	23/6 66	Kbh. Afdl. 3	11/1 02	Kbh. Afdl. 3	8/11 02
6775	Carl Sop. Hansen	København	26/7 59	— 5	19/1 02	—	19/11 02
1918	Carl Chr. J. Hansen	—	23/6 81	—	8/3 02	—	15/7 02
1824	I. Henckel	—	29/3 43	— 1	3/12 92	—	29/3 02
10198	Charles Bach Jensen	—	26/8 83	— 3	11/10 02	— 3	13/11 02
4570	Jens Rasm. Jensen	Thorslunde pr. Rødby	13/10 45	Nakskov	2/6 02	Nakskov	27/12 02
14856	Rasmus Jørgensen	Bole pr. Morke	17/2 83	Aarhus	1/11 02	Aarhus	29/12 02
14993	M. Eriksen Jensen	Skanderup	28/7 70	—	2/11 01	—	22/11 02
4529	Einar L. H. Kappel	Nyborg	2/10 79	Odense	30/3 98	Odense	15/11 03
13308	Peter Knudsen	Odense	20/6 69	—	4/5 98	Holstebro	14/2 03
1074	Peter Fr. Vilh. Kjørulf	København	3/3 57	Kbh. Afdl. 1	21/5 98	Kbh. Afdl. 1	16/8 02
6860	J. Larsen	Hillerød	12/11 79	— 5	6/12 02	— 5	29/11 02
2318	Jens Einar Larsen	København	22/1 83	— 1	8/12 02	— 1	13/11 02
3313	J. Lohse	Sandby	24/1 79	Nakskov	26/11 02	Nakskov	8/12 02
9203	Lauritz J. Chr. Larsen	Frederiksborg	21/7 75	Hillerød	29/3 02	Hillerød	4/10 02
14779	Axel Magnussen	København	15/6 80	Kbh. Afdl. 3	7/7 00	Kbh. Afdl. 3	13/12 02
1081	Frederik Chr. Mortensen	Taarbæk	19/7 78	— 1	26/10 01	— 1	6/9 02
1193	H. Molbeck	Fredericia	14/3 73	—	7/4 94	—	8/11 02
11873	Jacob Nielsen	Aarhus	5/11 57	Aarhus	3/11 00	Aarhus	4/10 02
14483	Julius Nielsen	Maglebrænde, Falster	30/12 80	Nykøbing F.	3/5 01	Slagelse	25/10 02
8099	Peter Sop. Nielsen	Svendborg	4/11 69	Slagelse	16/10 02	—	25/10 02
4190	Chr. P. A. Nielsen	Aarhus	31/3 79	Aarhus	12/10 02	Aarhus	13/12 02
468	Jens Peter Marius Nielsen	Kallundborg	17/6 82	Kbh. Afdl. 1	5/12 01	Kbh. Afdl. 1	6/12 02
862	Adolf Ferd. Nielsen	Uglerup, Hørby St.	13/8 81	—	6/10 01	—	9/12 02
281	Ivar Chr. Nielsen	København	11/12 78	—	29/5 02	—	29/8 02
2278	Laur. Jul. Vald. Nyland	—	9/12 83	—	11/10 02	—	15/11 02
10714	F. Hegerm. Lindekr. Petersen	Frederiksberg	16/4 82	— 3	13/10 02	— 3	13/11 02
12289	H. Chr. Petersen	Assens	28/7 72	Odense	29/12 99	Odense	20/9 02
9754	Julius Peter Petersen	Odense	5/1 83	—	9/4 02	—	20/9 02
5001	Peter Carl Ring	Bolhede pr. Tvested	20/11 82	Frederikshavn	5/5 02	Frederikshavn	4/10 02
2275	Knud Ulrik Larsen Rom	København	25/11 82	Kbh. Afdl. 1	9/10 02	Kbh. Afdl. 1	10/1 03
2322	Emil Hans Anthon Sørensen	Aalborg	8/11 82	—	8/10 02	—	20/12 02
4573	M. F. Sørensen	Demstrup	11/11 83	Silkeborg	1/11 02	Aarhus	27/12 02
558	Carl Joh. Bernh. Wennerberg	København	10/8 81	Kbh. Afdl. 1	9/9 01	Kbh. Afdl. 1	27/12 02

dokken uden videre havde tilbageholdt Betalingen for de nævnte Timer fra og med Lørdagen den 14. Marts, end at lade en Voldgift dømme os imellem. Mellem Fællesudvalget og Hovedbestyrelsen havde man allerede i nogen Tid været enige om denne Udvej, og efter at vore paa Flydedokken arbejdende Medlemmer paa et i denne Anledning afholdt Møde, samt Flydedokkens Ledelse, havde vedtaget og erklæret at ville bøje sig for en Voldgift, nedsattes en saadan bestaaende af følgende Medlemmer fra begge Lejre: For Arbejdsgiverne: Direktørerne S. C. Hauberg, København, og C. W. Bindsbøl, Helsingør, samt Smedemester C. Weytmejer, København. For Arbejderne: Otto Smith, Vilhelm Ohmsen og J. A. Hansen af Hovedbestyrelsen.

Efter at man var enedes om at vælge til Opmand, Borgmester, Etatsraad H. A. Jakobi, København, holdt Voldgiftsretten sit første og eneste Møde Onsdagen den 1ste April.

Der forelagdes Voldgiftsretten følgende Spørgsmaal:

»Hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang bør Aktieselskabet Københavns Flydedok og Skibsværft yde de hos Aktieselskabet den 14. Marts 1903 beskæftigede Smede- og Maskinarbejdere Vederlag for de fri Lørdagstimers Bortfalden?«

Herpaa afgaves følgende Kendelse:

»Aktieselskabet Københavns Flydedok og Skibsværft bør til de Smede og Maskinarbejdere, der var beskæftigede hos Aktieselskabet Lørdagen den 14. Marts d. A., yde som Vederlag for de fri Lørdagstimers Bortfalden en Forhøjelse af vedkommende Arbejders Timeløn med 1 Øre pr. Time.«

sign. H. A. Jakobi.

Denne Doms Præmisser, der selvfølgelig ikke er af samme almene Interesse som selve Dommen, udelader vi af Mangel paa Plads.

* * *

Samme Dag, den 1. April, afholdtes Mæglingsmøde paa Hotel »Hafnia«, København, i Anledning af en Klage fra Smede og Maskinarbejderne paa Helsingør Skibsværft over, at Værftet havde nægtet at betale den ekstra Overtime, der siden 1899 har været ydet i de Tilfælde, hvor Overarbejdet ikke var bebudet inden Middag samme Dag.

Man endes om følgende Forslag, fremsat af J. A. Hansen paa Arbejdernes Vegne:

»For saa vidt Smede og Maskinarbejdere ikke har faaet Tilsigelse til Overarbejde fra Værftets Mestre eller andre Funktionærer inden Middag den Dag, da Overarbejdet skal finde Sted, skal der for den første halve Time af Overarbejdet ikke gives noget Tillæg udover Tillæget efter »Fælles Værkstedesregler« paa 50 pCt.; men derimod skal der, hvis Overarbejdet strækker sig udover en halv Time og indtil 1 Time, gives vedkommende Arbejder et Tillæg udover det sædvanlige Overarbejds-Tillæg paa en halv Overtime, og saafremt Overarbejdet strækker sig udover 1 Time, paa samme Maade et Tillæg af 1 Overtime«.

Hovedbestyrelsens Ændringer til Lovene.

(Det med Cursiv — skraatstaaende Skrift — trykte er nye Tilføjelser).

I § 5 a forandres »20 Medlemmer« til »25 Medlemmer«.

§ 5 b udgaar og i Stedet indsættes:

- b. Repræsentantskabet skal sammenkaldes af Hovedbestyrelsen i hvert Aars November Maaned, dog ikke det Aar, hvor der afholdes Kongres. Foruden kan Hovedbestyrelsen til enhver anden Tid indkalde Repræsentantskabet om fornødent telegrafisk med 48 Timers Varsel.

I Tilfælde, hvor en almindelig Strike eller Lock-out i Faget kan forudses, og forinden en saadan Strike eller Lock-out afsluttes, skal Repræsentantskabet altid sammenkaldes og tage Beslutning.

Repræsentantskabsmøderne ere beslutningsdygtige uanset de Mødtes Antal. Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde gives der Repræsentanterne Løjlighed til at aflægge en kort Beretning vedrørende de faglige Forhold paa deres Hjemsted, ogsaa indeholdende Afdelingens Stilling til de af Hovedbestyrelsen der truffne Afgørelser.

Hovedbestyrelsen giver paa Repræsentantskabsmøderne en kortfattet Oversigt over Forbundets Stilling.

- § 5 e. *Hovedbestyrelsen kan ikke uden Repræsentantskabets Samtykke behæfte Forbundet med Gæld.*

§ 6, 3. Stk. udgaar.

I § 10 g, 3. Linie udgaar Ordet »alligevel«.

§ 12 h. Naar et Medlem er fyldt 55 Aar og i de sidste 15 Aar uafbrudt har været Medlem af Forbundet, kan han, *forsaa vidt hans Arbejdskraft er svækket*, fremtidig fritages for at betale Kontingent og dog bibeholde alle sine Retigheder.

§ 13 a tilføjes: *Ingen kan være Medlem af mere end en Afdeling.*

§ 24 a tilføjes: *Hovedbestyrelsen har dog Ret til at dispensere fra dette Punkt i Tilfælde, hvor særlige Forhold tale derfor.*

Klublovene

§ 5 tilføjes: *og de opsparede Midler maa kun bruges efter Bevilling paa et Møde, hvor mindst Halvparten af Medlemmerne er til Stede.*

Rejse- og Understøttelseskassen.

Hovedbestyrelsen har ikke denne Gang stillet Forslag om Ændringer i denne Kasses Love, da de Ændringer, vi kunde have ønsket gennemførte væsentlig er de samme, som fremsattes af Hovedbestyrelsen ved sidste Kongres, men som ikke gennemførtes.

Hovedbestyrelsen forbeholder sig imidlertid, straks ved Kongressens Sammentræden at stille Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg til Drøftelse af herhenhørende, samt de fra Afdelingerne til den Tid indkomne Forslag.

Kongressen.

Efter Hovedbestyrelsens foreløbige Bestemmelse vil Kongressen blive afholdt i Dagen den 24., 25., 26. og 27. Juni. Skulde de forestaaende Folketingsvalg falde paa en af disse Dage eller lige der op til, forbeholdes det at udsætte Kongressen en Uge.

* * *

Forslag, som ønskes behandlede paa Kongressen, bedes tilsendte Hovedbestyrelsen senest den 15. Maj, de vil da blive offentliggjorte i det umiddelbart efter udkommende Fagblad.

Lock-out i Norge.

Vi meddelte i Fagbladet for Februar d. A., at der var en stærk Lønbevægelse i Gang i Bergen i Norge, og vi gjorde samtidig Rede for de Forhold, hvorunder vore Fagfæller arbejder i denne By. Paa Grundlag heraf vil det staa klart for vore Medlemmer af hvor stor Betydning det er ogsaa for os, at vor norske Broderorganisation sættes i Stand

til at gennemføre en Forhøjelse af de usle Lønninger.

I Slutningen af Marts Maaned foretog man fra Metalarb. Forbundets Side et Angreb, idet en enkelt Branche nedlagde Arbejdet paa hvert af de større Værfter (ialt ca. 400 Mand). Dette førte til, hvad man forøvrigt havde tænkt sig, at samtlige Værfter erklærede Lock-out fra og med den 1. April. Hermed udelukkedes ca. 2000 Mand ialt, hvoraf de 1500 tilhørte Metalarbejder-Branchen. Dette er naturligvis et meget betydeligt Tal, da Metalarbejder-Forbundet ialt kun tæller ca. 4500 Medlemmer.

I Overensstemmelse med den mellem vort Forbund og det norske Forbund bestaaende Overenskomst har vor Hovedbestyrelse tilsagt Nordmændene et Bidrag af vor Organisation paa 25 Øre ugentlig pr. Medlem fra 1. April at regne.

Foreløbig vil vor Understøttelse indskrænke sig hertil; men det er ikke usandsynligt, at yderligere Hjælp vil blive nødvendig. Vore Medlemmer vil da høre nærmere fra os, thi Nordmændene bør i dette Tilfælde sættes i Stand til at føre deres Krav igennem.

En nydannet Arbejdsgiver-Organisation i Sverrig.

I et tysk Fagforeningsorgan læses følgende:

Den 9. December f. A. samledes en Del Arbejdsgivere til et Møde i Malmø, hvor der blev dannet en »Arbejdsgiverforening«, som forøvrigt i længere Tid har været planlagt. Den foreløbige Aarsag til denne Organisations Etablering skyldtes først og fremmest Arbejderorganisationernes voldsomme Fremadskriden (!) og for at sikre sig herimod, maatte der dannes en Art Forsikring imod Arbejdernes Angreb (!). Dernæst kommer forpligtende Forhold, hvilke lyder paa »Indførelse af saakaldte sorte Lister« (!), hvorpaa de mislielbige Arbejdere opføres, saaledes at disse kan blive gjort brødløse, og efter at være prisgivet Sult og Elendighed sluttelig kan ende som Forbrydere eller lovlydige Slaver! Altsammen fordi de ikke uden at mukke vil lade sig prisgive Kapitalistens Vilkaarlighed. Endvidere indføres det berømte Sikkerhedsreservofond, til hvilket Arbejdsgiverne maa betale et Beløb, naar de paa en eller anden Maade har forset sig mod deres Organisation (Fagforeningstyranni!). Af dette Fond stottes Medlemmerne under almindelig Lock-out, — eller forsaavidt de paa anden Maade skulde blive angrebet af Arbejderorganisationerne.

Efter den af Sekretæren udgivne Beretning fremgaar det, at der er indmeldt 218 Arbejdsgivere, som tilsammen repræ-

senterer 3,000,000 Kr. Som Sæde for Organisationen bestemtes Malmø, og til Formand valgtes Chocoladefabrikant Cloetta i Malmø.

I Princippet er de øvrige Arbejdsgivere, som endnu ikke har indmeldt sig i Arbejdsgiverforeningen, enige med denne i alt, hvad der er foretaget, og har ved den afholdte Generalforsamling tilsagt deres pekuniære Støtte i Tilfælde af Stridigheder af større Omfang.

Derom har vi ikke tvivlet, siger Arbejdernes Organer; men eftersom vi har ventet denne Sammenslutning, har vi daglig øget vort Medlemsantal, hvorved det ogsaa er lykkedes os at gøre os tilstrækkelig kapitalstærke imod eventuelle Angreb fra den nydannede Sammenslutnings Side.

Arbejderklassen kan det jo være temmelig ligegyldigt, om den er underkastet en, gennem Organisationen etableret Fællesoptræden, eller om en saadan kunstig eller midlertidig startes mod os, naar eventuelle Krav fremsættes. At det vil komme til Kamp med den for Tiden tilsyneladende overmødige Organisation, derom er vel ingen Tvivl; men Arbejderne er parate og har raabt deres »Vagt i Gevær«.

Det tyske Metalarbejder-Forbunds Tilblivelse og Vækst.

Vort tyske Broderforbund, der siden dets Dannelse er undergaaet en hurtig og kolossal Udvikling, har med Begyndelsen af dette Aar installeret sine Hovedkontorer tilligemed et stort moderne Trykkeri i sin egen Ejendom i Stuttgart, hvorfra i Fremtiden tillige Medlemsbladet »Deutsche Metallarbeiter Zeitung« udgaar. I den Anledning gengive vi nedenstaaende nogle Data, som viser denne mægtige Organisations Tilblivelse og Udvikling.

Forbundet grundedes den 4. Juni 1891 paa en i Frankfurt a. M. afholdt Kongres, og det traadte i Virksomhed d. 1. August s. A.

Fagbladet blev allerede udgivet den Gang, og var iøvrigt det eneste Bindemiddel imellem en Række Smaaforeninger, hvori Fagfællerne efterhaanden havde fundet hinanden, dels efter Brancher, dels i Lokalforeninger. Forsøg paa Dannelsen af en fastere Centralorganisation havde ofte været prøvet, men uden noget positivt Resultat. Blandt disse Organisationer, som straks indmeldte sig, og endnu staar som Led af »D. M. V.« kan nævnes: Formerne, Kobbersmedene, Smedene, Guld- og Sølvarbejdere samt Berliner Metalarbejdere, hvorved at Forbundet begyndte med et Medlemsantal af 18000. Kontingentet var meget lavt, og af Understøttelsesindretninger bestod kun en primitiv Rejseunderstøttelse.

Forst i Aaret 1895 blev Kontingentet fastsat til 20 Pf. pr. Uge (før 15 Pf.); men Indførelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse blev paa samme Generalforsamling forkastet. Af Understøttelsesvæsen vilde det store Flertal intet vide, og paa Generalforsamlingen 1897 blev det igen forkastet, dog med en ringere Majoritet. Man lod dog ikke dette Spørgsmaal hvile, og efter at det som Punkt paa Dagsordenen i 1899 havde gennemgaaet en grundig Behandling, vedtoges Oprettelsen af en saadan Institution med stor Majoritet, og samtidig forhøjedes Kontingentet fra 20 til 30 Pf. ugentlig, hvorved Forbundet indtraadte i et nyt Afsnit af sin Udvikling og Virksomhed. Nogen principiel Modstand af den ny Understøttelsesindretning har Forbundet ikke senere sporet.

Over Forbundets Tilvækst giver vi herefter følgende Fremstilling:

Medlemsantallet, som den 1. August 1891 kunde angives til ca. 18000, steg ved Aarets Slutning til 23,205. Ved Aa-

rets Udgang 1892 var Medlemsantallet steget til 26,956. Denne Forøgelse skyldtes Opløsningen af nogle Foreninger, dels bestaaende af Kleinsmede-, dels Maskinarbejdere, som in pleno overgik til Forbundet. Ved Slutningen af det følgende Aar (1893) steg Tallet til 28,429, og ved Udgangen af 1894 opnaaedes det højeste Antal i denne første nye Indretningsperiode, nemlig 33,406 Medlemmer, og ved Slutningen af Aaret 1895 var Tallet 33,190. Dette var det første Afsnit efter Starten af Understøttelsesinstitutionen. Den i 1895 anførte Tilbagegang skyldes, at det paa Magdeburg Generalforsamling vedtoges at forhøje Kontingentet samt at nedsætte Understøttelsen under Rejser.

Denne Tilbagegang blev dog ikke af lang Varighed, allerede i sidste Halvdel af Aaret 1895, men særlig i 1896, hvor Forretningsgangen bedrede sig betydeligt, tiltog Medlemsantallet igen. I 1897 overgik 6000 Medlemmer fra en Lokalforening i Berlin og Omegn til Forbundet, hvilket forenet med jævn Tilgang af Medlemmer fra hele Landet kunde opvise følgende Resultater: I Slutningen af Aaret 1896 var Medlemsantallet 49,954, 1897: 59,890, 1898: 75,431, 1899: 85,014 og 1900: 100,762 Medlemmer.

I Aaret 1901 var det 10 Aar siden, at Forbundet traadte ud i Livet, og det er ikke uden stolt Tilfredshed, at Grundlæggerne af Forbundet kan se tilbage paa de 10 Aars Virksomhed. Selv Tvivlerne fra Frankfurter-Kongressen, ja, endog disse, som stod fjendtlig overfor Forbundet, har maattet bøje sig for Resultaterne, og staar nu indenfor vore Rækker.

(Fortsættes).

Tak.

Ved nærværende bringer jeg mine tidligere Arbejdskammerater, Kleinsmedene paa »Scandia« i Randers, en hjertelig Tak for den Hjælp, som de ydede mig under min Sygdom sidste Vinter.

C. Brade Hansen.
Medlem 4118.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 4526. Ant. Smith-Andersen
» 9150. Otto Møller
» 3853. C. V. Heich
» 12949. H. A. Sundby
» 8452. W. Jørgensen

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side, er Medlem Nr. 9150, Otto Møller, slettet i Februar Fagblad.

Vi beder undskyldte.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 8787. Frese (Kbhvn. Afdl. 1)
» 13991. Chr. Nielsen (— 1)
» 11767. M. Mortensen (— 4)
» 10528. F. Hansen (— 1)
» 4689. N. J. Hansen (Aarhus)
» 10792. V. Petersen (—)

Nr. 9302. L. G. Nielsen, har atter fundet sin Bog.

Hovedkassereren.

Medlem 12977 Claudi bedes opgive sin Adresse til **Otto Smith, Larslejsstræde 1, K.**

Maskinisteksamen.

Maskinarbejdere og Lærlinge, som i indeværende Aar agter at læse til Maskinisteksaminerne, anmodes om at afhente Ansøgningskemaer for Statsunderstøttelse paa Teknisk Akademi, St. Pederstræde 3.

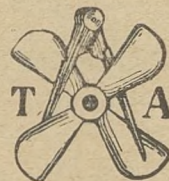
Naar Ansøgningskemaet i udfyldt Stand er afleveret til Skolen inden 10. Maj, er enhver ufermuende Ansøger sikker paa at faa tilstaaet en Portion af Statsunderstøttelsen, som for indeværende Aar andrager 25,000 Kr.

Det bemærkes, at Ansøgningerne kun indsendes en Gang aarlig hver 1ste Maj, og at de Elever som indsende Ansøgning denne Gang sikre sig Udbetaling af Statsunderstøttelsen forinden Eksamen.

Sidste Aars Understøttelse var, for helt uformuende Elever, 84 Kr. til Eksamens 2. Afdeling og 72 Kr. til 1. Afdeling.

Formand.

Firmaet Ludvigsen & Herman, København, søger en Formand til Installationsarbejde.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Lærestift for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

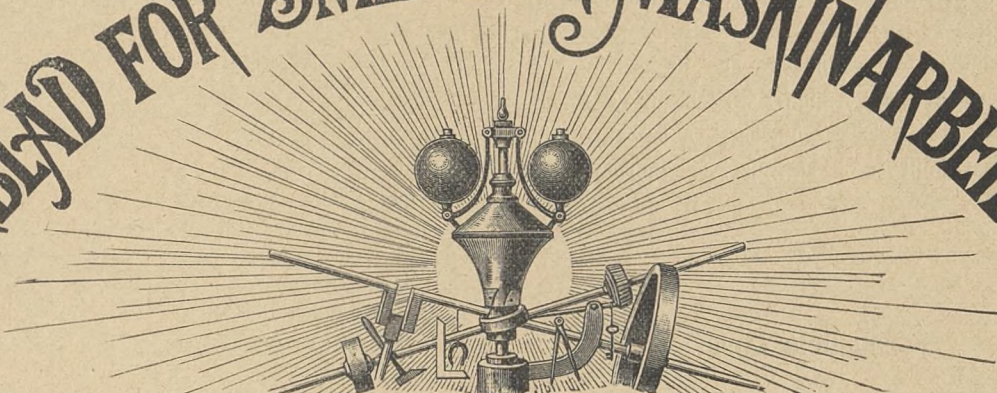
Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa **Smedeforbundets Anvisningskontor i København.**

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic« København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 7.

Maj 1903.

5. Aargang.

Foraar.

Naar Sommeren bryder igennem med Mildhed i Klimaet og med frugttræerne i Blomst, saa grønnes samtidig Arbejderens Haab om en Gang at naa fremad til lysere og lykkeligere Tilstande end dem, hvorunder vi lever nu. For det store Flertal af vore Fagfæller er Arbejdet ikke just af den Natur, at det kan kaldes tillokkende. Den store Fabrik har noget fængselsagtigt ved sig, som man ikke saa let forliger sig med, men hver Arbejdsdag møder man paa Pletten alligevel, fordi det er en Nødvendighed.

Men det er alligevel infamt, at man saaledes er i „fængsel“ visse Timer hver Dag i Aaret. Selv Mesteren eller Værkforeren, der som et Led i Systemet nøje vaager over ethvert Skridt man foretager, for at ikke den „kostbare Tid“ skal gaa tabt, vogter til Tider sit Hverd med en vis Modbydelighed, og er det underligt?

For nylig holdt Arbejderpartiet Majfest, for at vise Overklassen, at vi endnu holder fast ved Kravet om en kortere Arbejdstid. De københavnske Arbejdere lod efter Sædvane Arbejdet hvile. Man trænger ligefrem til at vise Arbejdsgiveren, at ogsaa vi kan gøre en Dag til en Fridag og Festsdag. Arbejdsgiverne protesterer ikke mere. Det gjorde de kun, saalænge som vi var svage og vaklende i vort Sammenhold. — Funktionærer paa en stor københavnsk Fabrik glædede sig med Arbejderne til denne Fridag; men af Glæden var kun fort. De fik nemlig Ordre til at møde tilligemed alle Drengene. Disse Drengene skulde ikke, sagde Arbejdsgiverne, „ud og lære at blive Socialister“. For Arbejdsgiverne er nemlig Anti-Socialister. Mestrene kom, og Drengene kom, — men om Aftenen

forlod Drengene Fabrikken under Aflyngelsen af Socialist-Marschen.

Arbejderne maa ikke være politiske, raaber Arbejdsgiverne stadig, og aldrig er vi bleven haanet mere for vor Majdemonstration end i Aar. Men det gør intet. Lige stot og roligt gaar vi, og en skønne Dag har vi den kortere Arbejdsdag. — Og det maa komme. Nu har vi i ca. 2 Aar stadig haft ca. 1500 Arbejdslose eller 22 pCt. Om disse 22 pCt. skulde have haft Arbejde, maatte Arbejdsdagen selvfølgelig være kortere, og Overarbejdet maatte være lagt paa Hylde.

Men nu synes det ganske vist at lysne. I lange Tider har der været ca. 1000 spadserende Fagfæller i København; men sammen med Foraaret er der kommen Gang i Arbejdet. Den 1. Maj kunde vi notere: Ikke mere end ca. 300 Arbejdslose i København. Dette er et Tal, som vi ikke har været nede paa i lange Tider, og som varsler om bedre Tider, hvor megen Strid om Smaating i Arbejdsforholdet ordner sig af sig selv. Thi Arbejdsgiveren er „stærk“, naar der er lidet at bestille, men Arbejderen er stærk, naar der bliver større Efterspørgsel efter hans Arbejdskraft. Det ser saaledes ud til, at vi kan tale om Foraar i mere end en Forstand.

Det ser dog ikke alle Steder lige godt ud derude i den store Verden. Sekretæren for det internationale Metalarbejder-Bureau skriver, at Forretningslivet er „meget slojt“ i England. Han skriver samtidig, at de engelske Fagforeninger bliver mere og mere politiske efter de dem overgaaede Domme. Der er godt Sammenhold, og man søger overalt at sætte

Valget af Arbejderkandidater igennem til de lovgivende Forsamlinger. Dette er selvfølgelig Vejen; men vore fære hjemlige Arbejdsgivere, der i sin Tid saa ofte henviste til de „politiske“ engelske Fagforeninger, de kan nu ved at se til England lære, at i Længden undlader de organiserede Arbejdere ikke at skaffe sig Indflydelse paa Statens og Samfundets Ledelse.

Forbundets Love.

§ 2 a. Vejle Afd. foreslaar 70 Øre ændret til 55 Øre.

— Rønne Afd. foreslaar tilføjet:

»For den bornholmske Afdelings Vedkommende ydes indtil videre kun et Kontingent af 50 Øre ugentlig«.

§ 2 c. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar tilføjet:

»Strejkekassens Midler maa kun anvendes som udtrykkelig tilladt paa sidste Kongres«.

§ 2 c. Kbhvn. Afd. 2. Sidste Komma udgaar.

— Aarhus Afd. foreslaar »Midlerne« fordelt paa følgende Maade:

»Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, Rejse- og Understøttelseskassen 35 Øre og Strejkekassen 30 Øre pr. Uge o. s. v.«.

§ 2 c. Vejle Afd. »45 Øre« ændres til »30 Øre«.

— Kbhvn. Afd. 2 foreslaar tilføjet § 2 et nyt Punkt »d« med følgende Ordlyd:

»Strejkekassens Midler maa ikke bruges paa anden Maade end udtrykkelig tilladt paa sidste Kongres, eller til Opretholdelse af de i Rejse- og Understøttelseskassens Loves § 30 nævnte Understøttelser«.

§ 4 a. Kbhvn. Afd. 2 foreslaar at stryge »med fornuødent Hensyn til denne §'s Afsnit f«.

§ 4 b. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar:

»Til Kongressen har enhver af Forbundets Afdelinger Ret til at sende én Delegeret for hver 100 Medlemmer«.

§ 4 b. Kbhvn. Afd. 1 og 2 foreslaar tilføjet efter 100 Medlemmer »eller Dele deraf«.

§ 4 e. Randers Afd. foreslaar tilføjet et nyt Stykke af følgende Ordlyd:

»Ordinære Kongresser afholdes hvert 4de Aar«.

§ 4 f. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar tilføjet:

»Midler til andre Formaale end de i Forbundets Love fastslaaede kan kun bevilges ved Urafstemning eller Kongres«.

§ 4 f. Kbhvn. Afd. 2 foreslaar at stryge sidste Sætning i 1. Stykke og i Stedet derfor at tilføje:

»Hovedbestyrelsen er ansvarlig for, at Forbundets Midler ikke anvendes paa anden Maade end af Kongressen besluttet«.

§ 4 f. Kbhvn. Afd. 2. Til Punkt 3 foreslaas tilføjet:

»Et saadant Forlangende skal Hovedbestyrelsen ekspedere udsendt til Afdelingerne senest 3 Dage efter dets Fremsettelse«.

§ 4 f. Aarhus Afd. foreslaar et nyt 2. Stykke (det nuværende Stk. 2 bliver efter dette Forslag Stk. 3 o. s. v.) saalydende:

»Dog er Hovedbestyrelsen ikke bemyndiget til at udlane eller anbringe Midler af Forbundets i andre Institutioner end dem, som hører ind under Forbundet«.

Til det nuværende 2. Stk. foreslaas tilføjet:

»Dette gælder ogsaa særlig Pengebevillinger, som ikke vedrører Forbundet«.

§ 4 g. Kbhvns. Afd. 1 og 2 foreslaar 1. Stykkes sidste Linie strøget.

§ 4 g. Aalborg Afd. foreslaar indsat efter sidste Komma i 1. Stk.: »hvoraf de 3 vælges udenfor København«.

§ 4 h. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar at indflette »ordinære«. §'s Ordlyd vil herefter blive:

»Hovedbestyrelsens Valg gælder til næste ordinære Kongres«.

§ 5. Horsens Afd. foreslaar den gamle § slettet og i Stedet derfor indsat følgende:

»Hovedbestyrelsen har sit Sæde i København. Den bestaar af Formanden, Hovedkassereren, Sekretæren og 10 Repræsentanter, der vælges paa Kongressen. Endvidere vælges 10 Suppleanter.

Formanden, Kassereren og Sekretæren vælges ud af de københavnske Afdelinger. De øvrige 10 Repræsentanter vælges saaledes: 4 for Jylland, 2 for Fyn, 2 for Sjælland, Lolland og Falster og 2 for de øvrige københavnske Afdelinger.

Formanden, Kassereren, Sekretæren og de 2 Repræsentanter, som er valgt af de københavnske Afdelinger danner Forretningsudvalget og leder de daglige Forretninger.

Hovedbestyrelsen sammenkaldes ordinært 4 Gange aarligt.

Dog kan Forretningsudvalget sammenkalde Hovedbestyrelsen saa ofte det er nødvendigt.

Ingen Afdeling kan være repræsenteret med mere end en Repræsentant«.

§ 5 a. Frederikshavn, Nykøbing M., Odense og Randers Afd. foreslaar at bibeholde den gamle § uforandret.

§ 5 b. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar følgende:

»Repræsentantskabet vælger af dets Medlemmer et Forretningsudvalg bestaaende af 3 Mand hvoraf den ene vælges som Formand.

Enhver Afdeling og hvert Medlem har Ret til at fremsætte Klager til Repræsentantskabet om Forbundsansliggender; saadanne Klager skal behandles af Udvalget, og om fornoødent har Udvalget Ret til at indkalde Repræsentantskabsmøder, hvortil Forbundets Formand, Sekretær og Hovedkasserer kan indkaldes.

Dagsordenen for Repræsentantskabsmøderne bestemmes af dets Forretningsudvalg og skal tilstilles Afdelingerne senest 14 Dage før Mødets Afholdelse.

I de Tilfælde, hvor Forretningsudvalget indvarsler til Repræsentantskabsmøde, skal de eventuelle Sager behandles paa Generalforsamlingerne i Afdelingerne«.

§ 5 e. Kbhvn. Afd. 1. foreslaar §en ændret til:

»Repræsentantskabet holder ordinært Møde i hvert Aars November Maaned; dog ikke det Aar der afholdes Kongres; hertil møder hele Hovedbestyrelsen.

Beslutninger tages dog kun ved Repræsentanternes Stemmer alene.

I Tilfælde hvor en almindelig Strejke eller Lock-out i Faget kan forudses, og forinden en saadan Strejke eller

Lock-out afsluttes, skal Repræsentantskabet altid sammenkaldes og tage Beslutning.

Endvidere kan Hovedbestyrelsen til enhver anden Tid, hvor det findes nødvendigt for Forbundets Tarv, foranledige Repræsentantskabet indkaldt med 48 Timers Varsel.

Repræsentantskabsmoderne ere beslutningsdygtige uanse- de mødtes Antal.

Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde kan Repræsentanterne aflægge en kort Beretning vedrørende de faglige Forhold paa deres Hjemsted, ogsaa indeholdende Af- delingens Stilling til de af Hovedbestyrelsen der truffne Af- gørelser.

Helsingør Afd. foreslaar efter første Punktum at ind- sætte »eller i et Aar, hvor der efter 1. August har været afholdt ekstraordinært Repræsentantskabsmøde«.

Nakskov Afd. foreslaar tilføjet Hovedbestyrelsens Æn- dring »ejheller kan Hovedbestyrelsen yde noget som helst Laan til kooperative Foretagender, uden at det er vedtaget paa Repræsentantskabsmødet«.

§ 5 f. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar en ny § saalydende:

»Forbundets Formand giver paa Repræsentantskabsmø- derne en kortfattet Oversigt over Forbundets Stilling«.

§ 6. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar 3. Stk. ændret til:

»Sekretæren bistaar Formanden og eventuelt Hoved- kassereren i deres daglige Forretninger«.

§ 7 a Kbhvn. Afd. 1 foreslaar tilføjet:

»Det reviderede Regnskab tilsendes efter hvert Kvartals Slutning til samtlige Afdelinger, paa hvis Kontor det efter Begæring skal overlades ethvert Medlem til Eftersyn«.

Kbhvn. Afd. 2 foreslaar tilføjet Punkt 2:

»Hovedkassereren maa ikke forvalte Midler«.

§ 7 b. Kbhvn. Afd. 2 foreslaar Stk. 2 slettet og i Ste- det indsat:

»Lønnen for disse Tillidsmænd er 1800 Kr. aarlig. For- manden, Hovedkassereren og Sekretæren kan ikke saa længe deres Valg er gældende, have andre lønede Hverv, end hvad der følger af det faglige Organisationsarbejde.«

§ 8. Kbhvn. Afd. 2 foreslaar: »3 Revisorer« ændret til »5 Revisorer«.

I 1. Stk. udgaar de tre sidste Punktumer og i Stedet indsættes:

»Revisorerne er kritiske og lønnes med 50 Kr. pr. Kvartal«.

Mellem andet og tredje Stk. indsættes:

»Det kvartaarlige Hovedregnskab tilsendes Afdelingerne og skal være tilgængeligt for Medlemmerne«.

§ 12 c. Kbhvn. Afd. 1 foreslaar at indskyde mellem 1. og 2. Stykke:

»Medlemmer, som Forholdene ikke tvinger ind i andre faglige Organisationer, men som kommer i saadanne Livs- stillinger, at de er berettiget til at udmelde sig af Forbundet, kan erholde hvilende Medlemsret mod at betale et ugentligt Kontingent af 25 Øre, hvoraf 15 Øre indbetales til Rejse- og Understøttelseskassen og de resterende 10 Øre som oven- for nævnt«.

Sidste Stykke, ændres til:

»I alle Tilfælde indtræder Retten til Jule- og Arbejds- løshedsunderstøttelse dog først, efter at Medlemmet efter sin Tilmeldelse har arbejdet mindst 2 Maaneder ved Faget«.

§ 12 f. Kbhvn. Afd. 1, 2. Stykke, ændres til:

»For Medlemmer, som arbejder i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag, og som undlade at andrage om hvilende Medlemsret i Henhold til Punkt c, indtræder Retten til Understøttelse først 2 Maane- der, efter at Vedkommende atter er tilmeldt og har betalt alt paaløbet Kontingent«.

§ 12 g. Kbhvn. Afd. 1, sidste Stykke, tilføjes: »naar Afrejsen anmeldes iforvejen«.

Nakskov Afd. foreslaar 3 Maaneders Restance i inden- rigs Fart ændret til 2 Maaneder, og herefter indsat »den samme Restancefrist gælder de Medlemmer, som sejler i eksport Fart paa Norge, Sverrig, Tyskland og England og som saadan anløber dansk Havn hver 14. Dag.

§ 12 h. Helsingør Afd. foreslaar efter Hovedbestyrelsens Ændring at tilføje »og Afdelingen anbefaler det«.

Nakskov Afd. foreslaar »15 Aar« ændret til 20 Aar« og Hovedbestyrelsens Ændring bibeholdt«.

Odense Afd. foreslaar, efter Kommaet, at stryge det nu- værende og i Stedet derfor at tilføje »kan hans Kontingent nedsættes til det halve, uden at hans Rettigheder derfor indskrænkes«.

Vejle Afd. foreslaar Stykket efter Kommaet ændret til »kan han fremtidig betale i Kontingent 25 Øre om Ugen og dog bibeholde alle sine Rettigheder«.

Kbhvn Afd. 1 foreslaar: »Æresmedlemmer« ændret til »kontingentfri Medlemmer«.

Afdelingernes Love.

§ 13 a. Københavns Afdeling 1 foreslaar tilføjet:

»Ingen kan være Medlem paa mere end et Nr.«

§ 13 a. Kbh. Afdeling 2 foreslaar tilføjet:

»Er nogen Medlem af mere end en Afdeling kan han kun nyde Forbundsrettigheder i en af dem.«

§ 14. Kbh. Afd. 1 foreslaar at stryge »Tidsfristen for«.

— Kolding Afdeling foreslaar indsat efter første Punktum:

»For rejsende Medlemmers Vedkommende maa et ugent- ligt Kontingent af 75 Øre ikke overskrides.«

§ 14. Vejle Afd. foreslaar »75 Øre« ændret til »60 Øre«.

§ 23. Aarhus Afd. foreslaar tilføjet:

»Arbejdsløse Medlemmer, som ikke optage Understøt- telse ere kontingentfri«.

§ 24 a. Randers Afd. foreslaar tilføjet:

»Hovedbestyrelsen har dog Ret til at dispensere fra dette Punkt i Tilfælde, hvor særlige Forhold tale derfor og Afdelingen anbefaler samme«.

Rejse- og Understøttelseskassen.

§ 30. Kbh. Afd. 1 foreslaar:

§ 30 udgaar og § 39 indsættes i Stedet.

§ 31. Kbh. Afd. 1 foreslaar følgende i Stedet for den nuværende §:

»Medlemmerne kan erholde Understøttelse indtil 70 Dage i et løbende Aar«.

§ 32. Kbh. Afd. 1 foreslaar indsat i Stedet for den nuværende §:

»Medlemmer kan erholde Understøttelse indtil 3 Dage i

Provinserne og 2 Uger i København. For de første 7 Dage efter Arbejdsløshedens Anmeldelse betales ingen Understøttelse.

§ 32. Aarhus Afd. foreslaar tilføjet efter sidste Stk.:

»Dog kan et Medlem erholde en ny Bog expres, saafremt han selv vil afholde de dermed forbundne Udgifter«.

§ 33. Kbh. Afd. 1 foreslaar:

Den gamle § udgaar og følgende ny indsættes: »Medlemmer kan ikke indenfor et Tidsrum af 2 Maaneder faa Understøttelsen af Rejse- og Understøttelseskassen 2 Gange i samme By; herfra undtages dog Rejsende, som ankommer sydfra til Aalborg og rejser over Hjørring, Frederikshavn og tilbage over Sæby. Saadanne Medlemmer kan erholde Understøttelse for alle Rejsedagene, men kun en Opholdsdag i hver By paa Tilbagereisen«.

§ 33. Vejle Afd. foreslaar »over 1 Uge« ændret til »over 2 Uger«.

§ 33. Randers Afd. foreslaar »1 Uge« ændret til »9 Dage« og følgende Tilføje:

»Medlemmer, som ikke har arbejdet ved Faget de sidste 9 Maaneder, skal tildeles hvilende Medlemsret, saafremt de ønsker at vedblive at staa i Forbundet og ere ikke understøttelsesberettigede, for de igen har arbejdet ved Faget i 3 Maaneder«.

§ 34. Kbh. Afd. 1 foreslaar § 34 rykket ned til § 38 og en ny § 34 af følgende Ordlyd:

»Naar et Medlem anmelder for en Afdeling at ville rejse, begynder Retten til Understøttelsen straks og udbetales med en Dags Understøttelse den Dag, Afrejsen finder Sted, selv om der ikke er forløbet en Uge, siden Arbejdsløsheden anmeldtes. For rejsende Medlemmer gælder den 7 Dages Karenstid kun i København.

§ 35. Kbh. Afd. 1 foreslaar følgende Ændring:

»Familieforsørgende Medlemmer og Medlemmer med 8 Aars Medlemsret kan oppebære hele Understøttelsen i den By, hvor Arbejdsløsheden iudtraadte, eller for den Familieforsørgendes Vedkommende i den By, hvor hans Familie opholder sig«.

§ 36. Kbh. Afd. 1 foreslaar § 36 flyttet til § 44 og en ny § 36 med følgende Ordlyd:

»Understøttelse afhentes ugevis. Undlades dette, bortfalder Understøttelsen for de Dage, der er gaaet over en Uge.

Udbetaling til rejsende Medlemmer sker den Dag de ankommer til en By, hvor der findes en Afdeling, og Understøttelsen kan af disse afhentes for en eller flere Dage ad Gangen, dog ikke for mere end en Uge«.

§ 37. Forslag fra Kbh. Afd. 1:

»Arbejdsløse Medlemmer, der tage Arbejde, som varer over 1 Uge, skulle igen gaa arbejdsløse 1 Uge efter denne Tid, inden de paany ere berettigede til Understøttelse.

Varer Arbejdet ikke over en Uge, indtræder Understøttelsen straks efter.

Nærværende Bestemmelse dog under fornødent Hensyn til § 33.

§ 39. Forslag fra Kbh. Afd. 1:

a) Strejkende kan ikke oppebære Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen.

b) Medlemmer, der rejser med andre Formaal end at søge Arbejde, erholder ingen Understøttelse.

c) Under Sygdom udbetales ikke Arbejdsløshedsunderstøttelse.

d) Den, der tager Understøttelse for Arbejdsdage, drages til Ansvar.

e) Mister et Medlem sin Medlemsbog, kan han ingen Understøttelse erholde i den Tid, der hængaar, indtil den er efterlyst i Fagbladet, og der kan udstedes en ny. Naar dette er sket udbetales al tilgodehavende Understøttelse.

§ 39. Nyborg Afd. foreslaar tilføjet 1. Stk.: »og de med 10 Aars uafbrudt Medlemsret 3 Kr. pr. Dag de første 35 Dage«.

§ 39. Randers Afd. foreslaar »3 Aar« ændret til »4 Aar«, og »6 Aar« ændret til »7 Aar«.

§ 41. Kbh. Afd. 1 foreslaar i 8. Linie efter Ordet »Medlem« at indsætte:

»(Medlemmer, som erholder Fristempler og arbejdsløse Medlemmer, som ikke erholder Juleunderstøttelse, dog undtagne)«.

Klublovene.

§ 5. Aarhus Afd. foreslaar den gamle § strøget og i Stedet derfor indsat:

»Klubbens Kontingent fastsættes af Arbejdsstedets Medlemmer. Beslutning herom tages paa de ordinære Klubmøder i April og Oktober.

Ethvert Medlem er pligtig at betale det vedtagne Kontingent, Nægtelse af samme kan medføre Udslettelse af Forbundet«.

§ 11. Helsingør Afd. foreslaar en ny § med følgende Ordlyd:

»Saafremt en Klub selv fører Akkordbøger, er Medlemmerne pligtige at give Meddelelse til Klubben (eventuelt aflevere deres Akkordsedler o. l.) med fornøden Oplysning om Arbejdets Art og Omfang, samt Akkordprisen. Undladelse heraf kan forelægges Afdelingens Generalforsamling til Behandling efter Afdelingslovenes § 13 f;«.

»De øvrige Paragrafer i Klublovene rykkes op i Nummer herefter«.

§ 17. Aalborg Afd. foreslaar »hver anden Uge« i sidste Stk. ændret til »hver Uge«.

Det internationale Samarbejde mellem Metalarbejderorganisationerne.

Et smukt Tilbud fra Amerika.

I en Række af Aar har vi staaet i Korrespondanceforbindelse med vor Kollega, Isaac Cowen, international Sekretær for Amalgamated Society of Engineers i de forenede Stater og Canada, og ofte har han beklaget sig over, hvor vanskeligt det er at faa Arbejderne gjort internationalt solidariske. I Amerika er der for Tiden overalt en livlig Fagforeningsbevægelse, hvilket tydeligt mærkes af, de mange Meddelelser i Pressen om stedlige Strejker og Dannelsen af Arbejdsgiver-Syndikater med det Formaal at bekriige Arbejdernes Organisationer og at sætte sig imod Arbejdernes Bestræbelser for at højne deres Levevilkaar. For ca. 14

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses- dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vædk. har betalt
8233	V. Andersen	Gøteborg	22/8 80	Kbh. Afdl. 1	12/5 02	Kbh. Afdl. 1	29/11 02
8346	A. P. Andersen	København	7/13 62	—	3/11 02	—	20/11 02
4779	Chr. Andersen	Randers	29/3 77	Randers	3/15 97	Randers	27/11 02
10599	A. M. Andersen	Vejlby	14/3 75	Aarhus	23/4 98	Aarhus	27/12 02
261	Fr. Lassen Bang	Bakbølling, Jylland	2/2 81	Kbh. Afdl. 1	24/11 02	Kbh. Afdl. 1	20/12 02
876	Carl Johan Breaum	Rudkøbing	3/8 81	—	14/6 01	Svendborg	18/12 02
2338	Hans Adolf Becker	Aakirkeby	26/5 81	—	21/11 02	Kbh. Afdl. 1	18/10 03
3137	Peter Carl G. Christensen	Roskilde	12/7 71	Holbæk	9/11 02	Holbæk	28/2 03
3575	Jens C. Christensen	Odense	3/11 82	Odense	9/4 01	Randers	29/11 02
11791	Hans Christensen	Glasborg	3/2 78	Randers	9/15 98	—	6/11 02
9214	C. Carlsen	Svendborg	25/11 81	Fredericia	4/2 00	Svendborg	24/1 03
8223	Birger Emil S. Dahldorph	København	16/11 82	Kbh. Afdl. 1	13/3 02	Kbh. Afdl. 1	10/1 03
8664	Peter Jacob V. Hansen	Soro	1/1 75	—	13/3 97	—	27/12 02
8886	Aug. Hansen	Utterslev, Lolland	15/1 82	—	2/3 02	—	22/12 02
8260	Viggo Albert Hansen	København	7/8 83	—	7/6 02	—	7/12 03
8447	Sigvard Chr. Jul. Hansen	—	6/9 78	—	2/7 98	—	27/12 02
5914	Joh. Chr. Hansen	Aarhus	11/11 78	Randers	13/10 02	Randers	17/12 03
536	Hans Knudsen Hyrup	Odense	15/11 81	Kbh. Afdl. 1	14/9 01	Kbh. Afdl. 1	31/1 03
4584	Niels Peter Jensen	Torrild	14/2 82	Aarhus	1/11 02	Aarhus	18/1 03
5858	Jens Thomsen Jensen	Sjorring Sogn	6/1 76	Esbjerg	13/10 02	Varde	10/12 02
8265	Harald Elof Emil Jensen	Sundby, Amager	13/10 82	Kbh. Afdl. 1	9/6 02	Kbh. Afdl. 1	7/2 03
8654	J. E. P. Jensen	København	20/10 75	—	20/11 97	—	17/1 03
433	Carl Peter Georg Jørgensen	Sundby, Amager	18/9 82	—	12/10 01	—	31/1 03
8801	Edvard Andr. Jørgensen	Slagelse	19/5 77	—	5/2 98	—	4/10 02
6098	Holger Andr. Knudsen	Aarhus	30/12 80	Viborg	23/7 01	Kbh. Afdl. 2	13/12 02
3108	Julius Klausen	Indslev Sogn	9/8 81	Middelfart	31/1 03	Middelfart	31/1 03
3681	J. N. Kjær	Soby pr. Hammel	28/5 75	Randers	15/6 95	Randers	29/9 02
10848	Martin Jørgen Kragh	Næstved	28/6 80	Næstved	5/11 98	Kbh. Afdl. 1	3/1 03
4856	Albert Emil Larsen	København	9/8 82	Helsingør	24/5 02	— 2	11/10 02
8252	Olof Vald. Larsen	—	23/8 82	Kbh. Afdl. 1	31/5 02	— 1	29/11 02
9829	Rud. Vald. Larsen	Ore	15/8 82	Nykøbing F.	19/9 02	—	24/1 03
13782	Georg Larsen	Jyderup	10/7 82	Kbh. Afdl. 1	26/4 00	—	31/1 03
349	Henry Chr. Ch. Lous	København	15/8 81	—	7/10 02	—	7/2 03
6219	Carl P. M. Lund	Eiby, Fyen	14/8 81	Middelfart	14/9 01	Middelfart	14/9 01
6183	Lauritz P. Lorentzen	Randers	10/3 78	Randers	10/8 02	Randers	23/11 02
302	Johannes Andr. Mogensen	Nylars, Bornholm	5/10 79	Kbh. Afdl. 1	12/12 02	Kbh. Afdl. 1	27/12 02
7317	M. R. Mauritzen	Hammel	4/3 70	—	26/12 96	—	28/2 03
11445	Adolf Fr. Møller	København	29/7 78	—	21/1 99	—	27/12 02
13888	Carl Soph. Chr. Møller	—	1/6 79	—	30/6 00	—	17/1 03
3102	J. M. Mortensen	Smidstrup Sogn	30/1 75	Middelfart	31/1 03	Middelfart	31/1 03
3414	N. A. Nielsen	Engeltofte pr. Ringsted	7/10 79	Næstved	20/4 02	Næstved	3/5 02
5927	Peter Faarvang Nielsen	Viborg	30/5 82	Viborg	8/5 02	Viborg	13/12 02
4976	A. J. Nielsen	Valby	6/7 43	Kbh. Afdl. 1	18/1 96	Kbh. Afdl. 2	27/12 02
8154	Martin P. Nielsen	Brede	22/11 82	—	19/4 02	— 1	27/12 02
8268	Charles William Nielsen	Horsens	14/4 82	—	14/6 02	—	20/12 02
8424	Chr. Nielsen	København	23/8 55	—	17/9 97	—	20/9 02
9940	Viggo J. Nielsen	—	29/4 84	Hillerød	13/11 02	—	27/12 02
2601	Carl Aug. Øberg Petersen	Aarhus	12/3 82	Aarhus	4/5 01	Aarhus	27/12 02
12906	P. Petersen	København	27/5 51	Kbh. Afdl. 1	24/6 99	Kbh. Afdl. 1	7/2 03
13830	Marius Petersen	—	1/8 81	—	19/5 00	—	31/1 03
6488	Thomas Raunholdt	Eising	26/3 77	Holstebro	4/3 98	—	31/1 03
6415	F. P. N. Rasmussen	København	5/4 69	Kbh. Afdl. 2	11/10 02	— 2	29/11 02
11257	Vill. O. Rasmussen	—	13/7 77	— 1	25/11 99	— 1	22/2 03
14792	Julius Ricard Rex	—	29/4 78	— 3	31/8 00	—	27/12 02
3103	P. J. Sørensen	Husby Sogn	30/5 83	Middelfart	31/1 03	Middelfart	31/1 03
4586	Lauritz Sørensen	Lisbjerg	1/11 82	Aarhus	1/11 02	Aarhus	4/1 03
8640	Emil Johan Svaboda	Seebach	7/8 80	Kbh. Afdl. 1	20/10 02	Kbh. Afdl. 1	1/11 02
8711	Olof Mathias Spangenberg	København	7/5 72	—	1/11 02	—	1/11 02
1316	F. J. A. Tengberg	—	20/1 81	— 2	19/4 02	— 2	8/11 02
2602	Carl Andreas Thorup	Rønde	22/5 79	Aarhus	14/5 01	Randers	1/11 02

Dage siden modtog vi fra nævnte Isaac Cowen et Brev, der sikkert vil glæde alle danske Fagfæller:

Cleveland, den 9. April 1903.

Hr. J. A. Hansen,
General-Sekretær for danske Maskinarbejdere
og Smede.

Kære Kammerater! I de sidste Maaneder er en hel Del af Eders Medlemmer kommen over til dette Land, og nogle af dem er gaaet ind i Amalgamated Society, andre ikke. For nu at gøre det lettere i Fremtiden, sender jeg Dem herved Navnene paa alle vore Sekretærer her i Landet, samtidig med at jeg mærker alle Landingshavnene med *.

Vi mener ikke at tage Eders Medlemmer fra Jer, men naar de ønsker at høre os til, saa kan de opnaa dette, naar de foreviser en betalt Medlemsbog med ikke udover 6 Ugers Restance og Bevis for at de ellers har forladt Eder i god Stand. De maa saa kun betale Medlemsbeløbet.

Jeg tror et System skulde i Stand, hvorved alle Europas Metalarbejdere, der er gode Fagforeningsmedlemmer, kunde blive Medlemmer, saa snart de lander her. Dette vilde nemlig i høj Grad beskytte os alle. Sandheden er nemlig den, at Arbejdsgiverne altid søger at pine det mest mulige ud af en Mekaniker, saa længe han ikke kan tale engelsk.

Jeg talte om dette til vor Generalsekretær, Mr. Geo N. Barnes i London, og han var ganske enig med mig.

Jeg haaber nu, at De vil avertere dette og meddele, at vi vil hjælpe alle gode Fagforeningskammerater alt hvad vi kan.

Erbødigst

Isaac Cowen,
International Organiser for United States
o. Canada.

Da det her vilde tage for megen Plads at optrykke hele den tilsendte Adressefortegnelse over Tillidsmænd og Forsamlingsbygninger, saa nøjes vi her med at meddele de Adresser, som er betegnede med en *, altsaa Havnestæderne. Medlemmer, som rejser til Amerika, vil da gøre klogt i, strax ved Ankomsten til en af disse Byer at henvende sig efter den opgivne Adresse.

Hovedkontorer:

- *Wm. Delahay, Secretary, 76 Elm Street New York.
- *William Haigh, Secretary, 2518 Tulip Street, Philadelphia.
- *Godfrey Dawson, Secretary, 1991 Van Buren Street, Chicago.
- *Fred. H. Lunde, Emergency Delegate, 148 West Madison Street.
- *John Edwards, Secretary, 115 New Street, Cleveland.

Sekretariater:

- *Montreal, P. O., Walter C. Baker, 54 Delorimier Avenue, Montreal.
- *Boston, Mass., Geo. Campbell, 174 Chesnut Av., Jamaica Plain, Boston.
- *Brooklyn, N. Y., John Owen, 388 Prospekt Av., Brooklyn.
- *New York, N. Y., John Penney, 845 Southern Boulevard, New York City.

*Philadelphia, Pa., A. Redman, 4850 Ogle Str., Manayunk, Philadelphia.

*Philadelphia, 2d, John R. Hinnegan, 2436 E. Somerset Str., Philadelphia.

*San Francisco, Cal., Wm. Read, 153 2d Str., San Francisco, Cal.

*Newport News, Va., Fred. Dinely, 227 45th Str., Newport News.

Det tyske Metalarbejder-Forbunds Tilblivelse og Vækst.

(Fortsat.)

I Forbindelse med Tilgangen af Medlemmer og Forhøjelsen af Kontingentet, er ogsaa Forbundets Ydeevne steget, hvilket følgende Sammenstilling vil vise:

Aar	Rejsepenge		Arbejdslosheds-Understøttelse		Understøttelse til Trængende		Procesudgifter		Strejker		Fagbladet	
	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.	Mk.	Pf.
1891	14,729,57	—	—	—	1,150,20	—	235,38	—	1,342,67	—	6,270,84	—
1892	47,317,03	—	—	—	3,796, —	—	1,511,17	—	1,668, —	—	31,393,83	—
1893	47,642,80	—	—	—	4,694, —	—	956,15	—	1,682, —	—	37,276,70	—
1894	66,643,70	—	—	—	5,432, —	—	2,145,92	—	26,169, —	—	38,878,38	—
1895	49,092,22	—	—	—	7,660,65	—	2,194,54	—	36,577,26	—	41,923,88	—
1896	23,473,90	—	—	—	9,129,73	—	2,093,04	—	102,125,61	—	46,928,99	—
1897	21,965,46	—	—	—	11,230,86	—	4,064,84	—	110,969,44	—	58,934,43	—
1898	27,340,52	—	—	—	18,603,01	—	7,433,72	—	70,407,74	—	73,554,05	—
1899	38,828,77	—	—	—	23,731, —	—	5,223,30	—	444,345,17	—	72,694,65	—
1900	69,191,63	—	—	—	31,622,39	—	6,329,58	—	342,675,56	—	78,929,80	—
					117,049,84		32,187,64		1,137,960,32		485,075,53	

For Aaret 1901 angives følgende:

I Medlemskontingent betales Mk. 1,253,062,70, medens der af dette Beløb udbetales i Understøttelse Mk. 686,107,45, altsaa 54,7 pCt. Udgifterne stiller sig for dette Tidsrum saaledes: Til Rejseunderstøttelse Mk. 108,625,79. Til Arbejdsledighedsunderstøttelse Mk. 311,949,07. For Strejkeunderstøttelse Mk. 197,181,09. For Understøttelse til trængende Medlemmer Mk. 56,670,58 og for Procesudgifter Mk. 11,680,92.

Sammenligner man den Understøttelse, som ethvert Medlem der har betalt et Aars Kontingent (ca. 15 Mk.) kan erholde af Forbundet, saa vil man ikke længere kunne sige, at Udbyttet af at være Medlem er utilstrækkeligt, selv om ikke alle er henvist til at skulle modtage Ydelser fra Forbundet.

Disse forskellige Understøttelsesindretninger har jo ogsaa paa anden Maade sat sine Spor, t. Eks. ved ikke at tilbyde sin Arbejdskraft for hvad som helst, her gives dog nogen Støtte til foreløbig at se Tiden an.

Den betydelige Tilvækst til Forbundet, har gjort det nødvendigt at indrette sin egen Bygning. Dette er som vore Læsere bekendt allerede fuldblundet og nu er ogsaa indrettet eget Trykkeri i samme Bygning, saaledes at alt nu arbejder Haand i Haand, og fuldtud tilfredsstillende.

I det forløbne Aar 1902 har Forbundet, trods de daarlige Konjunkturer, haft en Tilgang af Medlemmer af ca. 15,000, hvad vel for en stor Del skyldes det nye indrettede Understøttelsesvæsen. Medlemsantallet andrager nu ca. 120,000.

Af nye Indretninger vil Forbundets kommende Kongres beskæftige sig med Oprettelse af en Sygekasse indenfor Forbundets Ramme.

Man gaar saaledes en jævn rolig Fremgang i Møde, og med disse Tilknyningsmidler som Forbundet nu har, vil Tiden ikke være fjern, før alle som beskæftiges indenfor Jern- og Metalindustrien tilhører »D. M. V.«

Hurtigdrejestaalenes Beskaffenhed.

(»Stahl und Eisen«).

Hurtigdrejestaalenes Udviklingshistorie begynder med det af Firmaet Osborne i Handelen bragte Mushetstaal, hvilket fremkom under Trangen for at skaffe et Arbejdsstaal, der kunde tage større Spaaner, uden at afkøles med Vand; derved bliver nemlig den ved Friktionen frembragte Varme saa stor, at det hærde Kulstofstaal anløber og mister sit Skær. Trangen til saadanne Staal var først fremme i England, hvor man allerede tidligere stræbte efter ved Afskrubninger at præstere en større Arbejds mængde paa meget kraftige Maskiner. Mushetstalet har ubestridt den Fortjeneste, om end kun i kort Tid, at være det eneste, der nogenlunde svarede til ovenstaaende Fordringer, og har derfor i sin Tid fundet stor Udbredelse i England og Amerika. Denne Staalart er selvhærdende (self-hardening steel), hvilket Udtryk skal betegne, at dette Staal, for at kunne bruges som skærende Værktøj, ikke behøver nogen Hærdning i almindelig Forstand ved Afkøling af det rødglødende Staal i en Hærdevædske, men kun en simpel Afkøling i Luften. Den kemiske Sammensætning af dette, det første selvhærdende Staal, er omtrent saaledes:

Kulstof	2,0 pCt.
Mangan	2,5 —
Silicium	1,3 —
Wolfram	5,0 —
Chrom	0,5 —

De selvhærdende Egenskaber ere her fremkaldte af Manganindholdet. Som bekendt har Manganet den Egenskab at begunstige Kulstoffets Forbindelse med Jærnet og tillige at forhindre Adskillelse af Kulstof og Jærn selv ved en langsom Afkøling fra høje Temperaturer. Denne Mangans Indflydelse træder f. Eks. meget tydelig frem i Spejljærn.

Tidligere Forsøg paa at fremstille et selvhærdende Staal selv med et stigende Wolframindhold, men uden synderlig Manganindhold, viste ingen gode Resultater.

Senere, da man forsøgte paa at fremstille Drejestaal, der var i Stand til at modstaa en væsentlig højere Friktionsvarme end de før nævnte Staal, fik man et bedre Resultat, idet man benyttede høje Wolframslegeringer, rigtig-

nok uden Mangan, men med en væsentlig Stigning i Chromindholdet. Dette Staal overhedes stærkt, og Afkølingen fremskyndes enten ved Afkøling i en kold Vindstrøm, i smeltet Bly eller andre Hærdevædsker af forskellig Temperatur og Varmedledningsevne.

Udtrykket Overhedning er vel det rigtigste og mest betegnende, fordi derertil for enhver Staalkender straks vil knytte sig en Forestilling om, at det drejer sig om en Hærdningstemperatur, der langt overgaar den, han har været vant til ved Behandlingen af det almindelige Støbe-staal.

Medens Hovedpunktet ved Fabrikationen af de moderne Hurtigdrejestaal for den almindelige Betragtning for Osborns Mushetstaal og det af Böhler allerede for flere Aar siden i Handelen bragte selvhærdende Staal »Boreas«, var en fremadskridende Anvendelse af Wolfram og Chrom, saa var paa den anden Side Overhedningen en ny Fremgangsmaade, og den største Ære for denne tilkommer Ingeniørerne Taylor og White ved Betlehems-Værket i Pittsburg.

Kulstofstaal maa ved Hærdningen ikke varmes stærkere end den normale Hærdningstemperatur, der ligger mellem 800—900 Gr. C., for at Værktojet skal opnaa den bedste Forening af Haardhed og Sejhed; Temperaturen Stigning over denne Varmegrænse, gør som bekendt Staalet skørt og ubrugeligt; hos de ny Hurtigdrejestaal fremkaldes i Modsætning hertil de allerbedste Egenskaber. Ved Kulstofstalet er det Kulstoffet, der ved under Hærdningen af gaa over i en anden Form gør Staalet haardt og skæredygtigt. I de ny Staalarter maa man antage, at Kulstoffet, der sammen med det i Staalet værende Chrom danner et Carbid af meget stor Haardhed, spiller Hovedrollen ved de fysikalske Ændringer, som Overhedningen har til Følge. Et afkækket Drejestaal af den ny Slags viser ved fornyet Behandling et Utal af mer eller mindre smaa glinsende fine Punkter; dette er Krystaldannelser af de i Staalet værende fremmede Bestanddele, der regelmæssig fordelte i Grundmassen virke som Skær, ligesom det er Tilfældet ved Diamantbor. Disse Kry-staller, der tydelig viser sig i Taylor-Whitestalet, bliver mindre synlige for det blotte Øje, alt eftersom den anvendte Hærdningstemperatur nærmer sig den underste Grænse, og eftersom Indholdet af legerede Bestanddele vokser. Ogsaa Afkølingens Art har Indflydelse derpaa. For atter at føre disse Krystaller tilbage til den Tilstand, hvori de befandt sig før Overhedningen, er en Opvarmning til samme Temperatur nødvendig, hvilket naturligvis den paa Drejebænken ved Friktionen under Drejningen udviklede Varme ikke kan naa.

Den Egenskab, de moderne Drejestaal besidder, at de ikke skades ved Friktionsvarmen under Drejningen, er uden Tvivl ogsaa betinget af det høje Smeltepunkt, som Staalet faar ved Legering med saa svært smeltelige Metaller som Chrom og Wolfram. For denne Paastand kan føres et direkte Bevis, naar man underkaster Boreas eller Mushetstaal en Overhedning. Man naar derved ikke tilnærmelsesvis den Uimodtagelighed mod Friktionsvarmen, som de ny Hurtigdrejestaal besidde. Man kan med Bestemthed henføre dette til det store Mangan- og Kulstofindhold, som Mushetstalet og Boreas havde, hvilke Elementer gør Staalets Smeltetemperatur lavere.

Taylor-Whitestalet, der som Maksimum indeholder 4 pCt. Chrom og 12 pCt. Wolfram, fordrer for at kunne præstere det mest mulige en temmelig kompliceret Behandling, som man allerede af den Grund ikke godt kan overlade Forbrugeren, fordi denne sjældent raader over tilstrækkelige Hjælpenidder til at udføre denne Proces.

Firmaet Gebr. Böhler & Co. købte denne amerikanske Opfindelse for Tyskland og Østrig, men kom snart til den Erfaring, at den særlige Hærdemetode indskrænkede Kunderkredsen meget betydelig, og dette førte til at skaffe en Staalart, der med samme Arbejdsevne som Taylor-Whitestalet ikke krævede nogen særlig Hærdemetode. Herved fremkom da det her i Bladet forlængst omtalte Böhler Rapid selvhærdende Staal.

Kongressen.

Kongressen afholdes i Dagene den 24, 25, 26, og 27 Juni i Arbejderpartiets Forsamlingsbygning i Rømersgade Nr. 22 i København med følgende Dagsorden:

- Punkt 1. Mandaternes Prøvelse.
- 2. Valg af Kongressens Tillidsmænd.
 - 3. Valg af de fornødne Udvalg.
 - 4. Fastsættelse af Forretningsordenen.
 - 5. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
 - 6. Regnskaberne.
 - 7. Revision af Lovene.
 - 8. Fagbladet.
 - 9. Vor Stilling til Akties. »Aurora«.
 - 10. Fastsættelse af Lønninger.
 - 11. Valg af fastlønnede Tillidsmænd.
 - 12. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
 - 13. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr.	525.	V. Christiansen (Kbhvn.)	1)
»	8626.	S. Hansen	(— 1)
»	8654.	E. Jensen	(— 1)
»	8901.	J. Pfeiffer	(— 1)
»	8165.	C. Køster	(— 1)
»	8760.	N. Olsen	(— 1)
»	10726.	C. Larsen	(— 3)
»	1815.	C. Johansen	(— 5)
»	3861.	C. E. Eggert	(— 5)
»	13382.	A. Jørgensen (Aarhus)	
»	9577.	Nørgaard (Aalborg)	
»	5871.	H. J. A. Petersen (Horsens).	

Nr. 8787 Frese, 8828 L. Hansen og 13991 C. Nielsen, har atter fundet deres Bøger.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr.	7573.	H. Andersen
»	13949.	Carl Nielsen
»	8070.	F. V. Nielsen
»	8900.	J. M. Jensen
»	9171.	N. N. Nielsen
»	11436.	J. V. Gyllich
»	8887.	A. L. Bernhardt
»	4397.	A. F. Christensen
»	14309.	Jul. Andersen
»	11835.	C. Andersen
»	12476.	Anth. Smith Andersen.

Hovedkassereren.

Københavns Afdeling 1

er endnu i Besiddelse af en Del Festskrifter fra 25 Aars Jubilæet. De erholdes for **25 Øre** heftet og **85 Øre** i Pragtbind ved Henvendelse til Kontoret, Larslejstræde 1.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
 Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂. Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, Carl Larsen, Christoffer Andersens Enke, Østerg. 40. 12—1. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, F. V. Bech, Danmarksg. 61¹ o. G. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Smed L. P. Lundbeck, Villakvarteret. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂. 12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).
 Hillerød, J. Jørgensen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling 12¹/₄—1, Lørdag 6¹/₄—7.
 Hjørring, Maskinarb. Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften, Søndag 9—12 Formd.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Vandværksv. Udbet. hver Søndedags Aften 6—7. Son- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed Chr. Sørensen, Halskovvej 35. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Chr. Christiansen, Bangshavevej 6—7.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 B. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Smallegade 5, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Rødsager pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
 Randers, N. C. Lyngbye, Østergade 2. 12—1, 6—7.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, V. Knudsen, Rolighed Nr. 1. 12—2.
 Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevej 3. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 8.

Juni 1903.

15. Aargang.

Arbejdsgiver- og Arbejderpolitik.

Valgene til det danske Folketing er overstaet. Danmarks Arbejdere og Smaakaarsfolk har rettet Ryggen og benyttet deres Stemmeret til i stort Tal at udtale deres Tilslutning til en selvstaendig Arbejderpolitik, og selvfølgelig er dette et af Midlerne til at naa frem til retfaerdigere Tilstande for hele den arbejdende Stand. Den Tid synes nu heldigvis at være forbi, da Arbejderne udelukkende var henvist til Magthavernes Velvilje, naar de vilde opnaa Indflydelse.

Det træder imidlertid ganske tydeligt frem, at de Besiddende ikke er tilfands at give Afkald paa deres gamle Privilegier godvilligt. For var det jo saaledes, at det var alle de store Arbejdsgivere, der besatte Pladserne i Statens og Kommunernes Styrelse, og hvor var det ikke behageligt, naar disse Institutioner skulde have Arbejde udført, da altid at vide, hvor dette blev udført paa den bedste og mest betryggende Maade. Man forstaar, hvor det maa smerte, at en Mand som de samvirkende Fagforbunds Formand bliver Borgmester i København, uden at det tor haabes, at han er tilstraekkelig klar over det nuværende Systems Fortræffelighed og uden at det kan forudsættes, at han er tilstraekkelig overtydet om vore Arbejdsgivers Fortræffelighed og Uundværlighed netop i deres nuværende Skikkelse. Og hvilke Dyrger af Snavs har de ikke væltet over J. Jensen, baade for og efter hans Valg til ovennævnte Post, og hvor har man anvendt dette Valg til at opildne alle Arbejdsgivere under den nu overstaede Valgkampagne. Selv vore kære Jernfabrikanter har været saa stærkt optaget af denne „Eivssag“, at de neppe har haft Tanke for andet. Men nu kan det vel være Slut for denne Gang.

Folket har valgt sine Repræsentanter, der skal lede dansk Politik i de kommende 3 Aar. Skulde man domme efter Udtalelserne paa Moderne, hvad man jo er nødt til, saa maa der nu komme noget af en Guldalder for Arbejderne; thi vore Modstanderes Valgkandidater har ligesom fappedes om at overbyde hinanden i Arbejdervenlighed og Iver for Gennemførelse af sociale Love til Gavn for den arbejdende Stand. Vi tor saaledes vente, at det nu vil blive til Alvor med Statens Støtte til vore Arbejdsloshedskasser? Men dette forhaabentlig fortsatte „Kapløb“ vil jo ikke foregaa Vælgerne umiddelbart inde paa Livet, og Folkets store Masse maa først og fremmest til igen at beskæftige sig med den daglige Kamp for Tilværelsen.

Her er det vi vil sige til vore Medlemmer: Glem ikke at styrke Eders faglige Organisationer, thi det er doa forelobig ene ved Hjælp af vor organisatoriske Sammenslutning i snævrere Forstand, at vi er i Stand til at skaffe os bedre materielle Levevilkår. I den kommende Uge samles Smedenes Rigsdag, og de Beslutninger, der her skal træffes, turde ligge os nærmere i Øjeblikket end alt andet. Vi ved at vore Arbejdsgivere, politisk som fagligt, er vore Modstandere; det er de samme Personer, vi møder overalt; men det har hidtil været — og vil sikkert ogsaa i Fremtiden blive — i faglig Henseende vi skal tage de Lovtag med Dem, hvori vi alle er stærkest interesserede.

Vor tyske Broderorganisations Generalforsamling.

I Dagene den 1—6 Juni afholdt vort tyske Broderforbund sin 6te Generalforsamling (Kongres) i Berlin i Arbejderpartiets nye stolte Forsamlingshus i Gaden Engel Ufer Nr. 15, og efter Sædvane var vort Forbunds Formand til Stede, ligesom det østrigske Metalarbejder-Forbund havde sendt 2 Delegerede.

Det er uægtelig gode Resultater vort tyske Broderforbund kan se tilbage paa, hvilket vi forøvrigt jo tildels har gjort Rede for i de to foregaaende Numre af dette Blad. Dette Forbund, der i dets nuværende Skikkelse, som en hele Landet omfattende Organisation, er et Par Aar yngre end vort Forbund, har i Løbet af de 12 Aar, det har bestaaet, gennemgaaet en rivende Udvikling. Medens man sluttede Aaret 1900 med et Medlemsantal paa 100,762, saa findes der i dette Øjeblik ca. 150,000 Medlemmer i »Deutscher Metallarbeiter Verband», hvoraf alene ca. 35,000 i Berlin.

Af Hensyn til Pladsen er det selvfølgelig umuligt her at give et detaljeret Referat af Forhandlingerne paa denne Kongres, men det vil aabenbart ogsaa være tilstrækkeligt at bemærke, at Hovedinteressen her — som forøvrigt ved næsten alle Arbejderkongresser — drejede sig om Kontingentets Størrelse samt Midlernes Anvendelse. Hovedbestyrelsen havde desangaaende stillet omfattende Forslag til en Udvidelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen (der endnu ikke har naaet samme Højde som hos os), til Oprettelse af en saakaldt Erhvervsløshedsunderstøttelse, samt endelig en Sygeunderstøttelse. I den Anledning foreslog man at sætte Kontingentet op fra 30 til 50 Pf. pr. Uge. Det skal her bemærkes, at Kontingentet i de forskellige Afdelinger hidtil har været højst forskelligt, ligesom Forholdet har været og tildels endnu er hos os; men det obligatoriske, altsaa det mindste Kontingent var hidtil 30 Pf. pr. Uge. Forslaget forkastedes imidlertid med 83 Ja mod 68 Nej, grundet paa, at Lovene fordrer $\frac{2}{3}$ Majoritet til Gennemførelse af saadanne Sager. Det vedtoges derefter med 143 imod 8 Stemmer at forhøje Kontingentet fra 30 til 40 Pf. pr. Uge, hvorved den paatænkte Sygeunderstøttelse bortfaldt.

Ligeledes vedtog man saa godt som enstemmigt, at give Hovedbestyrelsen Bemyndigelse til fra 1. Juli d. A. at udskrive et Ekstrabidrag af mindst 30 Pf. pr. Medlem pr. Uge, til de forhaandenværende Konflikter. Man forstaar hvilken kolossal Magt, der ligger hos en saadan Organisation, naar man regner ud, at et Bidrag af 30 Pf. giver et ugentligt Beløb af ca. 45,000 Mark, og man forstaar, hvilken Betydning det har for os, at vi stadig staar i det bedste Forhold til denne Organisation, som vi har samarbejdet med lige fra dens Stiftelse, saavel i vore fælles Kampe mod Arbejdsgiverne, som ogsaa paa Rejse- og Arbejdsledigheds-Understøttelsens Omraader. Det er da ogsaa glædeligt at kunne notere, at det kom ret kraftigt til Orde paa denne Kongres, at Tysklands Metalarbejdere omfatter, saavel Dansk Smede og Maskinarbejder Forbund, som vore skandinaviske Broderforbund, med den varmeste Sympathi og det oprigtigste Venskab.

Paa Kongressen var mødt 152 Delegerede, hvilket alt-

saa svarer til omtrent 1 for hvert 1000 Medlemmer (til Sammenligning tjener, at der paa vore Kongresser møder omtrent 1 for hvert 100). Hovedbestyrelsen bestaar af 13 Medlemmer, foruden 5 saakaldte Bisiddere, og disse kan, i Forbindelse med et saakaldt Ausschusz (Udvalg), der har til Opgave blandt andet at modtage Klager fra Medlemmer over Ledelsen, foretage nødvendige Ændringer i Lovene imellem Kongresserne.

Her et Par Ord om Lokalforvaltningen i Berlin:

Forbundets Berliner Lokalafdeling har sine Kontorer i det statelige »Geverkschaftshaus« (Forsamlingsbygning) Engel Ufer 15. Den mægtige Administration er inddelt i 3 Afdelinger, nemlig en Afdeling for Anmeldelse af Arbejdsløshed, Udbetaling af Understøttelse samt Udlaaning af Bøger fra et Bibliothek omfattende 18,690 Bind af den bedste tyske Literatur, — dernæst en Arbejdsanvisning, om hvilken det kan bemærkes, at den i betydelig Udstrækning anvendes af de mindre og middelstore Arbejdsgivere. Hertil er knyttet et mindre Bibliothek, der imidlertid er offentlig Ejendom, samt et Lokale til Ophold, der rummer ca. 100 Mennesker.

Endelig omfatter en 3die Afdeling alt egentligt Regnskabsvæsen med en Hovedkasserer, Petzold, i Spidsen og som den egentlige Formand for Berliner Afdelingen af »Deutsche Metallarbeiter Verband« staar en Kollega Adolf Cohen.

I det hele er ikke mindre end 10 Personer fast ansatte paa dette Bureau, hvorfra der med Rette kan siges at udgaa et kolosalt Kulturarbejde — rent bortset fra den store Understøttelses-Virksomhed der udfoldes og den Indflydelse paa Arbejdsforholdene der daglig øves og som nok skal vide at gøre sin Virkning i opalgaende Retning, trods Arbejdskøbernes og de store Industriridderes hadske Modstand.

Hvad der i høj Grad har lettet Arbejdet for at skabe en stærk Organisation i Berlin, er de faktisk forholdsvis gode Lønforhold, der raader i denne By. Det gaar her som overalt i Tyskland, at de bedst betalte Arbejdere ere lettest at faa i Fagforeningerne, medens det er vanskeligt at faa de daarligst stillede til at indse Nødvendigheden af at organisere sig.

En Hof- og Stadsretsdøm.

Som det vil erindres opstod der i November 1901 en Art Konflikt hos Fabrikant J. H. Hellerung, København, derved at Kedelsmedene ikke vilde arbejde sammen med en nyantagen Kedelsmedeformand, Julius Nielsen. Denne Strid refereredes kort i vort Fagblad for November s. A., hvilket gav Anledning til at der anlagdes 5 Sager imod Forbundets Formand som Redaktør af nærværende Blad, og under 19. Maj d. A. er der nu afsagt følgende Døm:

I Fagblad for Smede- og Maskinarbejdere 14de Aargang Nr. 1 for November 1901, der er redigeret af Indstævnte J. A. Hansen, findes under Overskriften »Betrængte Kolleger« — »En hvas Erklæring« optaget en Artikel, hvori der berettes, at en ledig Plads som Kedelsmedformand hos

J. H. Hellerung er bleven besat med en navngiven Person, der tidligere havde været omtalt i Bladet paa en rigtignok ikke for ham særlig smigrende Maade, samt at hans Ansættelse havde havt til Følge, at den eneste Kedelsmed, der da var paa Værkstedet, gik sin Vej. Det udtales derefter, at det efterhaanden viste sig, at de ældre Kedelsmede holdt sig borte fra denne Fabrik, men at Fabriken i Modsætning til til tidligere Koutume »har faaet nogle mindre Kvalificerede« om hvilke det derefter udsiges, at de »efter Sigende laver et syndigt Spektakkel paa Værkstedet, som oftest nok under Paavirkning af for store Kvantum Spiritus«. Om disse Arbejdere hedder det endvidere: »Deres Kærlighed til Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund og alt hvad dermed staar i Forbindelse har de nedlagt i en af dem underskrevet Erklæring til Firmaet J. H. Hellerung«, hvorefter en af 8 Svende i Kedelsmedien, deriblandt Citanten, Maskinarbejder J. L. Botcher underskrevet Erklæring aftrykkes, om hvilken Erklæring det i en ligeledes i Bladet aftrykt af Indstævnte paa Hovedbestyrelsens Vegne undertegnet Skrivelse af 26. Oktober 1901 udtales: »Hvad angaar den fremsendte Erklæring, da er denne i de væsentligste Punkter fuldstændig falsk og grebet ud af Luften«.

Da Citanten, der har anbragt, at den ommeldte Artikel er et Led i en af Smede og Maskinarbejdernes Forbunds Bestyrelse mod ham rettet Forfølgning, der har til Formaal at umuliggøre hans økonomiske Eksistens, har forment, at de fremhævede Udladelser, der ere i Strid med Sandheden, ere fornærmelige for ham, der er en af de i Artiklen omhandlede Arbejdere, har han paastaet disse Udladelser mortificerede og Indstævnte som ansvarhavende Redaktør af det ovennævnte Blad anset med Straf efter Injurielovgivningen samt tilpligtet at betale ham en Erstatning efter Retten eller uvillige af Retten paa hans Beslutning udmeldte Mænds Skøn, tilligemed Renter heraf 5 pCt. p. a. fra Forligsklagens Dato den 27. Januar 1902, til Betaling sker, og Sagens Omkostninger skadesløst. Indstævnte har paastaet sig frifunden med Tillæg af Sagens Omkostninger, idet han har bestridt, at de ommeldte Udladelser ere injurierende.

Medens Betegnelsen af de ovennævnte Arbejdere som »mindre Kvalificerede«, ligesom ogsaa den ovenfor anførte Udtalelse om »Deres Kærlighed til Dansk Smede og Maskinarbejders Forbund«, der efter Citantens Formening skulde stemple ham og hans Medarbejdere som Fjender af Smede og Maskinarbejdernes Forbund, ikke kunne anses for at indeholde nogen strafbar Æresfornærmelse mod Citanten, maa derimod de tvende andre ovenfor fremhævede Udladelser anses for fornærmelige for Citanten, og da Indstævnte ikke har godtgjort nogen Beføjelse til at fremkomme med dem, ville de efter Citantens Paastand være at mortificere, hvorhos Indstævnte for sit saaledes udviste Forhold vil være at anse efter Straffelovens § 217 efter Omstændighederne med en Statskassen tilfaldende Bøde af 60 Kr. eller subsidiært simpelt Fængsel i 6 Dage.

Derimod findes Indstævnte ikke at kunne tilpligtes at betale Citanten nogen Erstatning, da denne ikke har oplyst, at de ommeldte Udladelser har forvoldt ham noget Tab.

Sagens Omkostninger vil Indstævnte have at betale Citanten med 60 Kr.

Stempelovertrædelse foreligger ikke under Sagen.

Thi kjendes for Ret:

De ovennævnte for Citanten, Maskinarbejder J. L. Botcher, fornærmelige Udladelser bør være døde og magtesløse, og bør Indstævnte J. A. Hansen til Statskassen bøde 60 Kr. eller, saafremt denne Bøde ikke fuldt betales, hen sættes i simpelt Fængsel i 6 Dage.

Saa bør og Indstævnte betale Citanten denne Sags Omkostninger med 60 Kroner.

Det Idømte at udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i det Hele at efterkommes under Adfærd efter Loven.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Den kgl. Lands-Overret samt Hof- og Stadsrets Justitskontor i Kjøbenhavn, den 19. Maj 1903.

Skønt vi ved Vidner har godtgjort, at ialtfald en enkelt af de saakaldte »betrængte Kolleger« paa Hr. Hellerungs egen Foranstaltning er transporteret ud af Fabriken i drukken Tilstand i Arbejdstiden af Politiet, saa er der dog i denne Dom, der i det Hele taget er noget mærkelig, ikke taget Spor af Hensyn dertil.

Vi skal i næste Nummer give et Resumé af hele denne Konflikt, hvorunder ogsaa Københavns Afdeling 1 er bleven dømt for ikke at ville modtage Kontingent af Sagsøgerne. I det hele frembyder disse Processer en ikke ringe Interesse, særlig da det er Arbejdsgiverne, der har staaet bag det hele Rabalder.

Det „faste“ Arbejde paa Statsbaneværkstederne.

Hvor mangen Kollega har ikke gaaet og i sit stille Sind ønsket sig ind paa Statsbaneværkstederne, thi kommer man først derind, — saaledes har den almindelige Mening været og er vel tildels endnu — saa er man forsøret for Livstid, naar man da ellers vil passe sit Arbejde. For nogen Tid siden er der sket noget, paa Baneværkstedet i København, der ligesom kaster et Strejfflys over Værdien af dette „faste“ evigvarende Arbejdes Værdi:

En Maskinarbejder, A. Olsen, rejste fra Slagelse til København Langfredag og var saa uheldig at komme i Koupé sammen med en beruset Mand, der opførte sig svinsk ved blandt andet at kaste op. Olsen forlangte af Konduktøren at faa en anden Koupé anvist, hvad denne nægtede og herover opstod der et Ordskifte. Olsen, tilligemed flere Medrejsende, søgte nu alligevel en anden Koupé ved 1. Station, og Konduktøren anmeldte herfor Olsen til Stationsforstanderen, der imidlertid fandt dette i sin Orden.

Dette var Konduktøren dog ikke tilfreds med, idet han lovede Olsen, at han „nok skulde høre nærmere fra ham“.

Nogle Dage efter blev Olsen saa kaldet til Maskiningenior Verner, og efter først at have holdt et kort Forhør over Olsen, hvorunder denne indskrænkede sig til at forsvare sig overfor den indgivne ukorrekte Rapport, — titu-

lerede Hr. Ingeniøren ham med saadanne Smagfuldheder som: Bolle, Bisse, Sjøver, Laban o. s. v., og endelig tog han Olsen i Kraven og førte ham ud af Døren med den Besked, at han var afskediget.

Ikke sandt! En nydelig Tone paa et Statsværksted og en nydelig Opdragelse af en Embedsmand at udvise. De gjorde det næppe bedre under Juul Ryssenstens Regime.

Der tales saa meget om at reformere Statsbanernes Administration, og Guderne skal vide, at der trænges de til; men mon Ministeriet og Generaldirektøren ikke snart er færdig med deres Overvejelser i Retning af at etablere et Forhandlingsforhold til Arbejdernes Organisationer. Derved vilde der dog muligvis kunne lægges en lille Dæmper paa de enkeltes embedsmandige Optræden og Brutalitet, der nu synes at være nogle af disse Herrers fornemste Bestilling.

Konflikter i Esbjerg og Næstved.

Efter at vore Medlemmer i længere Tid sidste Vinter tildels havde arbejdet hos Fabrikant C. Møllerup i Esbjerg uden at kunne erholde deres fortjente Penge, gik nævnte Fabrikant for nogle Maaneder siden fallit. Svendene havde da ialt 1380 Kr. 34 Øre tilgode, som det for Forbundets Regning overlodes en Sagfører at inddrive, medens der iøvrigt af en mindre Styrke af Svendene fortsattes med at arbejde for Fallitboet endnu en Tid.

Sagføreren var imidlertid ikke i Stand til at skaffe Arbejderne mere end 309 Kr. 97 Øre af det ovennævnte Beløb, og da Hr. Møllerup nu for kort Tid siden forsøgte at fortsætte Virksomheden, idet hans Broder, Th. P. Møllerup, erklærer at have købt Virksomheden, saa vedtog vor Afdeling i Esbjerg at blokere denne Forretning, hvilket Hovedbestyrelsen maatte give Afdelingen Medhold i, eftersom det nævnte »Køb« af Virksomheden af Møllerups Broder kun kunde anses for en Formsag. Men selv om der iøvrigt skulde foreligge eller komme til at foreligge et reelt Køb af Virksomheden, maa vi for vort Vedkommende hævde, at det nævnte Restbeløb, ca. 1100 Kr., maa betales, forinden Medlemmer af vor Organisation kan tage Arbejde i denne Forretning.

Firmaet C. Møllerup Maskinfabrik er saaledes fremdeles indtil videre blokeret for Tilgang af vore Medlemmer.

Næstved.

I afvigte Foraar har vor Afdeling i Næstved søgt Forhandling med et Par Smedemestre, der har Værksteder umiddelbart op til Næstved, og hos hvem Svendene har Kost og Logi. Den ene af disse lykkedes det Afdelingen at faa en Overenskomst med, men den anden, *Smed Petersen, Sandstræde*, nægtede overhovedet at forhandle med vor Afdeling, hvorfor vedkommende Mester, med Hovedbestyrelsens Billigelse, blokeredes for Tilgang af vore Medlemmer.

Om denne stridige Mester er der iøvrigt det at bemærke, at han tidligere var Medlem af Næstved Afdeling, hvor han ogsaa lagde en vis Ulyst for Dagen til at betale. Han blev nemlig flere Gange — sidst under en Lock-out — slettet

for Restance. Det er jo imidlertid muligt, at Manden senere vil vise sig mere kulant; men indtil da maa intet Medlem tage Arbejde hos ham.

Arbejdsløsheden i vort Fag.

Den Bedring i Arbejdsforholdene, som vi konstaterede i forrige Nummer af Bladet, synes foreløbigt at holde sig. Den 1ste Marts havde vi endnu 920 Arbejdsløse i København. Den 1ste April var dette Tal dalet til 570, den 1ste Maj til 339, og dette sidste Antal var ligeledes arbejdsløse den 1ste Juni.

Endvidere findes der for Tiden ca. 130 Arbejdsløse og rejsende Fagfæller i Provinserne, hvilket altsaa tilsammen udgør ca. 470 Arbejdsløse over hele Landet. Dette er ca. 6 $\frac{1}{4}$ pCt. af vort Medlems Antal, hvilket ikke kan siges at være særlig højt. I alle Tilfælde er det langt under hvad vi har haft af Arbejdsløshed de foregaaende Aar, hvor denne næsten stadig har holdt sig ved 20 pCt., ja til Tider endog højere.

Vore Helligdage og Fridage.

Der har i dette Foraar været ikke saa ganske lidt Strid og Spektakkel angaaende Arbejdet paa saadanne Dage, som af Arbejderne sædvanligvis ere betragtede som almindelige Fridage. Det blev saaledes af Burmeisters Direktion taget meget unaadigt op, at vore Medlemmer paa Skibsbyggeriet paa Refshaleøen fejrede hele Grundlovsdagen som Fridag, og Firmaet trak 2 $\frac{1}{2}$ Times Løn af Arbejdernes Fortjeneste som Straf for denne Formastelighed. — Sagen er imidlertid indbragt som Klage for Arbejdsgivernes Fællesudvalg, hvor den venter paa sin Afgørelse ved faglig Mægling.

Hos Firmaet F. L. Smith & Co., Valby, er paa Valgdagen passeret noget, der ser lidt mærkeligt ud og som smager ikke saa lidt af rent og skært Arbejdsgiverhövmod.

Direktøren for nævnte Firma, Hr. Alexander Foss, der for nylig er valgt til Formand for den københavnske Fabrikantforening, ophængte et Par Dage før Valgdagen en Plakat paa Værkstedet, hvorpaa det — uden at der i Forvejen var konfereret enten med Arbejderne eller deres Tillidsmand, — meddeltes at Fabriken skulde gaa hele Valgdagen. De Arbejdere som vare stemmeberettigede skulde forud meddele dette, for at erholde „Tilladelse“ til at gaa til Middag og udøve deres Borgerpligt. Arbejderne havde imidlertid forud besluttet, at de vilde holde op alle til Middag, og da de omhandlede Plakater kom op blev denne Beslutning meddelt Direktøren; men skønt det maa siges at være hensynsfuldt af Arbejderne, at de tilbød at arbejde til Middag, af Hensyn til den paa dette Værksted herskende Travlhed, saa blev det dog taget meget ilde op, at Arbejderne ikke vilde arbejde den hele Dag. Efter at der i den Anledning var udøst en Del Ubehageligheder over Tillidsmanden, hvorunder man stillede i Udsigt at lade Arbejdet udføre i Udlandet, og efter at Forbundets Formand var averteret om Sagen, blev Resultatet saaledes, at Værkføreren om Morge-

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses- dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
10176	C. F. T. Andersen	København	30-9-76	Kbh. Afdl. 3	9-8-02	Kbh. Afdl. 3	24-1-03
4541	Rasmus Andersen	Fangel pr. Odense	1-7-72	Aarhus	27-5-99	Odense	28-3-03
12401	J. R. Bryder	Kerteminde	2-5-79	Kbh. Afdl. 2	18-3-99	Kbh. Afdl. 1	14-3-03
11293	C. M. P. Christensen	København	4-3-77	— 1	5-11-98	—	28-2-03
268	N. Christiansen	Bloustrød, Frederiksborg	30-9-82	—	29-11-02	—	3-1-03
335	Asger S. P. Carlsen	København	6-6-83	—	22-9-02	—	17-1-03
578	A. G. A. Frederiksen	Roskilde	17-1-77	—	14-2-02	—	31-1-03
9597	Anders Frustuch	Heltborg pr. Thisted	28-4-75	Aalborg	15-10-97	Aalborg	14-2-03
6558	Aage Chr. Gregersen	Vinstrup pr. Randers	6-4-80	—	12-8-00	—	7-3-03
941	Lorentz Gregersen	København	31-3-82	Kbh. Afdl. 1	6-4-01	Kbh. Afdl. 1	7-3-03
385	Hans Thorkild Hansen	København	24-12-82	—	14-5-02	—	14-3-03
8926	Niels Chr. Hansen	Korsør	11-7-79	— 2	11-10-02	—	28-2-03
8802	Johannes Emil Henning	København	25-4-70	Kbh. Afdl. 1	27-12-02	Kbh. Afdl. 1	28-2-03
13979	R. J. P. Holst	—	24-9-80	—	9-10-00	—	17-1-03
8431	F. Hovald Holm	Rønne	31-3-81	—	30-12-02	—	10-1-03
11641	Sofus Holm	Horsens	20-5-79	Næstved	16-8-02	Næstved	19-4-03
8712	Carl Chr. Jensen	København	7-8-84	Kbh. Afdl. 1	5-11-02	Kbh. Afdl. 1	14-2-03
7987	Axel Charles Jensen	—	19-1-81	— 2	13-10-00	—	21-2-03
1270	Aage A. Jakobsen	—	31-5-83	—	16-11-01	—	28-2-03
8018	Kaj Otto Jakobsen	—	19-4-82	— 1	8-11-02	—	29-11-02
5444	J. M. Johnsen	Skjolddelev	27-6-76	—	29-8-96	—	14-3-03
8362	Anders Viggo Jørgensen	Birkerød	14-12-82	—	2-8-02	—	7-3-03
297	Peter Adolf Th. Koch	Frederiksborg	19-5-83	—	9-12-02	—	28-2-03
1084	Th. Jul. Kjortschaltzen	København	5-6-82	—	6-11-00	—	21-2-03
4423	Ole Knudsen	Odense	15-10-74	Odense	17-8-01	Odense	14-3-03
8700	Lars Niels Larsen	Broby pr. Sorø	7-5-75	Kbh. Afdl. 1	4-10-02	Kbh. Afdl. 1	28-2-03
10711	Hans Larsen	Tisvilde	20-6-76	— 3	15-11-02	Kbh. Afdl. 3	6-12-02
14980	F. Larsen	Stegge	7-6-70	Aalborg	5-5-94	—	12-4-03
8143	Daniel Lundsteen	København	13-9-75	Kbh. Afdl. 1	26-4-02	Kbh. Afdl. 1	3-1-03
14767	J. Lund	Nyborg	2-1-81	—	29-9-02	—	14-3-03
6356	Jens Jakob Madsen	Øverup, Falster	26-10-71	—	7-1-99	—	28-3-03
10115	Karl Markussen	Vejle	28-11-74	Aalborg	14-2-03	Aalborg	21-2-03
1199	H. C. Nielsen	København	27-10-81	Kbh. Afdl. 1	1-4-01	Kbh. Afdl. 6	22-11-02
6025	Søren Nielsen	Majstrup, Grenaa	20-5-62	Aalborg	18-6-98	Aalborg	31-1-03
14045	Frits P. Nielsen	Odense	5-8-80	Odense	2-10-99	Odense	21-3-03
11629	Ole Chr. Olesen	Frederikshavn	10-11-78	Frederikshavn	5-11-98	Frederikshavn	6-12-02
2469	A. F. V. Petersen	Helsingør	6-7-84	Kbh. Afdl. 5	30-8-02	Kbh. Afdl. 1	10-1-03
6077	Carl Petersen	Fredericia	6-12-76	Fredericia	25-4-96	—	8-11-02
11086	Emil Petersen	Rudkøbing	7-9-79	Kbh. Afdl. 1	1-8-98	—	14-2-03
14974	Peter August Petersen	Frederiksborg	11-5-80	— 3	5-1-01	— 6	27-12-02
7992	Ernst V. H. Schøtel	København	6-2-81	— 2	13-4-01	— 2	7-2-03
10151	Poul Viggo Karl Thomsen	—	13-12-82	— 3	12-7-02	— 3	7-3-03
8661	A. V. N. Wilkenschildt	—	20-8-73	— 1	24-10-02	— 1	7-3-03

nen paa Valgdagen henvendte sig til Tillidsmanden og spurgte denne, om Arbejderne saa vilde arbejde hele Dagen; da de fastholdt at ville holde op til Middag, af Hensyn til Valget, blev der svaret, at saa kunde de gaa hjem igen med det samme, der skulde saa slet ikke arbejdes den Dag, Maskinen vilde ikke blive sat i Gang.

Man mærker her ganske tydeligt Hestefoden; thi hvorfor talte man ikke med Arbejderne, førend man traf Bestemmelser og opslog Plakater? Arbejderne er jo dog den ene Part, og var det blot saaledes, at Direktøren enten vilde arbejde den hele Dag eller ogsaa slet ikke arbejde, saa havde dette jo været let at klare ved blot at forespørge Arbejderne paa Forhaand.

Men rent bortset fra dette, om vi saa maa sige Smaa-krakileri, saa trænger vi sikkert nok til en Ordning m. H.

til hvad der er Fridage udenfor Folkekirkens Helligdage. Næstes kan det jo ikke, at vi om Foraaret og i Forsommeren har en syndig Masse Helligdage og Fridage, som Arbejderne ikke altid er lige glade ved, fordi saadanne »Fridage« betyder et Minus i Fortjenesten. Her burde Landsorganisationen efter vor Mening tage fat og skabe en Ordning. Det var sikkert heller ingen Skade til, om vi kunde faa afskaffet en Del af de mange spredte Helligdage, der falder i Foraarets barske Aarstid, saa kunde vi maaske snart komme dertil, at der tilstedes enhver Arbejder nogle Dages samlet Ferie paa den Tid af Sommeren, hvor det er saa velgørende at opholde sig ude i Guds frie Natur. Vore Arbejdsgivere vil aabenbart ikke opponere imod en saadan Tanke, de har jo da ialtfald for kunnet give os Orlov i hele 4 Sommermaaneder.

Brev fra en Kollega!

Vi meddelte i forrige Fagblad, at Sekretæren for det internationale Metalarbejderbureau i Schiffild taler om sloje Forretningsforhold i England, med deraf følgende vanskelige Tider for Arbejderne og deres Organisationer.

Vi har siden modtaget nedenstaaende Brev fra en Kollega, der rejste herfra ved Udbrudet af Lock-out'en i 1899. Vedkommendes Navn er Erhard Malon, og hvad han skriver, er af Interesse for os i mere end en Henseende. Vi gengiver her hans Brev:

Strejken paa Clydeværfterne i Skotland.

Som meddelt i mit sidste Brev til Forbundet angaaende ovennævnte Strejke, standsede Maskinarbejderne i Glasgow og omliggende Byer Arbejdet den 1. Maj, som Følge af en Lønreduktion af en Krone om Ugen. Reduktionen omfatter alle Maskinarbejdere paa Skibsværfterne paa Clyde og Nord-Øst Kysten af England i alt ca. 24,000 Mand. Hovedbestyrelsen havde Underhandlinger i Gang med »The Engineering Trade Employers Association« (Jernfabrikanterne) og et Møde var berammet til Tirsdag den 5. Maj i York i England, hvor Fabrikanterne blandt andet ønskede at se hvorledes Stemningen var for Reduktionen blandt Arbejderne; der var en Uge tidligere vedtaget Stemmeafgivning for eller imod Strejke, og denne udviste at medens der var 11 for at strejke imod Reduktionen, var kun 1 imod Strejke. Hovedbestyrelsen sendte Telegram til Glasgow Distriktet om at forblive ved Arbejdet indtil Konferencen var sluttet, men herimod stemte de nej, og Fredag Morgen standsedes der overalt paa Værfterne i Glasgow, ca. 4000 Mand, næste Dag sluttede ca. 500 Mand fra Johnstone, (en Plads hvor der kun fabrikeres Værktojsmaskiner) sig til Strejken. Mr. Georges Barnes, General-Sekretæren, for »The Almagamated Society of Engineers« ankom til Glasgow Tirsdag den 5. Maj, om Aftenen, fra London, om Onsdagen afholdt han først Møder med Hovedbestyrelsen for Glasgow, dernæst til Johnstone, om Eftermiddagen igen et Kæmpemøde i Glasgow, hvor han anmodede Folkene om at optage Arbejdet igen indtil Konferencen var afholdt, men disse Mennesker har ikke meget Begreb om den moderne Arbejderbevægelse, de ere organiserede efter de gamle »Trades Union«s Mønster, i Stedet for at tage mod Fornuft, hujede og peb de og meddelte at de ikke vilde optage Arbejdet igen. Mr. Barnes forlod Glasgow, for at holde Møde i Greenock samme Aften, men med samme Resultat, Greenock Medlemmerne vedtog at slutte sig til Strejken, og næste Dag sluttede Arbejderne i Paisby, en By paa ca. 100,000 Indbyggere sig ligeledes til Strejken. Da der ikke var noget at udrette for Mr. Barnes afrejste han igen Torsdag den 5. Maj til London. Fra London meddelte han de strejkende at ikke nogen Understøttelse vilde blive udbetalt, førend Arbejdet igen var optaget, saa de kunde faa den ovennævnte Conference —, og dette probate Middel hjalp. Tirsdag den 12. Maj var Mr. Barnes igen i Glasgow, og der vedtoges at begynde Arbejdet Mandag den 18. ds. Konferencen blev afholdt den 13. Maj med det Resultat, at hvis Mestrene fik mere Arbejde paa deres Fabriker, vilde de efter tre Maaneders Forløb betale den gamle Løn igen 8 d. = 60 Øre i Timen. Ialt var ca. 8 à 10,000 Mand berørte af Konflikten, Arbejderne paa Nord Øst-Kysten, var hele Tiden loyale til Hovedbestyrelsen. Den almindelige Mening her er, at hvis Arbejderne havde rettet sig efter Hovedbestyrelsen, havde Fabrikanterne trukket Reduktionen tilbage men da de saa at Arbejderne indbyrdes vare uenige holdt de paa den. Jeg skal bemærke, at under Konflikten sluttede alle de herværende danske Maskinarbejdere sig til Strejken, de ere næsten alle uden Undtagelse i deres Fagforening, og nyder et Ry som gode Medlemmer. Saa vidt jeg ved, var jeg den eneste der arbejdede under

Konflikten, begrundet paa at jeg er Mester eller som vi kalder det her Formand paa et af Clydeværfterne. Til Slut skal jeg bemærke at Mr. Barnes der opstilles til det kommende Parlamentsvalg, i en af Glasgowkredsene, som Socialist (Labour Candidat) afholdt Vælgermøde i Fredags her i Glasgow blev modtaget med en Pibekoncort af Pobelen, fordi disse enfoldige Mennesker tror, at han er bleven bestukket af Fabrikanterne; tilsidst skaffede han sig dog Ro. Som bekendt stemmer Arbejderne her hellere paa en Godsejer end paa en af deres Egne.

Med Agtelse

Erhard Malon.

Kongressen.

Som meddelt i forrige Nummer af Fagbladet afholdes Kongressen i Dagene den 24., 25., 26. og 27. Juni i Arbejderpartiets Forsamlingsbygning i Rømersgade Nr. 22 i København.

Kongressen aabnes Kl. 10. Dagsordenen er følgende:

- Punkt 1. Mandaternes Prøvelse.
- 2. Valg af Kongressens Tillidsmænd.
- 3. Valg af de fornødne Udvalg.
- 4. Fastsættelse af Forretningsordenen.
- 5. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
- 6. Regnskaberne.
- 7. Revision af Lovene.
- 8. Fagbladet.
- 9. Vor Stilling til Akties. »Aurora«.
- 10. Fastsættelse af Lønninger.
- 11. Valg af fastlønnede Tillidsmænd.
- 12. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
- 13. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 3523.	H. P. Hansen
» 6073.	Peter Ring
» 9829.	R. Larsen
» 14893.	A. C. Scharff
» 5079.	Mortensen

Lock-out'en i Bergen sluttet med Sejr for vore norske Fagfæller.

Under 11. ds. er Lock-out'en i Bergen afsluttet med en Overenskomst mellem de stridende Parter, der med Henblik paa de vanskelige Forhold hvorunder vor norske Broderorganisation virker, maa betragtes som en eklatant Sejr. De norske Arbejdsgivere har hidtil kun modstræbende overhovedet villet forhandle med og anerkende Forbundet som Modpart, saa man forstaaer hvilken Selvovervindelse det maa have kostet at indgaa paa en Overenskomst, som den der danner Slutning paa denne Strid og som vi her gengiver:

„Overenskomst mellem Norsk Arbejdsgiverforenings vestenfjeldske Distriktsstyre og Bergens Værksejerforening paa den ene Side og Norsk Jern- og Metalarbejderforbunds Hovedstyre, samt samme Forbunds stedlige Styre i Bergen paa den anden Side, angaaende Afslutningen af Lønkonflikten ved de mekaniske Værksteder i Bergen, Marts — Juni 1903.

Arbejdet genoptages samtidig af Værkstedernes samtlige Arbejdsgrupper paa følgende Vilkaar:

1. Timelønnen for de voksne Arbejdere, der har krævet Løntillæg — heri ikke medregnet dem, som paa Værkstedernes Lønningslister ved Arbejdsstandsningen var opført som Gutter — forhøjes for dem, der har over 35 — tretifem — Øre pr. Time med $1\frac{1}{2}$ Øre og for de lavere Lønningsgrupper med 2 Øre pr. Time.

2. For Gutternes Vedkommende bliver Lønningerne at fastsætte efter den Arbejdernes Repræsentanter foreviste og herved vedlagte Lønningstarif der nu er gældende ved Bergens Mekaniske Værksteder, dog saaledes, at Tariffen ikke faar tilbagevirkende Indflydelse paa nogen.

3. Værkstederne og Arbejderne forpligter sig gensidig, med bindende Virkning for ved deres respektive Organisationer, ikke at søge den nugældende Arbejdstid ($59\frac{1}{2}$ Time) forandret for et Tidsrum af to — 2 Aar og med yderligere 2 Aars Fornyelse, hvis ikke Opsigelse har fundet Sted inden seks — 6 Maaneder før de 2 første Aars Udløb.

For de nuværende Akkordsatsers Vedkommende, der fastsættes for 2 Aar, sker dette under den Forudsætning, at dersom forbedrede Arbejdsmetoder reducerer Arbejdspriserne, kan angældende Sæts forandres.

4. Værkstederne genantager saa mange af de for Arbejdsstandsningen beskæftigede Arbejdere, som der er Anvendelse for.

For Norsk Arbejdsgiverforenings vestenfjeldske Distriktsstyre
Chr. Campbell Andersen.

For Bergens Værksejerforening:

H. C. Flood.

For Norsk Jern- og Metalarbejderforbunds Hovedstyre:

M. Ormestad,
f. T. Fmd.

For samme Forbunds stedlige Styre:

A. Magnussen.

Protokoltilførsler.

Angaaende Overenskomst i Anledning af Lønkonflikten ved de mekaniske Værksteder i Bergen, Marts—Juni 1903.

ad Post 2. Fremtidige individuelle Løntillæg for nuværende Gutter (de som efter Arbejdets Genoptagelse paa ny indtages) udover Tariffen kan dog finde Sted.

ad Post 3. De sædvanlige individuelle Løntillæg er uberørt af nærværende Overenskomst.

ad Post 4. Forudsætningen for denne Post er, at Værkstederne i Løbet af de første 2 Uger efter Arbejdets Genoptagelse, inden hvilken Tid man mener at kunne komplettere den nødvendige Arbejdsstyrke, fortrinsvis vil søge selsat de Arbejdere, der har været længst ved Værkstederne, selvfølgelig under Hensyntagen til Værkstedernes Bedømmelse af vedkommendes Duelighed.

De Arbejdere, som indtil denne Tid ikke har kunnet beskæftiges eller ikke ønsker Arbejde faar rene Attester.

Ovenstaaende vedtages:

For Arbejdsgivernes Forligsraad:

Chr. Campbell Andersen.
(sign.)

For Norsk Jern- og Metalarbejder Forbunds
Underhandlingskomite:

M. Ormestad.
(sign.)

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gores herved ugyldige:

Nr. 10726. C. Larsen (Kbhvn. Afdl. 3)
» 11381. P. Petersen (— 6)
» 2473. C. Sivertsen (— 1)
» 3781. H. I. Jensen (Roskilde)

Nr. 11767 Mortensen, 525 V. Christiansen og 4689 A. Hansen har atter fundet deres Bøger.

Fejltagelser.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paa-gældende Medlemmer undskyldte.

Nr. 9288. Hansen
» 9685. Mogensen
» 14412. L. Andersen

Medlem Nr. 3936 H. C. Hansen, bedes indsende sin Medlemsbog til Hovedkontoret, snarest mulig.

Hovedkassereren.

Det tyvende Aarhundrede.

Et nyt demokratisk Ugeblad.

Vi er anmodet om at optage følgende:

Der har i lang Tid været Trang til et underholdende, demokratisk Ugeblad, som med Held kan optage Konkurrencen med de klerikale og snobbete Billedblade, som nu desværre støttes af mange Arbejdere.

Dette Savn vil nu — efter hvad der meddeles i nedestaaende Annonce — blive afhjulpet, idet fhv. Redaktør af »Nordjyllands Arbejderblad«, N. L. Christensen og Journalist J. P. Brochmann, tidligere Pariserkorrespondent for de socialdemokratiske Blade, midt i Juni starter et nyt illustreret 10-Øres Ugeblad:

Det tyvende Aarhundrede. folkeligt illustreret Ugeblad.

Red.: J. P. Brochmann. Udg.: N. L. Christensen.

Til Søndag den 21. Juni udkommer første Nr. af Ugebladet »Det tyvende Aarhundrede«, af hvis Indhold bl. a. fremhæves:

Jean Lèon Jaurès (med Billede). — Det tyvende Aarhundrede, Digt af A. C. Meyer. — Fra Københavns Proletarkvarter (med Billede), Skitse af Fru Lycinka Hansen. — Tunis ved Nat (med Billede). — Københavns Syersker (med Billede), af En Syerske. — Et medfølgende Tillægsblad indeholder Roman (Emile Zola: Alt for Damerne) og Børnelæsning (med Billede).

Ugebladet »Det tyvende Aarhundrede« koster **10 Øre pr. Nr.** (1 Kr. 25 Øre Kvartalet). Det kan bestilles paa Bogtrykkeriet, Bredgade 36, samt i Bogladerne og hos Kolportørerne, og faas til Købs i Bladudsalgene og hos Gadesælgerne. — Til 1. Juli kan Bladet desuden bestilles paa alle Postkontorer og Brevsamlingssteder.

Manufakturforretning.

En i København velkendt ældre Kollega, Alexander Tonnesen, har i Guldbergsgade 21, København N. aabnet en Forretning med Manufakturvarer. Tonnesen ønsker Fagfællers Opmærksomhed henledet paa, at han handler med hvidt Arbejdstøj, Bluser, Skjorter, Underbeklædning m. m. m.

Efterlysning.

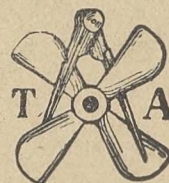
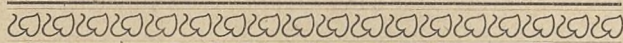
Medlem **Nr. 10558 C. P. Hansen** bedes indsende sin Medlemsbog samt opgive sin Adresse til

Otto Smith,
Larslejstræde 1. København.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St.
Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22, St. 12 $\frac{1}{2}$ —1, 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Helligdage kun mellem 11—12.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12 $\frac{1}{4}$ —1 og 6 $\frac{1}{4}$
—7. Ingen Udbetaling.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12 $\frac{1}{4}$ —12 $\frac{3}{4}$, 6—7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling
til Rejsende 6—7 Aften.
Frederikshavn, F. V. Bech, Danmarksg. 61 $\frac{1}{2}$ o. G. 12 $\frac{1}{2}$ —1, 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Frederikssund, Smed Fr. Hansen, Skolegade. Ingen Udbet.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
Udbetaling 12—1, 6—7.
Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7 $\frac{1}{2}$ —8 $\frac{1}{2}$.
12 $\frac{1}{4}$ —1 $\frac{1}{3}$, 6—7 (Lørdag 4—7).
Hillerød, J. Jørgensen, Svendehjemmet, Helsingørg. Udbetaling
12 $\frac{1}{4}$ —1, Lørdag 6 $\frac{1}{4}$ —7.
Hjørring, Maskinarb. Chr. Jensen, Aalborgvej ved Slagteriet.
6—8. Søndag 12—2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6 $\frac{1}{2}$ —8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ Aften,
Søndag 9—12 Formd.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden.
12 $\frac{1}{4}$ —12 $\frac{3}{4}$, 6—7.
Kolding, Th. Hansen, Vandværksv. Udbet. hver Søndags
Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kol-
ding Svendehjem.
Korsør, Smed J. Jensen, Adr. C. Helleesen, Rolighedsvvej,
Halskov. Ingen Udbetaling.

København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
Maribo, Chr. Christiansen, Bangshavevej 6—7.
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b c. Udbetaling
12—1, 6—7, Søndag 10—12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ Aften.
Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Smallegade 5, 7—8.
— Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11 $\frac{1}{2}$. 12 $\frac{1}{2}$ —1, 6—7.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12 $\frac{1}{4}$ —1. Udbetaling til
Rejsende 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$, Søndag 11—12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Randers, N. C. Lyngbye, Østergade 2. 12—1, 6—7.
Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$, Søndag 9—10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$.
Sorø, V. Knudsen, Rolighed Nr. 1. 12—2.
Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildevvej 3. 12—1, 6—7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
Vejde, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12 $\frac{1}{4}$ —12 $\frac{3}{4}$, 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$. Søndag
11—12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Teknisk Akademi.

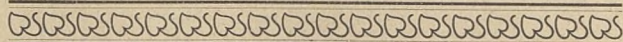
Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestiftelse for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj
og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste
og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt
Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplys-
ninger gives ved skriftlig eller mundtlig
Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Gråphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEIDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 9.

Juli 1903.

15. Aargang.

Lock-out'en i Sverrigs Jernindustri.

Som det allerede paa forskellig Maade er bragt til vore Medlemmers Kundskab, er der i Slutningen af forrige og i Begyndelsen af denne Maaned udbrudt en Lock-out i vort Naboland, der, om den varer ret længe, er vel egnet til at sætte hele den svenske Jernindustri et godt Stykke tilbage.

For os herhjemme, der gentagne Gange har maattet være Prøveklud for lignende „Arbejdsgiver“-Eksperimenter, har det stor Interesse at iagttage dette Fænomen paa Afstand, — rent bortset fra at denne Kæmpe-Lock-out selvfølgelig ikke kan undgaa at faa Indflydelse paa Arbejdsforholdene ogsaa her i Danmark.

Spørger man om Aarsagerne til Udbrudet af denne Kamp, saa kan man ikke undgaa, naar man hører, at det skal være 8 formere i Kristiansstad i Skaane, der har Skylden, — straks at komme til at tænke paa vor egen Lock-out i 1897 indenfor den danske Jernindustri, hvor det var en Strejke af nogle faa Arbejdere i vort fag i Odense og Slagelse, der officielt angaves at være Grunden til Udsnidningen.

Forholdene i Sverrig har da ogsaa udviklet sig akkurat som hos os. Det lille Haandværk er med stigende fart bleven afløst af industriel Stordrift, der ligeledes som hos os dirigeres af moderne Kapitalister og Finantsmænd. Vi skal her ganske forbigaa alle de Dødsfynder, som denne Driftsform stadig begaar imod selve Arbejdet og dets Udøvere; men hvad der overalt maa falde stærkt i Øjnene er dette, at saadanne Arbejdsstandsninger, som den hvorom der her er Tale, nu etableres med samme Lethed og med samme kolde Beregning som den hvormed de samme Kapitalister forhojer eller nedjæt-

ter Kapitalrenten. Der regnes ikke med al den sociale Ulykke som en saadan Kamp fører med sig; det drejer sig, som ved en simpel Borspekulation, kun om, hvorvidt kan en saadan Lock-out betale sig? Kapitalisten bryder sig i saadanne Tilfælde egentlig pokker om den offentlige Mening. De besiddende Klasjer holder i Reglen af sig selv sammen i et saadant Antal og med den nødvendige Pengemagt bag sig, saa denne „offentlige Mening“ i Reglen kan være Arbejdskøberen ligegyldig. — Anderledes med Arbejderne. For dem gælder det om at kunne vinde Støtte gennem Paaavisningen af det rigtige i deres Standpunkter og Berettigelsen i deres Krav.

Det er da ogsaa betegnende, at den svenske saakaldte „Værkstedforening“s Formand, en Hr. Bernström, for nylig i den svenske „Arbejdsgiverpresse“, med en utrolig Overfladiskhed og foragt for Sandheden, har skrevet at de 8 formere ved „Hvilan“s Støberi selv havde erklæret sig tilfreds med et Tilbud om et mindre Tillæg til deres Timeløn, der var stillet dem af Arbejdsgiveren, medens Organisationens Hovedbestyrelse skulde have forbudt disse Arbejdere at nojes hermed! Formerforbundet har, ved at offentliggøre hele den mellem Hovedbestyrelsen og Afdelingen i Kristiansstad forte Korrespondance i „Socialdemokraten“ i Stockholm, klart og tydeligt bevist det rent ud loagnagtige i den fremsatte Paaastand, der tilmed skulde danne en af de vægtigste Grunde for Lock-out'en udadtil. Arbejdsgiverne er derved for en Gangs Skyld sat i Gabestoffen overfor Offentligheden; men som det var at vente, har de til Dato ikke ladet sig anfægte deraf.

Arbejdsgiverne erklærer samtidig, at det ikke er fagforeningerne de vil til Livs, for det pynter jo lidt, og paa samme Tid lader de deres enkelte Medlemmer hverve Arbejdere, der pr. Kontrakt maa forpligte sig til hverken at tilhøre nogen fagforening eller at støtte de udelukkede.

Overalt retter man de groveste Befrydninger mod Arbejderne gennem Overklassens Presse, der skrives af Arbejdskobernes lejede Pennesførere, og samtidig smiglober man med foldt Overlæg Arbejdernes eneste Vaaben, der ligger i deres Sammenlutning og Solidaritet. Thi hvad er det, som Kapitalisten her tilsigter? Jo, Direktør Almqvist ved Lindholmens Værksteder i Göteborg har nylig ved Tiltrædelsen af sin Plads sagt i alt fald sin Mening om Tingen. Han udtalte, skriver „Ny Tid“ i Göteborg: „Jag skall dj—r i mig ta ytterrockarna af arbetarfnobbarna på det här stället åtminstone“.

Det lyder raat; men paa den anden Side maa man ganske vist indrømme, at det er en Mand, der, i Modsætning til det vante Hykleri, tor være sine Hensigter bekendt, — og der skal virkelig Mod til, saadan uden videre at vedkende sig det, at man har til Hensigt at ville skaffe Sverrigs fattige Arbejdere af med „Overfrakken“, hvad enten saa dette tages bogstaveligt eller billedligt talt.

Men vi danske Arbejdere har ikke alene en Pligt til, men det maa ligefrem være os en Æresjag at hjælpe vore svenske fagfæller at beholde frakken paa! Der turde maaske ellers ved Lejlighed vise sig Tendenser til en lignende Afklædning her til Lands.

De svenske Jernfabrikanter har lært Organisationskunstens finesjer af de danske Arbejdsgivere. De svenske Arbejdere gav i fjor deres Modstandere Vind i Sejlene ved Etableringen af den politiske 3-Dages Storstribe, hvad der maaske ikke var flogt; men nu skal denne Ring af magtsyge svenske Aktieselskabsdirektører yderligere styrke sig paa en Lock-out.

Dog, det kunde jo være, at de har forregnet sig. Det gærrer og syder iblandt de svenske Jernarbejdere, man demonstrerer i Gaderne, man holder Møder og vedtager Resolutioner, der sætter et ubrodeligt Sammenhold i 1ste Linje. Formanden for vort svenske Broderforbund, vor Ven Ernst Blomberg, skriver, at „hellere sulter vore svenske Kolleger, end de bøjer Nakke for de mægtige Direktører og Børsjobbere“, og vi bør svare med, at intet Medlem af vort Forbund tøver med at indbetale deres Kontingent. Der bør, saa længe denne Konflikt varer, ikke findes Restancer! Huff paa at vore svenske Kolleger er luffet ude i et Antal, der er mere end dobbelt af, hvad vi har været under vore Kampe i 1897 og 1899.

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbunds 9. Kongres.

Referat.

(Uddrag af Forhandlingsprotokollen).

Kongressen aabnedes Onsdag den 24. Juni Kl. 10 Formiddag i Forsamlingsbygningen, Rømersgade 22.

Formanden, J. A. Hansen, bød de Delegerede et hjerteligt Velkommen til Kongressen og rettede en særlig Tak til de udenlandske Kolleger, som hædrede Kongressen ved deres Nærværelse. Han oplyste derefter, at der var anmeldt 88 Delegerede, repræsenterende følgende 46 Afdelinger:

Aalborg: Lauritz Knudsen og C. L. Theil.

Aarhus: F. F. Samuelsen, N. Leth-Nielsen, J. Christensen, H. P. Christensen, K. N. Frisk og R. Larsen.

Esbjerg: J. Hellner.

Fredericia: Chr. Henriksen.

Frederikshavn: Jul. Hansen.

Hadsund-Mariager: R. Hansen.

Helsingør Afdeling 1: A. Johansen, P. Christensen og F. I. Weber.

Helsingør Afdeling 2: S. Petersen.

Hillerød: Hasselbalch.

Hjørring: M. Jensen.

Holbæk: Langhoff-Petersen.

Holeby: A. Jørgensen.

Horsens: P. Andersen og M. C. Dahl.

Holstebro: Christen Madsen.

Kallundborg: C. Christensen.

Kolding: Fr. Sørensen.

Københavns Afdeling 1: Niels Jacobsen, A. Lorentzen, C. Hansen, A. Michelsen, Jul. Christensen, P. Nielsen, Philip Frederiksen, Louis Jørgensen, Chr. Nielsen, C. A. Petersen, Fr. Bach, Will. Jørgensen, O. Søborg, N. H. Christoffersen, Johs. Henriksen, N. P. Jensen, V. Walther og H. Jørgensen.

Københavns Afdeling 2: P. Borck, Freisleben og H. Petersen.

Københavns Afdeling 3: G. Christensen, H. Hansen og J. Olsen.

Københavns Afdeling 4: C. Knudsen, A. Christensen og Th. Larsen.

Københavns Afdeling 5: M. C. Larsen, H. Jacobsen B. A. Bertelsen, Chr. Hansen, J. Pedersen-Kofoed og Oluf Olsen.

Københavns Afdeling 6: P. M. Petersen.

Københavns Afdeling 7: M. Kirketerp og H. Nielsen.

Maribo: Chr. Sørensen og C. Plath.

Middelfart: P. Rasmussen.

Nakskov: R. Olsen.

Nyborg: Fr. Wendel.

Nykøbing F.: M. Frandsen.
Nykøbing M.: B. Christoffersen.
Næstved: H. P. Johansen.
Norre Sundby: Paul Andersen.
Odense: C. Chr. Larsen og R. H. Hansen.
Præsto: J. A. Sørensen.
Randers: N. C. Nielsen, C. F. Rasmussen og Th. Sørensen.
Roskilde: Jørgen Larsen.
Rønne: H. P. Jensen.
Skive: A. P. M. Pedersen.
Slagelse: H. P. Hansen.
Sorø: C. D. Veinrich.
Stegø: H. Petersen.
Svendborg: P. Hansen og V. Jensen.
Thisted: C. Dysted.
Varde: Th. F. Jørgensen.
Vejle: Th. Pedersen.
Viborg: Julius Jensen.

Endvidere var **Hovedbestyrelsen** tilstede ved følgende 13 Medlemmer:

J. A. Hansen, Vald. Olsen, Niels Lundbye, C. Bech, A. P. Braarup, Chr. Christensen, C. L. Jensen, F. C. Jensen, V. Ohmsen, P. Petersen, Ch. Segato, Otto Smith og M. Sørensen.

Yderligere var vore Broderorganisationer i Udlandet repræsenteret saaledes:

Norge ved M. Ormestad.
Sverrig ved Ernst Blomberg.
Tyskland ved Alex. Schlicke.

Frankrig, England, Østrig og Schweiz havde ogsaa modtaget Indbydelse til at lade sig repræsentere, men kunde af forskellige Aarsager ikke sende Delegerede.

Dagsordenen fastsattes som følger:

- Punkt 1. Mandaternes Provelse.
 -- 2. Valg af Kongressens Tillidsmænd.
 -- 3. Valg af de fornødne Udvalg.
 -- 4. Fastsættelse af Forretningsordenen.
 -- 5. Beretning om Forbundets Virksomhed siden sidste Kongres.
 -- 6. Regnskaberne.
 -- 7. Vor Stilling til Aktieselskabet »Aurora«.
 -- 8. Revision af Lovene.
 -- 9. Fagbladet.
 -- 10. Fastsættelse af Lønninger.
 -- 11. Valg af fastlønnede Tillidsmænd.
 -- 12. Valg af Hovedbestyrelse og Hovedrevisorer.
 -- 13. Fastsættelse af Tid og Sted for næste Kongres.

ad 1. Paa Hovedbestyrelsens Vegne foreslog Formanden til at prøve Mandaterne følgende Repræsentanter, som valgtes: Chr. Christensen og G. Christensen, København, Larsen, Odense, Hasselbalch, Hillerød og R. Larsen, Aarhus.

Paa Udvalgets Vegne meddelte Chr. Christensen, at Udvalget indstillede samtlige Mandater til Godkendelse, hvorefter disse godkendtes.

ad 2. Til Ordstyrere valgtes Otto Smith, Kbhvns. Afd. 1 og A. Johansen, Helsingør.

Til Sekretærer valgtes C. L. Jensen og A. Michelsen, København, Leth Nielsen, Aarhus og L. Knudsen, Aalborg.

* * *

2det Møde, Onsdag Eftm. Kl. 3.

Ordstyrer *A. Johansen*.

ad 3. Det foreslaaede Redaktionsudvalg bestaaende af Vald. Olsen og N. Jacobsen, København samt Samuelsen, Aarhus, valgtes.

Til Udvalg til Revision af Rejse- og Understøttelseskassens Love valgtes: Vald. Olsen og N. Jakobsen, København, Leth Nielsen, Aarhus, R. Olsen, Nakskov og P. Andersen. Horsens, derefter vedtoges det, at Udvalget tilkalder Repræsentanter fra de Afdelinger, der har stillet Forslag til Lovene.

Paa Forslag af Søborg, København, nedsattes et Udvalg bestaaende af P. Nielsen, Petersen Koføed, Adolf Christensen, Vald. Olsen og Jul. Christensen, København, Frands Sørensen, Kolding, P. Andersen, Horsens, Rasmus Larsen, Aarhus og R. Olsen, Nakskov. Dette Udvalg skal straks med Sekretærens Bistand gennemgaa Hovedbestyrelsens Forhandlingsprotokol, for der igennem af faa Oplysninger angaaende Bevillingerne til Aktieselskabet »Aurora«, samt Hovedbestyrelsen til samme.

ad 4. Den af Hovedbestyrelsen foreslaaede Forretningsorden vedtoges med 2 af N. Jakobsen, København, stillede Ændringer, som gik ud paa, at Ændringer eller Underændringer til Hovedforslag, skal være indsendte til Ordstyreren inden Debattens Afslutning, samt at de Delegerede skal stemme fra deres Pladser.

ad 5. Forbundets Formand aflagde en kort Beretning om Forbundets Virksomhed, og henviste iøvrigt til den af Hovedbestyrelsen trykte Beretning. Efter nogen Diskussion godkendtes Beretningen enstemmig.

* * *

3die Møde, Torsdag Morgen Kl. 8.

Ordstyrer *Otto Smith*.

ad 6. P. Borch, Kbhvn., ankede over at nogle afholdte Udgifter ikke var paaført Regnskabet. Ligeledes kritiserede Taleren, at Forbundets Generalstatus for Januar 1903 ikke havde været forelagt Revisorerne til Underskrift. P. Andersen, Horsens, savnede paa Regnskabet en Status for Forbundets Ejendom,

Efter vedtaget Forslag af Walther, Kbhvn., omdeltes Eksemplarer af Forbundets Regnskab for Januar Kvartal d. A. De ovennævnte af Borch fremførte Anker, blev imødegaaet af den afgaaede Hovedkasserer og af Hovedrevisor N. Jakobsen. P. Andersen, Horsens, stillede følgende Resolution der vedtoges:

»Kongressen vedtager, at der paa det aarlige Regnskab for Forbundets Ejendom opføres en Status hvor Ejendommens Værdi er anført«.

Regnskabet godkendtes med 77 St. mod 2.

Fra Københavns Afdeling 4 (Kedelsmedetoreningen) forelaa til Kongressen en Anmodning om Eftergivelse af et Beløb stort Kr. 1300,00 som Afdelingen, grundet paa et Bedrageri fra en upaalidelig Kasserers Side, var blevet skyldig til Hovedkassen. Kongressen vedtog et af N. Jakobsen, Kbhvn., stillet Forslag, saalydende:

»Der gives Københavns Afdeling 4 en Frist af 5 Aar, til at afbetale Laanet og fritager den for at betale Rente af samme.«

Formanden for Svensk Jern- og Metalarbejder-Forbund, Hr. Ernst Blömberg, gav en indgaaende Fremstilling af vor svenske Broderorganisations Udvikling, og meddelte at nævnte Organisation stod for en, som det synes uundgaelig Lock-out, der kunde ventes at ville udbryde i meget nær Fremtid og som, hvis dette indtræffer, vil komme til at omfatte 8 à 10,000 af Forbundets Medlemmer.

Følgende af J. A. Hansen stillede Resolution vedtoges:

»Kongressen paalægger Hovedbestyrelsen at udskrive et Ekstrakontingent af 50 Øre pr. Medlem pr. Uge til Understøttelse af vore svenske Kolleger, saasart og saa længe det maatte være nødvendigt.«

Iøvrigt motiverede Formanden sin Resolution derhen, at det nævnte Beløb kunde supleres med et Beløb af Hovedkassen efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse — ligesom der vel kunde blive Tale om, at anmode Medlemmerne om senere at forhøje deres Bidrag; men i saa Fald mente han, der burde foretages en Urafstemning.

* * *

4de Møde, Fredag Morgen Kl. 8.

Ordstyrer A. Johansen.

ad. 7. Forretningsfører V. Boesen afgav Beretning om Aktieselskabet »Aurora«s Virksomhed. Forretningen havde lige fra første Begyndelse maattet kæmpe med Pengevanskeligheder, da der stadig manglede Driftskapital til de store Arbejder, man havde paataget sig. Desuden havde der været mange Vanskeligheder at overvinde, fordi »Aurora« var et Arbejderforetagende, der tilmed greb ind paa et Felt, hvor man stadig havde med Folk at gøre, der i større eller mindre Grad vare Arbejdernes og Fagforeningernes aabenlyse eller hemmelige Modstandere. Væsenligst paa Grund af denne Modstand, men ogsaa i nogen Grad fordi man manglede Kapital til at sætte i tilstrækkeligt moderne Værktøjer og Maskiner, — havde man sat Penge til paa et Par større Arbejder. Der var dog nu entret om mindre Arbejder og skabt en Kundekreds, der gav Haab om bedre Resultater i Fremtiden.

Forbundets Formand J. A. Hansen, detailede yderligere Beretningen og afgav udførlig Meddelelse om Hovedbestyrelsens Stilling til Aktieselskabet »Aurora«, samt de til Selskabet ydede Laan.

Jul. Christensen kritiserede i et længere Foredrag Hovedbestyrelsens Stilling over for nævnte Selskab, samt udbad sig nogle Oplysninger om forskellige Enkeltheder. Taleren havde bestandig været en Modstander af, at Forbundet støttede dette Selskab med Laan af Forbundets Midler.

* * *

5te Møde, Fredag Eftm. Kl. 3.

Ordstyrer Otto Smith.

Fortsættelse af Punkt 7.

P. Borch (Kbhvn.s Afdl. 2) kritiserede i en lang Tale »Aurora«s Regnskaber og paastod, at der var Uoverensstemmelser imellem flere af de enkelte Poster og de Oplysninger som han tidligere havde modtaget af J. A. Hansen og Boesen vedrørende samme.

Efter yderligere Udtalelser af Nielsen (Randers) og Valther (Kbhvn.s Afdl. 1) vedtoges det, paa Forslag af Vald. Olsen (København) og Samuelson (Aarhus) at nedsætte et Udvalg paa 9 Medlemmer til at fremkomme med Forslag til en fremtidig Ordning af det omdebatterede Spørgsmaal. I Følge Forslaget skulde Udvalget vælges saaledes, at 2 valgetes af Københavns Afdl. 1, 2 af Hovedbestyrelsen og 5 Medlemmer af den øvrige Del af Kongressen. Valgte blev Jul. Christensen, Valther, J. A. Hansen, Vald. Olsen (alle København), A. Johansen (Helsingør), Fr. Sørensen (Kolding), Nielsen (Randers), L. Knudsen (Aalberg) samt A. Christensen (Kbhvn.s Afdl. 4).

ad 8. Man tog derefter fat paa Behandlingen af Lovene:

N. Jakobsen (Kbhvn.s Afdl. 1) motiverede udførligt de af hans Afdeling stillede Ændringer.

* * *

6te Møde, den 27. Kl. 8 Morgen.

Ordstyrer A. Johansen.

Fra det om Aktieselskabet »Aurora« nedsatte Udvalg forelaa en enstemmig Indstilling, der var trykt og omdelt til samtlige Kongressens Medlemmer.

Forslaget der vedtoges uden nogen væsentlig Debat med 89 Ja mod 8 Nej, undlade vi her at aftrykke, dels af Hensyn til Pladsen, dels af Hensyn til Aktieselskabet »Aurora«s fremtidige Stilling.

ad 8. Behandling af Lovene.

§ 1. Vedtoges uforandret.

§ 2. Afsnit a og b vedtoges uforandret.

c forandredes som nedenstaaende, ligesom der tilføjedes et nyt Afsnit d.

c. Midlernes Anvendelse er følgende:

Forbundets Administration 5 Øre pr. Uge, Rejse- og Understøttelseskassen 25 Øre og Strejkekassen 40 Øre pr. Uge. Af Strejkekassens Midler udbetales dog ved hver Kvartals Slutning til Afdelingerne til Hjælp til Administrationen 4 Øre pr. solgt Kontingentmærke, ligesom dens Midler kan anvendes paa den i Rejse- og Understøttelseskassens Loves § 39 antydede Maade.

d. Strejkekassens Midler maa kun anvendes som udtrykkelig tilladt paa sidste Kongres.

Man vedtog i Principet Indførelsen af Indskudsmærker og fastslog en Indbetaling til Hovedkassen af henholdsvis Kr. 3.50 og 1.50, men overlod forøvrigt Formningen af Ordlyden til Redaktionsudvalget.

§ 3. Vedtoges uforandret.

§ 4. I Afsnit b tilføjes efter 100 Medlemmer »eller Dele deraf«.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
6420	Niels Andersen	Aarhus	19-2-83	Kbh. Afdl. 2	11-10-02	Kbh. Afdl. 2	14-2-03
7678	Laurits Bjergaard	—	17-2-72	Aarhus	11-8-95	Aarhus	27-12-03
8406	Carlo Christensen	København	14-8-72	Kbh. Afdl. 1	28-8-97	Kbh. Afdl. 1	21-3-03
8699	Carl Christensen	Thisted	8-8-83	—	1-11-02	—	25-4-03
7934	H. H. Erbe	København	26-6-76	— 2	24-7-97	— 2	27-12-03
4515	Jens Johan Frederiksen	Stige pr. Odense	23-11-81	Odense	18-10-02	Odense	2-5-03
4167	Prosper Gillis	Neumünster	9-8-79	Tyskland	17-4-02	Aarhus	14-2-03
11179	Harald Hansen	København	2-9-69	Kbh. Afdl. 1	17-9-98	Kbh. Afdl. 1	4-4-03
9753	Hans Alb. L. Hansen	Odense	7-8-83	Odense	9-4-02	Frederikshavn	4-4-03
9404	Anton Hansen	Piersnæs pr. Bandholm	26-6-73	Maribo	6-8-97	Maribo	28-3-03
13793	Sofus Emil Hersted	København	15-6-60	Kbh. Afdl. 1	30-4-00	Kbh. Afdl. 1	28-3-03
2480	Carl Bernh. Jensen	—	13-3-82	—	23-2-03	—	25-4-03
8421	J. C. V. Jensen	—	20-8-77	—	11-9-97	—	28-3-03
5010	Jens Jensen	Thun	23-9-72	Silkeborg	4-7-02	Aarhus	21-2-03
7668	Jens Jensen	Fugelso	27-11-81	Aarhus	2-11-01	—	14-2-03
11612	Jens Chr. Jensen	Dronninglund, Aalborg	14-2-75	Fredericia	1-8-96	—	14-3-03
9069	Jul. Peter Jørgensen	Dirnisse, Faaborg	27-12-79	Svendborg	19-1-02	Svendborg	29-11-02
2668	Jens Jespersen	Rind	25-12-75	Aarhus	20-7-01	Aarhus	21-3-03
5199	J. Jepsen	Neis pr. Lemvig	19-10-62	Esbjerg	18-8-96	Esbjerg	26-7-02
2834	Peter Jessen	Boerslev pr. Kolding	30-3-70	—	1-1-91	—	11-10-02
1277	Karl Kaimar	København	5-7-82	Kbh. Afdl. 2	22-2-02	Kbh. Afdl. 2	7-2-03
6429	A. Lundgren	Sverrig	31-8-70	—	8-11-02	—	10-1-03
7134	Harald V. Laursen	Holstebro	4-10-81	Frederikshavn	2-5-00	Frederikshavn	4-4-03
13303	Christian Møller	Svenstrup	15-7-82	Hads.-Mariager	5-5-01	Kbh. Afdl. 1	18-4-03
8783	P. C. Nielsen Møller	Mygind pr. Randers	15-3-60	Kbh. Afdl. 1	7-2-03	—	11-4-03
9096	Niels Nielsen	Nykøbing F.	4-8-81	Thisted	15-6-00	Maribo	28-3-03
14446	P. Nielsen	København	13-5-76	Kbh. Afdl. 2	27-10-00	Kbh. Afdl. 2	31-1-03
4436	Hans Nielsen	Vester Skårninge	10-1-81	Svendborg	9-11-02	Svendborg	28-3-03
1333	N. Chr. Nielsen	Randers	13-3-59	Kbh. Afdl. 2	22-9-94	Kbh. Afdl. 2	14-2-03
1396	Rasmus P. Nielsen	Nakskov	15-2-68	—	21-3-96	—	24-1-03
4382	Carl Chr. F. V. Ovesen	Fredericia	3-2-83	— 1	17-1-03	— 1	25-4-03
777	Hendrik Peter Petersen	Valby	30-7-67	—	27-4-01	—	18-4-03
2298	Henry Petersen	København	28-2-75	—	18-4-96	—	4-4-03
2453	Ulrich Petersen	—	27-12-80	—	4-4-03	—	4-4-03
13723	Hans Peter Marinus Petersen	—	15-8-80	—	6-4-00	—	11-4-03
13728	Chr. Hans Petersen	—	24-5-80	—	6-4-00	—	28-3-03
9407	J. Petersen	Slagelse	10-10-43	Maribo	7-8-97	Maribo	28-2-03
14870	J. Petersen	København	23-3-76	—	7-7-00	—	21-3-03
7349	H. Rasmussen	—	15-11-78	Kbh. Afdl. 1	28-2-03	Kbh. Afdl. 1	28-3-03
11502	Adolf Rasmussen	Svendborg	17-2-79	Svendborg	10-9-98	—	4-4-03
7693	Johannes Fr. W. Reif	Woyens	29-9-72	Aarhus	12-10-01	Aarhus	7-2-03
969	Martin Sloth	Kni pr. Grenaa	16-4-98	Kbh. Afdl. 1	4-6-01	Kbh. Afdl. 1	28-3-03
2436	Carsten Aug. Sandberg	København	2-2-81	—	1-4-03	—	4-4-03
8235	E. M. O. Sanderhoff	Aalborg	7-9-56	—	29-1-98	—	4-4-03
13900	Hjalmar J. Steffensen	København	3-2-81	—	7-7-00	—	28-3-03
1265	Severin Wagner	—	8-3-76	— 2	29-11-02	— 1	25-4-03
	H. T. Zeidler	—	19-11-65	— 1	20-8-98	—	7-2-03
2843	P. Jensen Øster	Struer	14-4-66	Esbjerg	17-7-95	Esbjerg	5-5-03

Bekendtgørelse fra Klubben i Assens.

Fagfæller, som kommer til Assens, anmodes om, før de søge Arbejde i Byen, at henvende sig til Smed H. P. Rasmussen, Nygade Nr. 20.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gores herved ugyldige:

- Nr. 171. N. F. Jensen (Kbhvn. Afdl. 1)
 » 322. Chr. Nielsen (—)
 » 7086. C. C. Petersen (—)

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Januar Kvartal 1903.

<i>Indtægt.</i>	Kr.	Øre	<i>Udgift.</i>	Kr.	Øre
Solgte Mærker	17502	00	Udbetalt Understøttelse i Jan. à Kr. 2,00 ..	10962	00
— Julemærker	4872	00	— i — à - 1,50 ..	11170	50
Tilbagebetalt Understøttelse	94	00	— i — à - 1,00 ..	5361	00
Strejkekassens Tilskud	42498	00	— i Febr. à - 2,00 ..	5282	00
			— i — à - 1,50 ..	6348	00
			— i — à - 1,00 ..	9677	00
			— i Marts. à - 2,00 ..	2846	00
			— i — à - 1,50 ..	3661	50
			— i — à - 1,00 ..	9598	00
			Kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Balance...	64966	00	Balance...	64966	00

Vald. Olsen, Hovedkasserer.

Revideret og fundet rigtigt. København, den 3. Maj 1903.

N. Lundbye.

N. Jacobsen.

P. Borch.

Viggo Stilling.

- Nr. 8815. Alfred Nielsen (Kbhvn. Afd. 1)
 » 9721. K. J. Gummesen (Helsingør 2)
 » 9767. P. Chr. Hansen (Odense)

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 7600. Chr. K. Christensen
 » 2865. T. M. Petersen
 » 14629. Wilh. E. Hansen
 » 2469. A. F. V. Petersen
 » 10952. Vald. Jensen.
 » 1098. V. Klamer.
 » 8519. C. V. Petersen.

Nr. 10726 Laur. C. Vald. Larsen, 13382 A. Jørgensen
 og 2473 C. Sivertsen har atter fundet deres Bøger.

Hovedkassereren.

Til Læserne af Bladet.

Vi lovede i forrige Nr. af Bladet, at vi i nærværende Nr. vilde give en detailleret Redegørelse for den Helleringske Konflikt med tilhørende Retssager. Vi har imidlertid af Mangel paa Plads maattet udskyde dette til næste Maaned.

Red.

Forbundets Anvisningskontorer.

- Aarhus, R. Larsen, Østergade 54. St.
 Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22. St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12³/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, F. V. Bech, Danmarksg. 61¹ o. G. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂
 Frederikssund, Smed Fr. Hansen, Skolegade. Ingen Udbet.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.

- Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, A. Johansen, Stengade 73, Stuen. 7¹/₂—8¹/₂. 12¹/₄—1¹/₂, 6—7 (Lørdag 4—7).
 Hillerød, J. Jørgensen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling 12¹/₄—1, Lørdag 6¹/₄—7.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften, Søndag 9—12 Formd.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Vandværksv. Udbet. hver Søndags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed J. Jensen, Adr. C. Hellesen, Rolighedsvej, Halskov. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejsstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Chr. Christiansen, Bangshavevej 6—7.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Smallegade 5, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
 Randers, N. C. Lyngbye, Østergade 2. 12—1, 6—7.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften. Søndag 9—10.
 Stege, A. Vivel, Nygade, Lendemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, S. P. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

I Afsnit f, 3. Stykke, forandres 500 Medlemmer til 600 og tilføjes »i København eller 300 Medlemmer i Provinserne«.

I Afsnit g udgaar: »Endvidere vælges 4 Suppleanter.«

7de Møde, Lørdag Eftm. Kl. 2.

Ordstyrer *Otto Smith.*

§ 5 a. Vedtoges uforandret.

b. Repræsentantskabet skal sammenkaldes af Hovedbestyrelsen i hvert Aars November Maaned, dog ikke det Aar, hvor der afholdes Kongres, eller i et Aar, hvor der efter 1. August har været afholdt ekstraordinært Repræsentantskabsmøde. Foruden kan Hovedbestyrelsen til enhver anden Tid indkalde Repræsentantskabet *om fornødent* telegrafisk med 48 Timers Varsel.

I Tilfælde, hvor en almindelig Strejke eller Lock-out i Faget kan forudses, og forinden en saadan Strejke eller Lock-out afsluttes, skal Repræsentantskabet altid sammenkaldes og tage Beslutning.

Repræsentantskabsmøderne ere beslutningsdygtige uanset de Mødtes Antal. Paa det aarlige ordinære Repræsentantskabsmøde gives der Repræsentanterne Lejlighed til at aflægge en kort Beretning vedrørende de faglige Forhold paa deres Hjemsted, ogsaa indeholdende Afdelingens Stilling til de af Hovedbestyrelsen der truffene Afgørelser.

Hovedbestyrelsen giver paa Repræsentantskabsmøderne en kortfattet Oversigt over Forbundets Stilling.

c og d vedtoges uforandret.

e. Hovedbestyrelsen kan ikke uden Repræsentantskabets Samtykke behæfte Forbundet med Gæld.

f og g vedtoges uforandret.

§ 6, sidste Stykke, forandres til:

Sekretæren bistaar Formanden og eventuelt Hovedkassereren i deres daglige Forretninger.

§ 7 a tilføjes:

Det reviderede Regnskab tilsendes efter hvert Kvartals Slutning samtlige Afdelinger, paa hvis Kontor det efter Begæring skal overlades ethvert Medlem til Eftersyn.

b vedtoges uforandret.

§ 8, 1ste Stykke, tilføjes: »Revisorerne ere hritiske«.

§§ 9, 10 og 11 vedtoges uforandret.

§ 12 a og b vedtoges uforandret.

c. Medlemmer, som paa Grund af Arbejdsforhold ere *tvungne* til at indmelde sig i andre faglige Organisationer, eller som arbejde i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag, kunne, *naar dette anerkendes af Forbundet*, erholde hvilende Medlemsret (dog ikke udover 2 Aar) mod at betale et ugentligt Kontingent af 10 Øre, hvoraf 5 Øre betales til Afdelingen og 5 Øre til Forbundets Administration.

Medlemmer, som Forholdene *ikke* tvinger ind i andre *faglige* Organisationer, men som kommer i saadanne Livsstillinger, at de er berettiget til at udmelde sig af Forbundet, kan erholde hvilende Medlemsret mod at betale et ugentligt Kontingent af 25 Øre, hvoraf 15 Øre indbetales til Rejse- og Understøttelseskassen og de resterende 10 Øre som ovenfor nævnt.

Saadanne Medlemmer kunne atter indtræde i deres

gamle Rettigheder, hvis de tilmeldes Organisationen inden Udløbet af ovennævnte Tidsrum, i modsat Tilfælde betragtes de som udmeldte. Hvilende Medlemsret tillægges ikke Medlemmets Anciennitet i Forbundet.

I alle Tilfælde indtræder Retten til Jule- og Arbejdsløshedsunderstøttelse dog først, efter at Medlemmet efter sin Tilmeldelse har arbejdet mindst 2 Maaneder ved Faget og der er gaaet lige saa lang Tid som de har haft hvilende Medlemsret, dog ikke under 2 Maaneder og ikke over 1 Aar. d og e vedtoges uforandret.

f. Under Militærtjeneste og Sygdom, samt naar et Medlem ikke arbejder, medens han læser til Eksaminer, er Pligter og Rettigheder, saavel til Forbundet som til Rejse- og Understøttelseskassen, hvilende. Anmeldelse om Sygdommens, Militærtjenestens eller Læsningens Begyndelse og Slutning skal uopholdelig foretages.

For Medlemmer, som arbejder i Udlandet paa Steder, hvor der ikke findes nogen Organisation i vort Fag, og som undlade at andrage om hvilende Medlemsret i Henhold til Punkt e, indtræder Retten til Understøttelse først 2 Maaneder efter at Vedkommende atter er tilmeldt og har betalt alt paaløbet Kontingent.

g. Medlemmer, der sejler med Dampskibe, kan der tilstaaes en længere Restanceetid, end Lovene ellers tillader, dog ikke over 2 Maaneder i indenrigs Fart. Den samme Restancefrist gælder de Medlemmer, som sejler i *eksport* Fart paa Norge, Sverrig, Tyskland og England og som saadan anløber dansk Havn hver 14. Dag. Andre Medlemmer der sejle i udenrigs Fart, tilstaaes en Restancefrist af 6 Maaneder. Betingelsen er dog, at det forinden er anmeldt for den Afdeling, Vedkommende forlod. Tilmeldelse skal ske senest 8 Dage efter Afmønstringen.

Montører, som arbejder i Udlandet, har 10 Ugers Restanceetid, naar Afrejsen er anmeldt i Forvejen.

h. Naar et Medlem er fyldt 55 Aar og i de sidste 15 Aar uafbrudt har været Medlem af Forbundet, kan han, *for saavidt hans Arbejdskraft er svækket*, fremtidig fritages for at betale Kontingent og dog bibeholde alle sine Rettigheder.

Herefter vedtoges følgende Resolution med 32 Stemmer mod 20.

»Medlemmer, som har hvilende Medlemsret ved disse Loves Vedtagelse, kan, saafremt de ønsker det, bibeholde den til næste ordinære Kongres«.

Afdelingernes Love.

§ 13 a vedtoges med følgende Tilføjelse:

Ingen kan være Medlem paa mere end et Nr.

Afsnit b, c, d, e og f vedtoges uforandret.

§ 14. Kontingentets Størrelse, der ikke maa være mindre end 75 Øre ugentlig, bestemmes ved en Generalforsamling.

For rejsende Medlemmers Vedkommende maa et ugentligt Kontingent af 75 Øre ikke overskrides.

Afdelingen fastsætter Medlemmernes Restancefrist, der i intet Tilfælde maa overstige 4 Uger, jfr. dog § 12, f. og g. i almindelige Bestemmelser.

§§ 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 og 22 vedtoges uforandret.

§ 23. Arbejdsløse Medlemmer, som endnu ikke ere understøttelsesberettigede, kan ved Henvendelse hver Uge til vedkommende Tillidsmand erholde foreløbige Stempler.

Arbejdsløse Medlemmer, som slet ikke optage Understøttelse tiltrods for, at de have Ret til denne, ere kontingentfrie.

Naar Arbejdet atter paabegyndes, skal Restancerne afbetales med mindst 3 Ugers Kontingent pr. Uge.

Det samme gælder dem, der efter at have erholdt Understøttelse i 70 Dage vedblivende ere arbejdsløse.

§ 24 a. Tidligere Medlemmer af Forbundet, som ere slettede paa Grund af Restance, kunne kun optages paany mod at betale alt Ekstrakontingent, som er paalignet siden de blev slettede, alt paaløbet ordinært Kontingent (dog ikke ud over det første halve Aars), nyt Indskud samt al anden Gæld til Forbundet eller dets Afdelinger.

Hovedbestyrelsen har dog Ret til at dispensere fra dette Punkt — baade i opadgaende og nedadgaende Retning — i Tilfælde, hvor særlige Forhold tale derfor og Afdelingerne anbefaler samme.

b, c og d vedtoges uforandret.

§§ 25 og 26 vedtoges uforandret.

§ 27. Disse Love kan kun forandres eller ophæves paa en Kongres eller ved en Urafstemning.

Love for Rejse- og Understøttelseskassen.

§§ 28 og 29 a vedtoges uforandret.

b tilføjes: I sidstnævnte Tilfælde indtræder Understøttelsen 2 Maaneder efter Indmeldelsesdatoen, dog først, naar der er indbetalt mindst 8 Ugers Kontingent.

c, d, og e vedtoges uforandret.

§§ 30 og 31 vedtoges uforandret.

§ 32 tilføjes: Naar dette er sket, udbetales al tilgodehavende Understøttelse.

Dog kan et Medlem erholde en ny Bog expres, saafremt han selv vil afholde de dermed forbundne Udgifter.

§ 33. Sidste Stykke forandres til: Den, der tager Understøttelse for Arbejdsdage, forsætlig bortkaster eller tilintetgor eller pantsætter sin Medlemsbog, kan af Hovedbestyrelsen sættes tilbage i Rettigheder.

§§ 34, 35, 36, 37 og 38 vedtoges uforandret.

§ 39. Heri forandres 3 Aar til 4, og 6 Aar til 8.

§ 40 vedtoges uforandret.

§ 41. Indsættes efter »hvert Medlem«:

(Medlemmer, som erholder Fristempler og arbejdsløse Medlemmer, som ikke erholder Juleunderstøttelse, dog undtagne).

§ 42 og 43 vedtoges uforandret.

§ 44 tilføjes:

d. Medlemmer, der ikke har haft mindst 6 Ugers Arbejde ved Faget i de sidste 2 Aar, har intet Krav paa Understøttelse.

e. Medlemmer, der nyde Alderdomsunderstøttelse, kan ikke erholde Hjælp af Rejse- og Understøttelseskassen.

f. Naar et Medlem ikke vil tage Arbejde, naar saadant tilbydes ham igennem Forbundet, kan Understøttelsen fratages ham.

§§ 45 og 46 vedtoges uforandret.

Herefter vedtoges Lovene for Rejse- og Understøttelseskassen enstemmig.

8de Møde, Søndag Morgen Kl. 8.

Ordstyrer A. Johansen.

Redaktionsudvalgets Affattelse af § 13 c saalydende:

I Indmeldelsesafgift betaales 5 Kr. Udlæringer, der melder sig senest 10 Dage efter Læretidens Udløb, betaler kun 2 Kr. Af ovennævnte Beløb indbetales henholdsvis 3 Kr. 50 og 1 Kr. 50 Øre til Hovedkassen, der leverer Afdelingerne Indskudsmærker til Indklæbning i Medlemsbøgerne.

Vedtoges.

Regler for Arbejdsanvisningskontorerne.

Vedtoges uforandret.

Klublove.

I Formaalet slettes sidste Stykke.

§§ 1, 2, 3 og 4 vedtoges uforandret.

§ 5 tilføjes:

Og de opsparedede Midler maa kun bruges efter Bevilling paa et Møde, hvor mindst Halvparten af Medlemmerne ere til Stede, med mindre Klubbens Medlemmer paa Forhaand er gjort bekendt med saadant Forslags Fremkomst.

§§ 6, 7, 8 og 9 vedtoges uforandret.

§ 10 tilføjes:

Saafernt en Klub selv fører Akkordbøger, er Medlemmerne pligtige at give Meddelelse til Klubben (eventuelt aflevere deres Akkordsedler o. l.) med fornøden Oplysning om Arbejdets Art og Omfang, samt Akkordprisen. Undladelse herat kan forelægges Afdelingens Generalforsamling til Behandling efter Afdelingslovenes § 13 f.

§§ 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 vedtoges uforandret.

§ 17. De to sidste Stykker forandres saaledes:

Kassereren modtager Kontingent fra Klubbens Medlemmer og indbetaler det mindst hver anden Uge til Afdelingskassereren. Han bør saavidt mulig mod den Tid, da Medlemmerne ikke kan staa længere til Restance, minde dem om at betale.

Klubformanden og Klubsekretæren kontrollerer, at Klubkassereren mindst hver anden Uge indbetaler til Afdelingskassereren.

§§ 18, 19, 20, 21, 22 og 23 vedtoges uforandret.

Herefter vedtoges Klublovene enstemmig.

ad 9. Formanden, J. A. Hansen, fremsatte nogle Betragtninger over Fagbladet og mente, at der kunde være nogle Forandringer at gøre, men da vore Forhold vare for smaa, foreslog Taleren, at man udgav Fagbladet i den hidtil værende Form. Dette vedtoges.

ad 10. Formandens Løn fastsattes til 2000 Kr. aarlig. Hovedkassererens og Sekretærens til 1800 Kr. aarlig og Revisorernes til 40 Kr. Kvt.

ad 11.

Til Formand valgtes J. A. Hansen med 82 St.

- Hovedkasserer - A. Johansen - 91 -

- Sekretær - N. Lundbye - 85 -

ad 12. Til Hovedbestyrelse valgtes:

Otto Smith med 80 St.

Martin Sørensen - 76 -

Vald. Olsen - 73 -

A. P. Braarup - 73 -

Kirketerp	med 72 St.
A. Christensen	- 65 -
Ch. Segato	- 61 -
W. Walther	- 61 -
W. Ohmsen	- 58 -
F. C. Jensen	- 55 -

Til Hovedrevisorer valgtes:

N. Jakobsen	med 79 St.
G. Christensen	- 78 -
V. Stilling	- 68 -

Suppleant A. Michelsen 40 St.

ad. 13. Det vedtoges at afholde næste Kongres i København senest inden 1. August 1905.

Derefter havde Alex Schlicke, Stuttgart, og Ormestad, Christiania, Ordet, hvor de takkede for den overordentlig elskværdige Modtagelse som der var blevet dem til Del i København, samt udtalte deres Anerkendelse om vore Organisationer.

Til Slut havde J. A. Hansen Ordet for at takke for den Tillid, der var vist ham ved at genvælge ham til Formand og udtalte sin Tillid til Fremtiden, da vor Organisation nu stod saa stærk, som nogensinde, og takkede de Delegerede for det energiske Arbejde, som de havde udført i de forløbne Dage. Endelig rettede han en hjertelig Tak til de udenlandske Repræsentanter for deres Deltagelse i Kongressen.

Hvorefter Ordstyreren sluttede den 9de Kongres.

Fagmøder i Provinserne.

Medens Sommerens bedste Tid er inde, samles Arbejderne Søndag efter Søndag Landet over til Fest i de forskellige Byer, der efter Tur danner Samlingssted for den af det politiske Styre anlagte Agitationskreds.

Disse Fester er alle uden Undtagelse jævne og almindelige Folkefester, hvor Arbejderen nyder sin Mad og Drikke — eventuelt en lille Svingom — i den frie Natur.

Men hvad der giver disse Fester nogen Betydning og Karakter, er naturligvis de Fagmøder, der i Reglen gaar forud for enhver Fest, og saa de politiske Taler, der af kendte Partiførelser holdes ved selve Festen.

Søndagen den 12. Juni var der stort Arbejderstævne i Odense. Smede og Maskinarbejderne holdt Fagmøde paa »National«. Der var fremmødte Fagfæller fra Svendborg, Nyborg, Kerteminde, Assens og Middelfart.

Forbundets Formand var til Stede og holdt et indgaaende Foredrag om vort Forbunds Stilling overfor Arbejdsgiverne i vort Fag, Resultaterne af den nys afholdte Kongres samt den i Sverrigs Jernindustri etablerede Lock-out. Han betonede særlig, angaaende det 1ste Punkt, at de fyenske Jernfabrikanter, paany ved den af os udarbejdede Statistik, viste sig at hævde deres Ry som de gennemgaaende daarligste Betalere i Landet.

Angaaende Lock-outen i Sverrig bad Formanden, under stærk Tilslutning, de fyenske Kolleger om at betragte det som en Æressag af al Kraft at støtte vore svenske Fagfæller. Der herskede en udmærket Stemning baade under og efter Mødet.

Hjørring.

Søndag den 12. ds. afholdtes Arbejderfest i Hjørring, ved hvilken Lejlighed Smedene fra Aalaorg, N.-Sundby, Brønderslev og Frederikshavn i et forholdsvis stort Antal havde givet Møde, for at deltage i det der berammede Fagmøde. Forbundets Sekretær, N. Lundbye, var til Stede og talte henholdsvis om de paa den nys afholdte Kongres truffne Vedtagelser samt om den for Tiden i Sverrig stedfindende Lock-out. Efter at Taleren havde præciseret Nødvendigheden af, at maatte yde vore svenske Kolleger den størst mulige Støtte og stillet i Udsigt, at et endnn højere Bidrag end det allerede paalignede mulig vilde blive nødvendigt, sluttede han med et Leve for et snarligt og heldigt Udfald af den Kamp, som vore svenske Kolleger befandt sig i. Enstemmige, kraftige Huraer fulgte dette Leve. Den gode Forstaaelse hos vore nordjyske Kolleger baader dem til Ære.

Uorganiserede Fagfæller

og

Pligten til at arbejde sammen med dem.

I længst forsvundne Dage stod Arbejdsgiverne som bekendt paa det Standpunkt, at de overhovedet ikke vilde beskæftige Fagforeningsmedlemmer, og da man en skønne Dag, i Kraft af Udviklingen, der af sig selv efterhaanden fuldbyrdede Arbejdernes Sammenslutning, naturligvis maatte opgive dette Standpunkt, saa gjorde man det tilsyneladende kun grumme nødtigt. Arbejdsgiverne slog sig nemlig paa at forlange, at det gjordes til Pligt for Fagforeningsmedlemmer at arbejde sammen med Ikke-Medlemmer.

Dette Princip fandt sit første ret vage Udtryk i Forliget af 12. September 1897 mellem Jernfabrikanterne og os, hvori det hed, at »Fagforeningsmedlemmerne og de Arbejdere, der staar udenfor Fagforeningerne, hverken indbyrdes eller gensidigt maa forulempe hinanden under Udførelsen af deres Arbejde«; og denne Bestemmelse blev i alt Fald den Gang udlagt saaledes af Fabrikanterne, at vore Medlemmer var forpligtede til at arbejde i Fred og Ro sammen med deres Skruerækkere. Paa den anden Side er det tydeligt nok, at dem, der har skrevet Forliget, er gaaet uden om Sagens Kærne; thi det, ikke at maatte »forulempe hinanden under Udførelsen af Arbejdet«, tvinger naturligvis ikke den ene Part til at arbejde sammen med den anden.

Til Trods for at Arbejdsgivernes Kærlighed til Skruerækkere sikkert er kølnet stærkt igennem Aarene, ligesom de vistnok i al Almindelighed har givet Afkald paa Tanken om at arbejde med »Ikke-Medlemmer«, saa er man dog stadig kommen tilbage til Princippet. Det hedder saaledes i Forliget mellem de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen af 5. September 1899, at »Efter Konfliktens Afslutning maa der ikke paa nogen af Siderne finde nogen Art af Boycotting Sted hverken overfor Arbejdsgivere eller Arbejdere.«

Her troede sikkert nok en Mængde Arbejdsgivere at have fundet en Universalbestemmelse, der i alle Tilfælde

kunde bruges til at beskytte Ikke-Fagforenings-Medlemmer, og selv Arbejdsgiverforeningens øverste Ledelse troede aabenbart en Tid paa noget saadant; men i Efteraaret 1900 maatte disse Illusioner i alt Fald briste, thi paa nævnte Tidspunkt tabte Arbejdsgiverforeningen en Sag ved den »permanente Voldgiftsret«, hvorunder de samv. Fagforb. og »Kuskenes Fællesforbund« i København var indstævnedes, fordi nogle Medlemmer af sidstnævnte Forbund havde nedlagt Arbejdet hos en Vognmand paa Vesterbro, med det Formaal at tvinge Vognmanden til at afskedige nogle Kuske, der ikke stod i Forbundet.

Voldgiftsretten gik ud fra, at Kuskene havde Ret til at strejke paa et saadant Spørgsmaal, naar ellers Forliget overholdtes, og det drejede sig altsaa kun om at konstatere, om der ved det skete var begaaet et Brud. Ved sin Kendelse kom Retten altsaa til det Resultat, at der ikke var begaaet noget Brud og Arbejdsgiverforeningen paalagdes Sagens Omkostninger.

Der findes efter dette intet som helst, der tvinger organiserede Folk til at arbejde sammen med uorganiserede. Spørgsmaalet er da nærmest et rent Magtspørgsmaal. Men det er ingenlunde behageligt at skulle anvende Magt her, thi vore Organisationer er jo dog byggede op paa at oplyse Arbejderen om det formaalstjenlige i at staa i en Forening, der saavel varetager den enkeltes — som Fællesinteresserne.

Men paa den anden Side er i Længden al Organisation umulig for os, hvis ikke Arbejderne indrømmes Ret til at holde Diciplin i Rækkerne. Dette gælder naturligvis i særlig Grad de større Arbejdspladser. Vi kender jo saa godt alle, hvor deprimerende det virker, naar der pludselig kommer en Fagfælle i Arbejde paa et Værksted, og han straks stiller sig i Opposition til alt, hvad der ellers anses for god Tone og Kammeratskab. Hvis nu denne nye Mand fastholder sin eksklusive Stilling, saa sker der let det, som der hændte forleden hos Burmeister & Wain paa Refshaleøen, at hele Værkstedets øvrige Besætning gaar, selv med den Risiko for Øje, ikke at komme i Arbejde igen paa dette Sted. En saadan Fremgangsmaade er naturligvis ikke paa sin Plads — navnlig naar man ikke først har forsøgt en mindelig Ordning med vedkommende Arbejdsgiver — thi er der noget, vi som Fagforenings Medlemmer maa holde fast paa, saa er det først og fremmest dette, at vore med Arbejdsgiverne indgaaede Overenskomster nøje overholdes.

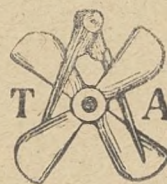
Det turde da ogsaa være forholdsvis let at overholde det, som det drejer sig om paa dette Omraade, nemlig vore Voldgiftsregler; thi, i Henhold til hvad vi foran har gjort gældende, er der intet, der kan tvinge os til at staa sammen med Uorganiserede eller med Skruebrækkere. Kun kan det forlanges, at man i dette som i alle andre Tillælde prøver Forhandlingens Vej, forinden man fører Krig.

Det er selvfølgelig nødvendigt i det hele at gaa frem med Varsomhed paa dette Felt, thi der findes jo rundt om paa Værkstederne Folk, som vi af en eller anden Grund paa ingen Maade ønsker ind i Fagforeningen. Der er f. Eks. ældre svagelige Folk, der ikke kan vente Forhøjelser i Lønnen, hvorfor skulde vi forlange dem i Fagforeningen, hvis de ikke selv vil, fordi de paa anden Maade (i Understøttelsen) ser deres Fordel derved. Der kan ogsaa findes

Folk, der hvad Hæderligheden angaar staar paa et saadant Standpunkt, at man maa betakke sig for deres Selskab.

Men i al Almindelighed behøver vi næppe at befrygte mange Konflikter paa dette Omraade; thi Arbejdsgiverne er vel i Reglen »neutrals«; men vi tror næppe, at de har nogen Tendens til, naar vi undtager ganske enkelte, at holde Haanden over dem, der paa den ene eller den anden Maade sætter sig op imod Flertallet, og hvorledes skulde de ogsaa kunde indtage en saadan Stilling, naar deres egne Love indeholder skarpe Bestemmelser over for dem, der forser sig under en Konflikt i deres egen Lejr, og naar Arbejdsgivernes Medlemsblad ret ofte, som Tilfældet er, taler et skarpt Sprog, naar der er Tale om Kollegialitet.

Afdelingskassererne anmodes om indtil nærmere Meddelelse foreligger at adressere alt Regnskabet vedrørende til N. Lundbye.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestanstalt for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

**St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.**

Redigeret af J. A. Hansen.
Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEIDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 10.

August 1903.

15. Aargang.

Til forstaaelse af „Fælles Værkstedesregler“.

Bestemmelsen i „Fælles Værkstedesregler“ § 3, 3. Stk., der omhandler de saakaldte Kilometerpenge, har givet Anledning til nogen Strid, der dog i alle Tilfælde er bilagt ved forhandling eller Mægling.

Som bekendt betales Kilometerpengene efter den almindelige Regel, at der ved Udmaalingen af Afstanden mellem det Sted, hvor Arbejderen er antaget, og det Sted, til hvilket han er sendt paa Udearbejde, maales i „lige Linie“, medens der kan tænkes Tilfælde, hvor Arbejderen for at komme til det ham betroede Udearbejde maa tilbagelægge en Vej, der er dobbelt saa lang eller maaffe endnu mere, end naar man kunde gaa tværs over alle forhindringer.

Imidlertid indeholder den samme § en Sætning, der lyder saaledes: „med mindre særlige Forhold kræver anden Aftale“, og der er hertil knyttet en Anmærkning, der nævner et Tilfælde, hvor „Reglen i lige Linie ikke kan anvendes“. Dette kan selvfølgelig kun forstaaes saaledes, at Arbejderen har Lov til at kræve en Merbetaling, hvor særlige Forhold paa dette Omraade gør sig gældende. Parterne maa da se at forhandle sig til Rette; men naturligvis vil der være Tilfælde af og til, hvor dette ikke lader sig gøre, og da bliver det Organisationernes Sag at træde mæglende til — for maaffe at træffe Afgørelser, der kunne gælde bestandig for den enkelte Virksomhed.

Saadanne Afgørelser er allerede trufne for Burmeister & Wains og Københavns Flydedoks Vedkommende.

Bestemmelsen i § 2 vedrørende Arbejde i Dag- og Natthold har været Genstand for en særlig Fortolkning fra nogle

fabrikanter Side, en Fortolkning, som næppe nogen af Parterne tænkte paa under Forhandlingen om Affattelsen af dette Punkt. Oprindelig lod dette saaledes, at Nattholdsarbejde de første 14 Dage skulde betales med 50 pCt. til Timelønnen, idet man samtidig gik ud fra, at der alle Vegne skiftedes med Dag- og Nattholdet efter en Uges Forløb, saaledes at de, der arbejdede om Dagen, kom til at arbejde om Natten, og omvendt. Her saavne man imidlertid en Bestemmelse om, at den Arbejder, som efter de 14 Dages Forløb ved Nyantagelse fattes til at arbejde i Natthold, ligeledes burde have den første Uge betalt med 50 pCt.s Tillæg til Timelønnen. Dette mente man saa at ramme ved at affatte Bestemmelsen saaledes, at det kom til at hedde, at enhver Arbejder, der deltager i Nattholdsarbejde erholder de 6 første Nætter betalt med 50 pCt.s Tillæg.

Senere har det imidlertid vist sig, at der var Arbejdsgivere, der, for allerede efter den første Uges Forløb at kunne sætte Procenten ned til 25, simpelthen nægtede at lade Arbejderne skifte med Holdene efter den første Uges Forløb — eller som i et Tilfælde, hvor man ikke havde noget imod at der skiftedes, naar bare andet Hold vilde nøjes med 25 pCt.s Tillæg, i Stedet for 50.

Selvfølgelig er der i disse Tilfælde fort Klagemaal over for Arbejdsgivernes Organisation, der har givet os Ret i vor ovenfor refererede Synsmaade.

Paa et Møde den 30. Juli vedtoges følgende formulering, der forhaabentlig udelukker herhenhørende Misforstaaelser i Fremtiden: „Hvor et Arbejde paa Natthold trækker ud over

6 Nætter, og hvor der fra Deltagerne i Mødet foreligger Ønske om at stifte, anser Fællesudvalget det for naturligt at imødekomme dette Ønske".

Jørgigt maa det anbefales vore Medlemmer at sætte sig nøje ind i Ordlyden af „Fælles Værkftsregler“, da der stadig synes at være fagfæller, der ikke kender disses Indhold.

Statsbanerne og Systemskiftet.

Forsøgene paa fra vor Organisations Side at forbedre Løn- og Arbejdsforholdene for Smede- og Maskinarbejderne ved de danske Statsbaner, skriver sig fra gammel Dato; men siden vi i 1891 var Vidne til, at vore Fagfæller paa Centralværkstedet i Aarhus etablerede en Strejke, uden paa Forhaand at være nogenlunde sikker paa hvor Pengene til Understøttelse skulde komme fra, har der dog ikke været foretaget nogen større Aktion fra vor Side, før vi i Sommeren 1900 dristede os til at iværksætte en veritabel Blokade af samtlige Smede- og Maskinværksteder under de danske Statsbaner.

Nævnte Blokade iværksattes, efter at en Henvendelse fra vor Side til derværende Trafikminister Juul Rysensteen var bleven afvist med den Parole, at Statsbanernes Myndigheder overhovedet ikke kunde inlade sig paa at forhandle med nogen Fagorganisation. Den berømte Minister sammenlignede ved en Samtale med Forbundets Formand Forholdet mellem Statsbanerne og de ved disse beskæftigede Haandværkere med Forholdet mellem ham selv (Baron Juul Rysensteen) og hans Tjenestekarle, og efter dette stod det selvfølgelig klart, at her ingen Hensyntagen var at vente med det gode.

Blokaden tvang imidlertid Autoriteterne til at tage Lønspørgsmaalet op til Overvejelse, og dette resulterede i, at Timelønningerne hævdes fra omkring 28 til 32 Øre, hvilken sidste Timeløn var lig den *Mindestløn*, der samme Aar var indført mellem vort Forbund og Jernindustriens Arbejdsgiver-Sammenslutning. Efter dette hævdede vi Blokaden, idet vi erkendte, at den skete Lønforhøjelse dog maatte kaldes et Resultat, selv om det vel maatte erkendes, at Statsbanernes Lønforhold endnu særlig i København langtfra stod paa Højde med den almindelige Timeløn i vort Fag.

Men hermed synes Statsbanernes Kræfter i Retning af at kunne lægge paa Timelønnen, ganske at være udtømte. Selv de enkelte personlige Tillæg, der tidligere paa visse Tider af Aaret sædvanlig var givet, hørte nu ganske op, og efter at »Systemskiftet« i vort Regeringmaskineri var indtraadt, sattes der hurtigt et saakaldt »Sparesystem« i Gang, som vore Fagfæller fik at føle i Form af jævnlige Reduktioner i de gældende Akkordpriser. Denne kategoriske Nægten af Timelønsforhøjelser i Forbindelse med kniben paa Akkorderne overalt maatte ganske naturlig før eller senere føre til en Katastrofe, der kunde blive ret uheldig for Statsbanerne, hvis Autoriteter ganske vist altid har paastaet, at »Banens

Arbejdere tjente langt mere end Arbejderne i den private Industri.

Med Hensyn til Forholdet mellem Timelønnen paa Baneværkstederne og Timelønnen i den private Industri, da ser dette nemlig saaledes ud, at tager man t. Eks. hele København (heri altsaa indbefattet Statsbaneværkstederne) saa er Gennemsnitslønnen 37½ Øre pr. Time for faglærte Folk i vort Fag; men tager man Baneværkstederne for sig, da er Timelønningerne følgende:

Drejerværkstedet.....	33,0 Øre gennemsnitlig
Lokomotiv-Reparationsværkstedet ...	33,7 » —
Vogn-Værkstedet	33,6 » —
Elektricitets-Værkstedet.....	34,3 » —
Grovsmedeværkstedet.....	32,3 » —

Man vil heraf se, at Statsbanerne endnu — trods Tilbæget i 1900 — er mindst 4 Øre for langt nede med Timelønningerne i Forhold til den private Industri. Dette gælder ganske vist særlig København, men Forholdene er ikke — ialtfald ikke væsentlig — bedre i Provinserne.

Det har stadig vist sig umuligt at tilvejebringe en Ændring i disse Forhold, da Autoriteterne kategorisk under Henvisning til Juul Rysensteens gamle Ordre har nægtet at forhandle med nogen Fagorganisation. Nu er der imidlertid sket en Forandring heri til det bedre, idet Trafikminister Hage har udsendt følgende Ordre:

»Under 29. Juli d. A. har Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat følgende Bestemmelser:

Statsbanernes Funktionærer og Arbejdere have Adgang til at forhandle med deres foresatte om deres tjenstlige Forhold i et videre Omfang, end det kan ske gennem Enkeltmands Henvendelse ad tjenstlig Vej. Det staar Personalet frit for i dette Øjemed at indgaa Foreninger og vælge Tillidsmænd (Bestyrelse). Fra Statsbaneadministrationens Side bliver der imidlertid kun at forhandle med Foreninger, der udelukkende omfatte Statsbanernes eget Personale, ligesom Tillidsmændene skulle være valgte af og blandt dette Personale. Enhver saadan Forening, der ønsker at henvende sig til Administrationen om tjenstlige Forhold, har at anmelde sig for den Embedsmand, der er den nærmeste fælles foresatte for det Personale, som Foreningen omfatter, samt at tilstille ham en Fortegnelse over Medlemmerne.

Henvendelse fra en Forening skal udgaa fra dens Bestyrelse, Henvendelsen kan rettes enten til den for Foreningens Medlemmer nærmeste fælles foresatte eller til en højere Myndighed; i sidstnævnte Tilfælde skal den fremsendes gennem den nævnte nærmeste foresatte. En Genpart af Henvendelsen kan tilstilles Generaldirektoratet direkte.

Administrationens Afgørelse vedrørende den enkelte ansatte (f. Eks. Udnævnelser, Afskedigelser eller Idømmelse af Straffe) kunne ikke gøres til Genstand for Henvendelser fra en Forening. Andragende eller Klage i en saadan Anledning maa fremsendes af den paagældende selv ad sædvanlig tjenstlig Vej. En Genpart kan tilstilles Generaldirektoratet direkte.

Man mærker jo nok den forsigtige Form Ministeren har valgt; men Faktum er, at man erkender Nødvendigheden af at forhandle med Arbejdernes Organisationer, og Arbejderne vil sikkert vide at benytte sig deraf, til at skaffe sig de højest nødvendige Forbedringer i deres hele Stilling.

Afslutning paa Lock-out'en i den svenske Jernindustri.

Vi behøver ikke at beskrive for Medlemmerne, hvad en saadan Lock-out, som den i Sverrig nys afsluttede, betyder for Arbejderne; de fleste af vore Fagfæller her i Danmark vil have vore egne Kampe i 1897 og 1899 i frisk Munde. En Lock-out er trods al Udenomssnak et brutalt Forsøg paa at sætte Arbejdernes Levefod tilbage, idet Arbejdsgiverne derved tror at gøre sig mere konkurrencedygtige i den storindustrielle Vædekamp.

For Arbejderne betyder en saadan Kamp ikke alene, at man under denne maa suge paa Labben med en ringe Understøttelse til Livets Ophold, men hele deres Erhverv staar i aller strængeste Forstand paa Spil; thi Arbejdet gaar under den lange Kamp af Landet, og hvad der bliver tilbage, vil Arbejdsherren søge at tilrive sig Despotens Magt over.

Men det gik altsaa heller ikke her saa let med at knuse Arbejderne, som man havde tænkt sig fra vore Modstanderes Side. Til den Sejr som vore norske Fagfæller vandt i Bergen i Forsommeren, føjede vort svenske Broderforbund med Udgangen af Juli Maaned en Sejr, der selv om den ikke — saaledes som Strejken i Bergen — straks førte nogen Lønforhøjelse med sig, nok skal vise sig at skaffe vore svenske Kolleger noget mere Albuenum til deres Bevægelser i Fremtiden og til deres Kamp for at forbedre Løn- og Arbejdsvilkaar.

Vi gengiver her den officielle Skrivelse, der af vort Broderforbund udsendtes til samtlige udenlandske Organisationer:

»Vi meddelte Eder i sin Tid om den store Lock-out som Arbejdsgiverne indenfor den mekaniske Værkstedindustri i Sverrig den 29. Juni i »Södra delarne« og den 7. Juli over hele Landet havde etableret.

Den store Kamp, som lige siden da har raset indenfor den nævnte Industri her i Landet er fra Arbejdernes Side ført med al den Energi og Opofrelse som Retten til at være medbestemmende om Arbejdsvilkaarenes Fastsættelse vel er værd.

Trængt af den offentlige Mening, som under Diskussionen i Pressen stadig mere og mere vendte sig til Fordel for Arbejderne, kunde Arbejdsgiverne ikke afvise Landshövdingen i Christiansstads Lehn, da denne greb ind og forsøgte Mægling i Konflikten ved »Hvilan«, men maatte gaa med paa den Underhandling som Arbejdernes Repræsentanter, foranlediget ved Landshövdingens ovennævnte Indgriben tilbød ved Skrivelse af 17. Juli. Den Underhandling, der herigennem kom i Stand under Ledelse af en upartisk Ordfører og med en udenforstaaende Sekretær, fandt Sted i Dagene den 24., 25. og 27. Juli og resulterede i, at Maaden, hvorpaa »Hvilan«-Konflikten saavel som de øvrige aktuelle Stridsspørgsmaal skulde løses, fastsattes, ligesom det bestemtes, at dette skal ske gennem Voldgift og ved nedsatte Forhandlings-Komiteer.

Det nærmeste Resultat af Forhandlingen er, at Lock-out'en bliver hævet og Arbejdet genoptages Mandagen den 3. August. Dertil maa ingen Represalier tages i Anledning af den skete Arbejdsstandsning, være sig fra Arbejdsgivernes eller fra Arbejdernes Side.

Foruden disse nærmeste Vedtægter for den store Lock-outs Slutning, besluttedes det at oprette en Kommite paa 5 Personer, som skal udarbejde Bestemmelser betræffende Maaden for at bilægge fremtidig opkommende Stridsspørgsmaal, forekommende Strejker og Lock-out'er, og heri ligger en Mulighed

for, at vi i Fremtiden kan faa indført i vor Industri en konstitutionel Praxis paa Grundlag af kollektive Aftaler, som sikkert skal vise sig at være Begyndelsen til Brydning af det gamle patriarkalske Forhold og til at give Arbejderne en Institution, hvortil han kan henvende sig, for paa den rette Maade at faa bedømt sine Klagemaal.

Vort Forbund og Organisationen i Almindelighed gaar saaledes styrkede ud af denne Kæmpestrid, og vi sender hermed vore udenlandske Broderorganisationer overalt Meddelelsen om Konflikts Afslutning med en venlig Hilsen og en Tak for den Interesse og den Velvillie hvormed I har fulgt og deltaget i denne Konflikt.

Leve Organisationen!

Leve den internationale Solidaritet!

Ernst Blomberg.

Rejse- og Understøttelseskassen.

Der klages fra vore Afdelingskasserere over, at der stadig er en Del rejsende Medlemmer, der misforstaar eller misfortolker Lovenes § 39 vedrørende Udbetaling af de forhøjede Understøttelser. Det hedder herom: »Medlemmer med 3 Aars uafbrudt Medlemsret i Forbundet udbetales dog 1 Kr. 50 Øre pr. Dag de første 35 Dage i Løbet af et Kalenderaar«. Paa samme Maade faar dem med 6 Aars Anciennitet 2 Kr. pr. Dag de første 35 Dage i et Aar.

Naar nu de 3 eller 6 Aars Anciennitet for et Medlem indtræder midt i et Kalenderaar og vedkommende har oppebaaret Understøttelse for en Del af det Antal Dage, hvortil Lovene hjemler ham Ret, saa mener enkelte af dem, at de alligevel er berettigede til at faa forhøjet Understøttelse i 35 Dage, hvad de imidlertid ikke er.

Reglen for Udbetaling af den forhøjede Pengehjælp har siden denne traadte i Kraft været den, at den absolut kun udbetales til Medlemmet de første 35 Dage i Kalenderaaret, hvor han er arbejdsløs.

Forhaabentlig vil denne Notits forebygge flere Misforstaaelser mellem Kassererne og Medlemmerne.

Rørarbejderpriskurant i København.

I de senere Aar er der gentagne Gange gjort Tilløb til en Forhandling med de københavnske Fabrikanter om Indførelsen af en Priskurant for Rørarbejde og hvad dertil hører, uden at dette dog har ført til noget Resultat før nu.

Ved de Forhandlinger som sidste Vinter førtes mellem Hovedbestyrelsen og Fællesudvalget for Arbejdsgiverne om »Fælles Værkstedsregler«, kom det blandt andet til Forhandling om en Ordning af Spørgsmaalet om Udearbejds- og Vejpenge til Rørarbejdere omkring paa Bygninger, og ved denne Lejlighed kom Akkordpriserne paany paa Tale. Da saa godt som alt Rørarbejde ved Centralopvarmning, Ventilation o. l. udføres i Akkord, er det en Selvfølge, at Indførelse af en ensartet fast Priskurant i høj Grad vilde være egnet til at styrke og konsolidere Arbejdsforholdene i denne Branche, hvor den skarpe Konkurrence, der findes, ellers i Længden let vilde komme til at gaa ud over Arbejderne.

Man enedes da om at vælge nogle Mænd paa begge Sider, til at forhandle om en saadan Priskurant, og Forhandlingerne, der har strakt sig over Maaneder, ere nu afsluttede med det Resultat, at der mellem Parterne er opnaaet Enighed om et Forslag, der for vort Vedkommende er vedtaget af Centralvarmearbejdernes Fællesklub og af Hovedbestyrelsen, og paa Modpartens Side af de direkte i Sagen interesserede Firmaer, samt Foreningen af Fabrikanter i Jernindustrien i København.

Priskuranten der saaledes er endelig vedtaget, betyder ret væsentlige Forhøjelser paa en Række Punkter, som Ekvivalent for at Udearbejds- og Vejpenge bortfalder for de Svende der antages til Rørarbejde paa Bygninger.

Fester.

Afskedsfester for vor nye Hovedkasserer.

A. Johansen, der som bekendt i en Aarrække har været Formand og Kasserer for vor Afdeling i Helsingør, tiltraadte, i Henhold til Kongressens Valg, Posten som Hovedkasserer i Forbundet den 1. August, og som det var at vente, tog Helsingørs Arbejdere en Afsked med ham, der viser, hvor fast Johansen havde vokset sig i Helsingør og hvor afholdt han var baade af Fagfæller og andre Arbejdere. Johansen var tillige Formand for den stedlige Fællesorganisation.

Smede og Maskinarbejderne tog først Afsked med ham ved en Fest i Forsamlingsbygningen.

Festen afholdtes Fredag Aften den 31. Juli og var over al Maade vellykket. Ca. 200 Medlemmer med Damer deltog. Efter at alle var samlede, blev der ved lange Borde i den store Sal anrettet en Forfriskning for Deltagerne; her bød den nyvalgte Formand, F. J. Weber, Velkommen og holdt derefter en Tale til Hædersgæsten, hvem han takkede for det store Arbejde, han i en Aarrække havde udfoldet for Organisationen i Helsingør, samt ønskede ham Held og Lykke i den nye Stilling, hvorefter der overrakte A. Johansen et Par smukke Armlysestager af Kobber med en Takinskriftion, og endvidere en større Sum i Guld.

En af et Medlem forfattet Sang blev derefter afsunget.

A. Johansen takkede bevæget for den Hyldest, som han saa langt fra havde ventet og som han mente ikke at have gjort sig fortjent til. Han havde været glad ved den Tillid man altid havde vist ham og som havde været ham en Garanti for, at hans Anskuelse og Arbejde havde fundet Sangbund i Medlemmernes Kreds. Det var med stor Betænkelighed, at han forlod den Kreds, hvori han havde arbejdet saa længe, men det var et Lyspunkt, at han ikke derfor afbrød al Forbindelse med Medlemmerne, men ogsaa i sin nye Stilling kunde arbejde for dem, og han lovede dem ikke at glemme deres Interesser.

Folketingsmand Chr. Rasmussen, der stadig er Medlem af vor Organisation, vilde føje sin Tak til de øvrige for det sjældne gode Samarbejde, der havde været mellem Johansen og ham. Der var næppe nogen, der i højere Grad end ham vilde mærke Tabet.

Endnu fortsattes en Tid med Taler fra forskellige Sider, saavel Alvor som Skæmt, særlig gjorde en af Deltagerne stormende Lykke med en versificeret Levnedbeskrivelse af den afgaaede Formand.

Senere fortsattes Samværet en Tid med en rask Svingom.

* * *

Lørdag Aften var A. Johansen indbudt af Fællesorganisationen til en Festivitet med Fællesspisning, ved hvilken Lej-

lighed der ligeledes overbragtes Johansen en Tak ledsaget af en Erkendtligheds gave for hans Arbejde som Formand for Fællesorganisationen.

Tiaarig Stiftelsesfest i Kolding.

Lørdagen den 1. August fejrede vore Medlemmer i Kolding den derværende Afdelings tiaarige Stiftelsesfest.

Afdelingens Formand, Hr. Frands Sørensen, gav i en Tale ved denne Lejlighed en historisk Oversigt over Udviklingen af vort Fag og dets Organisation i Kolding. Der var saaledes gjort flere forgæves Forsøg paa at faa dannet en levedygtig Fagforening, i denne By, hvor den i sin Tid saa radikale bergske Venstrebevægelse endnu i Begyndelsen af Halvfemserne optog alle Sind.

I 1893 lykkedes det dog at faa dannet den nuværende Afdeling, af Dansk Smede og Maskinarbejder-Forbund, og Virkningen har været Lønnens Højnelse, Arbejdsforholdenes Forbedring, samt Etablering af et mere kammeratligt Forhold Mand og Mand imellem. Den almindelige Højnelse af vor Dannelse og Levefod, der er gaaet for sig, var iøjnefaldende for enhver af os, der blot har fulgt nogenlunde med Begivenhedernes Gang i de forløbne Aar.

Forbundets Formand var tilstede og overbragte Hovedbestyrelsens Lykønskning i Dagens Anledning.

Der var fremmødt et betydeligt Antal Medlemmer, der sammen med deres Damer tilbragte en fornøjelig Aften.

„Dansk Arbejdsmands-Forbund“ og „De samvirkende Fagforbund“.

»Dansk Arbejdsmands-Forbund« har ladet foretage en Urafstemning over, hvorvidt Forbundet i Fremtiden skal tilhøre »De samvirkende Fagforbund«, med det Resultat, at 82 pCt. af de afgivne Stemmer holdt paa at blive staaende, medens kun 18 pCt. har stemt for Udtrædelse.

I »Arbejdsmandenes Fagblad« for August udtaler man sin Glæde over, at dette vigtige Spørgsmaal saaledes er afgjort paa Basis af en solid Afstemnings-Majoritet.

En Pædagog.

En større Kleinsmedemester i København har anskaffet sig en Sparebøsse, der efter hans Bestemmelse skal fyldes med Mulkter, som han idømmer de af hans Arbejdere, der kommer for sent, og Bøssens Indhold skal anvendes til »Frelsens Hær«s Agitation m. m.

Han havde Held med sig for et Par Arbejdsmands Vedkommende, men da Turen kom til Smedesvendene, betakkede disse sig for den tiltænkte Ære og forlod skyndsomt Arbejdet.

Selvfølgelig gør alle andre Smede ligesaa.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
2972	Emil Peter Andersen	Hornbek	3-4-73	Helsingør	12-11-92		11-4-03
4935	Alfred Blach	Horsens	19-5-79	—	2-3-03	Helsingør	21-3-03
6447	Herman Berthelsen	Nakskov	29-3-83	Kbh. Afdl. 2	10-1-03	Kbh. Afdl. 2	11-4-03
5133	Ole Mønsted Christensen	Rostved	10-11-76	Herning	7-3-97	— 5	11-4-03
10986	A. E. Christensen	København	16-2-75	Kbh. Afdl. 5	10-9-98	—	20-12-02
6581	A. Christensen	Randers	9-2-63	Hads.-Mariager	7-6-96	Randers	11-4-03
9159	F. Christiansen	Thestrup	1-5-75	Kolding	8-5-02	Kbh. Afdl. 3	29-3-03
12471	S. C. Christoffersen	Astrup, Torslev Sogn	12-9-67	Aalborg	1-9-99	Aalborg	13-12-02
8531	Oskar Frederik Davidsen	København	1-3-82	Kbh. Afdl. 1	27-11-01	Kbh. Afdl. 1	16-5-03
10070	H. J. Eriksen	Stege	30-5-79	Præstø	17-1-03	Præstø	28-3-03
6728	Carl Frandsen	Roskilde	18-2-76	Kbh. Afdl. 5	4-7-96	Kbh. Afdl. 5	7-2-03
8968	Harald Gross	Tannerup	25-7-78	— 1	23-4-98	— 1	23-5-03
12045	Chr. Hans Aug. Th. Hansen	København	22-1-80	— 3	23-9-99	— 3	22-3-03
11237	A. C. E. Hansen	—	8-5-74	— 1	15-10-98	— 1	10-1-03
11335	C. C. J. Hansen	—	23-6-81	Gøteborg	21-3-03	—	16-5-03
9618	G. A. Hansen	Virum	28-10-81	Kbh. Afdl. 2	13-4-01	— 2	14-3-03
10727	Hjalmar Hansen	København	18-8-83	— 3	10-1-03	— 3	24-1-03
425	H. A. Hansen	—	9-3-70	— 1	30-11-95	— 7	24-1-03
11719	Herman Hansen	Maaslet Sogn pr. Aarhus	27-3-74	Vejle	1-1-01	— 1	16-5-03
13199	Laur. Martin Hansen	Viskinde	5-10-75	Holbæk	12-1-02	Slagelse	3-1-03
8167	Peter Chr. Hansen	København	16-12-57	Kbh. Afdl. 1	28-5-93	Kbh. Afdl. 5	7-3-03
9246	Chr. L. Hansen	—	20-2-73	— 5	21-8-97	—	14-3-03
382	Poul Oluf Joh. Hansen	—	5-5-83	— 1	12-4-02	— 1	9-5-03
8011	Theodor Hansen	Nyborg	10-5-73	—	10-3-02	—	16-5-03
9099	H. I. M. Henriksen	Haarslunde	5-9-74	Maribo	10-4-97	Maribo	13-12-02
8985	Carl Vilh. Heich	Stege	29-4-75	Kbh. Afdl. 1	20-3-03	Kbh. Afdl. 1	18-4-03
14800	Knud Madsen Hvolbol	Sig pr. Varde	8-2-81	Varde	11-8-02	Varde	10-1-03
4824	Anthon Jensen	Tjærby, Skelskør	26-6-77	Kbh. Afdl. 2	9-12-99	Kbh. Afdl. 3	24-5-03
8654	J. E. P. Jensen	København	20-9-75	Kbh. Afdl. 1	20-11-97	— 1	17-1-03
4512	J. P. Jensen	Odense	25-1-42	Odense	19-3-96	Odense	27-6-03
3805	Marius Jensen	Voel	29-7-74	Silkeborg	1-5-94	Nyborg	25-10-02
4405	Marius Jensen	Odense	16-3-83	Odense	15-10-01	Odense	11-4-03
7539	Jørgen Carl Johansen	Strib	22-11-84	Aarhus	21-2-03	Aarhus	18-4-03
11998	Johan Johansen	København	20-3-80	Helsingør	—	Helsingør	25-4-03
6900	Fredr. Chr. M. Juul	—	16-2-80	Kbh. Afdl. 5	29-11-02	Kbh. Afdl. 5	13-12-02
4730	Niels Poulsen Juul	Laurberg	10-7-83	Randers	10-5-02	Randers	18-4-03
318	Claudius Jørgensen	København	25-7-80	Kbh. Afdl. 1	10-4-00	Kbh. Afdl. 1	16-5-03
504	Jul. Jørgensen	—	2-7-81	—	9-4-01	—	17-5-02
13305	K. Kjærgaard	Raasted pr. Holstebro	29-4-80	Hads.-Mariager	9-3-01	—	16-5-03
5002	Vilhelm Konnerup	Serritslev	12-4-76	Brønderslev	14-6-96	Aalborg	7-2-03
3101	Jens Christian Koefod	Bornholm	29-11-72	Kolding	1-8-93	Ronne	6-9-02
12803	Carl August Larsen	København	23-6-75	Kbh. Afdl. 1	13-5-99	Kbh. Afdl. 1	16-5-03
1113	Jens Laur. Larsen	Kjøl Sogn	24-11-74	—	14-5-01	— 5	11-4-03
3054	Jens Hansen Larsen	Ølsted	9-10-64	Helsingør	11-12-98	—	1-11-02
1352	H. G. C. Lethan	København	1-11-76	Christiania	18-4-03	— 2	18-4-03
12052	Simon Lysbech	Eltang pr. Kolding	11-1-80	Kolding	5-5-00	— 1	2-5-03
4708	Carl Madsen	Horsens	25-10-70	Horsens	7-9-95	Vejle	31-1-03
4248	Willard C. Mathisen	København	5-9-54	Kbh. Afdl. 6	23-11-01	Kbh. Afdl. 6	10-1-03
3351	L. D. Monefeldt	—	9-5-64	Nakskov	4-4-94	Nakskov	11-4-03
169	I. Renné Monnett	—	1-8-79	Kbh. Afdl. 1	15-5-03	Kbh. Afdl. 1	16-5-03
7225	Chr. Møller	Svendborg	16-5-77	Svendborg	27-2-97	Slagelse	4-4-03
5175	Martin Evenus Madsen	Store Binderup, Hobro	21-7-73	Varde	6-1-94	Kbh. Afdl. 5	14-4-03
1986	Chr. Hansen Mølkjær	Vejle	29-5-54	Kbh. Afdl. 5	1-4-99	—	28-3-03
2454	Harald Christoffer Nielsen	Skanderborg	2-11-84	— 1	4-4-03	— 1	23-5-03
2593	Thorvald Chr. Nielsen	Vester Brønderslev	23-11-75	Aalborg	21-1-96	— 5	27-12-02
1417	O. Nielsen	Præstø	23-11-61	Kbh. Afdl. 3	15-6-95	— 3	28-2-03
4850	Niels Peter Nielsen	Ringe pr. Sorø	27-6-77	—	23-7-98	—	5-4-03
4868	L. Peter Nielsen	Viseling	12-2-72	Odense	6-6-98	Odense	13-6-03
3288	I. M. Nielsen	Odense	26-5-73	—	10-4-93	—	14-3-03
1421	E. Sof. Mart. Dencher Nielsen	Frederiksberg	6-1-84	Kbh. Afdl. 3	18-4-03	Kbh. Afdl. 3	31-1-03
6189	Niels Andreas Nielsen	Allingebro	26-12-80	Randers	7-10-01	Randers	2-5-03
5494	Ferdinand Nielsen	Odense	5-9-76	Hjørring	7-11-96	Nykøbing M.	6-12-02
2978	Andreas Petersen	Aarhus	11-4-62	Helsingør 1	18-1-02	Helsingør 1	7-3-03
4017	Hans Petersen	Bjerskov	5-8-75	Ringsted	25-3-03	Ringsted	6-6-03
6206	I. S. V. Petersen	Svendborg	14-2-61	Middelfart	10-12-01	Middelfart	25-4-03

Nr.	Navn	Fødested	Fødselslag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
12533	Anton Poulsen	Skaarup pr. Thisted	1-8-74	Kbh. Afdl. 1	4-3-99	Kbh. Afdl. 1	2-5-03
12759	V. Rakko	København	25-10-75	—	4-5-99	—	21-2-03
11321	Peter Rasmussen	—	11-11-78	—	4-5-03	—	23-5-03
9781	R. Chr. Rasmussen	Odense	8-4-74	Odense	23-11-02	Odense	4-4-03
236	Carl Chr. Marius Risom	Middelfart	9-9-80	Kbh. Afdl. 1	25-4-03	Kbh. Afdl. 1	2-5-03
5162	Rasmus Reinholdt Riget	Ollerup pr. Svendborg	14-9-80	Svendborg	5-9-00	Middelfart	13-6-03
8854	Niels Emil Serritzlev	København	12-2-78	Kbh. Afdl. 1	16-8-02	Kbh. Afdl. 1	11-4-03
574	Gustav Adolf Svensson	—	5-6-81	—	6-9-01	—	25-4-03
2072	Jakobus Topp	Sakskøbing	5-8-75	—	22-2-96	—	7-3-03
1924	Carl J. Treu	København	27-5-74	—	15-9-00	—	2-5-03
10701	K. E. V. I. Thrane	København	8-7-81	—	25-4-03	—	13-6-03
5921	Hans Vilh. Thomsen	Randers	21-11-83	Randers	10-9-02	Randers	23-3-03
4732	Hans Th. Therkildsen	Aarhus	5-4-83	—	4-8-02	—	18-4-03
11338	Jakob Aug. Westring	Horsens	14-9-78	Kbh. Afdl. 1	16-5-03	Kbh. Afdl. 3	23-5-03
7818	A. K. Zacarisen	Jordløse, Fyen	29-9-73	Odense	20-11-96	Odense	28-3-03

Konflikt i Horsens.

Svendene forlanger Afsked hos P. & L.-Petersen.

Hos Firmaet Akts. Paasch & Larsen-Petersen i Horsens har der i længere Tid arbejdet et Par Mand, der kun holder af Organisationen, naar der kan faas Understøttelse. Vore Medlemmer paa Fabriken har foreholdt dem, at de maatte betale deres Kontigent; men de har til Svar kun faaet Skældsord og Haansord af den raeste Art.

Allerede i Foraaret begyndte dette Spørgsmaal til dels at blive brændende, men med den Langmodighed der i Reglen kendetegner Arbejderne her til Lands — og som man vist nok maa regne med til deres Dyder — blev vore Medlemmer ved Gang paa Gang at lade sig holde hen med Snak af de to Kavalerer, der aabenbart begyndte at forstaa, at de kunde være sikker paa saavel stadigt Arbejde som Støtte fra Arbejdsgiverne, naar de bare stod udenfor Fagforeningen og i Strid med Kammeraterne. Det er jo nemlig desværre en Kendsgerning, at de enkelte Arbejdsgivere i stor Udstrækning holder Haanden over selv de daarligste Elementer, saasart disse befinder dem paa ovennævnte eksklusive Standpunkt.

Arbejderne henvendte dem i dette Tilfælde til Direktør Larsen, der først bad om Henstand en Uges Tid medens han foretog en Rejse, hvad man ogsaa beredvillig gik ind paa. Da Rejsen var forbi kom Svendene igen og meddelte, at de ikke i Længden vilde arbejde sammen med to Slubberter; men nu var Direktør Larsen ganske uvillig til at foretage sig noget over for disse. *Derimod havde han imidlertid ladet Værkstedets »Tillidsmand« vide, at han vilde blive Afskediget.*

Direktør Larsen anmodede ganske vist om endnu 8 Dages Henstand, for at han kunde indgive Sagen til Fabrikantforeningen, men vore Medlemmer havde da tabt Lysten til overhovedet at arbejde mere sammen med de ovennævnte, og de forlangte nu alle som en deres Afsked. Dette nægtede Direktøren dem paa nær Tillidsmanden, der straks erholdt sin Afsked. Alle forlod saa Arbejdet Fredag Aften den 14. ds. og har ikke været der siden (de var 19 Mand ialt).

Det ser ud til, at Arbejdsgiver-Sammenslutningen agter at gøre Sagen til et Festnummer. Det er nemlig forbudt Firmaet at ordne Sagen i Mindelighed, ligesom der er truffen Foranstaltninger til at boycotte de omhandlede 19 Mand, hvoraf den ene er Fabrikens Fyrbøder.

Vunden Sag ved Underretten i Hjørring:

— Kedelsmed Kristen Petersen, der for Tiden er Mester i i Bergen, arbejdede før Udbrudet af Lock-out'en i 1899 hos Thomas Nielsen i Hjørring (Akts. »Hjørring Jernstøberi & Maskinfabrik«) som Kedelsmed-Formand. Da Lock-out'en sluttede, forlangte Thomas Nielsen (nu død), at Kristen Petersen skulde melde sig ud af Forbundet, for overhovedet at faa Lov til at begynde paany, skønt K. P. havde Kontrakt, hvorefter han blandt andet skulde have Part i Udbyttet af Kedelsmederiet.

Denne Optræden fra Fabrikantens Side var selvfølgelig ganske ulovlig, ved Siden af at den var uuaadelig brutal. Men Arbejdsgiverne nægtede sig intet den Gang i Retning af Brutalitet; de skulde rigtig vise, at de havde »sejret«, og her var da et Tilfælde, hvor en enkelt Mand af vore Tropper skulde føle deres Magt og Vælde. Da Kristen Petersen, efter Samraad med Organisationen, nægtede at udmelde sig af Forbundet saadan paa Kommando, maatte han rejse fra Hjørring, og det er senere oplyst, at Thomas Nielsen gentagne Gange, efter at Kristen Petersen havde erholdt andet Arbejde, ved Skrivelser har søgt at gøre denne brødløs. Der er dog ingen Tvivl om, at denne Brutalitet i lige saa fuldt Maal falder tilbage paa Arbejdsgiverforeningen, som den karakteriserer vedkommende enkelte Arbejdsgiver; thi Arbejdsgiverforeningen forsøgte netop den Gang at knæsette det Princip, at det skulde rent ud forbydes enhver Værkstedsforsmand at staa i en Arbejderorganisation.

Forbundet anlagde strax paa Kristen Petersens Vegne Sag imod nævnte Firma for Kontraktbrud, men da Th. Nielsen døde og Aktieselskabet gik Fallit under Sagen, er denne

trukken saa længe ud, indtil der nu for nylig ved Hjørring Bything er tilkendt Kristen Petersen 700 Kr. som Erstatning for det af Firmaet begaaede Kontraktbrud.

Dette Resultat kan naturligvis siges at været ret godt, men der er kun en Ting, der kan forebygge den Slags Arbejdsgiver-Overgreb, og denne Ting er en stærk Organisation. Den Dag vor Organisation har naaet den nødvendige Magt lige overfor vore Modstandere, da er det ogsaa forbi med Arbejdsgiver-Brutaliteten.

Fagmøde i Aarhus.

I Forbindelse med et stort midtjyds Arbejdermøde, der afholdtes Søndagen den 2. August i Jyllands Hovedstad, Aarhus, havde vor stedlige Afdeling arrangeret et Fagmøde. Der var fremmødte Fagfæller fra Viborg, Horsens og Randers, der sammen med Kollegerne fra Aarhus i stort Antal ved 1-Tiden troppede op til Mødet, der afholdtes i »Enigheden«s Lokaler.

Forbundets Formand var indbudt og holdt et indgaaende Foredrag om vort Forbunds Stilling, saavel i Forholdet overfor Arbejdsgiverne, som i Forholdet indadtil, med særligt Henblik paa Resultaterne af vor sidst afholdte Kongres.

Der herskede den bedste Stemning efter Mødet, og vore Fagfæller fra de forskellige Byer tilbragte en fornøjelig Dag sammen med vore gæstfri aarhusianske Kolleger.

Fra England.

Af Aarsberetningen fra de engelske Fagforeninger giver vi her nogle Oplysninger vedrørende Strejker og disses Aarsager i de senere Aar, hvilke sikkert ikke vil være uden Interesse.

I 1902 var der 442 Strejker eller Lock-out's, hvori ca. 260,000 Medlemmer, eller 2,9 pCt. af samtlige industrielle Arbejdere i England vare delagtige.

Efter Statistiken er Antallet af Strejker aftaget i de sidste 5 Aar. I Aaret 1898 var der 711 Strejker, i 1899 719, i 1900 648, i 1901 642 og i 1902 442. Sidstnævnte Aars strejkende Arbejdere androg 116,824, men disse foranledigede, at et Antal af 139,843 Arbejdere maatte ophøre med Arbejdet paa Grund af Strejkerne.

Tabet af Arbejdsdage i 1902 androg 3,477,962. Beretningen viser her, at skønt Antallet af Strejker var betydeligt færre, er Tabet af Arbejdsdage dog langt større, Aarsagen hertil skyldes nærmest de ved Bjergbygning beskæftigede Arbejdere. I et stort Antal af Bjergværker fortes i længere Tid Underhandlinger om en Reducering af 10 pCt. af de tidligere Lønninger. Reduceringen gjaldt alle under Tag beskæftigede Arbejdere, og var saavidt antaget af Arbejderne, kun de i Gruberne beskæftigede Drengene modsatte sig Lønreduktionen og mødte i Modsætning til de voksne frem med en Del Klager, som foraarsagede Afskedigelser Gang efter Gang i et samlet Antal af 16,700, hvorved ca. 86,000 voksne Mænd maatte indstille Arbejdet.

De fleste i det sidste Aar førte Kampe drejede sig hovedsagelig om Bjergværkerne. Af Strejker, som regnes

med, falder 81 pCt. nemlig paa Bjergværker. Straks da Boerkrigen udbrod steg Kulproduktionen ganske betydeligt. Hertil kom, at Tusinder af Arbejdere maatte opgive deres produktive Arbejde for at hellige sig Morderhaandværket nede i Syd-Afrika. Herved voksede Efterspørgslen af Arbejdskraft langt over Tilbudene. Følgen heraf var en rask Stigning af Lønnen, som dog trods den store Travlhed efterhaanden gik tilbage igen, saaledes at Lønnen stod lavere end i 1898. I Aaret 1898, under den store Bjarbejderstrejke i Syd-Wales, deltog et Procentantal af 21,1 pCt., i 1899 5,6 pCt., i 1900 9,1 pCt., i 1901 12,4 pCt. og i 1902 var det højere end i 1898, nemlig 22,3 pCt.

I Metalindustrien finder vi et noget andet Billede. Beretningen herom meddeler: »Endskønt Forretningsgangen i Aaret 1902 ikke var saa god som de foregaaende Aar, synes det dog temmelig tilfredsstillende. Aarsagen skyldes, at de faglige Kampe var i stærk Aftagende. I Aaret 1898, hvor den store Maskinarbejder-Lock-out fandt Sted, havde 151 Strejker, i 1899 140, i 1900 111, i 1901 103 og i 1902 71. Det Arbejde, et for Strejketilfælde nedsat Mæglingsudvalg har udført under disse Strejker, fremhæves som meget fortjenstfuldt. I Maskin- og Skibsbyggerindustrien staar to mægtige Forbund, henholdsvis af Arbejdere og Arbejdsgivere, overfor hinanden, imellem hvilke fremtidige Stridsspørgsmaal i al væsentligt faar sin Afgørelse.

I Aaret 1902 var Antallet af Arbejdere, saavel i Kampe som ved Underhandlinger, som følgende Tabel udviser:

Virksomheder	Antal af de i Strejkerne delagtige, og disses Resultater		Antal af ikke tilendebragte Strejker, ell. med ubestemt Udfald	Strejkerne's Varighed i Arbejdsdage
	Til Gavnst Arbejdere i 1902	Til Gavnst Arbejdsgiverne		
Jern- og Staal-Etablissementer	4	22	150	20618
Maskin og Skibsbyggerier . . .	53	2706	5935	207366
Blikkenslagere	4	30	91	37056
Andre Metalbrancher	10	2077	3454	155322
Tilsammen	71	4835	9630	420362

(Fortsettes).

Et Hjertesuk.

Jeg er Fagforeningstillidsmand, Levebrødsmand, som det hedder. Jeg har efter bedste Evne holdt Protokol over alle vore Medlemmer. Glædet mig over den Orden der var i det hele naar Medlemmer søgte Oplysning om andre Medlemmer og følt mig stolt naar mine Kolleger beundrede den Præcision hvormed jeg holdt Rede paa alle Jensen'er, Hansen'er, Sørensen'er, m. m. m.

Saa kom der en Lov, der tillod Landets Borgere at antage andre Navne, og kort Tid efter vrimlede der Jensen'er og Hansen'er og Sørensen'er og mange andre ind paa mit Kontor og nu hed de Krønborg og Skudderløse og Sengestolpe og Hofsorg og meget andet. Og nu er alle mine Protokoller odelagte af bare Overstregelser og Raderinger og mine Kolleger, som nu ser mine Protokoller kalder mig en Kluddermikkel og et Svin, der ikke en Gang kan skrive rigtigt men maa lave alting om. De siger, at jeg gør mit gode Navn til Skamme, naar jeg fremturer, som jeg er begyndt.

Og det er alt sammen fordi vi fik en ny Lov og fordi Landets Borgere gør Brug af den.

Kære Venner! Husk endelig at Loven *paabyder* ikke Navneforandring. Aa, hold op, hva'. Det gik saa godt paa den gamle Manér.

Ellers maa jeg se at redde mit gode gamle Navn ved at søge Navneforandring.

Petersen.

Helsingør.

Medlemmerne **Pauli Sørensen** og **A. Chr. Olsen**, der har arbejdet i Kleinsmedien paa Helsingørs Skibsværft, bedes opgive deres Adresse samt deres Medlemsnummer til Hovedkasserer A. Johansen, Larslejstræde 1, da der henligger et Overskud til dem.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 4765. R. Lang (Randers)
- 5328. J. Berentsen (Kbhvn. Afd. 1)
- 13044. M. Sjøberg (— 4)

Nr. 9721 C. J. Gommesen har atter fundet sin Bog.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 335. A. Carlsen
- 1132. Joh Christensen
- 8223. B. E. S. Dahldorph
- 578. A. Frederiksen
- 8926. N. C. Hansen
- 9711. Ernst J. Hansen
- 7554. E. Hansen
- 6579. J. Jensen
- 10421. W. Jensen
- 5262. F. Jensen
- 13948. Edm. Løngaard
- 3913. C. J. Martinsen
- 11675. R. Mou
- 13167. Otto Ottosen
- 14809. Th. C. Petersen
- 11502. A. Rasmussen
- 5053. J. C. Rasmussen
- 40410. J. P. Stenderup
- 1070. S. Sørensen
- 13791. L. Sæby

Hovedkassereren.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestanstalt for Maskinister.

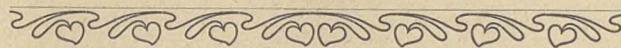

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 11.

September 1903.

15. Aargang.

Affæren Paasch & Larsen, Petersen i Horsens.

Voldgift paa et Par vigtige Spørgsmaal.

Man maa uvilkaarlig forbauses, naar man har fulgt det hidtige Overfald, som Arbejdsgiverne i Jernindustrien har rettet imod vor Organisation i Anledning af ovennævnte Affære, hvor 19 Smede og Maskinarbejdere forlangte deres Afsked, og, da dette nægtedes dem, udeblev fra Arbejdet.

Vi kunde til Nød forstaa dette, hvis det var saaledes, at man jævnlig var Vidne til Konflikter her i Landet mellem Arbejderne indbyrdes, saaledes som Tilfældet f. Eks. er i England (se vor Artikel „Fra England“ i nærværende Blad), men saadant kender vi jo slet ikke. Hvor ofte vi end har været utilfredse med f. Eks. Arbejdsmandenes Indgriben i vort Fag, eller mindre Organisationers Kapren Medlemmer fra os o. s. v., saa har dette dog aldrig ført til Stridigheder, hvor det er gaaet ud over Arbejdets Gang. Dels tilhører vi saa godt som alle den samme Landsorganisation, hvad der selvfølgelig maa paabyde os en vis Tolerance over for hverandre indbyrdes, dels er vore forhold for smaa til at byde Betingelser for den Art Bevægelser, der let opstaar i de store Industrilande.

Ikke en Gang kan forholdet til dem, der ikke staar i Organisationen vække d'Her. Arbejdsgiveres Betyrning, thi deres Tal er her til Lands saa ringe, at dette ingen Betydning faar i Længden.

Men hvad i al Verden kan da Grunden have været til al denne Staahej, hvorunder de gammelfendte Lock-out-Trusler

paa ny blev ligefrem sat i System? Samtidig med, at man lod Arbejdsgiverbladet „Samfundet“ øse Snavs i hele Lædninger over de organiserede Arbejdere i Almindelighed og „Danst Smede- og Maskinarbejder-Forbund“ i Særdeleshed. Ja, det gik endog saa vidt i de Dage, da det nævnte Organ rigtig bugnede af Løgnehistorier om Forbundet og „Aurora“ o. s. v., at Fabrikkerne lod uddele gratis Numre af Bladet til vore Medlemmer, hvad de dog næppe vil faa anden Fornøjelse af, end at Bladets Underfund bliver saa meget større.

Et eller andet maa der dog have været, der har bevirket denne stejle Holdning, thi at det skulde være Horsenskonslikten alene, er der ingen der tror, der kender vore Jernfabrikker til Bunds. Det ser altsaa nærmest ud, som om denne Konsflikt kun er bleven brugt som Middel til at naa en bestemt Hensigt med visse vigtige Spørgsmaal; men vi skulde ikke fordybe os videre heri for Tiden, kun maa det hændes, at skal det forholdsvis venkfabelige Samarbejde, der i de senere Aar har sat adskillige gode Frugter, fortsættes, saa maa denne Faren-øp og Truen med Lock-out for den mindste Bogatel høre op.

Ud af alt dette Kaos har der imidlertid, ved Forhandling mellem Forbundet og Arbejdsgiver-Sammenslutningen, formet sig følgende Spørgsmaal, som man vil forsøge at faa den „permanente Voldgiftsret“ til at klare:

1. Er der begaaet Brud paa § 5 i „Overenskomst af Januar 1902“ ved, at Smede og Maskinarbejdere hos

Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen har truffet Aftale om at ophøre med Arbejdet og har bragt denne Aftale til Udførelse uden at have indberettet den til Godkendelse af Forbundets Hovedbestyrelse.

2. Er der begaaet Brud paa § 13 i „Regler for Behandling af faglig Strid indenfor Jernindustrien“ ved, at Smede og Maskinarbejdere hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen ophørte med Arbejdet, uden at den Behandling, som i følge ovennævnte Paragraf skal gaa forud for enhver Arbejdsstandsning, havde fundet Sted?
3. Er der begaaet Brud paa „Overenskomst af 8. September 1897“ og „Overenskomst af 5. September 1899“ ved, at Smede og Maskinarbejdere hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen ved deres Meddelelse om, at de vilde ophøre med Arbejdet og ved at ophøre med Arbejdet har forjagt at fremtvinge Affædigelse af nogle Smede og Maskinarbejdere, som ikke vilde være Medlemmer af „Danish Smede- og Maskinarbejder-Forbund“?
4. Er der begaaet Brud paa § 2, 3. Stk., i „Overenskomst af Januar 1902“ ved, at Direktør Larsen hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen har affædiget Tillidsmand Jakobsen, uden at det forud havde været Genstand for Forhandling mellem Organisationerne, hvorvidt Direktør Larsen havde „tvingende Grunde“ til Affædigelsen?
5. Har Direktør Larsen haft de i Henhold til Januar-Overenskomstens § 2, 3. Stk., krævede „tvingende Grunde“ til Affædigelse af Tillidsmand Jakobsen?

Af disse Spørgsmaal vil Arbejdsgiverne dog nok have det sidste udfyldt, som man hævdter kan afgøres paa anden Maade efter Regler for Behandlingen af faglig Strid, medens vi har hævdet, at Punkt 2 i det forlig, der sluttedes den 4. September d. A., siger, at „alle Stridsspørgsmaal, der ere Parterne imellem i denne Sag“ (altsaa ogsaa Tillidsmandens Affædigelse), skal afgøres af Voldgiftsretten.

Det vil selvfølgelig være af den aller største Interesse at se, hvorledes Voldgiftsretten vil tage paa de her rejste Spørgsmaal.

Fra England.

(Fortsat).

Vi fortsætter her med det i forrige Nummer paabegyndte Uddrag af de engelske Fagforeningers Aarsberetning, idet vi henstiller, at man saavidt muligt læser begge Artikler samlede. Vi kan iøvrigt anbefale alle at læse disse Oplysninger med Effertanke, da de indeholder ikke saa lidt af Interesse for os danske.

* * *

Aarsagen til Strejkerne i Maskin- og Skibsbyggerindustrien var:

Hovedaarsagen	Antal Strejker		Antal af de i Strejkerne delagtige, og disses Resultater			Antal af ikke tilendebragte Strejker, ell. med ubestemt Udfald	Strejkerens Varetid i Arbejdsdage
	Antal	Antal	Til Gavn for Arbejdernes	Til Gavn for Arbejdsgiverne	Kompromis		
Lønsørgsmaal:	8	52	584	65	701	55093	
For Forhøjelse	12	105	437	1728	2540	101793	
Imod Reduktion	4	—	162	—	162	3701	
Over Betalingsmaaden	6	—	139	217	356	2702	
Andre Stridigheder	30	157	1322	2010	3759	163259	
Tilsammen							

Vender vi os til den almindelige Beretning, saa fordeler Antallet af Kampene og de deri implicerede Arbejdere paa sig følgende Maade:

Industrigrupper	Antal Strejker	Samlet Antal deltagende Arbejdere	Procenten af samtl. beskæftigede Arbejdere
Bygningshaandværk	39	5356	0,7
Kulbjergbygning og andre Brancher ved Bjergbygning	168	208526	22,3
Metal-, Maskin- og Skibsbygnings Industri	71	15914	1,3
Textilindustri	82	16706	1,4
Beklædningsindustri	23	2790	0,5
Transport-, Dok- og Jernbanearbejdere o. s. v.	14	1590	0,2
Andre Haandværk	45	5785	2,3
Tilsammen	442	256667	2,9

De efterfølgende Tabeller viser, at de i Aaret 1902 førte Kampe i al væsentligt er faldet ud til Tab for Arbejderne.

Industrigrupper	Procentantal af de i Strejkerne i 1902 beskæftigede Arbejdere og disses Resultat.			
	Til Gunst for Arbejderne	Til Gunst for Arbejdsgiverne	Kompromis	Ubstante og ikke afsluttede Strejker
Bygningshaandværk	40,09	37,94	21,97	—
Kulbjergbygning og andre Brancher ved Bjergbygning	35,33	54,24	37,72	2,71
Metal-, Maskin- og Skibsbygnings-Industri	7,76	38,23	50,21	3,80
Tekstil-Industri	21,89	54,08	23,69	0,34
Beklædnings-Industri	24,96	53,68	21,36	—
Transport-, Dok- og Jernbane-arbejder, o. s. v.	33,93	54,98	11,09	—
Andre Haandværk	11,91	55,96	30,96	1,17
Offentlige Anstalter	40,52	59,48	—	—
Tilsammen	31,60	30,40	35,65	2,35

Hertil udtaler Beretningen: Udover Bygningshaandværket, hvor Sejer og Nederlag staar saa temmelig ens, staar Bjergværksarbejderne med et Resultat, som mere er faldet ud til Gunst for Arbejderne. Det maa dog fastslaas, at en stor Del af disse Strejker opstod ved, at de organiserede Arbejdere negtede at arbejde sammen med de uorganiserede. Skal Statistiken udtale sig om Strejkerne i al Almindelighed stiller Resultaterne sig saaledes, at t. Eks. Strejkerne i Bygningshaandværkerfagene i stort Flertal er faldet ud til Gunst for Arbejdsgiverne, hvilket gennem nedenstaaende Tabel, nærmere vil kunde anskueliggøres:

Hovedaarsagen	Antallet af de i Aaret 1902 i Strejker direkte deltagende Arbejdere				Arbejdere i Strejker i alle andre Aarsager
	Til Arbejdsgiverne	Til Arbejdernes	Kompromis	Ubstante og ikke afsluttede Strejker	
Lønsørgsmaal:					
For Forhøjelse	2641	8322	4149	96	15208
Imod Reducering	875	3142	21739	297	26053
Andre Aarsager	2009	7285	4394	1784	15472
Tilsammen	5525	18749	30282	2177	56733
Arbejdstid	438	2328	278	—	3044
Om Retten til bestemte Arbejder	5323	4129	1384	400	11436
Arbejdsbetingelser	3212	6967	9610	60	19849
Værkstedsspørgsmaal	22219	3149	11	110	25489
Andre Aarsager	—	193	80	—	273
Tilsammen	36917	35515	41645	2747	116824

Beretningen udover Tabellerne udviser endvidere følgende: Som man ser, er ogsaa her Tallet paa Arbejderne, som er gaaet heldigt ud af Strejkerne større (36917) end Tallet der udviser fuldstandig Nederlag (35515), medens Tallet for dem, som var tvunget til at slutte ved Indgaelse af Kompromis, var større end de i de forrige Rubrikker angivne Tilfælde, nemlig 41615. Efter et samlet Antal af 26053 Arbejdere, blev der for 21739 Arbejders (eller 83,44 pCt.) Vedkommende indgaaet Kompromis i Stridsspørgsmaal, som angik Lønreduktioner. Man vil heraf se, at hvor Spørgsmaalet har drejet sig om virkelige Realiteter, har Arbejderne i de fleste Tilfælde maattet give Køb. I det store og hele er Resultaterne af Stridighederne faldet ud til Tab for Arbejderne. Dette er det bedste Bevis for, at England befinder sig i en Nedgangsperiode, som dog egentlig først spores nu; men trods denne, er den Ulæmpe, som derved er opstaaet for Arbejderne, ikke ringe, hvad følgende tydeligt viser:

Hovedaarsagen	Antal Arbejdere, som deltog i Strejker i Aarene:				
	1898	1899	1900	1901	1902
Lønsørgsmaal:					
For Forhøjelse	151747	73696	57269	19886	15208
Imod Reduktion	10654	6826	7385	14852	26053
Andre Spørgsmaal	13991	14129	18249	24127	15472
Tilsammen	176392	94651	82903	58865	56733
Arbejdstid:					
For Forkortning	331	1069	487	1464	203
Andre Spørgsmaal	446	2788	231	2734	2841
Tilsammen	777	3857	718	4198	3044
For Retten til bestemte Arbejder	9203	8187	10427	10524	11436
Arbejdsbetingelser	11742	17895	18956	23185	19849
Værkstedsspørgsmaal	2215	5130	19573	11531	25489
Andre Aarsager	440	8338	2568	3134	273
Tilsammen	200769	138058	135145	111437	116824

I denne Anledning vil vi bemærke, at der i England finder flere Strejker Sted grundet paa Spørgsmaalet om den enkeltes Ret til Udførelsen af bestemte Arbejder. Her ser vi det forældede Lavforhold i sit fulde Flor, hvilket yderligere foraarsager, at der indenfor én Industri bestaar flere Fagforeninger. Ja, man kan sige, at der i England bestaar Fagforeninger til Beskyttelse mod andre Fagforeninger, eller maaske rettere: til at bevare Monopolet eller Eneretten til Forfærdigelse af bestemte Arbejder. I Maskin- og Skibsbyggerbranchen har man udarbejdet Regler til Forebyggelse heraf. Der bestaar 8 permanente Komiteer, der udelukkende beskæftiger sig med Afgrensningsspørgsmaalet. Det hedder bl. a. i disses Regler: »Naar to forskellige Brancher strides om Eneretten til Forfærdigelse af et bestemt Stykke Arbejde, skal Spørgsmaalet indankes for en af Komiteerne, hvis Afgørelse Vedkommende maa underkaste sig». I sidst forløbne Aar har Komiteen afgjort 30 saadanne Spørgsmaal.

Nægtelse af at arbejde sammen med Ikke-Medlemmer eller saadanne, der stod til Restance med Kontingent, har i det sidst forløbne Aar ligeledes forarsaget mange Strejker. Minearbejdernes Organisation i Syd-Wales har alene af de her anførte Grunde haft to Strejker. I saa godt som alle Tilfælde, hvor Strejker er etableret paa disse to Spørgsmaal, varer disse som Regel længe, eller de sluttes mod at de enkelte maa betale deres Restancer. I en By, Tredegar, nedlagde 2524 Kularbejdere Arbejdet, fordi en af deres Kolleger stod til Restance med Kontingent. To Dage senere betalte Manden og Arbejdet optoges igen. Ved Gateshead nedlagde Bjergværksarbejderne Arbejdet, men en mindre Del blev staaende. Disse blev derfor idømt en større Mulkt, som de nægtede at betale, hvorefter et Antal af 700 Mand nedlagde Arbejdet. Arbejdsstandsningen varede 6 Uger og ophørte først efter at Arbejderne maatte kapitulere. I Dovlais strejkede 3400 Kularbejdere fra 30. April til 5. Maj, fordi de ikke vilde arbejde sammen med nogle, som stod udenfor Organisationen. Strejken afsluttedes ved, at de uorganiserede maatte indmelde sig.

Som sædvanligt var Strejkerne i det sidste Aar overvejende forarsaget ved Lønspørgsmaal. Af 442 Strejker i Aaret 1902 forekom 267, eller 60 pCt., som Følge af Lønspørgsmaal, medens der i Aaret 1901 forekom 52,7 pCt. og 61,4 pCt. i 1900. Af de 267 Lønkampe var de 26,8 pCt. Angrebsstrejker, medens de 45,9 pCt. etableredes for at værges sig mod Lønreduktioner. Vi ser altsaa heraf, at det største Procentantal falder, hvor der kun skal værnes om det en Gang indvundne.

Til Slut ønsker vi at omtale de tidligere nævnte permanente Komiteer, som f. T. bestaar indenfor de fleste Industrigrene. Under Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere indtager disse Komiteer en meget indflydelsesrig Stilling. I England, hvor Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder har været særlig tilspidset, har de bestaaende Komiteer gjort uhyre Gavn. Naar der fra de i Komiteen siddende Arbejder-Repræsentanter er fremsat bestemte Fordringer, er der fra Arbejdsgivernes Repræsentanter altid taget tilbørligt Hensyn dertil, og Spørgsmaalene er diskuteret med overordentlig Velvilje af begge Parter.

Den engelske Arbejderklasse besidder mærkværdige Egenskaber. Medens de i faglig Henseende ikke lader noget Middel gaa ubenyttet hen; men endogsaa sætter alt ind paa at opnaa gode Resultater, er deres Stilling overfor politiske Spørgsmaal kortsynet, eftergivende og haabløs, ja, saa godt som uden Interesse. Det forekommer almindeligt, at en Arbejdsgiver, som de dagligdags bekæmper med alle Vaaben, af de samme Arbejdere sættes ind i Parlamentet.

I sidst forløbne Aar blev der ved Hjælp af de permanente Komiteer sluttet 29 Strejker. Disses Hovedopgave bestaar jo væsentligst i, at forhindre Strejkers Udbrud. I Aaret 1902 blev i 67 Komiteer behandlet 1462 Tilfælde af Stridigheder. Af disse toges efter Komiteernes Ønske de 711 tilbage. Ved Aarets Slutning var der endnu 73 hvorom der ikke kunde opnaas Enighed. I 678 Tilfælde opnaaedes Enighed, heraf behandlede 514 i de permanente Komiteer, medens 164 først naaede sin Afslutning efter at være henvist til Landsretten.

Et Pust fra gamle Dage.

Firsernes Antisocialisme.

I denne Tid, hvor d'Hr. Niels Andersens, Haubergs og Helsings »Antisocialisme« svirrer os om Ørerne næsten hver Dag baade i Taler og Skrift, kunde et gammelt Dokument, som vi, ved at lede i vort Arkiv, forleden Dag fandt, og som afspejler de Tanker, der rørte sig iblandt Arbejdernes Modstandere i Firserne, sikkert paaregne udelt Interesse.

Dokumentet er et Brev, der under Konflikten i 1884 hos Firmaet Borch & Henriksen sendtes til nævnte Firma af en Anonym, der undertegner sig »en afgjort Modstander af Socialismen«. Brevet lyder som følger:

København d. 13. April 1884.

»I Anledning af Arbejdsnedlæggelsen, som har fundet Sted, hos Dem, tillader Undertegnede sig at gøre Dem opmærksom paa, at De ganske rolig kan se denne imøde. De kan nemlig som enkelte Fabrikanter i lignende Kriser har gjort, henvende Dem til Fattigvæsenet, til Étatsraad Knudsen, og der faa alt Deres Arbejde udført, da Fattigvæsenet har gode Værksteder og dygtige Folk: Smede- og Benkarbejde kan udføres, naar De selv lægger Værktøj og Materiale til og betaler vist til hver Mand, efter Sigende 66 Øre à 1 Kr. pr. Dag, eller ogsaa staaar det Dem frit for, at betale vist i Akkord for hvert enkelt Stykke Arbejde, til en Pris, som De selv maa bestemme. Vil De have Drejerarbejde udført, da behøver De blot at indsætte Drejerbænke, da saadanne ikke findes, og herved bestemme Akkorden, saaledes at en Mand kan svare for 1 Kr. Arbejde om Dagen til Fattigvæsenet. Paa lignende Maade faar Fabriken »Øresund«, Fabriken »Godthaab« paa Amager, Hattefabrikant Børresen og Farvefabrikant Sørensen, Studiestræde deres Arbejder udført, og det i flere Aar. Derved opnaar De en langt billigere Arbejdskraft, og De har da et Middel til at tvinge genstridige Arbejdere til at falde tilføje.

En afgjort Modstander af Socialismen«.

Hvem denne »afgjorte Modstander« er, ved vi ikke, men det er jo meget muligt, at han den Dag i Dag gaar lyslevende om iblandt os; men i saa Fald har han rimeligvis valgt andre Midler til at tvinge genstridige Arbejdere.

Fattigvæsenet lader sig næppe bruge. Siden der i denne Magistratsafdeling sidder en Socialdemokrat som Raadmand, har man begyndt at tænke mere paa nødvendige sociale Foranstaltninger end paa at skaffe en billig og samtidig underkuet Arbejdskraft til de betrængte Kapitalister.

Men nægtes kan det jo ikke, Tanken var stor, saadan uden videre at faa os paa Fattigvæsenet alle sammen, med Tvang til at arbejde for hvad Arbejdsgiveren i hvert Tilfælde bestemte, og Gud ved, om ikke nogen af vore moderne »Antisocialister« skulde kunne anvende denne gamle Ide, da det dog vist alligevel er noget i den Retning de har tiltænkt os.

En hellig Smed.

Grovmedene paa Helsingørs Skibsværft har altid haft det gode Lov paa sig at høre til Kærnetropperne indenfor Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, som en Følge deraf har der altid hersket et godt Kammeratskab paa Værkstedet.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vædk. har betalt
8922	Henny Andersen	København	22-8-82	Kbh. Afdl. 1	6-10-02	Kbh. Afdl. 1	30-5-03
2377	Lars Andersen	Lidemark	19-10-70	—	9-5-76	—	13-6-03
10795	Jens Peter Andersen	Aalborg	29-3-83	Aalborg	9-7-02	—	13-6-03
12640	Anders Thomsen Christensen	Kjeldstrup, Thisted	1-8-81	Kbh. Afdl. 1	30-5-03	—	30-5-03
8546	Niels Christensen	Thurup	7-1-82	—	2-12-01	—	13-6-03
13089	Christian Christiansen	Horsens	13-12-76	Horsens	20-5-99	Horsens	4-10-02
8624	Carl Ejler	København	30-10-59	Kbh. Afdl. 1	13-11-97	Kbh. Afdl. 1	13-6-03
14103	H. V. Fachmann	—	7-10-47	Aarhus	1-11-99	Aarhus	4-7-03
2627	Søren Skriver Frandsen	Endelave	12-12-80	Aarhus	8-5-01	Aarhus	19-4-03
3205	Chr. Frederiksen	Horsens	24-6-74	Horsens	25-10-95	Horsens	17-1-03
1846	E. Gram	Randers	2-5-77	Kbh. Afdl. 5	26-6-97	Kbh. Afdl. 1	6-6-03
6558	Aage Chr. Gregersen	Vinstrup pr. Randers	6-4-80	Svendborg	12-8-00	Svendborg	7-3-03
8347	A. Hansen	Frederiksværk	4-9-56	Kbh. Afdl. 1	16-7-98	Kbh. Afdl. 1	13-6-03
10057	Chr. Hansen	Møllemose, Langeland	18-10-73	Svendborg	20-4-02	Svendborg	21-3-03
3319	Hans Mar. Hansen	Branderslev, Nakskov	25-5-83	Nakskov	8-11-02	Kbh. Afdl. 1	23-5-03
4701	Martin Hansen	Vejle Strand	2-10-60	Horsens	10-8-95	Horsens	13-12-02
7877	Chr. Jensen	Aarhus	14-4-84	Aarhus	4-10-02	Randers	7-2-03
8505	Carl F. Jensen	København	5-3-61	Kbh. Afdl. 1	9-10-97	Kbh. Afdl. 1	30-5-03
14340	Charles L. Jensen	—	12-6-77	—	4 27-1-00	—	6-6-03
8900	Joh. Magn. Jensen	Enderslev, Køge	10-9-81	—	1 12-4-03	—	30-5-03
2461	Arthur Jørgensen	Skanderborg	26-1-83	—	—	—	13-6-03
8123	N. R. Knudsen	København	26-7-75	—	—	—	28-3-03
6532	Anders Larsen	Selling, Jylland	24-10-73	Odense	27-9-96	Horsens	30-11-02
869	C. Larsen	København	18-1-72	Kbh. Afdl. 1	20-9-95	Kbh. Afdl. 1	6-6-03
12903	Hans Chr. Lantrup	Herning	30-10-79	—	—	7 24-6-99	7-2-03
14760	Søren Osvald Mikkelsen	Fjeldingbjerg	28-10-81	Viborg	7-5-01	Odense	1-8-03
434	F. V. Nielsen	København	3-6-58	Kbh. Afdl. 1	27-7-95	Kbh. Afdl. 1	6-6-03
4898	N. P. Nielsen	Liuinge	23-11-59	Helsingør	18-1-96	Helsingør	4-7-03
9661	Jørgen Hj. Nielsen	Tjæreby	4-6-83	Kbh. Afdl. 1	1-4-03	Kbh. Afdl. 1	30-5-03
11016	Lars Otto Th. Ottosen	København	27-4-76	—	—	—	23-5-03
8283	C. A. Rasmussen	—	14-8-74	—	—	—	30-5-03
4473	P. M. Rasmussen	Horsens	16-1-55	Horsens	1-12-95	Horsens	9-5-03
2606	Oscar Secher	Hylke, Aarhus	19-5-81	Aarhus	13-5-01	Aarhus	2-5-03
7042	Heinrich Anthon L. Staal	København	13-9-79	Kbh. Afdl. 7	6-12-02	Frederikshavn	6-6-03
9473	Carl Chr. Stuhr	Holbæk	6-3-76	Randers	25 4-03	Randers	7-2-03
4567	Ingemann Sørensen	Gjern pr. Silkeborg	7-5-70	Aarhus	1-11-02	Aarhus	27-6-03
2678	Niels Peter Sørensen	Gjorlev	19-5-70	Slagelse	27-9-92	—	20-6-03
12060	Richard Sørensen	København	28-9-82	Kbh. Afdl. 1	19-3-02	Kbh. Afdl. 1	28-3-03
12677	Viggo Sørensen	København	15-1-78	Berlin	8-4-02	—	13-6-03
9749	Heinrich V. Tagatz	Helsingør	7-8-61	Helsingør	16-10-97	Helsingør	4-7-03
8695	Eisten Birger Thorsen	Korsør	21-6-80	Kbh. Afdl. 1	1-3-02	Kbh. Afdl. 1	6-6-03
717	Edmund Werner	København	23-8-73	—	—	—	21-3-03

Dette gode Forhold er dog blevet forstyrret et Par Gange, første Gang var det en Person ved Navn Schwabach, der vil være Fagbladets Læsere bekendt fra tidligere Tid. Denne Gang er det en Person som hedder Tagatz, hvis Forhold er lige saa skummelt som hans Udseende. Han har haft forskellige Værksteder selv, men da Smede-handværket just ikke hører til hans stærke Side, viste det sig umuligt for ham som selvstændig Mester, at underholde sin Familie, han havnede da for nogle Aar siden i Grov-smedien paa Helsingørs Værft, hvor han var saa heldig at faa den letteste Plads i Værkstedet. Efterhaanden har han ved Fagforeningens Hjælp faaet sin Løn op paa 37 Øre pr. Time hvilket maa siges at være temmelig god Betaling for en Fusker.

Man skulle jo nu tro, at en saadan Mand var bedst

tjent med at holde sig i Skindet, men han har ikke undset sig for efter fattig Evne at sætte Splid paa Værkstedet, særlig har han udmærket sig som Fabrikant af Løgnhistorier, beregnet paa at sætte ondt blandt Medlemmerne; saaledes beskyldte han Tillidsmanden for at have opfordret Mesteren til at afskedige en Kammerat, hvilken Historie han i Mesterens og Tillidsmandens Nærværelse maatte tage tilbage som vitterlig Usandhed. Hans sidste Bedrift bestod i at han nægtede at betale til Lock-out(en i Sverrig, af hvilken Grund han selvfølgelig blev slettet af Forbundet.

Nu maa det bemærkes, at Manden gaar for at være meget hellig, han er blandt andet Vært i Somandsmissionen, man kan vel nok forlange af en Mand der er gudfrygtig og ved sine Kammeraters Hjælp har opnaaet gode økonomiske Forhold, at han i det mindste opfyldte sine Forplig-

telser overfor Forbundet; thi hvis dette strider imod hans religiøse Overbevisning, saa siger vi: »Vor Herre bevar os for en saadan Religion«. Noget andet er, at det naturligvis kun er hvad man kan vente sig af den Slags Folk, som ved at dække sig under Religionens Maske mener at kunne udføre en hvilken som helst Bedrift.

Vi haaber, at vedkommende Individ og hans ligestillede, hvilke heldigvis ikke er mange snart vil være umulige paa de forskellige Arbejdspladser, og vi tror, at d'Hrr. Arbejdsgivere stod sig bedst ved at undvære den Slags Folk.

Hermed skal vi anbefale Taggatz til alle Kollegers velvillige Opmærksomhed.

A. & P.

Afdød Veteran.

Fredagen den 28. August afgik ved Døden en af vore Veteraner, Maskinarbejder *Elias Petersen*, Aarhus.

Med hans Navn forsvinder en af vort Forbunds gamle og tro Forkæmpere, en Forkæmper fra Brydningernes og Trængslernes Dage, en af dem, der tog et Tag med for Dannelsen af vor Organisation.

Elias Petersen var Stifter af vor Afdeling i Aarhus, og alle ældre Kolleger vil sikkert erindre denne Mand, der i sin Tid særlig havde et godt Navn i Provinserne; men særlig i Aarhus, hvor han i sin Tid lagde et stort Arbejde i Fagforeningens Tjeneste. Han rejste saaledes paa vor Kongres i 1893 Spørgsmaalet om kooperativ Drift indenfor vor Organisation, og han var da ogsaa kendt og skattet af alle Fagfæller i Aarhus.

Petersen var med i Strejken paa Statsbanernes Værksteder i 1891, men kom efter Strejkens Ophør ikke i Arbejde igen.

I de sidste Aaringer var vor gamle Medkæmper bleven Værkfører og stod som saadan ikke i Forbundet; men sikkert var det, at hans Livs bedste Minder tilhørte hin Gæringens og Kampens Tid, da han stod i vore Rækker.

Elias Petersen var i Besiddelse af en stærk og udpræget Kammeratskabsfølelse.

Aarhus Afdeling har lagt en Krans paa hans Grav, og vi siger hermed vor gamle Ven et sidste Farvel.

Slette Kolleger i Vejle.

Selvfolgelig fremmer det ikke de kollegiale Forhold i en By, naar de Mænd der staar i Spidsen for Fagforeningen viser et daarligt Eksempel. At saadant sker, ligger som oftest deri, at Medlemmerne viser en forbausende Kritikløshed ved *Valget* af Tillidsmænd, medens deres Kritik overfor disse Mænd, naar de først *ere valgte*, er ganske ovenud og hensynsløs.

Det kan ikke noksom indskræpes, hvor nødvendigt det er, at det ved ethvert Valg nøje overvejes og paases, at det

er de bedst kvalificerede, der vælges og skydes frem, og dette gælder, hvad enten det drejer sig om Valg i Klubber, Afdelinger eller andre Institutioner indenfor Organisationen.

— I Vejle har man i det sidste Aars Tid været særlig uheldig i saa Henseende. Vi præsenterede i Februar Fagblad en Mand ved Navn Lund, der havde faaet Arbejde paa Byens Gasværk, hvor han nu dækkede sig, og senere hen paa Sommeren har han faaet en Følgesvend i Afdelingens Formand — Medlem *4708 C. F. V. Madsen*, der arbejder paa samme Gasværk, og som stod som Formand for Afdelingen i Vejle.

Først var denne Madsens Stilling til en Indsamling, der fandt Sted for et Par Aar siden, til Fordel for en stedlig Kollega — ikke ganske fair, og dernæst lod han selv være med at betale sit Kontingent, paa samme Tid hvor han i Følge sin Stilling som Afdelingsformand skulde agitere for at faa andre til at betale deres Skyld.

Lad nu imidlertid denne Herre slaa Følge med sin »Forgænger« Hr. Lund; men til de mange udmærkede Kolleger, der endnu staar i Vejle Afdeling siger vi:

Pas vel paa! og hold godt sammen alle I der ved, at I har felles Interesser. Og glem ikke at slutte Eder tæt om de Tillidsmænd, der gør alt for at varetage Eders Interesser paa bedste Maade!

Arbejderen som Husejer.

Mange af vore Fagfæller i Provinserne har gennem Aarene, efterhaanden som Lønnen steg, skaffet dem eget Hus, hvor de i en lille tilliggende Have dels kunde forene Tidsfordriv med at skabe Værdier til den lille Husholdning, dels ved at afbetale Prioriteterne, igennem Aarene opnaa Udsigten til en mere betrygget Alderdom, end den der sædvanlig hidtil har været Lønarbejderens Lod. — Men under de forholdsvis smaa Forhold i Provinsen er det ikke sjældent, at saadant et rart lille Hus er bleven til noget nær en Forbandelse for sin Ejer, naar ikke vedkommende, i Form af Penge, havde tilstrækkelig Magt over »Ejendommen«. Mangfoldige er de Tilfælde, hvor Arbejdskøberen har forstaaet at benytte sig af dette Afhængighedsforhold, naar Arbejderne i Fællesskab søgte at højne Lønnen, og saaledes blev da det, der skulde skabe Lykke, under Tiden den rene Ulykke for den svage og fattige.

Det samme gælder maaske i nogen Grad København; men her under de større Forhold er der dog et stort Jagtrevier for Arbejderen, og kan han ikke arbejde det ene Sted saa kan han dog maaske arbejde det andet. Det er da ogsaa en utrolig Masse smaa Arbejderhuse, der i de senere Aar er vokset op i København — d. v. s. i Udkanterne. Koloni efter Koloni har rejst sig, dannede af Arbejdere, der tjente nogenlunde, — eller smaa Embeds- og Bestillingsmænd, der ikke var for »store« til at bo i en 3 Værelseslejlighed — disse sidste har saa tillige ofte, ved deres maaske lidt større finansielle Viden, været i Stand til at sætte sig i Spidsen som Bestyrelse, hvilket naturligvis kan have sine store Vanskeligheder for den fysiske Arbejder i Almindelighed.

Vi inviteredes forleden til at bese en saadan ny opvokset Koloni, »*Valby og Omegns Byggeforening*«, der bestaar af 100 Huse, hvert Hus paa to pæne smaa 3-Værelses Lejligheder. Det gør et godt Indtryk paa en, naar man fra det tætbyggede København med de himmelhøje Kaserner kommer ud i en saadan lille venlig Koloni, hvor ingen Huse er højere end to Etager og hvor der er en pæn lille Have til hver Lejlighed.

Her sysler den unge Familiefader om Aftenen efter endt Arbejde, hvad der bringer ham den højest nødvendige Afveksling. Børnene nyder et Overmaal af frisk Luft, der giver Kraft og et frisk Udseende, og kan Familien holde ud at bære Byrderne og svare Renter og Afdrag, saa vinker der i et saadant Hus en Støtte til Alderdommen melder sig. Den lille Koloni har sin Forsamlingsbygning beliggende i Midten, og her er den eneste Restauration i »Byen«, Beværtninger ere banlyste fra disse Omgivelser, hvor der er gode Betingelser for at leve et lykkeligt Familieliv, der kan erstatte Dagens haarde Slid, Bryderier og Kamp for Tilværelsen.

Vi henleder hermed københavnske Fagfællers Opmærksomhed paa »Valby og Omegns Byggeforening«, hvor der selvfølgelig af og til er Lejligheder til Leje.

Ny Afdeling i Silkeborg.

Efter Anmodning fra nogle og tyve Fagfæller i Silkeborg er der fra 1ste September d. A. oprettet en Afdeling i nævnte By med Ret til Udbetaling af Rejse- og Understøttelseskassen.

Til Formand for den nydannede Afdeling er valgt Maskinarbejder *M. Walsted*, Nygade 27, og til Kasserer er valgt Smed *C. Jacobsen*, Østergade 11.

Vi har før haft en Afdeling i Silkeborg, hvilken imidlertid døde af Mangel paa Arbejde der i Byen, medens vore stedlige Fagfæller, der var organiserede, maatte staa i Aarhus Afdeling. Forhaabentlig er Betingelserne nu til Stede for at denne Afdeling kan virke til Held for vort Fags Udvikling i denne By.

Køb Bogen om Fagforeningerne.

Fra vor Landsorganisation har vi modtaget et Cirkulære, hvoraf vi her gengiver et Uddrag:

I Aaret 1901 udgav De samvirkende Fagforbund en Bog kaldet *Oversigt over Fagforeningsbevægelsen i Danmark*.

Det var et omfattende statistisk og historisk Værk, udarbejdet af *J. Jensen* og *C. M. Olsen*, og det vandt ved sin Fremkomst saavel Meningsfællers som Modstanderes udelte Bifald, paa Grund af sin uheldede Beskrivelse af de danske Fagforeningers Historie.

Bogen blev skrevet for, at Fagforeningsmedlemmer og alle Interesserede deri kunde have en Haandbog til at tage frem, naar de søgte Oplysninger om vore Fagforeninger og den Virksomhed, de har udfoldet. Man vilde afhjælpe et Savn, som var følt af mange, der, enten til Agitation eller i Organisationens daglige Arbejde havde Brug for paalidelige Oplysninger om den Udvikling, der har fundet Sted baade med Hensyn til Foreningernes og Forbundenes Virksomhed, deres Vækst, Kontingentet o. s. v., som ogsaa med Hensyn til de Resultater, der kan paarises af Fagforeningernes Arbejde.

Prisen paa denne Bog er nu nedsat til 50 Øre pr. Eksempplar for alle Medlemmer af Foreninger under De samvirkende Fagforbund. Bogladeprisen, som før var 2 Kroner, er samtidig nedsat til 1 Krone.

Ved denne betydelige Nedsættelse vil enhver, der har virkelig Interesse i Fagforeningsvirksomhed, være i Stand til at anskaffe sig den omtalte nyttige Bog, og vi beder For-

bundenes og Foreningernes Bestyrelser om at være os behjælpelige med at faa den spredt ud over Landet.

Anmodninger om at faa Bogen tilsendt, bedes tilstillet vor Kasserer, E. Svendsen, Nørre Farinagsgade 47, 1. Sal. Ved Køb af mindst 5 Eksemplarer betales ingen Porto. Ved Køb af et mindre Antal betales 15 Øre for Forsendelsen. For at undgaa Udgifter til Postopkrævning, bedes Beløbet indsendt til vor Kasserer pr. Postanvisning.

Med solidarisk Hilsen

Forretningsudvalget
for

De samvirkende Fagforbund.

Ferie.

Et Eksempel til Efterlignelse.

Det store Væverifirma J. H. Ruben i København har i Aar indført den Reform, at Firmaets daglønnede Arbejdere har faaet tilstaaet en 4 Dages Ferie uden Afkortning i Lønnen. Andre Arbejdsgivere burde tage Eksempel herefter, derved blev et rimeligt Krav fra Arbejdernes Side imødekommet og en højest fornøden Rekreation indtildt de Mennesker, som hele den øvrige Del af Aaret er indestængt i usunde Lokaler under sundhedsnedbrydende Forhold.

Ovennævnte Firma har iverigt siden 1898 haft Lønoverenskomster med Smede- og Maskinarbejdernes Forbund. Ved Forhandlinger, der førtes i Løbet af afvigte Sommer, blev Overenskomst paany indgaaet, hvori Minimallønnen for Smede og Maskinarbejdere fastsattes til 40 Øre pr. Time. Lønnen for de ansatte Arbejdere stiger efter hvert Aars Arbejde med 1 Øre pr. Time.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er **Medlem Nr. 13199, Laur. Martin Hansen**, slettet i August Fagblad.

Vi beder undskyldte.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 1171.	J. C. Andersen
- 10658.	Søren Ebsen
- 10842.	Herman Hansen
- 12045.	Hansen
- 13199.	Laur. Martin Hansen
- 8169.	C. C. M. Jensen
- 4268.	A. P. Jørgensen
- 317.	V. Nielsen
- 551.	Jakob Nielsen
- 5672.	Vilh. Nielsen
- 8251.	Th. Nielsen
- 9781.	R. Chr. Rasmussen
- 11321.	P. Rasmussen
- 11549.	Lars Peter Rasmussen
- 9500.	J. Chr. Sørensen
- 969.	M. Sloth
- 6540.	Emil Schneider.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 1022.	V. Petersen	(Kbhvn. 1)
- 11364.	K. Limschou	(- 1)
- 1430.	Heinze	(- 3).

Fundet Bog.

Medlemsbog Nr. 1780, L. Jonassen, er fundet og indleveret paa Anvisningskontoret i København.

Efterlysning.

Medlem Nr. 9845, J. Rasmussen, bedes opgive sin Adresse til Hovedkontoret snarest mulig.

Hovedkassereren.

Medlem Nr. 14780, C. Nielsen Plougs Bog indkaldes til Revision.

G. Christensen,
Kbhvns. Afd. 3.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54. St. 12¹/₄-1, 7-8.
Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22. St. 12¹/₂-1, 6¹/₂-7¹/₂. Helligdage kun mellem 11-12.
Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄-1 og 6¹/₄-7. Ingen Udbetaling.
Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄-12³/₄, 6-7.
Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6-7 Aften.
Frederikshavn, F. V. Bech, Danmarksg. 61¹ o. G. 12¹/₂-1, 6¹/₂-7¹/₂.
Frederikssund, Smed Fr. Hansen, Skolegade. Ingen Udbet.
Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6-8.
Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12-1, 6-7.
Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 73, Stuen. 12³/₄-1¹/₄ og 7-8 (Lørdag 5-7).
Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Helsingørsg. Udbetaling 12¹/₄-1, Lørdag 6¹/₄-7.
Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6-8. Søndag 12-2.
Holbæk, Maskinarb. J. Faltz, Brohusene. Udbetaling 6¹/₂-8.
Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂-7¹/₂ Aften Søndag 9-12 Formd.
Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
Kallundborg, Smed C. Christensen, Rosenstræde ved Stranden. 12¹/₄-12³/₄, 6-7.
Kolding, Th. Hansen, Vandværksv. Udbet. hver Sogndags Aften 6-7. Søn- og Helligdage fra 9-10 paa Kolding Svendehjem.
Korsør, Smed J. Jensen. Adr. C. Hellesen, Rolighedsvej Halskov. Ingen Udbetaling.
København, Larslejrstræde 1, Stuen. 9-11.
Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b.c. Udbetaling 12-1, 6-7, Søndag 10-12.
Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂-7¹/₂.
Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6-7
Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6¹/₂-7¹/₂ Aften.

Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7-8.
— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6-7, Søndag 10-12.
Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂-1, 6-7.
Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄-1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂-7¹/₂, Søndag 11-12 Formd.
Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂-7¹/₂.
Randers, N. C. Lyngbye, Østergrave 2. 12-1, 6-7.
Ringsted, Maskinarb. S. Vinkents, Dagmarsg. 81. Ingen Udbet.
Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂-7¹/₂, Søndag 9-10.
Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂-7¹/₂.
Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂-7¹/₂.
Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 12-1.
Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6-8. Helligdage 12-1.
Silkeborg, Smed C. Jakobsen, Østergade 11.
Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12-1, 6-7.
Thisted, C. Dysted, Nørregade.
Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6-7.
Vejlø, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄-12³/₄, 6¹/₂-7¹/₂. Søndag 11-12.
Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6-8.
Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12-1 Middag. Ingen Udbetaling.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestanstalt for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

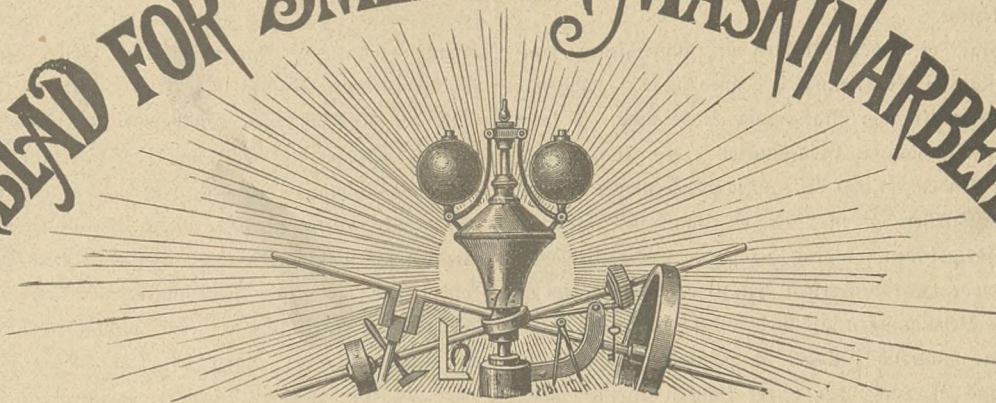
Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

**St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.**

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 12.

Oktober 1903.

15. Aargang.

Vore nye forbundslove

samt

et Par Ord om vor Rejse- & Understøttelses-Kasse.

De „nye forbundslove“ vare færdige fra Bogbinderen og udsendtes til alle Afdelingerne i de sidste Dage af September Maaned. Lovene præsenterer sig i et fint lysbleat Omslag, der bevirker, at de ere lette at kende fra de gamle. I Stedet for de gamle Marginalbetegnelser ud for de forskellige S'er og Affnit findes der nu foran et Register, der gør det behageligere og lettere at læse disse Love, særlig naar man vil finde en S, der behandler et bestemt forhold, og endelig er der anvendt en anden Slags Typen end i de gamle Love — en Skrift, der bedre svarer til det lille Format, der stadig er beregnet paa at kunne ligge i Futteralet ved Medlemsbogen.

De nye Love, der traadte i Kraft den 1ste Oktober, afviger ikke stærkt fra de gamle, men vi skulle dog her gøre opmærksom paa nogle af de vigtigste af de fete Forandringer:

Hvad Kontingentets Fordeling angaar, da gaar der stadig kun 5 Øre til Administration, medens Kontingentet til R. & U.-Kassen forhøjes til 25 Øre paa Beføstning af Strejkekassen, der herefter kun faar 40 Øre pr. Uge. Endvidere faar Afdelingerne refunderet 4 Øre pr. Mærke i Stedet for de tidligere 3 Øre, men til Gengæld vil der i Fremtiden indgaa saa stor en Del af Indskudene i Hovedkassen, at denne Øre dækkes. Denne sidste Forandring er udelukkende fket for at kunne indføre Indskudsmærker til fremtidige Indmeldelser.

Regnskaberne skal ved fremtidige Kvartalers Slutning udsendes til Afdelingerne, paa hvis Kontorer de skal være til-

gængelige for Medlemmerne. — Den hvilende Medlemsret er udvidet til ogsaa at kunne tilstaa saadanne, som overgaar til anden Livsfilling, men som ønsker at bevare deres Anciennitet i Forbundet. Dog skal saadanne spare 25 Øre pr. Uge i Kontingent, hvoraf de 15 Øre gaar til R. & U.-Kassen. Der er dog samtidig sat en Stopper for, at et Medlem kan være „hvilende Medlem“ den meste Tid af Aaret, for saa paa et for vedkommende belejligt Tidspunkt at melde sig tilbage og optage sin fulde Understøttelse.

Bestemmelserne vedrørende længere Restancefrist for Medlemmer, der sejler, er gjort mere tydelige, og det samme er Tilfældet med Bestemmelsen om Kontingentfrihed for Medlemmer, der er fyldt 55 Aar, og har staaet i Forbundet i 15 Aar.

Medlemmer, som ere berettigede til at modtage Understøttelse, men som indlader dette, ere kontingentfri, hvad de ikke vare for, og Hovedbestyrelsen fik Bemyndigelse til i visse Tilfælde at se bort fra Betalingen af Restancer ved Genoptagelse af Medlemmer, der har været slettet, dog kun, naar særlige Forhold maatte tale derfor og det anbefales af vedkommende Afdeling.

Men den største Interesse knytter sig ganske naturligt til de Forandringer, som ere foretagne i R. & U.-Kassens Love. Forhaabentlig har disse nu faaet den form og Ordlyd, der kan gøre fremtidige væsentlige Forandringer overflødige. Hidtil har saa-

danne desværre været nødvendige af Hensyn til de Beløb, som denne Kasse kostede.

Med de Aar, vi havde i Midten af Halvfemsjerne, samledes der hurtigt en Beholdning i denne Kasse — saalænge Lovene fastsatte 1 Kr. som Maksimums-Udbetaling. I 1899 naaede denne Beholdning Højdepunktet. Ved Kongressens Afholdelse var den ca. 54,000 Kr.; men her vedtoges det saa at sætte Understøttelsen op til 2 Kr. pr. Dag i de første 55 Dage af Arbejdsløsheden for dem, der havde været Medlem i 3 Aar; dog havde Hovedbestyrelsen Ret til at reducere Understøttelsen, naar Beholdningen gik ned under 10,000 Kr. Beholdningen steg imidlertid i Løbet af Sommeren 1899 — til Dels paa Grund af Lock-outen, under hvilken Kassen sættes ud af Virksomhed — til 64,646 Kr. 67 Øre; men dermed var ogsaa Kulminationspunktet naaet. Beholdningen gik nu stadig ned med raske Skridt og var ved Udgangen af Aaret 1900 naaet ned til 22,505 Kr. 84 Øre. Paa dette Tidspunkt tog Arbejdsløsheden imidlertid fart, og den forhøjede 2 Kroners Understøttelser gjorde sig saa stærkt gældende, at 1ste Kvartal af 1901 ikke alene slugte den tilstedeværende Beholdning, men der maatte endog tages et Beløb af Strejkefonden, stort 16,129 Kr. 96 Øre.

Beholdningen var altsaa ikke alene gaaet ned under de „10,000“, men der var yderligere paa et eneste Kvartal slugt over 16,000 Kr. Under disse Omstændigheder maatte Hovedbestyrelsen selvfølgelig i Overensstemmelse med Lovene reducere Understøttelsen, men man gjorde det meget lempeligt ved at lave en Skala paa 1½ Kr. pr. Dag i 55 Dage for dem, der havde været Medlem i 4 Aar, og 2 Kr. for dem, der havde været Medlem i 8 Aar. — Kongressen i 1901 satte imidlertid de 4 og 8 Aars Anciennitet ned til 3 og 6 Aar, hvilket naturligvis var en fejl, da man nu i 1903 alligevel atter maatte gaa op til de 4 og 8 Aar; thi at dette Skridt havde sin Berettigelse, vil man forstaa, naar man læser nedenstaaende Tal, der angiver, hvilke Summer der er udbetalt i de sidste 2½ Aar:

Aar	Udbetalt i Understøttelse.					
	1901		1902		1903	
	Kr.	Øre	Kr.	Øre	Kr.	Øre
Januar Kvartal	51260	00	70091	50	64969	00
April »	22312	50	38836	50	20268	50
Juli »	25205	50	24942	50		
Oktober »	50768	50	38226	50		
Ialt...	149546	50	172097	60	85234	50

Altsaa er der i disse 2½ Aar udbetalt af R. & U.-Kassen et Beløb af ialt Kr. 406,878,00. Vort forbunds Medlemsantal er i disse Aar undergaaet en stadig og jævn Stigen, og

det er for Tiden ca. 97,400. Regner man nu med gennemsnitlig 7000, hvilket paa det nærmeste vil være korrekt, saa er der altsaa i disse 2½ Aar udbetalt et Beløb, der svarer til 58 Kr. 12 Øre pr. Medlem — eller 44,7 Øre pr. Uge. — Tager man det Kvartal, hvor den højeste Understøttelse er udbetalt, nemlig 1. Kvartal af 1902, hvor der udbetaltes 70091 Kr. 50 Øre, saa vil man se, at dette svarer til et egentlig Kontingent af 77 Øre alene til dette formaal, og dette Tal er endda nærmest for lavt, idet man i alt fald ikke paa dette Tidspunkt kunde regne med 7000 Medlemmer; men tager man, selv med dette Tal en enkelt Maaned, som Januar 1902, saa naar man en Udbetaling, der svarer til et Ugebidrag af 93,2 Øre — eller 18,2 Øre mere pr. Medlem om Ugen end hele vort Kontingent andrager.

Man vil heraf kunne se, at det ikke har manglet paa Anledning til for Kongressen alvorligt at overveje denne Kasses fremtidige Stilling — thi med „Statsunderstøttelsen“ har det formodentlig, under denne Regering, lange Udsigter. Det bør derfor ogsaa paaskønnes, at man ikke gik videre end til de 4 og 8 Aar, som vi forhaabentlig ovenikøbet vil kunne blive staaende ved, der er jo heldigvis en Del der tyder paa bedre Arbejdsforhold i vort fag.

Vi skal endnu blot nævne Vedtagelsen om at Udlærlinge skal have betalt 2 Maaneders Kontingent, for at saa Understøttelse. For det første er vi det eneste af alle de forbund i vort fag, der har Overenskomster om Gensidighed paa Rejse-Understøttelses-Omraadet, der tager særligt Hensyn til Udlærlinge; men saavel denne Vedtagelse, som en Del nye — til dels mindre væsentlige — Bestemmelser i § 59, maa ses og læses under den Synsvinkel, at vi bør tilstræbe saavidt muligt, at saa Balance i R. & U.-Kassen.

En Klage fra Hornung & Co. i København.

§§ 5, 6 og 7 i Januar-Overenskomsten.
Nogle almindelige Bemærkninger.

Firmaet Hornung & Co. i København klagede i Begyndelsen af Juli d. A. over, at den stedlige Værkstedsklub havde overtraadt Januar-Overenskomstens § 5, der siger, at Klubvedtagelser der griber ind i Arbejdsforholdet paa et Værksted, skal, for at kunne have Virkning, indberettes til — og godkendes af Hovedbestyrelsen, — og samme Overenskomsts § 6, der siger, at det er Arbejdernes Pligt for Lønnen at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner og Duelighed tillader og at udnytte Arbejdsmaskinerne fuldt ud.

I Realiteten gik Firmaets Klage ud paa, at der bestod en Klubvedtagelse paa Værkstedet, hvorefter ingen maatte

tjene mere end 65 Øre pr. Time, og hvis dette alligevel skete, skulde den overskydende Fortjeneste gaa til Klubbens Kasse.

Den 9. Juli afholdtes der et Mæglingsmøde paa Firmaets Kontor, hvor en hel Række af Svendene afgav Forklaring, saaledes at nogle holdt paa, at der ikke var lagt den Mand hvorom det drejer sig (Ploug) nogen Hindring i Vejen, medens Ploug m. fl. paastod det modsatte. Mæglingsmændene (d'Hrr. Direktør Caroc og Otto Smith) enedes om at henvise Sagen til »Timandsudvalget«, da Vidneudsagnene var saa stærkt modsigende.

Sagen hvilede nu indtil 30. September, hvilken Dag der afholdtes Møde i »Timandsudvalget«. Her var begge Parter enige om, at en saadan Vedtegt som den paaklagede, hvis den havde bestaaet, var i Strid med bestaaende Overenskomster, hvilket tilførtes Mødets Protokol.

Og vi tilføjer her, at en saadan Vedtagelse ikke alene er i Strid med bestaaende Overenskomster, men den er ganske i Strid med vore egne Interesser; thi naar den Slags Historier kommer for Arbejdsgiverens Øren — hvad de nok skal komme, da der i Reglen altid er en eller anden velvillig Sjæl der fortæller det, hvis man har noget at skjule — saa er de blot Anledning til at give vedkommende en ganske falsk Forestilling om de »altfor høje Akkordpriser«, der hurtigst muligt bør reduceres! Her er noget som vi bør overholde og Klubberne — eller hvor saadanne ikke findes da Værkstedets Svende — bør gøre sig det til en Regel, at indberette til deres respektive Afdelinger, alle saadanne Vedtagelser om hvilke det kan siges, at de griber ind i Arbejdets Gang. Derved vil der komme den rette Enhed ind i vort Organisationsarbejde, og enhver berettiget Klubvedtagelse vil opnaa den rette Betydning, derved at Organisationen som saadan lægger Navn til den.

* * *

Vi har ovenfor omtalt en Side af Akkordforholdet, hvor det gælder om at komme bort fra et gammelt System; men nægtes kan det ikke, at denne Sag har mindst 2 Sider, og den Side som vi her vil sige et Par Ord til Belysning af, er den, hvor det for Arbejderen gælder om at varetage sine berettigede Interesser i hele Akkordforholdet.

Allerførst skal det bemærkes, at for at Bestemmelserne om, at lave »saa meget og saa godt Arbejde« o. s. v. — navnlig »saa meget« — kan blive andet end en død Bestemmelse paa de enkelte Arbejdspladser, — da er det en absolut Betingelse, at Arbejdsgiveren undlader at skønne over Arbejdspræstationerne, udelukkende ved at læse i de Bøger, der føres paa Kontorerne, og den Praksis, der endnu har Hævd paa mange Fabriker — endogaa paa de aller største — at en Akkord skal reduceres, saasnaart der f. Eks. er tjent mere end 50 pCt. udover den fastsatte Timeløn, — den maa radikalt skaffes ud af Verden paa den ene eller den anden Maade; thi den er en absolut Hindring for en sund Udvikling — og dernæst maa vore Medlemmer udnytte de Bestemmelser, der Tid efter anden er skabt til Varetagelse af deres Interesser. — Lad os en Gang se lidt paa de Bestemmelser af sidstnævnte Art, der eksisterer.

Her har vi først §§ 5 og 6 i »Fælles Værkstedesregler«, der indeholder en Række dels gamle dels nye Bestemmelser

sigtende til at værne Arbejdernes Interesser; men vi skal her særlig fremhæve § 5, andet Stykke, der lyder som følger:

»Paa ethvert Værksted føres en Akkordbog, hvori alle Akkorder indføres, saaledes at Arbejdets Omfang, Begrænsning og Pris m. m. deraf tydeligt fremgaar, og der skal gives vedkommende Arbejder, hvem en Akkord tilbydes, som han har udført før, Adgang til at se den tidligere Indførelse i Akkordbogen. En tidligere indskreven og udført Akkord behøver ikke at indføres paa ny. Hvis der ikke opnaas Enighed med en Arbejder om en Akkord, og Arbejdet alligevel paabegyndes af ham, betales det udførte Arbejde med Timeløn.«

Naar nu en Arbejder har Ret til at se en Akkords Indførelse i Akkordbogen, saa har han naturligvis ogsaa Ret til at modsætte sig enhver unaturlig og uberettiget Reduktion i Betalingen, og han er, i alt Fald i en ikke ringe Grad, værnet imod Vilkaarlighed gennem dette Stykkes Slutningsbestemmelse om, at hvis der ikke opnaas Enighed, skal Timelønnen i alle Tilfælde betales. Denne Bestemmelse stammer fra Lock-out'en i 1897, hvor det første Gang erkendtes, at der er to ligeberettigede Parter i Akkordforholdet. Bestemmelserne om Retten til at »se Akkordbogen« udvidedes som bekendt ved Værkstedesreglernes Revision sidste Vinter.

Til disse Bestemmelser i »Fælles Værkstedesregler« slutter sig § 7 i Overenskomsten af Januar 1902, der har følgende Ordlyd:

»Akkorden fastsættes gennem fri Forhandling mellem Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant og den eller de Arbejdere, hvem den paagældende Akkord tilbydes, uden at der ved Aftaler i Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere maa gribes ind heri.

Kan Enighed ikke opnaas mellem disse to, er dog hver af Parterne berettigede til at tilkalde Tillidsmanden til at deltage i den videre Forhandling. Opnaas heller ikke da Enighed, udføres Arbejdet i Timeløn.

Opstaar der Spørgsmaal om Forandringer i saadanne Akkordbetalinger og Priskuranter, som en Gang er fastslaaede ved Forhandling med Fagforeninger, Klubber eller andre Samlinger af Arbejdere, kan Sagen henvises til de Instanser, som tidligere har behandlet den«.

I første Stk. er der Tale om »fri Forhandling«. Her er det ikke Arbejdsgiveren, der »dikterer«.

Naar det endvidere hedder, at der ikke ved Aftaler i Klubber osv. maa gribes ind i denne »Forhandling«, saa menes dermed saadanne Akkorder, som der ikke er fast Pris paa, og selv for saadanne Akkorders Vedkommende er der straks en Bestemmelse, hvorefter Arbejderne har Ret til, til Støtte for sig at tilkalde Tillidsmanden (Klubformanden) til eventuel Videreforhandling. Der ligger heri en overordentlig stor Støtte, naar vore Kolleger altid vil sørge for at vælge de dygtigste og intelligenteste Kammerater til Tillidsmænd, og iøvrigt hedder det i de protakablerede Bemærkninger til denne §:

»Parterne er enige om at slaa fast, at den enkelte Arbejder frit og uden Indblanding kan afslutte Enkeltakkord. Derimod har den enkelte Arbejder, naar der skal afsluttes

Fællesakkorder, Ret til at konferere med de øvrige Deltagere i det paagældende Arbejde.»

Slutningen af §'ens andet Stykke er en Gentagelse af Fælles-Værkstedsregler, hvorefter Timelønnen er garanteret vedkommende Arbejdere, hvis han vil paabegynde det paagældende Arbejde, uden at der er opnaaet Enighed om Akkord.

Endelig er det sidste Stykke af denne § en Beskyttelse af alle Akkordpriser, hvorom der en Gang er truffen faste Aftaler. Selvfølgelig kan der indtræffe Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren kan bevise, at en Reduktion er nødvendig, men det kan, naar Arbejderen forlanger det, kun ske ved Forhandling med den Organisation eller de Arbejdere, hvis Interesser staar paa Spil. Iøvrigt forbedres denne Bestemmelse i ikke ringe Grad ved den til samme knyttede Protokol-Bemærkning, der har følgende Ordlyd:

Parterne anser det for ønskeligt at anvende Akkordarbejde overalt, hvor dette er muligt, og særlig ved fabrikmæssig Produktion at søge dette opnaaet ved Gennemførelse af Priskuranter.

Lad derfor Parolen ikke alene være: Respekt for de indgaaede Oyerenskomster, men tillige: Fuld Udnyttelse af de Fordele, som de byder os.

„Oplys Arbejderne!“

Hr. Hauberg som Pædagog.

Naar man læser den Del af Dagspressen, hvis Opgave det er at værne om det bestaaende og skælde ud paa Arbejderne, saa maa man uvilkaarligt faa det Indtryk, at danske Arbejdsgivere er nogle stakkels forfulgte Mennesker, der kæmper som Løver for at bevare baade vor Industri og vore danske Arbejdere fra Undergang. Naa, dertil er vel ikke stort at sige udover dette, at det maa staa os klart, at Modstanderpressen er et af de væsentligste Midler i Overklassens og Kapitalisternes Hænder til at holde den arbejdende Stand saa langt nede som muligt. Arbejderne har jo lært at lede deres egen Presse selv, og deri ligger en Garanti for, at denne Presse, selv om den ikke er Storborgerne tilpas, dog til enhver Tid bliver saaledes som Arbejderne vil have den.

De organiserede Arbejdsgivere har ogsaa deres Presse, som ledes af dem selv, og dette maatte naturligvis være noget, der ikke ragede os andre, naar ikke denne Presse stadig forsøgte paa at agere Formynder for Arbejderbevægelsen, dens Presse og ledende Mænd. Men Arbejdsgiverne maa dog vel være klare over, at hvad de til Dato har præsteret i Retning af Presseorganer, er af en saadan Natur, at det snarest maa vække Afsky hos alle, uden Hensyn til Partistilling. Vi skulle nedenfor komme nærmere ind herpaa.

Vi har alle Dage vidst, at Hr. Direktør Hauberg har stor Interesse for Pressespørgsmaalet; men til Trods herfor har han dog i den seneste Tid forbauset os meget. — Arbejdsgiverforeningen udgiver, med Hr. Bagermester Gætte som Redaktor, et Medlemsblad, der hverken hvad Størrelse

eller Indhold angaar virker særligt imponerende. I dette Blads Nr. 37 for 16. September har Hr. Hauberg begaaet en Artikel, hvis Alfa og Omega er følgende:

Arbejderne holder kun »Social-Demokraten«, der er alt for ensidig, og:

Lad os (Arbejdsgiverne) give Arbejderne Adgang til andre Aviser, til vore Aviser!

Man mærker ordentlig, hvor dette Tema interesser Hr. Hauberg, naar han midt i sit Opus ræsonnerer over »Social-Demokraten«, der efter hans Mening »mere end noget andet af vore Blade er Ensighedens Organ«, og naar han dernæst fortsætter:

»Den første Uge af September var i saa Henseende en af Bladets store Uger — paa en Maade. Vigtige Sager skulde ties ihjel, som ikke taalte at se Dagens Lys.«

Der tænkes her paa den bebudede Lock-out i Jernindustrien og Maskinfabrikken »Aurora's Standsning«.

Og saa væver Hr. Hauberg videre med noget Snak, der ganske vist kan være os saa temmelig ligegyldig, men som dog viser den gode Villie til at give Arbejdsgiverne, for hvem Bladet skrives, en ganske forvrænget Forestilling om Arbejderpartiet og dets Presse.

Maa vi spørge: Hvad skulde »Social-Demokraten« skjule i Anledning af Konflikten hos Paasch & Larsen, Petersen i Horsens? Konflikten kunde jo ikke skjules, lige saa lidt som det kan skjules, at Lock-outer indenfor Jærnindustrien viser sig i Horisonten omtrent med samme Mellemlum som Sølslangen viser sig i vore Farvande.

Ikke heller kunde det skjules, at de paagældende Arbejdere havde forlangt deres Afsked skriftlig, eller at Firmaets Ledere i Horsens gerne vilde ordne den med deres Arbejdere opstaaede Strid, men at dette forhindredes af Arbejdsgiverorganisationen. Lad være, at dette er klogt, for saa vidt Kræfterne altid vil svare til de store Ord; men vi synes oprigtigt talt ikke, at der er Grund til at skælde »Social-Demokraten« ud derfor. Det er vist bedre at lade Voldgiftsretten afgøre den Sag i Fred.

Men nu dette med »Aurora's Standsning« — uh — hvilken djævelsk Glæde maa det ikke vække hos alle Arbejdsgivere. — Men maa vi ikke blot gøre opmærksom paa, at der for det første ikke foreligger og aldrig har foreligget noget om, at en saadan Standsning er vedtaget — eller blot paatænkt. Dernæst, hvad skulde »Social-Demokraten« skjule her, efter som den ikke en Gang har haft saa meget med denne Sag at gøre, som selveste Hr. Haubergs »Samfundet«; thi dette Blad var jo allerede for ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar siden ude med sine første Løgnehistorier om den saakaldte »En socialistisk Maskinfabrik«. — Hensigten hermed tager forhaabentlig ingen Fejl af.

Men det er maaske Forbundet, Hr. Hauberg mener havde noget at »skjule«. — Aa, nej, Hr. Hauberg. Efter at denne Sag nu i mindst halvandet Aar er drøftet paa Repræsentantskabsmøder, Kongres, i Bestyrelsen og paa Generalforsamlinger, saa var der vist ingen, der tænkte paa at »skjule« noget, formodentlig først og fremmest af den Grund, at der intet var, som trængte dertil. Og naar De saa, Hr. Hauberg, omtaler, at selve Smedeforbundets Hovedrevisor officielt har opgivet Tabet til over 100,000 Kr., saa bør det bemærkes, at der forlængst var anlagt Sag imod den Mand,

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fodested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
6940	Anders Peter Andersen	Logstor	1-4-68		Vejle 31-10-96	Vejle	25-4-03
12628	Carl Vilh. Andersen	København	20-8-82	Kbh. Afdl. 1	19-5-03	Kbh. Afdl. 1	20-6-03
439	Guido M. Chr. Andersen	—	17-9-82	—	4-1-01	—	18-7-03
1269	P. G. Andersen	—	20-11-82	— 2	12-10-01	— 2	9-5-03
5726	Bent Chr. Bentsen	Borup	16-10-53	—	9-1-97	— 1	11-7-03
5180	Fr. Joakim Boldt	Ribe	10-3-84	Esbjerg	9-11-02	Esbjerg	10-1-03
2435	Anders Fredr. Joh. Christensen	Køge	16-11-74	Kbh. Afdl. 1	9-5-03	Kbh. Afdl. 1	11-7-03
9551	Anders Nielsen Christensen	Østerballe pr. Aalestrup	27-6-82	Aalborg	13-5-01	Nykøbing M.	27-12-02
11673	N. C. Christensen	Vordingborg	1-7-69	Kbh. Afdl. 1	1-7-99	Esbjerg	8-11-02
6110	Niels Peter Feldt	Aarhus	4-4-82	Aarhus	8-3-02	Aarhus	14-3-03
4347	N. P. Frederiksen	—	30-1-48	Esbjerg	25-3-99	Esbjerg	27-12-02
5208	Louis Carl Jul. Greve	—	5-8-83	Kbh. Afdl. 1	9-6-03	Kbh. Afdl. 1	18-7-03
8140	Axel Sørensen Hansen	København	22-6-81	—	19-4-02	—	11-7-03
8982	Albert Hansen	—	28-12-83	—	19-3-03	—	20-6-03
12694	Axel Hansen	—	17-1-84	—	27-6-03	—	25-7-03
7516	Hans Chr. Hansen	Aarhus	3-12-76	Aarhus	20-3-03	Aarhus	16-5-03
11947	M. J. Hansen	Dysted	26-6-78	Præstø	7-9-01	Præstø	11-7-03
10538	Magnus Hansen	Ørslevkloster	8-9-81	Skive	1-11-01	Skive	10-4-02
12804	F. C. Henriksen	København	5-2-69	Kbh. Afdl. 1	13-5-99	Kbh. Afdl. 1	18-4-03
2067	Wilh. Otto Hermann	Ratibor	28-10-78	—	18-7-03	—	25-7-03
10504	Hans Sigfred Holm	Nykøbing F.	14-1-68	Maribo	12-3-98	Maribo	13-6-03
5874	J. G. Højby	Samsø	4-8-62	Esbjerg	20-5-02	Kbh. Afdl. 1	11-7-03
8319	Axel Hans Chr. Jensen	Herløv	22-9-82	Kbh. Afdl. 1	12-7-02	—	4-7-03
8748	A. V. Jensen	København	21-5-70	—	21-1-99	—	6-6-03
174	Chr. Jensen	Hobro	19-1-80	— 5	1-7-99	—	11-7-03
11728	Hans Jensen	Skive	9-10-82	Skive	1-7-01	Skive	2-5-03
12713	Jens Jensen	København	1-1-85	Kbh. Afdl. 1	1-7-03	Kbh. Afdl. 1	27-6-03
1307	J. N. B. Jensen	Frederiksberg	25-8-81	— 2	19-4-02	— 2	30-5-03
11975	S. B. Johannesen	Hjerm	15-3-74	Kbh. Afdl. 5	11-2-99	— 1	11-7-03
8231	Karl Johannes Hans Justesen	Korsør	6-9-83	— 1	10-5-02	—	18-7-03
4911	L. O. J. N. Jørgensen	Helsingør	22-9-72	—	22-1-01	—	11-7-03
874	A. F. Lindblad	Sverrig	21-1-72	—	10-3-98	—	2-5-03
9345	O. Joh. Lorentzen	Stubbekøbing	13-11-84	Nykøbing F.	9-11-02	—	18-7-03
7519	P. Mortensen	Aarhus	3-9-81	Aarhus	21-3-03	Aarhus	23-5-03
2705	Carl Chr. Nielsen	Helgenæs	6-2-78	—	7-5-98	—	23-5-03
9773	Hans Jørgen Nielsen	Øster Egense, Fyen	19-10-78	Odense	15-7-02	Kbh. Afdl. 1	18-7-03
11009	Frantz Oscar K. Nielsen	København	7-9-82	Kbh. Afdl. 1	27-3-03	—	18-7-03
14839	Oscar Nielsen	—	15-5-81	—	20-12-02	—	27-6-03
12684	Johan L. Olsen	—	1-11-69	—	24-6-03	—	20-6-03
8909	Otto Emil Olsen	—	7-6-81	—	30-9-02	—	4-7-03
934	Axel Alexander Petersen	—	22-9-81	—	28-4-03	—	11-7-03
12655	Lucian Christoff. Petersen	Paris	2-9-83	—	8-11-02	—	4-7-03
12090	Jens Boesen Petersen	Vinding pr. Vejle	9-5-72	Vejle	4-2-99	Vejle	1-8-03
14945	Oluf N. Petersen	Allinge	26-3-81	Kbh. Afdl. 1	13-10-00	Kbh. Afdl. 1	18-7-03
12912	Peter K. Petersen	Taarnby, Amager	16-4-79	— 5	1-7-99	—	4-7-03
10534	Rasmus Rasmussen	Skive	12-2-78	—	14-1-99	Skive	14-3-03
194	Siegfried Oluf Rasmussen	København	18-6-74	—	2-5-03	Kbh. Afdl. 1	4-7-03
14022	Karl Edv. Rosengren	Malmo	2-2-67	Hillerød	4-11-99	—	11-7-03
11376	Aage Osvald Sejer	Rønne	5-8-82	Kbh. Afdl. 1	2-5-03	—	18-7-03
7642	P. Chr. Christensen Sprogø	Aarhus	25-6-82	Aarhus	3-9-01	Aarhus	13-6-03
8872	C. O. Svensson	Frederiksberg	25-9-74	Kbh. Afdl. 1	26-3-98	Kbh. Afdl. 1	18-7-03
8656	Hans Chr. Ejner Therkelsen	København	29-8-75	—	27-10-02	—	18-7-03
1351	Albert Emil Vesterlund	—	22-12-76	— 2	18-4-03	— 2	11-7-03
7381	Arthur Oscar Roulund Wilken	—	20-12-81	— 1	10-5-02	— 1	20-6-03

som havde publiceret det lognagtige Cirkulære, hvorfra Tal-let, som saa meget andet, er hentet. Dette tyder jo ikke heller paa Tendenser til at ville »ties ihjel«, som De saa pikant udtrykker Dem.

Naa, men saa var der det rent Pædagogiske. Skulde det virkelig kunne virke »opdragende«, saaledes som Hr. Hauberg

paastaar, at læse den Art Stof i et af Arbejdsgiverne ud-givet Blad? Eller skulde det muligen kunne virke »opdra-gende« paa Arbejderne at læse f. Eks. alle de personlige og sjofle Artikler, der stod i »Samfundet« paa det Tidspunkt sidste Foraar, da de samvirkende Fagforbunds Formand skulde være og blev Borgmester i København. — Ja, noget

maa der jo være derom, at domme efter de Penge, som Hr. Hauberg og Meningsfæller efter Sigende stadig putter i »Samfundet«. Vi læste forleden i et københavnsk Blad følgende vedrørende nævnte Organ og dets Pengeforhold, der i alt Fald ikke er modsagt:

»Fælles Skade trøster jo!

Bladet blev i 1900 startet med en Kapital af 155,000 Kr. De 80,000 kom ind ved frivillige Bidrag fra Pengemænd, der gerne vilde være med i et Bladforetagende. De 75,000 Kr. skaffedes til Veje ved ihærdig Agitation blandt Arbejdsgiverne, der maatte tegne sig med store Bidrag.

Da Aaret var omme, var Pengene spist op. Saa kom der et nyt Konsortium, der holdt Bladet oven Vandt til 1902 ved at ofre 130,000 Kr. Nu begyndte Folk at blive kede af den Spas. Feltraabet for sidste Aar var derfor: Vi ville alle spare! Det mærkedes jo nok paa Bladet, men alligevel slutte det 80,000 Kr. I Løbet af 4 Aar har dette Blad saaledes kostet sine Støtter 365,000 Kr., men de maa bløde mere endnu.

Der skal efter Etatsraad N. Andersens Forslag paa Generalforsamlingen *skaffes yderligere 150,000 Kr. til Veje*. Der skyldes nemlig 85,000 Kr. bort, men dem kan man likvidere med de 50,000 Kr. Næste Aar mener man, Bladet vil nøjes med at sluge 50,000 Kr.s Underskud, naar det indskrænkes betydeligt. Der paatænkes at give det Format som det afdøde »Vognmandsblad«.

Maaske kan Etatsraaden, der er Sjælen i Foretagendet, faa pisket Pengene sammen, men sikken en Fornøjelse!

De umaadelige Summer, der smides ud paa denne Maade, beviser, at Arbejdsgiver-Politiken ikke har Bund i Befolkningen; det er kun en lille Klike Kapitalister, der holder Liv i den, og de har godt af at bløde saa grundigt for at have et offentligt Taleror.«

Man forstaar nu, at »Aurora« og de »mindst 100,000« er en Trøst. Det er menneskeligt, og vi skulde aldrig gaa i rette med Hr. Hauberg derfor, naar ikke det gjaldt »Opdragelsen«. Hr. Hauberg skriver til Slut i sin Artikel i »Arbejdsgiveren«;

»Lad os tage Sagen op; lad alle os, der staar i Spidsen for Fabriker, Værksteder og Arbejdspladser, tegne os hver for et Antal — f. Eks. 5, 10 eller 20 — Eksemplarer af »Samfundet« og stille dem til Arbejdernes Disposition«.

Glæd Eder Arbejdere! Den næste store civilisatoriske Bølge, der fra »Samfundet« og Hr. Hauberg vil strømme ind over vort lille Land, skal ikke alene vække Arbejdsgiverne til fornyet Kamp for det bestaaende, men ogsaa Arbejderne skal vækkes og frelses fra det »socialistiske Tyrani«. Fagforeninger vil ramle, »Aurora« gaa i staa og alle socialistiske Borgmestre, »Ledere« og »Levebrodsmænd« vil dø af Skræk. Kort og godt Ordenen er genoprettet, naar bare »Samfundet« Aar for Aar hælder for nogle Hundrede Tusind »Frikonservatisme« og Arbejdsgiverlønne paa Arbejderne.

... Men Svændene paa »Titan« vil gnide deres Øjne og spørge hvornaar kommer den næste Akkordreduktion?

... Og Smeden vil modtage »Samfundet« ved Hjælp af sin Tang.

Erstatning for itubruddt Værktøj og brokkeret Arbejde.

Saa længe der har eksisteret Værksteder og Fabriker i Jernindustrien, har der af og til fra Arbejdsgivernes Side været rejst Krav overfor Svændene om at erstatte Værktøj, der gik i Løbet under Arbejdets Udførelse, eller Arbejde, der paa en eller anden Maade gik i Brokkassen og enten maatte laves om eller fuldstændig fornyes.

Man hørte dog ikke meget til disse Erstatningskrav i de Tider, hvor Arbejdet udførtes under jævne og rolige Forhold, og til en saadan Betaling, at Svændene ikke behøvede at overanstrenges Værktøjet eller forcere Arbejdet i en saadan Grad, at han daarlig fik Tid til at tænke over, hvad han foretog sig.

Men Forholdene udviklede sig paa alle Omraader, efterhaanden som Tiden skred frem. Hvad der før udførtes ved Haandens Arbejde, fabrikeredes senere ved Hjælp af Maskiner. Konkurrencen blev vildere, og større og større Kapitaler blev bundne i Driftsmateriel. Samtidig steg Reparationskontoen selvfølgelig i en ret betydelig Grad, og Tanken om Besparelser paa denne Konto fodtes lige saa selvfølgelig.

Saa kastede Arbejdsgiveren sine Øjne paa Arbejderen, det var naturligvis ham, der var Skyld i alle Ulykkerne, og Kravet om Arbejdernes Erstatningspligt tog Fart. Mange Svende fandt sig ganske taalmodig i at betale Snittoj, Rivaler, Drejebænkreparationer o. m. m., men nogle fandt dog, at Arbejdsgiverne Krav var for vidtgaaende og klagede til Organisationerne. I et Tilfælde, hvor Klagerne angik Firmaet Nielsen & Winther, blev Resultatet af disse Klager og deraf følgende Forhandlinger mellem Organisationernes Ledelser et Slags Reglement, der siger:

Erstatningskrav kan rejses.

Hvad betyder nu det?

Det betyder at en Svend *kan* udvise en saadan Lige-gyldighed eller grov Uagtsomhed for ikke at tale om forsætlig Beskadigelse af Arbejde eller Værktøj, saa at ethvert tænkende Menneske vil erkende hans Forpligtelse til at erstatte det odelagte.

Men her ud over betyder Reglementet ikke nogen som helst Ret for Arbejdsgiveren til at fordre Godtgørelse for odelagt Værktøj eller Arbejde.

Gør han det alligevel, tilsikrer Reglementet Arbejderen Ret til i hvert enkelt Tilfælde at lade Sagen ordne gennem sin Organisation, og det vil da være ganske undtagelsesvis, at Erstatning bliver at betale.

Paa de fleste Arbejdspladser har ovenomtalte Ordning bevirket, at der fra begge Sider ses ganske nøgternt paa dette Reglement, og Værkførere og Arbejdsledere, der gør sig den Ulejlighed at tænke over, hvordan Produktions-hastigheden er tiltaget i Tidernes Løb, kommer meget sjældent til det Resultat, at der bør rejses Krav om Erstatning overfor den Arbejder, der har Uheld med sig under Arbejdets forcerede Udførelse, men paa enkelte Værksteder har Arbejdslederen faaet det Indtryk, at Reglementet er indført for at kaste Udgiften ved Værktøjers Reparation over paa Arbejdernes Pengepunge.

Dette er selvfølgelig en fuldstændig Misforstaaelse og afføder kun unødvendige og tidsspildende Forhandlinger.

Sidstnævnte Fortolkning af Reglementet synes i Særdeleshed at gøre sig gældende hos Firmaet Burmeister & Wain, dog vistnok kun af en enkelt Mester, Hr. Bjerre, der staar over de Mestre, der har den direkte Ledelse af Arbejdet og Forbindelse med Svendene.

Disse (Undermestrene) ser vist ganske naturligt paa dette Spørgsmaal, men saa snart Mester Bjerre kommer til Kundskab om et Havari, skal de ophængte Plakater studeres og droftes, og ret ofte — altfor ofte — rejses Kravet om Erstatning, selv om Havariet er foregaaet paa en ganske naturlig og en for Arbejderen nansvarlig Maade.

Det er ligefrem blevet til et Slagord, hver Gang den mindste Bagatel gaar i Stykker derude: »Hvem skal erstatte det.«

Under disse Omstændigheder har Tillidsmændene konfereret med Hverandre og Organisationens Ledelse om, hvorledes dette Forsøg paa Misfortolkning af det ophængte Reglement skal kunne forhindres, og har derefter besluttet at paalægge de hos Firmaet beskæftigede Svende *under alle Omstændigheder at gøre Tillidsmændene bekendt med, naar Erstatningskrav rejses af Mesteren.* Forekommer der saa Tilfælde, hvor Kravet rejses uberettiget, bør Sagen gaa videre til Selskabets Direktion, eventuelt til Organisationerne.

Det kan ikke forsvares, at enkelte Kolleger, af Frygt for Afskedigelse eller anden Forfølgelse fra Mesterens Side, skaber Præcedens for en Rettergang, der bagefter svider til de øvrige Kammerater.

Det har ogsaa den største Betydning, at de Skavanker, der kliber ved Forstaaelsen af eller Brugen af vore Overenskomster, hvad enten disse Skavanker findes i den ene eller den anden Lejr, kommer frem for Dagens Lys, kun derved er det muligt at rette det skæve, der findes.

Otto Smith.

Hvor glide vi hen?

Nogle Betragtninger om Afdl. 1's Generalforsamlinger.

Vi have modtaget følgende:

Det forekommer mig, at hvad der skete paa den sidste Generalforsamling berettiger til at spørge: hvor glide vi hen?

Paa Begæring af 54 Medlemmer med Jul. Christensen og P. Borch i Spidsen indvarsledes til en Generalforsamling forat bevilge fri Proces til Hovedrevisor P. Borch, den Mand, der sammen med Jul. Christensen Gang paa Gang den ene Generalforsamling efter den anden har udtalt, at Hovedkassereren Vald. Olsen førte falske Regnskaber og havde Underskøb af mange Tusinde Kroner, og at J. A. Hansen havde givet Kongressen og Repræsentantskabet falske Oplysninger om Auroras Forhold, til Trods for, at baade Kongres og Repræsentantskab er kommen til det stik modsatte Resultat. Det fremgaar nemlig af Beretningerne fra disse, at de to Kolleger har et grundigt Fejlsyn. Jeg skal saaledes henpege paa Beretningen fra Repræsentantskabsmødet, som blev afholdt i November 1902. Efter at Borch havde fremsat sine bekendte Beskyldninger om falske Regnskaber og lignende vedrørende Aurora, blev der nedsat et Udvalg paa 13 Mand. Disse 13 Mand kom til det Resultat, at Borchs Regnskab over Aurora var Udpluk af Regnskaberne i Horsens og København, og derfor ikke var rigtige, samt stillede

følgende Resolution: »Repræsentantskabet beslutter, at der til Aurora kan ydes et Laan paa indtil 3000 Kroner i Tidsrummet til den ordinære Kongres 1903. Skal Aurora have yderligere Tilskud i dette Tidsrum, kan dette kun ske efter Bevilling af et Udvalg, bestaaende af Hovedrevisorerne og 3 af Repræsentantskabet valgte Medlemmer. Beslutning om yderligere Tilskud kan kun tages efter en grundig Undersøgelse af Auroras Forhold og med en Majoritet af $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Dette Udvalg træder i alle Tilfælde sammen, naar Regnskab og Status for Aurora pr. 1. Januar foreligger og umiddelbart før Kongressen for at sætte sig grundigt ind i Auroras Forhold. Udvalget træder endvidere sammen og tager Beslutning, hvis der skal foretages Forandring i Ledelsen eller andre gennemgribende Forandringer i Auroras Virksomhed.

Kongressen tager iøvrigt Beslutning om Forbundets Stilling til Aurora. Forbundets Hovedrevisorer faar straks Lejlighed til at gennemgaa Auroras Regnskaber. Efter dette udtalte Borch sin Tilfredshed med den af Udvalget stillede Resolution og tilføjede, at den netop udtrykte, hvad han havde tilsigtet. Endvidere udtalte han Ønsket om Auroras Bestaan, ligesom han vilde virke for, at Forslaget om Urafstemning bliver taget tilbage. Men desuagtet staar Borch paa førstkommende Generalforsamling i Afd. 1 efter Repræsentantmødet op og gentager sine Beskyldninger mod Hovedbestyrelsen og dens Kasserer om falske Regnskaber, til Trods for at han selv paa Repræsentantmødet har stemt for, at hans Opgivelser var urigtige. Derefter rejser Hovedrevisorerne Borch, N. Lundby, N. Jacobsen og Stilling til Horsens og gennemgaa Regnskaberne over Aurora. Efter Revisionen, der varede 4 Dage, blev der affattet en Beretning, underskrevet af de 3 Revisorer, men ikke af Borch, hvoraf det fremgaar, at der ikke er nogen falsk Regnskabsforelse. Paa dette Tidspunkt har Auroras Regnskaber været underkastet Revision af 1 Kongres, 1 Repræsentantskabsmøde, et 13 Mands Udvalg, Hovedrevisorerne og Aktieselskabets egne Revisorer. Alle disse Mænd kan ingen falske Regnskaber finde, kun Borch og Jul. Christensen.

Dette er utroligt, og jeg kan ikke forstaa, at den sidste Generalforsamling ikke vedtog den af N. Jacobsen stillede Resolution, der gik ud paa, at hvis Borch vandt Sagen, skulde han have fri Proces, i modsat Fald skulde han selv betale. Det er jo nemlig ikke for Udtalelserne alene, at han sagsøges, men Borch har udsendt et trykt Skrift, hvori han gengiver alle Beskyldningerne om falske Regnskaber og falske Beretninger afgivne af Hovedbestyrelsen og dens Formand. Hvis dette ikke blev imødegaaet — særlig nu, efter at Højre- og Arbejdsgiverpressen har gentaget alle disse Løgne — ved et Sagsanlæg, maatte man tro, at Beskyldningerne var sande, idet man saa maatte resonnerer, at de ikke turde anlægge Sag. Der blev fra Jul. Christensens Side som et Argument for fri Proces udtalt, at selvfølgelig blev Borch dømt, for der var ingen Steder i Regnskaberne, man kunde lægge Fingerne paa og sige: der er Fejlen. Men saa spørger jeg, hvad er saa det hele Postyr? Kan det ikke bevises, at der er falsk Regnskabsforelse, er det i høj Grad skadeligt for Forbundet at fremsætte saadant, thi ligesaa sund en retfærdig Kritik er, ligesaa skadelig er en falsk Kritik, og de Kolleger har et stort Ansvar, der fremsætter en saadan.

Med Hensyn til Jul. Christensen, hvad er det saa for en Maade, han optræder paa? Han har nu i de sidste fire Aar uafbrudt beskyldt Hovedbestyrelsen for at være en Samling af Mænd, der gik den modsatte Vej af Medlemmernes Interesse. Og det synes, som om det er en særlig behagelig Gerning at gøre det i Afd. 1. Men hvor kan det være, at Jul. Christensen ikke selv vil modtage Tillidshverv? Tidligere, naar han er blevet foreslaaet til Tillidsmand, nægtede han at modtage Valg. Nu er han slaet ind paa en anden Vis. Nu lader han sig opstille og bliver valgt, for saa, naar han er valgt, at nedlægge sit Mandat. Jeg erindrere saaledes om, at paa Juli Generalforsamling blev han valgt som Revisor, men nægtede at fungere. Ved forrige Generalforsamling lod han sig vælge som Repræsentant for

Afd. 1 for saa atter at nedlægge sit Mandat. Og nu det allersidste. Paa Kongressen blev han valgt ind i det Udvalg, der skulde ordne Auroras Forhold, og nu, da Udvalget skal rejse til Horsens for at udføre deres Hverv, saa nægter han at rejse med. Jeg forstaar ikke en saadan Fremgangsmaade, og jeg forstaar ikke, at Medlemmerne Gang paa Gang vælger ham til Tillidsposter, naar han saa aabenlyst svigter deres Tillid. Og jeg mener en Mand bør ikke i Aarevis kritisere og kritisere saa voldsomt, som han har gjort, naar han saa ikke selv tør tage Ansvaret ved at deltage i Ledelsen. Jeg har den Opfattelse, at som det gaar til nu ved Afd. 1's Generalforsamling, kan det ikke vedblive at gaa. Og jeg vil herved rette en indstændig Anmodning til alle Medlemmerne: Kom til vore Generalforsamlinger. De kan ikke forsvare at blive hjemme. Det, der sker nu, er ikke et Udtryk for Flertallet at vore Medlemmer, idet der til Eksempel paa sidste Generalforsamling kun var mødt ca. 300 Medlemmer, og Afd. tæller 2600.

Hvis jeg ved denne Artikel kunde have bevirket, at vore Generalforsamlinger vilde blive bedre besøgt, saa havde jeg ikke skrevet forgæves.

Chr. Larsen,
Klub 22.

Affæren Paasch & Larsen, Petersen i Horsens.

Den permanente Voldgiftsret, for hvilken man havde vedtaget at indbringe denne Sag til Afgørelse, har erklæret sig for inkompetent til, i Henhold til Lov af 3die April 1900 om Vidneforsel for Arbejds-Voldgiftsretter, at behandle samme. Der er dog Grund til at tro, at Sagen alligevel vil blive paadømt her, idet Retten ikke stiller sig uvillig til at afsige en Kendelse som almindelig privat Voldgiftsret.

Kbhvn.s Afd. 5 flytter Kontor.

Forbundets københavnske Anvisningskontor var, efterhaanden som der blev flere og flere til at søge det, bleven noget for trangt. Hovedbestyrelsen enedes da med Bestyrelsen for Københavns Afd. 1, hvis Formand tillige bestyrer Anvisningskontoret, om at istandsætte 2 andre Værelser i Ejendommens Stueetage til Kontorer for Afd. 1 og Anvisningen.

Installeringen fandt Sted i Begyndelsen af indeværende Maaned i de nye Lokaler, der er beliggende tilhøjre for Trappen.

Samtidig har Københavns Afd. 5 (Skibssmedeforeningen) lejet og installeret sig i de Lokaler, der hidtil ere anvendte til Anvisningskontor (Indgang længst henne tilvenstre).

Afdelingens Kontor er som hidtil aabent Mandag, Onsdag og Lørdag.

Aarhus Afdeling fylder 20 Aar.

Aarhus Afdeling fejrede den 10de ds. sin 20-aarige Fødselsdag ved et lille Sold med paafølgende Bal. Aarhus Afd. er vor største Provinsafdeling (600 Medlemmer), og i

Spidsen for denne staar en Kreds af udmærkede Fagfæller.

Vi lykønsker herigennem den kraftige Yngling — som Aarhus Afdeling er — til fortsat kraftigt Arbejde for vort Fags Interesser.

Rettelse.

Kassereren for Københavns Afd. 1 beder os oplyse, at der er indløbet en Fejl i den Liste, Afdelingen har udsendt til Klubberne over deres indbetalte Bidrag til Lock-outen i Bergen, idet et Beløb, stort Kr. 6,75, som er indbetalt i Klub 23, Drejerværkstedet, er blevet opført for Klub 23, Centrifugeværkstedet.

Præsto.

Foruden det i Rubrikken under Anvisningskontorerne angivne Tid og Sted, vil Afdelingskassereren tillige i *Vintermaanederne* være at træffe for Udbetalinger til rejsende Medlemmer hver Sognedags Aften Kl. 6 hos Gæstgiver P. Nielsen (skraas for Svendehjemmet).

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 8708 L. S. A. Petersen (Kbhvn. 1)
- 8084 Chr. Sindahl (—)
- 2485 J. P. Nielsen (—)
- 25 F. Seeliger (—)
- 5112 C. Andersen (— 2)
- 10337 C. J. Rasmussen, Anvisningskontoret
- 14544 Otto Nielsen (Odense Afdl.)

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer.

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paagældende Medlemmer undskyldte.

- Nr. 2627 S. S. Frandsen
- 8505 C. Jensen
- 382 P. O. Hansen

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 8606 C. E. Broberg
- 6582 Gerhardt Christensen
- 7892 A. V. Clemmensen
- 2627 S. S. Frandsen
- 5571 C. C. Fohlmann
- 382 P. O. Hansen
- 8505 C. F. Jensen
- 14454 N. P. Jensen
- 8362 A. V. Jørgensen
- 6838 H. M. Støwer
- 7363 V. O. Sørensen.

Hovedkassereren.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEIDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 1.

November 1903.

15. Aargang.

Arbejdsforholdene og vore Overenskomster.

Naar vi kaster et Blik tilbage paa den forlobne Sommer, da maa det siges, at der ingenlunde har været daarlige Arbejdsforhold for Jernindustriens Vedkommende, for saa vidt det gælder Arbejds mængden. Arbejdslosheden har lige indtil Slutningen af September været i Aftagende. Naar der alligevel er sporet en vis Depression i Forholdene, saa kan dette vel have mange Aarsager, og navnlig den, at Arbejdsgiverne stadig, snart her og snart der, er paa færde med deres Forsøg paa at „producere billigere“, som det saa smukt hedder, for at kunne „konkurere“. Dette kunde maasse have sin Berettigelse, naar ikke, som Tilfældet er, Timelønningerne i vort Fag var saa lave. Men vi har stadig maattet finde os i, at vore Timelønninger kun ere gaaede langsomt frem, medens vi samtidig hentede en væsentlig Del af vor Fortjeneste ved Hjælp af Affordarbejdet.

Affordarbejdet har naturligvis sine gode Sider, men overalt, hvor der ikke arbejdes ved bestemte Specialiteter, med de dertil hørende faste Priser, rummer dette selvfølgelig den store Fare, at Arbejdsgiveren trykker Priserne, saa snart Lejlighed gives. Arbejderen yder selvfølgelig den Modstand her imod, som han kan, men i daarlige Tider, som vi har haft i de senere Aar, maa han selvfølgelig ofte ligge under, uden at kunne væge sig tilstrækkeligt mod de til Tider meget effektive Konreduktioner.

Imidlertid kan det heller ikke nægtes, at Konjunkturerne i Jernindustrien ere trykkede i Udlandet. Fra Amerika meldes der om Standsninger og Masfeaffedigelser rundt om, og den

store Staaltrust har for nylig nedsat dens Lønninger med 25 til 40 pCt., samtidig med at man har nedsat Fragterne paa Staalgoods, hvorefter man søger at kaste en Masse billigt Færdigfabrikat ind paa det engelske Marked. I England er Tilstandene alt andet end lyse, og navnlig i Skibsbygningsindustrien er forholdene trykkede, hvad de forøvrigt længe har været.

I Tyskland har Arbejdsforholdene Sommeren igennem været ret gode med Hensyn til Arbejds mængden; men man har stadig klaget over lave Markedspriser med deraf følgende Depression i Lønforholdene. — Kort og godt, vi maa med Længsel imødesee den Tid, da et almindeligt Opsving kan bringe de sunkne Affordpriser op igen og i det hele bringe noget mere fart ind i Erhvervsforholdene.

Desværre er Udsigterne for den kommende Vinter ikke de bedste her hjemme, idet en delvis Standsning i Nybygningerne paa vore Skibsbyggerier synes nær forestaaende. Hvad Arbejdslosheden angaar, da er den ganske vist ikke paa langt nær saa stor som de foregaaende Aar; men navnlig i København er den dog ret betydelig, hvilket vil kunne ses af neden nævnte Tal fra de sidste Maaneder:

Arbejdsløse	31. Juli . . .	København	385	Provinserne	134
—	31. August .	—	389	—	134
—	30. Septbr. .	—	345	—	154
—	31. Oktbr. .	—	525	—	135

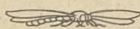
Som man vil se, er Arbejdslosheden i en ret foruroligende Tiltagen, og der er sikkert al Anledning for Københavns

Kommunalbestyrelse til at træffe en Afgørelse af, paa hvilken Maade man vil møde dette Onde i den kommende Vinter. Vore Medlemmer kan vi meddele, at Sagen i alt Fald er under Ventilation, idet Udvalget der er nedsat herom, for længe siden har udbedt sig og erholdt Oplysninger om paa hvilken Maade vor Understøttelseskasse fungerer og virker.

Midt i alt dette er det selvfølgelig rart at vide, at vi selv er i Stand til at aпарere det værste Stød, og som man af de omstaaende Regnskaber vil kunne se, har vor R. & U.-Kasse, for 1. Gang i lange Tider, givet Overskud i et Kvartal. Medens der i Januar Kvartal udbetaltes 64966 Kr. og i April Kvartal 20270 Kr. saa gik Udbetalingen i Juli Kvartal ned til 18514 Kr., hvorved der fremkom et Overskud paa 165 Kr.

— Hvad forholdet til vore Arbejdsgivere angaar, da maa dette — set fra et organisatorisk Standpunkt — siges at være godt. Vi staar paa vore Overenskomsters faste Grundlag, hvilket uden Tvivl bør være fremtidens Taktik. Dette anerkendes ogsaa aabent af Arbejdsgivernes Ledelse. Et godt Bevis i saa Henseende er det, at „Fællesudvalget“ og vor Hovedbestyrelse for nylig enedes om at udsætte Fristen for Opfigelse af Januar-Overenskomsten indtil 1. December d. A. — med det Formaal at forhandle om Bæsis for Overenskomsternes Forlængelse.

Vore Medlemmer vil altjaa snart høre Nyt i saa Henseende.

Ukollegiale Fagfæller i Aalborg.

Fabrikant Buaas i Aalborg har det Held, af og til at faa saadanne Udøvere af det ædle Smedehaandværk i Arbejde, paa hvem Betegnelsen »Bolle« i høj Grad er paa sin Plads, og Fabrikant Buaas synes svært fornojet med denne Tingenes Tilstand.

Ligesom der i vort Samfund findes Mennesker — der ingen Lov respekterer, men som gør hvad de vil, indtil de støder paa en Autoritet, — saaledes findes der desværre ogsaa Smede og Maskinarbejdere, der hverken respekterer Lovene for den Organisation, hvoraf de selv er Medlem, eller overhovedet kender noget til kollegiale Hensyn, overfor de Fagfæller og Kammerater de arbejder sammen med, og dette maa naturligvis af og til føre til Repressalier overfor de i denne Retning mest aggressive Elementer. Vi har dog sjældent set værre Eksemplarer af den omhandlede Race, end 3 Fyre, der for nylig optraadte hos ovennævnte Fabrikant i Aalborg. De tre Mænd ere Maskinarbejderne **Früstik** og **Søren Nielsen** samt Smed **Marcussen**.

Nævnte Herrers Meriter, der er meget omfattende, begyndte med koporligt Overfald paa Arbejdskolleger udenfor Arbejdspladsen og senere optraadte de brutalt og støjende paa Afdelingens Moder og Generalforsamlinger, saa enhver rolig og saglig Forhandling umuliggjordes.

Man vil forstaa, hvor lidet misundelsesværdig en Stilling det er, at staa i Bestyrelsen under saadanne Forhold, og kun den fælles almindelige Forstaaelse af, hvor store Interesser der staar paa Spil, bevirker at man ikke løber sin Vej under slige Spektakler. Det skal da ogsaa her siges til Afdelingsbestyrelsens Ros, at man holdt godt sammen og stod trolig fast for at opretholde Ordenen, medens de 3 ovennævnte Fyre leverede den ene Batalje efter den anden paa Værkstedet, samt søgte at skandalisere Fagforeningen og dens Ledelse gennem den stedlige Højre- og Arbejdsgiverpresse.

Sagen indberettedes i September d. A. af Afdelingen til Hovedbestyrelsen, og der afholdtes den 15. s. M. et Mæglingsmøde paa Stedet, hvor der fremsattes Fordring om de 3 Marodørers Fjernelse. Ved denne Lejlighed stillede saavel Fabrikant Buaas som hans Værkfører (Mortensen) sig paa de tre's Side, og efter nogle nødvendige Instruksler af Provinsfabrikantforeningens Formand til Hr. Buaas og hans Værkfører ved samme Lejlighed, har der paa denne Fabrik hersket en Art væbnet Fred.

Da der selvfølgelig ikke opnaaedes Enighed ved det omhandlede Mæglingsmøde, henvistes Sagen til Behandling af Bestyrelserne; men her vedtoges det at udsætte den, indtil Voldgiftskendelsen er falden i Sagen Paasch & Larsen, Petersen, Horsens.

Imedens alt dette har staaet paa, har Afdelingen imidlertid faaet Dom over den ene af Marodørerne, i en af den ved dens Formand, Lauritz Knudsen, anlagt Sag. Vi aftrykker her et Udskrift af Aalborg Købstads Doms-Protokol:

»Da indklagede, Smedesvend C. Markussen, Fredericiagade 17, Aalborg, der af Klageren, Formand Lauritz Knudsen, under denne Sag søges til Mortifikation, Straf og Udredelse af Sagsomkostninger, har indrømmet om Klageren at have brugt Udladelsen Svindler og ikke har godtgjort nogen Berettigelse hertil, vil Klagerens Paastand være at tage til Følge, saaledes at indklagede anses efter Straffelovens § 217 med en Bøde paa 20 Kr. subsidiært simpelt Fængsel i 3 Dage, samt betale Sagens Omkostninger med 6 Kr.

Thi kendes for Ret:

Den ommeldte af Indklagede, Smedesvend C. Markussen, mod Klageren, Formand Lauritz Knudsen, brugte Udladelse bør død og magtesløs at være.

Til Statskassen bør indklagede bøde 20 Kr. eller i Mangel af Bødens fulde Betaling hensættes i simpelt Fængsel i 3 Dage samt betale Klageren Sagens Omkostninger med 6 Kr.

Det idømte at udredes inden 3 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og Dommen i det hele at efterkommes under Adfærd efter Loven.

Underskriftens Rigtighed bekræftes.

Aalborg Byfogedkontor, den 10. Novbr. 1903.

Naar vi nu oplyser, at Afdelingens Formand, Knudsen, arbejder paa samme Værksted som den domfældte og hans to Venner, saa forstaaer man, at det er væbnet Fred der hersker. Havde det været Medlemmer af Forbundet, der havde optraadt i samme Grad udfordrende som de »tre«, saa er vel ingen i Tvivl om, at de havde været ude af Værkstedet for lang Tid siden, og vi spørger: Hvornaar vil de

enkelte Arbejdsgivere lære at forstaa, at de handler umoralsk ved at stille sig paa Siden af den Slags Folk, hvis eneste Princip er, at de er Fjender af al Orden og Regelbundethed.

Men Früstück, Soren Nielsen og Markussen ville vi længe mindes, som Folk der troede at gavne sig selv, ved at søge at tilsmudse deres egen Organisation, deres egen Stand og deres egne Arbejdskammerater.

Nyborg Afdeling rehabiliteres.

Lørdagen den 17. Oktober afholdtes et Agitationsmøde i Nyborg, hvortil Arbejdere af alle Fag fra de derværende Jernbaneværksteder havde givet Møde efter Indbydelse. Maskinarbejderne Kirketerp, København, samt Rasmus Larsen fra Aarhus vare tilstede, tilligemed Forbundets Formand, J. A. Hansen.

Kirketerp og Larsen talte indtrængende Ord til Kollegerne i Nyborg om Betydningen af et livligt Samarbejde indenfor en fast Organisation. Værkstederne i Nyborg er de Værksteder indenfor Statsbanerne, hvor man betaler daarlignest, hvilket forklares ved, at Arbejderne hidtil har staaet splittede og uden Samarbejde med deres Standsfæller i København og Aarhus. Tilmed var der nu en særlig Anledning for Nyborg-Kollegerne til at organisere sig, da det var slaaet fast, at Statsbanernes øverste Ledelse føler sig forpligtigede til at forhandle med de af Arbejderne oprettede Organisationer.

Alle Talerne vare enige i at anbefale hvert enkelt Fags Arbejdere, at indmelde sig i deres respektive Forbund, for derigennem at opnaa det økonomiske og moralske Rygstød, uden hvilket al Organisation er frugtesløs. Det oplystes, at den Hindring, for et frugtbart Samarbejde der i sin Tid var opstaaet ved Dannelsen af den bekendte 1900-Forening, nu maatte siges at være brudt, idet der af denne kun var Bestyrelsen tilbage. Alle var enige om, at Smede og Maskinarbejderne burde indmelde sig i »Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund — allerede af den Grund at det ved vor Blokade i 1900 var bevist, at Statsbanerne lagde Timelønningerne i den øvrige Industri til Grund ved Fastsættelsen af Timelønninger paa Statsbanerne; men ogsaa i andre Henseender er det klart, at de timelønnede Arbejdere paa Banen har Interesser nøje til fælles med Arbejderne i den private Industri, med andre Ord Smede og Maskinarbejderne bør gøre deres til at hævde hele Fagets Interesser; thi derved tjener de i strængeste Forstand deres egne Interesser.

— Uden iøvrigt her at komme ind paa noget Referat af det vellykkede Møde, skal vi blot notere, at der allerede af den ca. 40 Mand store Styrke af Fagfæller paa Nyborg Baneværksted, har meldt sig 26 til Optagelse i Forbundet. Derudover var en Medlem i Forvejen og enkelte vil af forskellige Grunde ikke kunde optages.

For vor Afdeling i Nyborg betyder det, at dens Medlemsantal mere end fordobles, og derved vil der selvfølgelig komme en ganske anden Fart i dens Virksomhed, og dens Evne til at løse Opgaver vil forøges.

Lønforhøjelser.

Samtlige vore Medlemmer paa Hesteskofabriken i København har fra 1. November d. A. faaet et Løntillæg af 2 Øre pr. Time ved Henvendelse til Fabrikens Direktion.

Lønnen er nu fra 38 til 50 Øre pr. Time.

Næstved.

For ca. 2 Maaneder siden stillede Smede og Maskinarbejderne paa Maglemølle Papirfabrik ved Næstved Krav om en Forhøjelse af deres Timeløn, der var 38 Øre. Efter at en Del Forhandlinger ere førte om denne Sag, er Time-lønnen i Begyndelsen af denne Maaned forhojet til 40 Øre, samt for en enkelts Vedkommende til 45 Øre pr. Time. Der arbejder 6 Mand ialt, der staa i Organisationen.

Turø pr. Svendborg.

Ude i Svendborgsund, ca. 20 Minutters Sejlads fra Svendborg, ligger den lille Ø Turø med sin Skole og sin Præstegaard, sin Købmandshandel og sit Træski-byggeri, og saa naturligvis nogle Arbejderboliger. Skibsbyggeriet kaster selvfølgelig en Del Smedearbejde af sig, hvilket besørages af Smedemester Hussfeldt. I Slutningen af Oktober beskæftigede denne 7 Smede, der fik 8 til 14 Kr. om Ugen og Kosten.

Svendene søgte nu at erholde Hovedbestyrelsens Tilladelse til at forlange Kost og Logi afskaffet; men da de kom til Mesteren desangaaende, jagede han dem simpelthen ud, og Enden paa Legen blev, at de nedlagde Arbejdet.

Strejken varede imidlertid kun nogle Dage, idet den afsluttedes ved et Møde paa Højskolehjemmet i Svendborg den 2. November, ved hvilken Lejlighed Forbundets Formand samt Arbejdsgiverforeningens Inspektør, Snedkermester Ludv. Christensen, Slagelse, vare til Stede.

Resultatet blev, at Kost og Logi afskaffedes, og der fastsattes, under Hensyn til at man her maatte regne med Landboforhold, følgende Lønninger:

Smede	35 Øre pr. Time
Bænkarbejdere	30 » —
Hjælperne	28 » —

Arbejdstiden afkortedes med $\frac{1}{2}$ Time, fra $10\frac{1}{2}$ til 10 Timer daglig. Denne Overenskomst kan af begge Parter opsiges til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel.

Metalarbejdernes Lønkamp i Berlin.

I ca. 6 Uger har der blandt Berlins Metalarbejdere været Strid om Lønvilkaar, hvilket har affødt Konflikt, hvori f. T. ca. 10,000 Mand er impliceret. Gørtlerne og Metaltrykkerne forlangte en Timeløn af henholdsvis 50 og 60 Øre, hvilket besvaredes med en Lock-out paa samtlige Metalvarefabrikker i Berlin. Vort Broderorgan »Deutscher Metallarb.-Zeitung« skriver herom.

Efter gentagne Forhandlinger med Arbejdsgiverne i Metalbranchen om Fastsættelse af en Mindsteløn for Gørtlere og

Metaltrykkere, nedlagde disse Arbejdet paa forskellige Værksteder, og herigennem lykkedes det ogsaa for enkelte mindre Virksomheders Vedkommende at opnaa den ønskede Lønforhøjelse. Imidlertid arbejdede de større Firmaers Indehavere paa at hindre yderligere Indrømmelser, og opnaaede ogsaa at faa etableret Lock-out, hvilken f. T. omfatter ovenfor nævnte Antal Arbejdere. Skønt Udgifterne ved denne Lock-out andrager ca. 80,000 Mk. ugentlig, formener vort tyske Broderforbund dog at kunne holde Kampen ud adskillige Uger endnu.

Ved en den 9. ds. af Metaltrykkere i Berlin afholdt Generalforsamling, vedtoges følgende Beslutning:

»De strejkende og udelukkede Metaltrykkere forpligter sig til, saalænge Striden varer, ikke at forlade Berlin og ikke modtage noget Tilbud om Arbejde i Provinserne«.

Aarsagen til denne Beslutning skyldes, at der fra forskellige Side forsøges at faa udført Arbejde i disse Virksomheder, der har udelukket Arbejderne. Denne Beslutning er fulgt til Dato. De Strejkende har selvfølgelig ikke megen Lyst til at medvirke til, at Arbejdet fortrænges fra Berlin.

At en Del af Arbejdsgiverne føler sig stærkt generede af denne Strid, bevises ved, at flere af dem har tilskrevet deres gamle Arbejdere om at begynde igen, men der er endnu ingen, der har reflekteret paa deres Tilbud, idet Arbejdernes Organisation har vedtaget, at man under ingen Omstændigheder gaar i Arbejde igen, før Løntariffen er anerkendt og underskrevet.

Blandt de Strejkende hersker der godt Sammenhold, ingen føler sig generet af Strejkens Varighed, alle er gaaet i Kampen med den Bevidsthed, at det vilde koste Ofre at bringe et gunstigt Resultat ud af denne Strid, hvorfor de har forberedt sig paa at holde længe ud.

Under disse Omstændigheder er det sikkert overflødigt at anmode vore Medlemmer om ikke at rejse til Berlin saa længe Strejken varer.

* * *

Efter at dette er skrevet, meddeler Dagspressen, at Strejken i Berlin er endt, men eftersom en lignende Meddelelse tidligere er udgaaet og har vist sig at være upaalidelig, anmoder vi vore Medlemmer om ikke at rejse til Berlin før nærmere foreligger fra os.

Hvor glide vi hen.

Sidste Nr. af Fagbladet, indeholdt en Artikkel under ovenstaaende Tittel, hvortil jeg gjerne, vilde fremsætte nogle enkelte og korte Bemærkninger, samt veiledende Oplysninger.

Af neden nævnte Grunde, skal jeg indskrænke mig til, ved enkelte Oplysninger, at bevise hvor løgnagtig Tendensen og Indholdet er i Chr. Larsens Artikkel. Da jeg kan dukommentere, at det tidligere er nægtet mig, at skrive saaledes i Fagbladet om det hensovede Aurora, at man derved kunne komme, ind paa Spørgsmaalet, om der kunne gjøres rede for de tusinder af Kr., som er formøbet under Auroraaffæren. Og herigennem klart faa belyst, hvad der er Aarsag til at P. Borch, og jeg indtager den Stilling, som vi gjør til J. A. Hansen og Vald. Olsen. Endvidere agter P. Borch, og jeg forsaavidt, de personlige Angreb, paa os i

Fagbladet ikke ophøre for stedse, at udsende en Redegørelse, til Forbundets Medlemmer om Auroraaffæren, saaledes som vi nu endelig, gennem al Modstand har lærdt den at kjende.

Hvor feil underrettet og hvor skammelig, Chr. Larsen faar Lov til at boldtre sig i Fagbladet, trods det at J. A. Hansen, kjender alt det Chr. Larsen skriver om, og hvor dybt man griber ned i Snavset, for at tilsole en Modstander, vil følgende Eksempler bevise. Chr. Larsen skriver, blandt alt andet følgende. Paa dette Tidspunkt, haver Auroras Regnskaber været underkastet Revision, af 1 Kongres, 1 Repræsentantskabsmøde, et 13 Mands Udvalg, Hovedrevisoren o. s. v. Dette er grov Usandhed, undtagen for Hovedrevisorerens vedkommende, af den simple Grund, at ingen af de her nævnte Faktorer, har haft Regnskabet forelagt til Revision, de har kun faaet Oplysninger, af J. A. Hansen og Vald. Olsen. Med hensyn til Hovedrevisorerens Virksomhed i Horsens, tjener følgende til Oplysning. Kort Tid efter at de 3 Hovedrevisorer, havde afgivet den af Chr. Larsen nævnte Beretning, blev der afholdt et Udvalgs-møde, hvor Auroras pikunære Situation blev drøftet, her farede den ene af de 3 nævnte Hovedrevisorer op, og forlangte Kortene paa Bordet. Kommentar vistnok unødvendig. Længere nede i sin Artikkel skriver Chr. Larsen, at jeg haver sagt, at der var ikke det Sted i Regnskabet, hvor man kunde lægge Fingrene, og sige der er Feilen. Hvorfor unnlader Chr. Larsen, at referere min Udtalelse i sin fulde Udstrækning, den lod saaledes, der er ikke det sted, hvor man kan sætte Fingeren og sige, der er Fejlen, fordi der ikke findes, et saadant Regnskab saa dette lader sig gjøre. Fremdeles skriver Chr. Larsen. Nu lader han (jeg) sig vælge, for bagetter at nedlægge sit Mandat o. s. v. Overfor denne forvanskede Fremstilling, kan jeg bevise i begge Tilfælde, at jeg ikke kendte noget til, at jeg var paa Valg før Valget var foretaget. Endelig skriver Chr. Larsen, og nu det aller-sidste. Paa Kongressen blev han, (jeg), valgt ind i det Udvalg, der skulde ordne Auroras Forhold, og nu da Udvalget skal rejse til Horsens, for at udføre deres Hverv, saa nægter han at rejse med. Det er ganske rigtigt, at jeg er valgt ind i Auroraudvalget, men det øvrige er en løgnagtigt Beskyldning. Sagens Sammenhæng er følgende, det nævnte Udvalg, foretog et Valg af 2 Mand til at rejse til Horsens, i et saa ringe, men nødvendig Ærinde, som det var, kjøb af Aurora Aktier. Jeg blev hertil foreslaaet, men da jeg paa den Tid var Arbejdsløs, nægtede jeg at modtage Valget, med den Motivering, at jeg ikke vidste, hvor jeg befandt mig, naar Rejsen skulde foretages. Man valgte da strax en Supleant, som blev tilkaldt i rette Tid, Chr. Larsen vil maaske indrømme efter dette, at jeg havde gyldig Grund, for min Handling, i dette Tilfælde, naar han hører følgende. Da Rejsen skulde foretages, var jeg lige kommen i Arbejde, paa en Arbejdsplads, hvor der arbejdes over 4 Timer hver Aften.

Videre Redegjørelse, fra min side, er vistnok unødvendig.

Da Redaktør J. A. Hansen, i Følge flere Kongresbeslutninger, ene bærer Ansvaret for Fagbladets Indhold, skal jeg bemærke følgende til ham. Naar man som jeg, haver været med til paa sidste Kongres, tildels ved at svigte det Grundlag, hvorpaa jeg var valgt, angaaende Aurora, og paa J. A. Hansens Bøn, at redde ham og den øvrige Hovedbestyrelse, ud af Auroraskandalen, og jeg saa kort Tid derefter, er Genstand for saadan noget som Chr. Larsens personlige Angreb, under J. A. Hansens Ansvar, saa er jeg klar over, at den Strid imellem os maa afgøres med et definitivt Resultat. Jeg kender da kun et af tre Resultater, enten maa han kunne standse, mig og P. Borch i hvor Kritik af Aurora, ved at han gaar ind paa vort tidligere fremsatte Forslag, om at lade en kritisk Revision afgjøre Spørgsmaalet. Eller han bliver tvungen til, at vige sit Sæde som Formand og Redaktør. Eller vi desvære sprænger hvor Organisation. Til Oplysning for ham, skal jeg meddele, at den Udfordring som indeholdes i nærværend, er et Krav som er stillet til mig, af en Del ældre Medlemmer. Men lad os endelig faa et Resultat, den nuværende Situation er pinlig, og Alarmerende for Medlemmerne. Da jeg ikke mer

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
1898	Carl Andersen	København	8-9-75	Kbh. Afdl. 5	7-1-98	Kbh. Afdl. 5	4-4-03
7199	Carl Johan Andersen	—	4-4-85	Svendborg	9-6-03	Svendborg	22-8-03
11294	Christian Martinus Andersen	Ingstrup	3-7-71	Kbh. Afdl. 1	1-9-00	Kbh. Afdl. 1	10-1-03
1561	Aage Harald Bargisen	København	11-10-81	— 3	10-11-00	— 3	1-8-03
2887	Vilh. Bauer	Fredericia	15-8-80	Fredericia	4-5-00	Esbjerg	15-3-02
1477	Carl William Carlsen	København	22-11-83	Kbh. Afdl. 3	1-8-03	Kbh. Afdl. 3	1-8-03
745	Martin Christiansen	—	3-8-79	— 1	9-7-98	— 1	27-6-03
9628	H. Eriksen	—	14-1-52	— 2	5-9-96	— 2	23-5-03
10744	J. Fogelstrom	Sverrig	5-10-55	— 3	4-4-03	— 3	11-7-03
6726	Chr. Fr. Hammer	Sandvig	4-8-48	— 5	22-2-02	— 2	2-5-03
10884	Axel Hansen	Nykøbing F.	15-11-79	Nykøbing F.	23-2-03	Nykøbing F.	23-3-03
3490	Hans P. A. Hansen	Horbelev	7-2-81	—	2-2-02	Kbh. Afdl. 1	15-8-03
13500	Hans Chr. Hansen	Bindslev pr. Hjørring	26-7-77	Aalborg	18-4-00	Frederikshavn	27-6-03
10718	Jens Stjerne Hansen	Samsø	25-2-71	Kbh. Afdl. 3	20-12-02	Kbh. Afdl. 3	1-8-03
2001	Jørgen Hansen	Brylle Sogn	7-4-49	— 1	4-7-03	— 1	25-7-03
11345	Andr. E. Hvilsted Hendriksen	Skelskør	22-10-81	—	25-4-03	—	22-8-03
2094	Joh. Fr. Chr. Heide	Aarhus	9-5-79	—	1-8-03	—	1-8-03
1845	C. J. Holmberg	Amager	9-5-67	— 5	23-6-00	— 5	18-4-03
6771	Anders Nielsen Holmqvist	Malmø	3-11-43	—	7-7-00	—	13-6-03
5114	Hoffrits	—	—	—	—	— 2	23-5-03
7475	P. M. Hoffmann	Glosunde pr. Nakskov	26-6-67	Nakskov	13-3-97	Nakskov	27-6-03
9060	Frederik Chr. Horney	Ouars pr. Aabenraa	29-7-69	Svendborg	24-9-97	Svendborg	27-6-03
13558	Carl Jensen	København	10-4-73	Kbh. Afdl. 1	9-6-97	Kbh. Afdl. 1	15-8-03
5872	Jens Hansen Jessen	Fanø	19-2-83	Esbjerg	8-5-02	Esbjerg	16-5-03
10952	Valdemar Jensen	Dronninglund	6-5-77	Kbh. Afdl. 5	20-6-03	Kbh. Afdl. 5	20-6-03
12666	Vald. Jensen	Tollerød, Thurø	13-10-84	— 1	18-6-03	— 1	20-6-03
9142	N. Viggo Jensen	Trustrup	30-8-84	Aarhus	9-5-03	Aarhus	4-7-03
13647	Ernst Viggo Jepsen	København	28-5-67	Kbh. Afdl. 1	17-2-00	Kbh. Afdl. 1	22-8-03
11080	J. C. Jensen	Ordrup	6-1-63	—	30-7-98	—	20-6-03
7964	C. H. Jonasen	Korsør	7-9-64	— 2	19-3-98	— 2	30-5-03
1416	Cecilus M. Heldborg Jensen	Nykøbing M.	3-8-83	— 3	18-4-03	— 3	30-5-03
6872	Emil V. Jensen	København	21-1-70	— 5	11-10-02	— 5	11-4-03
1904	Sigurdur L. Jonsson	Island	17-11-80	—	25-5-01	— 5	25-7-03
10633	C. Jørgensen	Borregaard, Jylland	10-5-70	— 1	29-6-00	Odense	27-6-03
8217	Edv. Jørgensen	København	19-4-84	—	3-5-02	Kbh. Afdl. 1	15-8-03
1458	Jens Chr. Jørgensen	Ulfborg, Jylland	18-1-82	— 3	11-7-03	— 3	11-7-03
10956	V. A. Jacobsen	København	7-2-82	— 5	2-7-03	— 5	11-7-03
5019	Søren Kirtzner	Varde	17-12-37	Varde	1-8-96	Varde	22-8-03
11038	Magnus Krojer	København	8-11-83	Kbh. Afdl. 1	18-4-03	Kbh. Afdl. 1	27-6-03
535	Vilh. Peter Krøner	—	25-10-62	—	14-9-01	— 5	18-7-03
13437	Louis Albert Lind	—	29-12-64	— 5	3-3-00	— 5	6-6-03
5074	Axel Fred. Lundby	Amager	26-3-83	— 3	12-4-02	— 3	8-2-03
12679	Christian Nicolay Løystrup	Ringkøbing	1-5-82	— 1	13-6-03	— 1	1-8-03
8690	Oscar Edv. Malm	København	1-3-56	—	31-10-02	—	20-6-03
1069	David Ejnar Madsen	Hvidovre Sogn	24-4-81	— 6	13-4-01	—	1-8-03
11000	Ferdinand Emil Martinsen	København	12-12-64	— 5	19-11-98	— 5	15-8-03
4596	Rasmus Mogensen	Valdum	23-2-68	Aarhus	10-9-98	Aarhus	9-5-03
11563	A. Harald Nielsen	København	2-9-74	Kbh. Afdl. 2	8-10-98	Kbh. Afdl. 2	20-6-03
1419	Charles Karenius Nielsen	Frederiksberg	18-2-84	— 3	18-4-03	— 3	8-8-03
5404	E. G. L. Nielsen	København	12-6-65	— 1	5-3-98	— 1	14-2-03
3390	Christen Nielsen	Nakskov	9-12-77	Nakskov	1-8-03	Nakskov	1-8-03
2341	J. A. Nielsen	København	18-9-64	Kbh. Afdl. 1	3-6-99	Kbh. Afdl. 1	15-8-03
6877	Laurits Rciard Nielsen	Dame, Moen	23-7-79	—	20-4-99	— 5	27-6-03
7650	Peter Petersen Nielsen	København	21-10-80	Aarhus	8-9-00	Aarhus	20-6-03
8891	Carl Mar. Olsen	Valby	30-7-82	Kbh. Afdl. 1	8-9-02	Kbh. Afdl. 1	18-4-03
1948	C. E. Petersen	København	25-12-66	— 5	27-6-03	— 5	18-7-03
4590	Chr. Fr. Bery Petersen	Gylling Sogn	1-9-83	Aarhus	1-11-02	Aarhus	11-7-03
12632	Lauritz Nicolay Petersen	København	28-7-73	Kbh. Afdl. 1	23-5-03	Kbh. Afdl. 1	4-7-03
12558	Oluf Emil Petersen	—	8-2-79	—	18-3-99	— 7	11-7-03
6285	Peter Nielsen Petersen	Vester Vedsted pr. Ribe	6-4-79	Ribe	10-10-96	Esbjerg	8-3-02
8464	Knud Vald. Petersen	København	20-2-83	Kbh. Afdl. 1	16-4-02	Kbh. Afdl. 1	8-8-03
4830	Valdemar Marius Petersen	København	25-2-76	Kbh. Afdl. 3	1-2-96	Kbh. Afdl. 3	11-7-03
4780	C. Nielsen Ploug	Snertinge	21-6-81	—	7-7-00	—	25-7-03
1003	Alfred Chr. Rud. Poulsen	København	23-2-77	— 1	2-7-98	— 1	15-8-03
2788	J. Rasmussen	Aarhus	24-3-79	Aarhus	7-5-98	—	15-8-03

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
8794	M. Ring	Aarhus	29-3-69	Kbh. Afdl. 1	5-12-96	Kbh. Afdl. 1	13-6-03
10654	Albert Røder	Østrig	26-4-74	Esbjerg	1-8-03	Esbjerg	8-8-03
1775	Niels Rasmussen	Frørup	20-10-52	Kbh. Afdl. 5	21-7-00	Kbh. Afdl. 5	16-5-03
9979	P. C. Simonsen	Middelfart	16-3-65	—	21-2-03	—	11-7-03
12164	Jørgen Peter Sonne	Allinge	12-7-69	Rønne	11-12-98	Rønne	4-4-03
12682	Lars Henrik Surel	Nakskov	30-4-65	Kbh. Afdl. 1	20-6-03	Kbh. Afdl. 1	8-8-03
5218	Carl Chr. Sørensen	Sorup Sogn	17-7-82	—	15-6-03	—	8-8-03
851	Hakon Sørensen	Horsens	30-1-81	—	21-6-02	—	1-8-03
9358	Viggo Oluf Sørensen	Malmø	18-6-80	—	2-5-02	Præsto	2-8-02
6791	C. Walbum	Nakskov	2-4-73	— 5	15-8-96	Nakskov	11-4-03
11318	Johannes Egon Wenski	Tyskland	18-4-77	Kbh. Afdl. 1	2-5-03	Kbh. Afdl. 1	8-8-03
11146	Carl Gustav Wickmann	Finland	1-11-77	Lund, Sverige	10-7-03	—	15-8-03
10023	Jonas Frederik Zachhau	Flensburg	10-1-78	Helsingør	14-6-01	Helsingør	6-6-03
6745	Chr. Ziegler	København	19-8-47	Kbh. Afdl. 5	8-8-96	Kbh. Afdl. 5	1-8-03

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April Kvartal 1903.

<i>Indtægt.</i>		Kr.	Øre	<i>Udgift.</i>		Kr.	Øre
Solgte Mærker		17597	00	Udbetalt Understøttelse i April à Kr. 2,00 ..		1556	00
— i Klubberne		79	60	— i — à - 1,50 ..		2346	00
Tilbagebetalt Understøttelse		21	00	— i — à - 1,00 ..		4668	00
Strejkekassens Tilskud		2572	90	— i Maj à - 2,00 ..		974	00
				— i — à - 1,50 ..		1801	50
				— i — à - 1,00 ..		3738	00
				— i Juni à - 2,00 ..		1054	00
				— i — à - 1,50 ..		1425	00
				— i — à - 1,00 ..		2648	00
				Kassens Tilskud til Administrationen		60	00
Balance...		20270	50	Balance...		20270	50

N. Lundbye, Hovedkasserer.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Juli Kvartal 1903.

<i>Indtægt.</i>		Kr.	Øre	<i>Udgift.</i>		Kr.	Øre
Solgte Mærker		18509	40	Udbetalt Understøttelse i Juli à Kr. 2,00.		1192	00
— i Klubberne		87	80	— i — à - 1,50.		1624	50
Tilbagebetalt Understøttelse		82	50	— i — à - 1,00.		3773	00
				— i August à - 2,00.		1164	00
				— i — à - 1,50.		1143	00
				— i — à - 1,00.		3256	00
				— i Septbr. à - 2,00.		1896	00
				— i — à - 1,50.		1290	00
				— i — à - 1,00.		3116	00
				Kassens Tilskud til Administrationen		60	00
				Kassebeholdning til Oktober Kvartal		165	20
Balance...		18679	70	Balance...		18679	70

A. Johansen, Hovedkasserer.

finder mig, i den Perfid som bringes i Anvendelse overfor mig, saa Hr. Redaktør Haanden paa Værket, jeg giver frit Valg, med Hensyn til hvilket Resultat vi skal søge opnaaet.

Julius Christensen.

Da vore Medlemmer muligvis med Forbavelse vil spørge, hvorfor jeg har optaget ovenstaaende Samling Grovheder, Sludder og Usandheder, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg er sikker paa, at der ikke findes noget, der bedre karakteriserer J. C. og hans Bundsforvandre end dette Opus. Dernæst skal jeg have mig frabedt, at jeg nogensinde skulde have rettet en »Bøn« til Hr. C. om at »redde« mig eller andre; dem der har overværet vore Kongresser og Repræsentantskabsmøder, hvor det enkelte Gange har været nødvendigt at træde op overfor ham, har vist næppe opfattet det som »Bønner« der rettedes til ham. Med Hensyn til »Udfordringen«, da er mit Raad blot dette: »Spræng« bare væk, hvis der ellers er noget som Du kan sprænge: — men pas paa, at Du ikke sprænger dig selv & Co. i Luften.

J. A. Hansen.

Maskinist-Examen.

Fra Skoleraadet for »Teknisk Akademi« er der ved Formanden for »De samvirkende Fagforbund«, Hr. Folketingsmand *Martin Olsen*, overrakt Marineministeren en Skrivelse, der paapeger adskillige Mangler og Uretfærdigheder ved den nærværende Ordning af Examinationsforholdene for Maskinister.

I Skrivelsen fremfører man, at det Arbejde, der i Øjeblikket paahviler Formanden for Maskinistexaminationskommissionen, er saa overvældende, at det er umuligt for ham saavel at varetage Examinationsforholdene paa den for Maskinisterne mest fordelagtige Maade, som at ofre den Tid han i sin Stilling som Kommissionens Formand nødvendigvis burde ofre paa hele Maskinistundervisningen her i Landet. saafremt Eleverne skulde kunne høste det rigeste Udbytte af Undervisningen.

Det er en Kendsgerning, at den nærværende Formand, Hr. Underdirektør *Rasmussen* fra Orlogsværftet, saavidt hans Tid tillader det, lægger al sin Energi ind paa denne sin sideordnede Opgave: at sende *dygtige og selvstændige* Mænd ud paa de Poster saavel paa Sø som i Land, der ofte er forbundne med et stort Ansvar; men naar man gennemser »Teknisk Akademi«s ovennævnte Skrivelse kan man forstaa, at dette Arbejde er blevet saa stort, at der snarest mulig bør ske en gennemgribende Forandring paa Maskinistexamens Omraade.

Det fremgaar nemlig af Skrivelsen, at Antallet af Examinander er steget i meget stærk Grad i de sidst forløbne Aar. I 1898 indstilledes saaledes kun 199 Examinander, medens Aaret 1902 opviser 470. Dette betyder en Stigning i Løbet af 5 Aar paa **136 pct.**

Men ikke nok hermed. Foruden Maskinisterne er der indstillet et stort Antal Examinander til Maskinistprøven og fra Novbr. 1902 er den nye Examen i Elektroteknik tillige traadt i Kraft. Alene til denne Examens første Termin indstilledes 44 Examinander.

Skoleraadet opstiller nu en Sammenligning mellem Maskinistexaminationen og Styrmandsexaminationen, to sideordnede Virksomheder, hvoraf den ene fornuftigt kan lægges til Grund for Bedømmelsen af den anden, og ved denne Sammenligning viser det sig at Maskinisterne bliver højst uretfærdigt behandlet.

I de sidste 5 Aar er der gennemsnitlig demitteret 298 Styrmand pr. Aar, af Maskinister 324 pr. Aar.

Man kunde deraf drage den Slutning at der selvfølgelig ogsaa var ofret mere paa Maskinisterne, men det modsatte er

Tilfældet. I 1897—98 medgik der til selve Styrmandsexamen 16400 Kr. I 1899 steg dette Beløb til 17200 Kr., hvorved det indtil Dato har holdt sig. Maskinistexamen kostede derimod kun 3300 Kr. i 1897—98 og er derefter gradvis steget til 6700 Kr. i Løbet af de 5 Aar. (Stigningen fremkommen ved særlige Meddommere).

Alene disse Tal beviser at Maskinisterne forurettes naar Statens Tilskud til Examens Afholdelse fordeles.

Ulemperne, der klæber ved den nugældende Ordning, har iøvrigt langt videre Udstrækning end ovenanførte. Sagen er nemlig *den*, at alle Maskinister nu maa rejse til København for at tage Examen. Det er meget bekosteligt for Maskinarbejdere, som bo og have læst i Aalborg, Aarhus, Odense, Svendborg, Nakskov, Rønne eller Helsingør at foretage Rejsen til København og betale Opholdet i denne By saalænge Examen varer, i Særdeleshed da den nu strækker sig over ca. 3 Uger, medens den, saafremt der, i Lighed med Styrmandsexamen, afholdtes Examen i de forskellige Byer, hvor der uddannes Maskinister i nævneværdig Grad, kunde afsluttes paa mindre end *en* Uge.

For at rette paa disse Forhold peger Skoleraadet derfor paa Spørgsmaalets Løsning ved at henvise til den Ordning der er gældende for Styrmandenes Examen. Her er ansat en Navigationsdirektør som vier hele sin Tid til den Opgave, og hele Styrmandsundervisningen og Examinationen er en selvstændig Institution indenfor Staten. Denne Ordning anbefales ogsaa for Maskinisternes Vedkommende.

Marineministeren har stillet sig meget forstaaende og velvillig overfor det rejste Spørgsmaal og dets Løsning, og har bestemt sig til Nedsættelsen af 2 Kommissioner, en for Styrmandsexamen, og en for Maskinistexaminerne. Disse Kommissioners Opgave vil da være at fremsætte Indstillinger, hvorpaa de nødvendige Lovforslag angaaende Spørgsmaalenes definitive Afgørelse kunne bygges.

Grunden til, at der nedsættes 2 Kommissioner maa iøvrigt søges i Ministerens Forstaaelse af, at Examinerne ikke kan lægges ind under en Fællesinstitution, som Rhederne nylig har fremsat Ønske om, thi Uddannelsen af Maskinister kan ikke mere siges at være i saa nøje Forbindelse med Navigationen som den tidligere har været, hvad der bedst bevises ved de senere Aartiers kolossale maskinelle Anlæg paa Landjorden.

Paa et senere Stadium skulde vi gøre vore Læsere bekendt med Sagens videre Udvikling.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er følgende Medlem optaget blandt slettede Medlemmer.

Nr. 1269. P. G. Andersen.

Idet vi rette Fejlen, beder vi undskyldte.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 8529.	Andreasen	(Kbhvn. Afdl. 1)
» 11601.	Chr. Johansen	(—)
» 11280.	G. Rasmussen	(—)
» 4410.	O. Nielsen	(— 3)
» 1602.	Vilh. Knudsen	(— 4)
» 9 26.	L. V. C. Petersen	(— 5)
» 2504.	E. Christensen	
» 6184.	M. Chr. Mikkelsen (Hadsund-Mariager)	
» 7163.	Niels Andersen (Nakskov)	

Nr. 25. F. Seeliger har atter fundet sin Bog.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 2972. Emil P. Andersen
 » 1264. P. G. Andersen
 » 12662. Gerh. Christensen (i forrige Fagbl. 6582)
 » 174. C. Jensen
 » 14340. C. L. Jensen
 » 6169. J. J. Jensen
 » 14018. Martin Dan Jensen
 » 6161. Qvist Jensen
 » 1074. P. Kjærulff
 » 12730. J. J. Larsen
 » 10286. N. M. Laursen
 » 4364. A. L. Madsen
 » 14839. O. Nielsen
 » 14451. E. M. Olsen
 » 6842. Joh. Overgaard
 » 12912. P. Petersen
 » 14022. K. Rosengreen
 » 6603. Joh. Sørensen
 » 12929. Vilh. Therkelsen
 » 4732. H. Th. Therkelsen

*Hovedkassereren.***Medlem Nr. 7494, A. Chr. Olsen,**

bedes opgive sin Adresse til Kassereren for Odense Afdeling, *R. H. Hansen*, Nørrebro 52.

Til de rejsende Medlemmer.

Afdelingskassereren i Præstø beder os meddele, at han for at spare de Rejsende at tilbagelægge den lange Vej til hans Bopæl, udbetaler Understøttelse i Vintermaanederne hver Søndedags Aften Kl. 6 hos Gæstgiver P. Nielsen, skraas for Svendehjemmet.

Maskinisteksaminerne.

Maskinisteksaminerne afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 28. December Kl. 8¹/₂ Formiddag.

De, der agte at indstille sig til disse Eksaminer samt til Tillægsprøven i Elektroteknik, have derom at indgive Begæring til undertegnede inden den 14. December.

Orlogsværftet, København C., den 11. November 1903.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 29. December Kl. 8¹/₂ Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til Undertegnede inden den 14. December.

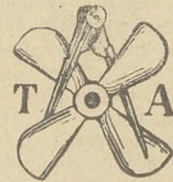
Samtidig med Begæringen om at indstille sig til Prøven, kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den dertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet, København C., den 11. November 1903.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Lærestalt for Maskinister.

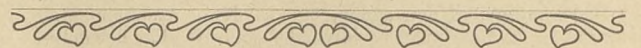
Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

**Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.**

Redigeret af *J. A. Hansen.*
Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 2.

December 1903.

16. Aargang.

Januar-Overenskomsterne forlænget paa 2 Aar. Minimallønningerne forhøjes den 1ste Februar.

Fredens Fane hejst paany over Jernindustrien.

For ca. 2½ Maaned siden begyndte vi med stærke Skridt at nærme os det Tidspunkt, da der maatte tages Beslutning om, hvorvidt Overenskomsterne af Jannar 1902 skulde opsiges til Udløb første Februar 1904 eller ikke. Det er en Selvfølge, at Hovedbestyrelsen nøje drøftede denne Sag indbyrdes, ligesom man konfererede med de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg derom. Det viste sig, ikke at være saa vanskeligt at blive enige om Fremgangsmaaden; men derfor var Situationen ingenlunde saa behagelig eller saa klar. — Paa den ene Side vilde vi ikke gerne undlade at benytte Lejligheden til at slaa et Slag for at faa vore Lønninger hævet, og paa den anden Side maa det stadig indrømmes, at Konjunkturerne ere alt andet end gunstige i vort som i mange andre fag. — Under disse Omstændigheder kunde det vel saa nogenlunde forudses, at Betingelserne for, til Foraaret at kunne tvinge en forhøjelse igennem, ikke vilde blive de allerbedste, og maasse vilde vore Medlemmer foretrække, ikke at strides med Arbejdsgiverne om dette Spørgsmaal, hvis Tiderne vedblivende var daarlige; thi det kan jo ikke nægtes, at „Gennemsnitslønnen“ i vort fag er af nogenlunde samme Betydning som „Minimallønnen“.

Samtidig med alle disse Overvejelser førtes der, dels mundtlige, dels skriftlige forhandlinger med Fællesudvalget for Arbejdgi-

vernes Sammenslutning om Sagen. Januar-Overenskomsten indeholdt ganske vist ikke nogen direkte Forpligtelse til at lægge paa Minimallønnen, og navnlig ikke til at lægge paa Minimallønnen for de saakaldte Udlæringer; men de herhen hørende Bestemmelser var dog sikkert af de fleste bleven opfattet som en Art Løfte om en Forhøjelse ad fredelig Vej. Dette viste der sig ogsaa at være nogen Stemning for iblandt Arbejdsgiverne, og i Slutningen af Oktober Maaned enedes man om at forlænge Fristen for Overenskomstens Opsigelse med en Maaned, nemlig fra første November til første December.

I Løbet af November Maaned lykkedes det da at opnaa Enighed mellem Hovedbestyrelsen og Fællesudvalget, om at forelægge hver af Parterne Forslag til en Forhøjelse af begge de gældende Minimallønssatser, med en Øre fra og med første Februar 1904, og samtidig dermed at forlænge Januar-Overenskomsterne paa to Aar.

Medens Marts-Overenskomsten af 1900 var vedtagen af en i den Anledning indkaldt ekstraordinær Kongres, saa vedtoges Januar-Overenskomsten af 1902 af Repræsentantskabet, hvorefter Hovedbestyrelsen nu atter vedtog at forelægge Spørgsmaalet om dens eventuelle Forlængelse for samme.

Repræsentantskabet, der for Tiden bestaar af ialt 46 Medlemmer, afholdt Møde Lørdagen den 28. November i Køben-

havn, og det vedtoges, saa godt som enstemmigt, at tage imod det foreliggende forslag.

— Ser vi nu tilbage paa de sidste 2 Aar, saa maa det indrømmes, at der, af Hovedbestyrelsen og Arbejdsgivernes fællesudvalg, er gjort et betydeligt organisatorisk Arbejde, paa hvilket Minimallønnens forhøjelse ad fredelig Vej, og Overenskomsternes forlængelse, danner en naturlig Afslutning. Revisionen af Voldgiftsreglerne og „fælles Værkstedsregler“, samt Indførelse af en almindelig Tarif for Korarbejde, betyder vel ikke store Spring i Udviklingen; men de betyder dog en Række fordele for vore Medlemmer, af blivende Virkning. — Ikke heller skal det nægtes, at staar vi end skarpt overfor Arbejdsgiverne paa en Række Spørgsmaal, saa har vore Modstandere dog i de sidste Aar vist, at de var i Stand til at se stort og til Tider fordomsfrit paa Tingene.

Der er selvfølgelig store Spørgsmaal, der stadig staar aabne. Der er saaledes Affordpriserne, hvor man endnu ikke har faste Priskuranter — og dette gælder de fleste Værksteder — og der er Gennemsnitslønningerne, — med særligt Hensigt paa enkelte Virksomheder; men med disse bliver vi selvfølgelig aldrig færdige, og her er det Organisationens naturlige Opgave at øve sin Indflydelse. Det er at haabe, at Arbejdsforholdene i vort Fag snart vil bedre sig; thi som forholdene er, sætter Konjunkturerne en stærk Grænse for de fordringer vi kan stille og gennemføre.

— Men i de kommende to Aar vil det blive en af vore vigtigste Opgaver at indarbejde vore Overenskomsters mange Bestemmelser, der inden at blive forklaret, forstaaet og anvendt, kun er og bliver døde Bogstaver. Vi bør staa fast paa disse Overenskomsters Grund og ud derfra stille vore Krav om berettigede Reforme i Fagets Erhvervsforhold, og vi har jo Lov til at haabe, at der snart vil komme en Opgang over det hele, der kan give fornøden Vind i Sejlene.

— Med Minimallønnens Indførelse — dens Størrelse iøvrigt uførtalt — har vi ligesom faaet fast Grund under Fødderne. Vi skal ikke mere, som i 1897, have store Konflikter paa et eller andet lille bitte Konspørgsmaal i en eller anden Afrog, — saaledes som f. Eks. Arbejdsmændene for nylig stredes med Fabrikkerne om Lønninger i Middelfart paa 23 Øre i Timen. Konflikter kan vi vel faa alligevel; men en af de væsentligste Aarsager til disse ere fjærnede, og vore Overenskomster forudsætter et loyalt Samarbejde mellem begge Parter.

Affæren Paasch & Larsen, Petersen paakendt af Voldgiftsretten.

Under 27. November har den »permanente Voldgiftsret«, som vedtagen Voldgift afsagt Kendelse i den bekendte Konflikt hos Firmaet Paasch & Larsen, Petersen i Horsens.

Da denne Konflikt har været saa meget omtalt og da Resultatet, — navnlig m. H. t. Voldgiftsreglernes Fortolkning — kan faa Betydning for vor Organisation i Fremtiden, gengiver vi her Kendelsen i sin fulde Ordlyd, ligesom vi vil knytte nogle Kommentarer til samme:

Den 25. Juli d. A. meddelte Formerne og Maskinarbejderne hos Aktieselskabet »Paasch & Larsen, Petersen« i Horsens til dettes Direktør, Hr. Larsen, at de ikke vilde møde paa Arbejde om Eftermiddagen, da de skulde paa Fisketur. Hr. Larsen gjorde da overfor Arbejdernes »Tillidsmand« gældende, at det paa Grund af Travlhed var ham meget ubelejligt at lade $\frac{2}{3}$ af Fabriken ligge stille en halv Dag, og at han ansaa det ganske uforsvarligt, om Arbejderne alligevel forlod Arbejdet; men Tillidsmanden vilde ikke indrømme dette og gjorde Intet for at forhindre Turen. Et Par Dage efter meddelte Hr. Larsen Tillidsmanden, uden at Grundene hertil er nærmere oplyste under denne Sag, at han hellere maatte se sig om efter noget andet Arbejde, og hans endelige Afskedigelse fandt derefter Sted fra den 14. August.

Allerede forinden dette passerede, havde de til Fagforbundet hørende Smede- og Maskinarbejdere paa Fabriken gentagende Gange forlangt to Arbejdere fjærnede, som tidligere havde været men ikke længere var Medlemmer af Forbundet, fordi de efter at have modtaget Understøttelse af Forbundet nægtede at betale Kontingent til samme og paastodes at have vist brutal Optræden overfor deres Medarbejdere. De blev imidlertid ikke afskedigede, og den 13. August modtog Direktør Larsen da en af samtlige 18 Smede- og Maskinarbejdere paa Fabriken, som var Medlemmer af Forbundet, underskreven Skrivelse saalydende:

»Undertegnede Smede- og Maskinarbejdere hos Paasch & Larsen, Petersen, Aktieselskab, meddeler herved, at vi ikke kan fortsætte under de Forhold, der for Tiden hersker paa Fabriken. Da d'Hrr. H. Hansen og J. P. Sørensen føler sig for gode til at være Kammerater med os, og trods flere resultatløse Henvendelser til dem om at staa solidariske med os, ønsker vi ikke længere at arbejde sammen med dem, hvorfor vi anmoder om at give os vor Afregning Fredagen den 14. August 1903.«

og med Paategning saalydende:

»Undertegnede Klubbestyrelse er rede til at give nærmere Besked om ønskes.

I. A. B. Jakobsen,
Tillidsmand.

N. Sørensen,
p. T. Kasserer.

L. Rølfesen,
p. T. Sekretær.

Hr. Larsen henstillede derefter til Klubbestyrelsen at udsætte Sagen i mindst 8 Dage, for at han kunde konferere med sin Organisation; men paa et om Formiddagen den 14.

August afholdt Klubmøde forkastedes denne Henstilling, og Arbejdet nedlagdes, som bebudet, samme Dags Aften.

Det passerede indberettes af Arbejderne, dog uden Anmodning om Understøttelse eller Forhandling, til Hovedbestyrelsen for Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og af Direktør Larsen til Provins-Fabrikantforeningens Formand, Direktør Lange.

Forbundets Formand forsøgte derpaa efter telefonisk Henvendelse fra Arbejdsgiver-Sammenslutningens Formand uden Resultat ved mundtlig Forhandling paa Stedet at faa Konflikten bilagt, uagtet Arbejderne var modvillige.

Og paa en Henvendelse af 19. August fra Fællesudvalget for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien, som fremkom efter at nævnte Hr. Lange først forgæves havde henvendt sig til Forbundets Hovedbestyrelse med Forlangende om Arbejdets Genoptagelse og Sagens Henviisning til Behandling efter de bestaaende »Regler for Behandling af faglig Strid«, svarede Hovedbestyrelsen dernæst den 21. August:

»... Saaledes foranlediget skal vi ikke undlade at meddele, at de omhandlede Medlemmer af vor Organisation *uden Samraad med os har forlangt deres Afsked* fra nævnte Firma, hvilket Skridt de sikkert i alle Tilfælde maa anses berettiget til at foretage uden Hensyn til, hvad Grund de angiver derfor.

Hovedbestyrelsen savner saaledes det fornødne Grundlag for Indskriden fra Organisationens Side i dette Tilfælde, og vi maa i Overensstemmelse hermed hævde, at der ikke i det af Arbejderne foretagne Skridt kan ligge noget Brud paa de gældende »Regler for Behandlingen af faglig Strid«, hvorhos der fremsattes Klage over den formentlig uberettigede Afskedigelse af Tillidsmanden.

Efter dette Svar bragtes Sagen ind for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, og den 4. September afsluttedes den ved et Forlig, ifølge hvilket Arbejdet genoptoges den 7. September, og alle Stridsspørgsmaal henvises til Afgørelse ved Voldgift paa Grundlag af samtlige mellem Parterne, nemlig Sammenslutningen i Jernindustrien og Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund bestaaende Overenskomster, idet derhos fra begge Sider eventuelt Krav paa Erstatning forbeholdtes.

Som Følge af dette Forlig har dernæst begge de nysnævnte Parter henvendt sig til den permanente Voldgiftsret, efterat denne havde erklæret sig inkompetent til *som saadan* at afgøre Sagen, og anmodet den om som *vedtagen* Voldgiftsret at paakende de af begge Parter i Forening formulerede nedenfor nævnte 4 Stridsspørgsmaal, hvilket Voldgiftsretten efter samtlige Omstændigheder ikke i dette Tilfælde har ment at burde vægre sig ved.

For at undgaa Gentagelser og for at lette Oversigten citeres nu hvert af de ommeldte 4 Spørgsmaal for sig med en kort Gengivelse af de til samme af Parterne knyttede Bemærkninger og Rettens Motivering af dens Afgørelser.

Spørgsmaal 1) »Er der begaaet Brud paa § 5 i Overenskomst af Januar 1902 ved, at Smede- og Maskinarbejderne hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen har truffet Aftale om at opføre med Arbejdet og har bragt

denne Aftale til Udførelse uden at have indberettet den til Godkendelse af Forbundets Hovedbestyrelse?»

Nævnte § 5 lyder saaledes:

»Saafremt der mellem Arbejderne træffes Aftaler vedrørende Arbejdet eller andre Forhold paa Arbejdsstedet (herunder ogsaa Klublove), skal saadanne straks bringes til Tillidsmandens Kundskab og af ham uopholdelig indberettes til Godkendelse af hans Organisations Hovedbestyrelse, der derefter meddeler den videre til vedkommende Arbejdsgiverorganisations Bestyrelse. Uden Hovedbestyrelsens Godkendelse er saadanne Aftaler eller Vedtagelser virkningsløse.«

Denne Bestemmelse vil »Sammenslutningen« have forstaaet saaledes, at til de nævnte Aftaler hører ogsaa Aftaler om Arbejdets Nedlæggelse, at Aftalerne altid er ugyldige, naar Hovedbestyrelsen *ikke* har godkendt dem, og at denne i *sa* Fald er ansvarlig for at de bliver virkningsløse, samt at Hovedbestyrelsen, *hvis* den godkender dem, og der derom er Uenighed med Arbejdsgiveren, er forpligtet til at iagttage den i Reglerne for Behandlingen af faglig Strid paabudte Fremgangsmaade. Og da Arbejdsnedlæggelsen i nærværende Tilfælde nu utvivlsomt skyldes en derom forud truffen Aftale, som er bragt til Udførelse, uden at de nævnte For skrifter er iagttagne, foreligger der derfor efter Sammenslutningens Formening et klart Brud paa nævnte Bestemmelse.

Forbundet hævder derimod, at ved Aftalerne sigtes der ikke til Beslutninger om ikke mere at ville arbejde, og at ialtfald Bestemmelsen om Aftalens Virkningsløshed i Mangel af Godkendelse kun betyder, at Klubbeslutningen ikke er *bindende for Medlemmerne*.

Medens Voldgiftsretten i det væsentlige er enig med Sammenslutningen i dens Opfattelse af Følgerne af, at den i §en angivne Fremgangsmaade ikke anvendes med Hensyn til Aftaler, der falde ind under §en, skønner den derimod ikke, at der til saadanne Aftaler kan henregnes Aftaler om Arbejdets Nedlæggelse, idet saadanne ikke gaa ind under en naturlig Forstaaelse af Ordene »vedrørende Arbejdet eller andre Forhold paa Arbejdsstedet«, som kun synes at sigte til Arbejdet, saalænge det udføres, og til Forhold, der hersker paa selve Arbejdsstedet, jfr. ogsaa de »protokollerede Bemærkninger« til A § 5 om de »herhen hørende Aftaler, som maatte eksistere ved Overenskomstens Ikrafttræden«.

Som Følge af denne Rettens Forstaaelse af »Aftaler« findes Spørgsmaal 1, som udtrykkelig kun nævner »Aftale om at opføre med Arbejdet«, at maatte besvare benægtende.

Spørgsmaal 2) »Er der begaaet Brud paa § 13 i Regler for Behandlingen af faglig Strid indenfor Jærindustrien ved, at Smede- og Maskinarbejderne hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen opførte med Arbejdet, uden at den Behandling, som ifølge ovennævnte Paragraf skal gaa forud for enhver Arbejdsstandsning, havde fundet Sted?»

Nævnte § 13 lyder saaledes:

»Forinden den i nærværende Regler fastslaaede Behandling af et mellem Organisationerne eller deres Medlemmer opstaaet Stridsspørgsmaal har fundet Sted, maa

der ikke fra nogen af Siderne foranlediges Arbejdsstandsning af nogen Art (Blokade, Lock'out eller Strejke).«

Sammenslutningen hævder, at det er en egentlig Arbejdsstandsning der efter forudgaaet Aftale har fundet Sted, og at Forbundet ved ikke blot ikke at misbillige den men endog at erklære den berettiget faktisk har støttet den og bidraget til, at ingen andre Fagforeningsmedlemmer har villet søge Arbejde hos Aktieselskabet, og derfor er ansvarlig for det passerede.

Forbundet paastaar derimod i Overensstemmelse med dets ovenfor citerede Skrivelse af 21. August, at det ikke kan kaldes en Arbejdsstandsning i egentlig Forstand, at de omhandlede Medlemmer uden at omtale Sagen for deres Organisation eller anmode om Støtte har forlangt og taget deres Afsked, og at dette i alle Tilfælde maa anses berettiget uden Hensyn til, hvad Grund de anfører dertil, samt at Hovedbestyrelsen derfor har savnet det fornødne Grundlag for en Indskriden, og endelig at der ikke er givet nogen Ordre til Blokade af Arbejdsstedet.

Paa dette Punkt maa Voldgiftsretten fuldtud give Sammenslutningen Medhold. Naar en Gruppe af Arbejdere ifølge forud truffen Aftale nedlægger og forlader Arbejdet samtidig eller gennem den saakaldte Affolkning og derved stanser eller dog paa følelig Maade indskrænker den paagældende Virksomheds Drift med et fælles Formaål af anden og mere indgribende Art end den blotte Realisation af de enkelte Arbejders personlige Ønske om at gøre en Forandring, saa maa der som Regel siges at foreligge en Strejke, og det kan ikke hertil forlanges, at den skal ledsages af en erklæret Blokade. I nærværende Tilfælde, hvor endog samtlige til Fagforbundet hørende Arbejdere har underskrevet Meddelelsen om Arbejdsnedlæggelsen og udtrykkelig angivet deres ikke imødekommende Fordring om de to udenfor Forbundet staaende Arbejders Fjernelse som Aarsag og dernæst samtidig med 1 Dags Varsel har forladt Arbejdet, er altsaa alt, hvad der konstituerer en Strejke, tilstede.

og fremdeles skønnes allerede denne Omstændighed, at Parterne efter aarelange Forhandlinger i 1902 har indgaaet detaillerede Overenskomster om Samarbejdet paa Værksteder og om Behandlingen af faglig Strid, ikke at levne anden Forstaaelse end den, at Organisationerne som saadanne skulle være ansvarlige for Overholdelsen af de fastsatte Regler, ialtfald forsaavidt de ikke ved de til deres Raadighed staaende Midler have søgt at hindre Reglernes Overtrædelse eller eventuelt gøre denne virkningsløs.

Retten finder derfor, at Spørgsmaal 2 maa besvares bekræftende.

Spørgsmaal 3 lyder saaledes :

»Er der begaaet Brud paa Overenskomst af 8. September 1897 og Overenskomst af 5. September 1899 ved, at Smede- og Maskinarbejdere hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen ved deres Meddelelse om, at de vilde ophøre med Arbejdet har forsøgt at fremtvinge Afskedigelse af nogle Smede- og Maskinarbejdere, som ikke vilde være Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund?«

De Bestemmelser, hvortil der herved sigtes, er navnlig sidste Punktum af § 6 i førstnævnte Overenskomst om, at Fagforeningsmedlemmer og andre Arbejdere ikke maa »forullempe hinanden under Udførelsen af deres Arbejde« og § 7 i sidstnævnte Overenskomst saalydende :

»Efter Konfliktens Afslutning maa der ikke paa nogen af Siderne finde nogen Art af Boykotting Sted hverken overfor Arbejdsgivere eller Arbejdere.«

Retten skønner ikke, at et Forsøg paa ved Arbejdsnedlæggelse efter forudgaaet Meddelelse at fremtvinge nogle Arbejders Afskedigelse kan henregnes til Forulempelse af hinanden under Udførelsen af Arbejdet, som kunne tænkes egnede til at formaa paagældende Arbejdere til imod deres Ønske selv at tage deres Afsked.

Derimod findes det passerede at maatte betegnes som en Art Boycotting; men Retten opfatter ikke den citerede Bestemmelse i § 7 som givende en for fremtidige Tilfælde gældende almindelig Regel, men kun som sigtende til Boycotting overfor Personer, der havde været implicerede i Lock-outen i 1899, idet det under en modsat Forudsætning synes ganske overflødigt og næsten uforstaaeligt, at Bestemmelsen indledes med Ordene »Efter Konfliktens Afslutning«.

Spørgsmaal 3 besvares derfor benægtende.

Spørgsmaal 4) »Er der begaaet Brud paa § 2, 3. Stykke i Overenskomst af Januar 1902 ved, at Direktør Larsen hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen har afskediget Tillidsmand Jakobsen, uden at det forud havde været Genstand for Forhandling mellem Organisationerne, hvorvidt Direktør Larsen havde tvingende Grunde til Afskedigelsen?«

Nævnte 3. Stykke lyder saaledes :

»Selvfølgelig har en Arbejdsgiver Ret til at afskedige en Tillidsmand som enhver anden Arbejder, men samtidig maa det efter hele Forholdets Natur staa Arbejdsgiveren klart, at han ikke bør foretage et saadant Skridt uden at have tvingende Grunde dertil.«

Sammenslutningen opfatter dette saaledes, at en Arbejdsgiver altid har Ret til paa egen Haand at afskedige en Tillidsmand, men at det staa Forbundet frit bagefter at forlange det afgjort efter Reglerne for Behandlingen af faglig Strid, om der har foreligget tvingende Grunde, og hvilke følger Mangelen heraf skal have for Arbejdsgiveren, medens Forbundet gør gældende, at naar Bestemmelsen ikke medfører, at det forud skal undersøges gennem en Forhandling, om der er tvingende Grunde, saa er den i det hele temmelig værdiløs.

Da Bestemmelsen om, at Arbejdsgiveren har Ret til at afskedige Tillidsmanden som enhver anden Arbejder efter sin Ordlyd og naturlige Betydning er ganske ubetinget, og da Ansvaret for at have savnet tvingende Grunde maa antages vel egnet til som Regel at beskytte mod uberettiget Afskedigelse, kan der paa dette Punkt ikke gives Forbundet Medhold, og Spørgsmaal 4 besvares altsaa benægtende.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses- dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
12811	Anders Andersen	Vejle	11-1-72	Kbh. Afdl. 1	13-5-79	Kbh. Afdl. 7	18-4-03
12987	Hans Andersen	Hillerød	23-4-80	—	9-9-99	— 1	19-9-03
148	Peter Andersen	København	17-10-83	—	9-5-03	—	3-10-03
7288	Jacob Beck	Frederikshavn	14-3-69	Kolding	19-9-96	Hjørring	21-2-03
8173	Carl Villemoes Berg	København	16-2-83	Kbh. Afdl. 1	7-6-02	Kbh. Afdl. 1	26-9-03
2046	Chr. Julius Bjørnsen	Odense	16-1-84	—	4-7-03	—	26-9-03
11941	Frederik Christiansen	Bursø	24-4-61	Maribo	7-3-00	Maribo	10-7-03
11667	Jens Christian Christensen	Thisted	9-8-84	Thisted	2-5-03	Aalborg	25-7-03
13130	Marinus Christensen (Rye)	Frederikshavn	30-1-79	Frederikshavn	6-5-99	Frederikshavn	18-4-03
7485	V. C. Christensen	København	11-2-75	Slagelse	1-5-03	Slagelse	27-6-03
5690	Cajus Vilhelm Dreyer	Gedsted pr. Viborg	27-9-81	Kbh. Afdl. 1	2-9-03	Kbh. Afdl. 1	5-9-03
822	Axel Villiam Hansen	Næsby pr. Nakskov	4-2-77	—	28-1-99	—	26-9-03
9122	F. Hansen	Østbirk	6-2-76	Aarhus	9-5-03	Aarhus	1-8-03
13500	Hans Chr. Hansen	Bindeslev pr. Hjørring	26-7-77	Aalborg	18-4-00	Frederikshavn	—
11072	Hans Chr. Hansen	København	27-7-81	Kbh. Afdl. 1	25-9-03	Kbh. Afdl. 1	26-9-03
6587	Jens Rasm. Hansen	Brøndbyvester	24-3-79	—	18-5-03	—	25-7-03
12348	Rasm. Chr. Hansen	Heden, Fyen	16-1-55	Nyborg	28-9-99	Randers	18-7-03
6138	H. P. M. Hansen	Aarhus	22-6-76	Aarhus	21-7-96	Aarhus	25-7-03
12703	S. P. Hansen	Sverrig	10-3-57	Kbh. Afdl. 1	22-4-99	Kbh. Afdl. 1	29-8-03
12749	Charles Hedegaard	København	6-12-80	—	2-4-00	—	12-9-03
4740	Jens Peter Holm	Randers	6-1-84	Randers	5-10-02	Randers	27-6-03
172	Aage Henry Højbye	Amager	3-6-85	Kbh. Afdl. 1	16-5-03	Kbh. Afdl. 1	15-8-03
5641	Jens Jacob Jacobsen	Gunerød pr. Fredensborg	1-1-66	—	2-7-98	—	15-8-03
3367	Olaf Jacobsen	Nakskov	16-5-76	Nakskov	21-11-96	Slagelse	27-12-02
3517	I Chr. Alfr. Jensen	Frederikshavn	10-10-84	Frederikshavn	2-5-03	Frederikshavn	6-6-03
9321	Lauritz E. Jensen	Langaa	1-10-78	Nakskov	2-10-97	Aarhus	4-7-03
13971	Niels Jensen	Tjæreby	13-9-76	Slagelse	5-5-96	Kbh. Afdl. 1	26-9-03
5667	Poul Bjerre Jensen	København	31-3-77	Kbh. Afdl. 1	31-8-03	—	26-9-03
5761	Victor Alex Engel Jørgensen	Rønne	22-2-84	—	19-9-03	—	26-9-03
1244	L. Jørgensen	Kolding	31-12-50	— 2	24-2-94	— 2	14-3-03
2433	Ulrik Rasm. Jørgensen	København	23-9-83	— 1	31-3-03	— 1	1-8-03
12452	Peter Brix Kjeldgaard	Ø. Mariendal pr. Aalborg	18-1-82	Aalborg	2-8-02	Aalborg	4-6-03
2551	Christian Laursen	Nibe	4-2-84	—	25-7-03	—	22-8-03
8304	John Franklin Larsen	København	1-12-77	Kbh. Afdl. 1	5-6-97	Kbh. Afdl. 1	29-8-03
7922	G. Lundsted	—	31-1-72	—	23-8-01	—	5-9-03
2656	Adolf Peter Mogensen	Holbæk	28-2-76	—	26-1-95	Aarhus	10-5-02
2058	Holger Vald. Müller	Skellerup	26-4-76	—	27-6-03	Kbh. Afdl. 1	29-8-03
3099	Jens Peter Nielsen	Nejede pr. Hillerød	18-8-79	Helsingør	29-4-99	—	28-8-03
6133	Niels Carl Nielsen	Kongstrup	5-6-81	Aarhus	2-11-00	Aarhus	28-2-03
2737	Søren Nielsen	Balle pr. Silkeborg	9-6-78	—	18-5-01	Silkeborg	-12-02
494	Georg Emil Olsen	København	30-6-80	Kbh. Afdl. 1	17-3-02	Kbh. Afdl. 1	27-9-02
13543	Niels Camilius Olsen	—	14-8-81	—	14-1-01	—	26-9-03
6127	Jacob Ole Petersen	Svindsgager	22-1-74	Aarhus	1-2-02	Aarhus	29-8-03
10121	Chr. Petersen	Vigerslev	14-8-82	Slagelse	8-11-02	Slagelse	18-4-03
3123	Mads Peter Georg Petersen	Vester Tørslev	23-4-73	Esbjerg	1-9-93	Aarhus	27-12-02
5665	Karl Petersen	København	31-1-82	Kbh. Afdl. 1	29-8-03	Kbh. Afdl. 1	26-9-03
3051	Søren Peter Petersen	Nykøbing M.	4-11-63	Helsingør	5-11-98	Helsingør	29-9-03
8381	Viggo Peter Petersen	København	2-1-82	Kbh. Afdl. 1	12-8-02	Kbh. Afdl. 1	5-9-03
3227	D. J. Qvortrup	Stenlille	27-10-82	Slagelse	20-5-03	—	29-8-03
14216	A Rasmussen	København	30-12-76	Kbh. Afdl. 2	1-7-97	— 2	25-7-03
9657	Niels Rasmussen	Taarstrup	26-3-79	Slagelse	8-2-03	Slagelse	2-5-03
1356	N. Holger M. Salling	København	8-1-84	Kbh. Afdl. 2	25-4-03	Kbh. Afdl. 2	18-7-03
2436	Carsten August Sandberg	—	2-2-81	— 1	1-4-03	— 4	22-8-03
1024	Frans Peter Em. Seemann	Frederiksberg	10-9-82	—	20-4-01	— 1	3-10-03
11153	Emil Ferd. Schütz	København	24-2-66	—	15-8-00	—	19-9-03
595	Søren Sørensen	Hobro	3-8-74	—	6-4-94	—	12-9-03
5759	Aage Sundsted Thomsen	København	11-11-82	—	5-9-03	—	19-9-03
856	Peter Gotfred Thomsen	Marstal	2-5-83	—	4-5-01	—	26-9-03
3958	Thomas Madsen Thomsen	Aarhus	20-2-77	Aarhus	1-5-96	Aarhus	16-8-02
11096	Jacob Tobiasen	Rønne	19-4-82	Kbh. Afdl. 1	29-9-03	Kbh. Afdl. 1	26-9-03
8898	Ferd. Vilh. Wallin	København	10-10-82	—	16-9-02	—	15-8-03
8155	Emil Windekilde	København	28-10-82	—	26-4-02	—	12-9-03
8345	Carl Wilh. Emil Voss	—	16-6-71	— 2	3-7-97	— 2	13-6-03

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 11995.	S. Lilliekvist (Kbhvn. Afdeling 5)
- 6747.	Th. Jensen (— 5)
- 11428.	T. F. Thomsen (— 1)

Nr. 8529, Andreasen, har atter fundet sin Bog.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 8346.	A. P. Andersen
» 8233.	V. Andersen
» 4232.	A. C. Bertelsen
» 1030.	Alfred Carl Chr. Carlsen
» 3191.	V. C. Carlsen
» 7904.	Peter Elmsted
» 2001.	Jørgen Hansen
» 5914.	J. Chr. Hansen
» 9753.	Hans. Alb. L. Hansen
» 5124.	Karl Hansen
» 318.	Claudius Jørgensen
» 11484.	G. Janniche
» 11038.	Magnus Krojer
» 2602.	P. Knoth
» 9661.	Jørgen Hj. Nielsen
» 7724.	J. Chr. Nielsen
» 8424.	Chr. Nielsen
» 7916.	C. A. Nielsen
» 12875.	Vilh. E. V. Pochel
» 8068.	Hermann Schlie

Hovedkassereren.

Til de rejsende Medlemmer.

Fra Præstø.

Afdelingskassereren i Præstø beder os meddele, at han for at spare de Rejsende at tilbagelægge den lange Vej til hans Bopæl, udbetaler Understøttelse i Vintermaanederne hver Søndedags Aften Kl. 6 hos Gæstgiver P. Nielsen, skraas for Svendehjemmet.

Fra Slagelse.

Afdelingskassereren i Slagelse meddeler, at de Rejsende vil kunne faa deres Arbejdskort stemplede hele Dagen, hvorimod Understøttelse *kun* udbetales hver Søndedags Aften fra Kl. 6¹/₂—7¹/₂ i hans Bopæl, Stenstuegade 44.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, F. V. Bech, Helenegade, sidste Hus, t. v. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Maskinarb. Fr. Hansen, Skolegade. Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II, 12¹/₂—1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Labechsgades Forlængelse 32¹. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem«. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Søndedags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
 Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ringsted, Maskinarb. S. Vinzents, Dagmarsg. 71. Ingen Udbet.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansot, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften, Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Smed C. Jakobsen, Østergade 11. 6—7.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

I Henhold til Ovenstaaende afsiges følgende

Kendelse.

Ved den ovenfor nærmere beskrevne Adfærd af de til Fagforbundet hørende Smede- og Maskinarbejdere hos Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersen i Horsens er der begaaet Brud paa § 13 i Reglerne for Behandlingen af faglig Strid indenfor Jernindustrien, men derimod ikke paa § 5 i Overenskomsten af Januar 1902 eller paa Bestemmelserne om Forulempelse af Arbejdere indbyrdes under Arbejdet eller om Boycotting henholdsvis i Overenskomsterne af 8. September 1897 og 5. September 1899.

Ved Undladelsen af forudgaaende Forhandling mellem Organisationerne forinden Aktieselskabets Afskedigelse af Tillidsmand Jakobsen den 14. August d. A. er der ikke gjort Brud paa § 2, 3. Stykke, i Overenskomsten af Januar 1902.

* * *

Af de fire stillede Spørgsmaal har altsaa Arbejdsgiverne faaet Ret paa de to, medens vi har faaet Ret paa de andre to. Forsaavidt adskiller denne Voldgiftsdom sig ikke fra de fleste andre af samme Slags, og man fristes til at benytte det bekendte »Sprichwort«: »viel Geschrei und wenig Wolle«. Sagen stiller sig jo imidlertid noget anderledes, naar man ved, at Arbejdsgiverne meget godt kunde have faaet denne Strid bilagt straks ved dens Udbrud, hvad vi vare villige til, medens de lagde sig hindrende i Vejen, for at kunne slaa Sagen op til et større Nummer. De burde derfor have været vist tilbage — ialtfald til det mellem Organisationerne oprettede »Fortolkningsraad« — da de nu kom til Voldgiftsretten med denne opstyltede Sag.

Det har hele Tiden staaet os klart, at man ikke i denne Sag kunde dømme os for Brud for Januar-Overenskomstens § 5; thi naar Talen er om, at Klubvedtagelser skal indberettes til Organisationerne, saa har man selvfølgelig ikke hermed tænkt paa de Tilfælde, hvor Arbejderne forlader Arbejdet. Derimod har det alle Dage været temmelig uklart, hvad man forstaar ved en Strejke, og her har saa Voldgiftsretten benyttet Lejligheden til at sige noget om den Ting.

Nu skal det selvfølgelig indrømmes, at naar det i vore Voldgiftsreglers § 13 er slaet fast, at der skal føres Forhandling i ethvert Tilfælde af Strid, forinden der kan strejkes, saa bør dette overholdes: men strejke er selvfølgelig et, medens det at gaa sin Vej paa egen Risiko for at søge sig nyt Arbejde, er noget andet. I dette Tilfælde var det ubestridt saaledes, at Arbejderne, ganske uden Samraad med Forbundet, havde forlangt sin Afsked, fordi de følte sig brøst-

holdne paa Arbejdspladsen og fordi Direktøren holdt med de »ukollegiale«, hvilket gjorde vore Medlemmer Tilværelsen paa Fabriken vanskelig; men nu paastaar Voldgiftsretten, at Hovedbestyrelsen har brudt Voldgiftsreglerne »ved ikke blot ikke at misbillige« ... »men endog at erklære den (vore Medlemmers forlader Arbejdet) berettiget«. Hvad dette kan føre til, i Retning af Hykleri, behøver vi vist ikke at pege paa.

Arbejdsgiverne har med en vis Styrke under nærværende Sag hævdet, at hvis de ikke havde Ret i deres Opfattelse af vore Overenskomster, saa forbeholdt de dem at opsiges samme, for at faa dem forandret, og vi kan sikkert med Ret hævde, at kommer man altfor langt ud i Retning af at gøre Organisationerne ansvarlig, hver Gang Arbejderne — maaske tvungne dertil af Chikane fra Arbejdsledelsens Side, forlader et Arbejdssted, saa bør vore Voldgiftsregler forandres, saa at de ikke kan »bruges« i saa Henseende, de kan som bekendt opsiges til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne.

Ingen ønsker imidlertid mere end vi, at leve under ordnede Tilstande, og det er at haabe, at Fremtiden vil gøre det muligt, altid at iagttage de parlamentariske Former, — de Former, som er vedtagne, og hvor det drejer sig om »Uenighed af faglig Karakter«, som det hedder i Regler for Behandlingen af faglig Strid.

En hyppig Aarsag til de Stridigheder, der har medført, at vore Medlemmer paa en eller anden Maade har maattet fortrække fra enkelte Arbejdspladser, har jo været den, at Arbejdsgiverne tog Parti for saadanne Arbejdere, som ikke opfyldte deres Forpligtelser overfor deres Organisation; men her har jo ialtfald Voldgiftsretten tydeligt erkendt, at der hverken i vort eget Lock-out-Forlig af 1897 eller i Forliget af 1899, er noget, der forpligter vore Medlemmer til at arbejde sammen med, eller til at være Kammerat med Ikke-Fagforeringsmedlemmer. Paa dette Punkt kan Voldgiftskendelsen maaske føre til, at Arbejdsgiverne i Fremtiden, i nogen højere Grad end hidtil, indrømmer, at Arbejderne bør have en vis Ret til at holde Orden i deres egne Rækker. Dette vil sikkert ikke mindst kunne føre til rolige Forhold paa Værkstederne.

Saa er der Januar-Overenskomstens § 2, 3. Stk., om Tillidsmanden. Retten er kommen til det Resultat, at Arbejdsgiveren ikke er pligtig til at forhandle med Organisationerne i noget Tilfælde, før de afskediger en Tillidsmand. En saadan Pligt kan vel heller ikke siges at fremgaa ganske klart af Overenskomstens Ordlyd, men paa den anden Side er det en Kendsgerning, at de paagældende Bestemmelser, ved Forhandlingerne i 1901 og 1902, skærpedes derhen overfor Arbejdsgiveren, at, medens der i den gamle Overenskomst stod, »at han (Arbejdsgiveren) ikke bør foretage et saadant

Skridt (afskedigelse), med mindre han *formener at have* tvingende Grunde dertil«, saa hedder det nu, at han ikke bør foretage et saadant Skridt uden at *have* tvingende Grunde.

Det er ikke vanskeligt her at se det skærpene, der ligger i, at Ordet *formener* tages bort, og det er da ogsaa en Kendsgerning, at der fra Arbejdsgivernes Side i flere Tilfælde er sket Henvendelse til os, før man har afskediget Tillidsmanden.

Det vil sikkert ogsaa som Regel være Tilfældet, at har Afskedigelsen først fundet Sted, saa bliver der mere Tale om Erstatning til Vedkommende end om Genantagelse, hvilket turde blive til Skade for Tillidsmands-Institutionen som Helhed. Det er givet, at hvis f. Eks. en hæftig Mavepine hos Arbejdsgiveren en skønne Morgen er nok til at faa Tillidsmanden fjærnet, saa er der ikke meget ved den Beskyttelse, der er fastsat for vedkommende under hans Funktion.

Vi skulle imidlertid ikke for nærværende komme dybere ind paa dette specielle Spørgsmaal, da Sagen, for Tillidsmandens Vedkommende i Horsens, ikke er endelig afsjort hermed. Som det vil erindres fra Oktober Fagblad, er der nemlig endnu et Spørgsmaal tilbage, nemlig dette: »Har Direktor Larsen haft de i Januar-Overenskomstens § 2, 3. Stykke, nævnte tvingende Grunde til at afskedige Tillidsmand Jakobsen.«

Da denne Sag rimeligvis i den nærmeste Tid ligeledes vil finde sin Afgørelse ved Voldgift, skulle vi senere komme tilbage hertil.

Humanitet.

Der er et Selskab, der hedder Fængselshjælpen eller saadan noget. Navnet har mindre at sige, det er formaalet der har Betydning, og dette Selskabs formaal er at hjælpe forbydere, der have udstaaet den Straf der er dem tildeelt, ved at skaffe dem Rejsepenge, saa de kunne komme langt bort herfra, eller Arbejde.

Det ser jo helt smukt og humant ud. Vi har jo alle en vis Medfølelse med dem, der i et ubetænksomt Øjeblik har begaaet et Misgreb eller en Misgerning, som har kostet ham friheden for længere eller kortere Tid, og rettænkende Mennesker lader ham jo intet høre for hans tidligere Udføjelser, naar han er blevet kvit med Samfundet ved at have overstaaet de Saan og Tugtelses og det frihedstabs, som Retfærdighedens vise Mænd have idømt ham og anset som et passende Opgør mellem Debet og Kredit paa hans moralske Regnskab.

Der er heller ingen der lægger ham Hindringer i Vejen for at søge sit Udkomme ved det Sag han er oplært i; handler han bare fremtidig efter Grundsætningen: „Du skal aldrig gøre andet mod andre, end hvad Du vil have andre skal gøre mod Dig selv,“ staar han med de samme Erhvervsrettigheder i Samfundet, som enhver anden der lever af sine Hænders og Tanfers Arbejde.

Men for den „Løsladte“ indtræder der, som ovenfor bemærket, en Undtagelsesstilling fra andre Samfundsmedlemmer; han tages under Armen af Fængselshjælpen.

Er det nu rigtig Humanitet?

Vor den Mand der har forsynet sig — stort eller smaat — mod de borgerlige Love have et plus fremfor sine Medmennesker naar det gjælder om at ernære sig? Vor han have den Støtte, der ligger i, at en hel Del velstaaende og indflydelsesrige Borgere sætter sig i Bevægelse for at skaffe ham Employ fremfor alle andre arbejdsvillige Mennesker?

Lad os en Gang se paa de andre, der traver Gade op og Gade ned fra tidligste Morgen til seneste Aften, fra Værksted til Værksted for at forespørge om den Ansættelse, der er nødvendig for at opretholde det Liv, som ofte ser saa fortvivlet sort ud og kun nogenlunde kan udholdes fordi der findes et lillebitte Lyspunkt i den Arbejdslofes daglige Graavejrstemning: „Du faar maasse Arbejde i Dag og saa er alle Sorger og Bekymringer hurtig glemte“.

Bringer disse Mennesker ikke kolossale Ofre for at undgaa fattigvæsen og fængsel og derved fritage Samfundet for store pekuniære Byrder? Først oprubiges den opsparede Nødsfylling og Understøttelsen fra Fagforeningen samtidig med at alle tænelige Indskrænkninger i den daglige Levemaade foretages. Er disse Hjelpekilder sluppet op, gaar den ubehagelige Vej til Laanekontorerne indtil de sidste Stumper er roget, og hvis der ikke paa dette Tidspunkt sker et Mirakel kommer den ubarmhertige Virkelighed i Form af Udsimidning fra Lejligheden fordi det ikke er muligt at skaffe Huslejen.

Den, der daglig har Lejlighed til at foretage Observationer om Arbejdslofes Livsførelse, vil snart opdage, at det kun er et forsvindende Mindretal, der søger fattigvæsenet, naar det er kommet saa vidt, at de staar uden Tag over Hovedet. Der findes paa Udveje for Konens og Børnenes Vedkommende. Konen kan maasse faa en Dags Arbejde en Gang imellem ved Vass og Rengøring, saa hun lige kan friste Livet, og Børnene kan til Nød blive anbragte hos barmhertige Mennesker, men Manden maa ofte føre et Liv, der er værre end en Hunds. Mangfoldige Gange kan man konstatere, at en Arbejdslos har tilbragt Natten i Porte eller paa Loftet eller gaaet frem og tilbage i Gaderne for at modstaa Kulden og undgaa den Risiko, der er ved at lægge sig til Hvile paa Steder, hvor han intet har at gøre; opdager Politiet ham, er han jo hjemfalden til Straf for Vagabondering, i mildeste Fald sifter paa Ladegaarden.

Overstaaes en saadan Periode og han atter faar Bessæftigelse, staar han i Gæld til op over Ørerne; men han har gjort sin Pligt — ja mer end sin Pligt — og Samfundet har sparet sine Penge. Næsten har beholdt sit Gods trods hans ulykkelige Medfærdnings Nød og Kvaler.

Vi synes disse Mennesker bringer Ofre, der egentlig burde honoreres, men i Stedet for sættes de i anden Række, naar der er Tale om Arbejde, blot for di de ikke forgreb sig, da Sulken piskede dem.

Di kom en Dag gennem en Sidegade, hvor der laa et lille Værksted, hvorfra en Del Smede var blevet opsagt grundet paa Arbejdsmanden. En af dem, en Mand, der havde en talrig Børnesok, fortalte om Afskedigelsen og udbød med en vis Bitterhed: „Nej! man skal blot være straffet, saa kunde man have Vinterarbejde, det betaler sig ikke at være en ærlig Mand“, og man forstaaer denne Udtalelse, naar man er vidende om, at

der ganske kort i forvejen var ansat en Mand paa Værkstedet lige efter at have udstaaet en forbedringshusstraf, indsat i Arbejdet af Fængsels-hjælpen, og han blev ikke affædiget.

Men vi behøver jo ikke at fremdrage Eksempler, naar Selskabet selv angiver „Hjælp til løsladte Straffefanger“ som sit formaal, men vi vil sige til alle de fine juridiske og teologiske Navne, som findes i Fængsels-hjælpen og dermed slægtede Selskabers Bestyrelser: „Tager De ikke snart den Opgave at hjælpe dem, der ved Arbejdsløshed uforfaldt kommer i Nød, op, og løser den, da burde De hellere stoppe op med den tilsyneladende humane Varning De beskæftiger Dem med; thi som forholdene er, bliver Humaniteten den mest oprørende Inhumanitet.

Og det kunde være at det hævnner sig.

B.

Lønbevægelse blandt Kleinsmedene i Berlin og Omegn.

9 Timers Dagen gennemført.

I April Maaned d. A. paabegyndtes en Forhandling mellem Arbejdsgiverne og Kleinsmedenes Organisation i Berlin, om en Forbedring af Timelønningerne, samt en Indskrænkning af Arbejdstiden. Et i den Anledning nedsat Udvalg, har nu afsluttet sit Arbejde med det Resultat, at der fra første Januar 1904 paa alle under Mesterorganisationerne hørende Værksteder, betales en Mindsteløn af 35 Pf. i Timen, det første Svendear og derefter 40 Pf. pr. Time. Dernæst vedtoges det at Værkstedsindehaverne maa drage Omsorg for, at alle Akkordoverskud fordeles mellem de Interesserede, saaledes at hver enkelt erholder sin Andel i Forhold til den Timeløn han oppebærer, samt efter det Timeantal han har været Deltager i Akkorden. Angaaende Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Svendene, da henvises disses Afgørelse til et af Organisationerne i den Anledning nedsat »Udvalg«, og skulde der ikke kunde opnaas Enighed indgives Sagen, for et af Regeringen-sanktioneret Enighedskammer, hvis Dom da vil være den afgørende.

Med Hensyn til Arbejdstiden, fastsættes denne til 9 Timer daglig i alle under ovennævnte Organisationer hørende Værksteder.

Overenskomsten træder i Kraft den 1. Januar 1904 og er gældende indtil 31. Marts 1906, og kan til den Tid fra en af Siderne opsiges med 12 Ugers Varsel. Finder ingen Opsigelse Sted, er Overenskomsten gældende et Aar længere.

Vort Broderorgan, »D. M. Z.«, skriver i sin Anmeldelse heraf, at det her opnaaede Resultat maa betragtes som overordentlig tilfredsstillende, eftersom det kun er 7 Aar siden at den store Kleinsmedestrejke i Berlin fandt Sted. Den Gang (1896) var Kleinsmedenes Organisation meget svag. Ved denne Strejkes Udbrud stilledes der Fordring om Minimal-løn og Indførelse af en 9 Timers Arbejdsdag, men denne blev ikke efterkommet. Jo, for det sidste Spørgsmaals Vedkommende enedes Parterne ved Strejkens Afslutning om, at Arbejdstiden fremtidig skulde være 9 Timer daglig; men Grundet paa Svendenes ringe Modstandskraft, indrettede særlig de »tørre Mestres sig hurtigt paa den tidligere hafte Arbejdstid (10 Timer).

Med Hensyn til de hidtil gældende Lønsatser, da udviser Statistiken, at af 8951 Kleinsmede havde 5040 en Løn af 3,50 Mk. og mere pr. Dag, 3163 arbejdede i Berlin for en Løn af 2,70 Mk. til 3,50 Mk. pr. Dag. Ja, der var endog 758 Kleinsmede med en Løn af 2,20 Mk. til 2,68 Mk. pr. Dag.

At der saaledes ved den nu afsluttede Overenskomst er opnaaet et betydeligt Fremskridt, lader sig jo ikke be-

nægte, og den fremtidige Opgave maa, skriver vor Broderorgan, nu være at forbedre Organisationsforholdene, saales at vi til enhver Til vil kunne konstatere vor Magtstilling overfor Arbejdsgiverne.

Medlemmer med hvilende Medlemsret.

Da Begrebet »hvilende Medlemsret« er af forholdsvis ny Dato, er det ikke sjældent, at der raader nogen Uklarhed m. H. t. disse Medlemmers Pligter og Rettigheder. Til Belysning af dette Forhold skulle vi her meddele Ordlyden af 4 bestemte Spørgsmaal der desangaaende af Bestyrelsen for Københavns Afd. 1 er rettet til Hovedbestyrelsen og besvaret af samme.

1. Har »hvilende« Medlemmer Stemmeret i Afdelingen?
2. Har »hvilende« Medlemmer Adgang til Generalforsamlinger?
3. Kan »hvilende« Medlemmer modtage Tillidshverv?
4. Gælder Lovens Paragraf om slettede Medlemmers Genoptagelse ogsaa for Medlemmer med hvilende Medlemsret, naar de ikke indbetale deres Kontingent i rette Tid?

De tre førstnævnte Spørgsmaal besvaredes med Nej, medens det under 4 betegnede besvaredes bekræftende.

Iøvrigt bedes Afdelingsbestyrelserne paase, at hvilende Medlemsret kun tildeles dem, der i Følge Lovens § 12 ere berettigede dertil. Alle andre Tilfælde vil blive underkendte af Hovedbestyrelsen.

Er nu alle i Sygekassen?

Fra Nytaar koster Lægeattest til de københavnske Sygekasser
1 Kr. pr. Stk.

De københavnske Sygekasser har i længere Tid underhandlet med Lægeforeningerne om en ny Lægekontrakt. Der foreligger nu en saadan, vedtaget af begge Parter, som træder i Kraft 1. Januar 1904.

Det vilde føre for vidt her i Fagbladet at gøre Rede for de forskellige Forandringer der er foretaget i Kontrakten. Kun en skal jeg tillade mig at gøre mine københavnske Fagfæller opmærksom paa. Og det er den, at fra 1. Januar 1904 kan ingen, Manden saalidt som Konen, optages i nogen statsanerkendt Sygekasse, uden at erlægge 1 Krone for Lægeattest, altsaa en Udgift for Mand og Kone paa 2 Kr.

Og dertil kommer yderligere, at fra 1. Januar har Lægerne Ret til at afvise alle Optagelser i Sygekasserne paa Søn- og Helligdage, saa at de der vil ind i en Sygekasse efter 1. Januar, kan risikere at komme til at sætte Arbejdstid til for at blive optaget.

Mit Raad til dem, der endnu ikke er Medlem af en Sygekasse, er derfor:

Benyt de faa Dage, der endnu er tilbage af det gamle Aar til at indmelde Eder i Sygekassen.

Vald. Olsen,

Form. f. Smede- og Maskinarb.-Foreningen af 1862.
(Syge- og Begravelseskassen).

Arbejdernes nyeste kooperative Foretagende.

Efter at Arbejderne forlængst har vendt alle de private Sygekasser Ryggen, er Kampen nu optaget med de private Forsikringsselskaber. Og dette med god Grund. Thi ligesom hine spekulerede i Arbejdernes Frygt for Sygdommen og dens Følger, spekulere de private Folkeforsikringer i Arbejdernes Frygt for den Nød, der fremkommer ved Familieforsørgerens Død. Staten har paa dette Omraade som paa de fleste andre forsømt sin Pligt overfor de Smaa i Samfundet. Medens den lavede en billig Livsforsikring for de Velhavende, overlod den Forsikringen af de mindre bemidlede til den private Udbygning.

Nu har de københavnske Fagforeninger og Sygekasser paa- taget sig den Opgave, som Staten burde have løst for længe siden, at danné en Livsforsikring, der byder Arbejderne Forsikringens Goder paa de billigst mulige Vilkaar.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab, som nu har begyndt sin Virksomhed, skal løse Opgaven. Selskabet er baseret paa det samme Princip som de øvrige Folkeforsikringsanstalter, nemlig ugenlig Indbetaling af Præmierne, hvilken Basis er en Betingelse for, at det store Flertal af Arbejderne overhovedet kan lade sig forsikre, men desuagtet byder Selskabet paa Præmier, der er ca. 20 pCt. billigere end de bestaaende Forsikringsselskaber, der arbejder med ugenlige Præmier.

Men dette er ikke den eneste Fordel Arbejdernes Livsforsikringsselskab byder fremfor de bestaaende Selskaber af denne Art.

Først og fremmest kan Selskabet tilbyde de Forsikrings- søgende, at *Forsikringen træder i Kraft straks*, saasnt den er antaget, medens de hidtil bestaaende Folkeforsikringer har den saakaldte Karenstid fra 2 til 5 Aar, i hvilken Tid Forsik- ringerne slet ikke eller kun delvis er i Kraft.

Dernæst kan Arb. Livsforsikringsselskab tilbyde de For- sikrede Bonus. (Udbetaling af Overskudet til de Forsikrede) Bonus *reklamerer* ganske vist alle Forsikringsselskaber med. Men hidtil har jo intet Folkeforsikringsselskab været i Stand til at *udbetale* Bonus, og naar man véd, at disse Selskaber bruger omkring Halvparten af hele deres Præmieindtægt til at administrere for, kan man med Rette antage, at det har lange Udsigter med Bonusudbetalingen.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab derimod har samtlige sine Forsikringer genforsikret i Statsanstalten for Livsforsikring, og foruden at Selskabet derved opnaar at kunne tilbyde de Forsikrede den størst mulige Garanti for Opfyldelse af Selskabets Forpligtelser, opnaar det tillige at deltage i Statsanstaltens Bonusudbetalinger, som i Følge Kontrakt skal gaa videre til de Forsikrede. Naar dertil kommer, at Selskabet kan tilbyde de Forsikrede en saa lang Restancefrist — ca. 1 Aar — at man derved kommer ud over alle de Hindringer, der ellers lægger sig i Vejen for Arbejderne, naar der er Tale om at binde sig til en regelmæssig Udgift, saasom Arbejdsløshed, Sæsonarbejde, Sygdom, Militærtjeneste o. s. v. og Forsikringen forbliver i Kraft selv under Krig, samt at de i Selskabet teg- nede Forsikringssummer i Henhold til kgl. Konfirmation af vedkommende Paragraf i Selskabets Statuter er undtagen fra Arrest, Beslag og Eksekution, vil man forstaa, at det er mange og store Fordele, der bydes i Arbejdernes Livsforsikringsselskab

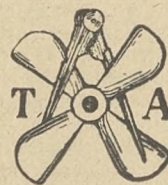
fremfor i de Forsikringsselskaber, Arbejdernes store Masse har benyttet hidtil.

Det er Meningen, at Selskabet lidt efter lidt vil søge det indrettet saaledes, at Arbejderne kan indbetale Præmierne sam- tidig med deres Fagforenings- eller Sygekassekontingent.

Selskabet har sit Kontor i Nørre Farimagsgade 47, 3. Sal, lige over *Soc.-Demokr.s* Redaktion, og har Telefon Nr. 7927.

Lyngby.

Indmeldelser og Kontingent modtages hver Lør- dag Aften fra Kl. 8 i Restauratør Kjærsgaards Lo- kale; de øvrige Aftener hos Kassereren, A. P. Jen- sen, Villa »Taarnly«, Lyngby Hovedgade.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Læreanstalt for Maskinister.

Ny Kursus, begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplys- ninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 3.

Januar 1904.

16. Aargang.

Vort Organisationsarbejde i 1903.

Vi ville begynde disse Linier med at ønske alle vore Medlemmer og Læsere et glædeligt og heldbringende Nytaar! Aaret 1903 bragte ikke noget væsentligt Opving i Konjunkturerne i vort Fag, skønt Arbejdsløsheden var noget mindre end i Aaret 1902, men vore Bestræbelser for, ved Hjælp af Organisationen, at forbedre og konsolidere Arbejdsforholdene for vore Medlemmer, maa siges at have baaet gode Frugter. Vi ville her lade Aarets Hovedbegivenheder passere Revy:

Aaret begyndte med Afholdelse af en Del Møder med Bestyrelser eller Tillidsmænd for de fag, der har Udøvere indenfor Fabrikkerne i Jernindustrien. En Række Forhandlinger mellem Arbejdsgiverne og vor Hovedbestyrelse om en Revision af „fælles Værkstedregler“, der vare paabegyndte i 1902, var endnu ikke afsluttede, og det var selvfølgelig en yderst vanskelig Opgave, Hovedbestyrelsen her havde taget sig paa at løse. — For vort eget Fags Vedkommende laa Vanskelighederne først og fremmest deri, at Betalingen for Udearbejde, Natholdsarbejde, Vejspenge m. m. igennem Aarene var bleven noget forskellig, hvilket Arbejdsgiverne nu krævede „reguleret“ — og hvad de øvrige interesserede fag angik, da var det jo paa forhaand givet, at der vilde komme Kritik, hvordan saa end de nye Værkstedregler kom til at se ud. — Det havde selvfølgelig været mest naturligt, om alle fag havde været repræsenteret ved disse forhandlinger, men med vore nuværende Organisationsformer lod dette sig ikke ret vel gøre. Her

bør der ret snart tages fat paa at bringe et Samarbejde i Stand, saaledes at Jernindustriens Arbejdere i højere Grad end nu kommer til at staa som et samlet Hele overfor Arbejdsgiverne.

I sin nye Skikkelse traadte „fælles Værkstedregler“ i Kraft i februar og blev af vore Medlemmer modtaget med jævn Tilfredshed. Det var nemlig lykkedes Hovedbestyrelsen, paa de farligste Punkter, som ovenfor er nævnt, at naa en Ordning, hvorefter kun saa af vore Medlemmer havde noget virkeligt Tab at begræde, medens der for det store flertals Vedkommende var fremskridt at notere. Hvad der havde den allerstørste Betydning var Ordningen af Udearbejds- og Vejspenge-Betalingen, samt Bestemmelsen om, at en Svend, der staa i Enkeltafford, ikke kan affædiges, uden at der udbetales ham den fulde Affordsum paa samtlige paabegyndte Afforder. — „fælles Værkstedregler“ er fra oprindelig at være et Lock-out-fro bleven til et Dokument, der er til stor Gavn for Jernindustriens Arbejdere. Hermed skal dog ingenlunde være sagt, at ikke f. Eks. baade Søndags-, Ude- og Rejsfearbejde burde betales noget højere, men Spørgsmaal herom hører Fremtiden til og maa afvente bedre Tider.

Hvad angik de andre i Sagen interesserede fag, saa rejste der sig vel nogen Kritik, men denne havde egentlig ikke noget andet Grundlag end dette ene, at ogsaa disse burde have haft mere Indflydelse paa de førte forhandlinger. Der afholdtes umiddelbart ved forhandlingernes Afslutning et fællesmøde

mellem samtlige interesserede Fags Ledelser og Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund; men der fremkom ved denne Lejlighed ingen Realitetsindvendinger imod Værkstedreglerne i deres nye Skikkelse, hvorimod Landsorganisationens Formand (J. Jensen) erklærede, at Smedene selvfølgelig ikke kunde være afhængige af de mere eller mindre berettigede Ønsker eller Anker, der kunde fremkomme fra andre Fag.*)

Kort Tid efter Tilendebringelsen af Værkstedreglernes Revision paabegyndtes der en forhandling om en Affordtarif for Rørarbejde i København, hvilke forhandlinger afsluttedes med en for Arbejderne gunstig Priskurant, der traadte i Kraft i Oktober.

I April Maaned udbrod der Lock-out i vort Fag i Bergen, en Kamp af stor Betydning saavel for os som for vore norske Fagfæller. Vi betalte selvfølgelig med Glæde de Bidrag, som Overenskomsten med vor norske Broderorganisation forpligtede os til og den 11te Juni afsluttedes denne omfattende Kamp med det glædelige Resultat, at vore norske Kolleger fik gennemført en betydelig Timelønsforhøjelse.

Næppe en Maaned efter udbrod der imidlertid en Kæmpe-Lock-out i den svenske Jernindustri, og vore Medlemmer vil erindre, hvorledes en af de stormægtige svenske Arbejdsgivere (Direktøren for Lindholmens Værksteder i Gøteborg) udtalte, at han skulde „tage Overfrakterne af“ de svenske Arbejdere, „i det mindste paa hans Omraade“. Vi ydede straks og pligtmæssigt de svenske Jernarbejdere vor Støtte, og Mandagen den 3die August hævedes den med saa megen Brast og Bram iværksatte Kæmpeudmidning med at vore svenske Fagfæller „beholdt deres Overfrakter paa“. Denne Kamp vil, hvad der yderligere godtgøres andet Sted her i Bladet, sikkert faa stor og gavnlig Betydning for den fremtidige Udvikling i Sverrig paa de kollektive Aftalers Omraade.

I Slutningen af Juni Maaned afholdt vort Forbund sin 9de Kongres, hvilket selvfølgelig for de nærmest forudgaaende Maaneder lagde et stærkt forøget Arbejde paa Forbundets Hovedbestyrelse og Tillidsmænd. Paa Kongresen foretoges der en Række betydningsfulde Ændringer i Lovene for vor R. & U.-Kasse; men af stor Betydning er det ogsaa, at det forhold, som vort Forbund var kommet i til Afts. „Aurora“, hvilket forhold ved Tidernes Ugunst, samt ved Splid og Agitation, var bleven ganske uholdbart, bragtes til en definitiv Afslutning. Kongresen overværedes af Repræsentanter for vore norske, svenske og tyske Broderorganisationer, med hvem vi stadig har det bedste Samarbejde.

Iøvrigt havde vi i Løbet af Foraaret og de første Sommermaaneder en Del mindre Konflikter angaaende forstaael-

sen af de reviderede „fælles Værkstedregler“ og et herhenhørende Spørgsmaal om Afløsningen af de saakaldte „fri Lørdagstimer“ paa de københavnske Værfter maatte for en Voldgift, hvorved Arbejderne fik disse konverteret med 1 Ores Tillæg til Timelønnen.

I August Maaned formørkedes Horisonten pludselig af en i Horsens opstaaet Konflikt, hvis Aarsag som bekendt var 3 ukollegiale Fagfæller hos firmaet Paasch & Larsen, Petersen. Skyerne spredtes dog ret hurtigt, idet Sagen indbragtes for „den permanente Voldgiftsret“, der kendte for Ret, at vi vel ikke er forpligtede til at arbejde sammen med ukollegiale Fagfæller, men at det var et Brud paa Voldgiftsreglerne, at der ikke var ført forhandling mellem Organisationerne for Arbejdet standsedes.

Aarets største Begivenhed er dog Januar Overenskomstens forlængelse. — Efter en Del forudgaaende forhandlinger mellem Hovedbestyrelsen og Arbejdsgiver-Sammenslutningen samlede Forbundets Repræsentantskab til et Møde i København den 28. November, og et Forslag om at forlænge Januar-Overenskomsten paa 2 Aar, paa Basis af Minimallønningernes Forhøjelse med 1 Ore den 1ste Februar 1904, vedtoges saa godt som enstemmigt. — Hermed gives der os Tid til i den nærmest kommende Periode at tage kraftigt fat paa at uddybe forstaaelsen og den rette Brug af de indgaaede Overenskomster. Her er intet at lægge sig til at jove paa, men der er derimod skabt en vid Mark at arbejde paa, og naar vi alle vil løfte i flok, saa er vi godt paa Vej imod Maalet: Det størst mulige Udbytte af vort Arbejde og Respekt for Arbejdernes berettigede Krav om menneskelige Levevilkkaar.

Endelig skal det blot siges, at vi har Ret til at være stolte af den Virksomhed vi har udfoldet gennem vor R. & U.-Kasse i det forløbne Aar — og skulde der komme en Mand, som den store svenske Arbejdsgiver, der vil „tage Overfrakten af“ os, da staar vi vel rustede.

Vi haaber imidlertid, at saadant ikke vil ske; thi Vejen frem til mere Velstand gaar gennem fredeligt Samarbejde mellem alle Industriens Faktorer.

Politik og Borgerrepræsentantvalg.

Vi har altid hævdet, at man ikke bør gøre Fagforeningerne partipolitiske i alleregentligste Forstand, selv om disse Organisationer iøvrigt staar nøje sammenknyttede med hele det øvrige Arbejderparti. Alt dette er meget naturligt, thi

*) Vi har omtalt disse forhold saa udførligt, for at forebygge Misforstaaelse af en Nytaarsartikel i „Social-Demokraten“ disse forhold vedrørende.

Fagforeningernes Formaal er ikke politiske i dette Ords almindelige Betydning, af hvilken Grund der selvfølgelig intet er til Hinder for, at en Fagfælle, der bekender sig til Højrepartiets politiske Anskuelse, kan være Medlem af sit Fags Organisation.

Erfaringen lærer os da ogsaa, at f. Eks. i Sverrig, hvor man tidligere hos Fagforeningerne fandt Bestemmelser om den saakaldte Tvangsanslutning til det politiske Parti (dette betød, at naar en Arbejder indmeldte sig i Fagforeningen, saa var han samtidig indmeldt i det politiske Parti, med Pligt til at yde til dette) — der var dette en Kilde til megen Strid og Spektakel indenfor Arbejdernes egen Kreds, ligesom der var Fagforeninger og Forbund — deriblandt Sv. Jærn- og Metalarbejder Forbund — der af den Grund nægtede at indtræde i Landsorganisationen.

Skønt Fagforeningerne hos os ejer den største Part af vor Partipresse og altsaa igennem sine valgte Repræsentanter over en vis Indflydelse paa denne Presses Holdning og derigennem paa Politik, saa har dette dog ingenlunde bragt Politik ind i Fagforeningerne, ligesom Pressen ingenlunde kan siges at beskæftige sig med Fagforeningssager i nogen overordentlig Grad.

— Men har Fagforeningerne saaledes hidtil ikke beskæftiget sig med Politik, saa synes der heri at skulle foregaa en Forandring,

I en Aarrække var Arbejdsgivernes væsentligste Argument imod Fagforeningsbevægelsen det, at den var »socialistisk«. Der er ingen Tvivl om, at denne idelig gentagne Frase har holdt en Del Arbejdere tilbage fra vore Organisationer; og evig og altid hørte man Overklassen gentage, at det i og for sig var naturligt, at Arbejderne organiserede sig, naar de kun vilde lade være med Politik.

— Men trods alle Fraser, og trods al Rakken ned blev selvfølgelig Arbejderne efterhaanden saa godt som alle Medlemmer af Fagforeningerne, og dermed synes Arbejdsgiverne at forandre Kurs. Den saakaldte »antisocialistiske« Bevægelse fra i Fjor, som man fra København har søgt at omplante til Provinserne, maskerer jo kun det Faktum, at de organiserede Arbejdsgivere vil have politisk Indflydelse, vil have Magten erobret tilbage i de Kommuner, hvor de i de senere Aar har mistet deres tidligere Enehæderdomme. — Tidligere kaldtes de ganske vist for Højre eller »Borgere« (»Borgerlisteriet«), medens de nu kalder sig for »Antisocialister« : Arbejdsgivere, men Personerne er delvis og Systemet helt det samme, det gaar nemlig altsammen kun ud paa at holde Underklassen ude fra Indflydelse.

Alt dette kan Fagforeningerne ikke roligt se paa. De tidligere saa højt priste »konservative« engelske Fagforeninger har jo for længe siden forstaaet at skaffe sig politisk Indflydelse, og vi maa gøre det samme. — Det første Skridt i saa Henseende blev gjort, da vi i København for godt et Aar siden skaffede Fagforeningerne Ret til at delegerede Repræsentanter til de Forsamlinger, der tager Beslutning om Opstilling af Kandidater indenfor Arbejderpartiet. Dette Skridt bør forfølges ved, at disse Delegerede over en kraftig Indflydelse til Gunst for Opstilling af Mænd, der repræsenterer de Interesser, der knytter sig til den store Del af Befolkningen, der staar indenfor Fagforeningerne, og ikke alene bør vi sørge for dette, men de københavnske Fagfor-

eningsmedlemmer bør, til de forestaaende Kommunalvalg, tage et kraftigt Tag med i Agitationen, for Valg af Arbejderkandidaterne.

Der er næppe en organiseret Arbejder, der ikke ved og forstaaer, hvad det vilde betyde, om den Indflydelse vi igennem vore Organisationer har tiltvunget os paa Arbejdsforholdene pludselig helt og holdent blev os frataget; men noget lignende er det jo netop Arbejdsgiverne vil prøve paa at foretage, naar de vil fortrænge Arbejdernes Repræsentanter fra Kommunens Styrelse. Københavns Kommune er som saadan Landets største Arbejdsgiver og sættes de private Arbejdsgivere til alene at styre dennes Anliggender, saa bliver de deres egne Leverandører og Entreprenører. Dette vil sikkert være overmaade behageligt for Overklassen; men vi behøver vel kun at pege paa, hvor farligt og uretfærdigt dette vil være for Arbejderne.

I Fjor gav Københavns Kommune 50,000 Kr. til de Arbejdsløse. Dette er selvfølgelig ganske uden Betydning m. H. t. Løsningen af det sig mere og mere paaatrængende Arbejdsløsheds-Spørgsmaal; men Arbejderne bør igennem deres Repræsentanter kræve *Arbejde*, saa de derigennem sættes i Stand til at ernære dem og deres Familier, naar Privatkapitalismen har kastet dem ud i Arbejdsløshed.

En meget stor Del af Arbejderstanden har i Aarens Løb kæmpet deres Lønninger op, saa de er bleven kommunale Skatteydere, og de bør ikke alene svare deres Skat, men tillige gøre Brug af deres Valgret til Fordel for deres egen Stand. Den Dødsstilhed, der for blot 15 Aar tilbage herskede ved kommunale Valg, fordi Arbejderne endnu den Gang ansaa det for et af Overklassens Privilegier at dirigere Kommunalforvaltningen, — den maa ikke mere komme tilbage. De organiserede Arbejdsgivere maa finde sig i at møde de organiserede Arbejdere i det daglige Livs Erhvervsforhold, — lad os da sørge for, at de ogsaa møder dem, hvor Statens og Kommunernes Anliggender afgøres.

Vi slutter disse Linier med at anmode specielt vore københavnske Medlemmer om at tage et kraftigt Tag med ved de forestaaende Kommunalvalg.

En Mønsterbedrift.

Da vore hjemlige Arbejdsgivere, særligt i for dem passende Tilfælde, ofte henviser til udenlandske, navnlig amerikanske Arbejdsforhold, er det af Interesse at læse en Artikel i »Tysk Metalarbejder-Tidende«, der omhandler en Beretning, forfattet af en engelsk Fagforeningsmand, D. M. Sutherland.

Beretningens Tittel var meget betegnende: »Menneskekærlighed, der lønner sig«.

Hr. Sutherland fortæller om amerikanske Arbejdsforhold, at af Industriens Udvikling i Amerika har Arbejdsgiverne meget mere at lære end Arbejderne, ikke i Retning af yderligere Udbygning, men meget mere i Retning af Foranstaltninger til at behageliggøre Arbejderne Opholdet i Værkstederne.

Hr. Sutherlands Beretning er Frugten af en Kommission af engelske Fagforeningslederes Rejse. Denne Kommissions Medlemmer var enige om, at man i faa eller ingen Tilfælde kunde tale om daarligt indrettede Fabrikker, men om mange, der kunde tjene som Mønster for de evropæiske Virksomheder.

Kommissionens Besøg paa *National Cork Register Works* i *Daiton, Ohio*, viser, hvor meget der allerede nu, under de i Amerika herskende hensynsløse kapitalistiske Forhold, er gjort for at gøre Arbejdet saa behageligt som muligt.

Om Besøget i Daiton skriver Hr. Sutherland:

»Her i Daiton er efter den almindelige Dom den største Omsorg for Arbejdernes Vel og Bekvemmelighed at finde; der findes da ogsaa dem, der mener, at Fabrikkens Leder, Hr. Patterson, i sin uhyre Iver og Interesse i den Retning, har skudt over Maalet, men man kunde intet finde, som bekræftede denne Anskuelse. Hvad man saa, var rummelige, luftige Værksteder og sunde, velklædte, tilfredse Folk, der i behagelige Omgivelser med Glæde udførte deres Arbejde. Hr. Patterson har sikkert ved Anlægget af denne i stor Stil drevne Virksomhed, med alle dens udmærkede og for Arbejderne gavnlige Foranstaltninger, givet de øvrige Arbejdsgivere et stort og følgeværdigt Eksempel.

Det første Indtryk ved Betrædelsen af Fabrikkens Grund var, at man besøgte en Lystpark eller en botanisk Have; Værkstederne lignede mere Drivhuse end Arbejdsrum, omgivne som de var af Buske og gamle Træer, hvor imellem Blomsterbede og propre Gangstier krydse hinanden. Det er klart, at ingen Udgifter vare skyede for at gøre Omgivelserne behagelige. Men vigtigere end Blomsterbede og Buske er selve Værkstedsløkalerne, hvor Dagen skal tilbringes, og Forventningerne, der var bleven vakte ved Synet af de skønne Anlæg, blev ingenlunde skuffede, da man tog Værkstederne i Øjesyn.

Hvilken kolossal Modsætning til de sædvanlige snavsede, nøgne og i snævre Stræder indeklemt Fabrikker, dækkede som de er med Sod, — og rundt om Uddunstninger, Urenlighed og Uhumskheder. Her strømmede der en Følelse af Velvære og Komfort i Møde fra de lyse Vægge, der omtrent kun bestaar af Vinduer, hvor omkring Vinrankerne frodigt snor sig. Ved Indgangene breder Palmerne deres slanke Grene, og imellem Bygningerne er indrettet Hvile- og Sportsplads for Arbejderne. Inde i Bygningerne var den samme Orden som udenfor. Lyst og propert til det yderste, Overflod af frisk Luft, og man saa hverken Spindelvæv eller støvet Træværk. Gulvene glinsede som var det i en Balsal i den fineste Ende af London og ikke i en Fabrik, der be fandt sig i fuld Virksomhed. Gennem et kompliceret Ventilationssystem bliver Luften fornyet fire Gange i Timen i de almindelige Værksteder, medens Luften i saadanne mindre Lokaler, hvor flere Mennesker ere beskæftigede, fornyes seks Gange i Timen. Foruden dette bliver i Lokaler, hvor Arbejderne udsættes for daarlig Luft eller for megen Støv, som i Støberier eller Sliberier, Støvet og Røgen gennem et saakaldt Ekshanstrør drevet ud af Lokalerne, saa Atmosfæren er altid ren og uskadelig. At Lokalerne opvarmes om Vinteren er en naturlig Sag, men de afkøles i tilsvarende Grad om Sommeren.

Mange af denne Virksomheds enestaaende Fortrin er ikke Frugter af aarelange Grublerier, men ere ofte tilfældige Forbedringer, fremkaldte af Arbejderne selv. Ved et her indført System gives der nemlig Arbejderne Lejlighed til at foreslaa Forbedringer, i alle Retninger. Dette foregaar saaledes, at der i hver Afdeling af Fabriken er en Kasse, hvori alle paa Forandringer baserede Forslag nedlægges. Man kan tænke sig, hvilken ubarmhæjrtig Undersøgelse alle Maskiner og Indretninger ere Genstand for, naar man hører, at der fremkommer ca. hundrede Forslag om Maanedens, og de, der tages til Følge af disse, blive honorerede af Fabrikken. I det Hele er denne et Bevis for, at der kan naaes langt frem, naar [Arbejdere og Arbejdsgivere arbejde sammen i denne Retning, og man har Hr. Pattersons Forsikring for, at det lønner sig.

En stor Badeanstalt staar to Gange om Ugen til Arbejdernes fri Afbenyttelse — naturligvis i Arbejdstiden.

Naar der arbejdes over, erhoder Arbejderne gratis Aftensmad, og Tiden der medgaar til at fortære denne bliver ikke fradraget. Det lønner sig, siger Direktionen.

Ferie uden Fradrag af Lønnen tilstedes ogsaa. Desværre meddeles ikke i hvor stor Udstrækning.

Hvad Lønnen angaar, meddeles at Arbejderne, selv efter amerikanske Forhold, har en temmelig god Fortjeneste.

Direktionen for denne Virksomhed meddeler, at det ikke er af blot og bar Menneskekærlighed, at de har Fabrikken saaledes indrettet; men at den eneste sikre Vej til Udbytte er at have en fast Stab af sunde og lykkelige Arbejdere knyttede til Fabrikken.

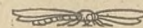
Nu vil jo de fleste tænke, at for at alt dette skal kunne betale sig, maa Arbejderne da vist ogsaa »morakke« i særlig høj Grad; men det er ingenlunde Tilfældet.

Kommissionen meddeler, at i Amerika bliver der i Almindelighed ikke arbejdet saa haardt som f. Eks. i England, og hvad særlig den beskrevne Virksomhed angaar, er der, som Følge af de behagelige Arbejdsforhold og den deraf følgende større Tilfredshed hos Arbejderne, mere Lyst og større Arbejdsevne til Stede end under mere trykkede Forhold, ligesom ogsaa en til Enkeltheder gennemført Specialisering af Arbejdet medfører større Produktion.

Desværre hører saa godt indrettede Fabrikker til Sjældenhederne, saa man maa fremhæve den enkelte. Og desværre er Arbejdskøberne i Almindelighed langt fra Erkendelsen af, at nogen mere Imødekommenhed fra deres Side over for Arbejdernes rimelige Fordringer ikke mindst vilde komme dem selv til Gode.

Det er ikke alene saaledes i Danmark og Tyskland, men ogsaa i England, og Medlemmerne af den omtalte Kommission har da ogsaa gennem deres Beretning slaet til Lyd for større Hensynstagen til Arbejdernes Ve og Vel, hvad der dog i Længden er til Fordel for begge Parter.

W.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance:

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Ståste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
4242	Hans Chr. Andersen	Raadvad	22-6-68	Kbh. Afdl. 6	1-2-02	Kbh. Afdl. 6	30-5-03
245	Søren Filip A. Chr. Andersen	Ersted	16-3-85	— 1	2-5-03	— 1	26-9-03
9223	Carl Blach	Sorø	6-5-84	Sorø	28-12-02	Sorø	29-8-03
11135	Jacob Julius T. Christiansen	Deli, Sumatra	14-7-83	Kbh. Afdl. 1	8-8-03	Kbh. Afdl. 1	3-10-03
9336	Axel Herman Hansen	Raarup pr. Nakskov	28-6-79	Nykøbing F.	4-2-98	Sorø	26-9-03
5697	Frits Holler	Hillerød	19-3-74	Kbh. Afdl. 1	28-11-96	Kbh. Afdl. 1	3-10-03
10540	Hans Chr. Johansen	Maarup, Verninge Sogn	20-2-66	Fredericia	2-5-03	Fredericia	30-5-03
12709	Jørgen Peter Oluf Jørgensen	Odense	31-10-83	Kbh. Afdl. 1	30-6-03	Kbh. Afdl. 1	10-10-03
12727	Andr. Chr. Kofoed	København	26-5-74	—	6-6-03	—	27-6-03
9033	Marius V. Knudsen	Fruens Bøge	26-1-83	Odense	27-2-02	Odense	19-9-03
6508	N. Chr. M. Mikkelsen	Morud, Fyen	15-10-84	—	22-7-03	—	24-10-03
2439	Aage Vald. Hagbart Nielsen	København	5-4-84	Kbh. Afdl. 1	28-3-03	Kbh. Afdl. 1	3-10-03
12792	Carl Victor Nielsen	—	25-8-82	—	15-10-03	—	24-10-03
2861	Jens Christian Nielsen	Bøjden pr. Faaborg	17-12-78	Faaborg	24-4-03	—	3-10-03
6585	Julius Nielsen	Hadsund	16-3-84	Hads.-Mariager	22-3-03	Frederikshavn	15-8-03
11042	Alb. Alexius Vilh. Olsen	København	2-10-83	Kbh. Afdl. 1	18-4-03	Kbh. Afdl. 1	10-10-03
12686	Christen Petersen	—	3-11-78	—	24-6-03	—	10-10-03
11053	Knud Anth. Poulsen	Sørup, Østofto Sogn	5-4-84	Kbh. Afdl. 1	18-4-03	—	3-10-03
11091	Poul Poulsen	København	7-5-69	—	30-5-03	—	3-10-03
11119	Ricard Saaby	Oure, Fyen	18-10-81	—	1-8-03	—	22-8-03
14901	Laurits Anth. Sørensen	Dalum pr. Odense	26-4-81	Odense	10-7-00	Odense	26-9-03
351	Arthur Aage Marius Wejsel.	København	20-9-83	Kbh. Afdl. 1	7-10-02	Kbh. Afdl. 1	11-7-03

Forslag til Overenskomst

mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i den svenske Jernindustri.

Naar man skulde skrive vor Broderorganisation, »Svenska Järn- och Metalarbetare-Förbundet«s Historie, saa vilde man, hvis man samtidig kendte Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbunds Historie, — meget snart opdage, at der er en Mængde Tilknytningspunkter mellem disse to Organisationers Kurs og Virkemaade, der gør det vanskeligt overhovedet at drage nogen Skillelinie, om ikke netop Sproget afveg saameget, at det akkurat er nok til at kaste sit Særpræg over hver enkelt af de to Forbunds skrevne Love og Regler.

Det er da heller ikke mærkeligt, at det er saaledes, thi vi har virket omtrent paa samme Tid, for de samme Formaal og til dels under samme Vilkaar. Kun var vi i Reglen lidt forud, fordi vi ligesom havde taget kraftigt fat lidt før end Svenskerne. Men vort Samarbejde — navnlig i Opgangsaarene — maatte ganske naturligt sætte et Ensartethedens Stempel paa os, der kun gjorde os til saa meget desto bedre Kammerater under de fælles Vanskeligheder.

I de sidste Aar har vi jævnlig fra Hovedkvarteret i Stockholm modtaget Melding om, at man kunde vente sig Udbrudet af en Lock-out. For 2 à 3 Aar siden stod det os allerede klart, at det som foregik i Sverrig, var noget nær det samme som en 3 à 4 Aar forud var foregaaet her hos os. Det var Arbejdsgivernes Organisation, der fuldbyrdedes. Hidtil havde Arbejderne og Fagforeningerne i de fleste Tilfælde kun haft med enkelte Arbejdsgivere eller

med Smaaorganisationer at gøre, men nu centraliserede Arbejdsgiverne sig efter Anvisning af vor egen kære Rostrup — og saa havde man den ene Trusel om Lock-out efter den anden — akkurat som i sin Tid hos os.

— Og Lock-out'en kom. Midt i Sommerens bedste Tid lod man den »brænde af«; men hvordan det nu hang sammen eller ikke, de svenske Arbejdsgivere kom ikke saa lidt klodset fra Historien. Gang paa Gang blev Lock-out'ens Ophavsmænd klædt af i den svenske Presse, og efter mange Kvaler og ca. 6 Ugers Forløb maatte Arbejdsgiverne stikke Sværdet i Balgen og hæve Lock-out'en, uden andet Resultat end det, rent foreløbigt at have forhindret en Lønforhøjelse, der var krævet af et rent forsvindende Antal Arbejdere.

— Men ganske afset fra Lock-out'en og dens Resultater — hvis der overhovedet kan tales om saadanne — saa er det klart, at Arbejderne ikke kunde sætte sig imod, at Arbejdsgivernes nye Centralorganisationer fik Haand i Hanke med i Kampen mellem de to Faktorer, og her var Arbejdernes Organisationer naturligvis ogsaa villige til at gøre Indrømmelser.

Der nedsattes saa ved den store Lock-outs Afslutning en Femmands-Komité, hvis Opgave det blev at udarbejde Forslag til en detaillert Overenskomst, Regler for Behandling af faglig Strid m. m., — for, som det saa smukt heder — »at opstaaede Tvistespørgsmaal i saa stor Udstrækning som muligt kunde blive løste ved Forhandling, Mægling eller Voldgift.«

Fra denne Komité foreligger der nu et omfattende Forslag med Motiveringer og Reservationer, der ialt fylder 56 Sider Octav. Forslaget, der vel nok under en eller an-

den Form vil blive vedtaget af Parterne, ligner for en stor Del de hos os gældende Overenskomster af forskellig Art og Indhold, og dermed vil rimeligvis vort svenske Broderforbund, naar det har loddet Dybden sejle ind i en ny Kurs, hvor Organisationen kommer til sin fulde Ret, naar Maskineriet holdes i Orden.

Vi skal senere komme ind paa Enkelthederne i det foreliggende Forslag.

Fabriksloven og Opvarmning samt Ventilation af vore Værksteder og Fabriker.

Paa mange Omraader har vor Industri, af forskellige Grunde, svært ved at følge med i Udviklingen. Dette viser sig ogsaa m. H. t. Indretningen og Opvarmningen af Værkstederne. En Del af vore større Fabriker søger vel at følge med Tiden; men altfor mange af vore Værksteder ere om Vinteren højt uhyggelige Opholdssteder for Arbejderne, hvilket — rent bortset fra den Sygdom dette kan afstedkomme — er til Skade baade for Arbejdsgiver og Arbejder.

§ 6 i Fabriksloven, der traadte i Kraft 1ste Januar 1902 (se Fagbladet for Oktober 1902), indeholder ganske vist en saalydende Paus:

»Opvarmning skal kunne paabydes i Arbejdslokaler, hvor der er stillesiddende Arbejde, og hvor Forholdene iøvrigt maatte kræve det.«

— Men denne Bestemmelse er jo noget vag og kan ligefrem friste til ikke at indføre Opvarmning, med mindre det forlanges af Fabrikstilsynet, og dette sidste har næppe endnu været Tilfældet i nogen stor Udstrækning. Arbejderne bør imidlertid forlange, at Lovens Fordringer opfyldes, saavel med Hensyn til Opvarmning som Ventilation, hvilken sidste er ikke mindre vigtig. Om disse Forholds Udvikling i vort Naboland mod Syd, skrives der følgende til os:

»Der gaves en patriarkalsk Tid, hvor man ikke i mindste Maade tænkte paa Nødvendigheden af at opvarme Værkstedes- og Fabriksrum. Det syntes ganske naturligt at Folk ved de svære Værktøjer og det anstrængende Arbejde maatte have Varme nok, saa at en Indretning for Afkøling, nærmere vilde være tjenlig end Indretning af Varmeapparater. I mange Værksteder har saaledes Smedeessen maattet agere »Varmeanlæg« for hele Værkstedet; men om den kunde komme de udenfor Essen beskæftigede tilgode, var Arbejdsgiveren en ligegyldig Sag. Denne Opvarmningsmethode havde dog en Fordel, nemlig at den intet kostede.

Ved Indførelse af bedre Værktøjer og Arbejdsmaskiner, som i væsentlig Grad har forringet Arbejderens Anstrængelse, har Forholdene forandret sig betydeligt. De store moderne Fabriksbygninger med sine kolossale Værkstedesrum, har nødvendiggjort en Forandring af den tidligere Opvarmningsmethode. Det første Skridt man i den Retning foretog var Installeringen af nogle saakaldte Ildgryder, der anbragtes hist og her i Værkstedet, men Resultatet heraf var dette, at kun den eller de, der var beskæftiget umiddelbart op af Ildgryden, kunde blive opvarmet; men denne Opvarmningsmethode var heller ikke behagelig, idet de nærmeststaaende blev halvt stegt paa den ene Side, medens de frøs paa den anden Side.

Den første Forbedring i den Retning bestod deri, at der paa ovennævnte Ildgryder anbragtes et Ror, hvorved Røgen kunde passere, og straks benævnte man en saadan som »Ovn«. Disse gennemgik vel i Løbet af Aarene en Del Forbedringer; men den egentlige rationelle Opvarmning af Værkstedes- og Fabriksrum tog dog først sin Begyndelse, da man begyndte at anvende Damp, hvorved Varmen gennem Rørledninger forplantede sig jævnt over hele Rummet, og udviklede en bedre og renere Luft, end de tidligere brugte

Jerngryder. Dette Rørledningssystem gennemgik saa Aar efter Aar en Masse Forbedringer, hvorved man ogsaa kom ind paa Varmvandsophedning.

Den overordentlige Udvikling, som Maskinindustrien er undergaaet de sidste 10 Aar har nødvendiggjort en fuldstændig Omordning af Værkstederne. Virksomhederne i denne Branche ere nu næsten alle beregnede paa Stordrift, hvorved Bygningerne i deres kolossale Størrelser naturligt har fremkaldt en nødtvungen Forandring ved Varmeindretningerne, hvorefter vi i vore Dage nærmest kender de forbedrede Rørsystemer; men at disse ikke ere tilfredsstillende, har man det bedste Bevis paa, hvor t. Eks. findes høje Haller med fritbærende Tagkonstruktioner, som kan give frit Spillerum for Løbekranerne, talrige store Vinduer, hvorefter de fleste ere forsynede med Trækruder, i saadanne Tilfælde har det med de nuværende Konstruktioner været umuligt, at holde tilstrækkelig eller ensartet Fordeling af Varmen.

Man er derfor i den sidste Tid kommen ind paa et andet Opvarmningssystem, den saakaldte Luftblæsning. Dette System skal først være indført i en amerikansk Virksomhed, Bostoner Gummisko Kompagni, og har senere, særlig i Amerika, faaet en omfattende Anvendelse. En saadan Blæsers Konstruktion, vil kunne afpasses efter det Indre af Bygningen, saaledes at den vil kunne anvendes fra et passende Sted. Anlægsomkostningerne ved et saadant System er langt ringere end en hvilken som helst anden Opvarmning. Der er saaledes kun $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$ af Rørlængder nødvendige i Modsætning til tidligere Systemer i Lokaler af samme Størrelse. Varmluftblæsesystemet har endvidere den Fordel, at der ingen Modtryk foraarsages hverken i Dampmaskinen eller i Pumpen, og at Rummet øjeblikkelig forsynes med frisk varm Luft. Man kan ydermere bestemt regulere (dels ved Hjælp af Dampventilen, dels ved langsommere eller hurtigere Gang af Blæserne), hvilken Varme man ønsker.

Indtil nu erklæres Luftblæseopvarmningen som det fuldkomneste System til Opvarmning af Værkstedes- og Maskinrum. Men ogsaa med dette forsøges en større Fuldkomnethed, særlig med Henblik paa ogsaa at kunne anvende dette i mindre Rum.

Det første Møde med Arbejdsgiverne i 1904.

Timandsudvalget, der som bekendt bestaar af 5 Medlemmer af Arbejdsgiver-Sammenslutningens Fællesudvalg og 5 Medlemmer af vor Hovedbestyrelse, afholdt sit første Møde i Aar, Tirsdagen den 12. Januar paa Hotel »Hafnia« i København.

Dagsordenen var følgende:

1. Optagelse af J. A. Juhmann i Forbundet.
2. Forlangende om Forhøjelse af Niternes Timeløn paa Helsingørs Skibsværft.
3. Klage over Afskedigelse af Tillidsmand Jacobsen hos Paasch & Larsen, Petersen.
4. Konverteringen af Lørdagstimerne paa Værfterne.
5. Sagen kontra Fabrikant Buaas i Aalborg.
6. Klage over Formandsansættelse hos Chr. Andersen i Holbæk.
7. Sagen angaaende Grovsmedenes Omklædningsrum hos Burmeister & Wain, Christianshavn.

ad 1.

Det drejede sig her om en Formsag, m. H. t. Optagelse af kvalificerede, men oprindelig ikke faglærte Arbejdere i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund. Man enedes om at nednævnte Fremgangsmaade vil være at følge i Fremtiden:

Ikke faglærte Arbejdere, som ønske Optagelse i Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, maa igennem en af dettes

Afdelinger anmode om Optagelsen. Hvis Optagelsen dernæst sanktioneres af Hovedbestyrelsen, retter denne en Henvendelse til Arbejdsgiver-Sammenslutningen, der, hvis heller ikke denne har noget at indvende mod Optagelsen, besørger vedkommende Arbejder tildelt et Svendebevis. Saadanne Sager kunne selvfølgelig eventuelt blive Genstand for Forhandling, hvis der maatte opstaa Strid om det enkelte Tilfælde.

ad 2.

Nitterne paa Helsingørs Skibsværft havde for nogen Tid siden rejst Krav om Forhøjelse af Gennemsnitslønnen. Sagen var behandlet ved et Møglingsmøde, hvor der altsaa ikke var opnaaet Enighed. Sagen henvistes efter en ret uførlig Diskussion til videre direkte Forhandling med Skibsværfterne.

ad 3.

Hovedbestyrelsen forlangte Genindsættelse af den i Horsens afskedigede Tillidsmand, hvilket Arbejdsgiverne under den paafølgende Diskussion nægtede at gaa ind paa, da de var af den Mening, at der havde været »tvingende Grunde« til Afskedigelsen.

Hovedbestyrelsen har derefter forlangt Voldgift i Sagen, og Arbejdsgiverne har under den øvrige Behandling af Horsensk konflikten bundet sig til at gaa med hertil.

ad 4.

Sagen drejede sig om, at Arbejderne paa Værfterne, som havde faaet de saakaldte frie Lørdagstimer konverterede med 1 Øres Tillæg til Timelønnen, naar de, efter at være afskedigede genantoges paany, — ikke erholdt denne Øre udbetalt.

Værfterne indgik paa at forpligte sig til at betale denne Øres Tillæg, naar Arbejderne kom igen inden 2 Maaneder efter Afskedigelsen.

ad 5.

Sagen, der drejede sig om de 3 bekendte »ukollegiale« Fagfæller hos Fabrikant Buaas i Aalborg, udsattes, da Provinsfabrikantforeningens Formand, Hr. Jens Lange, var fraværende paa Grund af Sygdom.

ad 6.

Denne Sag, hvor det drejede sig om et Principsspørgsmaal (Fortolkningen af Januar Overenskomstens Afsnit B), udsattes af samme Grund som det foregaaende Punkt.

ad 7.

Grovmedene hos Burmeister & Wain havde klaget over, at de paa Fabriken nylig indrettede »Garderobes« laa for langt borte fra Grovmedjen, hvilket de paastod vilde bevirke, at de kom til at udsætte deres Helbred for Fare, naar de efter endt Arbejde, i ophedet Tilstand, skulde tilbagelægge den forholdsvis lange Vej til Omklædningslokalerne.

Der var afholdt to Møglingsmøder om Sagen samt ført direkte Forhandlinger mellem Hovedbestyrelsen og Firmaets Direktion; men sidstnævnte har stadig fastholdt, at naar Firmaet — til Dels i Følge et Pres fra Arbejderne — nu havde ofret en saa betydelig Sum (mellem 25 og 30,000 Kroner) paa Indretningen af nye Omklædningslokaler, saa maatte man nu forlange, at disse toges i Brug af alle Arbejdere.

Hovedbestyrelsen har indrømmet, at de nye Indretninger betød et stort hygiejnisk Fremskridt, men samtidig maatte man give Grovmedene Medhold i, at der for deres Vedkommende klæbde visse Ubehageligheder ved Forandringen, navnlig fordi der er en betydelig Afstand mellem de nye Omklædningslokaler og Grovmedien.

Under Diskussionen herom fremkom Hr. Kommandør Nielsen med Tilbud om nogle Lømpelser, der sammefattedes i følgende 6 Punkter:

1. Passagen til og fra Omklædningsrummene maa foregaa gennem det store Maskinværksted.
2. Der installeres Skabe i Værkstedet til Opbevaring af Mad og Flasker.

3. Der installeres Skabe i Værkstedet til at ophænge gamle Frakker (Islændere) i.

4. Vaadt eller svedigt Arbejdstøj kan blive tørret, ved at overgive det til Opsynsmanden ved Omklædningsrummene.

5. Smedere faar et Jærnbord med aflaaet Skuffe til Opbevaring af deres private Smaa værktøj.

6. Kommandøren lover at tage Spørgsmaalet om Ventilation af Smedeværkstedet under Overvejelse.

Hovedbestyrelsens Repræsentanter kunde ganske vist ikke erklære sig for fuldtud tilfredsstillede hermed, men Sagen maa dog, i alt Fald foreløbigt, betragtes som afsluttet.

En Bog om Vandrørskedler.

Vor ret sparsomme Faglitteratur er bleven beriget med et nyt Værk: »Vandrørskedlen«. Det Emne, Bogen behandler, er i den sidste Tid bleven aktuelt, idet det angaar Kulbesparelser i Dampanlægene. For at udnytte Dampen saa godt som muligt, anvender man i de senere Aar Damp af højere og højere Damptryk. Pladekedlerne egne sig imidlertid ikke saa godt til disse høje Tryk, og de erstattes derfor nu i stor Udstrækning af Vandrørskedler.

I et indledende Kapitel gør Forfatteren Rede for disse Forhold og anfører her Vandrørskedlernes Fordele og Mangler, samt giver en livlig skreven og med oplysende Skitser forsynet Beskrivelse af Vandrørskedlens Princip. Derefter gaar han over til at give Forklaring over hver enkelt Kedel, idet saavel disses Konstruktion, Virkemaade samt historiske Oplysninger klarlægges for Læseren. Forfatteren rider sit Stof op i skarpe, afstukne Konturer og holder sig borte fra alle unødvendige Sidebemærkninger, saaledes at hver enkelt Kedel fremstaar som et Hele for sig, uden Henvisninger til andre Typer.

Forlaget har intet sparet for at give Bogen det bedste Udstyr, og særlig er der i rigt Maal ødslet med Illustrationer, som ere anbragte i selve Teksten; den uheldige Anbringelse i særlige Planer bag i Bogen er undgaaet.

Bogen kan paa det bedste anbefales de mange af vort Forbunds Medlemmer, der har Interesse af at have Kendskab til Dampkedler.

Bogens Pris er 2 Kr.

»Elektroteknisk Tidsskrift«s Forlag, København N.

Arbejdernes Bicycle Club.

For 10 Aar siden stiftedes i København Arbejdernes Bicycle Club, hvis Formaal er at skaffe Arbejderne saa gode og billige Cykler som vel mulig.

Dette sit Formaal har den troelig holdt og ved samtidig at være en Sportsklub for de unge Mennesker, som har Lyst at køre paa Cykle for Sportens Skyld, er der i Aarenes Løb solgt mange Hundrede Cykler gennem Klubben.

Naar man tager i Betragtning, at det udelukkende er for at gavne Medlemmerne og for at forhindre, at Arbejdere kommer til at betale ublu Priser for Cyklerne, og naar det samtidig erkendes, at al privat Gescheft fuldstændig er udeladt, er det at haabe, at de Arbejdere, som ønske Cykler til Foraaet, indmelder sig i Klubben og erhverver Cykle derigennem.

Udbetalingen paa en Cykle er 25 Kr. og Afdragene kan ske enten maanedsvis eller ugevis. Cyklernes Pris er paa Afbetaling 125 Kr. for Herremaskiner og 130 Kr. for Damemaskiner.

I Tilfælde af Sygdom, Arbejdsløshed, Lock-out o. s. v. gives Henstand med Betalingerne og kan Cyklen da indleveres til Klubben indtil Afbetalingen atter genoptages. Indskud i

Klubben er 1 Kr. og Kontingentet 30 Øre om Maanedn, hvorfor erholdes Emblem, Love og Medlemsbog samt Klubbens Medlemsblad »Auto Cyclen« hver Uge.

For at give de, der ønske Cykle til Foraaret, Lejlighed til at tage Cyklerne i Ojesyn, indbyder Klubben til offentlige Møder Mandag den 8. Februar, Blegdamsvej 26, St. o. G., Fredagen den 27. Februar Jagtvej 49, den lille Sal, og Onsdag den 9. Marts, Kl. 9¹/₂, i Romersgade 22, den lille Sal, hvor Cykler vil være tilstede og alle andre Oplysninger vil blive givne.

Bestyrelsen for Arbejdernes Bicycle Club.
København.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Fejltagelse.

Ved beklagelige Fejltagelser fra vedkommende Tillidsmænds Side ere følgende Medlemmer optagne blandt slettede Medlemmer:

- Nr. 4740. J. P. Holm.
- 12749. Ch. Hedegaard.
- 2788. J. Rasmussen.

Idet vi herved retter Fejltagelserne, beder vi de paa-gældende Medlemmer undskyldte.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 11253. Alfr. Andersen
- 5075. Bisted
- 14886. J. H. B. Christiansen
- 12749. Ch. Hedegaard
- 4740. J. P. Holm
- 7650. P. Nielsen
- 12016. Nielsen
- 5404. E. G. L. Nielsen
- 11410. H. C. Olsen
- 12655. L. C. Petersen
- 7493. J. M. Nybo-Petersen
- 2788. Rasmussen
- 8794. Marius Ring.

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 11896. J. Fachmann (Aarhus)
- 9767. J. Chr. Hansen (Odense)
- 11782. E. Dahlsten (Kbhvn. Afdl. 1)
- 2688. Einar Andersen (—)
- 8787. Frese (—)
- 202. H. Andersen (—)
- 4827. C. V. Jensen (— 3)

Nr. 1430, P. F. Heinze, 11601, Chr. Johansen, 11428, Thomsen og 6747, Th. Jensen, har atter fundet deres Bøger.

Stjaalne Bøger.

Medlemmerne 5141, Laur. Petersen (for Tiden i Tyskland) og 8787, Frese (København), har anmeldt, at deres Bøger ere dem frastjaalne. Da det derfor kan tænkes, at der vil blive gjort Forsøg paa at hæve Understøttelse paa dem, bedes Afdelingskassererne nøje paase, at der ikke indbetales Kontingent eller hæves Understøttelse paa disse Bog-numre for Meddelelse om dem udgaar (herfra undtages dog den Erstatningsbog, der senere vil blive dem udstedt).

Skulde saadanne Forsøg gøres, bedes Bogen tilbageholdt og Ihændehaveren anmeldt til Politiet.

Medlem Nr. 4694, C. A. Christensen, hvis Bog i Cirkulære til Afdelingskassererne anmeldtes som stjaalet, har faaet en ny Bog af samme Nummer paa hvilken, der altsaa i paa-kommende Tilfælde kan udbetales Understøttelse.

Hovedkassereren.

Efterlysning.

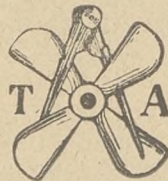
Medlemmerne 4484, N. J. Petersen, og 3994, J. Marcussen, bedes indsende deres Bøger til Afdelingskassereren i Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St.

Til Afdelingskassererne.

Forsaavidt der haves nogle Eksemplarer af Oktober Fagblad 1903, bedes disse tilsendt Hovedkontoret.

Til vore rejsende Kolleger.

Kassereren i Frederikshavn beder os henlede de Rejsendes Opmærksomhed paa, at hans Bopæl er Helenegade 15, St., Lille Frederikshavn, sidste Hus paa venstre Haand.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede Lærestiftelse for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa
Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 4.

Februar 1904.

16. Aargang.

Vore Arbejdsforhold.

Forholdene i vort fag giver ganske vist ikke nogen Grund til rosenrøde Betragtninger, men paa den anden Side er der heller ingen Grund til at se pessimistisk paa forholdene. Ser man Sagerne fra den mørke Side, saa falder vort Øje ganske vist straks paa vore mange Arbejdsløse. Vi har ca. 800 i København, medens der i Provinserne er ca. 260; men dette er dog tilsammen ca. 200 mindre end for et Aar siden. En af Grundene til den forhaandenværende Arbejdsløshed er, at Skibsbyggerierne i de sidste Maaneder har maattet affædige Smede og Maskinarbejdere i stort Tal; men forhaabenligt er dette kun af forbigaaende Virkning. For disse store Virksomheder er det nemlig en Livsbetingelse at kunne holde Driften i nogenlunde jævn Gang, og heri ligger der nogen Garanti for, at der i alt Fald gores størst mulig Anstrængelse for at skaffe Arbejde — selv om det desværre er en Kendsgerning, at Skibshederierne kun i ringe Grad bestræber sig for at lade deres Arbejde udføre her i Landet. Aftet fra et Par enkelte tykke Værfter, der, begrundet paa særlige forhold, til Tider er noget nærgaaende i Konkurrencen, er der imidlertid ingen Tvivl om, at vore Værfter byder paa Arbejdets Udførelse til saadanne Priser og i en saadan Kvalitet, at det næppe i det lange Løb vil mangle paa Arbejde.

Hvad Udlandet angaar, da er det ganske vist en Kendsgerning, at der i England er nogen Stagnation — ja endog

saa nogen Tilbagegang — at notere; men dette skyldes aabenbart specielle engelske forhold. Fra Tyskland meldes om nogenlunde stabile forhold, i alt Fald er Arbejdsløsheden der ikke unormal. Hvad der ogsaa er af stor Betydning for os, er dette, at der i Tyskland findes kraftige Arbejderorganisationer — særlig i vort fag — der med afgjort Held kæmper for at have Lon- og Arbejdsvilkaar. Og fra Sverrig og Norge trues vor Industri næppe af nogen Fare; thi ogsaa der har Arbejderorganisationerne stærkt Tag i Arbejdsforholdene, saa at i alt Fald Konkurrence ved Hjælp af lav Arbejdslon er udelukket.

Vor Arbejdsløshed er jo imidlertid stor, og der kan, om den varer ved, være Fare for, at den i en Fart kan vokse os over Hovedet, navnlig hvis uforudsete Katastrofer skulde indtræde. Vi har sidste Aar udbetalt (hvad omstaaende Regnskøb for R- og U-Kassen viser) 142,561 Kr. 50 Øre i Understøttelse til Arbejdsløse og Rejsende. Dette udgør (regnet efter 7500 Medlemmer) 19 Kr. pr. Medlem eller 36½ Øre af det ugentlige Kontingent. Denne Kasse har selvfølgelig bidraget mægtigt til at holde vort fag oppe i de forløbne daarlige Aar; men da vi ingenlunde er sikre paa, at den nærmeste Fremtid vil bringe opadgaaende Konjunkturer, saa var det onskeligt, at Rigsdagen og Københavns Kommunalbestyrelse snart kunde blive færdige med deres Overvejelser med Hensyn til, hvad der bør gores for at modarbejde følgerne af Arbejdsløshed.

Lock-out og Fredsslutning i Holeby.

H. Christoffersens Fabrik for Landbrugsmaskiner, beliggende i Holeby paa det sydøstlige Lolland, er velbekendt for ikke faa af vore Fagfæller. Det er nemlig mange Smede og Maskinarbejdere, som i Aarenes Løb har forsøgt sig hos Hr. C., og dette er ikke saa underligt, thi der skiftedes meget ofte. Fabriken var i ikke ringe Udstrækning et Gennemgangsled for unge Svende fra Landet, hvoraf igen fulgte, at der kun var faa Medlemmer af Forbundet, — og Ve den Synder, der stod i Forbundet og vovede at mukke eller »agitere«, saadan en Fyr skulde snart erholde fornøden Permission.

De faa, der var Medlemmer, stod indtil for ca. 1 Aar siden i Afdelingen i Maribo, hvor vort Forbund som bekendt har en solid og grundmuret Afdeling. Herfra forsøgte man ofte at gøre noget for at forbedre Forholdene, men uden Held; thi der var stadig Folk nok, der vilde arbejde for den usle Løn, Hr. Christoffersen bød. Efterhaanden blev dog det Antal, som stod i Forbundet, større og større i Forhold til dem der stod udenfor, og for ca. 1 Aar siden skred Hovedbestyrelsen til Oprettelse af en selvstændig Afdeling for Holeby, hvor der nu lige kunde skaffes de 20 Medlemmer, som Lovene fordrer.

Januar-Overenskomstens Forlængelse med »Arbejdsgiver-Sammenslutningen« og den deraf følgende Minimallønsforhøjelse bevirkede nu, at vore Medlemmer fandt Tiden passende til at kræve en Lønforhøjelse og ordnede Tilstande, og der trængtes saa vist haardt dertil, som mindste Løn var 22 Øre pr. Time og Gennemsnitslønnen var 27,4 Øre pr. Time. Der var saa meget mindre Grund til at opretholde disse usle Forhold, som Hr. Christoffersen bevisligt har en enorm Avance paa de fleste af sine gangbare Landbrugsmaskiner.

I Slutningen af Januar Maaned anmodede Afdelingen om Hovedbestyrelsens Støtte til at faa Forholdene ordnede, og vore Medlemmer vil allerede af Dagspressen have erfaret, hvad der skete, da Forbundets Formand den 4. Februar kom til Stede. — Hr. Christoffersen vilde »ikke tillade nogen Fremmed at blande sig i Forholdene paa hans Fabrik«, og da han og hans Søn, Hr. J. Christoffersen, hørte hvilke Fordringer Arbejderne stillede, saa erklærede sidstnævnte, at dette skulde man snart komme ud over; thi nu var der »ikke andet at gøre end at lukke Fabriken«.

Som sagt saa gjort. Saasnart Formanden var ude af Døren stoppedes Maskinen: Arbejderne kaldtes sammen, og det meddeltes dem, at alle der ikke var tilfreds med Forholdene, som de var, kunde gaa, og saa gik de alle paa en Mand nær, som græd. — Han blev nemlig senere af Hr. Christoffersen jaget ud, da denne indsaa Situationens Alvor.

Paa det Tidspunkt da Konflikten udbrød, var af 32 Mand kun de 22 i Forbundet, men de 10 der stod udenfor meldte sig alle senere til Optagelse paa en Mand nær — den samme naturligvis som lod sig smide ud.

Selvfolgelig var denne Stilling ganske uholdbar for Hr. Christoffersen, og allerede den 12. Februar (altsaa efter 8 Dages Forløb) gav han Signal til, at han ønskede en Overenskomst. Dagen efter kom Forbundets Formand til Stede og følgende Overenskomst afsluttedes:

1. Overenskomsten af Januar 1902 indenfor Jernindustrien, saaledes som denne er vedtagen mellem Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien og Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, bliver — med de Forandringer i Forstaaelsen, der er en nødvendig Følge af, at Hr. Christoffersen ikke tilhører nogen Arbejdsgiverorganisation — gældende mellem Hr. Christoffersen og Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund indtil 1ste Februar 1906.
2. Timelønnen bliver for unge Svende det første Aar efter Læretiden mindst 28 Øre og for det andet Aar efter Læretiden mindst 31 Øre.
3. For Svende, der har været dette ud over 2 Aar, bliver Lønnen mindst 33 Øre pr. Time.
4. De for Tiden hos Hr. Christoffersen beskæftigede Smede- og Maskinarbejdere erhoder mindst 3 Øres Tillæg til Timelønnen.
5. »Fælles Værkstedregler«, saaledes som de ere gældende for den øvrige Del af Jernindustrien, betragtes tillige som gældende paa Hr. Christoffersens Værksteder i Fremtiden.
6. Arbejdet genoptages af samtlige Smede og Maskinarbejdere Tirsdagen den 16. Februar Kl. 8¹/₂.

Saaledes vedtaget i Holeby den 13. Februar 1904.

For Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund p. p. H. Christoffersen
(sign.) J. Christoffersen.
(sign.) J. A. Hansen.

Hermed er der altsaa skabt ordnede Tilstande paa et Værksted, hvor det ellers har været vanskeligt at faa Fodfæste, og Svendene erhoder (de fleste ialtfald) 6 à 8 Øres Tillæg til deres Timeløn. Dette bør mane Smedene paa Fabrikker og Værksteder ude paa Landet til at holde sig til Organisationen. Derigennem vil de kunne faa deres Løn op, medens de, hvis de staar udenfor, bidrager deres til en Smudskonkurrence, der vanskeliggør det at faa Lønnen op i Byerne, navnlig paa de mindre Værksteder. Paa Lolland-Falster vil dette Tag aabenbart have gjort god Virkning.

Ret.

En moderne Sagfører.

Det hænder jo af og til, at man indenfor Fagforeningerne falder over Konfliktspunkter, som man i Følge deres Natur finder bedst egnet til Afgørelse ved Landets Domstole, enten fordi Spørgsmaalet er af saa ringe Omfang, saa man ikke vil kaste sig ud i en Strejke derfor, eller ogsaa fordi en Strejke slet ikke lader sig etablere af en eller anden Grund.

Et saadant Tilfælde indtraf i Begyndelsen af Aaret 1903 i København. Et Par af vore Medlemmer havde akkorderet med en Entreprenør om Udførelsen af et bestemt Stykke Arbejde, og da den første Lørdag kom efter Arbejdets Paabegyndelse, forlangte Svendene Kostpenge udbetalt som Forskud paa Akkordsummen. De vilde ikke fortsætte Arbejdet for de fik disse Penge udbetalt, og Resultatet blev, at Entreprenøren jagede dem begge to ud og selv fuldførte Arbejdet. Et Forsøg fra Forbundsledelsens Side paa at bringe Sagen i Orden mislykkedes.

Paa dette Stadium vedtoges det at anlægge Sag mod Entreprenøren for at faa Spørgsmaalet ud af Verden paa denne Maade.

Ved Forligsmødet i Retten lykkedes det heller ikke at opnaa Enighed, og nu begyndte et Skriverseri i det uendelige mellem Sagførerne. Folioark paa Folioark fyldtes med Blæk, Arkene formede sig til heftede Bøger, Vidneudsagn og Regninger taarnede sig op som Bilag, og nu, et Aar efter at Sagen er paabegyndt, kan Akterne ikke mere sendes fra den ene Part til den anden uden at det er store Postpakker med tilhørende Adressebreve og Postvogn med Heste og Kusk udenpaa og Postbud indeni.

Naar alt dette er maaske naturligt, thi Sagen drejer sig om ca. 50 Kr., det er jo ikke saa lidt.

Men der findes i denne Sags Akter et Par Paastande fra Modpartens Sagfører, Overretssagfører *Harald Carlsen*, som foranlediger, at vi gør os den Ulejlighed at ofre endnu mere Tid, Sværte og Papir paa denne Sag, et Par Paastande, som stiller den moderne Sagføring i et ganske pudsigt Lys, naar de betragtes af saadanne Lægfolk paa Sagføringens Omraade, som ellers har Kendskab til alt, hvad den omhandlede Sags Akter angaar.

Den første Paastand vi skal nævne (vi citerer af Modpartens Indlæg) er saalydende:

»Jeg fastholder, at man ikke kan kræve det for et Arbejdes Udførelse akkorderede Vederlag betalt — være sig helt ud eller delvis — forinden Arbejdet er præsteret, og det faar ingen Indflydelse herpaa, om det gælder en almindelig Arbejder eller en Haandværksmester — disse sidste kunne ofte have mere Brug for Forskud end Arbejderne«.

Er han ikke guddommeligt, denne Sagfører? Han fastslaar det Princip, at Arbejderne ikke har Ret til at forlange Kostpenge udbetalt paa den almindelige Lønningsdag, men pønt maa vente til det akkorderede Arbejde er fuldført. Lad os tænke os det Princip overført paa Burmeister & Wain, naar de næste Gang skal bygge et »Standard«. Saa skal alle Skibsbyggerne f. Eks. ikke have en Skilling udbetalt for Skroget ligger fuldt færdigt paa Vandet. Er han ikke dejlig?

Den anden Paastand fremsættes i Anledning af, at vor Sagfører har fremlagt »Fælles Værkstedsregler« i Retten, for derved at bevise, at det er gældende Regel paa alle ordentlige Arbejdspladser, at Timelønnen udbetales forskudsvis hver Lønningsdag som Afdrag paa Akkordhaverens hele Akkordsum.

Efter at have fremsat en hel Del Udenomssnak siger Modparten:

»... iøvrigt gælder Værkstedsreglerne ej heller i Relation til Klageren og hans Kollega, selv om Indklagede var pligtig at følge dem (»Fælles Værkstedsregler«. *Red.*), da Klageren og hans Kollega ikke ere faglærte Arbejdere, s: Smedesvende, men Maskinarbejdere, altsaa nærmest Arbejdsmand«. (Udhævet af os. *Red.*)

Er han nu ikke lige saa sød her? Det er en af Herterne i Aandens Rige, den akademiske Borger, Manden der har ofret en hel Række Aar for at kunne *rettede* sine Medmennesker i Verdens juridiske og moralske Labyrinth, Fru Justitsias højforfemmede Tjener, der skal skaffe Lov og Ret respekteret. Det er han, der søger at forhindre, at et Par Arbejdere faar det, der tilkommer dem; gør det ved en

saadan Overfladiskhed, ved et saadant Forsøg paa at gøre sort til hvidt, idet han fortæller, at Maskinarbejdere ikke er »faglærte«. Ergo: »Fælles Værkstedsregler« gælder ikke for dem.

Lov, Ret, Sandhed.

Gud hjælp os alle tretten!

B.

Bogbinderfaget under Belejringsstilstand.

Naar en Fagorganisation, efter Opsigelse af en Overenskomst med Arbejdskøberne om Løn- og Arbejdsforhold, har passeret det Tidspunkt, hvortil den gamle Overenskomst var gældende, uden at der er traadt en ny i Stedet, saa staar de to Lejre overfor hinanden, omtrent ligesom Rusland og Japan efter Afbrydelsen af Forhandlingerne og Hjemkaldelsen af Gesandterne.

Saaledes stod vort Fag i det for 3 Aar siden, nemlig den 1. April 1901, og saaledes staar Bogbinderforbundet i det efter den 1. Februar 1904.

Allerede i Oktober Maaned f. A. havde Bogbinderne stillet Horoskopet. Der udsendtes en Opsigelse af den bestaaende Overenskomst til Mesterlavet og til Mestrene, hvori man meddelte, som særlige Grunde til Opsigelsen, at man ønskede indført »faste og bestemte Regler for, hvad der er Kvindearbejde«, samt klagede over »Mestrenes forkerte Opfattelse af Minimallønnen«, som man vilde gøre til en Normløn.

Der stilledes dernæst Mestrene et Forslag til Overenskomst, indeholdende en Række Fordringer, som vi her i Korthed skulle referere:

1. Indførelse af en 9 Timers Arbejdsdag. (Der arbejdes nu 9½ Time.)
2. En mindste Ugeløn af 25 Kr., med Betaling for alle Helligdage. (Der betales nu 21 Kr., men intet for Helligdage.)
3. En mindre Forhøjelse af Kvindernes Løn, Specification af alt Arbejde, som disse har Lov til at beskæftige sig med for den saaledes fastsatte Løn, samt endelig Betaling af Svendeløn for Kvinder, der beskæftiges ved andet end det specificerede Kvindearbejde.
4. Betaling af 50 og 100 pCt. for henholdsvis Søndags- og Over- samt Natarbejde.

Her udover forlangtes 20 pCt. Tillæg til alle Svendelønninger paa 22 Kr. og derover samt til alle Kvindelønninger paa 15 Kr. og derover.

Paa disse Krav svarede Mestrene imidlertid med følgende »Forslag til Overenskomst«, der unægtelig er et kraftigt Slag i Ansigtet paa Arbejderne i Bogbinderfaget:

- I. »Arbejdstiden er 10 Timer og skal Arbejdstiden ligge i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 7 Aften. Det overlades iøvrigt til hvert Værksted at træffe nærmere Bestemmelse for Arbejdets Begyndelse og Ophør.
- II. Minimallønnen bortfalder, for Helligdage ydes ingen Betaling. Kost- og Logiforholdet bibeholdes i mindre Byer.

- III. Betaling for Overarbejde beregnes først efter 60 Timers ugentlig Arbejde, medmindre Sygdom eller Helbredelse har været Aarsag til en mindre ugentlig Arbejdstid. Der betales $33\frac{1}{3}$ pCt. indtil Kl. 11 Aften og Kl. 12 Søndag Middag, derudover 50 pCt.
- IV. Arbejdslønnens Udbetaling sker ugentlig ved Arbejdstidens Ophør.
- V. Akkordarbejde betales efter Københavns Priskurant af 1896.
- VI. Erstatningspligt. Enhver Arbejder er erstatningspligtig for det ham betroede Arbejdes forsvarlige Udførelse og for det ham betroede Materiale. Ligeledes for Beskadigelse af Maskiner og Værktøj — eventuelt underkastet Voldgiftskendelse.
- VII. Overenskomsten træder i Kraft 1. Februar 1904 og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1. Febr., første Gang nævnte Dato 1908.

Tydeligere Bevis paa at Arbejdsgiverne kun vil »Arbejdernes sande Vel« behøves ikke.

Bogbinderne har derefter svaret med Vedtagelsen af følgende Resolutioner:

»Generalforsamlingen den 2. Februar 1904 vedtager, at Hovedbestyrelsen bemyndiges til at meddele Lauget, at Fagforeningen ikke kan tiltræde Mestrenes Fordring om Forlængelse af den nugældende Overenskomst paa 4 Aar, men at vi fortsætter Arbejdet uden formel Indgaaelse af Overenskomst, idet vi erklærer os villige til at optage en Forhandling med Lauget, naar det maatte ønske det«.

»Generalforsamlingen den 2. Februar 1904 vedtager, at intet Medlem maa arbejde paa *lavere* Vilkaar end den hidtil gældende Overenskomst bestemmer. Ethvert Medlem eller Kollega, der arbejder for mindre end det hidtil gældende, vil blive betragtet og offentliggjort som *Skruetrækker*. Denne Resolution forbliver i Kraft indtil der er afsluttet en ny Overenskomst med Lauget«.

Dermed er de første Skud løsnede, og ingen ved, hvorvidt den foreløbige Kamp i det stille kan føre, der nu maa begynde i dette Fag. Arbejderne i Bogbinderfaget forstaaer forhaabentlig, at det under disse Forhold gælder dobbelt om at holde sig tæt sluttet om Organisationens.

Vore hjemlige Arbejdskøbere har gennem Aarene forstaaet at skabe sig en stærk Organisation, og de lader ikke en Lejlighed som denne gaa fra sig uden at stikke Hestefoden frem. Bogbinderfaget er tilmed et af de Fag, hvor Kvinden, med sin lavere Løn for samme Arbejde, i stor Udstrækning fortrænger og erstatter den mandlige Arbejdskraft, og dette kan naturligvis kun yderligere gøre Stillingen vanskelig for Bogbinderne.

Vi vil her udtale Haabet om, at Bogbinderne maa klare sig lige saa godt over den vanskelige Periode, de befinder dem i, som vor Fag klarede sig over Aaret 1901. Hvad det først kommer an paa er Sammenholdet, og dernæst gælder det om, at Ledelsen med Kraft og Omtanke forstaaer at være Situationen voksen.

Begyndende Arbejderbevægelse i Japan.

Under den forhaandenværende Krig i Østasien, hvor den saakaldte »gule Fare« beskæftiger næsten alle Sind, og hvor man knap ved, om man ønsker Undergang for den gule Race, der repræsenterer ussel Levemaade og usselt betalt Arbejde, eller om man skal ønske Undergang for den russi-

ske Knut- og Røverpolitik, — kan det have sin Interesse at erfare lidt Oplysninger om den Arbejderbevægelse, der i Japan er i Færd med at holde sit Indtog sammen med Vestens Kultur og Kapitalisme. Herom skriver de tyske Fagforeningers Hovedorgan følgende:

Siden 1870, i hvilket Aar Fevdalismen i Japan formelt blev ryddet af Vejen, har der i dette Land, paa det militære og industrielle Omraade, fuldbyrdet sig en kolossal Omvæltning, Japan er indtraadt i de moderne kapitalistiske Staters Række, men til Trods herfor, er der ingen som helst Forbedring indtraadt i Arbejderklassens Eksistensbetingelser. I alt Fald staar herhenhørende Fremskridt ikke i passende Forhold til den industrielle Udvikling. Paa Markerne og i de smaa Værksteder i det gamle Japan herskede vel en lang Arbejdstid; men der manglede den Drivfjeder, der kunde tvinge Arbejderne til stadig hurtigere og hurtigere Arbejde og Virksomhed. I de nuværende Fabrikker udfører Maskinen denne Drivfjeders Funktion. Da kun en forholdsvis ringe Del af Jorden er opdyrket, maatte den forcerede Indførelse af Maskiner blandt en Befolkning paa 45 Millioner bringe stor Elendighed blandt Arbejderklassen med sig.

De gamle snævre Forhold, hvorigennem den enkelte følte sig holdt tilbage, blev efterhaanden sprængt af den moderne Industrialisme, nye Organisationer ere endnu ikke anskaffet; derfor Arbejderklassens Afhængighedsforhold og fuldstændige Mangel paa Modstandsevne.

Fagforeninger eksisterer saa godt som ikke i Japan, men Regeringen stiller sig passiv overfor Arbejdsgivernes Modstand mod saadannes Etablering. I enkelte Fabriker har Arbejderne dannet Foreninger, hvis Formaal har været at understøtte hinanden under Sygdom og Arbejdsløshed. I Osaka, det japanesiske »Manchester«, der har et Indbyggerantal af 920,000, findes store Bomuldsspindrier, Papirfabriker, Maskinfabriker og Skibsværfter, men der bestaar slet ingen Fagforeninger.

Derfor ere Lønningerne i Japan ogsaa meget ringe. I den ovenfor nævnte By, der danner det industrielle og forretningsdrivende Centrum i Landet, bliver i et Væveri, i hvilket beskæftiges ca. 100 Mænd, 380 Kvinder og 120 Børn (sidste i en Alder fra 8 til 12 Aar) betalt følgende Lønninger: Mændene erholder fra 0,50—1,20 Mk., Kvinderne fra 0,65—0,80 Mk., Drengene fra 0,24—0,36 Mk. og Pigerne fra 0,14—0,24 Mk. pr. Dag med en Arbejdstid af 11 Timer. Metalarbejdere, der beskæftiges ved Bygningsarbejde, erholder 1,40—2 Mk. for en Arbejdstid paa 10 Timer. I Papirfabrikerne i Osaka lønnes Mændene med 0,70—2 Mk., Kvinderne 0,40 Mk. og Børnene med 0,28 Mk. for en Arbejdstid paa 11 Timer. Formerne paa et stort Værk, hvor der bygges Lokomotiver og Jernbanevogne, erholder en Løn af 1—1,20 Mk. pr. Dag. Maskinister, Smede og Kedelsmede fra 1,20—2 Mk. og Træarbejdere fra 1,30—2,40 Mk. pr. Dag. Lønningerne paa Skibsværfterne ere noget lignende.

Et lille, men energisk Antal af Socialister gør sig store Anstrengelser for at ryste Arbejderklassen op af sin Søvn, for gennem Organisation at bringe den saavel materiel som social Højnelse. Men dels den stærke Modstand fra Regering og Arbejdsgivere, dels den Ligeegyldighed Arbejderne udviser, bevirker at det kun glider langsomt fremad.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
7060	Ejler A. E. Allert	Tingsted, Falster	27-11-81	Nykøbing F.	6-10-03	Nykøbing F.	19-10-03
13622	Georg Holger Andersen	København	8-10-80	Kbh. Afdl. 1	19-1-00	Kbh. Afdl. 2	19-9-03
10348	Johannes Andersen	Laasby	28-1-84	Aarhus	23-5-03	Aarhus	31-10-03
12374	Jens Peter Bang	Lødager	8-2-81	Randers	6-5-99	Silkeborg	5-7-02
13344	Otto Bach	Aalborg	9-5-76	Hjørring	20-10-02	Hjørring	4-6-03
8335	Ernst Edvin Bentzen	København	15-9-82	Kbh. Afdl. 1	19-7-02	Kbh. Afdl. 1	7-11-03
820	J. A. Berg	Varde	11-4-58	—	28-4-94	—	17-10-03
563	Vald. Buch	København	23-6-81	—	9-9-01	—	21-11-03
1391	Harald Chr. Emil Clausen	—	14-6-82	— 2	13-6-03	— 2	15-8-03
9986	Christian Christensen	Sundby	22-4-78	— 5	14-2-03	— 5	29-8-03
973	Jac. Christensen	Ringsted	17-11-69	Kbh. Afdl. 1	1-6-01	Kbh. Afdl. 1	31-10-03
838	Fred. Otto Vilh. Christensen	Haslev	30-4-80	—	29-4-01	— 6	14-11-03
3875	Frands Daniel Christensen	Varde	23-7-79	Varde	1-10-98	Aalborg	30-5-03
5037	P. M. Christensen	Vurum, Viborg	4-8-76	Skive	29-6-03	Skive	22-8-03
2091	Louis Alfred Deickmanhs	København	7-12-83	Kbh. Afdl. 1	1-8-03	Kbh. Afdl. 1	21-11-03
12829	Cornelius Dichmeis	—	2-5-77	—	24-10-03	—	21-11-03
243	Hanibal Dorch	—	16-7-82	—	7-8-03	—	26-9-03
10791	Ole Ebbesen	Værk pr. Horsens	29-7-77	Aarhus	4-6-93	Horsens	16-5-03
8984	Niels Peter Færdig	Aabenraa	21-5-47	Kbh. Afdl. 1	20-3-03	Kbh. Afdl. 1	4-7-03
5767	R. J. A. Gross	Fredericia	4-6-83	Fredericia	8-11-02	—	14-11-03
5713	C. J. Greisen	København	20-10-82	Kbh. Afdl. 2	30-5-02	— 2	24-10-03
9696	Johan Chr. Adolf Groth	Daugaard, Vejle	3-3-64	Horsens	12-6-97	Horsens	7-11-03
9721	Carl Johan Gommesen	Helsingør	15-6-78	Helsingør 2	12-10-01	Helsingør 2	10-10-03
12437	Hans Peter Hallengren	København	14-9-77	Kbh. Afdl. 2	17-4-97	Kbh. Afdl. 2	21-11-03
4556	Axel Marius Hansen	Aarhus	12-11-83	Aarhus	8-1-02	Aarhus	27-3-03
1353	Carl Peter Hansen	København	30-1-84	Kbh. Afdl. 2	18-4-03	Kbh. Afdl. 2	24-10-03
10306	K. A. Hansen	Erindlev pr. Rødby	23-6-83	Holeby	16-4-03	Holeby	10-10-03
12800	Niels Hansen	Vejle	22-5-80	Kbh. Afdl. 1	17-10-03	Kbh. Afdl. 1	14-11-03
14799	C. K. Høyfeldt	Thisted	21-12-87	Varde	9-5-03	Varde	8-8-03
14403	Jacob Jacobsen	Aarhus	26-2-81	Kbh. Afdl. 2	7-7-00	Kbh. Afdl. 2	28-2-03
12302	R. C. C. Jacobsen	Middelfart	7-5-66	Aarhus	11-2-99	Aarhus	17-10-03
3674	F. Jensen	Randers	6-11-76	Randers	4-5-95	Randers	28-3-03
1914	J. Jensen	Frederiksværk	10-3-62	Kbh. Afdl. 5	18-5-95	Kbh. Afdl. 5	26-3-03
6064	Laur. Peter Jensen	Hjørring	10-3-77	Hjørring	1-5-98	Hjørring	11-8-03
13899	Niels Jensen	Skiby, Horns Herred	10-8-79	Kbh. Afdl. 1	2-7-00	Kbh. Afdl. 1	21-11-03
976	Niels Peter Jensen	Øster Egesborg	3-6-77	—	16-11-00	—	31-10-03
4133	Carl Johansen	Køge	13-8-84	Roskilde	1-4-03	—	31-10-03
2023	Hans Johansen	Amager	1-11-84	Kbh. Afdl. 1	8-7-03	—	24-10-03
7704	C. N. Chr. H. Johnsen	Arendal, Norge	26-12-82	Randers	10-7-03	Kallundborg	17-10-03
5217	H. Johansson	Holmby, Sverrig	9-7-80	Kbh. Afdl. 1	13-6-03	Kbh. Afdl. 1	17-10-03
1434	Niels Peter Nielsen Kirkeby	København	30-4-83	— 3	25-4-03	— 5	—
6322	N. P. Laursen	Østbirk	3-11-68	Horsens	6-6-96	Horsens	22-8-03
10887	Louis Larsen	Nykøbing F.	7-9-83	Nykøbing F.	30-1-03	Nykøbing F.	5-9-03
10252	Marinus Larsen	Borghum	11-6-65	Hjørring	20-4-98	Hjørring	1-7-03
11364	Knud Limschou	København	6-6-80	Kbh. Afdl. 1	2-5-03	Kbh. Afdl. 1	7-11-03
1370	P. H. Madsen	—	20-6-84	— 2	3-10-03	— 2	31-10-03
12455	Marcus Marcussen	Vejle	30-12-83	Aalborg	16-8-02	Aalborg	21-3-03
10773	C. O. Mogensen	Voldum	19-7-75	Aarhus	1-8-03	Aarhus	19-9-03
11726	Chr. Møller	Freso, Mors	29-1-81	Skive	9-5-02	Skive	10-10-03
10303	Alexander Nielsen	Langaa	31-12-82	Viborg	8-5-00	Aalborg	26-9-03
12633	Anders Nielsen	Alslev	14-8-57	Kbh. Afdl. 1	16-5-03	Kbh. Afdl. 1	7-11-03
317	Vald. Nielsen	København	4-12-77	— 2	15-8-03	— 2	3-10-03
12723	Carl Marius Nielsen	Nysted	15-7-76	— 1	22-4-99	— 5	7-11-03
4691	Chr. Nielsen	Baastruphus	16-7-78	Aarhus	5-4-02	Aarhus	8-8-03
4197	Niels M. Nielsen	Hammel	26-1-83	Hinnerup	10-11-02	—	3-10-03
9946	Fr. Nielsen	Sædder, Sjælland	21-10-57	Hjørring	26-9-02	Hjørring	5-8-03
10805	K. F. E. Nielsen	Sakskøbing	16-12-65	Nykøbing F.	1-7-98	Nykøbing F.	5-9-03
14270	Theodor A. M. Nielsen	N. Vilstrup pr. Vejle	31-6-80	Kolding	1-4-00	Esbjerg	29-5-03
11159	Arthur Heinerich Vilh. Olsen	København	2-4-83	Kbh. Afdl. 1	15-8-03	Kbh. Afdl. 1	19-9-03
1284	Carl J. Olsen	—	22-5-74	— 2	25-1-02	— 2	14-11-03
1395	V. Pandrup	—	30-9-83	— 2	6-6-03	—	28-8-03
6094	Cilius Petersen	Viborg	16-10-78	Viborg	8-5-97	Kolding	4-7-03
5030	Emil Petersen	Aalborg	10-6-72	Aalborg	11-3-99	Aalborg	1-11-02

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Oktober Kvartal 1903.

Indtægt.		Kr.	Øre	Udgift.		Kr.	Øre
Kassebeholdning fra Juli Kvartal		165	20	Udbetalt Understøttelse i Oktbr. à Kr. 2,00.		934	00
Solgte Mærker		24901	00	— i — à - 1,50.		1803	00
— — til hvilende Medlemsret		57	90	— i — à - 1,00.		4463	00
— Julemærker		236	25	— i Novbr. à - 2,00.		1162	00
Tilbagebetalt Understøttelse		211	60	— i — à - 1,50.		2514	00
Strejkekassens Tilskud		13238	65	— i — à - 1,00.		5712	00
				— i Decbr. à - 2,00.		1618	00
				— i — à - 1,50.		3640	50
				— i — à - 1,00.		7321	00
				Udbetalt Juleunderstøttelse		9583	00
				Kassens Tilskud til Administrationen		60	00
Balance...		38810	50	Balance...		38810	50

A. Johansen, Hovedkasserer.

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Aaret 1903.

Indtægt.		Kr.	Øre	Udgift.		Kr.	Øre
Solgte Mærker (blaa)		78676	80	Udbetalt Understøttelse à Kr. 2,00 pr. Dag .		30640	00
— — til hvilende Medlemsret		57	90	— à » 1,50 —		38767	50
— Julemærker		5108	25	— à » 1,00 —		63331	00
Tilbagebetalt Understøttelse		409	00	Kassens Tilskud til Administrationen		240	00
Strejkekassens Tilskud		58309	55	Udbetalt Juleunderstøttelse		9583	00
Balance...		142561	50	Balance...		142561	50

A. Johansen, Hovedkasserer.

Kobbersmedekonflikt hos B. & W.

Angaaende den af Firmaet B. & W. foretagne Kobbersmede-Lock-out har vi modtaget følgende med Anmodning om Optagelse:

»I Anledning af at Kobbersmedene hos Burmeister & Wain udelukkedes Lørdagen den 23. Januar, giver vi hermed følgende Meddelelse. Lørdag Formiddag da vor Kollega, P. Coordt, som er Formand for Kobbersmedenes Fagforening, stod ved sit Arbejde, et større *Kobberrør*, som han i Fællesskab udførte med en anden Kollega ved Navn J. Edvardsen, kom Mesteren, Th. Jørgensen, hen til P. Coordt og sagde: »Naa De har nok god Tid! Lav dette Arbejde!« Disse Ord kunde jo godt være Engleord, men blev udtalt i en meget skrap Tone af Mester Jørgensen. P. Coordt modtog Arbejdet, men gik herefter hen til Mesteren og spurgte hvad han mente med dette, at han »havde god Tid«, eftersom han (Coordt) jo stod ved sit Arbejde. Herover blev Mester Jørgensen rasende og raabte til Coordt, at han »skulde tage sit Tøj og skruppe af med det samme«. Coordt gik straks hen og afførte sig sit Tøj for at gaa; men samtlige øvrige Kolleger i Værkstedet gik nu hen og spurgte Coordt, om han var afskediget, hvilket han bejaede. Da Kollegerne i Værkstedet, som havde været Vidne til, hvorledes Mester Jørgensen farede op mod Coordt, fandt, at Mester Jørgensen var gaet for vidt med sine Raaheder, enedes man om at sende et Par Mand op til Underdirektøren for at meddele, hvad der var foregaaet, og samtidig meddele at man ønskede at gaa hjem for den Dag for at afholde et Møde. Hertil svarede Underdirektøren: »Det er godt«, hvilket ethvert fornuftigt Menneke maatte antage for en Sanktion til at afholde Mø-

det. Da vi senere herefter vendte tilbage, Lørdag Aften Kl. 4, for at afhente Lønnen, blev det meddelt os fra Mesteren og Direktøren, at »Tegnene« var inddragne og vi som Følge heraf ikke skulde komme mere. Som man ser heraf er det en erklæret Lock-out, saa det vil ikke nytte Direktøren, om han i Arbejdsgiverorganerne gør sig nok saa store Anstrengelser for at give det Udseende af, at det er en Strejke. Det er og bliver en Lock-out, som en raa og brutal Mester er Skyld i. Dette er den tredie af vor Organisations Ledere, som denne Mester har gjort brodløs.

Bestyrelsen for Kobbersmedenes Forbund. Bestyrelsen for Kobbersmedenes Fagforening.

Voldgift.

En Voldgift er nedsat angaaende Striden om, hvorvidt Firmaet Paasch & Larsen, Petersen har haft de i Januar-Overenskomsten nævnte »tvingende Grunde« til at afskedige Tillidsmand Jacobsen — samt angaaende en Sag fra Firmaet F. L. Smidth & Co. i Valby om Udbetaling af Akkordoverskud i Henhold til »Fælles Værkstedesregler«s § 6, 2. Stk.

Voldgiften bestaar, fra Arbejdsgivernes Side, af Direktørerne Hauberg og Lange samt Smedemester Weitmeyer og fra Forbundets Side af J. A. Hansen, Otto Smith og Vald. Olsen.

Den saaledes nedsatte Voldgift har valgt Næstformanden i den permanente Voldgiftsret, Kriminalretsassessor Dr. jur. Ussing til Opmand. Kendelse vil antagelig falde i Løbet af en Uges Tid.

Fagforeningsbevægelsen i Staten New-York.

I Løbet af de sidste 10 Aar har Fagforeningerne i Staten New-York haft en meget stærk Tilvækst. Efter de sidste Opgivelser fra den stedlige Arbejdsinspektion, fandtes der for 10 Aar siden 860 Fagforeninger og stedlige Faggrupper med tilsammen 157,197 Medlemmer (herunder 7,488 kvindelige), mod Slutningen af September 1903 er Antallet af Organisationer steget til 2,362, hvilke tilsammen talte 395,736 Medlemmer (herunder 14,753 kvindelige). I Løbet af det ene Aar, fra September 1902 til September 1903, er disse Fagforeningers Medlemsantal tiltaget med 66,635. Af samtlige organiserede Arbejdere falder de 240,439 paa Staden New-York og 32,808 paa Staden Buffalo, de øvrige kommer paa mindre Byer. Fordelingen af de i Fagforeningerne organiserede Arbejdere falder paa de forskellige Fag som følger:

	Antal Medlemmer	
	Mandlige	Kvindelige
Bygningshaandværkere og Stenarbejdere	110,497	»
Transportarbejdere	61,555	208
Beklædnings- og Tekstilindustri	32,702	8,279
Metal- og Maskinindustri	47,898	332
Trykkeriarbejdere	22,806	1,039
Træindustri	17,162	48
Næringsmiddel- og Bryggeriindustri	19,146	100
Theater og Musik	11,130	544
Tobaksindustri	9,457	2,978
Handlende og Restaurationsfaget	10,525	417
Arbejdere (Kommunale)	9,596	157
Anden Virksomhed	28,509	651
Tilsammen ...	380,983	14,753

Arbejdsinspektionen beretter ogsaa om Stillingen paa Arbejdsmarkedet. Der fandtes saaledes den 30. September 1903 af 369,093 mandlige Arbejdere, over hvilke herhenhørende Data foreligger, 17,657 eller 4,6 pCt. Arbejdsløse. Daarligst stillet var Beklædningsindustrien, paa hvilken alene de 4,580 Arbejdsløse falder.

Cycle-Kreditselskabet for Arbejdere og Middelstand.

Ovennævnte Selskab blev stiftet for 2 Aar siden af en Kreds af Arbejdere og har i Løbet af denne korte Tid forstaaet at tilfredsstille en Trang, der under arbejdsløse Tider bringer Køberen i en vanskelig Situation, særlig i Tilfælde af, at Valget staar mellem øjeblikkelig Betaling efter Kon-

trakten eller Aflevering af Cyclen med Frafald af Krav paa samme og Tab af den indbetalte Sum. Selskabet har solgt Cyclen til kontante Priser paa Afbetaling 15 pCt. lavere end almindelig Butikspris. Endvidere har Køberen under Sygdom og Arbejdsløshed Ret til at staa til Restance med Afdragene i 6 Uger og efter nævnte Tidspunkt kan Cyclen indsættes hos Selskabet og atter udleveres igen, naar Betalingen genoptages. Selskabet er anbefalet i Arbejdernes Fagblade samt af flere Fagorganisationers Ledelse og Folkethingsmand A. C. Meyer. Ledelsen har været overdraget Bødker A. Hansen, der er kendt som Foredragsholder i de faglige og politiske Foreninger samt i Sportskredse. Selskabets Kontor er i Rømersgade 27, St., aabent Mandag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 6—9, hvor vi anbefaler Arbejdere, der skal have Cyclen til Foraaret at henvende sig.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 715.	Th. Petersen	(Kbhvn. Afdl. 1)
- 1189.	H. V. Hansen	(—)
- 1260.	A. L. Jørgensen	(— 2)
- 14743.	F. Madsen	(— 3)
- 3197.	Harald Sørensen	(Horsens).

Nr. 11782, E. Dahlsen, har atter fundet sin Bog.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er nedenstaaende Medlem optaget blandt slettede Medlemmer:

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi det paa-gældende Medlem undskylde.

Nr. 11038. Magnus Krøier.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 7812.	J. C. Frederiksen
- 8421.	J. C. V. Jensen
- 14043.	Johannes Larsen
- 6982.	Hans Nielsen
- 2341.	J. A. Nielsen
- 8667.	Henrik Schmidt.

Efterlyst Bog.

Medlemsbog Nr. 7603 (S. R. Sørensen) bedes uopholdelig indsendt til Hovedkontoret.

Afdelingskassererne og Bestyrerne af Anvisningskontorerne bedes efterse om nævnte Bog findes i deres respektive Afdeling eller præsenteres til Udbetaling af Understøttelse, og hvis dette er Tilfældet, indsende Bogen.

Hovedkassereren.

Fundet Svendebevis.

Et Svendebevis, lydende paa Navnet Poul Anton Jensen, født 7. Oktober 1882 paa Slagstrup Mark, Svendeprøve aflagt 6. November 1901 i Slagelse, er fundet i Helsingborg og afleveret til Afdelingskassereren i *Helsingør*, Maskinarbejder P. Christensen, Stengade 82, 2. Sal, til hvem Ejeren af Svendebeviset bedes henvende sig.

Esbjerg.

Kassereren i Esbjerg beder os oplyse, at de Medlemmer, som har Penge tilgode i Hr. Maskinfabrikant Mollerups Konkursbo, vil kunne faa $\frac{2}{3}$ af Beløbet udbetalt ved Henvendelse i hans Bopæl Jyllandsgade 36.

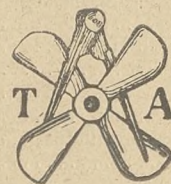
Kallundborg.

Afdelingen i Kallundborg anmoder om at meddele, at Smedemester A. P. Andersen, dersteds, er blokeret for Brud paa indgaaet Løn-Overenskomst. Tilgang frabedes.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. $12\frac{1}{4}$ —1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Absalonsg. 22, St. $12\frac{1}{2}$ —1, $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra $12\frac{1}{4}$ —1 og $6\frac{1}{4}$ —7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. $12\frac{1}{4}$ — $12\frac{3}{4}$, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Smed Magnus Jensen, Prinsensgade 4. Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12— $12\frac{1}{2}$, $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Frederikssund, Maskinarb. Fr. Hansen, Skolegade. Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II. $12\frac{1}{2}$ —1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Udbetaling $6\frac{1}{4}$ —7 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Labechsgades Forlængelse 32 I. Udbetaling $6\frac{1}{2}$ —8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ Aften Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem«. $12\frac{1}{4}$ — $12\frac{3}{4}$, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Sognedags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling.

København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster. M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11 I. $12\frac{1}{2}$ —1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12\frac{1}{4}$ —1. Udbetaling til Rejsende $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ringsted, Maskinarb. S. Vinzents, Dagmarsg. 71. Ingen Udbet.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften, Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling 7—8 Aften.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. $12\frac{1}{4}$ — $12\frac{3}{4}$, $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$. Søndag 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
 Lærestanstalt for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa
 Smedeforbundets Anvisningskontor
 i København.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 5.

Marts 1904.

16. Aargang.

Spredte Betragtninger.

Lige til Midten af Halvfemsferne befandt vore Organisationer sig paa et ret primitivt Stade. Vor Virksomhed kan sammenfattes i 3 Punkter, nemlig: Samlingen i Foreninger og dermed fremsættelsen af Krav om forbedringer i Arbejdsforholdet, Indsamling af Pengemidler, paa forskellig Maade, til saadanne Fagfæller, som kom i Kamp med Arbejdsgiverne, og endelig Understøttelse i nogen Grad af Fagets Arbejdsløse.

Det var langt fra, at Arbejderne i nogen særlig Grad folte sig knyttede til deres Organisationer, tværtimod, som oftest gif det saaledes, at et Værkstedes Arbejdere holdt prægtigt sammen under en Strejke eller ved Udsnidning fra den anden Side, medens man, naar Kampen var forbi, sank tilbage i en Døs og glemte sin Fagforening og den lille faste Skare, der holdt sig i Spidsen for denne for at samle ind og understøtte saavel med Penge som med Raad og Daad.

Arbejdsgiverne var ganske vist endnu slet ikke, eller i alt fald kun mangelfuldt, organiserede; men de var stærke alligevel — i Kraft af vore svage Organisationer — men først og fremmest i Kraft af deres fælles indgroede Had til Arbejdernes Organisations Bestræbelser og Krav om større Andel i Udbyttet af Produktionen.

Efterhaanden aabnedes dog Arbejdernes Øjne i Almindelighed for det nødvendige af en stærk Organisation, og selv om det maa indrømmes, at vort eget Fags Udøvere ikke alene har magtet at betale Omkostningerne ved de førte Krige, saa har vi dog stolte Eksempler paa Offervillighed og Solidaritet at vise tilbage paa — navnlig 1895—96—97 og 1899.

Kampens Bølger gif i disse Aar højere og højere. Vi frigede os snart her og snart der nogle Konforhøjelser til, men disse var ikke sjældent dyrt købte, thi Arbejdskøberne kunde endnu kun holde sammen paa „skarpt Modstand mod ethvert Arbejderkrav“. Vi gif dog stadig, om end kun smaat, fremad; men Arbejdsgiverne barikaderede sig med Forholdsregler som Oprettelsen af deres „Bureau“ — der senere døbttes til „Jernfabrikanternes Sortekammer“ — og Bestemmelsen om, at en Arbejdsgiver ikke maatte betale en Arbejder højere Løn de første 3 Uger efter Antagelsen, end vedkommende havde haft, hvor han kom fra.

Selvfolgelig virkede alt dette generende for vort Fag og dets Udøvere, og der maatte stadig drøftes Planer om at gaa endnu skarpere til Værks imod Arvefjenden, indtil der en skønne Dag kom en lidt fredeligere Luftning over det hele. Fagets og Industriens Interesser stod paa Spil, vi kunde ikke ønske de evindelige Lock-out'er hvert andet Aar, og Arbejdsgivernes Organisation havde ved Begyndelsen af det nye Aarhundrede naaet en Udvikling, der tillod vore Modstandere at holde sammen, selv om de maatte fire i nogen Grad over for vore berettigede Krav. De gamle skarpe Bestemmelser, der var rettede imod os under Krigstilstand, maatte tages tilbage eller modereres — fort sagt, vor Krigsførelse kom ind under fornuftige Former, der mere sømmer sig civiliserede Mennesker.

„Sortekammeret“ er der ganske vist endnu, og det skal her siges, at dette rummer en vis Fare, over for hvilken vi bør være paa vor Post; men paa den anden Side har det virket

ret velgørende, at Arbejdsgiverne i den senere Tid gentagne Gange loyalt har lagt Kortene paa Bordet, hvor det har drejet sig om Klager over Boykotting.

Vi har Lov til at haabe, at der en rum Tid vil kunne fortsættes ad de fredelige fremskridts Baner; thi vore Fabrikanter maatte være særlige daarlige Forretningsmænd, om ikke de købte sig en forholdsvis billig Fred frem for at betale de dyre Krigsomkostninger. Og vi for vort Vedkommende kræver jo kun Ret til en Fortjeneste, der sætter Arbejderen i Stand til at føre en Tilværelse, som er et Kulturmenneffe værdig. I den Kamp, der derudover føres, for eller imod at omfabe vort Samfund paa en fornuftig Maade, der kunde det hælde, at vi ad Aare mødes med Indehaverne af Produktionsmidlerne i fælles Ønske om at komme bort fra Grifonkurrencens anarkiske Tilstande.

To Voldgiftskendelser.

Som det vil være vore Medlemmer bekendt har Spørgsmaalet om Tillidsmand Jacobsens Afskedigelse fra Firmaet Paasch & Larsen, Petersen i Horsens staaet paa Dagsordenen siden den berømte Konflikt i August Maaned i Fjor, da Arbejderne hos nævnte Firma forlangte deres Afsked og gik deres Vej af Indignation over, at to Medarbejdere nægtede at gøre deres Skyldighed overfor Fagforeningen.

Selve denne Konflikt paadømtes af »den permanente Voldgiftsret«, der kom til det Resultat, at vi havde begaaet Brud paa § 13 i Voldgiftsreglerne, der fastslaar, at der skal føres Forhandling inden Arbejdsstandsning kan iværksættes, og man grundede denne Dom paa, at det af Arbejderne foretagne Skridt maatte siges at være en »Strejke«. — Derimod fik Arbejdsgiverne ikke Medhold i deres Paastande om Brud fra vor Side paa Januar-Overenskomstens § 5 (vedrørende Klubbeslutninger) eller i Paastanden om Brud paa Forliget af 8de September 1897, samt Forliget af 5te September 1899, og der ligger altsaa intet i disse to Lock-out-Forlig, der tvinger vore Medlemmer til at arbejde sammen med ukollegiale Fagfæller.

Samtidig var der fra vor Side fremsat principiel Paastand om, at Direktør Larsen overhovedet var uberettiget til at afskedige Tillidsmand Jacobsen inden han havde klaget over vedkommende til os, gennem sin Organisation. Ganske vist stod dette ingen Steder skrevet, men paa den anden Side var denne Fremgangsmaade allerede anvendt i Praksis af saadanne Firmaer, hvem det var om at gøre nøje at overholde Overenskomsten paa dette Punkt.

Voldgiftsretten gav imidlertid Arbejdsgiverne Medhold paa dette Punkt og tilbage stod nu kun det reelle Stridsspørgsmaal: »Har Direktør Larsen haft de i Januar-Overenskomstens § 2, 3. Stk., nævnte »tvingende Grunde« til at afskedige Jacobsen?»

Det er dette Spørgsmaal, der for nylig har været forelagt en Voldgift, som har været nedsat i Henhold til de for vort eget Fag gældende Voldgiftsregler, og under 2den ds. afsagdes der en Kendelse, der gav os fuldstændig Medhold.

Vi gengiver her Kendelsen in extenso:

Voldgiftskendelse

af 2den Marts 1904.

»Den 17de Juni 1901 blev Jacobsen, der siden 16de Juni 1896 havde arbejdet paa Aktieselskabet Paasch & Larsen, Petersens Fabrik i Horsens, valgt til Tillidsmand for Fabrikens Arbejdere, og efterat Overenskomsten indenfor Jernindustrien var kommen i Stand i Januar 1902, blev hans Valg den 7de April s. A. i Henhold til Overenskomstens § 2 meddelt Foreningen af Fabrikanter i Jernindustrien i Provinserne. Den 25de Juli s. A. meddelte Jacobsen Fabrikens Direktør, Larsen, paa Arbejdernes Vegne, at de samme Dags Eftermiddag agtede sig paa Fisketur og derfor vilde udeblive fra Arbejdet. I den Meningsudveksling, der herved opstod mellem Direktøren og Jacobsen, protesterede Direktøren, men Arbejderne udførte deres Forsæt, uden at Jacobsen søgte at hindre dem deri. Nogle Dage efter blev det af Direktøren tilkendegivet Jacobsen, at han helst maatte søge andet Arbejde, og da Arbejderne den 13de August nedlagde Arbejdet af Grunde, som ikke vedrører denne Sag, blev det under Henvielse til nævnte Tilkendegivelse betydet Jacobsen, i Modsætning til de andre Arbejdere, at han var afskediget af Fabrikens Tjeneste, og hans Regnskab blev gjort op.

Det Spørgsmaal, som skal afgøres ved nærværende Voldgiftsret, er det, om Direktør Larsen har haft »tvingende Grunde« til denne Afskedigelse i den Betydning, hvori disse Ord bruges i Overenskomstens § 2, 3. Stk., der lyder saaledes:

»Selvfølgelig har en Arbejdsgiver Ret til at afskedige en Tillidsmand som enhver anden Arbejder, men samtidig maa det efter hele Forholdets Natur staa Arbejdsgiveren klart, at han ikke bør foretage et saadant Skridt uden at have tvingende Grunde«.

Med Hensyn til, at denne Bestemmelse kun udtaler, at Arbejdsgiveren ikke »bør« afskedige uden tvingende Grunde og afholder sig fra Udtryk af bestemte Karakter som »ikke maa« eller »ikke kan«, bemærkes, at de Betragtninger, som dette Ordvalg kunde give Anledning til, forsaavidt bliver Sagen uvedkommende, som det ikke her drejer sig om, hvilke Følger det maatte have, om Jacobsen er afskediget uden tvingende Grunde, men kun om saadanne Grunde have foreligget.

Hvilke Grunde der nu end maa siges at være tænkt paa i den omtalte Bestemmelse, synes det klart, at der er en Art Grunde, som ere udelukkede som Afskedigelsesgrunde, nemlig de der alene vedrøre Abrejderens Virksomhed som

Tillidsmand, forsaavidt de kunne holdes ude fra hans almindelige Forhold som Arbejder. Selve Bestemmelsens Begyndelse, at Tillidsmanden selvfølgelig kan afskediges *som enhver anden Arbejder*, giver tilstrækkelig Antydning af de legitime Afskedigelsesgrunde — nemlig de der vedrører hans Forhold som Arbejder — og selve Hensigten med den hele Bestemmelse, at indprente Varsomhed overfor Tillidsmandsinstitutionen, peger tilstrækkeligt paa de Grunde, der ikke ere legitime, nemlig de der kun vedrører hans Forhold som Tillidsmand.

Naar derfor Direktør Larsen som Grund til Afskedigelsen har henvist til, at Jacobsen ikke i sin Egenskab af Tillidsmand gjorde noget Forsøg paa at faa Arbejderne til at opgive Fisketuren og heller ikke hindrede dem fra Arbejdsnedlægelsen, kan efter det nys sagte denne Grund efter den omtalte Bestemmelse ikke anerkendes som »tvingende Grund« til Afskedigelse.

Direktør Larsen har endvidere anført, at Jacobsen i den ovennævnte Meningsudveksling angaaende den paatænkte Fisketur ved upassende Optræden gav tilstrækkelig Grund til Afskedigelsen.

Hvis Tillidsmanden i sin Optræden overfor Arbejdsgiveren gør Brud paa den for Arbejdet paa Fabriken nødvendige Disciplin, er dette noget, der vedrører hans Forhold som Arbejder paa Fabriken, og kan selvfølgelig give fuld Føje til Afskedigelsen, selv om det sker under Udførelse af Arbejderens Hverv som Tillidsmand; men det skønnes ikke mod Jacobsens Benægtelse oplyst, at han ved nævnte Lejlighed har gjort noget saadant Brud paa Disciplinen. Dels synes det Udtryk, han skal have brugt, lidet ondartet — efter Direktør Larsens Forklaring: »at det dog ikke var noget Tugthus, man arbejdede i«, efter Jacobsens Fremstilling: »at hvis en vis § i Overenskomsten skulde forstaaes som af Direktør Larsen angivet, ansaa han den for en Tugthusparagraf« — dels tyder den lange Tid, der hengik efter Ordvekslingen, snarest hen paa, at der ikke under Ordvekslingen var foregaaet noget, der foranledigede en Afskedigelse for Disciplinens Skyld.

Endelig har Direktør Larsen som Grund til Afskedigelsen nævnet, at Jacobsen var tilbøjelig til at gaa rundt og »snakke« med Kammeraterne i Arbejdstiden.

Det maa erkendes, at en Tilbøjelighed som den anførte kan give fuld Føje til Afskedigelse af en Tillidsmand, men med Hensyn til, om en saadan Grund har været til Stede, staar den paagældende Værkførers og Jacobsens Ord imod hinanden, og udover dette er der intet Bevis tilvejebragt. En Arbejder har vel i det paa Fabriken i sin Tid afholdte Mæglingsmøde forklaret, at Jacobsen efter eget Udsagn havde faaet Bebrejdelser af Værkføreren for den nævnte Forseelse, men det ses ikke om disse Bebrejdelser have været retfærdige, eller om de ikke have forandret Jacobsens Opførsel.

Det kan nu vel være tvivlsomt og maa bero paa de forskellige Forhold paa hvert Arbejdssted, i hvilket Omfang Arbejdsgiveren personlig skal undersøge og hvor fyldigt Bevis han skal sikre sig for, at den Forseelse, for hvilken Tillidsmanden afskediges, virkelig er begaaet, men at Arbejdsgiveren i saa Henseende har en vis Pligt, fremgaar dels af, at Bestemmelsen overhovedet paabyder Varsomhed ved Afskedigelse af Tillidsmanden, dels af den Forandring, Bestemmel-

sens Ordlyd i sin Tid er undergaaet. Medens der i en tidligere Overenskomst stod, at Arbejdsgiveren skulde *formene* at have tvingende Grunde, er dette forandret til, at han skal *have* tvingende Grunde og denne Forandring har for en Del flyttet Bevisbyrden over paa ham.

Da det nu under Mæglingsmødet paa selve Fabriken ikke er lykkedes Direktør Larsen at fremføre noget til Støtte for Værkførers Udsagn mod Jacobsen, da dette i hvert Fald tyder paa, at Direktøren ikke forinden Afskedigelsen har forberedt sig paa at gøre den omhandlede Forseelse gældende som Afskedigelsesgrund, og da Direktør Larsen heller ikke paa anden Maade har vist, at det var ham magtpaaliggende at udvise Varsomhed ved Afskedigelsen — f. Eks. ved først at advare Jacobsen om, at en Gentagelse af Forseelsen vilde have Afskedigelse til Følge — findes det ikke, at han ved Afskedigelsen har udvist den i Bestemmelsen paalagte Varsomhed, og det maa herefter statuere, at de i Bestemmelsen omtalte tvingende Grunde til Afskedigelsen ikke have foreligget.

Den 2den Marts 1904.

C. Ussing.

Under de forhaandenværende Forhold maa dette Resultat modtages med Tilfredshed; thi ikke alene har den sidste Tid været rig paa Tilfælde med Opsigelse eller Afskedigelse af Tillidsmænd, men visse Arbejdsgivere har endog søgt at reducere den paagældende Bestemmelse i Overenskomsten til at blive ganske værdiløs.

Forudsætningen for Januar-Overenskomsten maa naturligvis være den, at begge Parter loyalt overholder dens Bestemmelser, medens der ikke ret vel kan være Tale om retslige Følger, og skal disse Principper, der gaar ud paa at lede baade Arbejdsgivere og Arbejdere ind paa at handle aabent og klart i alle Forhold Parterne imellem, vinde Indgang og blive de ledende i Fremtiden, saa maa man først og fremmest holde Haanden over den Mand, der af Arbejderne udpeges som Mellemmand. Der er i Fortiden i denne Henseende begaaet utallige Forsyndelser af Arbejdsgiverne, men dette burde nu være forbi, da Organisations-tanken er saa gennemført som den er.

Her er det, at Kendelsen tydelig slaar fast, at »der er én Art Grunde, som ere udelukkede som Afskedigelsesgrunde, nemlig de der alene vedrøre Arbejderens Virksomhed som Tillidsmand, for saavidt de kunne holdes ude fra hans almindelige Forhold som Arbejder«.

Dernæst er det tillige slaet fast, at Arbejdsgiveren skal kunne føre Bevis paa at have haft tvingende Grunde, naar han foretager Afskedigelse, og hermed turde det være slaet fast, at det ikke er bare tomme Ord, der staar i Reglerne om »Samarbejdet paa Værkstederne«.

Vi har Grund til at tro, at Arbejdsgiver-Sammenslutningens Ledelse ikke heller er utilfreds med, at det ret kraftigt er slaet fast over for Sammenslutningens Medlemmer,

at de baade bør og skal respektere den af Arbejderne valgte Tillidsmand, naar han paa sømmelig Maade varetager sit Hverv.

* * *

Samme Dag som ovenbeskrevne Kendelse, afsagdes tilige Kendelse i en forholdsvis ubetydelig Sag ktr. Firmaet F. L. Smith & Co. i Valby.

Herom i næste Nr.

Konflikt paa Helsingørs Skibsværft.

Det er i den senere Tid ret jævnlig hændt, at vore Medlemmer paa Helsingørs Skibsværft har klaget over, at Mestrene gjorde idelige Forsøg paa at komme de siden 1899 gældende Priskuranter til Livs, og i en Del Tilfælde har Forbundet maatte træde til og ved Hjælp af vore Overenskomster overbevise Værftet om dets Forpligtelser til at respektere Priskuranterne.

Særlig har Klagerne lydt fra Maskinarbejderne og Nitterne, hvis Mestre synes besatte af en ligefrem Mani for at trakassere Arbejderne ved uberettigede Prisreduktioner. For Nitternes Vedkommende var disse Stridigheder først opstaaede efter at den hidtilværende Mester var blevet syg og Skibsbygmesteren, *Blem*, havde faaet Ledelsen over Nitningen med.

Ved en for kort Tid siden stedfunden Mægling var det bevist, at nævnte Mester egenmægtigt havde nedsat gældende Akkordpriser, men dette syntes saa langt fra at have vist ham paa den rette Vej, snarere at have tirret ham til at søge Gengæld, dels ved aabenlyst at være paa Nakken af de Arbejdere, der havde klaget over nævnte Prisreduktion, dels ved endnu yderligere Forsøg paa at nedsætte Akkordpriserne, samtidig med, at han ved en afvisende og brutal Optræden gjorde enhver direkte Forhandling mellem Arbejderne og ham umulig.

Selvfølgelig havde det været en let Sag for Forbundets Ledelse ogsaa denne Gang, og saa ofte den Slags Forsøg gentog sig, at skaffe Arbejderne deres Ret ad den Vej vore Overenskomster anviser, men Nitterne var nu en Gang komne i Harnisk og besluttede ved Hjælp af en Arbejdsnedlæggelse at fremtvinge en Afgørelse af Stridsspørgsmaalene, og til denne Beslutning bidrog, foruden den Forbitrelse der herskede, tillige de særlige Organisationsformer Nitterne for Tiden er indordnede under.

Vi skal give en kort Fremstilling af disse Forhold, fordi det derved bedre ses, hvilke Vanskeligheder, der ved denne og lignende Lejligheder foraarsages deraf.

Indtil 1ste Januar 1900 var »Nitternes Fagforening«, d. v. s. den Organisation, der paa Helsingørs Skibsværft omfattede saavel Nittere som Stemmere og Borere, en Afdeling af »Dansk Arbejdsmands-Forbund«, men denne Ordning, der var i Strid med, hvad der var Tilfældet paa alle vore øvrige Skibsværfter, var selvfølgelig til stor Gene for de af vore Medlemmer, der kom i Arbejde som Nittere eller Stemmere paa Helsingørs Skibsværft, idet de havde Valget

imellem enten at betale til begge Forbund, eller at udtræde af vort Forbund og derved miste deres vundne Rettigheder. for saa, naar de atter kom til at arbejde paa et andet Skibsværft, at begynde forfra som nye Medlemmer og med nyt Indskud.

Selvfølgelig kunde en saadan Ordning ikke holde i Længden, og efter mange Skærmydsler enedes man tilsidst om, at der dannedes to Afdelinger, en af »Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund« og en af »Dansk Arbejdsmands-Forbund«, men — og nu kommer Aarsagen til de ovenfor anførte Vanskeligheder — begge Afdelinger vedblev at være samlede under en fælles Fagforening, »Nitternes Fagforening«, med en fælles Formand, der skulde være Medlem af begge Forbund. Denne Ordning var ikke, hvad vore Medlemmer kunde have ønsket, men den var den bedste, der paa det givne Tidspunkt kunde naas, uden at bringe alt for megen Forstyrrelse ind i Forholdet mellem de forskellige Brancher, og iøvrigt maatte man stole paa, at en bedre Ordning af sig selv maatte komme efterhaanden som Tiden skred frem.

En Forudsætning var det naturligvis, at alle Spørgsmaal, der maatte bringes frem for de respektive Forbund, behandlede af hver Afdeling for sig, og denne Fremgangsmaade er ogsaa bleven fulgt i adskillige Tilfælde, men ved den nu opstaaede Konflikt, havde man afgjort Spørgsmaalet i Fællesskab, og derved kunde hele Sagen let være bragt ind i et Uføre, der kunde have faaet vidtrækkende, uheldige Følger.

Da Arbejdsnedlæggelsen havde fundet Sted, uden at de i vore Overenskomster foreskrevne Forhandlinger havde fundet Sted, forlangte Hovedbestyrelsen af vore Medlemmer, at de atter genoptog Arbejdet, for at de fornødne Forhandlinger om de opstaaede Stridspunkter kunde finde Sted, og vore Medlemmer indsaa godt Nødvendigheden heraf, men følte sig paa den anden Side bundne af den i Fællesskab med Medlemmerne af »Dansk Arbejdsmands-Forbund« truffne Vedtagelse, til kun at genoptage Arbejdet samtidig med disse, og herpaa havde nær hele Sagen strandet, da Arbejdsmandenes Afdeling nægtede at gaa i Arbejde forinden deres Fordringer var opfyldte.

En saadan Situation, hvor vort Forbund stod afhængig af en af et andet Forbunds Medlemmer tagen Beslutning, var selvfølgelig i højeste Grad uholdbar, og vilde have ført til en øjeblikkelig Sprængning af Forholdet mellem de to Parter, saafremt det ikke ved en Forhandling mellem Værftsledelsen og en Repræsentant for vort Forbund var lykkedes at bringe Stridsspørgsmaalene ud af Verden efter at vore Medlemmer havde erklæret sig villige til at genoptage Arbejdet; men det er klart, at en Gentagelse ikke maa kunne finde Sted, og at der nu maa findes en Ordning af Organisationsforholdene, der sikrer vort Forbund Retten til at kunne skaffe sine indgaaede Overenskomster respekterede.

De Akkordpriser, der gav Anledning til denne Konflikt, angik Udboring og Inddrivning af Nagler paa Havarister, samt Spørgsmaalet om, hvorvidt Akkorderne som hidtil skulde opgøres for hver Uge, eller naar hele Arbejdet var færdigt.

Ved Udboringen anvendtes dels Haandboring med Skraller, dels elektriske og dels med Lufttryk (pneumatiske) drevne Boremaskiner.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
13570	Charles Buhmann	Horsens	13-10-80	Kbh. Afdl. 1	28-11-03	Kbh. Afdl. 1	28-11-03
4061	Andr. Carlsen	—	6-10-80	Horsens	21-1-03	Aalborg	—
2696	L. P. Christiansen	Sønderby pr. Skibby	16-5-61	Helsingør	1-9-99	Helsingør	5-12-03
11106	Johan Arnold Christiansen	København	4-12-83	Kbh. Afdl. 1	3-10-03	Kbh. Afdl. 1	28-11-03
104	Axel Johan Christoffersen	Nykøbing F.	13-6-83	—	10-10-03	—	26-12-03
11156	Chr. Laur. Fred. Christensen	København	14-2-85	—	24-8-03	—	28-11-03
14884	Lars Christensen	Harby pr. Sæby	15-8-70	Aalborg	21-9-00	Aalborg	5-9-03
12799	Vilh. Duckert	København	15-9-84	Kbh. Afdl. 1	16-10-03	Kbh. Afdl. 1	12-12-03
11348	Ludvig Drescher	Sønderborg	21-7-81	—	16-5-03	—	10-10-03
11614	C. Grauslund	Vejlby pr. Fredericia	14-3-82	Fredericia	19-4-03	Slagelse	19-9-03
12234	A. Groth	Kallundborg	7-10-75	Slagelse	26-4-03	—	31-10-03
8764	Jens Vald. Gyllich	Atterup, Jylland	21-4-78	Kbh. Afdl. 1	2-5-03	Kbh. Afdl. 1	21-11-03
8540	Johan Ove Hartz	København	19-7-82	—	29-11-01	—	26-6-03
877	Jul Soph. Hahn	—	29-4-82	—	14-6-01	—	19-12-03
4106	Anders M. Chr. Hende	Odense	19-5-83	Odense	20-4-01	Odense	2-1-04
14351	Christian Henriksen	Terslev, Sjælland	28-2-77	Randers	2-12-99	Randers	11-7-03
11164	Robert Henriksen	Rønne	18-8-84	Kbh. Afdl. 1	25-8-03	Kbh. Afdl. 1	5-12-03
3523	H. P. Hansen	Sæby	27-11-77	Frederikshavn	16-5-03	Frederikshavn	12-9-03
5835	C. Jensen	København	26-2-75	Kbh. Afdl. 2	19-4-02	Kbh. Afdl. 2	26-9-03
7352	Carl Ludvig Jensen	Halseby pr. Korsør	13-5-82	— 1	19-3-02	— 1	7-11-03
8169	Carl Chr. Marius Jensen	Troense, Taasinge	4-12-80	—	22-8-03	—	26-12-0
401	Jens Jensen	Sverrig	17-10-61	—	23-11-95	—	26-12-03
10053	Lars Peter Larsen	Allested pr. Sorø	5-11-74	Svendborg	9-6-98	Svendborg	5-12-03
4041	Lauritz Peter Larsen	Ramlose	6-7-84	Helsingør 2	28-11-03	Helsingør 2	5-12-03
531	Lars Peter Larsen	Store Nistrup pr. Logstør	29-7-61	Kbh. Afdl. 1	17-10-96	Kbh. Afdl. 1	26-12-03
5209	Robert Larsen	Vordingborg	26-9-83	—	9-6-03	—	5-12-03
2552	Carl Chr. Lassen	Aalborg	15-1-68	Aalborg	1-9-02	Aalborg	27-6-03
4528	Niels Graakjær Lauritzen	Holstebro	19-2-75	Odense	14-3-03	Hads.-Mariager	18-7-03
3994	Johan Markussen	Kallerup pr. Jellinge	27-8-81	Vejle	2-6-03	Vejle	8-8-03
6088	Therkild Mortensen	Hverrestrup pr. Siersted	1-1-82	Viborg	10-11-01	Viborg	10-4-03
14311	Jens Chr. Melchiorsen	L. Hagelse, Ølsted Sogn	14-7-62	Helsingør	28-2-03	Helsingør 2	12-12-03
10948	Martinus Nielsen	Sønder Kongerslev	12-7-71	Mariager	23-3-99	Hads.-Mariager	26-9-03
10314	N. Chr. Nielsen	Floustrup	12-10-81	Skive	12-4-03	Skive	12-9-03
8514	Anders Albert Joh. Olsen	København	21-1-82	Kbh. Afdl. 1	5-4-02	Kbh. Afdl. 1	26-12-03
4795	Graves Petersen	Horsens	12-6-63	Randers	23-9-99	Randers	28-3-03
1499	H. Petersen	København	9-12-74	Kbh. Afdl. 3	15-6-95	Kbh. Afdl. 1	7-11-03
2340	Jul. Petersen	—	20-8-73	— 1	1-3-99	—	17-10-03
11386	Jens P. Chr. Marinus Petersen	Skjern	21-1-83	— 1	13-5-03	—	24-10-03
4559	Severin M. Wittrup Petersen	Aarhus	20-6-83	Aarhus	7-11-02	Aarhus	12-9-03
12831	Chr. Tscherning Petersen	Helsned, Langeland	8-11-81	Kbh. Afdl. 1	24-10-03	Kbh. Afdl. 1	12-12-03
5663	Johannes Th. Petersen	Thingsted Sogn, Falster	16-12-76	—	28-8-03	—	26-12-03
658	Mads Peter Th. Petersen	Østersøen	28-9-82	—	17-9-02	—	17-10-03
3471	Rasmus Petersen	Nykøbing F.	4-5-81	Nykøbing F.	1-3-03	—	14-11-03
10102	L. Th. Rosendahl	Grenaa	18-9-79	Esbjerg	12-9-02	Esbjerg	22-8-03
5140	Emil Schneider	Kerteminde	19-6-78	Middelfart	4-7-03	Middelfart	8-8-03
6448	P. J. M. Schousgaard	København	26-10-82	Kbh. Afdl. 2	2-1-03	Odense	11-4-03
11915	Andreas Simonsen	Dalby pr. Skive	15-4-80	Skive	8-4-99	Skive	1-8-03
5104	Johan Arnold Sivertsen	Roskilde	8-8-74	Steges	25-8-01	—	21-11-03
3239	Chr. Aug. Strom	Drammen	20-8-80	Slagelse	1-8-03	Horsens	31-10-03
10183	Peter Sørensen	København	19-8-55	Kbh. Afdl. 3	26-2-98	Kbh. Afdl. 6	24-10-03
6116	Chr. Amdi Sørensen	Aarhus	24-3-81	—	29-1-02	— 1	21-11-03
11074	F. E. Sørensen	København	7-10-83	Kbh. Afdl. 1	9-12-03	—	5-12-03
7649	Niels Sørensen	Als Odde	9-2-70	Aarhus	31-8-01	Aarhus	21-11-03
6033	Thomas Martinus Sørensen	Aalborg	14-12-44	Aalborg	27-6-96	Aalborg	1-8-03
12910	Chr. Tvenstrup	København	24-2-80	Kbh. Afdl. 1	29-6-99	Kbh. Afdl. 1	26-12-03
12482	Jens Thomsen	Volstrup	22-8-81	Aalborg	1-7-99	Aalborg	10-10-03
13707	Carl Richard Wagner	Chemnitz	21-3-54	Kbh. Afdl. 1	31-3-03	Kbh. Afdl. 1	26-12-03
11358	Anthon Gerhardt Velsen	Merklinde	28-1-77	—	9-5-03	—	14-11-03
14172	Villads P. Villadsen	Volstrup pr. Sæby	8-1-72	Helsingør	30-11-00	Helsingør 1	29-8-03
12466	Carl K. V. Vinther	Aaredstrup	28-3-80	Aalborg	15-4-99	Aalborg	21-11-03
5661	C. Andr. Wiienholdt	København	11-7-62	Kbh. Afdl. 1	2-7-98	Kbh. Afdl. 1	31-10-03

Priserne var henholdsvis pr. 100 Stk. Nagler:

	for 1"	7/8"	3/4"	5/8"
Haandkraft	16,00	14,00	12,00	9,00
Elektrisk Mask.		8,50	8,00	

Boring med Luftmaskiner var efter en tidligere truffen Aftale 30 pCt. under Haandboring, og denne Betaling var i hvert Fald overholdt fuldt ud paa alt nyt Arbejde, medens Luftmaskiner kun i ringe Grad tidligere havde været anvendt paa gamle Skibe.

Det var denne Pris, der altsaa for de anførte Naglestørrelser skulde udgøre 11,20, 9,80, 8,40 og 6,30, som Mesteren uden Forhandling med Arbejderne nedsatte til samme Priser som Boring med elektriske Maskiner, og der er intet at sige til at Priserne ere ens, da Boring med Luftmaskiner er lige saa fordelagtig for Arbejderne som Boring med elektriske Maskiner, men Forholdet er, at de gældende Priser for sidstnævnte var for lave, saa at der kun under meget heldige Omstændigheder kunde tjenes noget derved.

Ved Forhandlingen enedes man om følgende fremtidige Priser, som, naar Hensyn tages til at den mekaniske Drivkraft i Fremtiden bliver den raadende, vil være til Fordel for Arbejderne:

Boring med Skralle.....	15,50	13,50	11,50	9,50
Boring med Luft og Elektricitet	10,85	9,45	8,05	6,65

For de allerede udførte Arbejder betales de af Arbejderne fastholdte Priser, og med Hensyn til Akkordernes Opgørelse bliver det ved den hidtidige Ordning, indtil nye Forhandlinger herom sammen med en Revision af forskellige for Arbejderne uheldige Bestemmelser i Priskuranten have fundet Sted.

Den eneste virkelige Aarsag til denne Konflikt er Mesterens fuldstændige Mangel paa Forstaelse af de gældende Overenskomster i Jernindustrien, sammen med hans herskesyge Natur, der ikke taaler nogen som helst Modsigelse fra Arbejdernes Side.

Vi haaber, at han i Fremtiden vil tage Lære af det skete, saa meget mere som selve Værftsledelsen erkendte hans Mangler i den anførte Retning, samt Forpligtelsen til at bringe ham til en bedre Forstaelse.

Nitterne kommer han i hvert Fald ikke i Konflikt med mere, idet der er ansat en ny Mester, som forhaabentlig bedre er i Stand til at forhandle om opstaaede Divergenser inden de vokser til større Konflikter.

Et Foredrag.

Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen fra Slagelse og Omegn og af Fælles Fag- og Arbejderforeningen sammesteds samlede Tirsdagen den 16. Februar til et Fællesmøde i Haandværker- og Industriforeningens store Sal, hvor Arkitekt F. A. Thomsen holdt et Foredrag, der refereres saaledes i »Slagelse-Posten«:

»Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne har haft, har og vil fremdeles faa en stor Betydning for Udviklingen, og derfor er Tankeudveksling mellem de to Parter nyttig.

At Arbejderne i sin Tid organiserede sig, var en ganske naturlig, ja, nødvendig Ting. Maskindriften vilde ellers have ført til aldeles fortvivlede Tilstande. Men ogsaa Arbejdsgiverens Organisationer har deres store Berettigelse, og vil kunne være til Gavn for Arbejderne. Naar der overhovedet er Mulighed for Forbedring i disses Kaar, sker dette meget lettere, naar Arbejdsgiverne er organiserede. I Murer- og Tømrerfaget er der saaledes gennem fredelig Forhandling opnaaet en ikke ringe Lønforhøjelse.

Naturligvis er der mange Gange Modsetninger mellem de to Organisationer, og det er heller ikke altid let at danne sig en bestemt Mening om, hvad der er rigtigt. Jeg havde under den store Lock-out den Tanke, at der kunde sammentræde Repræsentanter for de forskellige Erhverv her i Landet, at der kunde dannes en Art Kommission, som kunde afgøre Stridsspørgsmaal. Tanken er vistnok sund, men maaske for tidligt udkastet.

Arbejdsforholdene i England er i tidligere Tid, i 60erne og længere ned, i Reglen blevne ordnede ved fredelig Forhandling med Arbejdsgiverne. De engelske Arbejdsorganisationer er nemlig ikke Kamp-, men Understøttelsesforeninger, hvis Indtægter bruges til Hjælp for Medlemmerne. De engelske Arbejdere har vist set rigtigt, naar de gav deres Organisationer en saadan Ordning. Englænderne ere praktiske Folk; var vi gaaede i deres Fodspor, havde vi sikkert nu været længere fremme.

Det blev dog ikke den engelske Fagforeningsbevægelse, som vandt Fremgang her hjemme; den tyske og franske Bevægelse (Socialismen) vandt Indpas. Arbejderførerne saa Faren ved Kapitalismen uden at ville se de virkelige Goder. Lederne af Bevægelsen har maaske selv troet paa, at der vilde kunne frembringes noget godt, naar den tidligere Samfundsordning var slaaet ned. Men de glemte, at Egoismen er Drivfjederen i Livet; og den udrydder man ikke ved Socialismen, men fremmer den snarere.

Her i Danmark har der i de sidste 20—30 Aar været en betydelig Fremgang for Arbejderne paa mange og forskelligeartede Omraader. Store Midler er i Form af Skoleunderstøttelse, Sygehjælp o. s. v. saa godt som udelukkende komne Arbejderstanden til Gode. Men Medaillen har en Revers i Form af en enorm Gæld, der er disse Udgifter bedrovelige Følge. Hovedparten af Pengene er gaaet til udmærkede Foranstaltninger, men vi har faaet mere og mere at forrente til Ulandet.

Som vore økonomiske Forhold for Øjeblikket staar, vil en Fordring om Lønforhøjelse være forgeves, men vi maa haabe, at vi kan bevare Status, som den er, saa at vi ikke bliver nødte til at nedsætte Løvedoden.

Skønt Hr. Thomsen ser noget ensidigt paa vore Fagforeningers Udvikling kontra den engelske Kurs, og skønt han betragter Virkningerne af Arbejderlovgivning og Lønforhøjelser gennem Arbejdsgiver-Briller, saa er der dog flere Ting af Interesse for os i dette Foredrag af en af de mere roligt tænkende Arbejdsgivere.

Plattenslageri.

For ca. 1½ Aar siden kom der en Mand op paa Forbundets Hovedkontor og fortalte en ganske uhyggelig Historie om, hvorledes han var falden iblandt Røvere og plyndret til sidste Hvid efter at være bleven drukket plakatfuld. Han stod nu i den største Forlegenhed, han havde »stampet« sin Troje, og Indtægten ved denne Transaktion var gaaet samme Vej som alt det øvrige Mammon han havde haft i Behold. Han vilde absolut laane 4 Kroner for at »løse« Trojen og komme tilbage til sit Hjemsted, Helsingør, hvor han var gift og bosiddende, og han opgav at have Nr. 10019 og hedde C. V. Nielsen. Det passede efter vore Hovedprotokoller, og

tilslidst fik han da 2 Kroner til Laans, de skulde aldeles bestemt blive tilsendt pr. Postanvisning den næste Dag. Pengene er endnu ikke kommet, vi har blot set Mandens Navn i Fagbladets Liste over slettede Medlemmer efter den Tid, og vi skulde heller ikke have omtalt Tabet af denne Daler — der er desværre roget flere paa samme Maade — hvis ikke Personen for nogen Tid siden var optraadt i Kolding og fremstillet sig som den hæderligste men ulykkeligste unge Mand, han ramsede alle de Ulykker op, der kan tænkes at overgaa noget Menneske, og de var allesammen overgaaet ham. Tre af vore Bestyrelsesmedlemmer i Kolding blev tilslidst rorte, og da Manden paa Tro og Love erklærede at være Medlem og at vilde tilbagebetale et eventuelt Laan inden en vis Tidsfrist, fik han 5 Kroner, som han hurtigst mulig forsvandt med. Vore Bestyrelsesmedlemmer har aldrig hørt eller set noget til ham siden, og vi tager derfor Anledning til at advare alle vore Tillidsmænd i Afdelingerne mod denne Plattenslager. Hans Navn og Nummer er alt opgivet. Hans Signalement: Middelhøj, rodt Overskæg, Grædekone.

Nogle Tal.

Man hører ikke sjældent Fagfæller udtale sig med, at det ser slemt ud, at vi regelmæssig hver Maaned kan offentliggøre ca. 60 slettede Medlemmer. Dette udgør jo over 700 i Løbet af et Aar, og saa mener man, at dette maa jo en Gang tynde ud i Rækkerne. Vi kan imidlertid fuldstændig berolige vore Medlemmer i saa Henseende, thi vort Medlemsantal er i stadig og jævn Stigen.

Et ikke ubetydeligt Antal af dem der slettes er Fagfæller, der enten rejser til Udlandet og derfor lader deres Medlemskab fare og undlader at melde det til Organisationen, eller som gaar over til andre Fag eller andre Livsstillinger uden at melde sig ud. Der er naturligvis ogsaa ligegyldige Folk imellem, der slettes fordi de ikke holder Restancefristen, og dette er nærmest beklageligt. Det er selvfølgelig aldrig med Glæde, at vore Tillidsmænd gaar til at slette en Kollega for Restance; men det er paa den anden Side en bydende Nødvendighed at Lovene overholdes paa dette Punkt; thi for at hele vort Understøttelsessystem skal kunne holde til Gavn for Faget og vore Medlemmer, maa der være Orden og Præcision. Gaar man bort fra dette, vil der snart være Kludder i Maskineriet.

— Men det var Tallene!

Endnu ved Begyndelsen af Aaret 1898 stod vi med et Medlemsantal af 5028, men i Løbet af det derpaa følgende Aar til 1ste Januar 1899 steg Tallet med over 1000. Siden da har Tilgangen i Antal været i mere jævn Stigen, hvilket skyldes de senere Aars slette Arbejdsforhold i Faget.

Den 1ste Januar 1902 var vort Medlemsantal 7,243, i 1903 7,471 og den 1ste Januar 1904 7,633.

Man vil altsaa heraf kunne se, at der ikke er Tale om nogen som helst Svingning, tværtimod maa det siges, at vort Medlemsantal er absolut stabilt. Hertil bidrager selvfølgelig saavel vor udmærkede Rejse- og Understøttelseskasse, som dette at vi snart har Overenskomster med hver eneste Arbejdsgiver i Landet, hvorigennem der skabes de bedste Garantier for Arbejderen i hele Arbejdsforholdet.

Med det samme vi er ved Tallene kan det oplyses, at der den 1ste Marts i København var 630 Arbejdsløse + 30

Tilrejsende. I Provinserne fandtes ca. 250 Arbejdsløse ialt. Medens Tallet for Provinsernes Vedkommende er nogenlunde konstant, er det for Københavns Vedkommende 130 mindre end den 1ste Februar.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmænds Side er nedenstaaende Medlemmer optaget blandt slettede Medlemmer:

Nr. 4556. A. Hansen
» 10348. Joh. Andersen

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi de paa-gældende Medlemmer undskyldte.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

Nr. 10348. Joh. Andersen
» 1391. Clausen
» 4556. A. Hansen
» 8344. Jens Chr. Jensen
» 11536. Chr. Jensen
» 8337. Carl Madsen
» 11873. Jakob Nielsen
» 14974. P. A. Petersen
» 14504. P. H. Schmidt
» 5150. H. Tegder.
» 2433. U. R. Jørgensen
» 8931. Fr. Olsen

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 12696. L. Larsen (Kbhvns. Afdl. 1)
» 1844. V. Dannenberg (Kbhvns. Afdl. 5)
» 9956. R. J. K. Rathleff (—)
» 9575. S. P. Sørensen (Aalborg Afdl.)

Hovedkassereren.

Eksklusion.

Medlem Nr. 1499, H. P. Petersen, født i København, den 9. December 1874, tidligere Klubkasserer for Klub Nr. 14, Bonnesen & Danstrup, er ekskluderet af Forbundet paa Grund af svigagtig Regnskabsførelse. Han maa ikke optages i nogen anden Afdeling, forinden han har betalt sin Gæld til Klubben.

N. Jakobsen,

Kasserer for Kbhvns. Afdl. 1.

Efterlysning.

Medlem **Nr. 9901, L. J. Petersen**, som sidste Efteraar har arbejdet hos F. L. Smith i Valby, bedes snarest mulig opgive sin Adresse til Anvisningskontoret i København.

Otto Smith.

Brev fra Amerika

henligger i København til Medlem **Nr. 8676, N. F. Jørgensen**.

Dr. Bangs „Den socialistiske Fremtidsstat“

kan af Medlemmerne af de københavnske Afdelinger købes til nedsat Pris paa Anvisningskontoret, Larslejstræde Nr. 1.

Maskinisteksaminerne.

Maskinisteksaminerne afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 2den Maj Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til disse Eksaminer samt til Tillægsprøven i Elektroteknik, have derom at indgive Begæring til Undertegnede inden den 16. April.

Orlogsværftet, København C., den 15. Marts 1904.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 2den Maj Kl. 4½ Eftersmiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til Undertegnede inden den 16. April.

Samtidig med Begæringen om at indstille sig til Prøven, kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp

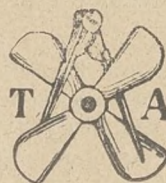
til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den dertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet, København C., den 15. Marts 1904.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestiftelse for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

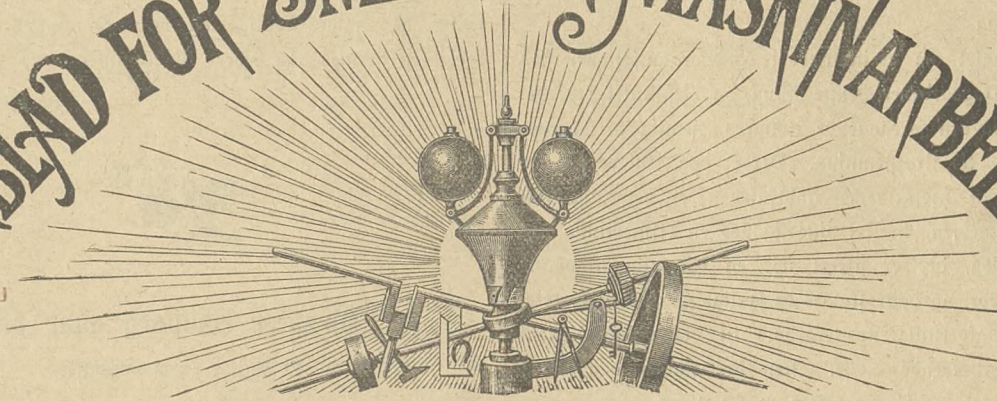
Smedeforbundets Anvisningskontor

i København.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEIDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 6.

April 1904.

16. Aargang.

Ekstraordinær Kongres i Sverrig.

Efter vort svenske Broderforbunds Kongres for to Aar siden gjorde jeg Rede for, hvorledes man der havde forfattet saavel Oprettelsen af et Repræsentantskab som et forslag, der knyttede sig hertil, gaaende ud paa at lægge 5 Aar imellem Kongreserne. Derimod vedtog man at holde næste Kongres om 3 Aar, altsaa 1905.

Det skulde imidlertid komme anderledes, idet Kampene med Arbejdsgiverne, deriblandt den store Lock-out i Sverrigs Jernindustri, i Løbet af Aaret 1903 allerede nu gjorde Afholdelse af en Kongres til en bydende Nødvendighed, for lige som at stille Horoskopet.

Den fornemste Anledning til Indkaldelsen af denne Kongres var et af Kommitterede for Arbejdsgivere og Arbejdere udarbejdet forslag til Overenskomst med den saakaldte „Sverrigs Værkstedforening“. Forslaget er i sine Hovedtræk en samlet Oversættelse, tillæmpet efter specielle svenske forhold, af de hos os bestaaende Overenskomster, Værkstedregler og Voldgiftsregler. Som det var at vente affødte forslaget en livlig og indgaaende Debat, der klart afspejlede de store Vanfeligheder, hvorunder der kæmpes i Sverrig som hos os.

Kongressen bestod af 215 Delegerede foruden 9 Hovedbestyrelsesmedlemmer og 3 Pladsekspeditorer, og man forstaaer, at en saa mægtig forsamling til Tider har svært ved at holde Debatten indenfor rimelige Grændser; men trods disse Vanfeligheder vedtoges det omhandlede forslag dog saa godt som enstemmigt. Heri ligger der ganske naturligt en Art Beroligelse for os; men desuden vil denne Vedtagelse sikkert sætte

fine frugter i Arbejderbevægelsen i hele Skandinavien — ja, maasse videre endda.

Ingenlunde saaledes, at der hermed er skabt endelige Garantier for en varig Fred indenfor Jernindustrien, men Organisationerne i de to Læjre har nærmet sig hinanden, for at sætte „Samarbejdet“ i System, og for at bringe en Række gamle Stridigheder ud af Verden ved at trække nogle almindelige Linier op. Hermed har man i alt fald fjærnet Sandsynligheden — og for den Sags Skyld ogsaa Grundlaget — for fremtidige Kampe om de bare Principer, og alene hermed turde være naaet et mægtigt Fremskridt.

Det er imidlertid ikke min Hensigt her at komme ind paa Detailler, og jeg skal derfor ndskyde en nærmere Omtale af den vedtagne Overenskomst til en senere Artikel, hvor jeg ligeledes skal gøre nærmere Rede for en Række andre vigtige Spørgsmaal, hvorom der blev truffen Afgørelse eller Bestumning paa denne Kongres.

Der var til dette Stævne samlet et mægtigt Arbejdsmateriale, hvoriblandt selvfølgelig et Utal af forslag til Endringer i Forbundslovene; men det manglede ikke heller paa andre vigtige Sager. Her skal saaledes nævnes: Vedtagelse af et Konprogram. Dette forslag sluttede sig noje til Vedtagelsen af Overenskomsten med Arbejdsgiverne, idet denne ikke indeholder andet end principielle Bestemmelser vedrørende Tidsloven. Dernæst behandlede Organisationens Stilling til det saakaldte „Præmieaffordssystem“, der i de sidste Par Aar stærkt har bekræftiget Sindene. Der vedtoges en meget fornuftig Be-

stemmelse om, kun at indlade sig paa Systemet paa et nærmere fastsat Grundlag.

Spørgsmaalet om at indtræde i Landsorganisationen stod ligeledes paa Dagsordenen denne Gang, og Resultatet blev det samme som paa den foregaaende Kongres, nemlig at Spørgsmaalet sendtes til Uraffstemning. Der er dog den forskel fra forrige Gang, at Indmeldelsen anbefales af en betydelig Majoritet af Kongressen, hvilket viste sig ved en Afstemning desangaaende. Dog, der er sikkert nok en betydelig Modstand imod at indtræde, og dette skyldes de særlige forhold i Sverrig, hvoriblandt Fagforeningernes Forhold til det politiske Parti spiller en fremtrædende Rolle. Men der raader dog sikkert ogsaa blandt vore svenske Fagfæller en Frygt for, at de ved at indmelde sig paatager Forbundet for store økonomiske Byrder overfor andre Fag. Der er nemlig i den svenske Landsorganisation en Del Smaaorganisationer, hvis Medlemmer herigennem tror at kunne spare sig for at betale et ordentligt Kontingent, medens man lader andre Fag betale Gildet, naar man kommer i Kamp med Arbejdsgiverne.

Endelig skal jeg nævne, at der paa denne Kongres forelaa et Forslag til Gensidighed mellem det norske og svenske Forbund under Strejker og Lock-out'er. Der har imellem disse to Forbund hidtil kun bestaaet Gensidighed paa Rejse- og Arbejdsledigheds-Understøttelsens Omraade. Forslaget, som vedtoges, adskiller sig betydeligt fra det, som bestaar mellem vort og de to Broderforbund, idet det er baseret paa en Art gensidig forfikring af et lige stort Antal Medlemmer. I Modsetning til tidligere Tider, hvor de afsluttede Overenskomster nærmest var at betragte som en Art fælles Fane, uden egentlige fastslaaede Forpligtelser, saa spores der nu en Trang til at gøre disse Overenskomster mere matematiske, og dertil er naturligtvis intet at sige, efter som det formaal disse Overenskomster har, nemlig at værne mod Overrumpinger fra Arbejdsgivernes Side paa vore Organisationer, — absolut har mere med Forstanden at gøre end med Følelserne.

Saa vel Formanden for Norsk Jern- og Metalarbejder-Forbund, Hr. M. Ormestad, som undertegnede var selvfølgelig tilstede ved Kongressen, og som sædvanlig var vi Genstand for den mest hjertevarme Modtagelse og Sympati fra de svenske Kollegers Side.

Forhandlingerne, der aabnedes Paaske-Lørdag, traf noget i Langdrag, saa vi kunde af Hensyn til Tiden ikke overvære Slutningen. Om Fredagen, den 8. April, Middag, tog vi derfor Afsked med Kongressen i hver sin afsluttende Tale, hvor efter Formanden for det svenske Forbund, Hr. Ernst Blomberg, motiverede et Løve for Enigheden blandt Nordens Metalarbejdere. „Der er nu,“ sagde han, „oprettet en ny „Calmarunion“, der ikke kan brydes af Overklassen, som den, der sluttedes Aar 1397.“ En sluttelig Anmodning til os, om at bringe vore Kolleger i Hjemlandet en Hilsen, vakte entusiastisk Til-

slutning, — og denne Hilsen fra Sverrigs Metalarbejdere, der tæller saa mange dygtige og brave Kampfæller og Venner, lader jeg hermed gaa videre til Kammeraterne Landet over.

J. A. Hansen.

Direktør Hauberg gaar af.

Et vigtigt Formandsskifte.

Under 21. April har Hovedbestyrelsen modtaget Meddelelse om, at Direktør S. C. Hauberg er fratraadt som Formand for Arbejdsgiver Sammenslutningen, og i hans Sted er valgt Fabrikant Alexander Foss af Firmaet F. L. Smidth & Co. i Valby.

— Det er ofte bleven sagt, ikke mindst af vore Modstandere, at de danske Arbejdsgivere har været længe om at lære Organisationens Betydning, og at Arbejderne i saa Henseende skulde have naaet et stort Forspring for dem. Man har ogsaa sagt, at det først var Arbejdernes stigende Krav, der »drev Arbejdsgiverne i Armene paa hverandre«.

Men disse Paastande passer i hvert Fald ikke paa vort Fag. Ganske vist kan der nok paavises en Del Tilfælde, hvor Krav fra Arbejdernes Side har bevirket, at en Arbejdsgiver meldte sig ind i sin Organisation, men der kan sandelig ogsaa paavises mange Tilfælde, hvor det er Arbejdsgiverens Optræden som Organisation, der har bogstaveligt talt tvungen Arbejderne ind i Fagforeningen.

— Jernindustriens Arbejdsgiverorganisation er mindst lige saa gammel som Arbejdernes, og tidt har de sidste haft svært ved at holde Skridt i Udviklingen med de første; men de mange Brydninger, der gennem de forløbne Aar har fundet Sted har selvfølgelig skabt en gensidig Paavirkning, der ikke har kunnet undgaa at virke befordrende paa den organisatoriske Udvikling i begge Lejre.

Med Direktør Haubergs Tilbagetræden fra al officiel Deltagelse i Ledelsen af »Arbejdsgiver Sammenslutningen« forsvinder en Mand, hvis Betydning for Jernindustrien lige siden Slutningen af Firserne har været af indgribende Natur. Hr. Hauberg valgtes ind i Bestyrelsen for den københavnske Fabrikantforening i 1889 og han har uafbrudt deltaget i Ledelsen siden. I Aaret 1900 valgtes han til Formand for samme Forening, og da »Sammenslutningen« Aaret efter dannedes, valgtes han til Formand for det saakaldte »Fællesudvalget for Mesterforeningerne i Jernindustrien, Skibsværfterne og »Vulkan« i Maribo«.

I Kamparene 1895—99 maatte vi altid regne med Hr. Hauberg som en af vore skarpeste Modstandere. Yderliggaaende i sine Standpunkter var han, men han kunde paa den anden Side ogsaa være velgørende klar i sine Meninger ligeover for den tilbageværende Modbydelighed, der ofte stod at læse i de Arbejdsgiveres Ansigter, som kun nødigt gav Arbejderorganisationens Ledelse Ret i deres Krav, hvad de end ellers gik ud paa.

Hr. Hauberg er en af dem, der har organiseret den store Mængde af de egentlige »Fabrikanter i Jernindustrien« Landet over, og i Belysning heraf bør hans Standpunkter og hans Betydning ses; men det skal dog ogsaa siges her, at da Skibsbyggerierne jøg »Vulkan« slog sig sammen med de øvrige Arbejdsgivere i Jernindustrien, hvorved der kom Elementer til, for hvem den gamle Lock-out Politik ikke helt passede, saa var Direktør Hauberg en af de ivrigste til at arbejde for Gennemførelse af Overenskomster i fredelig Retning. Vor Organisations Arbejde i Aarene 1902 og 1903 bærer stærkt Vidne derom.

Hr. Hauberg har ved sin Fratræden udgivet en Bog, trykt som Manuskript, betitlet »De første 19 Aar indenfor Foreningen af Fabrikanter i Jerindustrien i København«. Bogen der naturligvis har stor Interesse for Medlemmer af Jernindustriens Organisationer i begge Lejre, skulle vi senere komme tilbage til.

Vore Medlemmer vil maaske spørge: Men hvem er nu den nye Formand, da dette jo ikke er af mindre Interesse? Hertil maa vi svare, at Hr. Foss er lidet kendt for Offentligheden, indtil han for et Aars Tid siden, som »Antisocialist«, valgtes ind i Københavns Borgerrepræsentation. Hr. Foss har hidtil kun deltaget i faa Møder mellem Arbejdsgiverne og os, — Resten maa vi overlade til Fremtiden.

To Voldgiftskendelser.

II.

Værkfører Jakobsen hos Firmaet F. L. Smidth & Co. . Valby har opnaaet en vis Grad af Berømmelse blandt vort Fags Udøvere, dels for sit hastige Sind og dels for sine energiske Bestræbelser i Retning af at nedsætte Akkordpriser samt lav Vurdering af Arbejde.

Firmaet holder i nogen Grad Haanden over Jakobsen, der i alt Fald tidligere har haft Lov paa sig som en dygtig Fagmand, men paa den anden Side har Firmaet dog gentagne Gange maattet lægge en Dæmper paa J., naar Klagerne kom frem for Organisationerne.

Nærværende Sag drejer sig om en Ordstrid mellem Værkfører J. og Drejer H. Nielsen, hvilken Ordstrid opstod ved, at de to ikke kunde blive enige om Prisen paa et Stykke Akkordarbejde, som Nielsen skulde have »stukket imellem« andet Akkordarbejde — iøvrigt en ren Bagatel, idet Arbejdet, som skulde »stikkes imellem«, kun drejede sig om nogle Axelender, som Nielsen vurderede til 2 Kr. 40 Øre, medens Værkføreren bød en Trediedel heraf, altsaa 80 Øre.

I Stedet for nu at lade Nielsen udføre dette Arbejde paa Dagløn i Fred, hvilket han var villig til, beordrede J. imidlertid »stærkere Tilspænding« paa Trods, for at vise sin Magt og Myndighed, og dette udartede sig til et Skænderi, hvorunder Nielsen afskedigedes.

Der var herefter ingen Tvivl om, at Nielsen var berettiget til at erholde sine Akkorder opgjorte i Forhold til det udførte Arbejde, hvilket Kendelsen da ogsaa bekræfter; men N. mente — og Hovedbestyrelsen gav ham Medhold heri — at han var berettiget til at faa de fulde Akkordbeløb ud-

betalt. Her gaar Kendelsen os imod. Ganske vist gives der os Ret i, at der er Tilfælde, hvor en Arbejder overfor Værkføreren »for sit Selvforsvar og sin Selvagtelses Skyld« maa nægte at efterkomme en given Ordre, men i nærværende Tilfælde mener Hr. Ussing ikke, at Vægningen har været berettiget.

Vi skulle ikke her give os til at protestere mod denne Afgørelse, da det selvfølgelig intet nytter, og Tilfældet kan da ikke heller siges at have nogen særlig stor principiel Betydning — og desuden tror vi ikke, at Værkfører Jakobsen vil sætte Pris paa at vinde mange af den Slags »Sejre«.

Kendelsen har følgende Ordlyd:

Voldgiftskendelse

af 2den Marts 1904.

Der er Enighed om følgende:

Drejer H. Nielsen, der i Sommeren 1903 arbejdede for Firmaet F. L. Smidth & Co., Valby, blev en Dag, medens han var beskæftiget med at dreje nogle Axelender, hvilket Arbejde skulde betales efter Daglønpris, afskediget af Firmaet.

Nielsen, der paa dette Tidspunkt havde liggende to Akkordarbejder til en Pris af henholdsvis 52 og 24 Kr., og som paa disse alt havde faaet udbetalt 31 Kr. 68 Øre, paastaar sig Resten, 44 Kr. 32 Øre, udbetalt i Henhold til »Fælles Værkstedsregler af 1903« § 6, 2. Stk., idet han formener at være afskediget af ham utilregnelige Grunde.

Firmaet gør gældende, at Afskedigelsesgrundene vare Nielsen tilregnelige, og at han derfor i Henhold til § 6, 5. Stk. kun har Ret til Overskuddet paa Arbejderne i Forhold til det udførte Arbejde.

Det fremgaar af det oplyste, at Afskedigelsen fandt Sted under en Ordstrid mellem Nielsen og den paagældende Værkfører, der forlangte, at Nielsen skulde give Drejerbanken stærkere Tilspænding, hvad Nielsen vægrede sig ved, og Spørgsmaalet maa bero paa, om denne Nielsens Vægning var berettiget eller ikke.

Da Reglen maa være den, at Arbejderen, i hvert Fald naar han arbejder paa Dagløn, har at rette sig efter Værkførerens Anvisninger med Hensyn til Arbejdets Udførelsesmaade, maa det være Nielsens Sag at paavise, at der i det heromhandlede Tilfælde forelaa Omstændigheder, der alligevel berettigede ham til Vægning.

Som saadanne Omstændigheder er der fra Nielsens Side nævnet dels selve Karakteren af den givne Ordre, dels Værkførerens krænkende Opførsel imod ham.

Det følger af sig selv, at en Ordstrid mellem en Værkfører og en Arbejder kan arte sig saaledes, at Arbejderen maa siges for sit Selvforsvar og sin Selvagtelse med Føje i Stridens Øjeblik at have vægret sig ved at følge Værkførerens Ordre, men i det her omhandlede Tilfælde har Nielsen ikke mod Værkførerens Benægtelse ført noget Bevis for, at Værkføreren har optraadt paa en Maade, som kunde gøre Vægningen berettiget.

Hvad selve Ordrens Beskaffenhed angaar, har Nielsen anført, at Ordren ikke lod sig udføre uden Skade for Arbejdet og heller ikke uden Fare for Værktøj og Drejerbank. Herom er der imidlertid Uenighed mellem Parterne, og under en saadan Tvivl maa det staa Arbejdsgiveren frit for at lade foretage de Forsøg, han maatte ønske. Nielsens Vægning vilde derfor i al Fald kun kunne gives Medhold, hvis han bagefter kunde føre Bevis for, at Ordren af de nævnte Grunde var uudførlig, men et saadant Bevis har Nielsen end ikke forsøgt at føre.

Da Nielsen saaledes ikke har bevist, at hans Vægning ved at udføre den givne Ordre var berettiget, findes Vægningen at være en ham tilregnelig Aarsag til Afskedigelsen, og i Henhold hertil

eragtes:

Der bør udbetales Drejer H. Nielsen saa meget af Overskuddet paa de to Akkordarbejder, han ved sin Afskedigelse var beskæftiget med, som svarer til det af ham udførte Arbejde.

Den 2den Marts 1904.

sign. C. Ussing.

Statsbanerne.

Som vore Læsere vil erindre fra tidligere Skrivelser angaaende Forholdene paa Statsbaneværkstederne, staar man her paa Overvejelsernes Stadium med Hensyn til hvorvidt Autoriteterne kan *forhandle* med en Fagforening eller ikke. Altsaa det samme som vi for 20 Aar siden sloges med de private Arbejdskøbere om, maa vi endnu strides med vore Autoriteter om. Dette er naturligvis for disses Vedkommende et rent ud meningsløst Standpunkt, som de absolut ikke i Længden kan hævde, og i Fjor Sommer saa det da ogsaa ud til, at Trafikministeren og Generaldirektøren m. m. var begyndt at komme til Fornuft, idet man udsendte følgende Ordre, som vi skulde tillade os at genopfriske:

»Under 29. Juli d. A. har Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat følgende Bestemmelser:

Statsbanernes Funktionærer [og Arbejdere have Adgang til at forhandle med deres foresatte om deres tjenstlige Forhold i et videre Omfang, end det kan ske gennem Enkeltmands Henvendelse ad tjenstlig Vej. Det staar Personalet frit for i dette Øjemed at indgaa Foreninger og vælge Tilidsmænd (Bestyrelse). Fra Statsbaneadministrationens Side bliver der imidlertid kun at forhandle med Foreninger, der udelukkende omfatte Statsbanernes eget Personale, ligesom Tillidsmændene skulde være valgte af og blandt dette Personale. Enhver saadan Forening, der ønsker at henvende sig til Administrationen om tjenstlige Forhold, har at anmelde sig for den Embedsmand, der er den nærmeste fælles foresatte for det Personale, som Foreningen omfatter, samt at tilstille ham en Fortegnelse over Medlemmerne.

Henvendelse fra en Forening skal udgaa fra dens Bestyrelse, Henvendelsen kan rettes enten til den for Foreningens Medlemmer nærmeste fælles foresatte eller til en højere Myndighed; i sidstnævnte Tilfælde skal den fremsendes gennem den nævnte nærmeste foresatte. En Genpart af Henvendelsen kan tilstilles Generaldirektoratet direkte.

Administrationens Afgørelse vedrørende den enkelte ansatte (f. Eks. Udnævnelser, Afskedigelser eller Idømmelse af Straffe) kunne ikke gøres til Genstand for Henvendelser fra en Forening. Andragende eller Klage i en saadan Anledning maa fremsendes af den paagældende selv ad sædvanlig tjenstlig Vej. En Genpart kan tilstilles Generaldirektoratet direkte«.

I Henhold til denne Ordre modtog vor Afdeling i København saa, tilligemed en Række andre rene Fagforeninger, Meddelelse om, at nu var deres Forening anerkendt som forhandlende Part, og i Januar d. A. indsendtes saa

nogle Krav om Forbedringer i de bestaaende Forhold, bl. a. Fordring om mindst 3 Øres Tillæg til alle Timelønningerne, der er 4 à 5 Øre lavere end i den private Industri.

Skont disse Fordringer allerede indgaves i Januar, har man dog stadig ikke faaet paabegyndt Forhandling endnu. Generaldirektøren synes at være bleven bange for sin egen Ordre — eller maaske skal ovenstaaende »Ordre« forstaaes saaledes, at Personalet gjerne maa »indgaa Foreninger«, naar bare det ikke bliver Foreninger, der kan faa nogen praktisk Indflydelse eller Betydning for Arbejderne? En Skrivelse fra Generaldirektøren til vor Afdelings Formand i København kunde tyde derpaa.

Vore Medlemmer har imidlertid vedtaget at staa fast paa deres Krav om Forhandling, og dette Standpunkt er sikkert ganske korrekt, idet det i Længden vil være umuligt for Autoriteterne at holde sig tilbage. Desuden er Timelønningerne af en saadan Natur, at Statsbanerne ikke ret længe kan undgaa at komme til at forhøje dem. Foreløbig afventer vi blot Begivenhedernes Gang.

En misforstaaet Lovparagraf.

Paa vor sidst afholdte Kongres stillede Aarhus Afdeling Forslag om følgende Tilføjelse til Afdelingslovens § 23:

»Arbejdslose Medlemmer, som ikke optage Understøttelse ere kontingentfri«.

En af Aarhus Afdelings Delegerede (Rasmus Larsen) motiverede Forslaget med, at der fandtes nogle Medlemmer, som ikke ønskede at tage pekuniær Understøttelse af Forbundet, Folk, som ikke trængte dertil, men som paa den anden Side mente sig berettigede til at være fri for Kontingent, naar de gav Afkald paa deres Understøttelse. Aarhus Afdelings Forslag drøftedes og § 23 fik en Tilføjelse i Punkt b), der er saalydende:

»Arbejdslose Medlemmer, som under en Arbejdsloshedsperiode ikke optager nogen som helst Understøttelse, til Trods for at være berettiget dertil, er kontingentfri i den Tid«.

Man vil straks kunne se den Forandring som Forslaget er undergaaet, idet der her er Tale om at »være berettiget«, medens det oprindelige Forslag, hvis dette var bleven vedtaget, vilde kunne forstaaes paa en helt anden Maade, nemlig saaledes, at der bare krævedes Arbejdsloshed og Afkald paa Understøttelse for at kunne blive fri for at betale Kontingent.

Men en saadan Vedtagelse vilde ganske vist rokke ved hele vort nuværende Understøttelsessystem, derved at de unge og ugifte Medlemmer vilde kunne faa en Del af Understøttelsen i Form af Frikontingent, medens de saa, naar det passede dem, kunde tage Resten i reel Understøttelse; men en saadan Ordning — eller rettere Ikke-Ordning — vilde ikke alene skabe en syndig Forvirring, men den vilde være uretfærdig, foruden at den vilde fordyre Udgifterne til vor

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
12997	Simon Marius Fred. Andersen	København	16-4-84	Kbh. Afdl. 1	3-11-03	Kbh. Afdl. 1	12-12-03
8334	Vilh. Bastian	Tyskland	25-1-75	—	4-1-04	—	16-1-04
2483	C. P. Christensen	København	21-1-69	—	20-6-96	—	30-1-04
3489	H. Carl P. J. Christiansen	Nykøbing F.	11-5-84	Nykøbing F.	8-8-02	Nykøbing F.	12-9-03
5330	J. Christensen	Faxe	20-5-75	Kbh. Afdl. 1	8-8-96	Kbh. Afdl. 1	2-1-04
2001	Jørgen Hansen	Brylle Sogn	7-4-49	—	4-7-03	—	25-7-03
8903	Jens Hansen	Rønne	16-6-80	—	22-9-02	—	5-12-03
12744	Laurits Anders Hansen	København	25-12-80	—	4-1-04	—	9-1-04
12737	Olaf Martin Chr. Hansen	—	25-9-84	—	4-1-04	—	16-1-04
1098	V. Fr. Klamer	—	1-12-68	—	15-7-03	—	2-1-04
14526	Andreas Frederik Knudsen	—	2-2-74	Odense	8-4-96	Odense	2-1-04
14899	Jens Kofoed	Ryls Sogn	22-4-82	Slagelse	2-11-00	Rønne	26-9-03
8165	C. Chr. Køster	København	17-6-75	Kbh. Afdl. 1	2-6-02	Kbh. Afdl. 1	16-1-04
10525	Axel Laurits Larsen	—	12-11-84	Korsør	7-11-03	Korsør	5-12-03
7050	Lars Chr. Larsen	Kallundborg	20-6-78	Holbæk	29-11-97	Kallundborg	26-12-03
4765	Rasmus Laung	Bjergby pr. Randers	23-4-76	Randers	3-1-99	Randers	29-11-03
1121	N. H. Lundin	Sverrig	6-7-80	Ystad	27-8-99	Kbh. Afdl. 1	2-1-04
4364	Arthur L. Madsen	København	28-3-70	Kbh. Afdl. 1	26-7-02	—	2-1-04
4853	Emil Maymann	Helsingør	15-12-75	—	13-4-00	Helsingør	5-12-03
4295	Lars Mortensen	Højby	14-9-59	Odense	30-11-01	Odense	9-1-04
2341	J. A. Nielsen	København	18-9-64	Kbh. Afdl. 1	3-6-99	Kbh. Afdl. 1	30-1-04
12219	N. A. V. Nielsen	Harrested pr. Slagelse	30-7-79	Korsør	9-5-99	Slagelse	21-11-03
4181	J. Andersen Norregaard	Jextrup	6-5-79	Aarhus	20-12-02	Aarhus	26-12-03
8278	Vilh. Petersen	Ryge, Slagelse	25-5-82	Kbh. Afdl. 1	27-6-02	Kbh. Afdl. 1	2-1-04
12739	Alex-Georg Peter Poulsen	København	10-10-84	—	4-1-04	—	16-1-04
12468	Ove Rætzell	Viborg	14-10-83	Aalborg	1-10-02	—	23-1-04
10591	K. A. E. Rasmussen	Aarhus	17-12-83	Aarhus	27-6-03	Aarhus	19-12-03
10011	A. F. Roslund	Karlskrona	30-6-65	Helsingør	25-10-97	Helsingør	30-1-04
7326	Frits Adolf Langewitz Smith	København	12-12-83	Kbh. Afdl. 1	13-10-03	Kbh. Afdl. 1	9-1-04
12454	Jens Peter Sørensen	Aalborg	1-5-79	Aalborg	11-3-99	—	2-1-04
124	Th. C. J. K. H. Sørensen	Viborg	4-9-83	Kbh. Afdl. 1	15-10-03	—	16-1-04

Rejse- og Understøttelseskasse, hvilket sidste vi aabenbart for Tiden skal være noget varsomme med.

I fuld Overensstemmelse med Kongressens Vedtagelse har Hovedbestyrelsen dernæst i Fjor udsendt en Vejledning for Afdelingskasserere, indeholdende følgende Bestemmelse om dette Forhold:

»Medlemmer, der under en Arbejdsløshedsperiode ikke optager deres Understøttelse, selv om de ere berettigede dertil (Lovenes § 23 b) faa gratis Mærker for lige saa lang Tid som de ellers skulde have haft Understøttelse. Som et Bevis for de paa denne Maade indklæbede Mærker, lader Afdelingskassereren Medlemmet underskrive en almindelig Understøttelseskvittering, dog altid med et Beløb, der svarer til en eller flere Dages ordinær Understøttelse (til Eks. 1 Mærke = 1 Krones Kvittering). Den eventuelle Difference udbetales Medlemmet kontant.

I Medlemsbogen indføres i Understøttelsesrubrikken: »Modtaget gratis Mærker (Lovenes § 23 b) til Beløb af.....« (1, 2 osv. Kroner).

Saaftremt Medlemmet ved senere indtræffende Arbejdsløshedsperiode i samme Aar optager ordinær Understøttelse, beregnes det anførte Beløb som ydet Understøttelse efter dets Størrelse.

Ugifte Medlemmer, der ikke ere understøttelsesberettigede i den By, hvor de gaa arbejdsløse, blive ikke kontingentfri i Henhold til Lovenes § 23 b«.

Vi maa indtrængende anmode Kassererne og Afdelingsbestyrelserne om nøje at overholde disse Bestemmelser, der ere i fuld Overensstemmelse med Kongressens Beslutning.

Fester i Provinserne.

10-aarig Stiftelsesfest i Nakskov.

Den 4. April, 2. Paaskedag, fejrede Kollegerne i Nakskov den derværende Afdelings 10-aarige Stiftelsesfest ved en Fællesspisning paa »Børskaféen«.

Afdelingens Formand, Rasm. Olsen, holdt ved denne Lejlighed en Tale, der formede sig som et lille historisk Tilbageblik over Smedenes Organisation i Nakskov fra 1894 til nu. Olsen dvælede særlig ved det vigtigste Afsnit i Afdelingens Historie, Lock-out'en i 1897, hvortil der knyttede sig saa mange Minder, idet denne Kamp mere end noget andet skabte et stærkt Sammenhold.

Lønnen var under Forløbet af de 10 Aar hævet ganske betydelig, ligesom Arbejdstiden var nedbragt fra 10 $\frac{1}{2}$ til 10 Timer daglig, iøvrigt maatte det dog erkendes, at Arbejdsforholdene i Naskov altid har været nogenlunde taalelige.

Kaster vi ældre et Blik tilbage paa Tiden før Afdelingen dannedes her i Byen, saa har vi imidlertid efter min Mening god Grund til at være tilfredse med Resultatet, selv om der maaske i Øjeblikket ligesom er nogen Stagnation paa Grund af Tidernes Ugunst. De yngre iblandt os, som aldrig har kendt de lave Lønninger, der eksisterede før 1894, og som ganske særlig ramte de yngste af Fagets Udøvere, der efter udstaaet Læretid blev budt 20 à 25 Øre pr. Time, — de ser maaske lidt anderledes paa Tingene, men dette hævder jeg, har kun sin Grund i, at de ikke har kendt de Forhold, som raadede før Afdelingens Stiftelse.

Taleren sluttede med at udtale Haabet om, at alle maatte komme til Erkendelse af, hvor stor Betydning vort Forbund har haft, har og fremdeles vil faa i Retning af at højne Lønnen og støtte vore Arbejdsløse.

Ringsted.

Der er sikkert kun faa af vore hjemlige Arbejderorganisationer, som ikke har maattet føle Trykket af de senere Aars daarlige Konjunkturer, i Form af et nedadgaaende Medlemsantal, og dette er jo kun, hvad der maatte blive en naturlig Følge af den udstrakte Arbejdsløshed. Hos os har der imidlertid ikke alene ingen Tilbagegang været, men vort Medlemsantal har endog stadig været i jævn Stigen. Selv i ganske smaa Byer som Ringsted, hvor vort Fag kun har faa Udøvere, og hvor der selvfølgelig kun er ringe Udviklingsmuligheder, staar vore Kolleger fast sluttede til vort Forbund.

Søndagen den 17. April afslørede vor Klub i Ringsted en ny Fane. Klubben tæller 9 à 10 Medlemmer, og det er klart, at Anskaffelsen af en Fane betyder et ikke ringe Offer af en saa lille Kreds.

For at skaffe fornøden Tilslutning til en Fest i denne Anledning, havde man slaaet sig sammen med de stedlige Bryggeriarbejdere og Savværksarbejdere, der ligeledes hver for sig havde anskaffet en ny Fane, og det hele formede sig da ogsaa til en smuk og stemningsfuld Fest, under Ledelse af Formanden for vor Klub, Maskinarbejder Kaj Henningsen.

Vort Forbunds Formand var efter Indbydelse til Stede og talte for de smukke røde Faner, samt for en god Forstaaelse mellem de forskellige Fag indbyrdes, der ikke bør forglemme, at de alle tilhører *en* Stand og *et* Arbejderparti.

Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

Kolleger!

Det bekendtgøres herved, at der paa Afd. 1's Kontor hver Mandag og Lørdag fra 6—9 Aften modtages Tegning af Forsikringer i Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

Da dette Selskab er stiftet ved Tilskud fra Sygekasserne og Fagforeningerne for at skaffe en god og billig Folkeforsikring, anbefaler jeg herved de af mine Kolleger,

der ønsker at livsforsikre sig, at lade sig forsikre i dette Selskab.

Fordelene ved at forsikre sig i dette er mange, først dette, at saa snart Forsikringen er tegnet, træder den straks i Kraft i sit fulde Omfang, hvad den ikke gør i andre Folkeforsikringer. Dernæst, at den er genforsikret i Statsanstalten for Livsforsikring, hvilket vil sige, at den danske Statskasse skulde gaa Fallit for at de Forsikrede ikke kunde faa deres Forsikring udbetalt. De Forsikrede ere delagtige i Statsanstaltens Bonusudbetaling i samme Udstrækning som Statsanstaltens egne Forsikringer.

Der er under visse Forhold en Restancefrist paa indtil 12 Maaneder.

Oprindeligt var der kun 3 Slags Forsikringer, nemlig Livsforsikring med Udbetaling ved Død, Forsikring med Udbetaling i levende Live og Kapitalforsikring (Børneforsikring, Konfirmation, Brudeudstyr osv.). Der er imidlertid kommen en Forsikring til, nemlig Forsikring for Personer uden Familie, disse kan for den samme Præmie sikre dem en større Udbetaling i levende Live, ved en forudbestemt Alder eller ved Død.

Alt i alt er Arbejdernes Livsforsikringsselskab det absolut bedste man kan forsikre sig i mod ugentlige Præmier, og da man som Medlem af vor Organisation har Part i Selskabet og som Følge deraf Fordel af dets Trivsel, henstiller jeg til alle mine Kolleger, naar de ønsker sig livsforsikret, da at lade sig forsikre i Arbejdernes Livsforsikringsselskab.

Alle Oplysninger gives og Tabeller udleveres gratis ovennævnte Tid og Sted.

Med kollegial Hilsen

Chr. Larsen.

Rørlæggerbranchen i Tyskland.

Rørlæggere og Hjælperne i Gas-, Vand- og Centralvarmebranchen i Berlin og Omegn beskæftigede sig paa et Møde den 27. Marts med Themaet: »En Konference over vor Stilling indenfor Rørlæggerbranchen i Tyskland«.

Kollega Wiesenthal indledede med omtrent følgende: Eftersom Hovedbestyrelsen har indvilliget i at indkalde til en Konference for samtlige Rørlæggere og Hjælpere i Tyskland er det nødvendigt, at Arbejderne indenfor disse Brancher med al Energi sørger for at deres Delegerede til denne Konference er i Besiddelse af fornødent Materiale Løn- og Arbejdsforhold vedrørende fra de forskellige Arbejdspladser — hvilke efter de foreliggende Oplysninger var højst forskellige, hvad de indsendte udfyldte Schemaer tydeligt udviste.

Arbejds-, Løn- og Organisationsforhold viser sig for enkelte Byers vedkommende under al Kritik, og her vil det blive de til Konferencen valgte Delegeredes Opgave at anvise Midler og Veje til at regulere Forholdene saaledes, at der kommer mere Plan og Ensartethed ind deri.

Forretningsføreren for Stettin og Omegn meddeler: Lønnen her for Rørlæggere svinger imellem 30—60 Pf. pr. Time og for Hjælperne mellem 25—35 Pf., Arbejdstiden an-

drager 10 à 11 Timer daglig. Rejsetillæg fra 1,50 til 2,50 Mk.

Under den paafølgende Diskussion oplystes det, at m. H. t. de anførte Lønsvingninger, da viste Lønnen sig lavest, hvor Mindretallet tilhørte Organisationen.

Endvidere oplystes, at Centralvarme-Montørerne i Hamborg—Altona den 1ste April d. A. med deres Firmaer var indgaaet paa en Overenskomst paa 3 Aar, hvorefter Arbejdstiden fastsattes til 9 Timer daglig med en Timeløn for Montører af 60 Pf. og for Hjælpemontører 50 Pf., ligesom der fastsattes et Tillæg af 5 Pf. pr. Time for alt Bygningsarbejde. Ved Montage udenfor Byen, der ikke varer længere end 7 Dage, betales pr. Dag 3 Mk., varer samme over 7 Dage betales 2,50 Mk. Overarbejde betales for de første 3 Timer med 25 pCt., for de efterfølgende og for Søndagsarbejde med 50 pCt., og for de tre høje Festedage samt Nytaarsdag betales 100 pCt.

Ligeledes anførtes, at Lønnen for Gas- og Vandarbejdere andrager 60 Pf. pr. Time. Arbejdstiden svinger efter Aars- tidene, men dog aldrig over 9 Timer pr. Dag.

I alle indkomne Beretninger udtales Ønsket om en Konference hvorved det muligen vil kunne lykkes at tilvejebringe en Ordning, som vil bringe mere stabile og ensartede Forhold ind i Faget.

Konflikt i Aalborg.

Der er Konflikt hos Fabrikant Buaas i Aalborg, og Anledningen hertil er, at Hr. Buaas dikterede sine Svende paa »den nye Fabrik« nogle Dages »Karantæne«, fordi de havde holdt Fyraften Kl. 4 Paaskelørdag, hvorom der dog først var sket Henvendelse gennem Tillidsmanden paa loyal Vis til Hr. Buaas.

Resultatet har imidlertid været, at Arbejderne ikke vendte tilbage, da »Karantænen« var forbi; thi det hele har fornet sig som et Angreb paa vor Organisation. Hr. Buaas har nu i snart et Aar haft et Treklover af saakaldte uorganiserede, og disse har, dels enkeltvis, dels samlede, angrebet vor stedlige Afdeling og dens ledende Mænd paa en højst uforsømmet Maade, saavel i den stedlige Arbejdsgiverpresse som paa selve Arbejdspladsen og i Arbejdstiden. Alt dette har aabenbart glædet Hr. Buaas i høj Grad, hvilket han ikke altid har formaaet at skjule.

Tillidsmandsinstitutionen.

Det hændte for nylig paa et Værksted i en Provinsby, at en Værkstedsformand afskedigede Tillidsmanden sammen med flere Arbejdere. Vore Medlemmer mente — og vistnok havde de i nogen Grad Ret heri — at Afskedigelserne skete for at dække over Forsøg paa at reducere Akkordpriser.

Der klagedes nu over Tillidsmandens Afskedigelse, der var et Brud paa Januar-Overenskomsten, men ved en nærmere Undersøgelse viste det sig, at vedkommende Tillidsmands Valg slet ikke var anmeldt til Organisationerne.

Dette er selvfølgelig i høj Grad uheldigt, og det bør indskærpes, at vore Afdelinger nøje bør paase, dels at de fornødne Valg i Henhold til Januar-Overenskomsten finder Sted, dels at de anmeldes paa behørig Maade til Hovedkontoret.

Maskinisteksaminerne.

Da det har vist sig at der, til Gene for Maskinarbejdere, som ønsker at uddanne sig til Maskinister, klæber forskellige Ulemper ved den nuværende Ordning af Maskinistundervisningen i København, har Bestyrelserne for de to herværende Skoler, for at raade Bod paa disse Ulemper, vedtaget at regulere Fordelingen af Elevantallet saavel i Skolerne som i Klasserne, af hvilken Grund vore Medlemmer af Dags- og Fagpressen vil se at Skolerne fra dette Semesters Begyndelse avterter i Fællesskab og derefter efter forudgaaet Overenskomst foretager ovennævnte Regulering.

Otto Smith.

Hærdning af Støbejern.

Vil man give Støbejern en overfladisk Hærdning, en Forstaalning, saa bruger man hertil Substanser, der i Varmen afgiver Ilt, som forbrænder Kulstoffet i Støbejernet. Hertil tjener Jernoksyd med Hammerskæl, Rødjernsten og desuden Zinkoksyd eller Brunsten. Man omgiver den Del, der skal forstaales, med et Pulver af disse Substanser, og gløder det derefter ligesom ved Cementering eller Temperering. De Dele, der ikke skulle være haarde, maa bestryges med Ler, for at de ikke skulle komme i Berøring med Pulveret. Glødningen tager lang Tid og fordrer megen Erfaring. Vil man hærdne Tænderne paa f. Eks. et Pahlhjul, saa stikker man det paa en Stang Rundjern og stikker det i Ilden, til det er rødglødende, og dypper det saa langt ned i en mættet Kogesaltopløsning, at kun Tænderne ere nede deri. Hjulet drejes nu hurtigt rundt deri, saa at alle Tænderne komme i Berøring med Kogsaltopløsningen. I Stedet for Kogsaltopløsningen kan man ogsaa anvende Vand, hvortil er sat 10 pCt. Svovlsyre og 1—2 pCt. Salpetersyre. Jernet faar herved en temmelig betydelig Haardhed, men bliver samtidig skørt. Brudfladen vil vise fine Korn og en lys Farve.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

• Nr. 9456. M. Ovesen (Randers Afdl.)

Nr. 9953, Rathleff og 12696, L. Larsen, har atter fundet deres Bøger.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er nedenstaaende Medlem optaget blandt slettede Medlemmer:

Idet vi herved retter Fejltagelsen, beder vi det paa-gældende Medlem undskyldte.

Nr. 11074. F. Sørensen.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 9558. Jakob Jensen.
- » 5209. R. Larsen.
- » 3935. Carl Mikkelsen.
- » 8696. M. Mølbach.
- » 14216. A. Rasmussen.
- » 11074. F. Sørensen.

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorér.

- Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Priorgade 11, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Maskinarb. O. E. Hansen, Nørrevoldgade 40 b³.
 Udbetaling til Rejsende 6—7 Aften.
 Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12—12¹/₂, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Maskinarb. H. P. Christensen, Villakvarteret. Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II. 12¹/₂—1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Chr. Hansensvej 2. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem«. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Søgnedags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejtstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksvej 13 b c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Naksø, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkervendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.

- Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ringsted, Maskinarb. K. Henningsen, Nørreg. 48. Ingen Udbet.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften, Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Askløf, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling 7—8 Aften.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Brogade 178. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
 Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Maskinisteksaminerne.

Nye Kursus til 1ste og 2den Afd. samt Tillægsprøven i Elektroteknik begynder først i Mai. Indmeldelse og alle Oplysninger ved Henvendelse til de statsunderstøttede Læreanstalter:

Maskinistkolen,	Teknisk Akademi,
Nørrebrogade 13.	St. Pederstræde 3.
N.	K.
Kontortid 6—8 Eftm.	

Statsunderstøttelse til uformuende Maskinister.

Uformuende Maskinister, der have be-
 staet eller forberede sig til 1ste eller 2den
 Afdeling af Maskinisteksamen samt til Tillægs-
 prøven i Elektroteknik og som ønske Under-
 støttelse af Statskassen, kunne derom ansøge
 Marineministeriet.

Ansøgningen, hvortil benyttes en Blanket,
 som kan faas hos Bestyreren af vedkommende
 Maskinistkursus, indsendes senest den 20. Mai
 d. A. til undertegnede Formand i Maskinist-
 eksamens-Kommissionen.

Orlogsværfttet, København C., den 14de
 April 1904.

A. H. M. Rasmussen,
 Underdirektør ved Orlogsværfttet

Redigeret af *J. A. Hansen.*
 Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 7.

Mai 1904.

16. Aargang.

Udviklingen og den overstaaede „Lock-out i Jernindustrien“.

Vore Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien synes altid at have overordentlig svært ved at vise Maadehold i deres Optraeden under Konflikter. Dette er traadt stærkt frem for nylig, saavel under vor Konflikt i Aalborg, som under Smeder-konflikten i Helsingør. Vi for vort Vedkommende truedes med Sagsanlæg og Smederne med Lock-out.

Denne Mangel paa Maadehold fra Arbejdsgivernes Side ytrer sig isørigt stadig paa forskellige Omraader. I 1899 naaede Arbejdsgivernes rent blinde Raseri mod Arbejderne vel nok sit Kulminationspunkt under den store Lock-out. Beskyldninger imod Arbejderne for „Dovenskab“, „Drunkenskab“ og „Anmasselse“ svirrede i Luften, ndraabtes af Talere og gentoges af Arbejdsgiverpressen, saa længe til Historierne optoges af de lurende Kapitalister i Udlandet, der kun onskede at erobre saa meget som muligt af den Produktion, der hidtil foregik her i Landet. — Da maatte fornuftige Folk, iblandt dem der udnytter vor nationale Arbejdsraft, til at tage Skeen i en anden Haand; Reklamer, der udsendtes fra forskellige Forretninger kort efter Lock-outen, maatte til at stemple det som „uhørt frækhed“, naar udenlandske Fabrikanter vilde bilde os ind her i Landet, at vore Arbejdere ikke fuldt ud stod paa Højde med Udlandets.

Raabet om „Arbejdernes Uduelighed“ forstummede saa godt som helt, ja for ikke ret længe siden udtalte en Direktør for et af vore større Aktieselskaber sig ved en Banket, hvor en stor Del Arbejdere var til Stede, saaledes, at han stemplede al Tale om, at de engelske Arbejdere skulde være dygtigere end

de danske, som rent Tomfens. Arbejdsgiverne i Jernindustrien har aabenbart for længe siden erkendt, at man var gaaet for vidt.

Men hvad er der saa ikke gjort i en Række af vore større Fabrikker, for at „stramme Disciplinen“ og for stadig at stille større Krav til den enkelte Arbejders Udværvne? Selv det Udvalg, som sidste Vinter var nedsat paa Rigsdagen om det berømte Pryglelovsforslag, taler om: „De forøgede Krav til fagdygtighed og Flid, som Kampen for Tilværelsen efterhaanden stiller“. Dette taler man om i Forbindelse med den Samfundsfare, der faktisk ligger deri, at et stedse større Antal Individer i Byerne synes at sly det regelmæssige Arbejde; men Konklusionen synes altsaa at være: Prygl til dem, der ikke vil arbejde. Og saaledes tænker sikkert mangen bonneret Arbejdsgiver sig et industrielt Eldorado.

Det turde imidlertid blive farligt for Arbejdsgiverne at tro, at de ad denne Vej naar det forjættede Land. Vor Organisations Ledelse har maattet indrømme, at en vis Grad af Disciplin under Arbejdet, navnlig paa de større Værksteder og store Fabrikker er nødvendig, og man har fundet sig i „Kontrol-Urene“ og erkendt Nødvendigheden af at møde paa Arbejdet i rette Tid; men Arbejdsgiverne har haft svært ved at holde Maade; thi paa enkelte Steder tør Arbejderen næppe forrette sin Nødterst, uden at „spørge Kontrol-Uret“. Vore Arbejdsgivere bør erindre, at naar det er muligt at opretholde en vis Disciplin indenfor Hæren, saa er det fordi Soldaten betragter Tjenestetiden som et kun forbigaaende Onde; men vil man forsøge at

etablere Soldater- eller Fængselsdisciplin paa Fabrikkerne, saa vil der meget hurtigt danne sig en Reaktion derimod, som man da vil indse burde være undgaaet.

Og nu vore sidste faglige Konflikter i Horsens (i Fjor Efteraar) og i Aalborg (nu i Foraaret). Ved disse bruger man officielt Voldgiftsreglernes § 13, der fastslaar, at der skal føres Forhandling mellem Organisationerne, forinden Strejke maa etableres. Dette Princip afgjordes ved Lock-outen i vort Fag i 1897, og selvfølgelig er det aldrig faldet os ind at ville tilføje denne Bestemmelse; men saadant kan der da ikke heller være Tale om i noget af de to Tilfælde. Spørgsmaalet vendes nu tilsyneladende ganske paa Hovedet, idet § 13 synes at skulle fortolkes saaledes, at den tvinger Arbejderne til at finde sig i et hvilket som helst Overgreb fra den enkelte Arbejdsgivers Side uden at kny. Med andre Ord: Arbejdsgiveren skal kunne gøre hvad han vil, uden at gaa til sin Organisation, medens Arbejderen er bunden. Men en saadan Fortolkning vil ikke holde. Vi ere vant med at riposere og forsvare os, og deres Løben til Domstolene turde ende i en Fiasko for dem. Vi kunde nævne en Række af Exempler endnu paa denne Mangel paa Maadehold, der staar som en skændende Protest imod deres egen Presfes daglige Beskyldninger i samme Retning overfor Arbejderne; men vi vil slutte her med at udtale vor Tvivl om, at en Lock-out-Trusel nu var paa sin Plads overfor Snedkerne — eller et Sagsanlæg over os — som Led i Fabrikanternes iøvrigt naturlige Bestræbelser for at faa indført faste „Regler for Behandlingen af faglig Strid“. — Vi tror ikke, at det var rigtigt flogt af Fabrikanterne.

Fra vort svenske Broderforbunds Kongres.

Som vi skrev i en Artikel om den ekstraordinære Kongres i Sverrig, i forrige Nr. af Bladet, vilde vi komme tilbage til en nærmere Omtale af de ved denne Lejlighed truffne vigtige Beslutninger, og vi skulle her begynde med en Omtale af Overenskomsten mellem de indenfor den svenske Jernindustri bestaaende Fagforbund og den paagældende Arbejdsgiver-Organisation:

Hvad der først falder i Øjnene ved Gennemlæsning af det Eksemplar af Overenskomsten, som vi har liggende for os, og som altsaa i uforandret Skikkelse vedtoges af Metalarbejderforbundets Kongres, er, at selve Forslaget til Overenskomsten er paategnet Navnene paa saavel Formanden for den svenske Landsorganisation (samvirk. Fagforb.) som Formændene for de fire Arbejderforbund indenfor Jernindustrien: Metalarbejdere, Formere, Snedkere og Arbejdsmænd. Disse fem har sammen med fem Arbejdsgivere og en Sekretær ud-

arbejdet Overenskomsten. Man vil saaledes kunne forstaa, at der lægges an paa fra begge Sider, straks at faa vedtaget de samme Regler for alle Fag, medens man her hos os, baade i 1900 og 1902, paa Grund af de særlige Organisationsforhold, kun kunde slutte en Overenskomst for Smedene alene, hvilken naturligvis senere havde svært ved at vinde Anerkendelse af de Fag, der ikke havde været med ved Udarbejdelsen.

Her har Udvalget først udarbejdet et Forslag, som dernæst sendtes ud til de interesserede Organisationers Behandling og Erklæring, hvorefter Udvalget paany traadte sammen til en Række Møder, hvor det endelige Forslag formedes saaledes, at de enkelte Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer kun kunde helt vedtage eller forkaste samme. —

Vi skulle nu omtale de enkelte Paragrafer:

§ 1 omhandler Valg af en Tillidsmand (Platsförtroende-mand), saa omtrent paa samme Maade som hos os, kun synes man ikke at have saa stærkt præciseret som vi, at Arbejdsgiveren skal have »tvingende Grunde« for at afskedige ham. Man er bleven staaende ved at slaa fast, at Tillidsmanden ikke kan afskediges for sin Optræden som saadan.

§ 2 giver Arbejdsgiveren en Ret til at fremsætte Klage over Valg af Tillidsmænd, og paalægger Arbejder-Organisationen til en vis Grad at tage Hensyn hertil. Væsentligt som hos os.

§ 3 siger, at naar der opstaar Strid paa en Arbejdsplads, skal denne søges bilagt ved Forhandling mellem Tillidsmanden og Arbejdsgiveren.

§ 4 siger, at hvis der, i Anledning af et fremsat Andragende (Fordring om man vil) eller Strid om Forstaaelse af Overenskomster, ikke naas Enighed, skal Sagen om den ene Part fordrer saadant, indberettes skriftligt til begge Parter Organisation.

§ 5 omhandler Tillidsmandens Pligt til, inden Forløbet af et vist Antal Dage at indberette Sagen til sin Organisation, hvis han da ønsker Sagen forfulgt, samt noget lignende for Arbejdsgiveren. Sager, som ikke behandles indenfor den fastsatte Tid, betragtes som bortfaldne, med mindre begge Parter ønsker samme forfulgt.

§ 6 indeholder, foruden nogle Detailler, Bestemmelse om, at Mæglingsmøde, paa Anfordring, skal afholdes indenfor en Frist af 8 Dage, (hos os gælder som bekendt 5 Dage som Maksimum for Provinsfabrikantene). Dette har maaske sin Berettigelse i Landets større Udstrækning. Iøvrigt forudsætter denne Paragraf Mæglingsmøder i Sager, hvori flere Fagforbund ere interesserede og hvor der som Følge heraf kan møde flere Mæglingsmænd fra hver Side.

§ 7 omhandler det Tilfælde, hvor den ene Part udebliver fra Mæglingsmødet gentagne Gange, trods lovlig Tilsigelse. I saa Fald betragtes Sagen fra hans Side som frafaldet og den vil, for hans Vedkommende, hvis Modparten ønsker det, være at forhandle mellem Fagets Hovedbestyrelse og »Verkstadsforeningen« Overbestyrelse. Mæglingsmødernes Forhandlinger skulde være tilendebagte senest 8 Dage efter, at det første Møde er afholdt, og Resultatet skal i alle Tilfælde indberettes til Organisationerne.

Derefter følger et Afsnit, der er betitlet »Forhandling mellem Sverrigs Verkstedsforening og vedkommende Fagforbund.«

§ 8 omhandler dernæst, hvorledes Sager, der ikke forliges ved Mægling, skulde indbringes for Bestyrelserne, der paa hver sin Side udpeger 3 Delegerede for det enkelte Tilfælde, til at fore Forhandlingerne. Naar Parterne kunne enes derom, kan de Delegeredes Antal dog foroges til 5 fra hver Side, og naar den ene Part ytrer Ønske derom, kan endvidere »en udenfor Organisationerne staaende Person udses til at lede Forhandlingerne«.

Saadanne Sager, som berører Principspørgsmaal, eller som ere almindelige for Arbejderne paa flere Værksteder, gaar straks, uden Mægling, til Forhandling, i Henhold til denne Paragraf.

»Voldgift«.

§ 9. Herom hedder det, at naar Forlig ikke har kunnet opnaas ved Forhandling i Overensstemmelse med § 8, og Sagen angaar »Fortolkning af trufne Aftaler, Overenskomst, Forlig eller afsagt Voldgiftsdom«, skal denne, naar det forlanges af den ene Part, henvises til Voldgift. Til denne vælger hver af Organisationernes Styrelse to Mand, der i Forening vælger »en femte«, hvis Stemme, i Tilfælde af Stemmelighed, er den afgørende.

Kan Parterne ikke enes om Valg af Formand (»Ordförande«), udpeges han af en Komité, hvorom der tales i § 12.

Formanden skal fremskaffe en Dom senest 20 Dage efter, at den ene af Parterne overfor den anden har forlangt Sagen henvist til Voldgift

»Beslutning om Arbejdsstandsning«.

§ 10 bestemmer, at forinden Sager eller Stridigheder ere behandlede i Overensstemmelse med ovenomtalte Bestemmelser, maa der ikke etableres Arbejdsstandsning. Saadan Beslutning maa ikke heller fattes senere end 6 Uger efter at Forhandling om Sagen er afsluttet, og Beslutning herom skal straks tilstilles Modparten. Arbejdsstandsningen maa ikke iværksættes tidligere end 4 eller senere end 14 Dage fra den Dag, da Meddelelse derom er tilstillet Arbejdsgiverne.

»Fornytt Fremstilling« (Andragende).

§ 11 bestemmer, at naar Behandling af Andragender, Principspørgsmaal eller andre Anliggender i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser har fundet Sted, uden at Striden dermed er afgjort, saa maa der ikke, undtagen i det Tilfælde, som § 12 forudsætter, paany klages i samme Anliggende, i Henhold til nærværende Overenskomst, forinden der er gaaet 6 Maaneder fra de om Sagen først førte Forhandling.

»Den saakaldte permanente Komité«.

§ 12 lyder i det væsentlige som følger:

»Overbestyrelsen for Sverrigs Værkstedforening paa den ene Side og Hovedbestyrelsen for undertegnede Fagforbund paa den anden Side, udpeger hver 5 Delegerede og 2 Suppleanter i en saakaldt permanent Komité, som under Forsæde af en udenfor Organisationerne af de Kommitterede udset Formand, dels har at udpege Voldgiftsmand i Tilfælde af Stemmelighed, som § 9 forudsætter, dels at foranstalte Udredning af saadanne Spørgsmaal, som ved Meningsforskelligheder mellem Organisationerne maatte blive henvist til

Komitéen. Endvidere skal Komitéen ogsaa i andet Fald udtale sig om Maaden, hvorpaa en Strid skal søges løst, ligesom den har Ret til at foreslaa en Sag afgjort ved Voldgift.

Parterne have at forkaste eller vedtage saadanne af den permanente Komité fremsatte Forslag, samt i sidstnævnte Fald at afgive Erklæring om, at de underkaste sig Voldgiftens eller en paa anden Maade truffen Afgørelse«.

§ 13 bestemmer, at »under raadende Arbejdsstandsning skal den permanente Komité træde sammen en Gang hver Maaned — eller saa ofte Formanden finder det nødvendigt — for at raadslaa om de Foranstaltninger, som eventuelt kunne synes formaalstjenligt at vedtage til Stridens Bilæggelse«.

»Betaling af Omkostninger«.

§ 14 »De Omkostninger, som foranlediges ved Sagens Behandling, bestrides af vedkommende Organisation efter egen Bestemmelse. Omkostninger ved udenfor Organisationerne staaende Personers Medvirken, samt Omkostninger, som anses for fælles, paalignes Værkstedforeningen og vedkommende Fagforbund med Halvdelen hver«.

»Tiden for Overenskomstens Varighed«.

§ 15. Overenskomsten er gældende til den første Juli 1906, og den gælder fremdeles for et Aar ad Gangen, med mindre skriftlig Opsigelse er sket med 6 Maaneders Varsel, for Tiden for Overenskomstens Udløb.

(Fortsættes.)

* * *

NB. De Fagfæller, som har Interesse af at have en fuldstændig Oversigt over de for vort Fag i Sverrig gældende Overenskomster og Vedtægter, bedes opbevare nærværende og efterfølgende Numre, i hvilke dette Forhold vil blive belyst.

Brev fra Amerika.

Naar Vinteren er gaaet til Hvile, og der kommer Grøde i Luften, tænker mange: »Nu er det Tid at rejse til det forjættede Land«. Og de har Ret. Foraaret er den bedste Tid til at udvandre. Derefter kommer Sommeren. I det tidlige Efteraar gaar det ogsaa; men om Vinteren skal jeg ikke raade nogen at tage hertil.

Det forjættede Land! Ja hvorfor ikke? For manges Bevidsthed, særlig unge Enthusiaster, saavel Mænd som Kvinder, er Amerika ligesom en Oase i Ørkenen. De høje Lønninger vinker og forlækker. For dem som slider Aar ud og Aar ind i de hjemlige Trædemøller og hvis Indtægter og Udgifter saa temmeligt gaar lige op, for deres Fantasi har den amerikanske Dollars ofte en stor Tiltrækningskraft. »Ja hvis jeg bare havde Pengene, saa rejste jeg straks derover«. — »Derovre tjener man lige saa mange Dollars som her Kroner«. Saadanne og lignende Udtalelser høres tit hjemme. Men Folk tænker ikke over at Dollaren ikke har den Værdi hertillands som hjemme omsat i Kroner.

De fede, blomstrende Aar, som har hersket herovre fra ca. 1898 at regne, er saa temmelig forbi nu. For Landvæsenets Vedkommende er det stadig godt endnu; men Krisen i Jernindustrien er begyndt, og der er ingen Udsigt til at Bedring vil indtræde i de kommende Aar — tværtimod.

Jeg vil ikke gaa ind paa Aarsagerne til Nedgangen; men det er jo hertilands det samme som overalt i Verden under det nuværende slette Produktionssystem og sagt med faa Ord: »Overproduktion, Overspekulation og Ovevkapitalisation«. Her er vi og stejler haabløse i Moradset. Vi er ikke kommen saa dybt ned i Mudderet endnu; vi sticker endnu ikke til Bæltstedet og gør fortvivlede Anstrengelser for at slippe fri. Men hvem ved hvorledes det vil gaa i den nærmeste Fremtid; foreløbig er det umuligt at sige noget bestemt derom.

For New-Yorks Vedkommende skulde der efter Bladenes Meddelelser fra sidste Uge være ca. 150,000 Arbejdsløse i alle Fag, Arbejdsmændene medregnet. Det er imidlertid ikke ganske saa slemt som det ved første Øjekast ser ud til. Thi der er i de store amerikanske Byer faktisk altid en Masse saakaldte »Loafere«, som driver omkring uden at bestille synderligt og som leve fra Haanden og til Munden. De mange Polakker og Slovakker og Italienerne som leve af et tilfældigt »job« gør ikke vor Nation nogen synderlig Konkurrence og allermindst i Smede- og Maskinfaget.

Lønningerne i New-York city og Brooklyn er meget forskellige i vort Fag. Kommer en »Gron« hertil hjemme fra, som hverken kan tale eller forstaa engelsk eller tysk, saa maa betreffende være glad, hvis han kan erholde Arbejde til ca. 11—12 Doll. om Ugen. Men forresten er Gennemsnitslønnen ca. 25—27 Ct. i Timen, og der er mange som fortjener 30—33, ja op til 40 Ct. i Timen. Det afhænger for en stor Del af hvad Vedkommende kan bestille; thi en »Standardløn«, som i England, gives i Amerika ikke.

New-York—Brooklyn er naturligvis den mest civiliserede og behageligste Plads at leve paa af de store Byer i de forenede Stater. Er man lidt kendt, saa kan man leve fuldstændigt ligesom i Danmark. Her findes danske og skandinaviske Restaurationer og danske Kirker og Missionshuse, hvor man kan bo privat. Saa vidt jeg ved er der to Missionshuse, et i Brooklyn, som jeg har besøgt, og et andet i New-York. De er ikke at forveksle med simple Herberger — langtfra. Man kan bo og leve godt der for ca. 5 Doll. ugentlig og faar god dansk Mad. Værelse alene koster ca. 1½ Doll. ugentlig, og man bliver ikke »trukket op«, hvad der er af Vigtighed for en Nyankommen, som ikke forstaa engelsk. Mange Danske, som staa i Arbejde i New-York, bor stadig i disse Missionshuse, fordi de faar en god Behandling.

Philadelphia er langtfra saa smuk og godt vedligeholdt som New-York! Ogsaa her findes mange Skandinaver, men mange af dem gør ikke langt Ophold i »Kvækerbyen«, thi den er uinteressant og kedelig, som alle Byer i det fromme Pennsylvaniaen. Søndagen helligholdes strengt i denne Stat. Værtshusene er ogsaa lukkede hele Søndagen i New-York — ialtfald for Synets Skyld. — Men man kan dog gaa ind ad Bagdøren i den By og faa sig et Glas Øl, hvor man ønsker. Anderledes ser det ud i Pennsylvaniaen. Naa, i Philadelphia er der mange og store Fabriker, »Skibsyrders«, Lokomotivværksteder etc.; men Lønnen siges at være lidt lavere end som i New-York.

Pittsburg i Pennsylvaniaen ligger nær ved Staten Ohio. Jeg har nu levet i over et Aar i »the smoky city«, Rogbyen, som Amerikanerne kalder den. Jeg skal udstede Byen og Omegnen det Skudsmaal, at det er et af de smudsigste og hæsligste Opholdssteder man kan tænke sig. Klimaet er usundt og Temperaturen veksler meget. Huslejen er meget høj, Levemaaden er ualmindelig sløj og under al Kritik, slet er saavel Fødevarerne som Tilberedningen. Danskere er her sikkert meget faa af; thi hvem af vore Landsmænd skotter vel om at opholde sig paa en saa modbydelig Plads i Længden. Her er meget store Fabriker og Verdens største Staalværker findes i Omegnen (Carnegie).

Gennemsnitsbetalingen for Maskinarbejdere er 30 Ct. i Timen. Den er højere her i Pittsburg end som i alle andre Byer i hele den østlige Part af Amerika.

Men her er som paa de fleste andre Steder meget daarligt med Arbejde for Tiden. Og ikke alene det, men her er overfyldt med Folk tillige. Her vrimler med Ungarer,

Polakker og Tyskere, som naturligvis arbejder for mindre Løn; thi den Slags Folk er ikke til at have i Organisation. Da her som sagt er dyrt at leve og Byen og Omegnen er fuld af Kæltringer, som overfalder Folk ved højlys Dag og lever paa Rov og Plyndring, naar de kan se deres Snit, saa er det jo en Plads som Skandinaverne helst skal undgaa ialtfald i Begyndelsen af deres Løbebane i Amerika.

Maskinarbejderunionen er i forskellige Byer meget stærk, særlig i Chicago, hvor der ifjor fandt ikke mindre end 243 Strejker Sted i alle Fag. Men i Chicago er det ogsaa meget daarligt nu. Lønreduktioner har fundet Sted paa mange Maskinværksteder i denne By i Løbet af Vinteren. Unionen protesterer ofte derimod, men uden Resultat, saa som der er betydelig Mangel paa Arbejde og Ordre indløber her sparsomt.

Beretningen over Arbejdsmarkedet i Vesten lyder bedre. Derved maa nærmest forstaaes for de mindre Byers Vedkommende. Thi i alle de større Byer, saasom Denver, St. Francisco, Detroit, St. Paul o. s. v. — hvilke vi jo alle kender af Navn hjemmefra — overstiger Efterspørgslen efter Arbejde Tilbudet ganske betydeligt.

Nu kan Fabrikterne faa ti Mand for en, naar de har Pladser at besætte. For to Aar, nej! blot for et Aar siden var det anderledes. Krisen er overalt i fuld Anmarsch og »Krakket« kan ikke udeblive. Det vil komme, saa sandt som det kom efter Udstillingen i Chicago i 1893. Hvem, der har opholdt sig længere Tid herovre og vil paastaa det modsatte, maa være blind. Jeg skriver ikke dette for at advare Folk fra at rejse til Amerika. Thi en kan jo have Held, hvor en anden har Uheld. Men hvad jeg anfører er Fakta, som jeg tildels har fra de maanedlige Beretninger igennem vor Organisation og dels igennem hvad jeg er bleven fortalt fra Folk, som have rejst omkring i flere Uger uden at kunne finde Arbejde.

En Ting maa vi ikke forglemme, og det er, at naar en Dansker kommer hertil med kun sit Modersmaal og de foreskrevne 30 Doll. i Lommen, saa er han tvungen til at opholde sig i Havnebyerne og tage det første det bedste Arbejde han kan faa — bare for at friste Livet. — Han kan ikke straks efter Ankomsten rejse til Vesten; thi saa gaar hans Kontanter til Billetten alene, og han er desuden ikke sikker paa at finde Beskæftigelse netop paa den Plads hvor han er tilraadet at tage hen. Saa han maa være godt forsynet med Penge, hvis han reflekterer paa de vestlige Stater, og en Ting til — engelsk maa han kunne. Thi ellers finder han megen Modgang, og ofte kan det hænde, at han bliver tvungen til at hugge Sten ved Landvejen eller maa arbejde som Tjenestekarl hos Farmerne for ikke at dø af Sult, istedetfor at arbejde ved sit Haandværk. For ude i Vesten faar han ikke let Lejlighed til at begynde paa de mindre Værksteder, hvor der betales godt, hvis han ikke forstaa Landets Sprog.

Amerikanerne er nemlig nogle sære Mennesker; thi de har ikke megen Taalmodighed og mindst overfor en Fremmed, som de ikke kan tale med. Ofte tager de Folk i Arbejde om Formiddagen og afskediger dem om Eftermiddagen efter faa Timers »Forsøg«. Der findes i hele den civiliserede Verden ingen som kan maale sig med Amerikanerne i Hensynsløshed og Egennytte og Hjærteløshed. De have ingen Idealer, hele deres Tilværelse drejer sig kun om at tjene Penge paa andres Bekostning. Dog disse Betragtninger vilde føre mig for vidt, hvis jeg skulde føre dem ud i Detailler. Det er tilstrækkeligt at anføre, at Amerikanerne er os Europæere ulige i de fleste Henseender, og naar vi opholder os imellem dem, saa maa vi jo desværre regne med dem, som de er. De ser i deres Overmod ned paa os og foragter os som en »ringere Race«. Derfor kan der fra vor Side ej heller være Tale om Tilslutning eller Venskab med disse Mennesker. Disse kristelige Hyæners Gud er Mammon. Deres fornemste Beskæftigelse er at skære en bred Rem af en anden Mands Ryg saavel i stort som i smaat, og derfor gør en Udlanding klogest i at holde sig for sig selv saa meget som muligt og omgive sig med en Mur af Mistro; thi det svarer Regning hertilands; derom

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
6708	K. Th. Andersen	København	19-12-81	Kbh. Afdl. 5	11-1-02	Kbh. Afdl. 5	9-1-04
10190	Carl Bardino	Raaby, Storehedinge	19-3-77	— 3	2-4-98	— 3	16-1-04
11957	Eduard Bjørn	København	9-9-84	— 5	10-10-03	— 5	26-12-03
12774	Gunder Niels Nicolaj Brøndum	—	12-7-70	— 1	16-1-04	— 1	6-2-04
7011	Christian Carl Christiansen	Eskebjerg pr. Kallundb.	5-6-75	Nykøbing S.	31-5-97	— 3	12-12-03
8576	Vilh. Marius Christensen	Nakskov	14-10-67	Kbh. Afdl. 1	30-12-01	—	14-11-03
228	Fridolin Vill. Clausen	København	4-8-83	—	21-4-03	—	13-2-04
819	S. C. Dick	—	17-2-70	—	6-7-01	—	6-2-04
5391	Axel Emil Frederiksen	Taarbæk	8-3-77	—	2-2-04	—	30-1-04
8408	Holger Frost	København	26-4-73	—	4-6-98	— 4	9-1-04
8257	Svend Carl Gustav Hallberg	—	1-10-82	—	6-6-02	— 1	13-2-04
10076	Andreas Jensen	Thustrup	12-8-84	Aarhus	10-11-03	Nyborg	26-12-03
10449	Lauritz Bach Jensen	Aarhus	6-4-82	—	12-1-01	Kbh. Afdl. 1	3-10-03
10993	L. P. F. Jensen	Helsingør	23-8-68	Kbh. Afdl. 5	29-10-98	Helsingør 2	9-1-04
11115	Jacob Otto Jensen	København	29-6-83	— 1	30-9-03	Kbh. Afdl. 1	30-1-04
5276	Th. Jensen	—	23-2-56	—	7-5-98	—	13-2-04
11347	Sverre Jensen	Christiania	4-7-80	—	25-4-03	—	13-2-04
1559	Ole Jensen	Rodstøfte, Egeberg Sogn	25-3-59	— 3	26-12-03	— 3	26-12-03
11721	Thomas Jepsen	Skibet Sogn	2-11-70	Vejle	1-4-01	Vejle	27-2-04
200	Rich. Arnold Ch. Jonassen	Helsingør	3-5-83	Kbh. Afdl. 1	9-5-03	Kbh. Afdl. 1	21-11-03
13610	Alfred Jørgensen	Hellerup	9-9-80	—	10-1-00	—	20-2-04
5142	I. I. H. Jørgensen	København	24-8-82	— 2	28-9-01	— 2	9-1-04
13102	Thomas Kappel	Holstebro	24-12-81	Holstebro	4-4-99	Varde	26-12-03
887	Lars P. Larsen	Skive	26-7-79	Kbh. Afdl. 1	15-6-01	Kbh. Afdl. 1	13-2-04
14440	Lauritz M. Larsen	Rudkøbing	29-3-81	— 2	7-7-00	— 2	26-12-03
3037	Anders Chr. Madsen	Espergærde	8-7-70	Helsingør	28-10-99	Helsingør 1	6-2-04
4853	Emil Maymann	Helsingør	15-12-75	— 1	13-4-00	—	5-12-03
5079	Alfred Chr. Mortensen	København	27-6-83	Kbh. Afdl. 3	16-5-03	Kbh. Afdl. 3	2-1-04
11633	I. P. Nielsen	Kynderløse, Roskilde	14-8-82	Holbæk	1-5-01	Kbh. Afdl. 1	6-2-04
617	Hans Nielsen	Haarby, Fyen	30-12-73	Kbh. Afdl. 1	28-10-01	—	13-2-04
12671	Søren Emil Edv. Nielsen	København	7-7-83	—	20-6-03	—	19-12-03
5412	Ole Peter Chr. Olesen	Ringkøbing	28-7-81	—	6-2-04	—	13-2-04
8930	C. Petersen	Horsens	1-3-75	—	4-3-03	—	6-2-04
12580	Carl Fr. Petersen	København	29-1-78	—	18-3-99	—	13-2-04
715	Th. Petersen	—	29-1-77	—	22-2-02	—	21-11-03
1354	Johannes Erik Martin Petersen	—	23-5-86	— 2	18-4-03	— 2	16-1-04
6444	Peter Petersen	Assens	7-1-84	—	9-1-03	—	23-1-04
11052	Jens Peter Laur. Rasmussen	København	1-4-84	— 1	18-4-03	— 1	6-2-04
2980	Søren Edv. Sørensen	Rødovre	27-4-82	Helsingør	16-9-01	— 1	13-2-04
1491	Hans Peter Sørensen	Tommestrup pr. Storeh.	3-2-82	Kbh. Afdl. 3	5-9-03	— 3	5-12-03
7043	Alfred Vilhelmsen	Taarbæk	29-3-71	—	17-10-98	—	20-2-04

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for Januar Kvartal 1904.

Indtægt.	Kr.		Øre	Udbetalt	Understøttelse	Kr.		Kr.	Øre
89140 solgte Mærker	22285	00		Udbetalt Understøttelse i Januar. à Kr. 2,00.	6610	00			
651 — — til hvilende Medlemsret	97	65		— i — à - 1,50.	12007	50			
6683 — Julemærker	5012	25		— i — à - 1,00.	5980	00			
Tilbagebetalt Understøttelse	62	00		— i Februar à - 2,00.	2966	00			
Strejkekassens Tilskud	31911	60		— i — à - 1,50.	6480	00			
				— i — à - 1,00.	10572	00			
				— i Marts à - 2,00.	1546	00			
				— i — à - 1,50.	3714	00			
				— i — à - 1,00.	9433	00			
				Kassens Tilskud til Administrationen	60	00			
Balance...	59368	50		Balance...	59368	50			

A. Johansen, Hovedkasserer.

kan jeg forsikre mine Læsere, hvor underligt det ogsaa lyder.

Forresten er de mange Fremmede, som have levet her i en Aarrække ofte ikke et Haar bedre end som Amerikanerne. Det synes som om Eksemplet smitter. Mange, deriblandt ogsaa Danske, sætte sig ligefrem en Ære i at efterabe Amerikanernes frastødende Væsen og pøbelagtige Manerer.

Forinden jeg slutter dette Brev vil jeg i Korthed omtale Maskinværkstederne. De meget store Fabriker kan man i dette saakaldte »frie« Land meget vel sammenligne med Tugthuse. Her findes en meget streng Arbejdsordning, ganske i Modsætning til den velbekendte kommunale Uorden, hvorpaa Gaderne i de fleste amerikanske Byer afgiver et slaaende Bevis — thi de blive kun sjældent fejlet og rensset. Naa, en saadan stor Fabrik, lad os sige 10,000 Mand, er inddelt i Sectioner A, B, C o. s. v. Hver af disse Sectioner er igen inddelt i Departementer. Hvert af disse Departementer er et Værksted for sig; men staar naturligvis i Forbindelse med alle de andre. Telefoner er anbragt i alle Værksteder, Tegnestuer og Kontorer, som paa den Maade underholde en nem Forbindelse med hverandre indbyrdes. Hvert Værksted har sin »Boss« (Formand) og Skriver. Selv om Bossen kun har 20 Mand under sig, saa bestiller han ikke synderligt andet end at løbe om fra Mand til Mand og se om enhver »gør sin Pligt«. Mange af dem er ækel raa og grove, særlig de tyske.

Hvis en Arbejder begaar en eller anden grov Forseelse, t. Eks. kommer i Skænderi med sine Kolleger, eller med Bossen, eller paa anden Maade gør sig umulig saa bliver der straks sendt Bud efter Fabrikpolitiet til at føre ham ud. Med en Arbejder bliver hertilands gjort kort Proces, eftersom han ikke er regnet for meget, mindre end som hjemme. Man kan jo faa nok af dem nu om Stunder. Fabrikpolitiet maa de store Firmaer naturligvis selv underholde. De kaldes ogsaa Pinkertons eller Watchmen og der findes en Masse af dem paa de store Værksteder og de har deres egen »Boss«. Nydelige Tilstande for et frit Land — ikke sandt! Men saadan er det nu. Amerika underholder mere hemmeligt og privat Politi end som noget andet Land, men her er jo ogsaa flere Slyngler at bevogte end som i hele Europa tilsammen.

Arbejdstiden er nu paa de fleste Steder reduceret til 54 Timer ugentlig. Som Regel er den fra 7 Morgen til 5 $\frac{1}{2}$ Eftm. med $\frac{3}{4}$ Time Middagspause og Lørdag fri fra Kl. 12 eller 1. Men Forkortelsen er ikke gaaet for sig uden Kamp og somme Fabrikanter har i den senere Tid forsøgt paa at indføre 60 Timers Arbejdstid igen, dog forhaabentlig vil det ikke lykkes dem.

Overarbejde bliver som Regel betalt med 50 %.

Til Slut vil jeg kun bemærke, at naar en Fagfælle kommer hertil og erholder et nogenlunde Arbejde, saa skal han i det mindste holde ud paa Værkstedet saa længe til han faar sparet et Par Hundrede Dollars sammen og lært Forholdene lidt at kende. Det kan han med Lethed bringe færdig i et Aar eller mindre. Thi intet er dummere end at rejse om fra By til By, for, som mange bilder sig ind, at komme derhen hvor »det er bedst«. Det er nemlig som man siger at flakke om uden Maal og Med. Thi hvor de højeste Lønninger bliver betalt, der kan man være sikker paa, at der er dyrt at leve, og særlig er Huslejen overordentlig høj. Ofte er Klimaet, særlig i Syden af de Forenede Stater, saa hedt for en Nordbo om Sommeren, at han ikke kan holde længe ud paa en saadan Plads, hvor der maaske bliver givet 4 Dollars om Dagen eller mere.

Næste Gang skal jeg bringe en kort Skildring af Maskinarbejdernes Union, en statistisk Rapport om Lønforholdene i forskellige Stater og mere.

Med Hilsen til alle Bladets Læsere og Fagfæller i Fædrelandet.

Niels Jensen.

East Pittsburg Pw., 17. April 1904.

Nye Priskuranter i Aarhus.

I Løbet af Foraaret er der ført Forhandling mellem Gas- og Vandmestrene paa den ene Side og et Udvalg bestaaende af Undertegnede og to ved Gas- og Vandarbejde beskæftigede Kolleger paa den anden Side. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at der tilvejebragtes en Priskurant, som med en lille Afvigelse paa enkelte Punkter er i nøje Overensstemmelse med den københavnske Priskurant for samme Arbejde.

Dette maa betragtes som et meget stort Fremskridt for Fagets Udøvere. Det er nemlig saaledes, at der aldrig har været nogen fast Priskurant i dette Fag, hvorfor Priserne hidtil har været meget forskellige. Ved den ny Priskurants Gennemførelse er Mestrene gaaet med til et Tillæg paa en betydelig Del af det mest gangbare Arbejde, ligesom man nu har fast Grund under Fødderne, saa at man altid kan beregne sit Arbejde, medens man tidligere var afhængig af en Mesters Skøn og hvorledes man forstod forud truffene Aftaler.

Den ny Priskurant er saa udspecificeret, at det nyeste Nyt, med Hensyn til W. C. m. m., er medtaget. Disse trykte Priskuranter vil saaledes være en god Vejledning for Fagets Udøvere, saaledes at ingen behøver at komme paa Kant med sin Mester ved Arbejdets Opmaaling og Udbetaling, den omfatter alt Arbejde, som for Tiden udføres indenfor Faget.

En anden Priskurant angaaende Centralvarmeanlæg er ligeledes gennemført, ved Forhandling med Fabrikant Carl H. Sørensen, Medindehaver af Firmaet Bruun & Sørensen. Ogsaa denne Priskurants Gennemførelse maa betragtes som et godt Fremskridt, dog har der her været noget af en Priskurant før, om end den var meget mangelfuld, medens den nye er meget mere specificeret, idet den indeholder alt til Faget henhørende Arbejde. Der er ogsaa paa flere Punkter sket en betydelig Forhøjelse. Lovrigt er det ogsaa her til dels den københavnske Priskurant, som er gennemført, med Undtagelse af Timelønnen, som vi ikke naaede højere op med end 36 Øre.

Alt i alt tror jeg vi kan være tilfredse med disse Fremskridt indenfor Faget.

F. F. Samuelson,

Formand for Aarhus Afdl.

Frederiksværk.

For blot en 5—6 Aar tilbage i Tiden havde vi endnu kun nogle ganske faa Medlemmer paa den Heegaardske Fabrik i Frederiksværk, og de Medlemmer der fandtes, stod i Afdelingen i Hillerød. Saa kom imidlertid Overenskomsten af Marts 1900 med dens Definition af Begrebet »faglærte« og »ikke faglærte« Arbejdere samt med Indførelsen af en Minimalløn, og da aabnedes endelig Øjnene paa nogle flere for det naturlige og rent ud nødvendige i at tilhøre en Fagorganisation.

Der oprettedes saa en Klub under Hovedforbundet, og denne arbejdede nu videre, indtil man for godt og vel et halvt Aar siden var naaet op over de 20 Medlemmer, der i Lovene forlanges for at kunne oprette Afdeling. Hovedbestyrelsen gav saa i September Maaned i Fjor Tilladelse til at danne Afdeling, og allerede den 1. Maj i Aar kunde denne nye Afdeling afsløre en smuk rød Fane med Fagets Insignier og Inskriptionen: «Gør din Pligt og kræve din Ret!».

Medlem af Hovedbestyrelsen, M. Kirketerp, var til Stede ved Fanefesten og talte om Fanens symbolske Betydning som Samlingsmærke, dels for de enkelte Sektioner indenfor vor store Organisation, dels som Samlingsmærke for den hele Arbejderstand. Endvidere talte Kirketerp om Organisationens Betydning for Arbejderne, baade enkeltvis og i Almindelighed, med særligt Henblik paa, hvilken Betydning Sammenslutningen havde haft paa vore Kollegers Forhold i Frederiksværk.

Midlerne til Fanen vare skaffede til Veje ved Afholdelse af en Fest, til hvilken der var ydet gratis Assistance fra forskellig Side.

Vort Forbund har nu en solid lille Sektion i Frederiksværk, der staar klar til Arbejde for de lokale Interesser og klar til at løfte i Flok til hele Fagets Bedste.

Vi ønsker Afdelingen til Lykke.

Fra Udlandet.

Strejke og Lock-out i Tyskland.

Arbejderne paa Kochschens Skibsværft i Lübeck er f. T. i Strejke, eller om man vil Lock-out. Aarsagen hertil er den, at Nitterne paa nævnte Værft er bleven anordnet et nyt Arbejdssystem, der væsentligst gik ud paa, at al Stilladsbygning og andre lignende forberedende Arbejder, der tidligere var betalt med Timeløn, nu skulde indgaa i den samlede Akkordbetaling.

I Begyndelsen af Aaret antoges, under en travl Reparationsperiode, ca. 50—60 nye Arbejdere til en lavere Løn end den almindelige Antagelsesløn. Ved den Sammenblanding af Arbejdere, som herved fandt Sted, kom den nyindrettede Lønningsmethode frem for Dagen, og Arbejderne besluttede da at fremsætte Krav om en ny Regulering af Akkordpriserne, samt at alle Stilladser bliver underkastet et sagkyndigt Syn, forinden de tages i Brug.

Yderligere fremsattes følgende Fordringer: 20 pCt. Tillæg til alle Akkorder, 25 pCt. Smudspenge for Reparationsarbejde, 50 pCt. Tillæg for alt Over- og Natarbejde, samt en garanteret Timeløn af 35 Pf.

Værftsdirektionen erklærede sig under Forhandlingerne villige til at opbygge alle Stilladser, samt at betale de forlangte 50 pCt. for Over- og Natarbejde, hvorimod den kun vilde give et Tillæg af 5 pCt. til de bestaaende Akkordpriser.

Disse Tilbud afviste Arbejderne under Henvisning til, at de ikke derved kom paa Højde med deres tidligere Fortjeneste. Eftersom de senere Forhandlinger blev resultatløse, besluttede Nitterne at strejke.

Nu bød Direktionen yderligere 5 pCt. Tillæg for Udearbejde og truede med, at forsaavidt Nitterne fastholdt Arbejdsnedlæggelsen, vilde alle Arbejderne paa Værftet blive udelukket.

En ny Forhandling, foranlediget af Fabriksinspektøren, forblev resultatløs, og Strejken som var erklæret den 15. April efterfulgtes af en Lock-out fra 21. April for et Antal Arbejdere af ca. 600.

Vi meddeler dette, for at de mange herværende arbejdsløse Skibssmede, der af og til rejser til Tyskland, kan tage sig i Ågt for Lübeck.

Kleinsmedestrejke og Lock-out i Budapest.

Kleinsmedene i Budapest har ifølge det sidste Aars heldige Konjunkturer i Faget besluttet at stille Fordringer om en almindelig Lønforbedring. Lønningerne varierede for de yngre Arbejdere mellem 1,60 til 2,20 Kr. pr. Dag (østrigsk Mønt). For ældre og mere selvstændige Arbejdere var Daglønnen i de fleste Tilfælde ikke mere end 2,40 til 3,50 Kr., kun Værkførere og Forarbejdere havde den Begunstigelse at kunne tjene lidt mere. Den daglige Arbejdstid androg gennemsnitlig 10 til 11 Timer. Dog forefaldt Overarbejde ret hyppigt.

Det er derfor ikke underligt, at Arbejderne ønskede disse Lønforhold forbedrede, og der stilledes følgende Krav:

En Minimalgeløn af 18 Kr. for unge Svende og 28 Kr. for de ældre. Arbejdstiden reduceres til 9 Timer daglig.

Disse Fordringer, som maa kaldes ret beskedne, blev tilstillet Mestrene; men trods flere Forhandlinger nægtede de at indgaa paa noget som helst. Svendene stod saaledes kun overfor Alternativet, enten at lade Fordringerne falde, eller at strejke derpaa. Det sidste vedtoges paa en den 21. Februar afholdt Generalforsamling.

Den 22. Februar nedlagdes Arbejdet paa 4 Værksteder af 199 Mand. Faa Dage efter besvarede Mestrene denne Arbejdsstandsning med at udelukke alle Kleinsmedene i Budapest, beroliget af, at Svendenes Organisation betragtedes som betydningsløs og uden Midler; men her forregnede de sig idet denne Manøvre bevirkede en Indsamlingslyst i alle større Byer i Ungarn til de Udelukkede, hvis Virkning endnu ikke tidligere har været kendt i Ungarn.

Resultatet udeblev heller ikke. En Del af de mindre kapitalstærke Mestre indgik paa Arbejdernes Fordringer og aabnede deres Værksteder. Dette fremkaldte hurtig Uenighed i Mestrenes Rækker, som resulterede i, at Lock-outen ophævedes lige for Paaske.

Svendene opnaaede da en Minimalløn for Udlærlinge af 2,60 Kr. og 4 Kr. for ældre selvstændige Arbejdere pr. Dag. Arbejdstiden ansattes fra 1. Juni til 9½ Time daglig og Overtimer betales med 50 pCt. Arbejderne forlangte yderligere Erstatning for det Tab, Lock-outen havde foraarsaget, hvilket ogsaa største Delen af Arbejderne erholdt.

Kleinsmedenes Organisation er grundet paa denne Konflikt vokset fra 800 til 1800 Medlemmer, og det er kun faa Svende, der nu staar udenfor Organisationen.

(→D. M. Z.)

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 463. A. Broen (Kbhvns. Afdl. 1)
 » 2208. Hans Jeppesen Stautz (Kbhvns. Afdl. 1)
 » 14548. Helmer Christensen (—)
 » 806. J. Løth (Kbhvns. Afdl. 1)
 » 1741. H. Hansen (— 4)
 » 1478. P. Nielsen (— 3)

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 13622. Georg Holger Andersen
 » 1837. V. E. C. Bay
 » 8106. Niels Hansen
 » 1129. J. Simonsen Jensen
 » 2461. Arthur Jørgensen
 » 11000. Ferd. Emil Martinsen
 » 11402. V. C. Nielsen
 » 281. Ivar Chr. Nielsen
 » 7476. A. P. Petersen
 » 124. Th. Sørensen
 » 6712. J. F. Sørensen
 » 8898. F. V. Wallin
 » 3004. G. J. Veise

Hovedkassereren.

Forbundets Anvisningskontorer.

- Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Priorgade 11, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄
 —7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Maskinarb. O. E. Hansen, Nørrevoldgade 40 c³.
 Udbetaling til Rejsende, Svendehjemmet, 6—7 Aften.
 Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12—12¹/₂,
 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Maskinarb. H. P. Christensen, Villakvarteret.
 Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager.
 Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II. 12¹/₂—1
 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7
 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8.
 Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Chr. Hansensvej 2. Udbe-
 taling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften
 Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Hinnerup, Vestergaard, Haldumsvej. Ingen Udbetaling.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem«.
 12¹/₄—12³/₄, 6—7.

Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Sognedags
 Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kol-
 ding Svendehjem.

Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling
 København, Larslejrstræde 1, Stuen. 9—11.

Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.

Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b c. Udbetaling
 12—1, 6—7. Søndag 10—12.

Naskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.

Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7

Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.

Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.

— Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.

Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.

Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til
 Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.

Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.

Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.

Ribe, Smed A. Knudsen, Puggaardsgade 208. Ingen Udbet.

Ringsted, Maskinarb. K. Henningsen, Nørreg. 48. Ingen Udbet.

Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.

Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.

Skanderborg, Maskinarb. C. Madsen, Vestre Skovvej. Ingen
 Udbetaling.

Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.

Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.

Soro, G. Block, Soro Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften,
 Søndag 9—10.

Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.

Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling
 7—8 Aften.

Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7

Thisted, C. Dysted, Nørregade.

Varde, H. P. Hansen, Nygade. 6—7.

Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag
 11—12.

Viborg, Jul. Jensen, Mogensgade 46. 6—8.

Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
 fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Medlemmer af Kbhvns. Afdel. 1

gøres opmærksom paa at Afdelingen har ladet ud-
 arbejde praktiske **Tidbøger**, som kan erholdes paa
 Afdelingens Kontor à 25 Ore pr. Stk.

Andre Afdelingsbestyrelser kunne ligeledes er-
 holde disse Tidbøger ved Henvendelse til Kontoret
 i Larslejrstræde 1.

Bekendtgørelse.

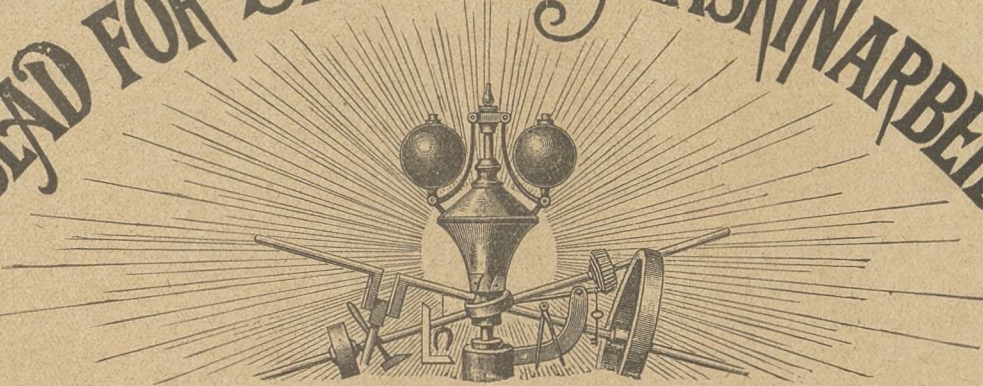
I Anledning af forskellige verserende Rygter
 om en Forbindelse mellem mig og »Foreningen af
 13. Marts 1904«, undlader jeg ikke at meddele, at
 jeg ikke har noget som helst at skaffe med denne
 Bevægelse, ligesom jeg ønsker at tage bestemt Af-
 stand fra samme Forening.

A. Kierulff Jensen,
 Nr. 13846.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 8.

Juni 1904.

16. Aargang.

Ude og Hjemme.

Øversigt over Arbejdsforholdene.

Sommerens bedste Tid er inde, og den Arbejder, der ikke endnu har faaet Beskæftigelse, efter en Vinter, hvor den har staaet paa Sultekur, føler sig dobbelt tilfældet og ulykkelig. — Naar ikke der gives Arbejde i denne Tid, hvad skal saa det hele blive til? Og Nationaløkonomerne paastaar jo dog, at Konjunkturerne nu maa betegnes som opadgaaende! Der er imidlertid stadig noget af en Depression over Arbejdsforholdene i Jernindustrien herhjemme, som vi nedenfor skulle omtale nærmere; men allerførst ville vi kaste et Blik over Grænsen til vor sydlige Nabo. Her synes forholdene ret lyse for Tiden, hvilket vil fremgaa af nedenstaaende, der er et Uddrag af Opgivelser i det tyske „Reichs Arbeitsblatt“:

„Arbejdsmarkedet i den tyske Jernindustri viser sig alt efterhaanden at være i umiskendelig Bedring over hele Linien, saa at det gunstige Billede ikke svækkes væsentligt af de enkelte lokale Vanffeligheder.

Efterspørgslen efter Raajern var i April meget livlig, betydelig bedre end i Marts, og ser man bort fra en enkelt Virksomhed (Sigerländer Hojovnværk) saa havde Jernstoberierne fuldt op at bestille i April. Bygnings- og Handels-Stoberier erholdt særlig gode Bestillinger, under den fuldstændige Optragelse af Byggevirksomheden i alle Kredse. Arbejdskraft var i mange Tilfælde stærkt begæret og særlig var der stor Mangel paa Formere. Lønnen havde i de fleste Distrikter en stigende Tendens, om forfortælle af Arbejdstiden var der ikke Tale.

Beskæftigelsen paa Staalværkerne (Siemens Martinstaal, Temperstaal, Staalformgods og smedebart Jern) var gennemgaaende tilfredsstillende uden at det dog kan siges, at Præstationsevnen blev anstrengt. Imod forrige Aar er Arbejdsforholdene at betegne som betydelig bedre. Mange Steder var der Mangel paa Arbejdere, særlig paa Staalformere. Lønnen havde stigende Tendens.

Beretningerne fra Valseværksindustriens forskellige Grene (Stabeisen, Bantseisen, Træger-, Blech-, Röhren- og Drahtwalzwerke) betegner Arbejdsforholdene som gennemgaaende normale og tilfredsstillende. Arbejdstiden var ogsaa her normal og Tilbudet af Arbejdskraft holdt sig indenfor den sædvanlige Grænse.

I Solinger-Industrien var, med faa Undtagelser, samtlige Fabriker tilfredsstillende beskæftiget og Arbejdsforholdene normale.

Normale og tilfredsstillende var ogsaa Arbejdsforholdene i Traadindustrien (Traad, Traadstifter og Traadtove m. m.). Tilbudet af Arbejdskraft var lig Efterspørgslen; i enkelte Traadtrækkerier var der endog saa Mangel paa Arbejdere. I alle Bedrifter blev der arbejdet i fuld Arbejdstid og tildels med Overtid.

Beskæftigelsesgraden ved den almindelige Maskinbygning var, saavidt en samlet Bedømmelse er mulig, i April Maaned normal. Sammenlignet med April Maaned i Fjor har forholdene bedret sig meget. Ligesom flette var Arbejdsforholdene

kun ved enkelte Virksomheder, saaledes enkelte Rørkedelfabriker, medens andre i samme Branche betegnes som fuldt beskæftiget. I Almindelighed taler de overvejende Antal Beretninger om tilfredsstillende Af sætning. Indenfor Arbejdersstyrken var der, mest i Foraaret, en stærk Omveksling og — særlig ved nogle affides liggende Virksomheder — Mangel paa Arbejdere. Ingen væsentlige Ændringer i Lønforholdene, Arbejdstiden normal.

Ved fabriker for Specialmaskiner var en Slappelse i Efter spørgslen at føle for. Baandværestolens Vedkommende, dog uden at der hidtil har fundet Indskrænkning af Arbejdstiden Sted i nogen Udstrækning. Efter spørgslen af Appreturmaskiner var fast og god, saa at der mange Steder fandt Overarbejde Sted.

Normale og tilfredsstillende var ogsaa Arbejdsforholdene i de Virksomheder, der ere leveringsdygtige til Valseværker og Kranbygning, saavel som Fabrikation af Elevatorer og Gasværker. Maskiner for Bjergværksindustri var ikke særlig stærkt efterspurgt, hvorimod Maskiner for Traadindustrien samt Papirmaskiner vare godt efterspurgt. Tilbud og Efter spørgsel efter Arbejdskraft var normal, ligesom Arbejdstid og Løn var fast.

Efter spørgslen efter Maskindele, Cycler, Transmissioner, Nagler, Skruer og Mottrækker var stærk. Forretninger i disse Brancher var lidlig beskæftigede; ikke destomindre melder mange Forretninger dog om Overtilbud af Arbejdskraft.

Fabrikationen af Landbrugsmaskiner er gennemgaaende normal, tildels lidt mindre end i Fjor. De eksporterende Firmaer har dog kun i ringe Grad afskediget Arbejdere. Den russisk-japaniske Krig har haft til Folge, at de store faste Bestillinger fra Rusland er udebleven, medens man i Fjor i April arbejdede paa faste Ordre, bliver der i Aar arbejdet paa Lager.

Cycle- og Automobilindustrien er som tidligere flot beskæftiget, men trods dette er der Overtilbud af Arbejdskraft.

Med Hensyn til Jernbane-Vognbygningen, er der i April Maaned stet en yderligere forbedring. Fabrikerne ere normalt beskæftiget, med Bestillinger til saavel indenlandske som udenlandske Baneforvaltninger, særlig med Personvogne. Beskæftigelsen ved Bygning af Godsvogne lader paa enkelte Fabriker noget tilbage at ønske.

For Smede, Snekere og Haandlangere var der tilfredsstillende Tilbud om Arbejde, Arbejdstiden er normal.

Lokomotivfabriker var gennemgaaende maadeholdent beskæftiget, omtrent ligesom i Marts og April 1905. Der var knapt med Specialarbejdere, men i Almindelighed oversteeg Tilbudet Efter spørgslen af Arbejdskraft.

Beskæftigelsen i den elektriske Industri var, i April Maaned, i alle Brancher tilfredsstillende".

— Men herhjemme ser det altsaa til Stadighed ikke særlig lovende ud. Arbejdsløsheden er, specielt i København, større end i Fjor, hvilket atter igen synes at ligge i en Krise hos Burmeister & Wain. For et Aar siden var der i Provinserne tilsammen 150 Arbejdsløse og Rejsende, og for Tiden er der ca. 115 stedlige Arbejdsløse og 26 Rejsende, altsaa ialt 141, eller 11 flere end i Fjor. I Aarhus alene findes 53 Arbejdsløse og 2 Rejsende (de Rejsendes Antal opgives den 1ste i hver Maaned til Hovedkontoret fra alle Provinsafdelinger).

I København er der for Tiden — Begyndelsen af Juni — 508 stedlige Arbejdsløse plus 20 Tilrejsende, ialt 528 eller 189 flere end der fandtes Arbejdsløse for et Aar siden. Dette skyldes, som ovenfor antydet, at B. & W.s Skibsbyggeri i det forløbne Foraar har været omtrent helt udgaaet m. H. t. Arbejde.

Saadanne Kriser ere i høj Grad uheldige; først og fremmest rammes Arbejderne ved at blive kastet ud i Erhvervsløshed, og kun saa er saaledes situeret, at de ikke føler dette haardt; thi er der fuldt op at bestille, vaages der med Argusøjne over, at „Arbejdet ikke bliver for dyrt“, som det hedder, hvilket vil sige, at Affordpriser og Timelønninger for hver eneste en pines saa langt ned, som det paa nogen Maade lader sig gøre, uden at faa Konflikt med Arbejder-Organisationerne.

Dernæst rammes vedkommende Firma økonomisk ved at dets dyre Maskiner staa ledige, medens der stadig skal betales Renter af den Kapital, de har købt. Naar det saa en Gang igen er lykkedes vort nuværende velsignede privatkapitalistiske System for Produktion at skaffe noget Arbejde til Huse, saa er en stor Del af den Arbejdskraft, der er nødvendig for den moderne Specialproduktion, forsvunden, og saa har vi de kendte Hyl om „dovne“ og „uduelige“ Arbejdere, „Fagforenings Tyrani“ og „Armasjeller“ og hvad ellers alt dette Helvedes Cojeri hedder, som kun er til for at plage Livet af hæderlige Arbejdsgivere, der — det kan man stadig læse om i Arbejdsgiver-Pressen — „kæmper en droj Kamp for at bevare den danske Industri fra Undergang“. Heraf følger at Arbejderne skal arbejde „billigt“, naar der igen bliver noget at bestille; thi saa skal de til at tjene Renter af Maskinerne for den Tid, da de gif ledig. — Gid Pokker havde alt, hvad der hedder Renter.

A propos om Skibsbyggerier, den bekendte Grosferer Alfred Christensen har nu sidste Foraar paany begyndt at arbejde paa „Strandmølleværftet“, men at domme efter nogle Skrivelse til os, med Klage over Arbejderne, synes han ganske vist allerede igen at have opgivet Været. Hr. Christensen ser meget pessimistisk paa vore Arbejdsforhold; men synes ganske at lade ude af Betragtning, at Strandmøllens Velgenhed gør det vanskeligt for københavnske Arbejdere, at komme derned for nogle faa Dage. Det koster nemlig Penge, og for

tjenesten er ikke saa fed, at 70 Ore om Dagen i Kørepenge ikke spiller en Rolle.

Hellerup Skibsværft ligger stadig helt stille og venter vel paa en Køber, og alt imedens vore Fagfæller maa rejse ud af Landet af Mangel paa Arbejde, saa har vore Skibshederier i de senere Aar bestilt alle deres større Skibe i Udlandet. Paa dette Omraade forstaaer de store Nhedere udmærket at skjule deres Patriotisme — og Hartforts-Greverne i Landskabet interesserer sig ikke stort for en Toldrevision, der muligens kunde bidrage til at holde Arbejdet til Landet — de havde langt lettere ved at blive enige om at pumpe os ved Hjælp af Skattelovene.

Fra vort svenske Broderforbunds Kongres.

II.

I forrige Nummer af Bladet gengav vi med nogle faa vejledende Bemærkninger et Afsnit af den Overenskomst, som afvigte Foraar er afsluttet mellem vort svenske Broderforbund og den svenske Arbejdsgiver-Organisation for Jernindustrien. Afsnittet behandlede Spørgsmaalet om Regler for Frensættelse af Fordringer og for Behandling af faglig Strid. Vi ville her fortsætte med at gengive Overenskomstens 2det Afsnit, nemlig »Principielle Bestemmelser om Minimallon, Lærlinges Uddannelse, Akkordarbejde, Arbejdstid, Overarbejde m. m.«.

»Minimallon«.

§ 1 fastsætter, at ved hvert Værksted eller Støberi, tilhørende Sverrigs »Værkstedsforening«, skal alle der sysselsatte Arbejdere — saavel Fagarbejdere som Haandlangere og Grovarbejdere — hvilke har opnaaet en vis Alder — nyde godt af en vis Minimallon, hvis Størrelse skal lempes efter hvad det koster at leve paa de forskellige Egne, samt andre indvirkende Forhold.

Mellem Værkstedsforeningen og vedkommende Fagforbund skal snaest muligt indledes nærmere Forhandlinger og træffes Aftale om disse Minimallonningers Størrelse, samt de Vilkaar, under hvilke Minimallon skal udbetales til Arbejderne af forskellige Kategorier.

Her vil man se den store Forskel paa denne og vor Overenskomst. Medens hos os Arbejdsgiverne straks gik med til en ensartet Minimallon for hele Landet, med Forpligtelse til ikke at bruge den til at røre ved højere Lønsatser, hvorved man stærkt markerede det vedtagne som det absolute Minimum, der kunde betales, saa har man her kun fastsat principielle Bestemmelser, medens selve Lønnens Størrelse bliver at fastsætte siden. — Vi tager næppe fejl naar vi siger, at her faar vore svenske Kolleger en haard Nød at knække, og det er ikke umuligt, at vi her netop staaer overfor Indledningens til en Lønkamp af omfattende Dimensioner.

§ 2 siger, at »raske og dygtige« (hos os »ældre og dygtige«) Arbejdere erhoder højere Timeløn, efter derom, for hvert enkelt Tilfælde, truffen Overenskomst mellem Arbejdsgiver og Arbejder; dog kan der, dersom Forholdene ved noget Værksted i Almindelighed anses for at være mindre tilfredsstillende, rettes Paatale efter de gældende Regler for Behandling af faglig Strid.

§ 3. »Undtagelse fra disse Bestemmelser kunne finde Sted for Arbejdere, der have opnaaet 60 Aars Alder, eller som paa Grund af Sygdom eller Vanførhed ikke ere fuldt arbejdsdygtige«.

»Lærlinges Uddannelse«.

§ 4. »Sverrigs Værkstedsforening og undertegnede Fagforbund ere enige om, at der paa bedste Maade bør sørges for Nybegynderes faglige Uddannelse, og bør der snaest desangaaende indledes Forhandlinger mellem Værkstedsforeningen og vedkommende Fagforbund, for at ordne dette Anliggende, saa at Aftale om Lærlinges Uddannelse kan træffes mellem Organisationerne, senest 1ste Juli 1906«.

Som bekendt har man ikke i Sverrig nogen bestemt Ordning af Lærlingeforholdet, saaledes som hos os. Nu ser det altsaa ud til, at man vil forsøge sig i samme Retning, og man kan kun ønske, at det maa lykkes dem, at opnaa Garantier for en fornuftig og virkelig rationel Lærlinguddannelse; thi hos os — med vor Lærlingelov og Vedtægter i Overenskomster — er Tilstandene som bekendt ingenhunde ideelle.

»Akkordarbejde«.

§ 5 siger, at »Akkordarbejde maa anvendes i alle saadanne Tilfælde, hvor det er muligt at gennemføre, overensstemmende med nedenfor nærmere angivne Bestemmelser«.

§ 6. »Ved Værksteder, hvor fabriksmæssig Tilvirkning finder Sted, bør fastsættes Akkordprislister, hvilke skulle gælde en vis Tid, ikke under et Aar, og med en vis Opsigelsestid ikke under en Maaned. Naar saadan Overenskomst ikke fra nogen af Parternes Side opsiges indenfor den foreskrevne Tid, betragtes den hver Gang som fornyet for et Aar ad Gangen, saafremt ikke anden Bestemmelse er truffen ved Overenskomstens Indgaaelse.

Indfører Arbejdsgiveren nye Arbejdsmetoder eller Arbejdsmaskiner, kan Ændring i Priskurant ske, uden Iagttagelse af den bestemte Opsigelsesfrist«.

§ 7. »M. H. t. Akkordarbejde, som ikke kommer ind under ovennævnte Bestemmelser om faste Priskurante, da træffes Overenskomst i hvert enkelt Tilfælde gennem fri Forhandling mellem Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant og den eller de Arbejdere, hvem Akkorden tilbydes, og skal Opgørelse derom ske før Arbejdets Paabegyndelse. I Undtagelsestilfælde, hvor slig Overenskomst, paa Grund af Arbejdets Beskaffenhed, ikke paa Forhaand kan træffes, kan dog, naar begge Parter derom ere enige, Fastsættelse af Akkordprisen ske en vis Tid efter Arbejdets Paabegyndelse«.

§ 8. Denne Paragraf indeholder Bestemmelser angaaende »Præmieakkordsystem«, hvilket er ukendt hos os, og som vi ikke her skal komme ind paa. Det hedder herom:

»Ved Udvendelse af Præmieakkord skal, inden samme indføres, Grundreglerne derfor fastsættes og Overenskomst derom træffes paa tilbørlig Maade«.

§ 9 siger, at »Ved Fællesakkord erholder Arbejderen Andel i Akkord-Overskudet i Forhold til sin Timeløn og det Antal Arbejdstimer, han har deltaget i Akkorden«.

§ 10. »Ved alt Akkordarbejde skal Arbejderens Timeløn være garanteret«.

— I al sin Korthed er denne sidste Bestemmelse i Virkeligheden af en yderst opsigtsvækkende Natur. Hos os var Fordringen om »Timelønnens Garanti ved Akkord« fremme i Midten af Halvfemserne ved vore Kampe med de organiserede Jernfabrikanter. Det lykkedes os vel ikke at gennemføre dette Krav, men ved Lock-out-Forliget af 1897 bestemtes det, at der skal »opnaas Enighed med en Arbejder om en Akkord«, før det kan kaldes Akkord. Det Forhold, at Mesteren kunde diktere eller selv alene bestemme Akkordpriser var dermed for bestandigt afskaffet, og dette turde være nok saa meget værd som »Timelønnens Garanti«.

— Vel havde vi endnu i 1898 og 99 Overenskomst med vore Værfter om Timelønnens Garanti ved Akkord; men dette hang sammen med, at vore Organisationer maatte indgaa paa faste Priskuranter, der var baade lave og ufuldstændige paa mange Omraader. Vi formoder, at det er disse eller lignende Forhold, der i Sverrig har affødt denne Bestemmelse.

§ 11. »Ved hvert Værksted skal Notitser over alle gældende Akkorder føres med tydelig Angivelse af Arbejdets Art og Pris, eller (ved Præmieakkord) Beregningsmaaden. Arbejdere, der tilbydes et Arbejde, som vedkommende har udført før, skal have Ret til, ved Eftersyn af de Notitser, hvis Forelse ere paabudte, at skaffe sig Underretning om sammes Pris og Beregningsmaade.

(Fortsættes.)

Den nye Helligdagslov.

I flere Rigsdagssamlinger har der været indbragt Lovforslag, ved »privat Initiativ«, angaaende Skærpselse af de hidtil gældende Bestemmelser om den saakaldte »offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen«, og i sidste Samling lykkedes det saa endelig at gennemføre en ny Helligdagslov, der er en systematisk Samling (Kodifikation) af alle herhenhørende Lovbestemmelser. Den vil dog næppe komme til at træde i Kraft før til Efteraaret, da Kommunalbestyrelserne i H. t. § 11 først skal revidere deres Politivedtægter. Iøvrigt træder Loven i Kraft 3 Maaneder efter, at den er offentliggjort i Lovtidende — hvad den altsaa til Dato ikke er.

Denne Lov, der er af stor Betydning baade for Arbejdsgivere og Arbejdere, indeholder ikke faa nye Bestemmelser af indgribende Art, hvoraf vi skulle tillade os at anføre følgende:

Paa Folkekirkens Helligdage skulle, hele Dagen, for det første alle Arbejdssysler i eller udenfor Huset, der ved den Larm, de medfører, eller iøvrigt ved den Maade, hvorpaa de foretages, forstyrre Helligdagens Fred, være forbudte. Ligeledes skal al Arbejdskørsel i København, Købstæderne og Handelspladserne være forbudt, dog først fra Kl. 10 (und-

tagen er som hidtil Markarbejde m. m.). Endvidere skulle Handlendes Butikker være lukkede *hele Dagen*, en Bestemmelse, der yderligere er udvidet til at gælde Lagere samt Pantelaanerforretninger.

Ligeledes er al Torvehandel forbudt hele Dagen (den tidligere tilladte Torvehandel med Fisk og Grøntsager til Kl. 9 skal falde bort). Forbrugsforeninger o. l. skal ligeledes holde deres Udleveringssteder lukkede hele Dagen, og saa saadanne Foreninger, som ikke behøve Næringsbevis. — Der gives iøvrigt følgende Undtagelser fra Paabudet om »Helligdagslukningen«:

Paabudet skal ikke gælde første Søndag i Maj og November, ej heller de to sidste Søndage før Jul — paa disse Dage maa der holdes aabent fra Kl. 4. Falder Juleaften paa en Søndag, maa der holdes aabent fra Kl. 4 til 6 og den 17. December regnes da for sidste Søndag før Jul. Søndag mellem Jul og Nytaar skal der holdes lukket som paa andre Søndage. I Fabriker og fabriksmæssig drevne Værksteder skal alt Arbejde ophøre paa Helligdagene (hidtil har det skullet ophøre fra Kl. 9 Formd. til 12 Nat). Undtagelser kunne, som hidtil, gøres af Indenrigsministeren. Alle her nævnte Bestemmelser gælder ogsaa Grundlovsdagen fra Kl. 12.

— En Del af vore Fagfæller, der arbejder paa Steder, hvor Lønnen udbetales om Lørdagen, har alt gjort Skridt til at faa dette forandret til om Fredagen, hvilket sikkert vil vise sig praktisk nødvendigt, naar Butikerne ikke mere ere aabne om Søndagen. — Til yderligere Underretning aftrykker vi nedenfor den nye Lovs Ordlyd:

§ 1.

Paa Folkekirkens Helligdage ere alle Arbejdssysler i eller udenfor Huset, der ved den Larm, de medfører, eller iøvrigt ved den Maade, hvorpaa de foretages, forstyrre Helligdagens Fred, forbudne. Ligeledes skal al Arbejdskørsel i København og de andre Købstæder samt Marstal, Frederiksværk og Frederiksberg være forbudt paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 10 Formiddag.

Disse Bestemmelser skulde dog ikke være til Hinder for Foretagelse af Markarbejde, naar Gudstjenesten ikke derved forstyrres, eller for Skibe, der befinder sig i Nødhavn, eller ligger til Ankers paa aaben Plads, lodses, lades, eller repareres, eller iøvrigt for Foretagelsen af saadanne uopsættelige Arbejder, der sigte til Afværgelse af truende Fare for Personer eller Gods.

§ 2.

a. Marked maa ikke afholdes, og Køb og Salg paa Gader, Torve og offentlige Pladser og i de handlendes Butikker og Lagere ikke finde Sted paa Folkekirkens Helligdage. Nævnte Butikker og Lageres amt Pantelaanerforretninger skulle paa disse Dage være lukkede. Dette Forbud gælder tillige Foreninger, der, selv om Næringsadkomst ikke er nødvendig til Udøvelse af deres Virksomhed, dog holde Udleveringssted aabent for deres Medlemmer.

b. Fra dette Forbud gøres følgende Undtagelser: Apoteker, Brød- og Mælkeudsalg samt Udsalg af Aviser fra Kiosker, Jernbanestationer og lignende Steder maa holdes aabne hele Dagen.

Med Politiets Tilladelse maa der paa de af dette anviste Pladser udsælges Sodavand og lignende kolende Drikke, samt Kager.

De to sidste Søndage før Jul og første Søndag i Maj og November gælder § 2 a. ikke efter Kl. 4.

Er den 24. December en Søndag, gælder § 2 a. ikke fra Kl. 4—6 Eftermiddag, og den 17. December regnes da for den sidste Søndag før Jul.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
173	Niels Peter Axel Andersen	København	3-4-79	Kbh. Afdl. 1	16-5-03	Kbh. Afdl. 1	2-1-04
10088	R. Theodor Andersen	Ilved pr. Jellinge	21-1-81	Aarhus	1-6-03	Aarhus	20-2-04
13528	Nota Bach	Aalborg	10-2-73	Kbh. Afdl. 1	14-11-03	Kbh. Afdl. 1	27-2-04
12995	E. Berg	København	7-9-79	—	10-10-99	—	12-3-04
5691	Edv. Johan Henrik Bigum	—	11-6-84	—	4-9-03	—	5-3-04
2016	G. V. Börjesson	—	18-4-76	—	30-3-01	—	5-12-03
9802	Alb. Jul. Christiansen	Frederikshavn	7-3-64	Frederikshavn	8-10-01	Frederikshavn	19-12-03
1132	Johannes Christensen	Tolstrup	22-10-78	Kbh. Afdl. 1	4-7-03	Kbh. Afdl. 1	12-3-04
3096	Hans Ejdorff	Odense	8-3-70	Fredericia	16-6-94	Aarhus	19-3-04
497	Fr. Hansen	Hamborg	28-5-69	Kbh. Afdl. 1	21-1-02	Kbh. Afdl. 1	27-2-04
7357	Carl Henr. Hansen	Helsingør	5-4-83	—	20-4-02	—	27-2-04
11139	Chresten Nielsen Hansen	Grønbæk, Jylland	5-6-76	—	14-8-03	—	30-1-04
6267	Johannes A. Hansen	Taagerup pr. Rødby	26-8-81	Holeby	30-11-03	Holeby	30-12-03
13906	J. P. V. Henriksen	Rønnebæk Sogn	22-5-78	Næstved	1-5-97	Kbh. Afdl. 1	19-3-04
14973	Carl Henriksen	København	28-11-81	Kbh. Afdl. 3	21-12-00	— 3	26-12-03
9772	M. Jacobsen	Randers	17-11-74	Odense	17-6-98	— 1	5-3-04
8940	Jens M. Johansen	Bælum	4-4-66	Kbh. Afdl. 1	23-4-98	—	26-3-04
2784	Hans Chr. Jørgensen	Dalby, Sjælland	19-2-67	Næstved	11-3-99	—	20-2-04
6260	Ole Jensen	Lellinge, Køge	9-9-57	Kbh. Afdl. 3	2-11-00	— 3	26-12-03
4162	N. Laursen	Voldby	6-8-60	Aarhus	24-1-03	Aarhus	12-3-04
14743	Frederik Madsen	Magleby, Moen	22-3-80	Kbh. Afdl. 3	5-5-00	Kbh. Afdl. 3	26-12-03
11283	Simon Herman Madsen	Daugaardsstrand, Vejle	6-3-79	— 1	24-4-03	— 1	5-12-03
8051	Jens Leopold Engeling Meyer	København	15-11-81	—	6-11-01	—	2-1-04
9332	Axel Emil Aug. Møller	—	9-6-75	Nykøbing F.	19-10-97	—	20-2-04
10825	Harald Nielsen	Slagelse	30-10-79	Slagelse	13-9-98	—	5-3-04
11401	Johannes Nielsen	København	2-2-67	Kbh. Afdl. 1	7-1-99	—	12-3-04
14892	Herman Christian Nielsen	Øvsted, Herning	5-8-80	Holstebro	7-11-00	Aarhus	20-2-04
8256	Georg Peter Emil Petersen	København	17-7-80	Kbh. Afdl. 1	14-10-99	Kbh. Afdl. 1	12-12-03
8794	Marius Ring	Aarhus	29-3-69	—	5-12-96	—	27-2-04
2434	Carl Johan Svenningsen	Næstved	9-12-80	—	28-3-03	—	5-3-04
164	Aage Chr. Wildschjöldtz	København	23-6-83	—	9-5-03	—	19-3-04

Falder Juleaften paa en Sogndag, kommer denne Lovs Bestemmelse om Fred paa Folkekirken Helligdage til Anvendelse efter Kl. 6 Eftermiddag.

§ 3.

Bevætningsdrivende (herunder Personer med Konditorborgerskab) maa paa Folkekirken Helligdage ikke sælge ud af Huset i de Tilfælde, hvor de ellers ere berettiget dertil; dog undtages herfra tilberedte Spisevarer, Kager samt Mælk og Brød ifølge § 2 b.

§ 4.

Barber- og Frisørstuer holdes paa Folkekirken Helligdage lukkede fra Kl. 12.

§ 5.

I Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Værksteder skal alt Arbejde ophøre paa Folkekirken Helligdage. Hvorvidt en Virksomhed falder ind under Betegnelsen Fabrikker eller fabrikmæssigt drevne Værksteder, afgøres i Tvivlstilfælde af Indenrigsministeren, der tillige bemyndiges til at tilstede Undtagelser fra ovenanførte Regel i følgende Tilfælde:

- a. naar de paagældende Virksomheder efter deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret eller ere afhængige af elementære Drivkræfter, eller andre Forhold, der virke uregelmæssigt; dog maa det ikke forhindres, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri;

- b. naar de paagældende Virksomheder ifølge deres Beskaffenhed eller af Hensyn til Befolkningens Forsyning med daglige Livsfornødenheder kræver uafbrudt Drift. Arbejderne skulle i dette Tilfælde have fri hveranden Søndag.

Saadanne af Indenrigsministeren tilladte Undtagelser fra Lovens almindelige Bestemmelser kundgøres i Lovtidende.

Drift af Mejerier er undtagen fra Forbudet i 1. Stykke. Sætning og Trykning af Dagblade er forbudt paa Folkekirken Helligdage fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Aften.

Til Foretagelse af nopsættelige Arbejder, saasom nødvendige Renselser og Istandsættelser af Maskiner og Arbejdsredskaber kan der af det stedlige Politi gives Tilladelse.

§ 6.

Paa Folkekirken Helligdage er det forbudt:

- a. fra Kl. 9 til Kl. 4 Eftermiddag paa offentlige Bevætningssteder, at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medføre en saadan Støj, at omboende derved kunne forulempes;
- b. fra Kl. 9 til Kl. 4 Eftermiddag at afholde offentlige Forlystelser, støjende Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klappagt; Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, skulle dog være undtagne fra dette Forbud, naar ikke Gudstjeneste i Kirke eller Bedehus derved forstyrres, endvidere kan Justitsministeren tillade Afholdelse af Eftermiddagsforestillinger af højere Art paa faste Theatre, dog ikke før Kl. 2 Eftermiddag;

c. uden yderste Nødvendighed at afholde kommunale Møder, Retsmøder eller Fogedforretninger, Skiftesamlinger eller Notarialforretninger, Auktioner eller andre Rets-handlinger, og at foretage nogen Stævning, eller Tilsigelse til Møde for nogen Ret eller anden offentlig Myndighed, medmindre Sagen er særdeles paatrængende, og det derfor af den, fra hvem Indkaldelsen udgaar, udtrykkelig forlanges; i dette Tilfælde maa Forkyndelsen dog ikke foregaa under Gudstjenesten.

§ 7.

Offentlige Forsamlinger maa paa Folkekirkens Helligdage ikke finde Sted før efter Gudstjenestens Slutning.

Saafrømt der i vedkommende Kirkes Sogn afholdes mere end en Gudstjeneste, ere offentlige Forsamlinger tilladte efter Afslutning af den første. I disse Tilfælde kan det dog iagttages, at Forsamlingen ikke holdes paa en saadan Maade, at Gudstjenesten derved forstyrres.

Paa Folkekirkens Helligdage ere offentlige Forsamlinger altid tilladte efter Kl. 4 Eftermiddag.

§ 8.

Offentlige Forlystelser maa Aftenen før en Helligdag ikke vedvare længere end til Midnat og slet ikke finde Sted Aftenen forud for Juledag, Paaskedag og Pinsedag.

§ 9.

De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragrafer, skulle med den i § 4 indeholdte Begrænsning gælde hele den første Dag af de 3 store Højtider samt Skærtorsdag og Langfredag.

§ 10.

De i §§ 1, 2, 4 og 5 indeholdte Bestemmelser til Sikring af den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage gælde tillige Grundlovsdagen (den 5. Juni) fra Kl. 12 Middag.

§ 11.

Ifølge vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling træffes Bestemmelse om, i hvilket Omfang Kørsel og Ombering af Varer paa Folkekirkens Helligdage kan finde Sted:

- a. dels til Restaurationers almindelige Behov, dels til Udsalgs- og andres Forsyning med Brød, Mælk, fersk Kød, fersk Fisk, Bærfrugt og levende Blomster og
- b. endelig til Forsyning af forbisejlende Skibe, Transport af Gods til og fra Dampskibe og Jernbaner samt Transport eller Driven med Kreaturer fra og til Jenbaner eller Skib.

Ligeledes kan nødvendig Arbejdskørsel i Statens eller Kommunens Tjeneste finde Sted til enhver Tid.

Paa tilsvarende Maade kan der ved Politivedtægten fastsættes Undtagelser fra Lovens Regler vedrørende Salg og Transport af fersk Fisk.

§ 12.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter straffes med Bøder fra 10 til 500 Kroner.

Den Arbejdsgiver, der sysselsætter Arbejderne i Strid med disse Forskrifter, idømmes der en Tillægsbøde af 5 Kr. for hver af de saaledes sysselsatte Arbejdere. Tillægsbøden for Arbejdsgiveren kan i Gentagelsestilfælde stige indtil 10 Kr. for hver af de nævnte Arbejdere.

Finde Politimyndighederne, at en Overtrædelse af denne Lov hidrøre fra undskyldelig Misforstaaelse, bør de indskrænke sig til at advare Vedkommende.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 13.

Alle hidtil gældende Love angaaende den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen ophæves.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft tre Uger efter dens Offentliggørelse i Lovtidende.

„Fælles Værkstedregler“ og de københavnske Kleinsmede.

At der findes Mestre med en vis Ævne til at »misforstaa« Værkstedregler og Overenskomster (dog vistnok aldrig i deres egen Disfavør) har aldrig forbavset os i nogen væsentlig Grad; men at der endnu findes ældre Medlemmer af vort Forbund, der ikke synes at kende det mindste til »Fælles Værkstedregler«, har oprigtig talt forbavset os ikke lidet. Ikke desto mindre har noget saadant vist sig at være Tilfældet. Et af vore Medlemmer har arbejdet i længere Tid hos en af de større Kleinsmedemestre i København, og vedkommende Mester var egentlig slet ikke nogen Flottenheimer m. H. t. at betale Svenden, — saa det kan ikke være af den Grund, at sidstnævnte undlod at forlange de fastsatte Udearbejds- og Vejpenge. Nej, vedkommende vidste simpelthen ikke, hvad han i saa Henseende kunde gøre Fordring paa, og Mesteren tav stille, til en skønne Dag det hele revnede ved at de to ragede uklar med hinanden. Saa blev der holdt »Mæglingsmøde« og Svenden fik sine 3 Øre pr. Time for den Tid han havde været paa Udearbejde (298 Timer) samt Vejpenge for den Tid han ikke havde arbejdet i Akkord.

Men Mesteren paastod stadigt, at han ikke havde været vidende om, at han i saadanne Tilfælde skulde betale de nævnte Tillæg. Vi benytter derfor Lejligheden til at anmode vore Medlemmer om i Tide at gøre Krav gældende paa den Betaling der er dem sikret ved »Fælles Værkstedregler«, da det ikke ser godt ud først at rejse den Art Krav, naar man ikke længere arbejder for vedkommende Mester.

Den herhenhørende Bestemmelse i »F. V.« ser saaledes ud:

»Arbejdere, som ere antagne til i alt væsentligt at udføre Arbejde udenfor Værkstedet og Arbejdspladsen, f. Eks. ved Gas- og Vandarbejde, samt Arbejdere, der paa de under Smedemesterforeningerne hørende Værksteder udfører mindre Reparationer (Byarbejde), har ikke Krav paa Udearbejdspenge eller paa de i nærværende Paragraf omtalte Vejpenge. Det samme gælder Arbejdere, der ere antagne til i alt væsentligt at udføre Varmer-, Ventilations- og herhenhørende Rørledningsarbejde udenfor Værkstedet og Arbejdspladsen, naar Aftale om, at Udearbejdspenge og Vejpenge bortfalder, er truffen ved Antagelsen eller Arbejdets Paabegyndelse.«

Bestemmelsen synes os saa temmelig klar, og det maa kunne forlanges, at Arbejderne gør sig den Ulejlighed at læse den Art Bestemmelser, selv om Mestrene glemmer det. Man bør erindre sig, at »Undtagelser bekræfter Reglen«, og fordi Kleinsmedemestrene i sin Tid blev fritaget for at betale Udearbejdspenge for det saakaldte »Byrenderi«, var det naturligvis ikke Meningen, at dette skulde benyttes til Paaskud for ikke at betale de omhandlede Tillæg for alt andet Arbejde.

Lidt om Udbetaling af Understøttelse til rejsende Medlemmer.

Det hænder ret ofte, at der imellem et rejsende Medlem og en Afdelingskasserer opstaar Strid om, hvormange Dages Understøttelse vedkommende Medlem har Krav paa ved Ankomsten til en By, en Strid, der er fuldstændig unødvendig, da dels Lovene og dels den i Henhold til Lovene af Hovedbestyrelsen udsendte »Vejledning for Afdelingskasserere« giver klar og tydelig Besked paa, hvad der i de enkelte Tilfælde kan udbetales.

Vore Love indeholder blandt andet den Bestemmelse, at de rejsende Medlemmer kan faa 14 Dages Understøttelse i København og 3 Dage i Provinserne, forudsat selvfølgelig at de opholder sig saa mange Dage hvert Sted. Udover dette kan den Rejsende faa en eller flere Dages Understøttelse for den Tid han har brugt om at tilbagelægge Vejen mellem 2 Byer, alt i Henhold til den i »Vejledningen« indeholdte Skala. Den Rejsende har den Pligt, straks ved Ankomsten til en By, at melde sig paa Anvisningskontoret, og der kan da aldrig være Tale om den første Dag en Rejsende melder sig, at udbetale mere end for de tilgodehavende Rejsedage (eller Rejsedag) plus 1 Opholdsdag. Til Eksp.: Et Medlem, der den 12. Maj har modtaget sin sidste Understøttelse i København, rejser den 15. Maj til Helsingør og ankommer hertil den 16. Maj. Vejlængden berettiger ham til at bruge 2 Dage til Rejsen, og hvis han kommer saa sent til Bestemmelsesstedet, at han først kan naa at melde sig paa Anvisningskontoret den næste Dag, altsaa den 17. Maj, kan han altsaa som første Udbetaling faa for 3 Dage. Tager han med Jernbane dertil, eller bruger han kun 1 Dag til Fodrejsen, faar han selvfølgelig ogsaa kun for 1 Rejsedag plus eventuelt den første Opholdsdag, hvis han først melder sig næste Dag.

Derimod har han under ingen Omstændigheder Ret til at faa for 4 eller 5 Dage (3 Opholdsdage plus 1 eller 2 Rejsedage) den første Dag han melder sig, selv om der er hengaaet saa lang eller længere Tid siden han fik Understøttelse sidst.

Det er imidlertid dette at adskillige rejsende Medlemmer, i Følge Klager fra flere af vore Afdelingskasserere, stadig gør Fordring paa, og mener sig højlig forurettede, naar det nægtes dem, ligesom de henviser til, at »det kan de faa alle andre Steder«.

Næst efter at protestere imod, at de fleste af vore Kasserere skulde gøre sig skyldige i et saadant Misbrug af vor Rejse- og Understøttelseskasse, hvad Hovedkontoret iøvrigt ogsaa af de indkomne Kvitteringer kan se ikke er Tilfældet, vil jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at hvis nogen af Forbundets Udbetalere af Rejseunderstøttelse udbetaler Understøttelse for baade Rejsedage og samtlige Opholdsdage straks, naar en Rejsende første Gang melder sig, saa er i hvert Fald de 2 Dages Understøttelse uberettiget udbetalt og vil, hvor det konstateres, blive forlangt tilbagebetalt til Hovedkassen af vedkommende Tillidsmand, hvis Medlemmet, der har modtaget dem, da ikke med det samme kan findes og refundere Beløbet.

Mit Raad til saavel de rejsende Medlemmer som An-

visningskontorenes Ledere er imidlertid, at begge Parter følger de Bestemmelser, der i Følge Kongressens Vedtagelse er gældende indtil andre ved en ny Kongres vedtages. Selve Bestemmelserne om det her fremdragne Forhold ere saa klare, at ingen med god Villie kan misforstaa dem, og intet Medlem af Forbundet har Ret til at søge at omgaa dem.

A. Johansen.

Statsbanernes Smede- og Maskinarbejdere til Møde.

I den gamle og agtværdige østfynske By Nyborg, hvor for mange hundrede Aar siden »Danehoffene« afholdtes og hvor Christian den 2den Aar 1481 efter Sigende fødtes med en knyttet Haand, der var fuld af Blod, samledes Søndagen den 12te Juni Statsbanernes timelønnede Arbejdere af forskellige Fag paa »Industrihotellet«, dels for at drøfte deres Stilling som Arbejdere for den danske Stat under »Forsøgsministeriet«, dels for, ved nogle Timers behageligt Samvær, at opfriske gamle og stifte nye Bekendtskaber mellem de 3 Centralværksteders Arbejdere, der i stort Tal var fremmødt fra København, Aarhus og Nyborg.

Som det største Fag, var Smede- og Maskinarbejderne naturligvis dem, der var mødt mest talrigt frem (henimod halvandet Hundrede), og det blev derfor ogsaa dem, der i væsentlig Grad prægede Mødet og Forhandlingerne. Rasmus Larsen fra Aarhus dirigerede, og indledende Foredrag holdtes af M. Kirketerp, København, og Samuelsen, Aarhus.

Uden her at komme ind paa noget Referat af Mødet, skulle vi omtale to Ting, som var fremherskende under Debatten, og da først og fremmest et Møde, der samtidig holdtes i Odense af de saakaldte 98- og 1900-Mænd. Paa samme Maade som en Klovn i et Circus søger at efterligne de veritable Kunstnere, saaledes søger ogsaa de her omhandlede Arbejdere at efterabe deres i Fagorganisationerne organiserede Kolleger, og — hvad værre er — disse kortsynede Mennesker lader sig stadig »klappe« af de Overordnede Embedsmænd og »bruge« til Opretholdelse af et »System« paa Statsværkstederne, et System der for længe siden, i alles Interesse, burde have udspillet sin Rolle.

Dernæst stod Spørgsmaalet om »Forhandlingsretten« paa Dagsordenen, og her viser det sig, at Autoriteterne har indtaget i høj Grad inkonsekvente og hinanden modsigende Standpunkter, hvilket kun overtrumfes af den Stædighed, hvormed man nægter Arbejderne en aaben Forhandling om Forbedring i de nu raadende Tilstande. Dette Standpunkt vil de Hrr. Administratorer ikke kunne holde i Længden. Intet har i de senere Aar udviklet sig stærkere end den gensidige Solidaritet i Fagforeningerne; derfor vil Udviklingen ogsaa af sig selv tvinge Bureaukraterne til Erkendelse af Fagforeningens Betydning.

Det vilde dog vel osaa være for galt, om vi skulde gentage Eksperimentet fra 1900 hvor vi maatte blokere Bannens Værksteder i 5 Maaneder, for at faa dem til at lægge 4 Øre paa Timelønnen.

Og det er vel ogsaa utænkeligt, at et Venstreministerium skulde ville underkende Arbejdernes Organisationer, der har deres grundlovmæssige Berettigelse.

Efterlysning.

Følgende Fagfæller der muligen er Medlemmer af vort Forbund, have mindre Pengebeløb til gode hos Firmaet Burmeister & Wain, som Følge af den i 1898 foretagne Likvidation af dette Selskabs Pensionskasse. Vi meddeler for hver enkelt Datoerne da vedkommende traadte i Arbejde hos Firmaet, hvornaar han traadte fra, samt Fødselsdagen:

	Kom i Arbejde	Født	Sidst arbejdet
Smed Christian Hansen	23-10-97	21-10-79	19-3-98
— Hans J. Jørgensen	15-11-97	27-7-77	11-7-98
— Lars J. Larsen	19-10-97	13-8-68	16-11-01
— Niels P. Nielsen	31-3-97	18-12-76	13-7-98
— Carl Carlsen	22-9-93	64	13-8-98
Maskinarb. Jens Johs. Poulsen	12-11-94	4-2-73	29-11-98

Beløbene kunne afhændtes paa Selskabets Kontor, København C., hver Søndag mellem Kl. 10—3.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er nedenstaaende Medlem optaget blandt slettede Medlemmer:

Nr. 5767. R. J. A. Gross.

Idet vi retter Fejlen, beder vi undskyldte.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer).

- Nr. 13389. S. V. Bengtsen
- » 8228. B. Boesen
- » 838. F. Christensen
- » 5767. R. J. A. Gross
- » 9729. A. J. Grøndahl
- » 6726. Chr. F. Hammer
- » 5295. F. C. Hansen
- » 10449. L. Jensen
- » 3674. Fr. Jensen
- » 200. R. A. C. Jonassen
- » 14323. N. Nielsen Just
- » 5221. C. Knoblauch
- » 12714. S. Knudsen
- » 7228. P. Larsen
- » 7922. G. Lundsted
- » 11007. E. A. Olsen
- » 6099. Jens Petersen
- » 2923. Frantz Schiffer
- » 3574. R. M. J. Wiberg.

Ugyldige Bøger.

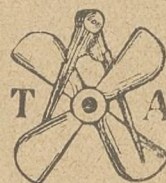
Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 7086.	C. C. Petersen	(Kbhvns. Afdl. 1)
» 5434.	Vennerberg	(—)
» 10371.	J. Jørgensen	(— 2)
» 11384.	T. C. Johansen	(— 7)
» 1903.	Chr. Winther	(Fredericia).

Nr. 14548, Helmar Christensen, har atter fundet sin Bog.

Hovedkassereren.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Lærestiftelse for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 9.

Juli 1904.

16. Aargang.

„Arbejderen“.

Nyt Organ for Danmarks Fagforeninger.

Den 2den Juli d. A. udkom det første Nummer af et nyt Organ for „De samvirkende Fagforbund i Danmark“, et Organ, der kan blive af den allerstørste Betydning for Fagforeningerne derved, at det bliver muligt at brede Kendskabet til Landsorganisationens Virkemaade og store Betydning ud til en større Kreds, end det hidtil har været muligt. Bladet, der har 4 tospaltede Sider, er kun af et yderst lille format (Oktav); men det kan jo altid blive større. Foreløbigt tilstilles det en Gang ugentlig, gennem Posten, samtlige Hovedbestyrelsesmedlemmer i Forbundene, Formændene for de enkeltvis indmeldte Foreninger, samt Formændene for forbundsafdelingerne og de lokale fællesorganisationer.

Vor Fagforeningspresse kan godt trænge til denne Foragelse, thi vore smaa Forhold gør det umuligt at holde en Presse oppe, der kan staa Maal med den engelske og tyske. Nu kan der imidlertid i nogen Grad raades Bod paa dette Forhold, og er det end saaledes, at vore Medlemsblade ikke just er at betragte som Fornojelseliteratur, saa er de netop derfor ikke mindre nødvendige som Middel til at aabne Arbejdernes Øjne for de vigtige Realiteter, hvormed Fagforeningerne og disses Ledelser stadig beskæftiger sig. Her er tilmed et felt, hvor vi vil have forholdsvis let ved at konkurrere med vore Modstandere, for saa vidt der overhovedet kan være Tale om Konkurrence.

Anderledes er forholdet med Dagspressen. Her kaster Overklasserne som oftest Formuer hen til Udgivelse af Blade,

der saa skriver, hvad de paagældende Kapitalister vil have — tjenende de forskellige politiske Interesser og kun tagende Hensyn til Pengemagten.

For nylig bragte Bladene Meddelelse om, at der i Berlin var Tanker oppe om at udgive et antisocialistisk Organ i 500,000 Eksemplarer, der i den første Maaaned skulde kastes gratis ind ad Dørene til Folk. Om Bladet hedder det, at det skal modarbejde „den uhyggelige Tiltagen af socialdemokratiske Valgstemmer“. — Ja, Hensigten kender vi ellers nok!

Vore hjemlige Arbejdsgivere synes her for en Gang Skyld at være foran deres tyske Kolleger. Vi har jo set, hvorledes man her paalægger hinanden at købe flere Numre af „Samfundet“, der hver Dag serverer flere Spalter „Antisocialisme“ og Anti-Fagforeningspolitik, for at give dem til deres Arbejdere.

Vi talte forleden med en Kollega, der arbejder paa en af vore største Virksomheder indenfor Jernindustrien, hvor der ellers føres et skrap Tilsyn med „Tidens Udnyttelse“, og han fortalte, hvorledes der hver Dag kommer et større Antal Eksemplarer af „Samfundet“, og hvorledes Mestrene maa passe paa, at Numrene kommer omkring og bliver læste af Arbejderne i Arbejdstiden. Her maa baade den udenlandske Konkurrence og alt andet Djævelskab træde i Baggrunden for det ene fornødne: at faa Arbejderne til at læse, hvad en eller anden af deres bitreste Modstandere, for en rundelig Betaling, Dag efter Dag sidder og smører op, udelukkende med det formaal for Øje,

om det dog iffe muligen kunde lade sig gøre, at faa Arbejderne til at svigte Sammenholdet og Organisationen og faa dem til at slaa de Institutioner i Stykker, som de selv har skabt; — man har jo før hørt om Masserne, der lod sig vildlede og bruge af Overklassen, for bagefter at blive hundset og traadt paa. D'Hr. kommer dog imidlertid nok til Erkendelse om, at den Tid er forbi, da Arbejderne lod sig bilde selv de groveste Løgne ind.

Men vor Fagpresse bør være Midlet imod al denne Usandhed og Gift, Budbringeren der, fjærnt fra Døgnpolitikken, taler sit — ganske vist maasse lidt tørre — men til Gengæld faa meget lodigere Sprog om det Arbejde, der hver Dag i Aaret udføres for at skabe de bedst mulige Arbejdsforhold ved Hjælp af vore solide Organisationer. Som Støtte for disse Bestræbelser hjælper vi det nye Organ velforment.

Løn og Arbejdsforhold paa Værksteder udenfor „Sammenslutningen“.

De senere Aars Organisationsarbejde har til Tider ikke været fri for at drage Opmærksomheden noget bort fra vort Forbunds mindste Afdelinger, der, naar de ikke selv lod høre fra sig, fik Lov til at føre deres egen stille Tilværelse. Det centrale i vort Organisationsliv maatte mere og mere blive, Forholdet til de to Fabrikantforeninger, de to københavnske Mesterforeninger, samt — ikke at forglemme — de enkelte store Virksomheder, som Burmeister & Wain, »Flydedokken«, Helsingørs Skibsværft, »Vulkan« o. s. v., medens Hovedledelsen en Tid maatte lægge mindre Vægt paa Forholdet til de smaa Mestre omkring i Provinserne.

Forholdet til de nævnte Organisationer og større Virksomheder blev imidlertid i store Træk ordnet ved den gradvise Indgaaelse af Overenskomster paa snart sagt alle Omraader, og Samarbejdet med Arbejdsgiverne simplificeredes i væsentlig Grad ved Dannelsen af »Sammenslutningen«. Lønforholdene blev for en Del ordnet ved Indførelsen og den senere Forhøjelse af Minimallønnen; men der var stadig stille m. H. t. Forholdene hos de smaa Mestre i Provinserne.

Saa opstod der sidste Januar en rask lille Strejke hos en Maskinfabrikant Christoffersen i Holeby paa Lolland, og her fik nogle og tredive Smede og Maskinarbejdere deres Løn hævet fra gennemsnitlig ca. 28 til gennemsnitlig ca. 35 Øre pr. Time. Dermed faldt en af de sidste Skandser paa Lolland-Falster, og dette vil sikkert ikke undlade at gøre sin Virkning derovre, ikke mindst paa de Svende som arbejder hos Mestre omkring i Landsbyerne.

Derneft fulgte en Forhøjelse af Lønnen paa Sukkerfabriken i Naskov. Disse Kolleger fik Timelønnen forhøjet

med et Par Øre — de burde have haft mere; men de var selv lidt for raske til at slaa til og erklære sig for tilfredsstillt. — Bagefter viste det sig nemlig, at den her trufne Ordning skulde bruges til at modsætte sig vore Fordringer paa Stege Sukkerfabrik, hvor vore Medlemmer omtrent samtidig rejste Lønkrav. Sagen gaar dog rimeligvis i Orden med en mindre Lønforhøjelse.

Omtrent samtidigt ordnedes Lønforholdene paa Aalborg Portland Cementfabrik, med et Tillæg til Timelønnen af 2—3 Øre. Derved blev mindste Løn 38 Øre og Gennemsnitslønnen 40 Øre pr. Time. — Der arbejdes ikke i Akkord.

I Begyndelsen af Juni gennemførtes en Lønforhøjelse hos Smedemestrene i Kallundborg, og som det vil ses andet Sted i Bladet, har man nu ligeledes naaet Afslutning paa en Lønbevægelse paa de mindre og smaa Værksteder i Aarhus.

Man har saaledes bragt Lønspørgsmaalet frem til Ordning paa ikke faa Værksteder udenfor »Sammenslutningen«; men særlig Grovsmedemestrene ere i Reglen svært bange for at betale en ordentlig Løn, idet de henviser til Konkurrencen fra Landsbysmedenes Side. Dette er vel i det væsentligste kun at betragte som Udflugter, men paa den anden Side ligger deri en Opfordring til Fagfæller paa Landet om at slutte sig til Organisationen og forlange deres Arbejde ordentligt betalt. Ganske vist er der Steder paa Landet, hvor Betalingen er god (10, 12 til 15 Kr. om Ugen samt frit Ophold) og denne Konkurrence behøver Mestre i Byerne sandelig ikke at beklage sig over; men der findes ganske vist ogsaa Steder, hvor Lønnen, som i de fattige Egne af Vest- og Midtjylland, er langt nede, baade paa Landet og i Byerne. — I den senere Tid har man imidlertid begyndt at røre paa sig ogsaa her, og vi opfordrer vore Fagfæller til kraftigt Sammenhold i Organisationens, for at faa gennemført Arbejdets anstændige Betaling overalt.

Medens vi ere ved dette, ville vi bede Læseren i Tanken følge os paa en lille Tur rundt herovre vest paa — lad os sige paa Organisationens Overdrev.

Vi ville begynde med

Varde.

I den ældgamle By Varde (Ribe Amt) hvis Historie strækker sig sine 800 Aar tilbage i Tiden, har vi en lille solid Afdeling, der ledes af to støtte Fagfæller: Kasserer H. P. Hansen og F. Jørgensen. Der er imidlertid kun en halv Snes Medlemmer; thi vort Fag tæller ikke mange Udøvere her. Der er dog en 4—5 Mand udenfor Organisationens, hvilket selvfølgelig er uheldigt. Ingen Fagfæller burde holde sig tilbage fra sine organiserede Kammerater, thi derved skader de ikke alene disse Kammerater, men i det lange Løb vil de skade sig selv allermest.

I vor sidst udarbejdede Statistik viser Lønnen sig at være gennemsnitlig 32,7 Øre pr. Time og her staar den desværre endnu. Afdelingen omgaaes imidlertid med Tanken om at hæve Lønnen, og forhaabentlig vil det lykkes den; thi det er ligefrem bedrøveligt, at 20 Kr. pr. Uge er det absolut højeste, som en dygtig Vognsmed har kunnet opnaa i denne By.

Herfra gaar vi videre nordpaa. I Ringkøbing er der ikke og har aldrig været Afdeling af vort Forbund, men Sta-

tistiken udviser 9 Fagfæller, hvoraf 2 i Forbundet — Lønnen 29 à 30 Øre pr. Time — jo daarligere organiseret, desto lavere Løn; dette er en Kendsgerning overalt.

Vi kommer dernæst til

Holstebro.

17 Fagfæller, hvoraf 8 i Forbundet. Lønnen gennemgaaende lav, Fabrikkerne holder sig lige paa Minimallønnen og Smaamestrene søger ved allehaande Fif at faa billig Arbejdskraft. Vor stedlige Afdeling har til Tider ført en ret hensygnende Tilværelse, men holdes dog stadig i Live af Hensyn til de Rejsende. Der er nemlig ca. 14 Mil fra Varde og ca. 5 Mil til Skive. Et Særkende for Forholdene i Holstebro er, at de fleste ældre Fagfæller foretrækker at arbejde for en lav Betaling og at staa udenfor Organisation, medens det ganske er overladt de unge og yngre Kræfter at forsvare Organisationens Fane.

Afdelingen har, foruden det nævnte Antal Medlemmer i Holstebro, tillige Medlemmer i Byerne Ringkøbing, Struer og Herning m. m. Her var ikke de daarligste Betingelser for at skabe en kraftig Afdeling, om der blot var lokale Kræfter, der vilde lægge sig i Selen derfor. Paa Støtte fra Forbundets Side skulde det da ikke mangle. Afdelingens Formand (Nielsen) er en meget brav Kollega, men han agter — som rimeligt er, da han er ung — ikke at blive i Byen, og Kassereren, vor gamle Kollega Kristen Madsen, har i flere Aar ikke arbejdet ved Faget. Forholdet maa nærmest kaldes abnormt, men som alt bemærket holdes det hele nærmest oppe af Hensyn til de Rejsende. — Vore vestjydske Kolleger vaagner vel imidlertid nok, thi der er ellers megen sund Sans og god Forstand i disse Mennesker — selv dem der kalder sig for »hellige«, er ikke allesammen helt tossede.

Gaar vi videre nordpaa træffer vi ingen Afdeling for vi naar

Thisted.

Oprindelig skal denne By have heddet »Thystad«, fordi den var eneste Købstad i Thy. Indvaanerne maa ikke have hørt til de særlig durkdrevne; thi i det 16de Aarhundrede kunde Præsten Ole Bjørn bilde dem ind, at et Par unge Piger vare legemligt besatte af Djævelen, hvorefter Byens Kvinder i store Skarer strømmede til Præsten, for at han kunde ud-drive de onde Aander af dem. Præstemanden blev dog taget ved Vingebenet af Regeringen.

Der findes sikkert kun faa Steder, hvor Arbejderbevægelsen har haft saa trange Kaar som i Thisted. Nu er det ganske vist ikke de »onde Aander«, der er paa Spil, for saadan har man vel ikke Lov til at kalde det, naar en hel Del af Smedene paa Støberiet kalder sig »hellige« og blander dette sammen med deres Forhold til Arbejdsgiveren og Fagorganisationen.

Noget galt er der imidlertid med Smedene i Thisted; der er nemlig kun ialt 10 Mand af ca. 30 indenfor Organisation. Resten staar udenfor og arbejder, som paa Støberiet, for 26 Øre pr. Time. Støberiet var tidligere Medlem af Fabrikantforeningen, men i de senere Aar har det jævnlig skiftet Ejer, og nu er der intet Medlem af »Sammenslutningen« i Thisted.

Ogsaa her burde lokale Kræfter, med Støtte af Forbundet, tage energisk fat for at holde Fagets Udøvere sammen.

De Djævla, som maaske enkelte ere besatte af, maa nok kunne drives ud.

Paa Tilbagevejen fra Thisted tager man med et Befordringsmiddel, der kaldes »Dagvogn«, men som ikke desto mindre kun kører om Natten, ned til Vildsund. Over Sundet med en Baad og kørende videre med »Dagvogn«, naar man om Morgenen ved halvfire Tiden

Nykøbing paa Mors.

Her er straks nogen mere Fart i Tingene, og her har vort Forbund en solid Afdeling paa 30 Medlemmer — Folk med hvem det altid er en udelte Behagelighed at være sammen i nogle Timer for at drøfte Organisationsforhold.

Her har vi N. A. Christensens, efter Provinsforhold store Fabrik for Tilvirkning af Ovne. Fabrikens Stifter (»Kanonstøberen« kaldes han paa Stedet) blev en hovedrig Mand, samtidig med at Fabriken voksede til dens nuværende Størrelse, og samtidig knyttedes der naturligvis Tid efter anden Arbejdere til, der ved særlig Protektion tjente ret godt, og disse Folk føler ingen Forpligtelse overfor deres Fags Interesser eller overfor Organisation. For dem strækker Verden sig ikke stort udover Mors — i det højeste over til Glyngøre. Der er paa Støberiet ialt henvend en Snes Mand af disse indifferente Fagfæller, hvoraf nogle naturligvis har svigtet af »kristelige Grunde«. Vi forlader nu Nykøbing for et Øjeblik at opholde os ved

Skive.

I Skive findes en Afdeling paa nogle og tredive Mand, hvilket er usædvanligt for denne By, og der er saaledes rigeligt med Arbejde for Tiden.

Søndagen den 26. Juni var der stort Arbejdermøde i Skive og Smedene holdt Fællesspisning med efterfølgende Fagmøde, ved hvilket Forbundets Formand talte. Kolleger fra Viborg og Nykøbing var indbudt, og et ikke ringe Antal var fremmødt. Der herskede den hjerteligste kammeratlige Tone under Samværet og Afdelingen havde megen Glæde af den smukt arrangerede Fest.

— Afdelingen har fremsat Krav om Lønforhøjelse hos Smedemestrene, og Sagen synes at gaa i Orden uden Konflikt.

Vi slutter her dette lille Rundskue med en krattig Opfordring til alle vestjydske Fagfæller om at slutte sig fast om vort Forbund. Ingen Fagfælle kan være bekendt ikke at staa i sin Fagforening. Organisation hæver Lønnen og søger, ved at løfte i Flok, at mildne Følgerne af Arbejdsløsheden. I begge Henseender har vort Forbund kæmpe-mæssige Resultater at pege paa, og den Kollega, der ikke tager et Tag med her, er i Virkeligheden en Forræder imod sin egen Stand og tilsidesætter sin egen velforstaede Interesse.

Lønforhøjelse paa Smedeværkstederne i Aarhus.

For 3 Maaneder siden gennemførtes en Minimalløn for Arbejderne ved Gas- og Vandledningsarbejde paa 36 Øre, og samtidig gennemførtes en Minimalløn paa 36 Øre for Centralvarmeanlæg foruden to specificerede Priskuranter i disse Fag.

I disse Dage har vi atter faaet gennemført en Lønforhøjelse, denne Gang for Grov- og Kleinsmedene. Efter en hel Del Forhandlinger med Mestrenes Udvalg enedes man om en Indstilling om Lønforhøjelse, hvilket imidlertid blev forkastet paa Mestrenes Generalforsamling, og vi maatte saa begynde forfra igen. Endelig lykkedes det dog at blive enige, efter at vi først havde sikret os, at Mestrene virkelig havde Mandat til at forhandle, eventuelt til at slutte en Overenskomst med Fagforeningens Udvalg. Minimallønnen blev hævet fra 33 til 35 Øre og for Udlæringerne fra 30 til 32 Øre pr. Time foruden en Del Forhøjelser for Udearbejde.

En Lønforhøjelse er ligeledes gennemført ved Forhandling mellem »Cycleindustriforeningen« og vor Afdeling. Cyclearbejderne har aldrig haft faste Priser, og enkelte af disse Arbejdere har kun faaet 32—33—35 Øre pr. Time. Nu har vi faaet gennemført en Minimalløn paa 38 Øre og 35 Øre for Udlæringerne det første Aar foruden en Del andre Forbedringer, f. Eks. 100 pCt. for alt Søn- og Helligdagsarbejde.

Alt i alt kan vi betragte disse Fremskridt som et godt Resultat.

F. F. Samuelsen,
p. T. Afdelingens Formand.

Brev fra Amerika.

II.

East Pittsburg Pennsylvania, 4. Juli 1904.

Arbejderorganisationerne har i de senere Aar taget et enormt Opsving hertilands. Ogsaa i Smede- og Maskinfaget har Trangen til Sammenslutning været overordentlig stærk. Vi maa ogsaa vel lægge Mærke til, at de forenede Stater har haft en Blomstringsperiode i Jern- og Maskinindustrien, som aldrig før. I Aarene fra 1897 til 1902 har der paa mange Steder ligefrem været »Rift« om dygtige Fagmænd. Som Følge heraf har Arbejderne haft let ved at udvide deres Organisation og gennemføre Forkortelse af Arbejdstid og Lønforhøjelser, ofte uden Kamp.

Det var rigtigt nok en »Era« — men den kommer næppe mere igen. Hvad der kommer let gaar ogsaa let, og nu for Tiden staar Arbejderne for den langt vanskeligere Opgave, nemlig at beholde det som de har indvundet i de gode Tider. Da nu Arbejdsgiverne her som overalt netop under ugunstige Forretningsperioder har Tilbøjelighed til at slutte sig sammen, hvad Konkurrencen imellem dem indbyrdes ofte forhindrer, naar de har fuldtop af Ordre og tomme Lagere — saa er det jo ikke svært at indse, hvad Udfaldet vil blive. Dermed skal jo ikke være sagt, at Arbejderne stadig maa trække det korte Straa i den ulige Kamp imod de store Jernbanekompagnier, Skibsbyggerier og andre Kombinationer. Forskellige meget store Firmaer, deri-

blandt ogsaa det verdensbekendte »The Westinghouse electric and manufacturing Co.« i Pittsburg, vil ikke lade deres Renommée tage Skade ved at reducere Arbejdernes Løn »en bloc«, som det hedder i gammel Tale. Det er just ikke saa meget af Omsorg for Arbejderne, at mange store Fabrikker rundt om i Staterne selv under en mindre god Forretningsgang i dette saakaldte »presidential year«*) alligevel lader løbe med fuld Kraft og med uforandrede Lønforhold saavidt som muligt. Det er snarere Frygten for en »Panik«, Frygten for at Aktierne kunde falde, som tvinger de store Industriherrer til at holde Værkerne gaende som hid til, saalænge til at Uvejrsskyen maaske driver over. Jeg siger »maaske«, thi man ved ikke, hvad næste Aar vil bringe. Den nærmeste Fremtid for vor Industri og beslægtede Grene ser alt andet end lovende ud, taget i det Store og Hele. Dog er der enkelte Værker, som endnu til Dato udvider deres Bedrift ganske overordentligt. Jeg tror, at det vil interessere Læserne, hvis jeg t. Eks. anfører Westinghouse Kompagniet. Et trykt Cirkulære til Aktionærerne bringer følgende: »Kompagniets Forretningsfremgang har betydeligt oversteget Direktøernes og Embedsmændenes Forventninger«. Bemeldte Cirkulære tilføjer: Bekendtgørelsen af Salgene for de forløbne 4 Aar, efter afholdt Inventur, endende Marts 1903, udviser:

Forretningsaaret som endte 31. Marts 1900	Doll. 12,793,703.50
do. 31. Marts 1901	> 15,853,481.16
do. 31. Marts 1902	> 19,975,958.12
do. 31. Marts 1903	> 23,899,492.92

For i Aars Vedkommende er Tilvæksten ikke saa betydelig; omendskondt Fabrikken i Pittsburg er bleven udvidet til omtrent det dobbelte Omfang. Det maanedlige Salg af færdige Maskiner etc. udgør noget over 2,000,000 Doll.s.

Men *enfin* »en Svale gør ingen Sommer«.

Denne Statistik udviser kun, at de store Verdensfirmaer monopoliserer Industrien og med deres kæmpemæssige Polyparme river alt til sig. De Hundreder af middelstore og smaa Værksteder, saavel her som i de fleste andre større Byer, har meget knapt med Arbejde for Tiden.

Som Følge af at Kul og Staal og andet Raamateriale er faldet i Pris, saa har flere Miner og Staalværker enten ganske indstillet deres Virksomhed eller lader arbejde paa forkortet Tid. Tusinder af Mennesker er derved blevet brødløse for flere Maaneder og andre maa arbejde for 15 til 20 pCt. reduceret Løn. Nu hænger jo det ene sammen med det andet; thi falder Efterspørgslen efter Kul og Raamateriale, saa ved man tillige at Jern- og Maskinindustrien ikke kan holdes paa samme Niveau som før og Maskiner og andre Ting maa leveres billigere for at finde Afsetning. Men finder de snu Amerikanere, at deres eget Marked er saa temmelig udbyttest for en Tid lang at regne, saa er de jo som bekendt ikke sene til at sikre sig fremmede, altsaa europæiske Markeder, for enhver Pris, selv om de skal undersælge de andre. Deres storartede Foretagelsesaaend og Energi kender ingen Grænser og skyer ingen Vanskeligheder. De trænger dog igennem med deres Varer, trods Beskyttelsestold og Jammerklager, i den gamle Verden. I de sidste 16 Aar er Amerikanernes Udførsel af Maskiner og Jern- og Staalvarer af al Slags vokset til det tredobbelte. De amerikanske Værktøjsmaskiner, Drejebænke etc. findes som bekendt over hele Jordkloden nutildags. Værktøjsmaskiner er deres fornemste Specialitet for Udførsel paa Jern-Industriens Omraade, hvorved ingen kan gøre dem Rangen stridig, tror jeg.

Nu vil jeg berette lidt om Maskinarbejdernes Organisationer. Der bestaar for Tiden to store af hinanden uafhængige Forbund. Den ene Forening, som er den ældste, stammer fra England og staar paa de engelske »Trade

*) Hermed sigtes til Valget af en ny Præsident. Valget finder Sted i November i Aar. Politiken sysselsætter Folk i høj Grad og uder en dæmpende Indflydelse paa Forretningslivet og Spekulationen.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses- dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
1379	Aage Andersen	Aalborg	17-12-83	Kbh. Afdl. 2	11-7-03	Kbh. Afdl. 2	26-12-04
5392	Axel Andersen	Holbæk	20-11-84	— 1	2-2-04	Holbæk	12-3-04
152	Jens Aug. Andersen	København	28-8-82	—	9-5-03	Kbh. Afdl. 1	21-11-03
8076	N. V. Birck	—	19-5-55	—	13-3-77	—	2-4-04
14847	J. K. Buhl	Gælballe	6-6-83	Kolding	9-4-01	—	16-4-04
5424	Peter Andersen Brædder	Øster Ulslev pr. Nysted	30-8-79	Kbh. Afdl. 1	15-2-04	—	2-4-04
9826	Chr. P. B. Christensen	Jerming pr. Esbjerg	17-1-79	Aalborg	1-1-02	Aalborg	12-12-03
5473	Harald Christensen	Freerslev pr. Haslev	26-3-79	Kbh. Afdl. 1	7-3-04	Kbh. Afdl. 1	9-4-04
6524	Erik Thomsen Christensen	Sorup pr. Svendborg	21-3-84	Odense	13-6-03	Svendborg	26-3-04
12500	Chr. Vilh. Ring Christiansen	Hallund pr. Brønderslev	2-9-78	Aalborg	10-12-98	Kbh. Afdl. 1	12-3-04
5389	Carl Viggo Colberg	Maribo	5-7-71	Kbh. Afdl. 1	1-2-04	—	20-2-04
6542	Eduard Dich	Rusland	16-1-84	Assens	9-5-03	Randers	16-4-04
9872	Chr. V. Emmeluth	Klausholm	12-10-82	Randers	17-11-02	—	2-4-04
8787	Rob. Em. Schou Frese	Næstved	12-11-81	Næstved	4-5-01	Kbh. Afdl. 1	16-4-04
9711	Ernst J. Hansen	Helsingør	30-9-82	Helsingør 1	4-4-03	Sorø	19-9-03
9941	Niels Chr. Hansen	Lynge	7-6-76	Sorø	2-7-98	—	5-3-04
8890	Hans Peter Hansen	Rudkøbing	28-5-72	Kbh. Afdl. 1	12-3-98	Kbh. Afdl. 1	12-3-04
5722	Rubert Hansen	St. Thomas	11-12-81	— 2	6-6-02	—	19-3-04
6265	Christian G. Hansen	Erindlev pr. Rødby	20-8-82	Holeby	1-1-04	Holeby	9-4-04
12594	Axel Johan Hansen	København	24-9-69	Kbh. Afdl. 1	25-3-99	Kbh. Afdl. 7	5-12-03
7706	Conrad Lyngby Henriksen	Laen pr. Grenaa	24-2-84	Randers	3-6-03	Randers	2-4-04
129	Holger Hermansen	København	6-5-83	Kbh. Afdl. 1	7-1-04	Kbh. Afdl. 1	2-4-04
5452	Jens Chr. Jensen	Nykøbing F.	16-4-71	—	27-2-04	—	9-4-04
5454	Jens Jensen	Aarhus	2-5-75	—	27-2-04	—	16-4-04
9865	Jens Anthon Chr. Jensen	Odense	30-1-71	Randers	21-9-03	Randers	14-11-03
6169	Jens Johan Jensen	Randers	18-2-80	—	12-5-02	Kbh. Afdl. 1	2-4-04
10286	Jorgen Jensen	Reerslev, Sorø Amt	17-3-49	Aarhus	18-12-97	Aarhus	30-4-04
4968	Niels Victor Em. Jensen	Bornholm	22-5-77	Kbh. Afdl. 1	20-2-03	Kbh. Afdl. 1	6-2-04
8747	Lars Peter Jørgensen	Kolding	24-12-78	—	17-1-03	—	2-4-04
5048	Christian Emil Larsen	Rudkøbing	28-11-78	Svendborg	18-10-03	Svendborg	26-3-04
12539	Laurits Larsen	København	22-4-71	Kbh. Afdl. 1	11-3-99	Kbh. Afdl. 7	1-8-03
9157	Karl Anth. Lindberg	Kolding	9-3-82	Kolding	1-5-01	— 1	16-4-04
12244	N. M. Madsen	Vestingkirke Sogn	24-4-77	Varde	19-3-99	Varde	7-11-03
11329	Georg Nielsen	København	28-4-81	Kbh. Afdl. 1	4-5-03	Kbh. Afdl. 1	9-4-04
12705	Alfred Edv. Nielsen	—	10-1-84	—	30-6-03	—	16-4-04
2744	Christian Petersen	Randers	8-4-65	Aarhus	22-6-95	Aarhus	12-3-04
4040	John Viggo Ch. Randrup	Helsingør	17-8-85	Helsingør 2	6-11-03	Helsingør 1	5-3-04
491	F. Rasmussen	Roskilde	25-9-51	Kbh. Afdl. 1	3-12-92	Kbh. Afdl. 1	5-3-04
2543	Johannes Marius Rasmussen	Aalborg	26-3-84	Aalborg	19-9-03	Aalborg	7-11-03
13502	Carl Svendsen	København	12-11-76	Kbh. Afdl. 1	21-10-99	Kbh. Afdl. 1	20-2-04
8053	Carl Sørensen	Silkeborg	14-9-81	—	6-11-01	—	13-2-04
7864	Peter Sørensen	Hanelbjerg	16-1-74	Aarhus	6-9-02	Aarhus	5-3-04
11380	Georg Søndergaard	København	2-10-70	Kbh. Afdl. 1	7-1-99	Kbh. Afdl. 7	1-8-03
4797	Hans Thilemann	Thisted pr. Arden	11-9-83	Randers	9-11-02	Randers	12-3-04
2041	Alfred Ulriksen	København	23-3-84	Kbh. Afdl. 1	13-7-03	Kbh. Afdl. 1	9-4-04

union's Principper. Den gaar under Navn af »Amalgamated Society of Engineers«.

Dette Forbund er vidt forgrenet over hele den engelsktalende Verden. Er Du Medlem af »Amalgamated Society« (sammenblandet eller sammensmeltet Selskab), saa kan Du gaa hvorhen Du vil og finde Bistand. I England, Canada, De forenede Stater, Indien, Australien -- overalt finder Du dem. Det er et konservativt og upolitisk Selskab. Jeg har intet Eksemplar af deres Statuter og Love, saa jeg kan ikke berette meget om dem. I Hovedsagen er det en Understøttelsesforening forbunden med gode Sygekasser og Pensionsfond. »Amalgamated« er her i Staterne særlig stærk i New York city; men i mange andre Byer er den forholdsvis svagt repræsenteret.

Den anden stammer af nyere Datum og kalder sig »In-

ternational Association of Machinists«. Dog Navnet gør intet til Sagen; thi den er ren amerikansk. Paa min Forespørgsel paa en Mødeaften, hvorfor Foreningen kaldte sig »international«, da man i Europa ikke kendte noget til den, fik jeg til Svar: »Nej, vi har ingen Forbindelse, hverken med engelske eller andre europæiske Arbejderforeninger« — »Vi har Loger i Canada og Mexico, det er alt«. Altsaa efter amerikanske Begreber maa Ordet »international« forstås med Hentydning til Nationerne i den »nye« Verden!

Denne »internationale« Forbindelses Hovedsæde er i Washington. I denne Residensby hedder den »Storlogen«. Alle de andre Afdelinger af »Storlogen« rundt om i Amerika fører Navn af »underordnede« Loger. Ægte demokratisk, ikke sandt? Naa af disse »underordnede« findes omtrent 700 for Tiden og nye dannes stadig. Forresten er den socia-

alistisk tilsnittet i sit Program og moderne organiseret, og det vil sige en hel Del. Om den nu ogsaa er ærlig, se det er jeg ikke i Stand til at afgøre endnu. Amerika har gode Love; men desværre bliver de ofte omgaaet eller afsvækket, naar de skal bringes til Udførelse. Det er jo en bekendt Sag, at Embedsstanden hertilands er meget fordærvet, hensynløs og lige gyldig. Derpaa afgiver Theaterbranden i Chicago saavel som den skrækelige Brandkatastrofe i New York med Damperen »General Slocum« et slaaende Bevis. Hvis Autoriteterne havde gjort deres Pligt paa begge Steder, saa kunde saadanne rædselsfulde Ulykker jo aldrig opstaa. Naturligvis er Undersøgelser- og Brandkommissionen bleven bestykket fra de private Entreprenører for at lukke Øjet til for de bestaaende Mangler. Men hvad i al Verden gør det; om et Aar er alt jo glemt, men saa kommer der noget nyt, saa Pressen kan tjene Penge ved andre gruopvækkende Skil-dringer.

(Fortsættes.)

Lovenes § 38.

I forrige Nummer af Bladet indskærpede Hovedkassereren Lovenes Bestemmelser angaaende Udbetaling af Understøttelse til Rejsende; men der er endnu en meget vigtig §, som det synes noget svært at faa Forbundets Medlemmer til at overholde, og dette er Lovenes § 38, der omhandler Medlemmernes Pligt til — uanset om de skal have Understøttelse — at melde sig paa Anvisningskontoret, forinden de søger Arbejde i en By. Paragrafen indeholder en ret skarp Bestemmelse for Overtrædelse heraf, som dog ikke ret ofte bringes i Anvendelse, og heller ikke gerne skulde bruges, idet det maa staa Medlemmerne klart, hvilken Betydning det har, at den lokale Ledelse i en By altid er paa det Rene med Omfanget af den Arbejdskraft, der tilbyder sig paa de stedlige Arbejdspladser, og et meget stort Tilbud af Arbejdskraft paa et Arbejdssted, hvor Forholdene paa Grund af daarlige Konjunkturer eller andre Aarsager ikke er saa gode, som de burde, kan ofte gøre disse Forhold endnu mere uheldige for de dér arbejdende Kolleger.

Vore Arbejdsgivere har for længe siden lært at indse Fordelen ved at holde sig à jour med Af- og Tilgang paa Arbejdspladserne; det er af største Betydning for vor Organisation, at de Institutioner, der er oprettet under den, — i dette Tilfælde vore Anvisningskontorer — ikke fungerer daarligere end Arbejdsgivernes.

Blokaden af Mollerups Fabrik i Esbjerg hævet.

I Fagbladet for Juni Maaned i Fjor meddelte vi, hvorledes vore Medlemmer, der arbejdede hos Fabrikant Mollerup, havde faaet ca. 1400 Kr. tilgode ved dennes Fallit, hvorfor vi frabad Tilgang af Arbejdskraft, indtil Sagen var bragt i Orden.

Denne Blokade er nu hævet, efter at hele Svendenes Tilgodehavende er udbetalt.

Lønbevægelse blandt Smedene i Hannover—Linden.

(Efter »D. M. Z.«)

I al Stillehed er der blandt Smedene i Hannover udspillet en Lønkamp, som har fremskaffet ret væsentlige forbedrede Tilstande for Svendene. Forholdene i Smedefaget har i lange Tider været de usleste indenfor Metalindustrien, saaledes udviser en for kort Tid siden udarbejdet Statistik, at der i 53 Virksomheder, hvor der beskæftiges 89 Svende, arbejdedes i de 15 Virksomheder for Kost og Logi og en Gennemsnitsløn af 7 Rmk. ugentlig. Arbejdstiden androg i 11 Værksteder over 10 Timer, deraf i 9 Værksteder 11 Timer daglig. Om Betalingen for Overarbejde vil vi ikke tale, den rettede sig efter Mesterens Forgødtbefindende.

Smukke Tilstande herskede iøvrigt ogsaa paa de øvrige Værksteder med Hensyn til Lønnen. Det fremgaar saaledes, at kun 17 Kolleger fortjente 24 Mk. og derover, 72 fortjente derunder, hvoraf enkelte kun 15—17 Mk. om Ugen. At disse Tilstande saalænge har kunnet herske, skyldes, at Svendene dér ikke har haft Blikket paa Organisationen, først i den senere Tid, da Betingelserne for at leve blev dem vanskeligere, har de indmeldt sig og staa nu omtrent alle organiseret, hvorefter Organisationen tog sig af deres Sag og tilstillede Mestrene et Forslag om Forbedring saavel af Arbejdstid som Lønforhold samt Afskaffelse af Kost- og Logisystemet.

Efter en Del Forhandlinger lykkedes det at faa saa godt som alle Fordringer gennemførte, iøvrigt henvises til følgende Overenskomst:

Med Sanktion af en For-amling af Mestre og Svende er følgende Overenskomst truffet og gælder til 1. Juli 1906.

§ 1.

Samtlige Svende beskæftiges uden at erholde Kost og Logi hos Mesteren. Unge Svende, som forbliver hos Læremesteren et Aar efter Læretiden, danner en Undtagelse herfra.

§ 2.

Den daglige Arbejdstid andrager ikke over 10 Timer. Dagene for Nytaar, Paaske, Pintse og Jul ophører Arbejdstiden 2 Timer før, forsaavidt ikke særlige nødvendige Arbejder foreligger, Afdrag i Lønnen herfor finder ikke Sted.

§ 3.

Lønnen udbetales ved Arbejdstidens Ophør.

§ 4.

- Svende indtil 21 Aar erholder mindst 30—35 Pf. pr. Time.
- Svende over 21 Aar, som Beslagsmede, Bænkarbejdere og delvis Smedere, erholder fra 35—38 Pf.
- Smedere erholder ikke under 40 Pf. pr. Time.

§ 5.

Overtimer betales med ekstra 10 pCt. Søndagsarbejde med 25 pCt.

§ 6.

De lovformelige Arbejderbeskyttelses-Bestemmelser maa punktlig overholdes af begge Parter.

§ 7.

I Tilfælde af, at der opstaa Uoverensstemmelser i Forstaaelsen af nærværende Overenskomst, Stridigheder mellem Mestre og Svende, maa saadanne Tilfælde overgives Mæglingskommissionen, der bestaar af 3 af Mestrene og 3 af Svendene valgte Mænd under Forsæde af »Obermeister«.

Mægling Kommissionen maa træde sammen saa hurtigt som muligt, senest 24 Timer efter at en af Parterne har anmodet derom, og fremskynde Bilæggelsen af Stridstilfældet. Saafremt der ikke opnaas Enighed, indgives Sagen til Haandværkerretten, som da er Voldgift.

§ 8.

Saafremt nærværende Overenskomst ikke opsiges senest 8 Uger for Forfaldstiden, gælder den paany et Aar.

§ 9.

Indskriden imod Gennemførelsen af denne Løntarif maa ikke finde Sted fra nogen af Parterne.

— Som man heraf vil kunne se, arbejdes der ogsaa i Tyskland paa at højne Forholdene i den lille Industri og paa at bringe Lønnen i Smedehaandværket op; men Smedene er blot mange Steder — dér som her — saa frygtelig længe om at organisere sig og finde deres Plads i Rækkerne.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer.)

- Nr. 1078. A. H. Andersen
- 8331. Alb. Andersen
- 7307. A. P. Andersen.
- 12829. C. Dickmeis
- 941. L. Gregersen
- 8146. A. J. Grøndahl*)
- 10306. K. A. Hansen
- 4730. N. Paulsen Juul
- 4911. L. O. Jørgensen
- 5221. C. Knoblauch
- 8304. J. F. Larsen
- 4180. Hans Madsen
- 14349. F. Møllholm
- 821. Max Møller
- 11633. J. P. Nielsen
- 2340. Jul. Petersen
- 12343. T. Pöhls
- 3227. C. J. Quorstrup.

*) I Juni Fagblad optert som Nr. 9729.

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 11426. J. Jensen (Kbh. Afdl. 1)
- 506. P. Olsson (—)
- 2885. F. Andersen (—)
- 5745. Axel Larsen (—)
- 4901. J. Chr. Verdier (Varde)
- 14216. A. Rasmussen (Hillerød).

Nr. 7086, C. Petersen, og 5434, P. Vennerberg, har atter fundet deres Bøger.

Fundet Bog.

Medlemsbog Nr. 1903, *Chr. Winther*, er fundet og indsendt til Hovedkontoret, hvorfra den kan faas udleveret, naar opgives til hvilken Afdeling den ønskes sendt.

Hovedkassereren.

Efterlysning.

Saafremt tysk Medlemsbog Nr. 131121, *H. Smith*, bliver præsenteret i en dansk Afdeling bedes Boghaverens Adresse hurtigst indsendt til Hovedkontoret og Bogen tilbageholdt indtil nærmere Meddelelse foreligger.

Otto Smith.

Ekskluderet.

Medlem Nr. 2341, *Jul. A. Nielsen*, født i København den 18. Septbr. 1864, indmeldt i Afdl. 1 den 1. Jan. 1904, tidligere Klubkasserer i Kedelsmedeværkstedet hos Burmeister & Wain, er ekskluderet af Forbundet paa Grund af svingagtig Regnskabsførelse. Han maa ikke optages i nogen anden Afdeling forinden han har betalt sin Gæld til Klubben.

N. Jakobsen,

Kasserer for Københavns Afdl. 1.

Forbundets Anvisningskontorer.

- Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
- Aalborg, C. E. Christensen, Priorgade 11, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
Helligdage kun mellem 11—12.
- Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
- Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
- Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
- Fredericia, Maskinarb. O. E. Hansen, Nørrevoldgade 40 c³.
Udbetaling til Rejsende, Svendehjemmet, 6—7 Aften.
- Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12—12¹/₂, 6¹/₂—7¹/₂.
- Frederikssund, Maskinarb. H. P. Christensen, Villakvarteret. Ingen Udbet.
- Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
- Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
- Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
- Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II. 12¹/₂—1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
- Hillerød, Th. Hansen, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7 Aften.
- Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
- Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Chr. Hansensvej 2. Udbetaling 6¹/₂—8.
- Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften. Søndag 9—12 Fornd.
- Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
- Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem« 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
- Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Søndags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
- Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling. København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
- Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
- Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b.c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.

Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. $12\frac{1}{2}$ —1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. $12\frac{1}{4}$ —1. Udbetaling til
 Rejsende $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$, Søndag 11—12 Formd.
 Præsto, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præsto. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ribe, Smed A. Knudsen, Puggaardsgade 208. Ingen Udbet.
 Ringsted, Maskinarb. K. Henningsen, Nørreg. 48. Ingen Udbet.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$, Søndag 9—10.
 Ronne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skanderborg, Maskinarb. C. Madsen, Vestre Skovvej. Ingen
 Udbetaling.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften,
 Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling
 7—8 Aften.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Nygade. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. $12\frac{1}{4}$ — $12\frac{3}{4}$, $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$. Søndag
 11—12.
 Viborg, P. Frandsen, Lille Sct. Mikkelsgade 12.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes
 fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Maskinisteksaminerne.

Maskinisteksaminerne afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 31te August Kl. 8 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til den almindelige Maskinisteksamen og anden Dels Hovedprøve, have derom at indgive Begæring til Undertegnede senest den 16de August, og de, der agte at indstille sig til Til lægsprøven i Elektroteknik, senest den 23. August.

Orlogsværftet, København C., den 11. Juli 1904.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Maskinpasserprøven.

Maskinpasserprøven afholdes ved Søværnets Maskinskole paa Orlogsværftet i København og begynder den 29de August Kl. 9 Formiddag.

De, der agte at indstille sig til Prøven, have derom at indgive Begæring til Undertegnede senest den 13. August.

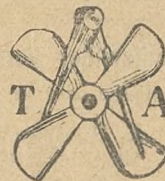
Samtidig med Begæringen om at indstille sig til Prøven, kunne uformuende Maskinpassere søge om Understøttelse som Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Forberedelsen til Prøven. Ansøgningen skrives paa den dertil bestemte Blanket, der faas paa vedkommende Maskinistkursus eller hos undertegnede Formand i Eksamenskommissionen.

Orlogsværftet, København C., den 11. Juli 1904.

A. H. M. Rasmussen,

Underdirektør.

Formand i Eksamenskommissionen.

Teknisk Akademi.

Smede & Maskinarb. Forbundets statsunderstøttede
Læreanstalt for Maskinister.

Ny Kursus begynde hver Januar, Maj og September.

Kursus til Maskinisteksaminernes 1ste og 2den Afdeling, Maskinpasserprøven samt Kedelpasserprøven.

Indmeldelser modtages, og alle Oplysninger gives ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse paa Skolens Kontor:

St. Pederstræde 3, København K. samt paa

Smedeforbundets Anvisningskontor
i København.

Redigeret af J. A. Hansen.

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 10.

August 1904.

16. Aargang.

International Metalarbejder-Organisation.

Den 12te August 1904 blev en Dag, der indtil sene Tider vil blive erindret blandt de organiserede Metalarbejdere. Paa denne Dag blev der nemlig i Hollands skonne Hovedstad grundet en „international Metalarbejder Føderation“, der, i Kraft af den kapitalistiske Udvikling i alle Industrilande, var bleven en bydende Nødvendighed. Jeg iler med at skrive et Par Ord om dette Emne til vort Medlemsblad, da vi her staar overfor et Faktum, der vil sætte sine dybe Spor i vort fremtidige Organisationsarbejde.

De sidste Decenniers rivende industrielle Udvikling og den, som en direkte Folge deraf, opstaaede Arbejderbevægelse, har blandt andet haft den Virkning, at entreprenante „Arbejdsgivere“ eller Kapitalister stadig opsoger Lande og Steder, hvor der findes „billig Arbejdskraft“, for derved at komme forud for „Konkurrenterne“ og for at skabe den størst mulige Profit og Rente til Kapitalen. Saaledes har engelske og amerikanske Kapitalister i de senere Aar anlagt en Mængde industrielle Virksomheder paa det europæiske Kontinent, hvor Arbejdskræften var langt billigere end i selve de nævnte Lande.

Med den Hensynsløshed, der overalt kendetegner den moderne Kapitalisme, har man, snart her, snart der, loffet Arbejdere sammen i Hobetal med falske Løfter om „stor Fortjeneste“ o. m. a., for senere at kaste dem ud i Arbejdsløshed og Nød, naar „Konjunkturerne dalede“ og Profiten som Folge deraf ikke var stor nok.

Men dette tvang hurtigt Arbejderne til at organisere sig, baade nationalt og internationalt; skønt her — som overalt,

hvor Arbejderne vil frem — var store Danskeligheder at overvinde; men Modet gik ikke tabt. Blev maasse enkelte trætte i Kampen, kom der ti nye for en; thi Udviklingen og Overklassernes Hensynsløshed var den Svøbe, der tvang Arbejderne til Solidaritet.

Paa den internationale Arbejderkongres i Zürich 1893 traadte en Del ledende Mænd for forskellige Metalarbejder Organisationer sammen og vedtog Oprettelsen af det „internationale Metalarbejder Informationsbureau“. Bureauets Opgave skulde særlig være den, at skaffe til Veje statistiske Oplysninger om alt Arbejderne vedrørende, indenfor faget, samt Oprettelse af ensartede Arbejdsledigheds- og Rejsekasser i alle Lande. Tøvrigt skulde det være Bureauets Hovedopgave, at samle alle Landes Metalarbejder Organisationer til fælles Samarbejde.

For de kontinentale Organisationers Vedkommende maa disse Opgaver siges at være løst, endog til en høj Grad af fuldkommenhed, men for Englands Vedkommende staar endnu to af de største Organisationer, nemlig Kedelsmedenes og Maskinarbejdernes „Unions“ fjærnt fra Bureauet, der siden den internationale Arbejderkongres i London i 1896 har været under Ledelse af en Engländer, Charles Hobson, Sheffield. Denne eksklusive Holdning fra en Del af de engelske Arbejdere Side, som ogsaa selve Bureauets Funktion, har ofte været Genstand for stærk Kritik og førte blandt andet til, at de fleste af de Forretninger, som det var Bureauets Opgave at besørge, ordnedes direkte mellem de forskellige Organisationer.

Disse forhold, i Forbindelse med Udviklingen, havde nu

bevirket, at der maatte ske en Forandring. Trangen til at knytte endnu stærkere Bånd var stor, og da denne Kongres traadte sammen den 12te August i Amsterdam, forelaa der paa dens Bord Forslag om Oprettelse af en international Metalarbejder Føderation, samt Udkast til Love og Vedtægter for en saadan. Forventningerne var store, og navnlig spurgte alle: Hvorledes vil de engelske Kolleger stille sig?

Kongresen aabnedes uden nogen som helst Formaliteter eller Dikkedarer. Man gik lige løs paa Dagsordenen, og allerede den første Dag kunde vi, efter en halv Dags Generaldebat, vedtage Oprettelsen af den internationale Metalarbejder Føderation. Vedtagelsen var enstemmig og Jubelen var stor, mange af de tilstedeværende gamle, igennem haarde Kampe hærdede Kolleger, havde vaade Øjne, og mange varme Haandtryk og gensidige Lykønskninger udveksledes, — Englænderne var, ligesom vi andre, belærte af Udviklingen, og havde indset Nødvendigheden af det internationale Broderskab blandt Haandens Arbejdere!

Forbigaaende alle Enkeltheder skal jeg her blot nævne de Lande, der havde sendt Delegerede, Antallet af Medlemmer og deres Repræsentanter. I forbindelse hermed skal det meddeles, at vore svenske og norske Broderorganisationer, paa Grund af lokale Vanfeligheder, vare forhindrede i at sende Delegerede, men efter forhandlinger desangaaende mellem Hovedledelserne, udstedtes der fra begge Mandat til Under tegnede med Fuldmagt til at repræsentere dem. Dette har vaft nogen Opmærksomhed paa selve Kongresen, men ingen Modstand.

Her de betræffende Tal:

Metalarb.-forbundet,	Tyskland,	3	Deleg. repr.	160,000	Medl.
—	Hamborg,	1	—	16,000	—
Trades Union,	England,	13	—	146,000	—
Metalarb.-forbundet,	Østrik,	1	—	20,000	—
—	Belgien,	5	—	7,000	—
—	Frankrig,	1	—	12,000	—
Masfinarb.-forbundet,	—	1	—	7,000	—
D. S. & M.-f.,	Danmark	—	—	8,000	—
Metalarb.-forbundet,	Norge,	1	—	6,000	—
—	Sverrig,				
—	Sveits,	1	—	6,000	—
—	Holland,	5	—	600	—
—	Ungarn,	1	—	14,500	—

Talt 53 Delegerede fra 11 Nationer repræsenterende 420,100 Medl.

Foruden disse firehundrede og tyve Tusind Medlemmer, der altsaa nu har grundet en international Føderation med faste aarlige Bidrag og enstemmigt vedtagne Love, har endnu flere Organisationer (ogsaa engelske) tilstaaet deres Tilslutning; men alene dette Tal turde være tilstrækkeligt stort til at skaffe Respekt for denne Sammenslutning.

Den korte Kongres, der har tilendebragt sit store Arbejde paa 2½ Dag og delvis en Nat, sluttede i Dag formiddag med at der paa engelsk Vis dannedes „Broderkæde“ under Afspjngelsen af de engelske og franske nationale Arbejder-Slagsange.

Sædet for den internationale Organisation bliver for Fremtiden Stuttgart, og den bekendte germaniske Grundighed vil sikkert sætte frugter inden ret længe, saaledes at Kampen for Arbejderklassemens Ligestillelse med andre Samfundsklasser vil tage et mægtigt Skridt fremad.

Amsterdam, den 14. August 1904.

J. A. Hansen.

Dagløn eller Akkord.

50 pCt.

Akkordsystemet er vel nok det Lønningssystem, der spiller den vigtigste Rolle indenfor Jærindustrien i Danmark, i Særdeleshed naar man ser hen til Skibsværfterne og Maskinfabrikkerne. Grovsmedeværkstederne er Akkordarbejdet jo næsten banlyst fra; der er Lønningerne ogsaa fastsat under den Forudsætning, at Arbejdet skal udføres paa Dagløn og Fagets Minimalløn spiller en ringe Rolle indenfor denne Branche. Det er nu én Gang fastslaaet Regel, at den yngste Arbejder faar sine 35 Øre i Timen, den ældre (toaarige Svend) mindst 40 Øre, og mere betroede Arbejdere, Smedere, Vognopstillere og andre Forarbejdere, lønnes med 50 Øre og derefter i Timen.

Kleinsmedene arbejder ogsaa hovedsagelig paa Dagløn og deres Timelønninger retter sig ogsaa i nogen Grad derefter.

I alle andre Brancher: Skibsbygningen, Kedelfabrikationen, Rørlægningen, saavel Gas- og Vandarbejde som Centralvarmearbejde, og endelig selve Maskinfabrikationen i alle dens forskellige Afskygninger og Grene, er Akkordsystemet derimod den gældende Lønningsmethode og derfor spiller dette System en saa stor Rolle indenfor Faget, som det gør.

Mange af Fagets Udøvere har ofte fordømt dette System, og det kan jo ikke nægtes, at er der noget der kan sætte Svend og Mester i Harnisk mod hinanden saa er det Akkordpriserens Fastsettelse. Naar man derfor tænker paa alle de bitre Øjeblikke, alle de Kontroverser der har fundet Sted i en længere Svendeperiode angaaende dette Spørgsmaal, kan man godt forstaa, at mange i deres stille Sind, ja ligesaa ofte, maaske oftere, højlydt har ræsonneret: »Gid Fanden havde det forbandede Akkordvovl, det gør dog bare ondt her i Verden«.

Men der er en anden Side af denne Sag, som aldrig maa lades ude af Betragtning, og det er, at naar man arbejder paa Akkord, staar man absolut friere overfor sin Arbejdsgiver i det daglige Værkstedsliv, fordi man her, i Modsætning til Timelønsarbejdet, selv skal sørge for at faa sit større eller

mindre Udbytte af Arbejdet, og en ligesaa væsentlig Betydning har selve Akkordsystemet derved, at de Timelønninger der nu betales paa Fabrikkerne ikke strækker til til de Livsfornødenheder et Menneske har.

Akkordsystemet bør absolut bibeholdes.

Men alle de Skavanker, der findes ved det, de Bryderier, der daglig findes paa Arbejdspladserne angaaende dette Forhold, bør saavidt mulig fjernes, og de kan næsten helt fjernes.

Det første, der skal gøres for at forhindre Bryderierne mellem Mester og Svend, de Bryderier der ofte fører til Afskedigelse af Svenden eller Fjendskab imellem Parterne for lange Tider, er Indførelse af Priskuranter.

Paa dette Omraade er vi allerede kommet langt. Vi har faaet Priser fastsatte for Aaremaal ved mange forskellige Skibsbygningsarbejder, saavel for Pladearbejder, Vinkelarbejder, Nitning, og for meget andet. Ved Cyclearbejde findes der paa de store Fabriker ligeledes Priskuranter, der gælder paa Tid. Centralvarmearbejderne har for ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar siden faaet den første Priskurant, der har Organisationens Stempel, efter at der i en Snæs Aar har været gjort større eller mindre Tiløb til at faa et saadant Dokument fastslaaet, og efter at man rundt omkring paa de forskellige Arbejdspladser har ligget i Splid den ene Gang efter den anden om Forstaaelsen af eller Overholdelse af den Prisliste, der var gældende for den enkelte Fabrik; hvis der overhovedet fandtes nogen Prisliste. Gas- og Vandarbejdernes Priskurant har allerede været gældende i flere Aar. Paa mange Fabriker er der i Tidens Løb blevet fastslaaet Priskuranter med Organisationens officielle Stempel i den ene eller den anden Form, enten af Klub-, Afdelings- eller Hovedbestyrelse. Der findes Priskuranter i alle mulige Brancher, alt efter som Forholdene har udviklet sig i den ene eller den anden Virksomhed og eftersom Organisationens Medlemmer har udvist Energi og ofret Arbejde i den Retning. Paa alle disse Arbejdssteder, hvor saadanne Priskuranter findes er den daglige Kamp mellem Mester og Svend næsten helt ude af Verden, og paa alle disse Steder kan Mestrene ikke fravriste Svendene de engang fastsatte Akkordpriser ved at forlokke eller true mindre erfarne eller mindre rankryggede Arbejdere til at gaa under den almindelige Pris, og Maalet maa derfor være Indførelse af Priskuranter, saavidt muligt overalt, fordi den nødvendige Indtægt derved naaes, og fordi det er Midlet til at konsolidere Arbejdsforholdet.

Men der, hvor Kampen om Akkordpriserne endnu føres hver evige Dag og Time, kan der ogsaa rettes betydeligt paa Forholdet for at faa det til at blive sundt.

Det paastaas af Arbejdsgiverne næsten ved alle Lejligheder, hvor Anledning gives til at komme til at tale om Arbejdsforholdene i Faget, at der rundt omkring paa Arbejdspladserne findes hemmelige Bestemmelser, som forhindrer den enkelte Arbejder i at tjene udover en vis Løn pr. Time, og de mener, at føre Beviset derfor ved at pege paa den ensartede Fortjeneste, der findes paa den enkelte Arbejdsplads.

Uagtet det selvfølgelig Gang paa Gang med Rette benægtes af Forbundets Repræsentanter, at saadanne Bestemmelser om Indskrænkning i Fortjenesten findes, kan det ikke nægtes, at det Faktum, at der tjenes forholdsvis ensartet af Arbejderne paa samme Fabrik eller Værksted kan se ud som et Bevis for at der findes saadanne Bestemmelser.

Man fristes da til at spørge: Hvori ligger da Grunden til at Fortjenesten holdes saa ensartet?

Og Svaret ligger ligefor.

Enhver der ofte har været med til at udføre Akkordarbejder vil have kunnet konstatere Masser af Tilfælde, hvor det ligefrem ikke har været tilladt af *Mesteren eller Værkføreren* at tjene udover en vis Sum i Timen ved Akkordarbejde, enten direkte eller indirekte.

Hvormange Gange er det ikke af Arbejdslederen paalagt Svenden at holde sig inden for en bestemt Grænse, for at han (Arbejdslederen) overfor Kontoret kunde have sin Ryg fri? Dette er den direkte Ordre til ikke at komme udover en vis Fortjeneste.

Den indirekte Ordre har ofte ligget deri, at naar et Stykke Arbejde har været afleveret, er der fra Værkføreren eller Kontoret, oftest fra Kontoret, kommet Bud ned til Svenden om, at der var tjent for meget paa den nys opgjorte Akkord; næste Gang vilde der blive trukket af.

Under disse Omstændigheder baade i det ene og det andet Tilfælde, er det en ganske naturlig Ting, at Svenden holder sig inden for den Grænse, som Arbejdsgiveren selv sætter, og derved fremkommer den ensartede Fortjeneste.

Det er en Selvfølge, at naar en Mand opdager, at hver Gang han anstrænger sig yderligere og yderligere for at forøge sin Fortjeneste, betyder det en Reduktion af Akkordpris næste Gang, saa skal det være et ganske ualmindeligt abnormt Menneske, hvis han ikke en skønne Dag kommer til det Ræsonnement: Du skal holde Dig inden for den tilladte Maximumfortjeneste.

Det Resultat behøver der sandelig ingen Klubbestemmelser til at opnaa.

Hvad der navnlig er gaaet i Blodet paa Værkførere og Svende, i Særdeleshed i en Del Værksteder paa vore allerstørste Arbejdspladser, det er de 50 pCt.'s Overskud. Alt hvad der er derudover er af det onde.

Tid efter anden er der blevet trukket af alle »løse« Akkordpriser som have givet et Overskud, der gik udover de famøse 50 pCt., ja, det er gaaet saa vidt, at Svende har faaet Ubehageligheder for $\frac{1}{2}$ pCt. ekstra. Følgen er, at de 50 pCt. bliver Normen. Akkorden egentlig talt bortfalden. Resultatet: Et maskeret Daglønssystem.

Det er galt. Det maa engang komme dertil, at den dygtige, flittige Mand maa have Lov til at komme ud over den unaturlige Fortjenestegrænse, saa har vi det sunde Akkordsystem, og samtidig det gensidige Tillidsforhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, der frembringer sunde og rimelige Akkordforhold.

Det kan naas under de Overenskomstforhold vi har nu, men man skal være villig til at aabne Øjnene for Skavankerne, der hæmmer den sunde Udvikling.

B.

Brev fra Amerika.

(Fortsat.)

Naa nok derom. Tilbage til Organisationen. Dens Program er godt; men om den er istand til at bringe til Udførelse, hvad den tilstræber — og fremfor alt har den

ærlige Vilje dertil, se det er en anden Sag. Det afhænger jo alt af Medlemmerne. Saalænge Tiderne var gode var det et let Arbejde at organisere og hverve nye Medlemmer. Men den store Masse af disse er endnu politisk umodne, ja Modstandere af Socialismen tillige, som kun gik til Foreningernes Møder med det Formaal at lave Striker for at faa Lønnen drevet i Vejret; og ikke bekymrede sig en Døjt om Forbundets politiske Virksomhed. Paa særdeles mange Værksteder fik Unionsmændene sat deres Fordringer igennem ganske uden Kamp, som ovenfor meddelt. Under de eksempelvis gode Forretnings-Konjunkturer var dette jo meget let, saasom Fabrikkerne havde svært ved at erholde Folk. Saa kom en anden Periode, hvor Arbejdsmanglen tildels blev dækket ved den storartede Indvandring af Europas industrielle Proletariat. Det var Strejkeperioden. Den rasede overalt i Landet mere eller mindre, dog særlig i Middelvesten med Chicago som Hovedplads. Mange Strejker blev vundne for vor Union, som voksede ubegribelig rask, ligesom en Paddehat der skyder op om Natten.

Men ifjor havde Strejkemanien naaet sit Kulminationspunkt. Derefter gik det rask ned ad Bakke, og de allerfleste Strejker gik tabt. For Tiden er alt roligt og vi har normale Tilstande om man vil. Men det er betegnende for Situationen hertilands, at Folk i Maskinfaget havde bildt sig ind, at de blomstrende Aar skulde vare evig, og da de senere indsaa, at deres Anstrængelser for at drive Lønnen op slog fejl, saa blev mange mismodige og vendte Organisationen Ryggen. Amerikanerne er nemlig ikke karakterfaste, ganske i Modsætning til Englænderne. I deres Sindelag er de lige saa forunderlige som deres Vejrlig, man kan ikke altid regne med dem. Hvad de beslutter idag, forkaster de maaske imorgen. De tænker ikke dybt men er overfladiske. Har de Held med dem, saa gaar de løs paa et Maal, ligesom Løven; men i Modgangens Tider falder de ofte sammen. Men prale og skryde ligesom Æsler over deres egen indbildte Storhed, se det forstaar de tilfulde, særlig i Aviserne.

Som jeg har fundet ud, og meddelte i mit forrige Brev, er her i Almindelighed meget lidt Sammenhold imellem Folk hertilands. Enhver vil helst arbejde for sig selv og udbytte for sig selv (ofte paa andres Bekostning) og bekymrer sig ikke en Døjt om sin Næste, tiltrods for al Salmesang og Kirkegang og Øjenfordrejelse. I et Land som Amerika, hvor der stadig bliver eksperimenteret og prøbet med nye Ting og hvor der findes saa megen Humbug og Svindel, der maa man som uhildet Betragter være skeptisk overfor alt og ogsaa overfor en Arbejderorganisations Fremtid.

Vi har set store Unioner, om hvem man forventede at de var grundfæstede for Snese af Aar, visne og hensuldre. Hvem taler nu mere om de engang saa mægtige »Knights of labor«? (Arbejdets Ridere). For ikke 20 Aar tilbage omfattede den Union over 100,000 Medlemmer. Den eksisterer af Navn endnu, men er helt sat ud af Spillet. Om nu dens Efterfølger den store og altomfattende »American Federation of Labor«, der omtrent svarer til De samvirkende Fagforbund hjemme, besidder mere Levedygtighed og stabile Former vil Fremtiden vise.

Den internationale Maskinarbejder-Unions Bestyrelse sammensættes af en Præsident med Sæde i Washington og syv Vicepræsidenter. Disse er tillige Organisatorer og be rejser Amerikas forskellige Stater og har hver Maaned at udgive en regelmæssig Rapport over deres Virksomhed. Deres Beretninger bliver offentliggjort i Maskinisternes maanedlige Journal. Ligeledes vælges en Hovedkasserer og fem Revisorer og Medlemmer af et udøvende Retsrepræsentantskab. De forskellige Distrikts- eller »underordnede Loger« vælger ligeledes deres Bestyrelse, hvilken sammensættes paa samme Maade, naar frases fra Vicepræsidenterne, hvoraf der kun vælges en for hver Distriktsloge. Disse Underloger svarer omtrent til Provinsafdelingerne hjemme. Hovedbestyrelsen i Washington erhoder naturligvis fast aarlig Løn.

Desuden vælges i hver By eller Distrikt, hvor der findes Loger, Forretningsagenter (business agents), hvis Hverv

det er at mægle imellem Kapital og Arbejde i Tilfælde af Strejke eller Voldgiftsafgørelser. Disse Agenter have ofte et meget byrdefuldt Arbejde, og maa samme besidde et mere end almindelig godt Kendskab til den By, og dens Industri, hvor de domicilerer. I Tilfælde at en ny ankommer eller et Medlem søger Arbejde, saa er det første han burde gøre at opsøge Forretningsagenten og høre hans Raad. Er han fremmed paa en Plads, saa kan han være sikker paa at faa paalidelig Underretning hos Agenten. Som man ser, er hans Post af overordentlig Vigtighed. Hovedloggen sender Delegerede til »The American federation of labore« Kongresser.

Grov- og Kedelsmede have deres egen Union.

Vor Organisation her er imidlertid ikke saa kneben med Understøttelse i Tilfælde af Strejke eller Lock-out som Forbundet i Danmark.

Enhver Ugift, uanset hvor længe han har været Medlem, naar han blot har betalt sit Kontingent regelmæssig i de sidst forløbne tre Maaneder, erhoder 5 Doll. ugentlig fra Udlobet af den første Uge, efter at Strejken eller Lock-out'en er udbrudt at regne. Men har en Ugift Familie at underholde, saa faar han samme Betaling som et gift Medlem, og den andrager i saa Tilfælde 7 Doll. ugentlig. Understøttelse for Arbejdsløshed fremkaldt af andre Grunde end de anførte gives derimod ikke. Der har forhen eksisteret et Laanefond, men det er blevet annulleret fornylig. Men en vigtig Bestemmelse er tilføjet de reviderede Love af 1903, nemlig »at ethvert Medlem, som har opnaaet en Alder af 65 Aar og som har været 10 efter hinanden følgende Aar Medlem i god Stand, skal modtage en Sum af 500 Doll. Og ethvert Medlem som har fyldt 68, og som har betalt sit Maanedskontingent uafbrudt 20 Aar i Rækkefølge, skal erholde en Sum af 1000 Doll. Dør et Medlem, som har været i Logen i 6 Mdr., saa faar hans Familie eller Nærmeste 50 Doll. udbetalt, 75 Doll. hvis han har været et Aar Medlem, 100 Doll. for to Aar, 150 for tre Aar og 200 for 4 Aars uafbrudt Medlemskab. Hvis den afdøde Broder ikke har nogen Slægt eller Venner til at ledsage ham til sit sidste Hvilested, saa bestemmer Lovene, at Præsidenten af den lokale Loge, som han tilhørte, skal sørge for hans Begravelse og alle Udgifter bestrides af Logen«.

En anden Paragraf udsiger, at Medlemmerne skal virke hen til af bedste Evne at afskaffe Overtimer og Akkordarbejde.

Jeg tror, at Læserne vil samstemme med mig deri, at de anførte Lovbestemmelser er meget liberale. Der er ingen Smaalighed ved dem, og de er nye, vel udtænkt og »up to date« (tidssvarende). Og Mangen vil sikkert forundre sig, naar jeg fortæller ham, at Maanedskontingentet ikke er højere end som i Smede- og Maskinarbejder-Forbundet hjemme. Kun Indskudet er dyrere, det er alt.

Tag t. Eks. de tyske Fagforeningers Love og betragt deres langtrukne Bestemmelser med et Utal af Paragrafer og Tillægsparagrafer og Pasuser og Klausuler og alt andet Krimskrams, som er lavet saaledes, at Arbejderen lige netop skal holde Sjælen oppe i Kroppen, naar han er paa »Wanderschaft« — og intet mere. Sammenlign dem da med de faa amerikanske Vedtægter, som jeg idag har anført, og som jeg kunde yderligere supplere — og drag en Slutning.

Paa Papiret ser alt godt ud, men Papiret er dødt. Thi Folk lever rask herovre, forglemmer saa hurtigt og skifter ofte Sind. Og i Fremtiden skal først det vigtigste af det realiseres, som fornylig er vedtaget.

Lad os haabe det bedste for Fremtiden!

Med Hilsen

Niels Jensen.

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Sluttet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
8346	A. P. Andersen	København	7-12-62	Kbh. Afdl. 1	3-11-02	Kbh. Afdl. 1	6-2-04
14944	Carl Victor A. Andersen	—	4-3-83	— 5	20-2-04	— 5	26-3-04
13432	Jens Andersen	Knabstrup	20-12-50	—	3-2-00	—	19-3-04
13588	Vilh. Peter Arends	København	4-3-84	— 1	26-3-04	— 1	23-4-04
2215	Rasmus Nielsen Bech	Taarup, Nyborg	23-9-61	—	16-4-04	— 5	30-4-04
1593	J. C. Bertram	Helsingør	9-1-85	— 3	9-4-04	— 3	16-4-04
11259	Carl Alfr. Victor Bjørnbach	Aarhus	6-11-82	— 1	20-5-04	— 1	28-5-04
10749	H. A. Christensen	København	1-12-84	— 3	3-4-03	— 3	26-3-04
6582	Gerhardt Christensen	Hobro	5-1-72	Hads.-Mariager	25-7-03	Hads.-Mariager	27-2-04
2992	Rasm. Christensen	Bogense	26-5-76	Helsingør	20-7-01	Kbh. Afdl. 1	12-3-04
13405	N. Chr. Christensen	—	1-9-77	Kbh. Afdl. 5	12-12-03	— 5	20-2-04
13408	E. P. F. Christensen	København	11-1-83	—	12-12-03	—	20-5-04
794	Edvin Gertsen	—	5-10-80	— 1	1-7-01	— 6	26-3-04
5065	C. A. Hansen	—	20-4-65	— 3	15-8-96	—	16-4-04
1485	Johannes Vilh. Libolt Hansen	—	25-1-84	—	5-9-03	— 3	2-4-04
13600	Hans Niels Peter Hansen	København	18-2-85	— 1	8-4-04	— 1	7-5-04
8106	Niels Hansen	—	8-12-66	—	21-11-01	—	30-4-04
10062	N. Hansen	Haredstedgaard	9-6-55	—	21-3-03	—	9-4-04
7316	P. Hansen	Slagelse	7-9-69	—	18-9-00	—	14-5-04
5864	Laur. Alexius Hallgreen	København	26-7-78	—	15-2-02	—	21-5-04
13677	Ejnar Hilstrøm	—	15-5-80	—	19-6-01	—	19-3-04
11967	A. H. L. Jensen	—	4-1-75	— 5	22-1-99	Holbæk	2-4-04
1822	H. P. Jensen	—	8-10-69	—	13-4-95	Kbh. Afdl. 5	12-3-04
12806	Holger Axel Vald. Jensen	—	21-6-84	— 1	17-10-03	— 1	26-3-04
4929	Vilh. Im Laur. Jensen	Sundbyvester	16-9-76	Helsingør	3-1-03	Helsingør	30-4-04
10297	Jens Jensen	Dejeret, Tvede Sogn	27-4-84	Aarhus	5-12-03	Aarhus	30-4-04
13780	Lorentz Jensen	København	23-8-79	Kbh. Afdl. 1	25-4-00	Kbh. Afdl. 1	16-4-04
6519	Simon Møller Jørgensen	Blangstrup pr. Assens	25-11-81	Assens	11-7-03	Varde	12-3-04
14978	C. P. Kirckhoff	København	1-10-81	Kbh. Afdl. 3	12-1-01	Kbh. Afdl. 5	26-3-04
381	Jens Otto Kohlberg	Randers	2-4-63	— 1	19-10-01	— 1	21-5-04
5799	Johan Vilh. Larsen	København	4-10-68	—	25-10-00	—	21-5-04
12512	Jul. Georg Langemark	Taarby	12-10-66	—	25-2-99	—	16-4-04
1979	Vald. Lorentzen	København	7-12-83	— 5	3-10-03	— 5	12-3-04
4026	Joh. Madsen	Skovso pr. Slagelse	29-9-84	Slagelse	7-4-04	— 1	7-5-04
6536	Mads Peter Madsen	Lunde, Fyen	8-2-84	Odense	22-4-03	Odense	28-11-03
2089	Dan Schotte Moltzen	Herlufsholm	14-4-82	Kbh. Afdl. 1	1-8-03	Kbh. Afdl. 1	14-5-04
5443	Axel Anias Muxol	København	21-4-84	—	22-1-04	—	7-5-04
12319	H. M. Nielsen	Hyllersted	6-8-75	Aarhus	12-12-03	Aarhus	9-4-04
6152	Jens Nielsen	Kristrup pr. Randers	26-2-56	—	23-4-98	—	12-3-04
3999	K. Nielsen.	Odense	28-6-76	Vejle	1-10-95	—	16-4-04
6428	Vald. Nielsen	—	—	Kbh. Afdl. 2	20-4-01	Kbh. Afdl. 1	9-4-04
11309	Harald Nielsen	København	9-5-54	— 1	1-11-98	—	23-4-04
1951	Georg Nielsen	—	5-10-81	— 5	20-4-01	— 5	12-3-04
13401	Sigurd Louis Nielsen	—	26-6-84	—	14-11-03	—	23-4-04
652	Niels Enevold Nielsen	Aalborg	4-11-80	— 1	13-8-01	— 1	21-5-04
13753	Axel Niebling	København	19-6-79	—	7-4-00	—	30-4-04
11202	August Marius Olsen	—	28-8-80	—	1-10-98	—	12-3-04
14459	P. Poulsen Olsen	Varde	20-8-73	Korsør	24-8-02	Odense	2-1-04
2224	Ejnar Carl Vilh. Olsen	København	10-2-83	Kbh. Afdl. 1	18-4-04	Kbh. Afdl. 1	16-4-04
13699	Carl Thorv. Petersen	—	16-4-84	—	29-3-04	—	7-5-04
1552	N. O. Petterson	Önnekop, Sverige	8-4-59	— 3	14-11-03	— 3	23-4-04
11451	L. J. Petersen	Maribo	3-8-79	Maribo	6-8-98	— 1	14-5-04
4238	Vilhelm Petersen	Dronninglund	28-5-80	Aalborg	15-1-04	Aarhus	12-3-04
10441	Simon Arthur Petersen	København	28-6-79	—	30-4-98	Kbh. Afdl. 1	23-4-04
11201	Peter Rasmussen	Fuglebjerg	27-9-54	Kbh. Afdl. 1	1-10-98	— 4	19-3-04
11407	Ole Magdalous Rørvig	Randers	21-4-84	—	6-5-04	— 1	14-5-04
324	E. Strand	København	9-12-55	—	2-2-94	—	5-3-04
13681	Carl Schmidt	—	24-11-81	—	19-6-01	—	23-4-04
8524	Alfred Spenner	Masnedø	11-8-77	Vordingborg	1-5-96	—	14-5-04
10497	Carl M. Peter Simonsen	Nysted	7-11-80	Randers	4-12-03	—	23-4-04
7586	Herman Sjøstrøm	Ystad	24-10-71	Malmø	10-10-96	— 5	20-2-04
9276	Chr. Martinus Sørensen	Nørre-Sundby	28-8-79	Aalborg	8-11-99	— 3	27-2-04
1546	Vilhelm Therkelsen	Amager	18-7-81	Kbh. Afdl. 3	24-10-03	—	23-4-04
8910	Thomas E. Laur. P. Thomsen	Vejle	21-4-83	— 1	3-10-02	— 1	9-4-04
2267	Lorenz Davidsen Thuelsen	Kolding	8-6-80	—	3-5-04	—	30-4-04
9101	Frederik Vinkler	Midstrup	2-6-83	Aarhus	2-5-03	Aarhus	26-3-04

Rejse- og Understøttelseskassens Regnskab for April Kvartal 1904.

<i>Indtægt.</i>	Kr.	Øre	<i>Udgift.</i>	Kr.	Øre
93574 solgte Mærker	23393	50	Udbetalt Understøttelse i April à Kr. 2,00.	2442	00
952 — — til hvilende Medlemsret	142	80	— i — à - 1,50.	4389	00
Tilbagebetalt Understøttelse	39	50	— i — à - 1,00.	7462	00
Strejkekassens Tilskud	7095	20	— i Maj à - 2,00.	1474	00
			— i — à - 1,50.	2998	50
			— i — à - 1,00.	5871	00
			— i Juni à - 2,00.	728	00
			— i — à - 1,50.	1603	50
			— i — à - 1,00.	3643	00
			Kassens Tilskud til Administrationen	60	00
Balance...	30671	00	Balance...	30671	00

A. Johansen, Hovedkasserer.

En ny Afdeling i Skanderborg.

Lørdagen den 6. August d. A. stiftedes Skanderborg Afdeling. Denne Organisations Opvækst er gaaet forholdsvis hurtig. For 11 Maaneder siden rejste Formanden for Aarhus Afdeling, F. Samuelsen, til Skanderborg og sammenkaldte Smede og Maskinarbejderne til Møde, og Resultatet af Mødet blev, at der dannedes en Klub, som indtil videre stod under Aarhus Afdeling.

Disse Kolleger har nu arbejdet ihærdigt for at samle alle stedlige Fagfæller i »Klubben«, og ved Hjælp af Samuelsen, der ofte maatte til Skanderborg for at hjælpe til Rette, naaedes det Resultat, at Kollegerne i »Klubben« har samlet saa at sige alt, hvad der duer indenfor Faget i den nu oprettede »Afdeling«, ikke alene dem i Skanderborg, men ogsaa dem i Omegnen. Der findes nu kun nogle ganske enkelte, som ikke vil slutte sig til Organisationen; der er saaledes nogle, som arbejder hos Fabrikant Blom — Mennesker, der regner sig at høre til det »faste Inventar« —; men det er dog ikke helt utænkeligt, at ogsaa disse Folk vil faa Øjnene op for, hvor de hører hjemme og slutte sig til Kammeraterne.

Vi ønsker hermed vore Kammerater i Skanderborg til Lykke med Arbejdet, det er jo altid saaledes, at med større Rettigheder følger større Pligter, men vi betvivler ikke, at vore Kolleger i Skanderborg vil være sig deres Ansvar bevidst, eller at de vil arbejde lige saa ihærdigt i Fremtiden som den Gang de arbejdede for at blive Afdeling.

Stor Renselses-Proces i Provinserne.

Vi har modtaget følgende:

Hvad er der i Vente? spurgte Arbejderne i Byen O. for nylig hinanden. Inde i vores Værksteder faar vi saadan ryddet op, kalket og malet over det hele, saa det er en sand Fornøjelse at se, hvad der kan laves af Menneskehænder. Men det har der rigtignok ogsaa trængt til i lange Tider,

for der havde nemlig samlet sig saa meget Snavs i Værkstederne, at det næsten var nødvendigt at anskaffe sig lange Stovler eller Stylder for at kunne vade igennem.

Anledningen til den sidste Tids Travlhed med Rengøringen skyldes vist, at man ventede Besøg af Arbejdsraadet, der bestaar af 8 Mand foruden en af selveste Hs. Maj. Kongen udnævnt Formand, 3 af disse ere Arbejdere. De Herrer indtraf en skønne Dag og fandt selvfølgelig alt i den skønneste Orden, hvad vi forresten meget godt kan forstaa, naar saa flittige Hænder i de foregaaende 14 Dage havde været travlt beskæftiget med Oppudsning af Lokalerne.

Jeg drister mig til at spørge, om det er den stedlige Fabriksinspektør, der har den store Omsorg for d'Hrr. Fabrikanten, at de i saa god Tid bliver underrettet om, naar Raadet ønsker at bese Virksomheden; hvis dette er Tilfældet, er det jo i sin Helhed en smuk Forestilling, der foretages, og saa synes jeg ærlig talt ikke, at Arbejdsgiverne havde behovet at hyle saa stærkt paa deres nylig afholdte Delegeretmøde i Fællesrepræsentationen, hvor Hr. Rostrup skal have talt om, at Fabriksloven lagde Industrien Hindringer i Vejen; det hele gaar dog saa smukt »paa den gammeldavs Maner«, og der synes stadigt at herske det smukkeste Forhold mellem »Autoriteten« og »Arbejdsgiveren«.

Med Tak for Optagelsen tegner

En Jyde.

En vellykket Udflugt.

Tak til Helsingør Afdeling 1.

Søndagen den 26. Juni foretog Hillerød Afdeling en Udflugt til Helsingør, efter en paa Afdelingens Generalforsamling taget Beslutning.

Nævnte Dags Morgen Kl. 9 besteg ca. 70 Deltagere de til Turen bestemte Vogne, og efter en gemytlig Køretur ankom Selskabet Kl. 1 til Helsingør, hvor en særlig festlig Modtagelse var beredt Deltagerne af Kollegerne i Helsingør, der i Dagens Anledning havde pyntet Forsamlingsbygningen

paa en særlig dekorativ Maade, samt rejst en flot Æresport. Men hvad der i højeste Grad højtideliggjorde Modtagelsen var dette, at da de Besøgende traadte ind i Forsamlingsbygningens Festsal, istemte en Sangforening en Velkomsthilsen, hvilken modtoges med bragende Bifald.

Efter at Selskabet havde plaseret sig omkring i Lokalerne, lod man de medbragte Madkurve vederfares Retfærdighed, og her benyttede Formanden for Helsingør Afdeling Lejligheden til at byde de Fremmede Velkommen. Efter Frokosten begav Selskabet sig ud for at bese Skibsværftet, som Direktøren velvillig havde givet Tilladelse til at bese. Dernæst besøgte man Kronborgs Malerisamling, Kasmatterne og Kirken, hvorefter Træthed, Sult og Tørst dikterede Selskabet tilbage til Forsamlingsbygningen igen, hvor man atter var samlet Kl. 7. Her morede man sig nu i 4 Timer, bl. a. med en lystig Svingom.

Til Slut samledes man ved en fælles Forfriskning i et af de større Lokaler. Her takkede Formanden for Hillerød Afdeling, paa Foreningens Vegne, for den smukke Modtagelse, og specielt Sangforeningen for dens muntre Sange, samt udbragte et Leve for Helsingør Afdeling og dens Sangforening. Formanden for Helsingør Afdeling takkede og motiverede et Leve for Hillerød Afdeling. Dernæst talte Smed Akkermann for den gode Forstaaelse og Solidaritet blandt de danske Smede og Maskinarbejdere og motiverede et Leve herfor.

Formanden for Hillerød Afdeling motiverede sluttelig i vittige Vendinger et Leve for Damerne, hvorefter man hævede Sammenkomsten og begav sig til Vogns, alle med Indtrykket af at have tilbragt en gemytlig Dag og stiftet et behageligt Samkvem mellem de to Afdelinger.

Denne Tur skal nok blive erindret af alle, som deltog i den, og vi forventer at kunne gentage noget i lignende Retning ad Aare. Herved styrkes Samarbejdet mellem de to Naboafdelinger, samtidig med at vi kunne beundre og glæde os ved den smukke nordsjællandske Natur.

En Tak hermed til de helsingørske Kolleger for den smukke Modtagelse.

H.

Lønforhøjelser.

I Henhold til en Passus i Overenskomst mellem Smede- og Maskinarbejdernes Forbund og Helsingørgades Sukkerhus er Lønnen for Smede og Maskinarbejdere i nævnte Virksomhed for kort Tid siden forhøjet med 2 Øre pr. Time. Lønnen er nu 42¹/₂ og 44 Øre.

Et lignende Tillæg har Maskinarbejderne paa Larsbjørnstrædes Sukkerhus opnaaet. Lønnen er nu her 43 Øre pr. Time.

* * *

Efter en Henvendelse fra Organisationens Side er Lønnen for Smede og Maskinarbejdere, som arbejde paa Lyngby Gardinfabrik, forhøjet med 2 Kr. om Ugen for hver.

Kleinsmedesvendeforeningen

afholdt Lørdag den 13. August sin 17aarige Stiftelsesfest i Forsamlingsbygningen i Rømersgade under god Tilslutning fra et feststemt Publikum.

Forbundets Hovedkasserer, A. Johansen, var indbudt til at holde Festtalen og mindede i denne om Forskellen mellem Arbejdsforholdene i gamle Dage og nu. Den nogenlunde taalelige Tilværelse, der kunde føres, naar da ikke Arbejdsløsheden traadte til, skyldtes udelukkende de gode Organisationer, der var skabt, og selv under Arbejdsløsheden ydede disse en mægtig Støtte. Medlemmerne burde derfor altid holde sammen om deres Organisation, den eneste Udvej til at bevare vundne Fordele og til at opnaa nye.

Efter at have mindet Afdelingens Formand, der paa Grund af Sygdom var forhindret i at være til Stede, sluttede Taleren med at udbringe et af kraftigste Hurra besvaret Leve for Afdelingens Fremtid. En livlig Svingom dannede Afslutningen paa den vellykkede Fest.

„Teknisk Akademi“.

Med dette Nummer af Fagbladet følger Program fra »Teknisk Akademi« indeholdende Oplysninger om alt, hvad der vedrører denne Institutions Forhold: tidligere Virksomhed, opnaaede Resultater, Læremaade m. v., samt de nødvendige Anvisninger for dem, der ønske at tage Kursus til Maskinisteksaminerne eller Maskin- og Kedelpasserprøven.

»Teknisk Akademi«, der i en lang Aarrække har virket som Undervisningsanstalt til de nævnte Eksaminer og Prøver, er den største af de bestaaende Institutioner af den Art og har, hvad Programmerne stadig har udvist, kunnet pege paa de bedste Resultater.

Ganske vist eksisterer ikke længere den hidsige Konkurrence, der fandt Sted tidligere mellem de forskellige Skoler, idet man har opnaaet en Ordning, med Samarbejde imellem dem, men ikke desto mindre er »Teknisk Akademi« stadig det Sted, vi kunne anbefale vore Medlemmer at tage Kursus paa, ogsaa af den Grund at denne Institution ejes af en af Arbejdernes egne Organisationer.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr. 8238.	Grossmann	(Kbhvns. Afdl. 1)
- 8526.	Aage Rasmussen	(—)
- 11058.	O. V. Larsen	(—)
- 7226.	A. P. Hansen	(— 3)
- 10997.	S. Andersen	(— 5)

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er nedenstaaende Medlem optaget blandt slettede Medlemmer:

Nr. 14892, Herman C. Nielsen.

Idet vi retter Fejlen, beder vi undskyldte.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer.)

Nr. 12773.	H. V. Bruun
- 2143.	Adolf Christensen
- 13979.	R. J. Holst
- 4570.	J. R. Jensen
- 8217.	E. O. Jørgensen
- 2058.	H. V. Müller
- 1199.	H. C. Nielsen
- 14892.	Herman C. Nielsen
- 3828.	R. S. A. Schmidt.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Priorgade 11, St. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36, Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Maskinarb. Chr. Henriksen, Sjællandsgade 64.
 Udbetaling til Rejsende, Svendehjemmet, 6—7 Aften.
 Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12—12¹/₂, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Maskinarb. H. P. Christensen, Villakvarteret. Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II. 12¹/₂—1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Maskinarbejder A. Lützhöft, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Chr. Jensen, Aalborgvej 33. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Chr. Hansensvej 2. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften. Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem« 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Elmegade 12. Udbet. hver Søndags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.
 Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling.
 København, Larslejstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b.c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen, Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.

Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
 Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ribe, Smed S. Sørensen, Sortebrødregade 17. Ingen Udbet.
 Ringsted, Maskinarb. K. Henningsen, Nørreg. 48. Ingen Udbet.
 Roskilde, Jørgen Larsen, Roskilde Hvile. 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 9—10.
 Rønne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skanderborg, Maskinarb. C. Madsen, Vestre Skovvej. 12¹/₄—1.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften, Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Asklof, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling 7—8 Aften.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Ragnhildsvej 3. 12—1, 6—7
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Nygade. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
 Viborg, P. Frandsen, Lille Sct. Mikkelsgade 12.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Medlemmer af københavnske Afdelinger

kunne ved Henvendelse til Anvisningskontoret i Larslejstræde erholde **Rabatkort** til forskellige Forretninger, forhandlende Klæder, Fodtøj, Tobak, Lærreder, Cykler m. m.

Rabatbilletter til Zoologisk Have kunne ligeledes faas.

Maskinisteksaminerne.

Nye Kursus til 1ste og 2den Afd. samt Tillægsprøven i Elektroteknik begynder først i September. Indmeldelse og alle Oplysninger ved Henvendelse til de statsunderstøttede Lærestalter:

Teknisk Akademi,	Maskinistkolen,
St. Pederstræde 3.	Nørrebrogade 13.
K.	N.
Kontortid 6—8 Eftm.	

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 11.

September 1904.

16. Aargang.

Generalstrejke og Demonstration.

Der er Generalstrejke for Tiden i Italien, og mange af vore Medlemmer spørger sikkert sig selv og andre: Hvad er det egentlig, som her foregaar? Gennem Pressen faar vi ikke meget at vide derom, dette sørger den italienske Telegramcensur for.

Dist er det imidlertid, at de italienske Arbejdere f. T. rører kraftigt paa sig, og dette kan synes saa meget mere mærkeligt, som den internationale Kongres i Amsterdam — hvor ogsaa de italienske Arbejdere vare repræsenterede — for nylig vedtog en Resolution, der maa betegnes, som en ret kraftig Protest imod Teorien om Generalstrejken, som Middele i Arbejdernes frigorelseskamp. Resolutionen havde følgende Ordlyd:

„I Betragtning af, at den nødvendige Forudsætning for Resultatet af en Massestrejke er en stærk Organisation og en god Disciplin, som Arbejderne selv paalægger sig, anser Kongressen den absolute Generalstrejke i den-Betydning, at alle Arbejdere nedlægger Arbejdet i et bestemt Øjeblik, for udførelig, fordi den vil gøre enhver Eksistens, altsaa ogsaa Proletariatets Eksistens, umulig. Og i Betragtning af, at Arbejderklassens frigørelse ikke kan blive Resultatet af en saadan pludselig Kraftanstrengelse, men at det er muligt, at en Strejke, der strækker sig over enkelte for Samfundslivet vigtige Virksomhedsgrene, eller over et stort Antal Virksomheder, kan være et yderste Middele til at gennemføre vigtige, samfundsmæssige Forandringer, eller til at modsætte sig reaktionære Angreb paa Arbejdernes Rettigheder, advarer Kongressen Arbejderne mod den anarkistiske Propaganda for Generalstrejken, da den kun drives i den Hensigt, at afholde Arbejderne fra den daglige

Kamp gennem faglig, politisk og kooperativ Virksomhed. Den opfordrer Arbejderne til at styrke deres Enhed og Magtstilling i Klassekampen gennem Udvikling af deres Organisationer, fordi det heldige Udfald af en Strejke med politisk formaal, hvis en saadan formenes at være nødvendig og nyttig, vil afhænge deraf.“

Naar man har læst denne Resolution vilde man maaske sige: Jo, men den afviser jo dog ikke ganske Generalstrejken som „yderste Middele“. Eller: Er det der foregaar i Italien ikke at betragte som en blot og bar Kæmpedemonstration? Hertil tror vi at maatte svare, at som Demonstration alene kan dette fænomen næppe betragtes. Den internationale Kongres har paany fastslaaet første Majdagen som fælles Demonstrationdag for Arbejdernes Fælleskrav til de herskende Klasser, og de forskellige Landes Arbejderpartier vil her have rig Anledning til at fremsætte deres Krav, ligesom de sikkert vil have nok at gøre med at skaffe denne almindelige „Arbejderdag“ respekteret.

Nej, Opløsningen paa denne foreløbige Gaade ligger langt snarere deri, at Arbejderne af den romanske Race theoretisk betragter Midlerne til „Arbejdernes frigørelse“ med helt andre Øjne end Germanerne og Angelsakserne. Dette fremgaar nemlig ret tydeligt af, dels hvad der foregik ved den nys afholdte internationale Metalarbejderkongres, dels af hvad der forud for denne er fremkommet i de store Landes Fagforeningspresse.

En Kollega, Latapie, der forøvrigt var Delegeret for det

franske Industri-Forbund, skrev sidste Vinter i vort franske Broderorgan en Del om dette Forhold, han skælnet her mellem de engelske, tyske, østrigske, skandinaviske og belgiske Organisationer, hvor Fagforbundene holder paa „Understøttelsesprincippet“. Deres Maal — siger Hr. Katapie — indskrænker sig uden Undtagelse til at opnaa mere eller mindre mulige forbedringer, medens de, hvad det økonomiske Omvæltningssideal angaar, overlader dette Problems Løsning til de respektive Landes socialdemokratiske Partier — og de romanske Organisationer, der har den Opfattelse, at Understøttelse kun tjener til at opretholde Pauperismen (Fattigdommen) og at skaffe Tilfredsstillelse blandt Bataillonerne, der som følge heraf paa Slagets yderste Dag vil stille sig paa Antirevolutionens Grund. Og videre siger Katapie: „Disse Kolleger (de revolutionære) bryder sig kun lidt om saadanue Reformer som Regeringen og Arbejdsgiverne tilkæfter dem; da de ved, at alt dette er illusorisk, thi før eller senere vil man tage fra dem med den ene Haand, hvad man gav dem med den anden. De anser det ganske vist for fornuftigt at modtage alle disse forbedringer, hvor smaa de end er, men de indskrænker ikke derfor deres Aktion. Maalet som de efterstræber er: Fuldstændig frigørelse, og for at opnaa dette stoler de ikke paa noget Mirakel, men kun paa sig selv.“

At Understøttelse kan være nyttig under en Konflikt mellem Kapital og Arbejder nægter de ikke, men de ved meget vel, at Kampen imellem Proletarernes Ører og Kapitalisternes Millioner er ulige, derfor foretrækker de romanske Organisationer, istedetfor at samle sig Kassebeholdninger, at anvende sine Penge til at gøre Propaganda for sine storflaaede Ideer, saavel i civile som i militære Kredse, og derigennem gøre Arbejderne til maalsbevidste Demokrater, som Overklassen maa regne med paa den yderste Kampens Dag. Desuden falder det ikke i disse Kollegers Smag at yde store Bidrag til deres Organisation.

Trods alt dette vil Kollega Katapie dog have internationale Forbindelser for Metalarbejdernes Vedkommende, han mener, at dette baade er nyttigt og nødvendigt; men han ønsker først de romanske og germanske Organisationer sammenfluttet hver for sig, for senere at etablere et Samarbejde mellem disse to Sammenslutninger.

I vort tyske Broderorgan tages der ret kraftigt til Gennemæle overfor denne suveræne Foragt for en god Kassebeholdning, og man beklager i Stilhed, at vore franske Kolleger endnu for en stor Del synes at sætte Lid til den „revolutionære Generalfstrejke“.

Altsaa her er vi ved Sagens Kerne. Her i de skandinaviske Lande, som overalt, hvor Organisationerne har en Udbredelse, der gør det muligt at skaffe Arbejderne Indsigt, arbejdes der intensivt paa at gøre Organisationerne stærke og økonomisk betryggede. I Kampen udadtil overfor Arbejdsgi-

verne søger vi, i Ly af Organisationen, at tiltvinge Arbejderne de størst mulige øjeblikkelige Fordele; der indgaaes Kontrakter om Timelønninger og Affordpriser i stor Udstrækning, for, samtidig med en gradvis Revolutionering, at skabe de bedst mulige Eksistensbetingelser for Arbejderne og den tilstedeværende Industri, og dog har sikkert ingen Ret til at bebrejde os, at vi ser bort fra Demonstrationen som et Middel i det givne Øjeblik.

Men her i de Lande, hvor Arbejderne igennem møjsommelige Kampe har bygget sine Organisationer op og skaffet dem Indsigt og Respekt og skabt dem Anerkendelse ogsaa hos Lovgivningsmagten, her kunne vi ikke længere være tjent med den romanske Theori om den „yderste Dag“ eller med, baaret af tilfældige Stemninger, at sætte alt paa et Kort.

Dette til Fortsættelse, af hvad der for Tiden foregaar i Italien, og til Fortsættelse af Generalfstrejke-Theorien.

Fra Statsbaneværkstederne.

Et livligt Møde.

Efter en Ørkenvandring i Form af aarelange skriftlige Forhandlinger mellem vore Fagfæller paa Baneværkstederne og de paagældende Autoriteter, om hvorvidt der overhovedet kunde være Tale om officiel Forhandling mellem de to nævnte Parter, er man endelig i Slutningen af August Maaned naaet saavidt, at Baneadministrationen tilstillede Arbejdernes Organisationer en »Oversigt over timelønnedes Lønningsindtægt m. v. i Centralværkstederne i København og Aarhus.« — Arbejderne skulde, forinden man gik til »Forhandling« imponeres af de store Maksimal- og Gennemsnitsfortjenester.

Banens Autoriteter har nemlig taget Information hos vore organiserede Arbejdsgivere i Jernindustrien, og blandt andet har de rimeligvis der lært Kunsten: »Ikke at spare paa de statistiske Oplysninger, naar der kræves Lønforhøjelse.« Nu er det imidlertid saaledes, at disse »Oplysninger« ikke er særlig imponerende; hvad der straks falder i Øjnene er, at vore Fagfæller udfører en fem-—seks og halvfems Procent — eller saa godt som alt Arbejde — i Akkord. Dette er sikkert, naar vi fratager enkelte Specialværksteder, ganske enestaaende i vort Fag, og man skulde nu tro, at Fortjenesten maatte være stor, med alt dette Akkordarbejde. Dette er imidlertid saa langt fra Tilfældet.

— Man har ved Udregningen lagt Akkordfortjenesten til Timelønnen og opgiver derefter den laveste Løn, den højeste do. samt Gennemsnitslønnen. Ved at gennemgaa Talrækkerne finder man, at vore Medlemmer overalt — forsaavidt som de kommer ind under Betegnelsen Haandværkere — staar opført med en Maksimalfortjeneste paa omkring 63, 65 og 66 Øre pr. Time; men Gennemsnittet ligger ikke desto mindre 11, 12 og 13 Øre lavere. Altsaa til

Trods for de enkelte, der virkelig oppebærer en meget respektabel Løn, er Gennemsnitslønnen dog ikke meget over 50 Øre pr. Time, iberegnet Akkordfortjeneste. — Tarveligt er en mild Betegnelse for disse Forhold, thi det er en daarlig Trøst for de mange, der maa nøjes med en Akkordfortjeneste af 40 Øre pr. Time og derunder, at der er nogle faa, der tjener omkring det dobbelte.

Men vi skulle for nærværende ikke beskæftige os nærmere med disse Tal; kun skal det siges, at vel er Statistik god, men intet bliver i vore Dage misbrugt værre end dette moderne Nivelleringsmiddel.

Faa Dage efter Modtagelsen af de omtalte trøsterige Tal, blev samtlige Fags Repræsentanter indbudt til en Forhandling, der fandt Sted i indeværende Maaned, og naar vi erindrer os, hvor vanskelige Forhandlinger med Arbejdsgivere i det hele taget kan være og er, saa har man vel ikke Lov til at kalde dette første Forsøg for helt mislykket. Ialtfald er det senere meddelt vore Kolleger, at der forsaa vidt vil blive taget Hensyn til deres Kritik, som en Del af de lavere Lønninger vil blive forhøjede, saaledes at der vil komme nogle flere paa Mellemlønningerne.

Naturligvis naas der ikke Retfærdighed hermed, men Begyndelsen er gjort og vore Kolleger venter med Rette, at der yderligere vil blive gjort dem Indrømmelser ved en Revision af Akkordpriserne, som er forestaaende.

Men en væsentlig Ting fattes der Smedene paa Baneværkstederne, og dette er den ubrydelige Enighed og det faste Sammenhold, hvor Talen er om Løn- og Arbejdsforhold, som vi kender næsten overalt i den private Industri.

For at naa et Skridt fremad i denne Retning, havde samtlige Fag paa de københavnske Værksteder indbudt til et Agitationsmøde i Rømersgades Forsamlingsbygning, Fredagen den 16. September, og dette Møde, der næppe vil blive uden Betydning, skulle vi kort omtale:

Formanden for vor Baneafdeling, Maskinarbejder Kirketerp, lagde for med et Foredrag, hvori han udtalte sig rent sagligt om Situationen, samt henvendte sig specielt til de tilstedeværende Medlemmer af »1900 Foreningen«. Han drog til Feldts imod, at en Repræsentant for nævnte Forening, ved de nys stedfundne Forhandlinger med Autoriteterne havde sagt, at der var tre Slags Folk paa »Banen«: »Folk der havde deres Interesser røde i Byen«, »Folk der havde Interesse for Banen« og »Folk der slet ingen Interesse havde«. Kirketerp slog fast det uheldige i, at man fra den Side stadig overfor Ledelsen pegede paa Uenigheden mellem Arbejderne, istedetfor at arbejde hen til et fælles Sammenhold.

Maskinarb. Baunsgaard havde derefter Ordet som Repræsentant for »1900 Foreningen«. Han udtalte sig anerkendende om den Tone Kirketerp førte, samt erklærede at være en Ven af Enighed og en samlet Organisation af Banens Arbejdere. Hr. Baunsgaard havde intet imod, ja ønskede endog helst, at en saadan Organisation tilhørte »De samvirkende Fagforbund«, saaledes at Medlemmerne, naar de eventuelt kom bort fra Banen, frit kunde overgaa til sit respektive Fags Organisation. Hr. Baunsgaard erklærede, at naar saa mange af vore Fagfæller paa Banen ikke tilhørte Forbundet, saa laa dette deri, at Kontingentet var for højt, — iøvrigt mente han, at der vilde kunne opnaas For-

bedringer ved Henvendelse til Rigsdagsmænd af Reformvenstre.

Forbundets Formand, J. A. Hansen, var til Stede og imødegik Hr. Baunsgaard. Hvad der vil kunne opnaas, udtalte han, er ikke afhængigt af den ene eller den anden Folketingsmand, men derimod først og fremmest af Styrken i Eders Organisation og Eders Sammenhold, og dernæst af hvor høj eller lav Lønnen er i den private Industri. Dette sidste er navnlig slaaet fast derved, at man paa »Banen« udveksler statistisk Materiale med de organiserede Arbejdsgivere indenfor Jernindustrien. — M. H. t. Kontingentet da har Hr. Baunsgaard ikke saadan Lov til at slaa fast, at alle er enige om, at dette er for højt. Vort Kontingents Højde er ikke nogen Tilfældighed; men er fastsat ved Urfstemning blandt Medlemmerne, under Hensyn til hvad der er nødvendigt. 50 Øre pr. Uge, som Hr. Baunsgaard havde erklæret at kunne gaa med til, var selvfølgelig ikke nok; thi under de sidste 3 Aars slette Konjunkturer er der udbetalt Understøttelser der ofte udgør mere end 50 Øre pr. Uge og Medlem. Alle vore arbejdende Medlemmer — ogsaa dem paa »Banen« — føler sig sikkert, og med Berettigelse, stolte over derigennem at have været med til at understøtte de slettest stillede af Fagets Udøvere; thi herigennem oprettholdes taalelige Arbejdsforhold.

Der førtes nu en Diskussion hvori Arbejdere af de forskellige Fag deltog. Der rettedes gentagne Opfordringer til Hr. Baunsgaard, om nu at efterkomme hvad der i sin Tid, under hans Ansvar var skrevet i »Jernbanebladet«, nemlig at lade »1900 Foreningen« overgaa til selskabelig Klub, naar Fagforeningerne som saadanne opnaaede Forhandlingsret. Baunsgaard udtalte ganske vist Tvivl om, at denne Foranstaltning vilde hjælpe, men han sagde dog ikke nej dertil. En lille Episode mellem Hr. Baunsgaard og Folketingsmand Lyngsø, som ligeledes var til Stede, hvorunder der faldt et Par skarpe Replikker om Antisocialisme og Borgerrepræsentantvalgene, bliver i denne Forbindelse uden Betydning.

Men alle vore Fagfæller paa »Jernbanen« burde nu skynde sig med at gøre Fagforeningen til deres fælles Tale- rør. Alle indser jo dog meget vel, at dette er Vejen, og nu staar tilmed Akkordrevision og meget andet paa Dagsordenen. Derfor Haanden paa Værket! Bort med al Krogpolitik og slut Eder sammen om de fælles Interesser.

Forbedring af Løn- og Arbejdsforholdene paa „D. F. D. S.“.

»Det forenede Dampskibsselskab«s Smede og Maskinværksteder har i mange Aar staaet som et Arbejdssted, hvor det var vanskeligt for Organisationen i nogen væsentlig Grad at kunne indvirke paa Forholdene. Man har stadig ment, at Tiden for at kunne tage fat paa en Revision af Værkstedforholdene og gennemføre en Forbedring af disse, endnu ikke har været inde. Den enkelte Arbejder paa Værkstedet har da Tid efter anden faaet sin Løn lidt forbedret, saaledes at Lønningerne har staaet paa nogenlunde lige Fod med,

hvad der gennem vor Organisation hos Arbejdsgiverne paa andre Værksteder er opnaaet Overenskomst om.

Imidlertid blev der paa Foranledning af Klubben i August 1900 gennem Afdeling 1's Formand rettet en Henvendelse til daværende Maskininspektør Caspersen angaaende Fastsættelsen af en Minimalløn paa 33 Øre, (Minimallønnen var den Gang 32 Øre), og Resultatet af denne Henvendelse blev en mundtlig Forhandling, hvorved Minimallønnen fastsattes til 33 Øre. Der er nu hengaaet fire Aar siden, og vi mente, at det nu var paa Tide, at vi fik rørt lidt ved vore Værkstedstedsforhold.

Klubben besluttede saa i Maj Maaned at fremsende et Lønandragende til Direktionen for »D. F. D. S.«s Smede- og Maskinværksted, og dette Andragendes Indhold og Resultat skal jeg her kort omtale.

Vi fremsatte i vor Skrivelse Ønsket om en gennemgaaende Lønforhøjelse samt en Forhøjelse af Minimallønnen, ligesom vi ogsaa fremsatte Anmodning om Ordningen af forskellige andre Spørgsmaal vedrørende Arbejdsforholdene i følgende Ord:

1. En gennemgaaende Lønforhøjelse af 4 Øre for alle Smede og Maskinarbejdere paa Værkstedet.
2. Antagelseslønnen er 40 Øre for Smedere, 36 Øre for Maskinarbejdere (Drejere og Skruestikarbejdere) og 35 Øre for Smedehjælpere.
3. Alt Arbejde udenfor Værkstedet tillægges 3 Øre til Timelønnen.
4. For Overarbejde betales et Tillæg af 50 pCt. af Timelønnen de første fire Klokketimer efter den normale Arbejdstids Ophør, og derefter et Tillæg af 100 pCt indtil den normale Arbejdstids Paabegyndelse.
5. Overarbejde, der tilsiges med mindre end en halv Dags Varsel, betales med et Tillæg af en Times Løn ekstra.
6. Akkordsystemets Gennemførelse.
7. 25 og 50 pCt. for besværligt og snavset Arbejde. (Nærmere præciseret i en Opgivelse af de forskellige Arbejder).
8. Forbedring af Ventilationsforholdene i Værkstedet.

Med Forbundets Sanktion erklærede vi os villige til at lade eventuelle Forhandlinger om vort fremsatte Andragende føre af Forbundets Bestyrelse eller gennem vor Klubbestyrelse, som repræsenteres af Undertegnede. Sluttelig blev Forhandlingerne førte gennem Hr. Værkmester Amelung, der stillede sig human og velvillig overfor Arbejderne, og Klubbestyrelsen, og resulterede i et Forslag fra Direktionen, der af samtlige Smede og Maskinarbejdere paa Værkstedet vedtoges at tiltræde.

Forslaget var, som det vil ses, en Imødekommelse af vort Andragende:

Gennemførelsen af en Minimalløn paa 34 Øre i Timen samt fra 1—4 Øres Tillæg til alle Timelønninger.

Overarbejdet betalt med 50 og 100 pCt. (tidligere betalt kun 25 og 50 pCt. o. s. v.).

Endvidere et Akkordsystem gennemført (tidligere eksisterede ikke Akkord).

25 og 50 pCt. Tillæg for snavset Arbejde og 3 Øre mere i Udearbejdspenge end hidtil.

Forbedring af Ventilationsforholdene, som ogsaa tiltrængtes, da der benyttes Gasmaskine til Drivkraft.

Som det vil ses staar »D. F. D. S.«s Værksted nu med taalelige Løn- og Arbejdsvilkaar. Ogsaa dette er et Udslag af vort store omfangsrige og betydningsfulde Organisationsarbejde.

J. G. Hansen,
Formand for Klub 5.

Fra vort svenske Broderforbunds Kongres.

III.

I Fagbladet Nr. 8 for Juni Maaned gengav vi de Afsnit af Overenskomsten mellem vort svenske Broderforbund og den svenske Arbejdsgiverorganisation, som specielt angaar »Minimalløn«, »Lærninges Uddannelse« samt »Akkordarbejde«. I det følgende skulle vi, foruden Slutningsparagrafen, referere to Afsnit, der svarer til lignende Bestemmelser i vore »Fælles Værkstedstedsregler«:

»Ordinær Arbejdstid og Overarbejde«.

§ 12. »Den ordinære Arbejdstid fastsættes efter Overenskomst for hver Plads eller Værksted, og maa samme ikke overstige 60 Timer ugentlig. Paa hvert Værksted skal findes et Opslag med nærmere Angivelse af Arbejdstidens Begyndelse og Slutning samt Hviletiderne paa de forskellige Dage i Ugen.«

§ 13. »Den 1. Maj har Arbejderne Ret til at holde fri, naar der senest Dagen forud er fremsat Begæring derom.«

§ 14. »Arbejde udført paa andre Tider end den ordinære Arbejdstid, betragtes som Overtidsarbejde og betales, efter derom ved tilbørlig Ordning truffen Overenskomst, med visse Tillægsprocent til den ordinære Timeløn.«

§ 15. »Ved Beregning af Overtidsarbejde fradrages den til Spise- og Hviletider medgaaede Tid, saavelsom den i den normale Arbejdstid forsømte Tid, med mindre Arbejderen er uden Skyld i Forsømmelsen og Anmeldelse derom er sket.«

§ 16. »Naar Arbejdsgiveren fordrer, at Akkordarbejde skal udføres paa Overtid, beholder Arbejderen det fastsatte Overtidstillæg til Timelønnen, udover Akkordprisen, med mindre der i saa Henseende er truffen anden Aftale.«

§ 17. »Ved Arbejde paa Skifte, træffes Overenskomst om Aflønningen, uberørt af hvad der er fastsat i Tillægsprocent for Overtidsarbejde.«

§ 18. Det er enhver Arbejders Skyldighed, ikke uden gyldigt Forfald at forsømme den paa de forskellige Værksteder ved Forhandling fastsatte Arbejdstid, ligesom det er hans Pligt at udføre saa meget og saa godt Arbejde, som hans Evner tillader.«

— Til disse §§ er der kun lidet at bemærke, § 13 har vi ganske vist ikke hos os, men det i samme indholdte Princip raader faktisk ogsaa hos os. § 14 synes os noget mærkelig, idet den ganske vist taler om »visse Tillægsprocent«, men ikke nævner hvormeget. Vi gaar hermed over til at gengive sidste Afsnit af Overenskomsten:

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelsesdato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
10510	C. G. Adamsen	Rönby, Sverrig	8-3-64	Nyborg	5-12-03	Nyborg	2-4-04
7965	K. Albertus	Hillerød	10-1-85	Kbh. Afdl. 2	7-5-04	Kbh. Afdl. 2	28-5-04
13686	J. M. Andersen	Ølgod	30-1-78	— 1	26-3-04	— 1	21-5-04
2232	V. E. C. Bay	Faxe	8-6-64	—	21-4-04	—	25-6-04
11253	H. Chr. Bülck	Holsten	17-6-55	—	21-5-04	—	25-6-04
7981	Laur. J. Börre	Sverrig	11-3-84	— 2	16-1-04	— 2	2-4-04
3543	Aug. Christensen	Kallundborg	1-8-83	Kallundborg	4-5-03	— 1	14-5-04
5421	Hans Chr. Christensen	Malt	12-11-76	Kbh. Afdl. 1	12-2-04	—	18-6-04
8804	Borreschmidt Christensen	Hobro	5-3-82	—	2-1-03	—	4-6-04
1575	Peter Christensen	Vordingborg	9-1-63	— 3	20-9-95	—	13-2-04
14491	Jens Christensen	Raklöv	8-1-82	Kallundborg	4-5-01	Korsør	26-3-04
418	Th. A. Christoffersen	København	5-1-79	Kbh. Afdl. 1	11-3-99	Kbh. Afdl. 1	30-4-04
5043	F. Danielsen	Frederiksberg	21-8-76	—	28-6-96	—	21-11-03
11548	Rasm. Alfr. Dydsenborg	Ryslinge	23-4-74	Nyborg	5-12-03	Nyborg	5-3-04
8400	C. F. L. Dons	Helsingør	2-7-49	Kbh. Afdl. 1	21-8-97	Kbh. Afdl. 1	28-5-04
7111	Chr. Vilhelm Eriksen	Nyholm M.	17-10-84	Nyborg	5-12-03	Nyborg	2-4-04
12817	Erik Harald Eriksen	Bjergnæs, Lolland	5-8-82	Kbh. Afdl. 1	20-10-03	Kbh. Afdl. 1	9-1-04
11039	C. M. Frederiksen	Mors	30-6-66	—	16-7-98	—	9-4-04
8302	Johan G. Fischer	København	27-1-41	—	5-6-97	—	30-1-04
11250	Hans Georg Elius Gotfredsen	Nakskov	23-12-81	—	24-5-04	—	4-6-04
7793	Martin Luther Hansen	Sorup Sogn	9-11-84	Svendborg	11-1-03	Svendborg	24-10-03
10676	Martin Hansen	Rudkøbing	2-6-82	—	30-4-04	—	4-6-04
8475	L. P. Hansen	Aarløse	16-2-72	Kbh. Afdl. 1	18-5-00	Kbh. Afdl. 1	30-4-04
340	Thron Engelbrecht Haagen	København	26-3-83	—	1-10-02	—	21-5-04
9699	Chr. F. Hvirup	—	—	Esbjerg	3-6-04	Esbjerg	3-6-04
235	Axel Fr. Emanuel Jensen	Valby	23-2-82	Kbh. Afdl. 1	22-4-03	Kbh. Afdl. 2	5-3-04
6926	Jens Chr. Jensen	Struer	15-7-71	Holstebro	24-1-97	Aalborg	30-1-04
7915	K. H. Jensen	København	14-4-85	Kbh. Afdl. 2	16-4-04	Kbh. Afdl. 2	11-6-04
5730	Georg H. C. Jensen	—	12-9-81	—	12-1-01	—	6-2-04
14857	Erhardt Chr. Jacobsen	Nakskov	27-2-83	Nakskov	7-8-00	— 1	2-4-04
11320	V. J. A. Jacobsen	København	6-2-54	Kbh. Afdl. 1	19-11-98	—	26-9-03
9818	Peter Edv. Iversen	Hjørring	22-6-80	Aalborg	1-4-02	Aalborg	21-11-03
7587	Anders Johansen	Særslev	21-6-74	Kbh. Afdl. 5	1-5-97	Kbh. Afdl. 1	2-4-04
12781	Andreas Marius Johansen	Frederiksværk	1-2-84	— 1	16-10-03	Frederiksværk	28-11-03
1272	Carl Peter Jørgensen	Faxe	6-6-82	— 2	18-1-02	Kbh. Afdl. 2	23-4-04
14938	Th. Harald Nicolay Johnsen	København	20-6-78	— 5	27-2-04	— 1	7-5-04
14950	Chr. Jeppesen	Roskilde	16-10-80	Roskilde	23-11-00	—	11-6-04
2348	Adolf Ferd. Knudsen	København	16-10-75	Kbh. Afdl. 1	22-11-02	—	28-5-04
4965	Th. J. Kronvall	Kristiansstad, Norge	9-11-39	—	18-1-96	—	21-5-04
7228	Peter Larsen	Hallenslev	8-7-77	— 3	17-4-97	—	11-6-04
10469	Sophus Larsen	Vesterborg, Lolland	2-8-75	Stege	1-10-94	—	18-6-04
834	Lorentz Lundberg	Aalborg	27-12-52	Kbh. Afdl. 1	13-7-01	—	6-2-04
2082	Rud. Carl Soph. Mou	København	8-2-59	—	25-7-03	—	19-9-03
9700	Marius Mortensen	Horsens	9-3-77	Horsens	9-8-97	—	26-12-03
4918	Alfred Peter Nielsen	København	27-6-79	Kbh. Afdl. 1	8-4-99	—	7-11-03
12955	Oscar Nielsen	Hornsherred	13-5-78	—	2-9-99	—	16-4-04
10247	K. V. Nielsen	Roskilde	26-5-80	Roskilde	17-2-04	—	11-6-04
1444	Georg Johan Nielsen	København	23-12-83	Kbh. Afdl. 3	10-5-03	—	9-4-04
9947	Alexander Nielsen	—	11-10-74	Hjørring	18-6-98	Aalborg	5-3-04
12837	Martin Nylander	—	14-12-79	Kbh. Afdl. 1	20-5-99	Frederikssund	11-6-04
13671	John Georg Newmann	England	19-3-79	—	19-3-04	Kbh. Afdl. 1	28-5-04
7175	Theodor J. Pöhls	Lemvig	13-5-78	Nakskov	21-4-04	—	25-6-04
8367	Aug. Petterson	Sverrig	24-10-82	Kbh. Afdl. 1	2-8-02	—	7-5-04
5750	C. J. Petersen	København	14-3-65	— 2	5-12-96	— 2	13-2-04
12808	Maasæus Peter Aug. Petersen	—	30-8-80	— 1	19-10-03	— 1	25-6-04
7947	L. Rasmussen	Ullerslev	28-1-75	— 2	7-11-03	— 2	30-4-04
8969	Henrik Rasmussen	Assens	12-8-83	— 1	11-3-03	— 1	25-6-04
11382	Martin F. G. Rugaard	Vejleby pr. Skibby	23-9-81	—	3-9-00	—	11-6-04
5708	Anthon Johan Sandell	Aarhus	9-7-58	— 2	10-5-02	— 2	19-3-04
6011	Anthonius Sommer	Rostrup Sogn	13-6-83	Aalborg	1-1-04	Aalborg	2-4-04
1332	P. Sørensen	København	12-5-81	Tyskland	15-9-01	Kbh. Afdl. 2	5-3-04
7114	C. G. Steffensen	—	12-3-65	Nyborg	5-12-03	Nyborg	27-2-04
11490	Fr. Chr. Thyrsting	—	26-4-78	Kbh. Afdl. 1	18-2-99	Kbh. Afdl. 1	18-6-04
7936	Ludvig Walther	Horsens	29-8-78	— 2	30-4-98	— 2	5-3-04
7923	Valdemar V. Wegner	København	26-3-85	—	23-4-04	—	30-4-04
8605	Holger Egede Werge	Malmö	27-4-82	— 1	9-1-02	— 1	28-5-04

»Erstatning for Arbejde udenfor Værkstederne.«

»For Arbejde udenfor Værkstedet erhoder Arbejderen, naar Stedet ikke ligger længere borte end at han kan tilbringe Natten i sit Hjem, et Tillæg til Timelønnen, efter derom ved tilbørlig Ordning truffen Aftale.

Saadant Tillæg gives dog ikke for Arbejde i Værkstedets umiddelbare Nærhed.

Arbejdere som antages til hovedsagelig at udføre Arbejde udenfor Værkstedet, erhoder ikke ovennævnte Tillæg, med mindre særlig Aftale derom er truffen.«

§ 20. »Under Rejser for Værkstedets Regning erhoder Arbejdere dels Rejsebillet eller Erstatning for saadan, dels Dagtraktament og dels den sædvanlige Timeløn, som for ordinær Arbejdstid (ogsaa for Søn- og Helligdage) — dog uden Tillæg for Overtid.«

§ 21. »Ved Arbejde udenfor Værkstedet, — paa Steder hvor Arbejderen maa overnatte — erhoder Arbejderen, foruden den sædvanlige Timeløn, et Ekstratillæg pr. Dag, og bør saadant Ekstratillæg beregnes noget højere for de første 8 Dage, end for de efterfølgende.«

§ 22. »Naar Arbejde for et Værksted, paa andet Sted, forekommer i saadan Udstrækning, at der antages Arbejdere paa Stedet, skal der ikke til disse Arbejdere gives de Tillæg, hvorom der tales i de foregaaende §§.«

— Det er et Særkende for dette som for det foregaaende Afsnit, at her stadig er Tale om »Erstatning«, medens der ikke tales om dennes Størrelse. Dette kan selvfølgelig give Anledning til megen Strid.

Overenskomsten slutter med følgende Bestemmelse:

»Tiden for disse Aftalers Bestaaende.«

§ 23. »Foranstaaende skal gælde til den 1. Juli 1906 og derefter Aar efter Aar, naar ikke skriftlig Opsigelse er sket fra nogen af Siderne mindst 6 Maaneder før Tiden for Udløbet af denne Overenskomst.«

Kuponbøger.

Da det kan forudsættes, at der hos en Del af vore Medlemmer raader nogen Uklarhed, m. H. t. Maaden hvorpaa de Fag, der fra Tid til anden kommer i Konflikt, understøttes gennem De samvirkende Fagforbund, og da tilmed enkelte Organisationer i den senere Tid har forsøgt paa at genindføre den gamle Indsamlingsmethode, under Konflikter i deres specielle Fag, saa skulde vi nedenfor gengive en Artikel, der belyser dette Æmne og som indeholdes i »Arbejderen« for den 6te August:

»Saalænge Fagforeningsbevægelsen her i Danmark ikke havde nogen nævneværdig Udbredelse udenfor København og enkelte af de større Provsbyer, var den frivillige Indsamling paa Kuponbøger saa godt som den eneste anvendte Form for Indsamling af Strejkebidrag.

Naar der opstod en Konflikt i et Fag blev der udstedt Opraab om Hjælp, dels gennem trykte Cirkulærer og dels gennem Partiblade »og alle arbejdsvenlige Blade«, hvortil Venstre-Blade henregnedes. Under de provisoriske Forhold, som vi den Gang levede under her i Landet, optog Venstre-

pressen i Reglen de af Fagorganisationerne udsendte Opraab, naar de blev anmodede derom. Opraabene indeholdt tillige en Opfordring til at afhente eller skrive efter Kuponbøger, og Indsamlingen af Bidrag foregik baade hos Folk udenfor og indenfor det strejkende eller udelukkede Fag, paa Kuponbøger. Det var Frivilligheden, sat i System.

Systemet var, regnskabsmæssigt set, udmærket. For hvert enkelt personligt Bidrag, stort eller lille, blev der leveret en nummereret Kvittering, og i Forbindelse med de saakaldte Kontrolbøger, der ligeledes bestod af nummererede Kvitteringer, som afgaves for det hver Gang indbetalte Kuponbogs-Beløb, var der en god Kontrol med, hvad der var indbetalt.

Men dette var jo ikke nok. At Bidragene var frivillige for Bidragydere udenfor Organisationerne, var der intet at sige til; men for Medlemmerne af disse, baade i det Fag, der var i Konflikt, og de andre Fag, medførte Frivilligheden en Forskel i Ydelserne, som var uheldig i Længden, baade fordi Mangelen paa Offervillighed hos enkelte Medlemmer smittede de mere offervillige Medlemmer, hvorfor Bidragene, i Konfliktens Løb blev baade færre og mindre, og navnlig fordi der, paa Grund heraf, opstod en Usikkerhed med Hensyn til det pekuniære Grundlag for det paagældende Fags Kamp for bedre Vilkaar. Derfor maatte endtids selv mindre Konflikter, som med Lethed kunde have været baaret af Arbejderne selv, tabes paa Grund af manglende Understøttelse.

Man kom da ind paa den *planmæssige* Strejkeunderstøttelse, det Understøttelsessystem, hvorefter Bidragene paalignes med lige store Portioner for Medlemmerne i samme Kontingentklasse indenfor Organisationen. Dette System var vokset sundt og naturligt frem i en Jordbund, der var gødet af Erfaringerne om det tidligere Systems praktiske Mangler. Det dukkede først op i enkelte Fag og Byer; senere blev der, efter at De samvirkende Fagforeninger i København havde indført Systemet, aabnet Adgang ogsaa for Fagforbundenes Provsafdelinger til at slutte sig til den for København oprettede planmæssige Strejkeunderstøttelse, og endelig blev det adopteret af De samvirkende Fagforbund ved denne Organisations Dannelse i 1898. Den gamle Frivillighed, der betød Ulighed i Ydelserne, Adgang for den Enkelte til at luske sig fra sine moralske Forpligtelser overfor kæmpende Klassefæller, har altsaa maattet vige Pladsen for et under alle Omstændigheder heldigere Lighedsprincip, hvorefter der af De samvirkende Fagforbund kan paalignes et ugentligt Strejkebidrag af indtil 1 Kr. for heltbetalende og 50 Øre for halvtbetalende, arbejdende Medlemmer.

Der er hermed, indenfor en vis Grænse, skabt en Sikkerhed for, at de strejkende eller udelukkede Fag kan faa, hvad der tilkommer dem i Følge de i Fællesskab vedtagne Love, nemlig 8 Kr. om Ugen for heltbetalende og 5 Kr. for halvtbetalende strejkende eller udelukkede Medlemmer. Hvad Faget skal yde sine Medlemmer udover disse Understøttelser, maa tages af Fagets Strejkefond, hvortil der, ligeledes efter de i Fællesskab vedtagne Love, hvert Aar skal henlægges mindst 7 Kr. pr. heltbetalende og 3½ Kr. pr. halvtbetalende Medlem, som findes i Forbundet eller den enkeltvis indmeldte Forening. (Om disse Strejkefond henvises iøvrigt til Artiklen i Nr. 2 af »Arbejderen«).

Men naar en Organisation har paataget sig en *pligtmæssig*, gensidig Ydelse af indtil 1 Kr. ugentlig, følger naturligvis deraf, at de vil vide sig fritagne for enhver Opfordring fra et strejkende Fag om *tillige* at yde *frivillige* Bidrag til den samme Konflikt.

At Forholdet er og maa være saaledes, er imidlertid ikke gaet op for alle vore Organisationer. Der er Organisationer, som under en Konflikt, hvortil de modtog den vedtagne Understøttelse fra de andre Fag gennem De samvirkende Fagforbund, har udsendt Cirkulærer til det samme Fag med Anmodning om Hjælp, og der er andre, der paa den gamle Manér har sendt deres strejkende Medlemmer ud med Kuponbøger paa Arbejdspladser og paa Værtshuse, hvor Arbejdere søger, for at afkræve disse Bidrag til en Konflikt, som de i Forvejen ydede Bidrag til gennem deres Forbund eller Forening.

Dette er et Prelleri, som den organiserede Arbejder, der forud har opfyldt sine Forpligtelser, maa være fritagen for, og det passer ikke ind i det af os selv skabte Understøttelses-system, under Strejker og Lock-out'er.

Klingbeutelens Tid er forbi under almindelige Forhold: under Konflikter, der understøttes fuldt ud efter vore egne Love. De frivillige Bidrag bør ikke søges i Flæng og Spræng, men kun, naar en Konflikt antager et saadant Omfang, at den samlede Organisation ikke er i Stand til at skaffe Understøttelse. Opfordringen til at yde frivillige Bidrag bør da ogsaa udgaa samlet gennem Landsorganisationen, efter derom truffen Vedtagelse paa en Generalforsamling eller gennem Repræsentantskabet, saaledes som det er forudsat i Lovens § 20. At der under saadanne Forhold kan skaffes endog betydelige Midler til Veje, har Lock-out'en i 1899 afgivet Bevis for.

Flere Forbund har indgaaet Forbindelse med deres udenlandske Broderorganisationer om gensidig — i Reglen frivillig — Støtte under paakommende større Konflikt i Faget. Naar man ikke venter sig mere af saadanne Forbindelser, end der efter Forholdenes Natur kan ventes deraf, nemlig en Mulighed for at opnaa et Suplement til Understøttelsen i Hjemlandet, gør alle Organisationer vel i at skaffe sig de flest mulige af den Slags Alliancer. Naar de da samtidig sørger for, at der til deres Strejkefond henlægges de vedtagne Beløb, vil der næppe fremtidig være Anledning for »Arbejderen« til at beskæftige sig med Kuponbøgerne i den her omhandlede Forbindelse.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

- Nr. 2206. Th. Hultmann Poulsen (Kbhvns. Afdl. 1)
- 2236. J. Jensen (" ")
- 3783. Vesterdahl (" ")
- 8365. A. Hammer (" ")
- 12696. L. F. Larsen (" ")
- 12864. C. Rasmussen (" ")
- 6884. L. P. Larsen (" " 5)
- 6515. V. J. Termansen (Odense)
- 10814. Chr. Struwe (Nykøbing F.)
- 2778. Chr. Andersen (Aarhus)
- 664861. (Tysk) J. N. P. Andersen (Veje).

Nr. 5734, A. Larsen (opført i Fagbladet som Nr. 5745),
Nr. 8238, H. Grossmann og Nr. 8526, Aage Rasmussen,
har atter fundet deres Bøger.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer.)

- Nr. 14944. K. V. A. Andersen
- > 8491. E. H. Frederiksen
- > 877. J. Hahn
- > 3523. H. P. Hansen
- > 14351. Chr. Henriksen
- > 7539. J. C. Johansen
- > 8206. S. A. Jensen
- > 8304. J. F. Larsen
- > 10019. Carl Vald. Nielsen
- > 12319. H. M. Nielsen
- > 11950. O. R. F. Piil
- > 8854. N. E. Serritslev
- > 595. S. Sørensen
- > 5921. H. Vilh. Thomsen.

Fejltagelse.

Ved en beklagelig Fejltagelse fra vedkommende Tillidsmands Side er nedenstaaende Medlemmer optaget blandt slettede Medlemmer:

- Nr. 5921. H. Vilh. Thomsen
- 12319. H. M. Nielsen.
- 14944. K. V. A. Andersen.

Idet vi retter Fejlen, beder vi undskyldte.

Arbejdsløshed ude og hjemme.

Der er stadig væk kun meget lidt Arbejde hos Akts. Burmeister & Wain. Arbejdere som har haft Beskæftigelse hos Firmaet i mere end 30 Aar, gaar for Tiden arbejdsledige. Dette er naturligvis slemt for vore Medlemmer og kan blive det ogsaa for Selskabet, naar det igen faar Brug for Arbejdere; thi i ingen Branche gælder det mere end ved Skibsbygningen, om at have Specialister; men for Tiden forsvinder mange, baade yngre og ældre Kolleger syd paa til Tyskland, hvor der synes at være rigeligt med Arbejde.

For Tiden bestiller vore Skibsrhederier efter Sigende alle deres Skibe i Holland; der skal nemlig Kapitalisterne have fundet en Oase, hvor Arbejdslønnen er særlig ussel.

I det Hele taget er Tilstandene trykkede paa Værfterne, og som Følge heraf er Arbejdsløsheden større end for et Aar siden. Her nogle Tal.

	Til sammen	
	1904	1903
Ialt	838	457
Rejsende	30	46
Ialt	766	444
Arbejdsløs	625	87
Der fandtes ved Udgangen af	København	Provinserne
April	30	42
Maj	20	23
Juni	25	36
Juli	25	22
August	25	46

Som man vil se er der i Maanederne Juni, Juli og August stadig omkring ved 100 Arbejdsløse mere i Aar end i Fjor, hvilket Forhold altsaa maa skyldes ovenomtalte Mangel paa Arbejde hos B. & W. Det er ogsaa værd at lægge Mærke til, at der stadig ikke er nogen væsentlig Arbejdsløshed i Provinserne.

— Hos vor sydlige Nabo ser det bedre ud. »Metallarbeiter-Zeitung« for tredie September melder om en Stigning i Arbejdsmængden, der har holdt sig jævnt i Aarets første Halvdel. Blandt andet viser dette sig paa Tilbud og Efterspørgsel efter Arbejdskraft. Der meldte sig saaledes for hver ledig Plads følgende Antal Arbejdssøgende.

	1904	1903	1902	1901
Januar	159,1	202,3	241,6	165,8
Februar.....	134,2	175,9	219,4	146,8
Marts.....	100,4	124,6	148,6	122,2
April.....	112,8	139,0	153,7	141,4
Maj.....	123,4	141,6	160,6	145,9
Juni.....	120,9	141,6	166,1	148,7

Der føjes til, at vel er Arbejdsmængden saaledes ret betydelig, men man maa ikke være blind for, at det vilde have staaet endnu bedre til, om ikke Krigen i Østasien var opstaaet.

Folkeuniversitetsforeningen.

Medlemmer af de københavnske Afdelinger kunne ved Henvendelse til Anvisningskontoret erholde Adgangskort à 1 Kr. pr. Stk. til de nu tilstundende Foredragssækker, om »Adelsvælden«, »Vore Fødemidler«, »Udviklingslæren«, »Kemi«, samt »Astronomi og Musik«.

Vi anbefale vore Medlemmer at søge disse interessante og belærende Foredrag.

Livsforsikring.

Maa det være mig tilladt atter at henlede mine Kollegers Opmærksomhed paa at jeg træffes paa Kbhvns. Afdl. 1's Kontor hver Mandag og Lørdag Aften fra Kl. 7—9 for at modtage Indmeldelser i »Arbejdernes Livsforsikringsselskab« og giver alle Oplysninger om Optagelse i dette.

Med kollegial Hilsen

Chr. Larsen.

Medlemmer af københavnske Afdelinger

kunne ved Henvendelse til Anvisningskontoret i Larslejstræde erholde **Rabatkort** til forskellige Forretninger, forhandlende Klæder, Fodtøj, Tobak, Lærreder, Cykler m. m.

Rabatbilletter til Zoologisk Have kunne ligeledes faas.

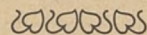
Meddelelse.

Medlem Nr. 10019, *Carl Vald. Nielsen*, der, som meddelt i Fagbladet for Marts 1904, havde laant Penge af Tillidsmænd i København og Kolding, henholdsvis 2 og 5 Kr., har atter tilbagebetalt disse.

Aug. Mortensen,

Kasserer for Helsingør Afdl. 2.

Maskinisteksaminerne.

Nye Kursus til 1ste og 2den Afd. samt Tillægsprøven i Elektroteknik begynder først i September. Indmeldelse og alle Oplysninger ved Henvendelse til de statsunderstøttede Læreanstalter:

Teknisk Akademi,

Maskinistkolen,

St. Pederstræde 3.

Nørrebrogade 13.

K.

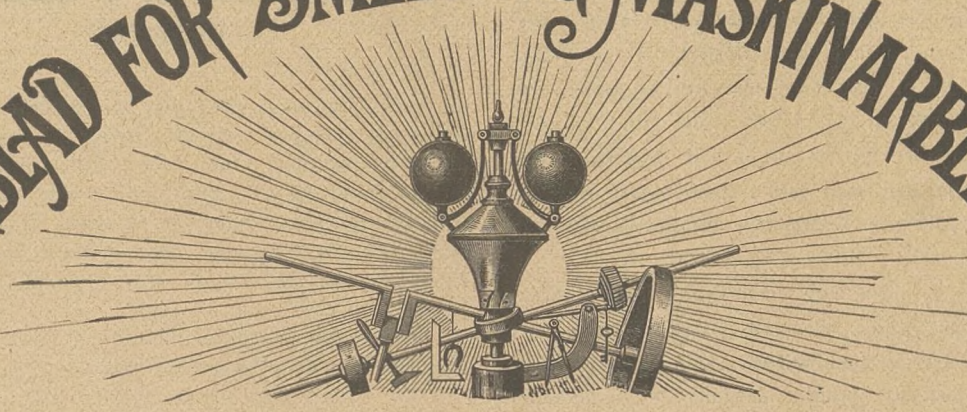
N.

Kontortid 6—8 Eftm.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic«, København K.

FAGBLAD FOR SMEDE OG MASKINARBEJDERE

Udgivet af Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund.

Nr. 12.

Oktober 1904.

16. Aargang.

„Formand“s=Politik og Lock-out=Strategi.

For den store Lock-out i 1897 var Arbejdskontrakter et af Arbejdsgivernes vigtigste Vaaben i deres haardnakkede Kamp imod Arbejdernes Forsøg paa, igennem Organisationen at skaffe sig bedre Levevilkkaar. Man troede aabenbart en Tid, at det vilde være let for dem, at gøre Begrebet Strejke umuligt, ved at binde Arbejderne til f. Eks. kvartaarlige Opsigelseser; men ved nævnte Lock-outs Slutning blev der, i det „forlig“, som man indgik, indsat en Bestemmelse, hvorefter alle Kontrakte paa Tid ophævedes under Strejke og Lock-out. Saa duede dette Vaaben ikke mere.

Men man maa lade Jernindustriens Arbejdsgivere, at de altid har været opfindsomme, naar det gjaldt at finde nye „Midler“. Og saa opfandt de „Formændene“. Disse „Formænd“ skulde tjene et dobbelt formaal. Først skulde der, naar Arbejderne vare obsternafte, hvor det gjaldt Reduktioner af Affordpriser, sættes saadan en Cherub i hver Ende af Værkstedet, medens der indfortes Systemffiste i form af Affordernes Affaffelse. Skulde dette ikke vise sig virksomt nok og man „nodtes til at anvende Lock-out'en, til Gavn for hele Arbejderstanden“, saa — ja saa huggede man bare Vingerne af alle disse „Synengle“, saa havde man straks en Stab af lydige Arbejdere i Stedet for de udsmidte. Der sigtedes altsaa i Virkeligheden højt, men man skød sikkert ogsaa over Maalet.

Di mærkede jo hurtigt „den nye Taktik“ og i Foraaret 1899 var Formandspørgsmaalet Genstand for en omhyggelig Drøftelse paa vor Kongres, hvor man vedtog en Resolution, der udtaler, „at Spørgsmaal om hvorvidt en Kollega skal be-

tragtes som Arbejder eller som Værkfører, Formand e. l. bør afhænge af, om han under normale, rolige forhold deltager i Arbejdet eller ej. Gør han dette, bør han betragtes som Arbejder og det bør forlanges af ham, at han skal være Medlem af Forbundet. Er han derimod udelukkende Tilfynshavende, bør han fuldt ud betragtes som Arbejdsgiverens Repræsentant og som staaende udenfor Arbejdernes Rækker, uanset om han under Konflikter deltager i Arbejdet eller ikke“.

Denne Vedtagelse er klar og tilnæd meget liberal. Man gif nemlig ud fra, at vor Organisation, i følge sin Natur ikke godt kan være Talerør for mere end en Part paa Fabrikken eller Arbejdspladsen og dette maa naturligvis være den Part der arbejder, altsaa Haandværkeren. Men naar vi i Almindelighed ikke vil paatage os at forsvare Værkførerens Interesser, saa hører han heller ikke hjemme i vor Organisation og i de Tilfælde, hvor saadanne alligevel ere Medlemmer af personlige Grunde, da faar dette ingen Betydning. I Virkeligheden er Organisationen færdig med dem — i alt fald i Arbejdsforholdet.

Paa den anden Side bør selvfølgelig alle dem, der i Fællesskab arbejder med deres Hænder og som alle ere interesserede i at skaffe sig Haandens Arbejde betalt saa godt som muligt, have en ubestridelig Ret til at støtte sig til en Fagorganisation. — Men Arbejdsgiverne er af en anden Mening. Kan Arbejderne ikke bindes paa Kontrakt, saa maa der „laves Formænd“.

Arbejdsgivernes første og store Bud er som bekendt dette:

„Arbejdsgiveren som uindsfrænket Herre paa Arbejdspladsen“. Egentlig burde vi vel snart have dette fyndsprog indpræntet vore Børn i Skolerne; men dette er ikke nok! Der maa skabes en Avantgarde, til at gaa foran for Arbejdsgiverne i den hellige Krig, Maaffe vil der „falde“ nogle; men i saa Fald er Invalidefasen, der bestyres af de høje Herskere, allerede oprettet, — og saa har man oven i Købet i forliget af 5te September 1899 fundet en Bestemmelse, der skal gøre den hele Formandsmachten lovlig. Denne er saalydende:

„Faglønnede Formænd eller Arbejdsledere skulle, saalænge de beklæde saadan Stilling, have fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer. Ved faglønnede Formænd og Arbejdsledere fortaas saadanne, der i forholdet overfor Arbejderne ere Arbejdsgivernes Tillidsmænd, ikke deltage i Afforder og ikke ere interesserede i Affordoverskud“.

Navnlig dette med „fuld Frihed“ lyder ganske kont og bringer en hen paa Tanken om, at nu er disse egentlige Arbejdsledere bleven et „frit“ Element, hvilket svarer til deres faktiske Stilling midt imellem Arbejdsgiver og Arbejder; men hvis man tror noget saadant, saa tager man fejl. Arbejdsgiverne har for længe siden paataget sig at bestemme, hvor disse folk skal være Medlem og hvilke Portioner af „Frihed“ der skal være dem tilmaalt.

Men kommer vi til Definitionen af hvad der er Formænd, saa løber Arbejdsgiverne ganske løbft. Ingen som læser Slutningen af ovenciterede forligsbestemmelse vil være i Tvivl om, at naar der er Tale om Deltagelse i Afford eller i Afford-Overskud, saa skal dette kun fortaas relativt; men Arbejdsgiverne „forstaar“ det ikke desto mindre absolut, saaledes at de har Ret til, paa et Værksted, hvor der ikke arbejdes i Afford, at gøre hele Besætningen til „faglønnede Formænd“ som derved tvinges ind i „fuld Frihed til ikke at være Medlemmer af Arbejderorganisationer“.

Det lyder lidt halsbrækkende men saaledes læser man virkelig, det nævnte forlig, hvis umulige Bestemmelse om „Deltagelse i Afford“ vi i sin Tid maatte finde os i at faa ind i Martsoverenskomsten af 1900 og senere i Overenskomsten af Januar 1902, for at faa Arbejdsgiverne til at gaa ind paa „ikke at skabe Formandsstillinger“ . . . „der væsentligst har til formaal at maskere Bestræbelser for at løsrive nogle af de dygtigste og befindigste Arbejdere fra fagorganisationerne“.

Disse sidste Bestemmelser synes i den senere Tid ganske at være traadt ud af Arbejdsgivernes Bevisethed. Man bruger bare fortolkningen „Afford eller ikke Afford“ og „Formændene“ gror som Paddehatte i en Sump.

Men Hovedbestyrelsen maa kræve en fornuftmæssig Afgørelse af dette Spørgsmaal, enten ved det i følge Overenskomsten oprettede fortolkningsraad eller ved den permanente Voldgiftsret — eller maaffe ved dem begge.

„Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark.“

Vore Medlemmer vil sikkert allerede have erfaret, at der er udsendt Stempler med det Navn, der staar over disse Linier, til Stempling foran i vore Medlemsbøger, og mange har vel spurgt sig selv, hvad dette skulde betyde, da rimeligvis ikke alle har kunnet faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med det Circulære, der udsendtes til Afdelingerne om denne Sag. Vi skal da her i Korthed give en Forklaring:

Medens man overalt i Udlandet har organiseret sig som »Industriforbund«, saa har vi herhjemme en hel Række af store og smaa Organisationer indenfor Jern- og Metalindustrien, hvilket selvfølgelig i høj Grad bidrager til at gøre det internationale Samarbejde besværligt og komplieeret. Det tyske Forbund har da ogsaa jævnlig beklaget sig over dette Forhold og sat sig imod, at afslutte Overenskomster med alle disse Branche-Forbund, om Gensidighed paa Understøttelsesomraadet. Der har endvidere fra Tid til anden dannet sig Organisationer herhjemme, der ved deres Navn (f. Eks. »Dansk Metalarbejder Forbund«) gav det Udseende af at være en alt omfattende Centralisation, og dette skabte megen Forvirring og mange Forespørgsler til os fra vore Forbindelser.

Medens Sagerne stod saaledes, rettede vort tyske Broderforbund sidste Sommer en Anmodning til os om paa deres Vegne at indlede Underhandling med vore hjemlige Branche-Forbund om et Gensidighedsforslag, dog saaledes at ingen af disse Brancher opnaaede Gensidighed med Tyskerne uden i Forstaaelse med og gennem os. Vi indledede dernæst Underhandling med Formerne og Blikkenslagerne om følgende Dokument, der kun hvad Navnene angaar skulle lyde forskellig for de forskellige Organisationer, der oprettedes:

»Ved nærværende afsluttes — med Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund som Mellemed — nedenstaaende Overenskomst mellem Deutssher Metallarbeiter Verband og Dansk Former-Forbund.

Samtidig hermed forpligter saavel Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund som Dansk Former-Forbund sig til, ved førstkomende almindelige Ombytning af Medlemsbøger, at indføre i de nye Bøger en saalydende Fællesbetegnelse — eller om man vil fælles Navn:

»Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark«.

Denne Fællesbetegnelse indføres overst paa Bøgenes Titteblad, tillige med Forbundets eget Navn og tager Sigte paa at bortrydde den nu herskende Forvirring i det internationale Samarbejde paa Rejseunderstøttelses-Omraadet. Endvidere forpligter undertegnede Forbund sig til, at søge opnaaet den størst mulige Ensartethed med Hensyn til Medlemsbøgenes Udstyrelse og Udseende.

Fællesbetegnelsen: »Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark« søges beskyttet gennem »De samvirkende Fagforbund« og enhver af medundertegnede Organisationer ere forpligtede til at konferere med de øvrige i nærværende Spørgsmaal interesserede Organisations Hovedledelser, forinden man anskaffer nye Medlemsbøger eller fastslaar disses Udstyrelse.

Indtil samtlige Medlemsbøger, gennem Nyanskaffelser, har faaet nævnte Fællesbetegnelse *paatrykt*, anskaffes, efter nærmere Konference desangaaende, Stempler til Paastempling af Navnet i Bøgerne.

Denne Ordning træffes for nærværende kun mellem Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund, Dansk Former-Forbund, samt Blikkenslager-Forbundet i Danmark; men det er en Forudsætning, at andre Organisationer indenfor Metalindustrien kunne tiltræde samme efter forudgaaet Konference mellem de ved nærværende forpligtede Forbund.

Her følger saa den egentlige Overenskomst, der er den samme, som alt var gældende mellem os og det tyske Forbund.

Som man vil se, er der her gjort et første lille Forsøg med en Centralisation, der forhaabentlig inden alt for længe vil sætte yderligere Frugter, kun er der den lille Hage ved, at medens vi hurtigt enedes med Formerne, saa syntes Blikkenslagerne at have faaet et Anfald af Selvsikkerhed, idet de nægtede at gaa med. Men dette faar jo være; som bekendt er Blikkenslagerne ikke heller Medlem af De samvirkende Fagforbund.

Men fra nu af maa altsaa ingen Smed, Maskinarbejder eller Former rejse til Udlandet uden at have det nye Fællesmærke »Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark« i deres Bøger. Dette er nemlig i Fremtiden en Betingelse for at kunne erholde Understøttelse i Tyskland.

En tilsvarende Bekendtgørelse er gennem »Metallarbeiter Zeitung« udgaaet til de tyske Forbunds Afdelinger.

Er Tiden moden for Industri-Forbund?

I den nu forløbne Sommer har Tanken om industrielle Sammenslutninger indenfor vore hjemlige Fagorganisationer været stærkt fremme, ligesom den ogsaa har givet sig nogle praktiske Udslag. Det er den store internationale Arbejder-Kongres i Amsterdam, der har vakt denne Bevægelse til Live.

— Et Udslag i saa Henseende er »Dansk Træarbejdersekretariat«. I dette har en Række af Brancher sluttet sig til hinanden — vi nævner her Billedskæerne, Bygningssnedkerne, Bødkerne, Drejerne, Karetmagerne, Pianofortearbejderne, Savværksarbejderne og endelig Snedker-Forbundet i Danmark — med det Formaal at danne en Enhed i Forholdet til de udenlandske Industriforbund indenfor Træindustrien. Den nye Centralisation udgiver et Medlemsblad »Træarbejderen«, der udkommer kvartalsvis under Ansvaret af Hr. Carl Gran, Forretningsfører for Snedker-Forbundet.

— Samarbejdet gælder altsaa foreløbig først og fremmest Stillingen overfor Udlandet; men navnlig af en Artikel i »Træarbejderen« for 15. Oktober, junderetnet O. Madsen, ses det tydeligt, at man tilstræber et højest nødvendigt Samarbejde ogsaa paa de hjemlige Omraader, i faglig organisatorisk Henseende. Af samme Artikel turde iøvrigt Karakteren af den nye Sammenslutning fremgaa af følgende Udklip:

»Det burde være en Parole for alle Landets Arbejdere: »Enhver Arbejder i sin Fagforening. Enhver Fagforening i sit Forbund, og ethvert Forbund i De samvirkende Fagforbund«; og spørges der hvorfor, ja saa ligger Svaret saa lige for: »Fordi vi alle ere afhængige af hinanden og har store Fællesinteresser, som kræver det bedst mulige Samarbejde og Sammenhold for at kunne fremmes. Fordi Særinteresser bør ikke fremmes paa Bekostning af Fællesinteresser«. Med samme Ret som vi fordrer af den enkelte Arbejder — netop for at han ikke

ved at pleje sine Særinteresser skal lægge sig paa tværs for Fagets Fællesinteresser, — skal staa i sin Fagforening og underkaste sig dens Love og Bestemmelser, med samme Ret og af samme Grund fordrer vi, at den enkelte Fagforening skal tilhøre sit Forbund. Af samme Grund burde ethvert Forbund indordne sig i de samvirkende Fagforbund«, og af samme Grund burde ethvert Træarbejder-Fag slutte sig til Dansk Træarbejdersekretariat. For at fremme Fællesinteressen, for at rodfæste Fællesskabsfølelsen, den Aand, som bør være den raadende indenfor Arbejderpartiet.

For Jernindustriens Vedkommende har vi, som andet Sted her i Bladet berettet, gjort et Skridt i samme Retning, et Skridt der bør forfølges videre. Den nys i Amsterdam oprettede Metalarbejder Føderation danner forsaavidt ogsaa en smuk Baggrund for Forsøg i den Retning.

De Røster, der en Tid lod ret kraftigt indenfor Arbejdskredse, gaaende imod Centralisationen, er i den senere Tid bleven svagere og svagere; thi vel havde de gamle Kampmaader lige over for Arbejdsgiverne deres Tillokkelse — man kunde ligesom bedre lade Følelserne raade i de enkelte Tilfælde; men man har indset, at dette ikke mindst havde sine Farer for Arbejderne selv, og man søger nu at gøre sine Organisationer til Autoriteter i Arbejdsforholdet, ved den systematiske Virken, ved Hjælp af Overenskomster.

Arbejdsgivernes Organisations Form maa ogsaa tages i Betragtning. Arbejdsgiverforeningens Dannelse forte Dannelsen af De samvirkende Fagforbund med sig, og skal der i det lange Løb kun forhandles paa en for Arbejderne betryggende Maade, saa bør vi ogsaa i Jernindustrien have en Centralisation, der kan staa lige overfor Jernindustriens »Sammenlutning«. En Del af vore Brancheorganisationer føler sikkert det uholdbare i denne Situation. I saa Henseende læser vi følgende i »Formernes Fagblad« for forrige Maaned:

»Vil man nu ræsonnere som saa: Kan der være Mulighed for, at Formerne i Danmark slutte sig til et dansk Metalarbejder-Forbund, naar det, som ovenfor er bevist er vanskeligt at holde vore internationale Forbindelser vedlige som Følge af de Grunde, vi har nævnt. Endvidere: Vilde det være klogt af os at slutte os sammen med de øvrige Arbejdere inden for Jernindustrien? Derom kan der selvfølgelig disputeres; det vilde for en Del afhænge af, hvilken Indflydelse Formerne fik til at varetage deres egne Sager. Men at en saadan Alliance med de øvrige Fag inden for Jernindustrien baade var naturlig og af Betydning, derom kan der næppe være delte Meninger.

Som Forholdene er nu, at naar der opstaar Konflikt i et af Fagene, er de øvrige Fag straks implicerede deri, maa det nødvendigvis medføre, at der finder et Samarbejde Sted. At dette Samarbejde ikke for længe siden har været paabegyndt, ligger vel nærmest i, at intet af de paagældende Fag er tilbøjelig til at gøre Skridtet eller vel rettere til at indordne sig hverandre.

Som sagt, Tanken er værd at optage. At den vil faa sine Modstandere, nærer vi ingen Tvivl om; Erfaringen har nemlig belært os om, at enhver ny Tanke — om den end er lige til at gribe fat i — møder Modstand.

Vi kan føje hertil, at vi er ikke bange for at tage fat paa Opgaven eller for at gøre Forsøget paa at faa den løst. De fornødne Beslutninger i saa Henseende ere forlængst fattede paa vore Kongresser, og vi tor maaske nu forvente, at Tiden er moden, selv om det er lidt vanskeligt at ofre den fornødne Tid og den fornødne Kraft paa dette Feldt, fordi de daglige Opgaver giver os alle nok at bestille.

Udvandring af københavnske Fagfæller.

Arbejdsløsheden rider stadig som en Marre i København. Ikke alene maa de mange der afskediges af Mangel paa Arbejde føle Tidernes Tryk, men tjenstivrige »Funktionærer« paa Fabrikerne vinder sig letkøbte Laurbær hos Principalerne, gennem Nedtrykning af Akkordpriser for de paa Værkstederne tilbageblivende. Ved Antagelsen knibes paa Timelønnen — kort og godt der fiskes i rørt Vande.

Staten eller Kommunen gør stadig intet, for at sætte Fart i offentligt Arbejde, vi lever i København under »Antisocialismens Tegn, og under hele den politiske Forskydning der foregaar for Tiden, synes Arbejdernes Interesser at skulde sættes til Side, mere end nogensinde før. København trænger til et frisindet Valg, der kan vise Reaktionen tilbage indenfor de rette Grændser.

Ved Skibsbygningen har Forholdene som bekendt længe været trykkede og der er i den senere Tid gaet mange Skibssmede til Tyskland — navnlig til Tønning, hvor man specielt har averteret efter Folk her.

I Midten af indeværende Maaned kom en finsk Ingeniør, Swartzberg, hertil, for at søge Arbejdere til Skibsbygningsbranchen til Helsingfors. Vedkommende henvendte sig til vort Anvisningskontor og bad om at faa 50 Mand til forskellige Specialiteter, hvorefter Anvisningskontorets Bestyrer satte ham i Forbindelse med vore Arbejdsløse. Selvfølgelig kunde ikke alle komme med, som ønskede det; men i alt Fald synes det som om 50 Mand har faaet et godt Engagement for Vinteren. Den laveste Løn er for enkelte unge ansat til 45 Øre pr. Time, men ingen selvstændig Arbejder faar under 50 Øre. Forarbejderne have faaet 55—58 og 60 Øre pr. Time. Arbejdet skal foregaa i Akkord, med Garanti af Timelønnen.

Under de nuværende slette Forhold over vort Forbund paa mange Maader en Virksomhed, der er til følelig Gavn for vore Medlemmer; men det er svært til Tider og det var ønskeligt om vore Autoriteter vilde se noget bort fra Storpolitiken og sætte Arbejder i Gang, som kunde beskæftige de ledige Kræfter; thi vi se ikke rettere, end at det er et nationalt Tab, hver Gang en større Skare af vore dygtige Arbejdere maa drage udenlands, for at tjene deres Brød.

Fra Statsbaneværkstederne i Aarhus.

Fagorganisationerne ktr. Splittelsesforeningerne.

Fredag den 16. September afholdt de fagorganiserede Arbejdere et Møde i »Enigheden«, hvortil samtlige timelønnede Arbejdere paa Jernbaneværkstederne i Aarhus vare indbudte. Formanden for Afdelingen, F. F. Samuelsen aabnede Mødet og Maskinarbejder Rasmus Larsen valgtes til Dirigent.

Efter at have opfordret Forsamlingen til at deltage i Diskussionen paa en rolig og saglig Maade, gav Larsen Ordet til Samuelsen, som aflagde Beretning fra Forhandlingsmødet med Jernbaneledelsen. Taleren havde ved disse Forhandlinger anholdt flere af Maskindirektørens Udtalelser og kunde blandt andet ikke forstaa, at Trafikministerens Stilling over-

for 8 Dages Ferie nu var afvisende, da han tidligere i Rigsdagen havde udtalt sig velvilligt om samme og lovet at undersøge Sagen, ligeledes anholdt Taleren en Udtalelse af Maskindirektøren om, at der ikke kunde gives Lønforhøjelse til flere, da der kun maatte være et bestemt Antal paa de højeste, mellemste og laveste Lønsatser og forespurgt om Administrationen da ikke havde saa megen Ret, at de, naar de selv indrømmede, at flere af de ældre Arbejdere fortjente højere Løn, kunde bevilge samme; efter dette direkte Spørgsmaal lovede Maskindirektøren, at en Lønforhøjelse skulde finde Sted i den nærmeste Fremtid.

Repræsentanterne for »1900« Foreningen sad nærmest under hele Forhandlingen som Nikkedukker.

Efter Samuelsen's udførlige Beretning, gaves Ordet til Maskinarbejder Mikkelsen fra København, som repræsenterede Foreningen »1900«. Han takkede Samuelsen for hans udførlige og upartiske Referat af Forhandlingerne, men kunde dog ikke undlade at lade skinne igennem, at Foreningerne 1898 og 1900 stadig havde haft Indflydelse paa de opnaaede Resultater, han udtalte ligeledes, at han havde arbejdet paa Jernbanen i over 20 Aar uden at være i Fagforeningen og var overbevist om aldrig at ville komme der, hvilket selvfølgelig modtoges med Latter og Protester fra den godt 300 Mand store Forsamling. Taleren opfordrede til Slut Forsamlingen til at slutte sig til Foreningerne 1898 og 1900, da han ansaa disse for den eneste rette Vej til Jernbaneledelsens Hjærter, men blev efter disse Udtalelser af de efterfølgende Talere sat saaledes til Vægs, at han vist næppe ønsker oftere at komme til Aarhus og anviser virkelige organiserede Arbejdere, hvilke Foreninger de bør tilhøre. Flere af 1898 Foreningens Medlemmer forsøgte at komme Mikkelsen til Hjælp, men de gjorde nærmest ynkelige Figurer, da det fra flere af Fagforeningsmedlemmernes Side blev bevist hvilken stor Gavn Fagforeningerne har gjort med Hensyn til at højne Lønnen og Levevilkårene indenfor Arbejderstanden, det paavistes saaledes, at Grunden til den sidste gennemgribende Lønforhøjelse skyldtes den af Smede- og Maskinarbejdernes Forbund i 1900 iværksatte Blokade paa Banens Værksteder, efter hvilken Lønnen forhøjedes med gennemgaaende 4 Øre pr. Time, og disse Fakta kunde hverken 1898 eller 1900 Foreningernes Repræsentanter modbevise.

Samuelsen opfordrede til Slut de tilstedeværende udenforstaaende til at slutte dem til deres respektive Fagforeninger, som den eneste og rette Vej til bedre Levevilkåre.

Dirigenten sluttede hermed Mødet og udtalte Haabet om at enhver rettænkede Arbejder efter dette vilde slutte sig til sin Fagforening.

Rasm. Larsen.

„Utilfredshed er vor Ulykke“.

Til Opbyggelse for vore mange yngre eksamenslæsende Medlemmer, der med Længsel venter paa at komme til Sos, for ad denne Vej at gøre en »hurtig og glimrende Karriere«, tillade vi os nedenstaaende at gengive en Skildring af en 3die Mesters Stilling ombord — efter Medlemsbladet for Maskinmestrenes Forening:

»Paa 5te Aar tjener jeg et dansk Selskab, og har nu opnaaet en Stilling som 3die Mester i en transatlantisk Damp, som aldrig kommer nærmere Hjemmet end »Antwerpen«. Kaptejnen er Kostforvalter og styrer den Forretning med aabent Blik for det økonomiske. Kamrene ombord er af den almindelige Hundehustype, Loftet er dekorativt udstyret med Bolte i alle Størrelser fra 1 1/4" til 5/8". Kunstfærdig smedede firkantede Mottrikker forskønner Bolteenderne, som dog alle er tilnærmelsesvis ens, naar man undtager, at den ene stikker et Par Tommer længere gennem Mottrikken end den anden. 2 paa Væggen opklustrede Tankestreger benyttes som Senge, yderligere er en Komode, som samtidig tjener til Skrivebord,

Medlemmer, der ere slettede paa Grund af Restance.

Nr.	Navn	Fødested	Fødselsdag og Aar	Indmeldt i Afdelingen i	Indmeldelses- dato og Aar	Slettet i Afdelingen i	Sidste Uge, fra hvilken Vedk. har betalt
11190	Alb. Peter Hau Andersen	Harboore	29-12-80	Kbh. Afdl. 1	13-6-04	Kbh. Afdl. 1	2-7-04
7888	Hans Chr. Andersen	Middelfart	19-2-80	Aarhus	8-4-00	Aarhus	28-5-04
13159	Georg Valdemar Andersen	Roskilde	8-5-82	Roskilde	30-6-01	Kbh. Afdl. 1	23-7-04
1038	Victor Emil Andersen	Sundbyvester	22-7-76	Kbh. Afdl. 1	6-4-01	—	6-8-04
4263	Søren Ahrensberg	Fredericia	22-12-80	*Aalborg	16-3-04	Aalborg	7-5-04
3327	H. Chr. Bjerregaard	Nakskov	23-4-74	Nakskov	1-2-99	Nakskov	12-3-04
13510	Jens Laur. Jensen Bogeskov	Dundal, Gjern Sogn	7-6-85	Kbh. Afdl. 1	9-11-03	Aarhus	28-5-04
11186	Carlo Frode Christensen	København	24-9-84	—	10-6-04	Kbh. Afdl. 1	9-7-04
5912	Jens Chr. Christiansen	Randers	8-2-81	Randers	6-11-01	Randers	24-1-04
8906	Poul Georg Gylich	Sverrig	22-4-82	Kbh. Afdl. 1	23-9-02	Kbh. Afdl. 1	23-7-04
13918	Ejnar Hansen	København	17-1-80	—	14-7-00	—	23-7-04
5221	Hans Martin Hansen	Øster Marie, Bornholm	9-7-84	—	17-6-03	—	30-7-04
11196	Carl Herman Hansen	Erindlov, Rodby	23-6-83	—	13-6-04	—	18-6-04
12840	Thorkild Hansen	Rodby	12-2-80	—	18-6-04	—	23-7-04
9553	Chr. Vilh. Hildebrandt	Hjørring	30-3-70	Aalborg	17-4-97	Aalborg	9-4-04
1100	Erik Chr. Harvig	København	25-11-81	Kbh. Afdl. 1	11-5-01	Kbh. Afdl. 1	16-7-04
4647	Arthur Henr. Ditlev Henriksen	Gauno, Vejle Sogn	3-1-83	—	1-8-03	—	25-6-04
12514	Peter Hüttemeier	København	21-10-66	—	30-5-03	—	27-2-04
12623	Anders Jensen	—	6-12-84	—	9-5-03	—	27-2-04
179	F. S. Jensen	—	18-12-60	—	3-8-95	—	25-6-04
10458	Anthon Jensen	Miesinge	3-5-80	Aarhus	13-6-04	Skanderborg	23-7-04
11191	Laur. Chr. Erik Jensen	København	6-8-84	Kbh. Afdl. 1	11-6-04	Kbh. Afdl. 1	9-7-04
9825	Carl P. Chr. Jansen	Aalborg	24-5-83	Aalborg	7-4-02	Aalborg	26-12-03
11467	Peter Vilh. Chr. Larsen	København	1-5-84	Kbh. Afdl. 1	11-5-04	Kbh. Afdl. 1	30-7-04
2262	Einar Oscar Ludv. Licht	—	22-4-85	—	23-4-04	—	23-7-04
6259	Chr. Carl Lødsen	Odense	13-4-50	Nakskov	8-8-96	Nakskov	5-3-04
455	Chr. Mathiesen	København	10-5-79	Kbh. Afdl. 2	8-10-98	Kbh. Afdl. 1	23-7-04
12878	Chr. Vilh. Mogensen	Slagelse	27-10-68	— 1	1-7-04	—	2-7-04
9910	C. I. F. Hakon Møller	Holeby	10-6-78	Maribo	16-4-00	—	16-7-04
8024	Anders Chr. Nielsen	Gentofte	15-1-69	Kbh. Afdl. 1	27-2-97	—	2-7-04
10694	Christen Nielsen	Aalborg	20-4-77	Aalborg	8-10-98	Randers	20-2-04
2613	Niels Nielsen	Sonder Vissing	23-2-80	Aarhus	3-11-00	Aarhus	9-7-04
12935	Laur. Ejner Vonnslev Olsen	København	11-3-86	Kbh. Afdl. 1	12-7-04	Kbh. Afdl. 1	23-7-04
9734	A. C. Petersen	Arnake pr. Holbæk	13-10-84	Helsingør	9-3-04	Helsingør	28-5-04
3153	Carl Fr. M. Petersen	Nykøbing S.	11-6-83	Holbæk	1-5-03	Holbæk	30-4-04
13656	Lars Petersen	Svinninge	22-9-54	Kbh. Afdl. 1	24-2-00	Kbh. Afdl. 1	30-7-04
8666	Hans Petersen	Bau	29-10-65	—	25-10-02	—	21-5-04
7530	Vilh. Petersen	Elsted	28-5-84	Aarhus	10-4-03	Aarhus	21-5-04
11169	Carl Riis	København	6-6-69	Kbh. Afdl. 1	10-9-98	Kbh. Afdl. 1	16-7-04
9301	Chr. Ravn	—	14-2-78	—	31-5-02	Nakskov	2-4-04
8375	Jens Martin Sylvest	Græsted pr. Hillerød	7-5-83	—	5-8-02	Kbh. Afdl. 1	27-2-04
88	Axel Sofus Schytz	København	2-8-83	—	9-4-04	—	2-7-04
11480	Carl Ludv. Schneider	—	14-4-83	—	7-5-04	—	9-7-04
671	Laur. Oluf Nicolai Sørensen	—	19-1-82	—	5-8-01	—	11-6-04
8374	Vald Jul Th. Sørensen	—	5-8-83	—	5-8-02	—	9-7-04
8230	H. P. S. Wedsted	—	18-4-79	—	4-6-98	—	16-7-04
5468	Frederik Øhlers	Raadvad	26-11-86	—	5-3-04	—	2-7-04

Servante og Spillebord, om det kniber, samt en Sofa, netop lang nok til et siddende Kærestepar. En rokkende David, hvis Bundspor staar paa vort Gulv, sørger for den musikalske Underholdning, saasomt Skibet bevæger sig i Søen. Om Dagen, naar alt ligger *badet i Lys* fra det lille 7de Kooje, paastaar 2den Mester med et Smil, at her er ret hyggeligt.

Min 2den Mester er en onskabsfuld Person, hvem det er vanskelig at gøre tilpas; jeg beboede tidligere den underste Tankestreg, nu har han kommanderet mig op paa den øverste, han klager over de idelige Vanddraaber, som drypper ned fra Loftet og gennemvæder ham; at de gennembløder mig har naturligvis mindre at sige.

2den Mesters største Fornøjelse er at arbejde, han er befængt med en vis Nysgerrighed, som giver sig Udslag

i, at han skal adskille alt for at se, hvorledes det ser ud indvendig. Ligger vi ved Land er Arbejdstidens Ophor som Regel Kl. 10—11 om Aftenen; saa trækker han sit Uhr frem og siger: »Jeg tror vi kan naa Resten i Morgen. Lad os gøre os Livet behageligt og skeje ud«.

Saa snart han er kommet op tænder han sin Pibe og indhyller nu Kamret i en tæt uigennemsigtig Taage. Jeg, som imidlertid har anbragt mig paa den øverste Tankestreg, er ved at kvæles. Senere begynder min Plageaands Hoste, han lider vist af Brystsyge i en uhyggelig Grad, de første to Timer efter at han har lagt sig til Ro, hoster og spytter han uafsladelig; en Del af hans ophostede Bakterier indsluger jeg.

Her i Troperne har Varmen en kvalende Virkning for Mennesker, men ikke paa Moskitoer og Fluor, som piner mig

endnu værre end min 2den Mester. Hvis ikke jeg faar Brystsyge, saa faar jeg Malaria.

Jeg har været gift i 6 Aar og har en Son paa omtrent 5 Aar, som jeg endnu aldrig har set, trods han er begyndt Skolen; hvorledes Gutten vil modtage mig naar vi om 2 Aar kommer hjem for Lloydseftersyn, gad jeg nok vide. Den Nat paa Rheden, de andre sætter deres Haab til, har jeg nu opgivet.

Min 1ste Mester er en ældre, besindig Mand, til hvem jeg henvender mig med mine Sorger. Jeg henvendte mig forleden til ham med en Anmodning om et Løntillæg. »Kære«, svarede han, »tænk paa Deres Fremtid! Véd De ikke, at Rhederne er Hadere af slige Anmodninger.« »Ja, men i Følge Løntarifen burde jeg være paa ældste«, videre kom jeg ikke, saa afbrød han mig med den Bemærkning. »Løntarifen! Ha! En forangden Saga blot, den Tid er svunden, se hen til andre Rhederier.« »Hvad skal vi da gøre?« spurgte jeg. »Gøre? der er intet at gøre; naar Herreerne ikke vil betale efter Tarifen, maa vi sejle for, hvad de vil give.« »Ja, det er forresten klart, det kunde jeg ogsaa have udregnet, naar jeg blot vilde have tænkt mig lidt om.«

I Gaar Aftes skejede vi endelig ud ved normal Arbejdstid Kl. 6¹⁵. Grunden var, at der i Havnen var ankommen flere danske Skibe af et andet Rhederi. En Bekendt af 2den Mester havde sendt en Indbydelse til et Møde. For første Gang efter 7 Maaneders Forløb blev Landgangstøjet fremtaget; men hvilken Skræk fik jeg ikke, da alt var fuldt af Kulstøv. Ryggen af Klædeskabet udgør nemlig en Side i Kulkasse-tragten, som ved sidste Kulforsyning var bleven ituslaaet, og derved var Tojet odelagt paa nær min Uniform, som var særlig omhyggelig indpakket, og for første Gang nødtes jeg til at tage den paa, og saa gik Turen til Kammeraternes Restauration, hvor Mødet skulde afholdes. Vi var knapt kommen ind før der blev slaaet til Lyd, og en ung Mand ved Navn Brown begyndte en flydende Tale, hvori han bebrejdede Rhederne den Uvillie, de viste overfor Maskimestrenes en Gang indrommede Fordringer. Hvad gør de for os? Beboer vi ikke de samme Brummer den Dag i Dag som for 20 Aar siden? Men, mine Herrer, lad det være nok! Lad os vise Rhederne, at vor Taalmodighed er brudt. Vil alle d'Hrr. som jeg, da forlader vi her i Havnen vore Skibe, og søger os en Eksistens her i Amerika.

Her er Landet, som har Brug for Folk, som kan og vil arbejde! Her er Landet, som paaskønner arbejdsdygtige og intelligente Mænd! Her er Landet, hvor vi ikke bliver underbudte!!! Lad saa vore Rhederier sejle med Amerikanerne og lønne 3die med Dl. 90, 2den med Dl. 120 og 1ste med Dl. 200, saa faar de Kærligheden at føle.

»Ned med Brown!« raabte jeg af mine Lungers fulde Kraft, »han er jo en Socialist, en Samfundsødelægger.« »Det har De Ret i,« sagde min Nabo, »han er for slem!« — Derefter udbad han sig Ordet og begyndte denne fornuftige Tale: »Mine Herrer! Med Forbavelse har jeg hørt paa den sidste ærede Taler, som i sit Ungdoms Letsind søger at anbefale os den af Fyrbødere brugte forkastelige Metode, hvilken Forargelse vilde slig en Opførsel ikke forvolde hele Landet over? Nej, Rhederierne skal endnu fradrage mig mangan en 10 Kr., før jeg bifalder sligt; vi ere dog Officerer ombord.«

»Pokker med slig Officersværdighed,« afbrød den Halvgale. »Endnu har vi ingen Uniformer, og selv om vi fisker os Snore til, vil der dog altid blive en forlidt — —.« »Til Afstemning!« raabtes der. For at blive ombord 7 Stemmer. For at forlade Skibet 6 Stemmer. Hurra! Fornuften sejrede, triumferede jeg; og den frelsende Engel nikkede bifaldende. Mødet var sluttet, og jeg gik; men da jeg var kommen udenfor Døren, oprørtes jeg, og af fuld Hals raabte jeg: »Ned med Brown!«

„Erbødigtst

»Vesur.«

Repræsentantskabet holder Møde.

I Følge Lovene skal Forbundets Repræsentantskab samles til Møde i November Maaned hvert Aar, hvor der ikke holdes Kongres. Det ordinære Møde for i Aar er indkaldt til Lørdagen den 5te November i København.

Den foreløbige Dagsorden er fastsat som følger:

1. Beretning.
2. Statistik.
3. Forslag fra Rauders Afdeling vedrørende Medlemmers Udtredelse af Forbundet.
4. Vore internationale Overenskomster.
5. Reform i Afdelingernes Regnskabsførelse.

Lønforhøjelser i Aarhus og Faaborg.

Aarhus.

Paa Aarhus Oliemølle arbejder 11 Smede og Maskinarbejdere. Arbejdet er ikke just af nogen renlig Art og da det for det meste drejer sig om Maskinreparationer, kan der ikke godt være Tale om Akkord.

Nu er vi de aller fleste Steder naaede saa vidt med Lønninger for Reparatorer i Provinserne, at ingen har under 40 Øre pr. Time, medens Gennemsnitslønnen ligger 3 à 4 Øre højere. Men Aarhus Oliemølle er et kapitalstærkt Firma, der tidligere fik sine Reparationer udført af Maskinfabriker, men som nu skal tjene mange Penge paa selv at drive Reparationsværksted. Gennemsnitslønnen var knapt 35 Øre pr. Time. Arbejderne søgte derfor og fik Hovedbestyrelsens Sanktion paa at forlange en Lønforhøjelse, men Direktøren var svært afvisende.

Det skulde virkelig først komme lige til Kanten af en Arbejdsstandsning, før man kunde forhøje disse Folks Løn, men saa gik man ogsaa med til hele 2 Øre over hele Linien, for skal der være Gilde, saa lad der være Gilde.

Arbejderne og vor Aarhus Afdeling tog imod Tilbudet, hvorefter Gennemsnitslønnen nu er 36,8 Øre pr. Time, — ud fra Grundsætningen at magert Forlig er bedre end fed Proccs. — Og saa kan vi altid gøre Direktøren vor Opvartning paany.

Faaborg.

Fabrikant Jensen i Faaborg hører egentlig ikke ind under Begrebet »slette Arbejdsgivere«, tvertimod, men Timelønnen var kun gennemsnitlig omkring de 33 Øre, hvilket som bekendt er Minimallønnen paa Værksteder under »Sammenlutningen«. — Jensen staar udenfor denne.

Altsaa var Timelønnen for lav og man stillede Krav om Forhøjelse, med det Resultat, at Lønnen forhøjedes med 2 à 3 Øre pr. Time, hvorefter Gennemsnitslønnen nu er 36,1 Øre pr. Time. Tillige arbejdes i Akkord i ret stor Udstrækning.

Nyt „Regulativ“ for Jernstøberier og Maskinfabriker.

§ 8 i den nye Fabrikslov, som traadte i Kraft den 1ste Januar 1902, har følgende Ordlyd:

»Senest 2 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden udsteder Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling Regulativer, indeholdende Bestemmelser om, hvilke Fordringer med Hensyn til Lokalernes Størrelse, Indretning, Belysning, Opvarmning, Ventilation m. m. der til Gennemførelse af Bestemmelserne i §§ 4—6 skulle stilles til de enkelte Arter af Fabriker og Værksteder i Henseende til de der beskæftigede Arbejdes Antal.

Disse Fordringer bliver at gennemføre ved ny og Omdannelse af ældre Anlæg. Ethvert under Tilsynet hørende Arbejdssted skal senest 10 Aar efter Regulativets Udstedelse fyldestgøre de i dette opstillede Fordringer«.

Det i denne § omhandlede Regulativ foreligger nu som Udkast, udarbejdet af »Arbejdsraadet«, og er for nogen Tid siden tilstillet os med Anmodning om vor Erklæring om Indholdet. Hovedbestyrelsen har dernæst ladet Eksemplarer af Udkastet gaa videre til samtlige Afdelingsbestyrelser, for ogsaa at give dem Lejlighed til at udtale sig. Resultatet heraf har selvfølgelig været en Række Ændringer, der i de sidste Dage er tilstillet Arbejdsraadet.

I H. t. Lovens Ordlyd om »senest 2 Aar efter« o. s. v. kan vi altsaa formodentlig vente, at det nye Regulativ vil vise sig paa Fabrikerne inden Udgangen af indeværende Aar.

Regulativets Indhold, saaledes som det foreligger i Udkast, er iøvrigt af en saadan Natur, at dets Fremkomst kun kan hilses med Glæde af Arbejderne. Kun er Fristen paa 10 Aar, som Loven nævner som yderste Frist for dets Gennemførelse noget lang; thi denne Ventil vil aabenbart blive brugt i stor Udstrækning.

Vegetabilier som Strejkekost.

I vort norske Broderforbunds Medlemsblad læses følgende:

»For kort Tid siden afholdtes i København en vegetarisk Kongres. Ved denne udtalte en Dame, ifølge Referat i »Soc. Dem.«, følgende:

»Tiden har mange Brøst og kalder mange Bevægelser frem, alle af samme Oprindelse, alle med det Maal, nemlig at gøre Livet rigest muligt for de flest mulige Mennesker. Hun fremhævede derefter, hvorledes de danske Arbejdere under den store Lock-out var kommen til at illustrere Vegetarismens Værdi som socialt Mittel. Mange Arbejdere havde da holdt ud under den haarde Kamp ved med fast Viljestyrke at begrænse deres Fornødenheder til de allerbilligste vegetabiliske Stoffer, navnlig Havregrod. De klarede sig udmærket dermed. Altsaa, siger Fru Weltzien-Sørensen, ligger der i de billige Vegetabilier en Strejkekapital for Arbejderne af uvurderlig Betydning; og Fruen fortsætter: Socialismen gaar sin rolige Gang, selv om Frikonkurrencen tilsyneladende midlertidig er foran. Vil Arbejderne huske, at de kan leve som de danske Arbejdere under Lock-out'en, saa kan de klare sig i Kampen. Kapitalismen har længe nok bygget paa dette, at den blot har behovet at sætte Modstanderne paa Sultekur. Alle vi, som vover at have nogen anden Mening, ved nu, at dette er forbi, man kan under en Kamp klare sig med 18 Øre om Dagen uden at sulte«.

En Aktion af vort tyske Broder-Forbund.

Som bekendt er den faglige Bevægelse i Tyskland yngre end den politiske Bevægelse, idet man først efter mange Kæmpe og Besværligheder kom til Erkendelse af, at skal Arbejderne i det lange Løb vinde fremad, saa maa dette ske gennem Organisation paa et økonomisk Grundlag, saaledes at forstaa, at der først og fremmest tages Sigte paa Gennemførelsen af øjeblikkelige Fordele for Arbejderne, og det skal her være sagt, at denne Erkendelse saa langt fra at have svækket det tyske Social-Demokrati, tværtimod mere og mere kommer til at danne Fundamentet for hele den tyske Arbejderbevægelse.

Det tyske Metalarbejder-Forbund, vedtog paa sin Kongres i Fjor en Resolution, der udtaler Ønskeligheden af Vedtagelsen af almindelige Overenskomster med Arbejdsgiverne. Ud her fra har Forbundets Hovedbestyrelse i indeværende Sommer, gennem et trykt Circulære i saa Henseende rettet en Henvendelse til samtlige tyske Arbejdsgivere, der beskæftiger mere end 5 Arbejdere, hvori man foreslaar Oprettelsen af Overenskomster vedrørende Arbejdstid, Minimalløn, Akkordsystem, Forebyggelse mod Masseafskedigelser under slette Konjunkturer, Nedsættelse af Udvalg eller Voldgift til at vaage over Overholdelse af indgaaede Overenskomster med mere.

Samtidig med at man har rettet Henvendelse til de enkelte Arbejdsgivere, har man korresponderet med Arbejdsgiver-Organisationen: »Gesamtverband Deutsche Metallindustrieller«, men den har i nogle Skrivelser til Forbundets Hovedbestyrelse nærmest svaret undvigende, idet den bebrejder Forbundet, at det formentlig har villet skyde Arbejdsgivernes Organisation til Side ved Henvendelse, pr. Circulære, til de enkelte Arbejdsgivere.

Som man ser gaar de i Tyskland de samme Veje som hos os, og naar man kender vort tyske Broder-Forbunds numeriske Indflydelse med deraf følgende Magtstilling, saa er man ikke i Tvivl om, at de to Parter nok vil finde hinanden.

Meddelelser fra Hovedkassereren.

Slettede Medlemmer genoptagne.

(Udstreges af Protokollerne over slettede Medlemmer.)

Nr.	8543.	H. C. Andersen
»	5452.	J. C. Jensen
»	11347.	Sverre Jensen
»	9069.	Jul. P. Jørgensen
»	4576.	A. Neuschwang
»	13723.	H. P. M. Petersen
»	8930.	C. Petersen
»	10102.	L. Th. Rosendahl

Ugyldige Bøger.

Tillidsmændene bedes paa det indstændigste stadig paase, at der ikke indbetales Kontingent eller udbetales Understøttelse paa ugyldige Bøger.

Følgende Medlemsbøger ere anmeldte som tabte og gøres herved ugyldige:

Nr.	13520.	K. Torbensen (Kbhvn. Afdl. 1)
»	8046.	G. Eriksen, (Kbhvn. Afdl. 1)
»	12412.	H. C. Frederiksen (Kbhvn. Afdl. 2)
»	7342.	G. V. Jensen (Aarhus)
»	12457.	Carl L. Frydensborg (Fredericia)
»	14704.	H. P. Hansen (Næstved)
»	598024.	(tysk) A. P. Gundersen (Holstebro)

Nr. 12696, L. Larsen og Nr. 2778, Chr. Andersen har atter *fundet* deres Bøger.

Giv Agt!

Til Afdelingskassererne.

I Henhold til den mellem vort Forbund og »Deutscher Metallarbeiter Verband« bestaaende Overenskomst meddeles herved, at tyske Blikkenslagere som kommer her til Danmark, ogsaa efter at have faaet Arbejde her i Landet, ere berettigede til at blive staaende i vort Forbund. Forsaavidt de samtidig ere tvungne til at være Medlem af Blikkenslagerforbundet bør de hos os have hvilende Medlemsret i Overensstemmelse med Lovenes § 12 c, 1ste Stykke.

Maskinarbejder Marinus Christensen

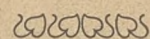
som i Sommer har arbejdet hos H. P. Jensen & Lange i Aarhus, har et Overskud tilgode derfra. Beløbet kan mod Opgivelse af Medlemsnummer hæves hos Afdelingskasserer *N. Leth Nielsen*, Ryesgade 12, 1., Aarhus.

Forbundets Anvisningskontorer.

Aarhus, R. Larsen, Østergade 54, St. 12¹/₄—1, 7—8.
 Aalborg, C. E. Christensen, Rosenlundsg. 4, 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Helligdage kun mellem 11—12.
 Assens, H. P. Rasmussen, Nygade 20, fra 12¹/₄—1 og 6¹/₄—7. Ingen Udbetaling.
 Esbjerg, A. Caben, Jyllandsgade 36. Udbt. 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Faaborg, Smed P. Andersen, Odensevej a. n. 8. Ingen Udbetaling.
 Fredericia, Maskinarb. Chr. Henriksen, Sjællandsgade 64. Udbetaling til Rejsende, Svendehjemmet, 6—7 Aften.
 Frederikshavn, Th. Ludvigsen, Kalkværksvej 18. 12¹/₂—1, 6¹/₂—7¹/₂.
 Frederikssund, Maskinarb. H. P. Christensen, Villakvarteret. Ingen Udbet.
 Frederiksværk, Maskinarb. V. Jensen. Ingen Udbetaling.
 Holstebro, C. Madsen, Sønderland. 6—8.
 Hadsund Mariager, Aug. Olsen, Cimbria pr. Mariager. Udbetaling 12—1, 6—7.
 Helsingør, Maskinarb. P. Christensen, Stengade 82 II, 12¹/₂—1 og 7—8 (Lørdag 5—7).
 Hillerød, Maskinarbejder A. Lützhöft, Svendehjemmet, Udbetaling 6¹/₄—7 Aften.
 Hjørring, Maskinarbejder Martin Jensen, Aalborgvej 31. 6—8. Søndag 12—2.
 Holbæk, Maskinarb. Th. Madsen, Chr. Hansensvej 2. Udbetaling 6¹/₂—8.
 Horsens, P. Andersen, Boysensg. 52. Udbt. 6¹/₂—7¹/₂ Aften. Søndag 9—12 Formd.
 Holeby, Maskinarb. A. Jørgensen.
 Kallundborg, Smed C. Christensen, Arb. Byggeforening »Frem« 12¹/₄—12³/₄, 6—7.
 Kolding, Th. Hansen, Vandværksvej. Udbet. hver Sognedags Aften 6—7. Søn- og Helligdage fra 9—10 paa Kolding Svendehjem.

Korsør, Smed J. Jensen, Halskovvej 1 U. Ingen Udbetaling
 København, Larslejrstræde 1, Stuen. 9—11.
 Maribo, Smed L. Jensen, Nørremark 169 B.
 Middelfart, Georg Jørgensen, Teglværksgade 13 b.c. Udbetaling 12—1, 6—7, Søndag 10—12.
 Nakskov, Rasmus Olsen, Taarsvej 40. 6¹/₂—7¹/₂.
 Næstved, Chr. Poulsen, Haandværkersvendestiftelsen. 6—7
 Nørresundby, L. Jensen. Bondrupsgade 8. 6¹/₂—7¹/₂ Aften.
 Nykøbing, Mors, L. Rasmussen, Vesterbro 37, 7—8.
 — Falster, M. Frandsen, Kraghavevej 5. 6—7, Søndag 10—12.
 Nyborg, Fr. Wendel, Christianslundsgade 11¹/₂. 12¹/₂—1, 6—7.
 Odense, R. H. Hansen, Nørrebro 52. 12¹/₄—1. Udbetaling til Rejsende 6¹/₂—7¹/₂, Søndag 11—12 Formd.
 Præstø, J. A. Sørensen, Tubæk pr. Præstø. 6¹/₂—7¹/₂.
 Randers, N. C. Lyngbye, Schousgade 9. 12—1, 6—7.
 Ribe, Smed S. Sørensen, Sortebrødregade 17. Ingen Udbet.
 Ringsted, Maskinarb. K. Henningsen, Nørreg. 48. Ingen Udbet.
 Roskilde, Anthon Christensen, Graabrødre Str. 23 St. 7—8.
 Ronne, H. P. Jensen, Vinkelvej 27.
 Skanderborg, Maskinarb. C. Madsen, Vestre Skovvej. 12¹/₄—1.
 Skive, Laurits P. Christiansen, Kristiansgade. 6¹/₂—7¹/₂.
 Slagelse, Smed H. P. Hansen, Stenstuegade 44. 6¹/₂—7¹/₂.
 Sorø, G. Block, Sorø Landsogn. Udbetaling 7—8 Aften, Søndag 9—10.
 Stege, C. O. Askløf, Lindemark. 6—8. Helligdage 12—1.
 Silkeborg, Chr. Sørensen, Markedspladsen 32, 1. Udbetaling 7—8 Aften.
 Svendborg, N. C. Jørgensen, Nannavej 1, St. t. v. 12—1, 6—7.
 Thisted, C. Dysted, Nørregade.
 Varde, H. P. Hansen, Nygade. 6—7.
 Vejle, P. S. Loft, Fjordgade 7, St. 12¹/₄—12³/₄, 6¹/₂—7¹/₂. Søndag 11—12.
 Viborg, P. Frandsen, Sct. Mikkelsgade 15.
 Vordingborg, A. P. Petersen, adr. Smedem. Nissen, træffes fra 12—1 Middag. Ingen Udbetaling.

Maskinisteksaminerne.

Nye Kursus til 1ste og 2den Afd. samt Tillægsprøven i Elektroteknik begynder først i September. Indmeldelse og alle Oplysninger ved Henvendelse til de statsunderstøttede Lærestalter:

Teknisk Akademi,

Maskinistkolen,

St. Pederstræde 3.

Nørrebrogade 13.

K.

N.

Kontortid 6—8 Eftm.

Redigeret af *J. A. Hansen.*

Aktieselskabet »Graphic«, København K.